Tanrı Konuşur

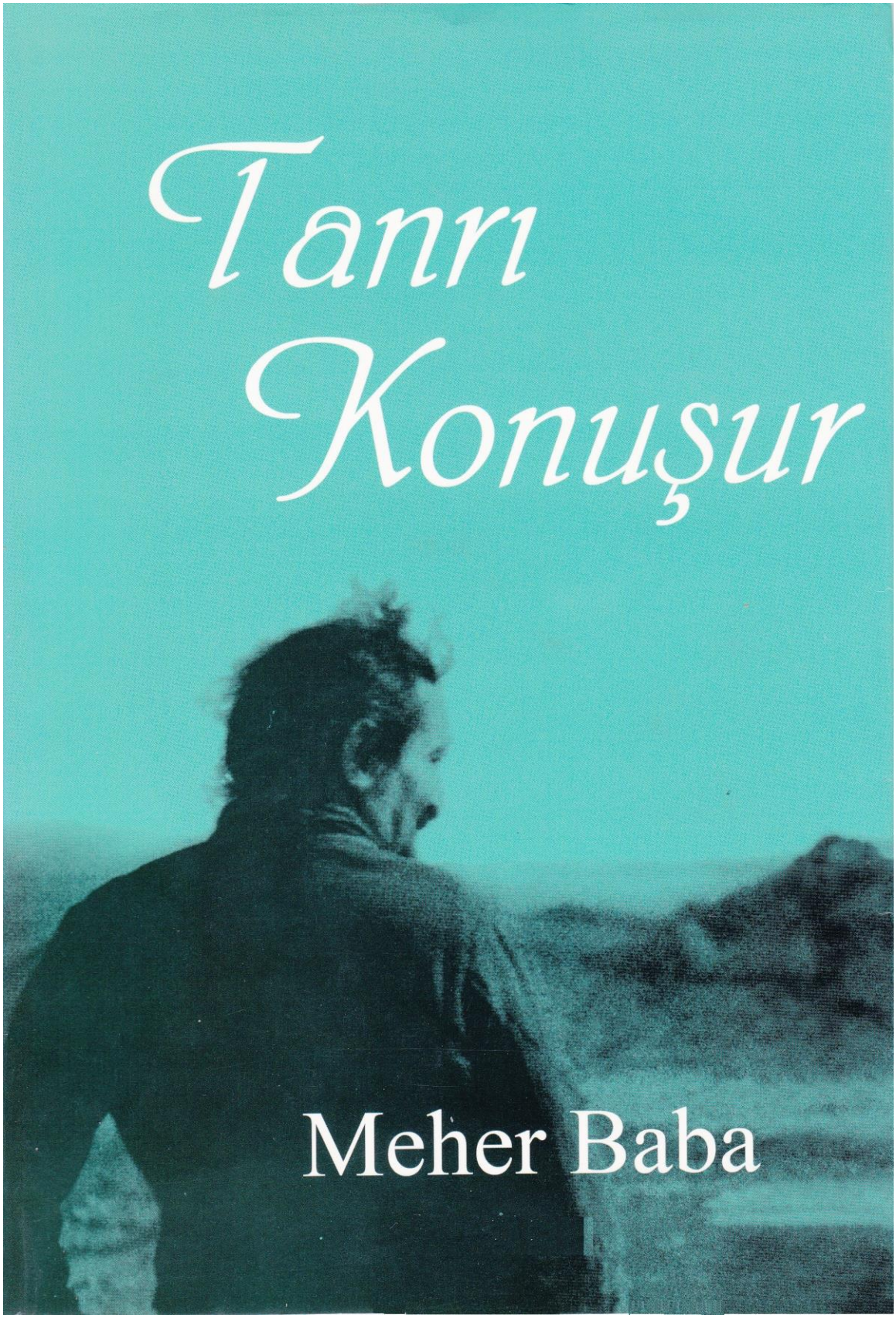

Meher Baba

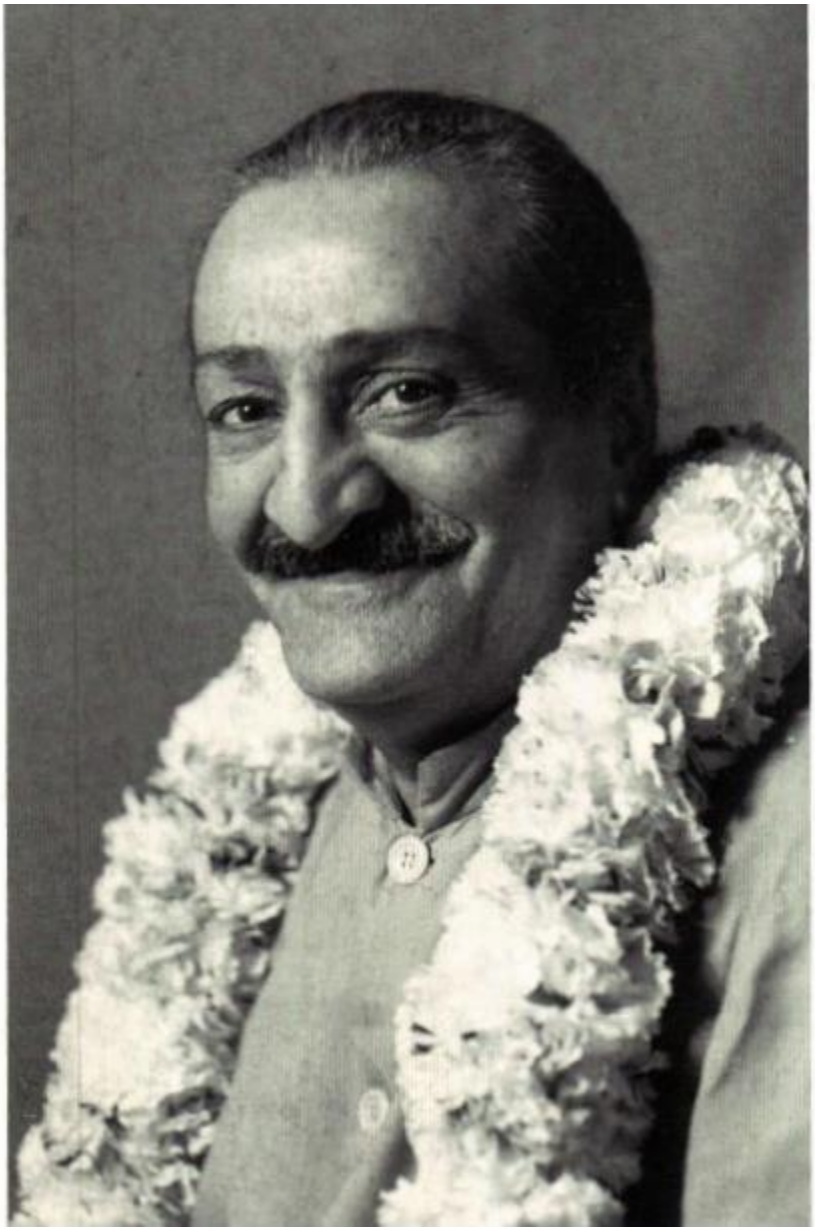

Lawrence Reiter

MEHER BABA, 1956

TANRI KONUŞUR

Yaratılış ve Amacı Teması

Meher Baba

Çeviren : Emre Temelli

İthaf

Kainata...
Gerçek'i sürdüren İllüzyona

Çizimler

		sayfa
Çizim I	Seviyeler ve Alemler	59
Çizim II	Orijinal Arzu	75
Çizim III	Gerçek Uyanış	86
Çizim IV	Tekamül ve İçedönüş	99
Çizim V	Yolculuk	109
Çizim VI	Dört Yolculuk	116
Çizim VII	Tanrı Gerçek'tir	128
Çizim VIII	Tanrı'nın On Hali	131
Çizim VIIIA	Meher Baba'ya göre Yaratılış, Tekamül, Tekrardoğum İçedönüş ve İdrak	154
Çizim IX	İlahi Tema	177
Çizim X	İlahi Tema	179
Çizim XI	Tanrı Konuşur'da kullanılan Bilinç Seviyeleri ile ilgili Mistik, Sufi ve Vedantik Terimler (bu çizim original kitapta ayrı bir sayfa olarak eklenmiştir ÇN)	215

Not: Bu kitap, ilk 1973'de yapılan ilk basımın gözden geçirilmiş ve genişletilmiş tekrar-basımıdır. Kitabın mevcut içeriği değişmeden kalmıştır. Dizayn ve düzen modernize edilmiştir. Dilbilgisi ve tutarlılık için şekil hafifçe değiştirilmiştir.

İçindekiler

	Birinci Baskıya Önsöz	7
	Birinci Baskiya Giriş	10
	İkinci Baskıya Giriş	20
Bölüm1	Bilincin Halleri	27
Bölüm 2	İlk Dürtü ve Terkamül eden bilincin Yolculuğu	32
Bölüm 3	Farklı Alemlerin Özellikleri	43
Bölüm 4	Tekrardoğum ve Bilincin İzlenimsiz Dengesi	45
Bölüm 5	Seviyeler	51
Bölüm 6	İlahi Bilincin Hallerinin Özeti	60
Bölüm 7	Yedi Kat Peçe	67
Bölüm 8	Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi Hali, İlk Dürtü, Tekamül Döngüsü ve Bilincin İçedönüşü	72
Bölüm 9	Tanrı'nın On Hali	129
Bölüm 10	Sonuç	152
	Eklerin İçeriği	155
	Ekler	156
	Son Söz	214
	Sözlük	216

Birinci Baskıya Önsöz

Bu cildin yazım ve yayınına, açıklanması gereken birkaç faktör eklenmiştir.

Meher Baba alfabe tahtası aracılığı ile, bu çalışmanın mevcut içeriğinin 1. bölümden 8.ye kadar olan büyük bir kısmını kendi bütünlüğünde dikte ettirmiştir.

9 ve 10. bölümler, "Tanrı'nın On Hali" ve "Sonuç" Eruch B. Jessawala tarafından, kendisine Meher Baba'nın dikte ettirdiği notların ayrıntılı incelenmesi ve doğrudan Meher Baba tarafından dikte ettirilen bölümlerin özetlenmesiyle yazılmıştır.

Bazı dipnotlara yayımcı tarafından, Meher Baba'nın hem önceden yayınlanmış hem de yayınlanmamış ifadeleri ile Doğu'nun büyük mistik şairlerinin serbest formda sunulan açıklayıcı alıntıları eklenmiştir. Ayrıca bu çalışmadaki birçok dipnot ve İlave, içlerinde 25 yıldan fazla Sufi mürit olan rahmetli Dr. Abdul Ghani Munsiff'in de bulunduğu, Meher Baba'nın bazı müritleri tarafından alınan ve Baba'nın açıklamalarına dayanıp onun izniyle kullanılan notları içerir. Üçüncü bölümün sonundaki "Yükselen Ruh" adlı Farsça şiirin tercümesi Reynolds A. Nicholson'un George Allen & Unwin Ltd tarafından yayınlanan *Rumi, Poet And Mystic* (*Rumi, Şair ve Mistik*) kitabından alınmıştır. Birinci Baskı'ya Giriş bölümündeki Bahagavad Gita'dan aktarmalar Routledge & Kegan Paul Ltd tarafından basılan, Sir Edwin Arnold'un *The Song Celestial* (*Göksel Şarkı*) adlı kitabından alınmıştır. Bu tercümelerin kullanımında verilen izin için yukardaki yayıncılara minnettarız. *Tanrı Konuşur*'un tüm içeriği Meher Baba tarafından dikkatle düzeltilmiş ve onaylanmıştır.

Şimdiki yayıncının çalışmadaki işlevi öncelikle, yayın için nihai şekline getirmede gerekli bazı mekanik detayların halledilmesi olmuştur. Eğer yazar tarafından özellikle istenmeseydi, çok temel dokümanla ilgili bu ikincil işlevin bile altından zor kalkarlardı.

Kendilerinin Sufism Reoriented[1] ile olan ilişkileri, bu bağlantının farkında olan birkaç kişi tarafından yanlış yorumlanmamalıdır. Meher Baba'nın bildirgeleri her zaman bağnaz amaç veya eğilimden uzak olmuştur. Sık sık, ulaşmaya çalıştıkları iyi şeyler için bütün "izm"leri (Sufizm, Vedantizm, Hristiyanlık, Zerdüştlük, Buddizm vs..) dinsel ve politik kesimleri takdir ettiğini ancak bunlardan herhangi birine ait olmadığı ve olamayacağı anlamında doğrudan beyanlar vermiştir. Mutlak Gerçek'i onların hepsini içerir ve aşar ve kendi işlevini, bütün bu ilahi yollardan ayrılma ve bu ilahi yolların takipçilerini kendi gerçek anlamları ve ruhlarına uyandırma olarak görür. "Tüm hayatın birliği, bütünleyici ve bölünemezdir. Tüm ideolojik farklılıklara rağmen çürütülemez ve bozulmaz şekilde kalır."

[1] Sufism Reoreinted Baba tarafından 1952 yılında Amerika'da kurulan bir ruhsal eğitim merkezidir. (ÇN)

Okuyucu bir süre sonra *Tanrı Konuşur*'un birçok bölümünün belirgin şekilde tekrarlandığının farkına varacaktır. Eğer bu çalışma şimdiki kültürün bazı akla yakın iyi bilinen teoremlerini açıklamak ve tekrarlamak niyetinde olsaydı belki de çalışmanın basit mantık zinciri şeklinde düzenlenmesi ve tezin kısa finalde gözler önüne serilmesi istenebilirdi. Bununla birlikte, *Tanrı Konuşur* önceki ruhsal gerçek kavramınının bir çok parçasını toparlamakla ve bunları derli toplu ve karşılıklı olarak bağdaşabilir şekilde düzenlemekle kalmayıp tüm konuyu tarihte olduğundan birkaç adım ileri götürür ve birçok yeni ve detaylı düşünce kalıpları da tesis eder.

Bunu etkin bir şekilde yapabilmek için konuya tekrar tekrar farklı açılardan ve artan kavramsal genişlemeyle bakmak gerekli gibi görülmektedir. Resim ve anektodlar çeşitli koşullarda, her parçanın kendi kendini kapsaması, böylece okuyucunun ilerleyen bağlamlarda atlanan detaylar için geçmiş bölümlere geri dönmesi gerekliliğinin üstesinden gelebilmesi için sık sık tekrarlanmıştır.

Net sonuç Ravel'in "Bolero"sundaki veya Bach'ın "İyi Huylu Klavye"sindeki gibi sürekli karmaşıklaşan müzikal etkiden farklı değildir.

Başta ikincil gibi görünmesine rağmen bu çalışmanın yayınlanmasının üstesinden gelinmesindeki en zahmetli konulardan biri kelimelerin büyük harf kullanımında tutarlı bir politikanın tesisi olmuştur. Böyle bir kullanımın uygun isimlere, Tanrısal Varlık ve O'nun dolaysız sıfatlarına tahsisinin normal prosedürü, en önemli tezi tüm yaratılışın ilahiliği olan bir çalışması üzücü bir ikileme düşürmüştür. Böyle bir mecazi anlamın aslına katı bir uygunlukla tesisi tezi amacı doğrultusunda vurgulamaya yardım etmemekte kalmayıp okuyucunun ilerlemesini engelleyecek bir büyük harf seli ile sonuçlanırdı.

Bu konu, Meher Baba'nın okuyucunun bilincini, Tanrı'nın tezahür etmemiş halleri kavramından, Tanrı ile ebedi temel birliğini görünüşte idrakten uzak bireyselleşmiş ruhun gelişme aşamalarına, dereceli, sübtil çekme tarzı ile daha da karmaşık hale gelir. Baba ile tam birleşmeye son dönüşle sonuçlanan böyle bir gelişmenin ilerlemesi süresince , büyük harf üzerine katı makul bir politika görünüşe göre elde edilebilir değildir ve bu nedenle yayıncı Tanrısal Varlık ve O'nun dolaysız sıfatlarının büyük harfle kullanımının daha olası yolunu benimsemiş ve bundan sonra büyük harfleri vurgulama hatırına ve okuyucunun daha yüksek ve karşılaştırmalı olarak daha maddesel planlar arasındaki koşulları isteyerek ayırt etmesine yardımcı olmak için kullanmıştır (örneğin: sübtil planların enerjisinin nükleer enerjiyle karşılaştırılması).

Benzer sorunlar noktalama işlemleri gibi mekanik bir süreç sırasında da karşılaşılmıştır. Daha karmaşık konularda Meher Baba'nın titiz bir anlatım için klasik noktalama kurallarına katı bağlılığı neredeyse tahammülsüz bir virgül, iki nokta üstüste, çizgi ve noktalı virgüller karmaşasıyla sonuçlanırdı. Burada da yayıncılar, düşünce kolayca aktığı sürece, cümledeki titiz noktalama işaretleri kullanımından kasten sakınan keyfi bir politika benimsemiştir.

Bir çok durumda Meher Baba belli bir kavramı vurgulamak için terimler icad etmiştir. Öyle görünüyor ki icad edilen cümlelerdeki içeriği, durumu **yaklaşık** ifade

eden iyi alıştırılmış, çalışmayı daha geleneksel halde sunacak terminoloji yerine, amacının tam anlamını sağlama almak tercih edilmiştir. Birçok durumda tersyüz edilmiş ve karmaşık cümleler, bunların düzeltilmesi ya da kısaltılmasıyla olası bir belirsizlik ve düşünce akışında kopmalarla sonuçlanabileceğinden, olduğu gibi bırakılmıştır.

Kısacası, yayıncının işlevi, geleneksel kullanıma ve gönüllü özümsemeye bir çalışma sunmaktır. Şimdiki yayıncılar bunu çalışmanın esas amacıyla çelişkili bulduklarından, amacın özgünlüğü için gelenekesel kullanım ve üslubun basitliği memnuniyetle feda edilmiştir.

Mekanik evre, okuyucu bir çok yazarın "bilgi" ve "bilgelik" terimleri arasında ayrım yaptığı , bu ikincisine daha değerli ya da spiritüel işlev verdiği konusunda uyarılmadan bitirilemezdi. Meher Baba böyle bir ayrım yapmamaktadır ve "bilgi"yi daha çok "gerçek bilgi" anlamında kullanmaktadır.

Bu cilte gösterdikleri yoğun konsantrasyon sonunda bazı okyucular, Meher Baba'nın sonlu ve sonsuz konusu üzerine görüş açısı hakkındaki bilgilerini genişletmek isteyebilirler. Değerli ilave malzeme beş cilt halinde, Meher Publications, Ahmednagar, Hindistan[2] tarafından yayınlanan *Discourses* ve Meher Baba'nın önsözünü yazdığı Dr William Donkin'in *The Wayfarers*[3] adlı kitaplarda ve yine bu çalışmanın 1. bölümünde bulunabilir.

Washington, D.C. IVY O. DUCE
January 23, 1955 DONE. STEVENS

[2] Sheriar Press tarafından 1987 de tek cilt olarak tekrar basılmıştır
[3] Sheriar Press tarafından 1988 de tekrar basılmıştır

Birinci Baskıya Giriş

Tanrı benim hazır bulunduğum durumda hiçbir zaman konuşmadı, ama O'nun insan formunda eylem yaptığını gördüğüme eminim. Bu, kısa dönemler süresince bir Cumartesi akşamı New York'da eylem halindeyken gördüğüm Meher Baba'yı tanımlayan etki ve tepkinin inanılmaz duyarlılığını anlatabilmenin tek biçimi.

Gerçeğin peşinde olan ve hocası tarafından kabul edilinceye kadar gönüllü olarak çalışma ve had safhada zulüme maruz kalan arayıcı hakkında bir hikaye anlatıyordu. Meher Baba'nın parmakları iletişim için kullandığı alfabe tahtası üzerinde dolaştıkça ve konuşurken yaptığı kısa hareketlerle elleri yükseldikçe kendimi, anlatan ve onun hikayeyi anlatma tarzına iyice vermiş buldum.

Kenarda onun görüş alanının dışında otururken, elimi neredeyse istemeden kaldırıp işaret ve baş parmağımı daire şekline getirip, eski "mükemmel" işaretini yaptım. Ben daha harekete başlarken, Meher Baba'nın gözünü bana dikerek elini kaldırıp aynı hareketi yaptığını heyecanla gördüm. Anında cevap vermek bir yana, insanlar dostlarının duygularının genellikle farkında bile değildir ve bunun böylesine bir duygu hassaslığına sahip birinin huzurunda olması beni şaşırttı.

Olayı O asansöre doğru yola çıkana kadar unutmuştum ve geçiş yolunun üzerinde kalabalık bir insan grubunun arasında ayaktayken, kasten merak ettiğimden beni görmesi daha az ihtimal olan bulunduğum yerden aynı hareketle elimi yine kaldırdım. Daha hareketime başlarken yine bana doğru döndü ve tam yüzyüze geldiğimizde cevabını tekrarladı. Bu defa açıklanamaz bir olayın oranlarını farzetmeye başladığımdan, memnun olmaktan çok, daha da şaşırmıştım. Holden dışarıya doğru ilerleyip sonunda asansörün kapısına yürürken elimi çabucak daireyi yapmak için üçüncü defa kaldırdım. Bu defa tüm vücudunu çevirdi ve kasten onayını tekrarladı.

Yaradılışın temel amaç ve mekaniği gibi önemli bir konuyu ve bu tezin yazarını tanıtmak için bunun önemsiz bir olay olduğu kanısında değilim. Meher Baba'nın hatırlanmaya değer ve son derece doyurucu olması yanlızca filozofi alanında ve evrensel

mekanik konusundaki kuşku götürmez dehasından değil ama aynı zamanda insanı belki de hiçbir başka canlı varlığın yapamadığı kadar neşelendirme, mutlu etme yeteneğinden gelmektedir.

Uzun vadede herbirimiz, en içsel ihtiyaçlarımıza doğal bir anlayışla karşılık verecek sevgi dolu ve güvenilir birinin sahip olduğu derin bir içsel tatmin ve huzur duygusunu ararız. Herşeyin ötesinde kendimiz olmaya ve kendimiz için tamamen kabul edilmeye ihtiyacımız vardır. Meher Baba'nın birçok insanda ortaya çıkardığı yürekten tepki, kişinin en derin özüne duyulan bu hayal edilemez hassasiyettendir.

Şimdiki ruhsal önemine ulaştığından beri, bu kişilik civarında 40 yıl boyunca topladığım engin bilgi içerisinde sayabileceğim daha da hayret verici yapıda birçok şey var. Ancak hepsi de temel bir konuyu , karşısındakini yanlızca anlamaya değil, bir türlü **karşısındaki olma** yeteneğini gölgeleyebilir. Benden böyle bir fenomeni betimlememi veya açıklamamı istemeyin. İnanılması için deneyimlenmesi gerekir.

O zaman bile, kaynağı uzaklaştırıldıktan sonra kişi bu mutluluk duygusunun kademeli olarak kaybolmasını bekleyebilir. Tıpkı kabuslar gibi en coşkulu deneyimler bile normalde kaybolup hatıraya dönüşür. Bununla birlikte, içimizde böyle bir varlıkla bağlantıda olmanın bir diğer açıklanamaz gizemi yer alır. Karışık olaylarla dolu bir öğleden sonra uçakla evime doğru yol alırken, her zamanki kendi gerçeğime geri dönmeye başladım. Evdeki hayvanlar konusunda bir ya da iki sıkıntıyı kafamda gezdirirken birden artık beni endişelendirmediklerini farkettim.

Aceleci yargılara varmamak için birkaç sıkıntıda daha denedim ve bazı durumlarda daha evvel hiç göremediğim cevapları görüp diğerlerinde herhangi bir üzüntüye kapılmayınca tamamen şaşkına döndüm . Açıkçası eve yerleşir yerleşmez, bu güç konularla olan olağan zorlu ilişkimi tamamen yenilemeyi bekliyordum ancak günler haftalar aylar ve sonunda yıllar geçip gittikçe böyle bir adamın eşliğinde geçirdiğim kısa bir haftasonunun, benim duygusal anatomimde çok önemli bir ameliyat yapmış olduğunu ve endişelenme yeteneğimi temizlediğini kavradım.

Bu olayları kendini beğenmişlik duygusuyla veya kuru gürültü için betimlemiyorum. Bunlar kendi hayatımda meydana gelen iki olaydır ve onları izleyen sayfalarda yaratılan mükemmel tablonun etrafına inşaasından sorumlusu olduğum küçük çerçevede atlamakla ihmalkarlık etmiş olurdum. Tanrı'nın konuştuğunu isteyerek duymadığıma, ancak hayatım boyunca O'nun icraatini gördüğüme eminim.

Bu kitabın başlığını *Tanrı Konuşur* seçmekle Meher Baba az ve öz olarak, hem ayrıntılandıracağı esas tezi hem de çağımızın yanlızca en ilerinin işleyebileceği konular üzerinde otorite olarak konuşma hakkını belirtmiş oldu. Yazarın çalışması için böyle yüce bir kaynağı kapsayan hakkını tartışmadan önce hadisenin karmaşıklığını, Meher Baba'nın tüm dünyadaki mürit ve takipçilerinin büyük bir bölümünün onu bu çağın *Avatar*'ı olarak kabul ettiğini belirterek tamamlamak iyi olabilir. Batı terminolojisiyle O'na zamanımızın Mesih'i, loş geçmişte İsa, Buddha, Krishna, Rama, Zerdüşt, Muhammed gibi geleneklerin halefi, ve birbirini takip eden bu kendine has kişiliklerde tekrar doğmuş benzer doğaya sahip gözüyle bakarlar.

Eğer Meher Baba medeniyetimizin ruhsal yapısında böylesine bir krallık konumunu dolduruyorsa o zaman Yaradılış'ın en derin mekanizmaları hakkında pozitif olarak ve otoriteyle konuşma yetkisi için şüphe duyulmamalıdır. Ancak o zaman onun Tanrısal Kaynağı'nın en basit noktası, birçok kişi tarafından şüpheyle bakılan ya da

açıkçası inanılmayan bir dinsel hiyerarşideki anahtar rolünün meşruiyetinden daha önemli hale gelir.

İki paragraf boyunca çok büyük ve meydan okuyan bir problemden bahsettik. Ancak kişinin bunların gerçekliği üzerinde, bir girişin yazılı kelimelerinden daha farklı araçlarıyla çalışılması gerekir. Uzun vadede belirli bir adamın Mesih olup olmadığı temel sorusuna verilecek iki güvenilir cevap vardır. Kişisel temas, kişisel cevap olabilir. Bu yazı yazılırken fiziksel olarak bu hala mümkündür ve zaten birçok kişi konu üzerine yaptıkları bu doğrudan saldırı ile kendine yarar sağlamıştır. Birçokları sorularına ol umlu cevapla sonuç elde etmiş, şaşırtıcı küçük bir kesim açık bir olumsuza varmış, diğer bir kesim, içinde haz ve keyfin iki önemli katkı maddesi olduğu, ancak yine de belirgin bir şekilde nihai bir soru üzerinde nihai bir yargıya varamadıkları, derin akıl karışıklığını itiraf etmiştir.

Geniş ve uzun vadeli cevap, toplumun harekete geçirilen güçlerle gelecek nesiller boyunca vardığı net yargı olmalıdır. Söylenen sözler ve gelişen kavramlar gerçekçilik ve hayatiyet açısından artıyor gibiyse o zaman insanın değeri kendiliğinden, çağının ilahi biçiminin büyük heykeltraşı olarak sonradan anlaşılır.

Ancak hiç bir ileri tartışma ya da gösteri toplumu ikna edemez. Sanki kavramlar kendi hayatiyetlerini taşır ve amaçların birleştirilme veya yıkılma çabalarına bakılmaksızın ırkın malı ve sloganı olur.

Bununla birlikte bir çokları için kişisel bir temas, kabul veya red için bir fırsat olmayacaktır. Ve bu olaylar çağımızda meydana geldiğinden, kimse toplumun gelecek nesiller boyunca yapacağı değerlendirme kararına bel bağlayamaz. O zaman bu konumda olanlar için, herbirimizin hayatımız süresince aradığı Hakikat ve Gerçeklik için büyük bir ambar olabilecek burayı açık bir zihinle incelemek, üzerine düşünüp taşınmak gerekliliktir. Gerekli olan bir kabul ya da red krizi yaratmak değil, tanımı yapılan kavramların kişinin kendi zihinsel çömleğinde yavaş yavaş kaynamasına izin vermektir. Yavaş yavaş kişinin kendi derin yeterlilik hissi ve hayatın kendi saf gerçekçiliği, anlatılan anahatları ya destekleyecek ya da çürütecektir.

Meher Baba adında birinin varlığından ilk haberdar olduğum zamanla, kendisiyle New York'da ilk karşılaşmam arasında geçen beş yıl boyunca, Meher Baba'nın hayatındaki tartışmalı bir çok konuyu sorgulamaya, isyan etmeye ve "bilemiyorum" doğal noktasına geri dönmeye gereğinden çok fırsatım oldu. Ne kabul ne de reddetmek için kolay bir adam değildir.

Onu eylem halindeyken görme fırsatım olan o tek haftasonu beni, onun ince bir mizah ile (alfabe tahtasının engeline rağmen) rastladığım en iyi hikaye anlatıcısı, büyük bir işte çalışarak geçirdiğim hayatım boyunca rastladığım en iyi iş kafası, tanıştığım en iyi filozof ve keyif aldığım hasas insancıl ve sevgi dolu kişi olduğuna iknaya yeterliydi.

Bunlar tabii ki yeterince müthiş nitelikler topluluğu ancak sonlu niceliklerin toplamının sonsuzluğu üreteceğine derhal karşı çıkarsınız. Onun gerçekten bu Çağ'ın *Avatar*'ı olduğuna karar verdim mi?

Açıkçası görüşüm hiç bulanık değil ve bana göre soru konu dışıdır. *Avatar*'lığın nitelik ve başarılarını yargılayacak bir aracım olmadığına eminim ayrıca Meher Baba benim daha evvelce yargılamakta kendimi yetkin hissettiğim alanlardaki tüm mükemmelliyet standartlarımı aştı. Roket benim karasal küremi bir kez terketti mi artık onun yıldızlararası uzaydaki yerini belirlemem için somut bir aracım kalmıyor. Ancak

şunu söyleyebilirim: kendi içgüdüm bana bir daha asla, Meher Baba gibi manevi olarak tatmin edecek böyle derin yetenek ve böyle esrarengiz becerili biriyle tanışmayacağımı söylüyor.

Yıllar önce bir araştırma arkadaşımın, Mormon kilisesinin bir yöneticisi tarafından, gerçek Mesih hakkındaki parlak bir tartışmayı duyduktan sonra yaptığı yorumu düşünmeden edemiyorum. Bana "bir fikrim var" demişti "eğer Mesih bugün dünya üzerinde olsaydı, hemen hiçbirimiz O'nu ne tanır ne de kabul ederdik."

Bu kelimelerin şimdi benim için tuhaf anlamları var çünkü yüzeyde göründüklerinden çok daha derin bir alaycılık içeriyorlar. Hemen hiçbirimiz O'nu tanımazdı ama bu yanlızca kökleşmiş önyargımızdan değildir; çünkü hemen hiçbirimizin böylesine bir varlığın gerçek boyutlarını değerlendirecek manevi ölçüm standartlarını geliştirmemiş olduğumuzdandır. Kapasitesi ve önemi bizim takip edemeyeceğimiz alemlere erişir ve biz eğer reddedilemeyecek zorlu baştan çıkarmaya çoktan boyun eğmemişsek bile, onu ölçümleme konusundaki hayal kırıklığımızı itiraf ederiz.

Birinin olası ruhsal kalibresini tahmin etmede en sık rastlanan dayanağımız ona itaf edilen mucizelere bakmaktır. "Meher Baba önemini destekleyecek hangi mücizeleri yapmıştır?" diye sorarsınız. Bu tür bir çok hikaye var ve ben, sıkıcı normal olaylar nosyonumu afallatan olaylara şahsen tanık oldum. Bununla birlikte, mücizelere değer biçmeye başlamak hakikatten uzaklaşmamıza ve gerçeği ıvır zıvır şeylerle karartmamıza neden olurdu. Ruhsal olarak gelişmiş bir ruhun gelişinin önemi doğaüstü yaptıklarından değil, doğal kanunlar çerçevesinde olmasından ve yaptıklarından kaynaklanır. Böyle biri, inanılmazlığın marifetleriyle hayretler içinde bırakmak için, bir tür ululanacak şovmen olarak gelmez. Bu insanlığı, temel hayat şablonunu etkileyip, kendi başarılarını ölçecek bir kıstas vermek, aynı zamanda herhangi bir insanın bu tür bir hayat yoluna erişme yeteneğini tekrar doğrulamak yerine kısa bir süre için şaşkınlık içerisinde bırakır.

Bu anahtar şahsiyetler, ruhsal hayatın tarihinde, bizim gibi daha sıradan varlıkların yüzleştiği tüm kısıtlama ve sınırlamalar arasında bile gösterdikleri mükemmelliğin canlı örneği olarak insanüstü bir görev üstlenirler. Kavramamızın ötesindeki güçleri kullanarak veya mücadele ettiğimiz birçok kısıtlamayla engellenmemiş şekilde, böylesine bir örneği oluşturmak şüphesiz adil olmaz ve bizim de böylesi gerçekdışı bir tertip ile ilişkimizi kesme hakkımız olurdu.

Bununla birlikte, haşin gerçeklerin kaba dünyasında, bu gerçeklerin tüm koşullarına bağlı olmasına rağmen inanılmaz şekilde narin kalabilen örnek meydanda olduğunda, o zaman ümitlenip aynı şey için çaba göstermenin hakikaten bir nedeni olur. Bu tür kişilerin işlevlerinden biri budur. Etkin öğretimin en iyi yerleşmiş prensiplerinden biri, konu üzerinde ya dersanede deneysel ya da alan çalışması ile uygulamalı bir gösterim yapmaktır. Tanrı'nın da aynı teknikleri kullanarak kendi Gerçekleri'ni göstermesi olgusu kimseyi şaşırtmamalıdır.

Bunlar karşımıza çıkan olağanüstü şeylerdir ve bizler onlar hakkındaki yargılarımızda aceleci olmamalıyız.

Bu noktada kişi, Tanrı-İnsanın hangi koşullar altında tezahür ettiğini sorabilir. Bu arz ve talebin ekonomi yasasına benzer bir temel doğal ihtiyaç yasasını izler gibi görünmektedir. Ruhsal gerçeği kabul etme ipleri aşınmaya başladığında Tanrı'nın bu yönü yanıt verir ve insanoğlunu tekrar uyandıracak olan büyük Uyandırıcı doğar. Sonuç olarak büyük ruhsal hocaların gelişi her zaman dünya işlerindeki krizlerle

ilişkilendirilmiş ve bunu insan gelişiminin bir anlamda önceden nadasa bırakılmış bazı alanlarda dirilişi takip etmiştir.

Avatar'ın geldiğinde, doğanın içinde var olan yasa ve tekniklerle bize kendi gerçeklerimizi göstermek için geldiğini bilmek iyi bir şeydir. Bunların alakasız, başka dünyalara ait, soluk ve iki boyutlu olmaktan çok yürekten, kendiliğinden olagelen ve en az üç boyutlu olduğunu bilmek iyi bir şeydir. Meşru bir ruhsal hoca bir görev verdiği veya bir disiplin getirdiği zaman, kişisel mizacın ihtiyaç ve değişimleri için doğanın ürettiği mekanizmaların derin anlayışı üzerine kurulduğundan sonuç verici olduğunu bilmek iyi bir şeydir. O zaman ruhsallık, pazarları uygulanan ve haftanın diğer günlerinde kaybedilen kısıtlayıcı bir disiplin olmaktan çok çetin günlük yaşamın kamçılayıcı bir meselesi haline gelir.

Doğasının birkaç ihtilaflı yönünü tartışmadan Meher Baba'nın geçmişinin çeşitli başlıklarına değinmek adil olmaz. Örneğin, sık sık işin orta yerinde planlarını değiştirir veya belli bir şeyi belli bir zamanda yapmayı tasarlar ama ya geciktirir ya da hiçbir zaman yapmaz. Bu böyle büyük bir kişilikten gelen sorumsuz ve sağgörüşsüzlük değilmidir?

Meher Baba'nın ani dönüş süreçleri gerçekten inişli çıkışlıdır ama değerli sonuçlar üretir. Baba ile uzun süre yaşayanlar neredeyse evrensel olarak esneklikleri ve uyumlulukları ile dikkate değerdirler ancak buna ek olarak bulunduğumuzdan farklı varoluş seviyelerindeki Kusursuz Üstat'ın işlevleri ile sıradan insanoğlunun özgür iradesinin tam belirsizliği kuşkusuz daha temel nedenlere dayanır.

Maddesel işler dünyasından ruhsal gelişim alanına doğrudan bazı aktarımlar olduğu kuramını yürütmeden edemeyeceğim. Fiziksel tekdüzeliklerle hiçbir zaman sertleşmemiş, tetikte ve kolayca uyum sağlayan bir kişinin, manevi gelişimi sırasında olan çeşitli değişikliklere benzer bir uyum göstereceği doğru değilmidir?

Meher Baba'nın oldukça sık oruç tutması, onun çalışma yöntemlerini tanımayan birçokları için anlaşılmazdır. Baba daima aralıklı olarak uzun ve kısa dönemler için oruç tutmuştur ve bu evreler çalışması için istikrarlı ve önemli görünmektedir. Bu kimi zaman kendisi için, iyi ve kutsal bir davranış veya kefaret veya ruhsal menfaat içinmiş gibi yanlış yorumlanmıştır. Bunlar kendisi değil, dünya üzerindeki çalışmaları içindir. Krishna'nın Bhagavad Gita'da Arjuna'ya dediği gibi:

Sen Pritha'nın oğlu ! bu geniş dünyalar içinde
Kısıtlı değilim hiçbir zahmet, zirveyle
Ölçüm için beklerken, kazanılacak armağan kalmaz,
Yine de burada hareket ederim !

Canto 3-22

Meher Baba'nın 30 yıllık sessizliği ve bir alfabe tahtasının iletişim aracı yerine kullanılması da aynı şekilde kafa karıştırıcıdır. Birçok kişi alfabe tahtasının kullanılmasını verimsiz saymış hatta bazıları bunu dalavere olarak etiketlemiştir.

Bu uzun süreli sessizliğin nedenleri üzerine Meher Baba ve diğerleri arasında birçok tartışma olmuştur. Burada değişik potansiyel açıklamalara girmek istemiyor, daha çok olayın en hayret verici tarafına dikkat çekmek istiyorum. Bir elin arkada bağlanmış olmasına eşdeğer böylesine sert bir engele rağmen, Meher Baba anında ve şahsen en karmaşık girişimleri planlamış, yüzlercesini düşünüp binlercesini kutsamış, girişimleri

yönlendirmiş ve uzaklardaki insanları yüreklendirecek sözler söylemiş ve göreceli olarak kısa bir sürede bu kitap gibi anıtsal bir atılımı "dikte" ettirmiştir.

Meher Baba'nın yöntemleri genellikle hiddetle verimlidir. Yaptığı birçok şey anlayışla çatışır ve O bir açıklamaya gerek duymadan işine kaygısızca devam eder. Kendimce ben attığı her adımda kendini doğrulamak için duraklamayan birine hayranlık duyarım, ancak görünen o ki, ne sürekli açıklamalar için zaman, ne de muhtemelen zaman verilse bile daha da çapraşık evreyi kavrayacak bizde anlayışın olmaması, bu tür tavır için sağlam nedenlerdendir.

Meher Baba 25 Şubat 1894'de, Hindistan Poona'da, İranlı aileden gelen, ona Merwam Sheriar adını veren, Acem anne babadan doğdu. 1914 yılında, büyük Süfi Üstat Hazrat Babajan tarafından alnına konan bir öpücük aracılığıyla Tanrı-müdrik[4] oldu. 1915'de ikinci üstadı olan Upasni Maharaj ile karşılaştı. 1921'de Kusursuz Üstat oldu. 1925'de üzerinde alfabenin harfleri boyanmış küçük diktörtgen bir tahtayı iletişim aracı diye kullanarak sessizliğine başladı. Baba bu tahtanın üzerindeki harfleri çabucak ardı ardına işaret ederek kelimeleri oluşturur. Bu arada kendisine "Meher Baba" adını takan küçük bir mürit grubu topladı. 1931'de batı dünyasına giderek Batı ile ilk ilişkilerini kurdu. 1932'de belki de sizin ve benim Hollywood'un en büyükleri kabul edeceğimiz kişilerce ağırlandı. 58 yaşında Oklahoma'daki bir trafik kazasında bir bacağını ve kolunu kırdı. Şimdi, 61 yaşında Meher Baba dinamik, aktif ve etrafında olan herşeyin kuvvetle farkındadır.

Meher Baba'nın daha evvelki hayatı konusunda daha fazla ayrıntı vermeye çalışmadım çünkü onlar C.B. Purdom'un *The Perfect Master*[5] ve onu takip eden Jean Adriel'in *Avatar*[6] adlı kitaplarında başarıyla anlatılmıştır. Burada verilen biyografik özet, Baba'nın hayatıyla ilgili doğal olarak karmaşık ve yorumlanması uzun vadede imkansız olabilecek önemli birkaç anahtar konuyla ilgili bir yönlendirme aracından başka birşey değildir.

Baba'nın eylem ve seyahatlerinin nedenleriyle ilgili birçok kuram vardır ama büyük kısmı hala sır olarak kalmaya devam etmektedir. Böyle bir durumda olağan prosedür kişiyi irrasyonel ilan etmek ve yaptıklarını saplantı olarak kabul etmektir. Bu Baba'da böyle olmamıştır çünkü en basit nedeniyle çaba ve önerilerinin büyük bölümü, insan anlayışının tamamen ötesinde kavramlar üzerine baz edildiği görülmektedir. Sık sık böyle bir sonuç saatler içerisinde alınır. Bazen olayların hükümleri haftalar hatta yıllar boyunca verilmez.

Bununla birlikte bu esrarengiz kavram, sudan eleştiriden fazlasını yapanlara sukunetlerini korumaları ve ilk anda anlaşılamaz görünseler de Baba'nın hareketlerinden uzun vadeli tercih edilen cevapları bulmaya hazırlanmalarına neden olur.

Baba'nın eylem ve önerilerine güvenle bakmanın başka nedeni vardır. Etkisinin ilgili kimseye zarar verdiği bir tek olayı bile bulmak zordur. Sık sık bir kişiyi, onun kapasitesini artırabilmek için, bitkinlik hatta çaresizlik noktasına kadar itecektir. Ancak hiçbir zaman aşmayacağı ince bir çizgi vardır.

---

[4] (God-realized) *Avatar* gerçekte Tanrı ile birdir, ancak fiziksel dünyaya, zamanı geldiğinde bir Kusursuz Üstat tarafından kaldırılması gereken bir peçeyle gelir. Baba için bu işlevi yerine Hazrat Babajan getirmiştir.

[5] C.B. Purdom, The Perfect Master (Myrtle Beach,SC: Sheriar Press,1976).

[6] Jean Adriel, Avatar (Berkeley, CA: Jhon F. Kennedy University Press, 1971).

Baba'nın hayatında hem drama hem dokunaklı anların olduğu dönemlerden[7] biri, her mezhep ve sınıftan erkek çocukları için okulun kuruluşudur. 1927 yılının yazında kurulan okul 49'u Hindu, 20'si Müslüman, 32'si Zerdüşti ve 1 Hristiyan olmak üzere toplam 102 erkek çocuğunu kapsıyordu.

Çocuklardan, Baba'nın da en gözdelerinden biri olan Ali babası tarafından, birçok öğrencinin okulda periyodik olarak kontrolsüz ağlama nöbetleri geçirdiklerine dair raporlar üzerine okuldan alınmıştı. Görünen o ki bu oğlanların yaptığı günlük meditasyon tarzı ile ilgiliydi.

Ali'nin babası oğlanı üç kez alıp Bombay'daki evlerine götürdü. Baba'ya olan bağlılığı o kadar derindi ki her üçünde de oğlan, çok iyi korunan evden kaçıp, genelde yaya olarak okula geri döndü. Ali'nin okuldan dördüncü defa alınmasından kısa bir süre sonra oğlanlar Baba tarafından geçici olarak evlerine gönderildi ve 1929 yılının başında okul sürekli olarak kapatıldı. Bundan kısa bir süre sonra Baba'nın uzun dünya turları başladı ve yedi kısa yılda Batı'ya yedi seyahat ve iki de dünya turu yaptı.

Eşlik ettiğim bazı seyahatler çok olumlu tanıtımla, birçokları da eleştirisel hatta küfür doluydu. Baba hiçbir zaman lehte bir "basın" için girişimde bulunmadı. Israrla yaptığı çalışmada kendisine saldıranların, övenlerle aynı işe yaradıklarını savunur. Kendini savunmayı veya görüşlerinden alıntılarda veya en basit yanlış anlamaları bile yapılan hataları düzeltmeyi reddetme tavrındaki tutarlılık, kişinin kendini toplum gözünde haklı çıkarma ihtiyacı konusunda ikna olduğu bugün de bir fenomendir. Böylesi mutlak bir kayıtsızlık pratikliği idrak etme eksikliğine bağlanabilir ancak kişi Baba'nın derin manevi bilgi ile hareket ettiğini ve sonucun yorumdan bağımsız olarak vuku bulacağı için tatmin duygusuna ulaşır. Avrupa ve Amerika'da onun için büyük resepsiyonlar düzenlenmişti ve onun Hollywood'a takdimiyle artan genel ilgi hiçbir zaman tam anlamıyla bir araya gelemeyecek demeç seli yaratmıştı.

Batıya yapılan bu seyahatler, insan duygularında kendi olaylar hazinesini doğurdu. Benim her zaman derinden ilgimi çeken bir tanesi, o zaman yirmili yaşlarında olan kızıyla sıcak ilişki kuramamaktan derin bir rahatsızlık duyan Rus hanımın Baba ile olan karşılaşmasıydı. Baba onun elini okşadı ve kendisine yardım edeceğini söyledi, bir kaç gün sonra bir sabah uyandığında, kızı için daha evvel hiç bilmediği derin ve sıcak sevgi duygusu üzerini kaplamıştı. Kızından kendisini, geçmişteki davranışları için affetmesini istemiş ve aralarında derhal derin ve güvene dayalı bir ilişki kurulmuştu.

İnsan duygularının sihirli lambasını harekete geçiren bir başka örnek Baba'nın İtalya'da ezoterik felsefe bilgisini Baba'ya aktaran kaygılı ve parlak bir üniversite profesörü ile karşılaşmasıdır. Baba'nın dinlerken gösterdiği sabra rağmen, hayatının bilgelik parçacıklarını bir araya getirmeye çalışırken tam bir hüsrana uğradıktan sonra sonunda çaresizlik içinde Baba'dan onunla yanlızca sükunetle meditasyona oturmasını istedi.

Baba gülümsedi ve elini profesörün elinin üzerine koydu ve ordakiler, odaya yayılan ve adamın yüzünden çaresizlik görüntüsünü yavaş yavaş silen mest edici huzur duygusu üzerine yorumda bulundular. Bir süre sessiz kaldıktan sonra adam birden bire "Artık Gerçeğin Aşk olduğunu biliyorum" diye haykırdı.

Baba'nın Assisi'li Aziz Francis'in bir zamanlar meditasyon yaptığı mağrada kalışı ile ilgili mücizevi hikayeler vardır; İsviçre Alpleri'nde bir dağın zirvesinde, hiyerarşi ile

---

[7] Ramjoo Abdulla tarafından "Sobs and Trobs" kitabında güzelce anlatılmış, Ramjoo's Diaries'e dahil edilmiştir, yayıncı Ira G. Deitrick (Walnut Creek, CA: Sufism Reoriented, 1979).

yaptığı bir toplantıda, şiddetlenen fırtınada ona eşlik etmek için tepenin birkaç metre altında bekleyenler su içinde kalırken, Baba akan bulutları delen bir ışık hüzmesi içinde etkilenmeden ayakta durmuştu.

Bundan sonra deli ve Tanrı sarhoşu[8] olanlarla geçirilen yıllar izledi. "Deli Ashramı"[9] adıyla anılan, Baba ve müritlerinin gerçekten deli kişileri getirdiği yer 1936'da Rahuri'de kuruldu. Daha sonra Baba'nın bu "ruhsal sarhoşlarla", duydukları ilahi aşkları nedeniyle etrafındakilerle normal bilinçli ilişkisini kaybetmiş insanlarla çalışmaları giderek arttı.

Geleneksel delilik ile normal bilincin ruhsal vecd ile kaybedilmesi Hindistan'da bilinir ve gelenek olarak halk "*mest*" denen bu insanları korur. Baba'nın bu alandaki çalışamaları, Sufi Üstat Babajan'ın anlına kondurduğu bir öpücükle yırttığı peçeden sonra, onu yavaş yavaş tam bilince geri getiren Upasni Maharaj'ın yedi yıllık dönem boyunca onun için yaptığı işlevlerden yadigardır. Bu her iki Kusursuz Üstat Meher Baba'yı, en seçkin Hindu ve İslami gelenekleri birleştiren nadir bir görevli olarak, ruhsal varis seçtiler.

Meher Baba'nın Rahuri'deki *ashram*'ında *mest*'lerle yaptığı çalışmalar giderek dallandı ve ardından gelen yıllarda Hindistan'ın kalbi ve uzak köşelerine, tüm mevcut *mest* ve azizlerle kısa bir süre için bile olsa, ilişki kurduğu yolculuklar yaptı. Bu yolculukların hikayesi şiddetli sıkıntılar ve katılan herkes açısından sarfedilen büyük çaba örnekleriyle doludur.[10]

Kişi bir kez daha bu ilişkiler hakkında ancak tahminde bulunabilir. Ben tahmin etme riskini göze alsaydım, ikili bir işlevin yerine getirildiğini düşünürdüm. Ruhsal olarak böylesine ileri ruhlar kesinlikle herşeyi kontrol altında tutarlar veya nasıl adlandırılırsa adlandırılsın bir tür temel psişik veya kozmik enerjileri vardır. Bir bütün olarak işçi arı gibi çalışır ve Hindistan da az çok bal peteği işlevini görür.

Baba da, kovanın asil reisi olarak, bu engin enerji stoğunu düzenlemek için bağlantılarını kurdu ve karşılığında kuşkusuz her kişiye, *mest* veya aziz, ruhsal sürecinde daha fazla şevk verdi. *Mestlerle* olan bu temasları 1946-1948 yıllarında zirve noktasına erişti bundan sonra , Baba'nın "Yeni Hayatım" adını verdiği 16 Ekim 1949'da başlayan ve 2 yıl süren dönem başladı. Bu kuşkusuz öğrencinin başetmesi gereken paha biçilemezlerin en paha biçilemez olanıdır. Yeni Hayatı'ndan önce Baba *mestler,* az ya da çok kendine yakın kalıcı müritleri aynı zamanda kalışları kısa bir görüşmeden haftalar, aylar hatta yıllarla değişen sabit insan akımı için koruduğu bütün ashramları dağıttı.

İhtiyacı olanların bakımı için hazırlık yapılmıştı sonra Baba, genellikle yaya yapılan ve en sert sıkıntıları içeren bir dizi yolculuk için kendisini izleyecek gönüllüler aradı. Müritlerden Baba'yı, sürgün, acz ve feragatten oluşan Yeni Hayatı'nda izlemeye gönüllü olmaları istenmeden evvel katı disiplin ve feragat kuralları konmuştu. Sonunda yirmi kişi seçildi ve Baba ile yola koyuldular.

Bu iki yılın yolculuk ve ruhsal disiplinleri, Baba'nın müritlerinin geçirdiği en zorlu yıllar arasındaydı. Bu yolculuklara katılanlar 1951 yılı sonlarında geri döndüklerinde yorgun, zayıf düşmüş ve asık yüzlüydüler. Olayları detayları ve anlamları daha kapsamlı bir çalışmayı beklemeli, ancak onlara katılmayıp yanlızca izleyenler bu karanlık dönemde gelecek nesil ve bölgenin sosyal gelişimi için ayrıntılı bir plan

---

[8] Burada kullanılan kelime "God Intoxicated " dir. ÇN

[9] Ashram, Hindistan'da ruhsal eğitimlerin verildiği okullara verilen addır. ÇN

[10] Detaylar için William Donkin'in *The Wayfarer* kitabına bkz (Myrtle Beach, SC: Sheriar Press, 1988).

hazırlandığı sonucuna varmadan edemez. 16 Ekim 1950'de Baba Mahabaleshwar'da "Eski hayatım beni Tanrısallığın ve ilahi mükemmelliğin mihrabına yerleştirir. Yeni Hayatım, Tanrı'nın ve O'nun halkının mütevazi bir hizmetçisi olmamı sağlar. Yeni hayatımda ben arayan, seven ve dostum. Bu iki yön, kusursuz ilahiyat ve kusursuz tevazu, Tanrı'nın iradesidir ve her ikisi de Tanrı'nın ebedi hayatıyla sonsuz şekilde bağlıdır." demişti.

13 Şubat 1951'de Baba Mahabaleshwar'da yaklaşık 100 gün boyunca inzivaya çekilmiş ve bunun sonunda, 16 Ekim'de çalışmasının yeni bir dönemine girmesinin zorunlu olabileceğini bildirmiştir. Bu "*manonash*" (zihnin ortadan kaldırılması) diye bilinen dönemdir. 16 Şubat 1956'da biten bu çalışma dört ay sürdü.

Daha sonra Baba, kendisi ve birkaç müridiyle Amerika Birleşik Devletleri'ne gideceğini ve 21 Mart'tan 10 Temmuz 1952'ye kadar zayıflığın güç üzerinde hakim olacağı "karmaşa-muaf" (complicated-free) bir hayata, 10 Temmuz'dan 15 Kasım'a kadar gücün zayıflık üzerinde hakim olacağı "tam-muaf" (full-free) bir hayata ve 15 Kasım'dan itibaren, hem güç hem de zayıflık ilahiyat ateşinde yok olana kadar "ateşli-muaf" (fiery-free) bir hayata rehberlik edeceğini açıkladı.

20 Nisan 1952'de Baba hem batı hem doğu kökenli altı erkek ve altı kadın müridiyle New York'a vardı. Doğrudan, Baba'ya tahsis edilmiş olan Güney Californiya'da, Myrtle Beach'e gittiler ve birkaç hafta sonra, özellikle 17 Mayıs'ta Birleşik Devletler'in her yanında onu görmeye gelen geniş bir kalabalıkla, Baba birçok eski ve yeni takipçi kabul etti.

Grup daha sonra başka bir dizi görüşme için Californiya'ya doğru yola çıktı. Oklahoma'yı geçerken Baba'yı taşıyan araba kaza yaptı ve içerideki beş kişiden dördü, bizim çevreyollarında sıradan olan elim bir olayda ciddi şekilde yaralandı.

Yakındaki Oklahoma'nın Prague kasabasında, büyük bir tesadüf eseri Dr. Burleson tarafından işletilen özel bir hastane vardı. Kanlı etler ve lekeli kıyafetlerle karışmış sessiz bir üstat ve yoldaşlarıyla karşı karşıya kalan bu adam ve küçük ekibinin çabaları kesinlikle tıp dünyasının, ızdırabı azaltma ve ömrü uzatma yönündeki aralıksız mücadelesinin heyecanlı olaylar dizisinde bir destandır. Izdırabın düğümü yavaş yavaş çözüldüğünde kimsenin acil bir tehlike içinde olmadığı anlaşıldı ancak kırılmış kemik ve yüzülmüş, derisiz bölgelerin sayısı korkunçtu. Günlerce yavan, endişeli bir hazırlama, temizleme, bandajlama ve yeni hayat pompalama rutini devam etti durdu. Baba'nın kırılan sol kolu ve bacağı ve yüzündeki acı veren ezikler en kötüleri değildi ama çok acı veriyorlardı. Grup iki hafta sonra ambülansla Güney Carolina'ya, toparlanma dönemi için döndü.

Böyle büyük bir ruhsal lider kendi ve takipçilerinin başına böyle bir kazanın gelmesine nasıl izin verebilirdi? Eminim bunu öngörüp engelleyebilirdi. Bu soruların kaç kez sorulduğunu merak ediyorum. Aslında Baba ta 1928'de böyle bir kazanın olacağını ve onun gerekliliğini öngörmüştü. Hatta bir münasebetle Amerika'da kanının "akıtılmasının" gerekli olduğunu belirtmişti. Ama bana göre böyle bir açıklamanın "zaten hep biliyordu" şeklinde alınması, konunun merkezinden uzaklaşılmasıdır. Çağlar boyunca büyük ruhsal liderler pervasız ve kayıtsız medeniyetin aksiliklerinden uzak durmamışlardır. Aslında kendi paylarına düşen insan facialarını bağırlarına basmış ve parmak uçlarındaki kozmik gücün keyfi olarak yardımını istemeden olayları yaşamışlardır. Ruhsal olarak büyük insanın yüce işlevi, bizim fiziksel dünyamızın dışındaki kanunlarla ne yaptıkları değil içindekilerle ne yaptığıdır.

1937'de[11] Baba bu Kusursuz Üstatların işlevini açıklamıştı."Dünyanın ağır yüklerini üzerine alan bir Kusursuz Üstat, onları soğurmak için, mutlaka fiziksel tepkilere sahip olmak zorundadır sonuç olarak, sıradan insanlar gibi acı çekmek zorundadır.

Kendileri etki ve tepki yasalarına itaat etmekle, Kusursuz Üstat bu yasayı tesis eder ve özverili ve gönüllü bir şekilde bu yasaya tabi olurlar. Bu yasaya kendilerini tabi etmelerine rağmen, yasanın üzerinde dururlar ve kendilerini fiziksel tepkilerden kurtarabilirler. Bu durumda 'etki ve tepkinin' anlamı ve amacı ne olabilir?

"Kusursuz Üstatlar "evrensel illüzyonun" ikili etkisini, insanoğlunu etki ve tepkinin zincirlerinden serbest kalmasını sağlamak suretiyle, insaniyeti illüzyonun dışına alarak soğurur.

"Kusursuz Üstat, tasfiye etmek amacıyla, ikiliği (dualite) hakiki varlığında soğurur."

New York'da ilave insanlarla yapılan görüşmeler sonunda Baba, 1952 yılı Ağustos ayı sonlarında, Hindistan'a dönerken, eski ve yeni takipçilerini de alarak Avrupa'ya havayoluyla bir ziyaret düzenledi. Bir kez daha bu ülkedeki bir kaç *mestle* daha temas etmek için yeni seyahatler düzenledi ama artık faaliyetleri daha çok, kamunun karşısına çıktığı yerlerdeki büyük kitlelere ruhsal takdis verme üzerine odaklandı. Eylül 1954'de bu kitle *darshanları* , dünya üzerindeki erkek takipçilerini Ahmednagar'daki ashramına "son" bir ruhsal toplantı için çağırdığında zirveye çıktı. Hindistan'ın çeşitli köşelerinde ve Amerika, Avrupa, ve Asya'nın uzak yerlerinden bine yakın kişi toplandı. Erken gelenler 12 Eylül'de Ahmednagar'ı kaplayan, Baba'nın takdisini *prasad* şeklinde almak için altmışbin kişilik cemaate tanık oldular.

Bu renkli ve hareketli fırsatla Baba her akşamüstü yolculara şahsen talimatlar verdi. 29 Eylül'de Baba çağrısıyla toplanan bin kişiye hitap etti, onları kutsadı ve yollarına gönderdi. 7 Ekim'de iletişim için yanlızca el kol hareketlerine bağlı kalıp alfabe tahtasını da kullanmayı bıraktı. (İlginçtir ki Baba'nın iletişim için kullandığı hareketler ne suskun bir kişinin kullandığı parmak şekilleri alfabedeki A B C D, ne de sağır ve dilsizlerin kullandığı işaret lisanı değil ama özgün ve kolay ve nakledilecek isteği en canlı şekilde tanımlayan kendine özgü abartılı el kol hareketleridir.)

Baba bir kez daha sessizliğinin bozulması, tezahürü ve ölümünün yakın olduğunu açıkladı. Baba, sessizliğini bozacağı zaman tek bir kelime, insanların kalbine nüfuz edecek olan kelimelerin Kelime'sini söyleyeceğini belirtti.

Böylece, Murshida Duce'yle işbirliğiyle, *Avatar* Meher Baba'nın olaylı hayatından bahsetmeyi denedim. Biriken olayların perspektifinde, hayatının ve faaliyetlerinin önemini bulmak ve tartmak tarihe kalıyor. Şimdinin yakınlığına iştirak eden bizler yalnızca sevgimizin ölçüsünü ve insan sadakatini sunar ve hayatlarımıza gelen müthiş şey için minnettarlığımızı ilan ederiz.

DON E. STEVENS

[11] O tarihte Baba henüz Avatarlığını kamuya açıklamamıştı ve genel olarak Kusursuz Üstat (S*adguru*) olarak kabul görüyordu. Bununla birlikte ekler bölümü ek-30'da Baba *Avatar* ile Kusursuz Üstat arasındaki farkı açıklamaktadır.

İkinci Baskıya Giriş

Tanrı Konuşur'un ilk baskısının üzerinden geçen onsekiz yıl boyunca Meher Baba'nın varlığının seli tüm dünyaya yayıldı ve adı milyonlar için umut ve inancın sembolü oldu. Dört yıl önce Ocak sonlarında, Hindistan'da, Ahmetnagar'ın yakınlarındaki Meherabad'da, yıllar önce kendi özenli talimatları ile hazırlanan kabre defnedilen bedenini bıraktı.

Bu dönemde, Meher Baba'nın dünyanın problemlerine yaklaşımının evrenselliğinin etkisine ve tüm inanç ve mezhepten insanların onun sevgisine verdiği benzer karşılığa tanık olmak mümkün oldu. İlk günlerden itibaren Meher Baba belirli hiçbir dini gruba ait olmadığını işaret etti; daha doğrusu dünyadaki tüm büyük inançlarca ele alınan gerçeğin ifadelerine hayatiyet üflemek onun hedefiydi. Tekrarladığı açık, özlü ifadelerinde hareket bağımsızlığını ve yaklaşım evrenselliğini vurgulamıştır:

"Siyaset ile ilişkim yok. Bütün dinler benim için eşittir. Tüm sınıf ve inançlar benim için değerlidir. Ulaşmaya çalıştıkları birçok iyi şeyler nedeniyle tüm "izm"leri, dinleri ve politik kesimleri takdir etmeme rağmen, bu "izm", din veya politik kesimlerden hiçbirine, herbirini eşit şekilde kapsayan, hepsini aşan ve hepsi aynı oranda yanlış olan müstakil fikir ayrılıklarına yer vermeyen mutlak Gerçek için ait olmam ve olamam. Tüm hayatın birliği bütünleyici ve bölünemezdir. Tüm makul ideolojik farklılıklara rağmen saldırılamaz ve bozulamaz kalır.

"Eşitlikle ulaşılabilirim herkese, büyüğe ve küçüğe,
Yükselen aziz, düşen günahkara,
İlahi Çağrının verdiği türlü Yollar'la.
Ulaşılabilirim çok sevdiğim aziz için
Ve geliş sebebim günahkar için,

Eşit aracılığıyla Sufilik, Vedantizm'in, Hristiyanlık'ın,
Veya Zerdüştlük ve Budizm ve diğer hertür "izm"lerin
Aynı zamanda doğrudan hiçbir "izm" vasıta olmaksızın…"[12]

Meher Baba'nın Avatarlığı (İsa Mesih mevki) yine bu yıllarda büyük bir oranda aydınlığa kavuştu. 1955'de *Tanrı Konuşur* 'un ilk baskısı toplumun önüne konulduğunda, Baba'nın *Avatarik* işlevi, kendi en yakın müritleri dışındaki kişilere yanlızca bir kaç yıldır anlatılmıştı. Bundan önce insanların çoğu, misyonunun daha ileri önemini kestiremeden onu büyük bir aziz ya da Kusursuz Üstat olarak gördü.

1954 yılında Baba, açık seçik ve kamuya ilk defa Çağın *Avatar'ı* olduğunu açıkladı. Onu zaten Kusursuz Üstat olarak tanıyan takipçilerinin, bu evrensel sorumluluğun genişletilmesini kabul etmede bir sorunu olmadı.

Meher Baba'nın çapından etkilenip ama kişisel teslimiyetle onun varlığında soğrulmuş olma fırsatından yoksun olan grubun dışındakiler için, harici faaliyetleri ve *Avatarsal* rolü değerlendirmeye çalışmak için erkendi. Şaşırtıcı bir şekilde, Baba'nın Çağın *Avatarı* olduğu açıklamasına toplumdan çok az kişi karşı çıktı. Bir çoğu, *Tanrı Konuşur*'u okuyunca, böyle bir çalışmanın yanlızca en yüksek ruhsal mevkiye ulaşmış birinden gelebileceği bu nedenle bir yargıya varmadan evvel bekleyip gözlemlemenin daha iyi olacağı konusunda ikna olmuştu.

Şaşılacak olan, Baba'yı şahsen görmeyenler arasında, onu Avatar (Kadim Olan) olarak kabul edenler geleneksel olarak ruhsal eğilimli olanlar değillerdi. Bu sessiz Üstat'ın imaj ve sözlerini aniden tanıyanlar karmaşa ve hüsran dolu hayatta ipucu arayan gençler, isyankarlar, deneyselcilerdi. Gereksinimle keskinleşmiş ve tekrarlanan yaklaşım hatalarıyla gerilmiş içgüdüleri, cevabı birdenbire Baba'nın bir resminde, söylevlerinin bir kitabında, hayat hakkında küçük bir karta basılmış özlü bir ifadede buldu.

Bundan önceki yıllarda Baba'nın sık sık ifade ettiği gibi *Avatar*'ın gelişi ve sözlerinin kabul görmesi, Yaradılış'ın gereksinimlerinin neden olduğu birşeydir. Gereksinim büyük olduğunda, *Avatar* gelir. Ve sözleri kabul görür çünkü tatmin edecek tek şey odur. İnsanoğlunun değerli ve güvenilir amaçlar arayışı nesillerden beri büyümektedir. Günümüzde o kadar zorlayıcı hale gelmiştir ki, dalga dalga sosyal çalkantı halinde yağmaktadır.

Meher Baba bu sosyal karmaşaya, Yaradılış'ın amacının açık bir ifadesi ve herkesi bağrına basan, ihtiyacın ham sıyrıklarının aniden sessizlik ve ferahlama gözyaşlarına ulaştırılması gibi yatıştıran güçlü sevgisi ile adım atar. Tekrar tekrar Baba Yaratılışı, Tanrı'nın Kendi ilahiyetini bilinçli olarak tanıma dürtüsünün gerçekleşme aracı olarak tanımlar. *Tanrı Konuşur*'daki dikkatli beyanlarıyla nesiller boyu bilincin gelişim mekanizmasının tarzını betimler. Sonsuz birliğin gerçeği ve Yaratılış'ın ikileminde ortaya çıkan sonsuz sorunları çözerek evrimleşen bilinç en küçük detayda bile izlenir. Yaratılış'ın tezatlarını deneyimlemek için vasıta olan fiziksel form, Tanrı'nın bu Kendini bilinçli olarak tanıma arzusunun artarak karmaşıklaşan bir yan ürün olarak gösterilir. Formların tekamülünün en önemli kuvveti, uygun olanlardan rastgele bir seçim değil,

[12] "Fiery Free Life" dönemindeki mesajlardan, 1952,

deneyim tortularının, kendilerini artarak karmaşıklaşan yollarla ifade etmesi gerekliliğinin sonucudur. Bilincin tekamülü ve mükemmelleşmenin kendisi tüm Yaratılış'ın amacı olarak betimlenir:

> Ve tekamül süresiyle ilgili olarak başlangıcın, bilinçteki bir başlangıç, tekamülün bilinçteki bir tekamül, sonun, eğer bir son varsa, bilinçteki bir son olduğunu hatırlamak yerindedir…[13]

Meher Baba'nın yıllar boyunca günlük hayata verdiği bu pratik kavramlar gençlerin haykırdığı istekleri olmuştur. Baba'yı olduğu şey, modern hayatın ikilemine cevap şeklinde deneysel olarak tanıyor . Bu tam olarak Baba'nın beyan ettiği *Avatar*'ın olması gereken şeydir. Sonuçta el ve eldiven birbirine tamamen uyar. Benzerliğe bakınca, kişinin Baba'nın tam olarak söylediği şey, Çağın *Avatar*'ı olduğunun konusunda hiç şüphesi kalmaz.

Peki ya bu dönem boyunca Meher Baba'nın özel hayatı nasıldı? Çok önceden bildiği Oklahoma, Prague yakınlarında 1952'de olan ciddi otomobil kazasına ve ardından daha da vahim olan 1956 Aralık ayında Hindistan'da Satara yakınlarında kalça ekleminin parçalandığı ve Dr. Nilu'nun öldüğü kazalara rağmen, onbeş yıl çok yoğun manevi ve maddi çalışmalarla geçti. Bu iki kazayla ilgili olarak kişi, içinde yaşadığımızın, sihirli değneği olmayan sistematik dengeler dünyası olduğunu aklında tutmalıdır. *Avatar*'ın kendisi de gönüllü olarak ızdırap sürecine katlanarak dengeye sadık kalır. Bu iki vesileyle yapılması gerektiğini bildiği şeyin hatırına iki kıtada kan dökmüştür.

1956'da Avrupa ve Amerika'ya ve ilk defa ziyaret ettiği Avusturalya'yı da kapsayan bir dünya turu yaptı. Batıya yaptığı bu onikinci ziyaret kapsamlı bir şekilde *The Awakener* (vol IV, no.1 ve Vol. V, no.2) ve diğer çalışmalarda tarihleriyle yazılmıştır.

1958'de Batı'ya yaptığı ve bu defa yanlız Avustralya ve Amerika'yı kapsayan onüçüncü yolculuk sevgili ile sevenleri arasında karşılıklı yoğun bir atmosfer yarattı (*The Awakaner*, vol.V, no 3 ve 4). Bu vesileyle Baba'nın, kendi yüreklerinin şarkısını bilenler için olduğu belirginleşti. Halkın bu ilginç varlığın huzuruna çıkması engellenmemiş ancak ziyaretle ilgili hiçbir tanıtım da yapılmamıştı. Sevgili'nin varlığında gerçek anlamda yaşamaktı. Geçmişe bakıldığında anlaşılıyor ki bunun birçokları için son kişisel temas olduğunu Baba biliyordu. Aslında olabildiğince bunu ifade etti ama biz onu duymadık.

1962'de Meher Baba yine kendine yakın olanları çekme sihirini, ancak bu defa anlamlı şekilde icra etti. Geçmişte Doğu ve Batı'dan çok sınırlı karışımda takipçisi olurdu. Buna karşılık, 1962'deki karışım üzerinde düşünülmüş ve daha büyük bir ölçekteydi.

Avrupa, Amerika ve Avustralya'dan yüzlerce kişi Hindistan, Poona'ya, toplantı yerine aktı. Binlercesi de İran, Pakistan ve Hindistan'dan geldi. Poona, Guruprasad'daki güzel konutta yapılan 1962 "Doğu-Batı Toplantısı", birbirinden çok farklı kültür pınarlarından akan sevgi selinin birleşmesi destanıydı. Meher Baba beş gün boyunca binleri bulan yakın davetlilerine eşlik etti ve farklılık unsurlarını, tek gerçek birliği getiren solvent (eritken/çözgen madde) içinde, yüce aşkta[14] birbirine karıştırdı.

---

[13] *The Awakener,* vol. VIII, no 4, 1962

[14] supreme love

İnsan kendine nasıl oluyor da bu inanılmaz varlık, uzun, zorlu kullanım ve sakat bırakan kazalar nedeniyle ciddi zorluklar çıkaran bir bedende, her gün uzun saatler boyunca ve gece geç saatlere kadar kalabalıkları selamlayıp kutsayacak fiziksel kaynağı bulabiliyordu diye soruyor. Altıncı günde daha da ileri gitti. Gurusparad'ın kapıları ardına kadar açılmış ve kitlelerin gıpta edilen ruhsal kutsama için huzuruna gelmesine izin verilmişti. Gün doğumundan batışına kadar canlı bir sel önünden geçiyor, ve nihayet karanlık basıp kapılar kapandığında, kısa bir göz teması veya dokunuş için ümidini yitirmemiş dört sıra insan kuyruğu uzayıp gidiyordu.

O zamandan sonra, 1963 ve 1965'te kısa istisnalar dışında, Hintli takipçileri için, giderek artan sınırlı inzivalara çekildi. Nihayet Ağustos 1966'da, kendi daveti dışında kimsenin onu görmeye gelmemesi için bir talimat çıkardı. Çok çok az davet çıkarılmış ve ondan da az istisna yapılmıştı. Herkese, evrensel çalışmasının doruk safhasında olduğu ve nihayet bu çalışmanın onu yüzde yüz tatmin ettiğini bildirdi.

Bu onun sadık takipçilerine bir işaret olmalıydı. Ama insan sevgilinin fiziksel olarak yakınında olmayacağı günü düşünmez. 1 Şubat 1969'da, Meher Baba'nın bir gün evvel öğleden hemen sonra bedenini bıraktığı haberi tüm dünyaya derin özveri ağı aracılığıyla yayıldı. Yedi gün boyunca kabuk (beden) önceden hazırlanan mezarında, çelenklerle ve kokulu gül yapraklarıyla kaplanmış, başının altında küçük bir yastıkla desteklenmiş olarak ("böylece kalkmaya gerek kalmadan beni sevenlere *darshan* verebilirim" demişti) yattı. Neyin gerekli olabileceğini görmüş ve her zamanki gibi hazırlanmıştı. Takipçileri "Sonsuzun Sonsuz olarak, kendi Sonsuzluğu'nda göçüp gitmesi"nin farkına vardılar. Defni Nisan Mayıs ve Haziran aylarında Gruprasada'a, Meherazad'a –ikametgah, ve Meherabad'a –kabristan, Doğu ve Batı'dan geniş grupların ziyareti takip etti. İnsanın olanları nasıl tasvir edebileceğini bilmiyoruz. Bunu yapmanın tek yolu orada olan birinden dinlemektir.Francis Barbazon bu büyük olayı Meher House Publications, Sydney, Avustralya tarafından 1969'da basılan "Three Talks" adlı kitapçıkta topladı.

Tanrı Konuşur'un bu gözden geçirilmiş baskısında Meher Baba tarafından belirtilen bazı yeni noktalar ve düzeltmeler yapılmıştır. Aynı zamanda ekler bölümüne de bazı eklemeler yapılmıştır. Bazı garfikerde küçük ama gerekli değişiklikler yapılmış ve beş yeni çizim eklenmiştir. Grafiklerden biri sevgi emeği olarak Ludwig Dimpfl tarafından yapılmış ve "*Tanrı Konuşur*'da Kullanılan Bilinç Düzeyleriyle İlgili Mistik, Sufi ve Vedantik Terimler"i kapsar. Bu grafik Meher Baba'ya bedenini teketmeden birkaç yıl önce gönderilmişti. Eruch B. Jessawala Baba'nın bunu titizlikle gözden geçirdiğini, iki ya da üç düzeltme yaptığını ve tam tatminini ifade edip *Tanrı Konuşur*'da kullanılmasını onayladığını anlatır. O kadar geniştir ki ayrı olarak iliştirilmiştir. Meher Baba'nın zaman zaman verdiği ayrı bilgiler de dipnot olarak metne eklenmiştir.

Sufi, Vedantik ve Mistik terminolojiyi gösteren başlıklar altında belirtilen bazı terimler kimi durumlarda bu üç disiplinde kullanılan klasik terimler olmadığı not edilmelidir. Bunlar daha çok okuyucunun onları karşılaştırmalı inceleyebilmesi ve daha iyi kavraması için kullanılan terimlerdir. Ludwig Dimpfl tarafından derlenen eksiksiz bir sözlük, bedenini terketmeden evvel Baba tarafından onaylanmıştı.

Son olarak, Meher Baba'nın sözleri ve hayatının doğal sonucunu belirtmeden yapamayız. Kendisini sınırlayan gerçeğin saplantı zincirlerini kırabileceği içerideki insan için yaşarken, aynı zamanda Meher Baba tarafından verilen açıklamaların fiziksel disiplinler için de büyük önemi vardır. İnsan, zamanımızın "Yücelerin Yücesi"

tarafından yapılan çalışmaları okurken, doğal bilimlerin tüm biçimleri için anlamları temel ve devrimci olarak görür. Fizik, kimya, jeoloji, psikoloji alanlarında ve birçok başka disiplinde eğitilmiş olanlar Meher Baba'nın hayatını ve sözlerini inceleyince, haklı olarak onları önce kendi iç doğalarının ihtiyaçlarına uyarlayacaklardır. Bununla birlikte, onun sözleri hayati amaç anlayışı ve kendinden emin destek tesisi görevlerini başardıkça, ikinci bir önemli dönem kendini göstermeye başlar. Hayat hareket etmeye başlar. Ve bu hareket hem içsel hem dışsaldır. İçe doğru oyan hızlı, ardıl gerçekleri kabullenmeleri, birbirine benzeyen maddi işlev kavrayışları izler.

Meher Baba'nın basit neredeyse kendinden aşikar sözlerinin, temel ve heyecan verici anlamlar kaleydoskopuna (içinde renkli camlardan yansıyan hareketli şekiller olan çiçek dürbünü) döndüğü görülür. Kelimeleri tutumlu kullanırdı. Ayrıntılara inmedi. Temel gerçeğin yanlızca hayati bir yorumunu yeniden ortaya koydu. Bundan çok miktarda kaçınılmaz sonuç doğar. Fizikçi bir kez kendi öz benliğini tekrar keşfetmek için çarkları harekete geçirince, Meher Baba'nın güçlü etkisini kendi fizik sahasında da keşfetmeye başlayacaktır.

Meher Baba böyledir. Hayatın her yönünden dinginlikle akar ve insan daha anlayamadan bütün hayat yanlızca, Meher Baba'nın Meher Baba ile büyüleyici oyunu haline gelir. Kuşkusuz bu evrensellikte nihai noktadır.

San Fransisco, California — IVY O. DUCE
Nisan , 1973 — DON E. STEVENS

Gelişim herhangi bir kült, cemiyet
ya da organizasyon kurmak için değil;
ne de yeni bir din kurmak.
Vereceğim din birçoğunun ardındaki
Tek'in Bilgisini öğretir.İnsanların
okumasını sağlayacağım kitap, hayatın
gizeminin anahtarını elinde tutan
yüreğin kitabıdır. Kafa ve yüreğin
mutlu bir karışımını beraberimde
getireceğim. Tüm dinleri ve kültleri
tekrar canlandıracağım ve onları bir
ipteki tespih taneleri gibi bir araya
getireceğim.

-Meher Baba

TANRI KONUŞUR

BÖLÜM 1

Bilincin Halleri

Tüm ruhlar (*atmalar*) Ruh-Ötesi'nin (Over-Soul , *Paramatma*) içindeydi, içindedir ve içinde olacaktır.
Ruhların (*atma*) hepsi Bir'dir.
Tüm ruhlar sonsuz ve ebedi ve ezelidir. Şekilsizdirler.
Bütün ruhlar Birdir; ruhlar arasında veya ruh olarak varlık veya varoluşlarında bir farklılık yoktur.

Ruhların bilincinde bir farklılık vardır;
ruhların bilinç seviyelerinde farklılık vardır;
ruhların deneyimlerinde farklılık vardır ve böylece
ruhların hallerinde farklılık vardır.

Çoğu ruh **maddi** bedeninin bilincindedir (*sthul sharir*);
bazı ruhlar **sübtil**[15] bedenlerinin bilincindedir (*pran*);
pek az ruh **mental** bedeninin bilincindedir (zihin veya *mana*);
ve
pek çok az ruh Öz'ün bilincindedir.

Çoğu ruhun maddi küre (alem) deneyimi vardır;
bazı ruhların sübtil küre (alem) deneyimi vardır;
pek az ruhun mental küre (alem) deneyimi vardır; ve
çok az ruhun Ruh-Ötesi deneyimi vardır.

Ruhların çoğu madde seviyesindedir (*anna bhumika*);
bazı ruhlar sübtil seviyesindedir (*pran bhumika*);
çok az ruh mental seviyededir (*mano bhumika*); ve
çok az ruh mental seviyenin ötesindeki seviyededir (*vidnyan*).

Ruhların çoğunun büyük bağlantıları vardır; bazı ruhların küçük bağlantıları vardır; pek az ruhun çok küçük bağlantıları vardır; ve çok az ruhun hiçbir bağlantısı yoktur.

Bütün bu farklı bilinçte, farklı deneyimli, farklı haldeki ruhlar (*atmalar*) Ruh-Ötesi'nin (*Paramatma*) içindedirler.

Şimdi, eğer bütün ruhlar Ruh-Ötesi'nin içinde ve hepsi Bir ise o zaman neden bilinç, seviye, deneyim ve hallerde farklılık vardır?

Bunun sebebi ruhların farklı ve çeşitli izlenimlere (*sanskaralara*) sahip olmalarıdır.[16]

Ruhların çoğunun **maddi** izlenimleri vardır; bazı ruhların **sübtil** izlenimleri vardır; pek az ruhun **mental** izlenimleri vardır; ve çok az ruhun **hiçbir** izlenimi yoktur.

Maddi izlenimleri olan ruhlar, sübtil izlenimleri olan ruhlar, mental izlenimleri olan ruhlar ve izlenimleri olmayan ruhlar, Ruh-Ötesi içindeki ruhlardır ve hepsi Bir'dir.

---

[15] Sübtil (subtle) anlam itibariyle "ince, kurnaz, usta, mahir, gizli" şeklinde geçmektedir. Maalesef bunların hiç biri tek başına kitapta kullanılan anlamına karşılık gelmediğinden kelime tarafımızdan sübtil olarak bırakılmıştır. Kelimenin anlamı ekler bölümü Ek-2'deki "feragat"de genişçe anlatılmaktadır. ÇN)

[16] Meher Baba'nın "Sanskaraların Oluşumu ve İşlevi" *Discourses*, 7.baskı (Myrtle Beach, SC: Sheriar Press,1987), 32-39 sayfalara bakınız.

Maddi izlenimli ruhlar maddi bedenin (*sthul sharir*) bilincindedir ve maddi küreyi deneyimlerler.

Sübtil izlenimli ruhlar sübtil bedenin (*pran*) bilincindedir ve sübtil küreyi deneyimlerler.

Mental izlenimli ruhlar mental bedenin (*mana* veya zihin) bilincindedirler ve mental küreyi deneyimlerler.[17]

İzlenimi olmayan ruhlar Öz'ün (ruh, *atma*) bilincindedir ve Ruh-Ötesi'ni (*Paramatma*) deneyimlerler.

Böylece maddi izlenimli ruhlar, maddi bedenleri yoluyla maddi küreyi deneyimlerler; yani, görme, duyma, koklama, yeme, uyuma, bağırsaklarını temizleme ve idrar yapma gibi farklı ve çeşitli tecrübeleri deneyimlerler. Bütün bunlar maddi kürenin deneyimleridir.

Sübtil izlenimli ruhlar sübtil beden yoluyla, sübtil kürenin ardıl üç seviyesini deneyimlerler ve bu üç seviyede onların yanlız görme, koklama ve duyma deneyimleri vardır.

Mental izlenimli ruhlar, mental bedenleri yada **zihinleri** ile mental kürede yanlızca görmeyi deneyimlerler ve bu görme Tanrı'yı görmektir.

İzlenimleri olmayan ruhlar, Öz'leri yoluya Ruh-Ötesi'nin sonsuz gücünü, sonsuz bilgisini ve sonsuz mutluluğunu deneyimlerler.

Maddi bedeninin bilincinde bir ruh, sübtil bedeninin bilincinde **değildir**, mental bedeninin bilincinde **değildir** ve Öz'ün bilincinde **değildir**.

Sübtil bedeninin bilincinde bir ruh, maddi bedeninin bilincinde **değildir**, mental bedeninin bilincinde **değildir** ve Öz'ün bilincinde **değildir**.

Mental bedeninin bilincinde bir ruh, maddi bedeninin bilincinde **değildir**, sübtil bedeninin bilincinde **değildir** ve Öz'ün bilincinde **değildir**.

Öz'ün bilincinde bir ruh maddi bedeninin bilincinde **değildir**, sübtil bedeninin bilincinde **değildir** ve mental bedeninin bilincinde **değildir.**

Madde alemi deneyimi olan ruhun ne sübtil alem deneyimi, ne mental alem deneyimi, ne de Ruh-Ötesi deneyimi yoktur.

Sübtil alem deneyimi olan ruhun ne madde alemi deneyimi, ne mental alem deneyimi , ne de Ruh-Ötesi deneyimi yoktur.

Mental alem deneyimi olan ruhun ne madde alemi deneyimi, ne sübtil alemi deneyimi, ne de Ruh-Ötesi deneyimi yoktur.

Ruh-Ötesi deneyimi olan ruh ne madde alemi, ne sübtil alemi, ne mental alemi deneyimlemez. Yani, Öz'ün bilincinde olan ve Ruh-Ötesi'ni deneyimleyen ruh, maddi

---

17

KÜRE	**BEDEN**		
Mistik	**Mistik**	**Sufi**	**Vedantik**
Madde Küre (alem)	Maddi Beden	*Cism-i Kesif*	*Sthul Sharir*
Sübtil Küre (alem)	Sübtil Beden	*Cism-i Latif*	*Sukshma Sharir (Pran)*
Mental Küre (alem)	Mental Beden	*Cism-i Altaf*	*Karan Sharir (Manas)*

bedenin, sübtil bedenin ve mental bedenin bilincinde değildir ve maddi, sübtil ve mental küreleri (alemleri) deneyimlemez.

Bu demektir ki, Öz'ün bilincinde olmak ve Ruh-Ötesi'ni deneyimlemek için, ruh maddi, sübtil ve mental bedenlerinin bilincini yitirmek zorundadır. Ama ruh, maddi, sübtil veya mental izlenimlerin tesiri altında kaldığı müddetçe ruh sürekli olarak ve anılan sırayla maddi bedenin, sübtil bedenin ve mental bedenin bilincinde olur ve maddi , sübtil ve mental deneyimlere ısrarla ve kaçınılmaz olarak katlanır.

Bunun belirgin nedeni ruhun bilinci maddi izlenimlerin tesiri altında kaldığı sürece, bu maddi izlenimleri maddi beden yoluyla deneyimlemekten başka çıkar yol olmamasıdır.

Benzer şekilde, ruhun bilinci sübtil izlenimlerin tesiri altında kaldığı sürece, bu sübtil izlenimleri sübtil beden yoluyla deneyimlemekten başka çıkar yol yoktur.

Benzer şekilde, ruhun bilinci mental izlenimlerin tesiri altında kaldığı sürece, bu mental izlenimleri mental beden yoluyla deneyimlemekten kaçış yoktur.

Maddi, sübtil ve mental izlenimler kaybolduğu veya tamamen yok olduğunda, ruhun bilinci otomatik ve apaçık olarak kendine doğru yönlenir , odaklanır ve böylece ruhun zorunlu olarak, Ruh-Ötesi deneyimini soğurmaktan başka seçeneği yoktur.

Şimdi maddi, sübtil ve mental bedenler **ruhun gölgelerinden** başka birşey değildir. Maddi, sübtil ve mental küreler (alemler) **Ruh-ötesi'nin gölgelerinden** başka bir şey değildir.

Maddi, sübtil ve mental bedenler fanidir (sonludur), şekilleri vardır ve değişebilir ve yok edilebilirler. Madde, sübtil ve mental alemler sahtedirler; hiçlik, hayal ürünü ve boş rüyalardır. Tek gerçek Ruh-Ötesi (*Paramatma*)'dır.

Bu nedenle, maddi, sübtil ve mental bedenleriyle, madde, sübtil ve mental alemleri deneyimleyen ruh, aslında gerçekte Ruh-Ötesi'nin gölgelerini, kendi gölgelerinin yardımıyla deneyimler.

Diğer bir deyişle, fani (sonlu) ve yok edilebilir şekliyle ruh sahteliği, hiçliği, hayal ürününü ve boş düşü deneyimler.

Ruh, yanlızca Ruh-Ötesi'ni Öz'ü ile deneyimlediğinde, Gerçek'i gerçeklikle deneyimlemiş olur.

Ruh maddi bedeninin bilincindeyken, o zaman bu ruh kendini maddi bedenle özdeşleştirir ve kendini maddi beden zanneder.

Yani bu sonsuz, ebedi ve ezeli, şekilsiz ruh kendini sonlu, ölümlü ve şekilli olarak bulur.

İzlenimler (*sanskaralar*) bu cehaletin nedenidir. Başlangıçta ebedi ve ezeli olarak Ruh-Ötesi'nin içinde olan ruh, Bilgi kazanmak yerine izlenimler yoluyla önce cehaleti elde eder.

Ruh belli bir izlenime göre, belli bir şekil (beden veya *sharir*) kazandığında, kendini bu belirli şekil olarak hisseder ve deneyimler.

Taş-form'undaki ruh kendini taş olarak deneyimler. Bu doğrultuda zamanla, ruh kendini metal, bitki, solucan, balık, kuş, hayvan, erkek veya kadın olarak hisseder ve deneyimler. Maddi formun tipi ne olursa olsun ve formun biçimi ne olursa olsun, ruh kendini, kendiliğinden bu form, figür ve şekille bağdaştırır ve bu form, figür ve şekli kendiymiş gibi deneyimler.

Bir ruh sübtil beden bilincindeyken, o zaman bu ruh kendini sübtil beden olarak deneyimler.

Bir ruh mental bedenin bilincine vardığında, o zaman bu ruh kendini mental beden olarak deneyimler.

Şekilsiz ruhun, Sonsuz Ruh'un, kendini gerçekten bir maddi beden (*sthuI* veya *shrarir*) veya bir sübtil beden (*pran*) veya bir mental beden (*manas* veya zihin) olarak deneyimlemesi **yanlızca izlenimler** (*nukuş-u emel* veya *sanskaralar*) **yüzündedir.**

Ruh madde alemi, maddi formlarla deneyimlerken, kendini sayısız maddi formlarla bağdaştırır ve ayrıştırır. Bu kendini maddi formlarla bağdaştırma ve maddi formlardan ayrıştırma sırasıyla **doğum** ve **ölüm** olarak adlandırılır.

Gerçekte doğumsuz ve ölümsüz olarak var olan, ebedi ve ezeli, ölümsüz ruhun doğum ve ölümü sayısız defalar deneyimlemesinin nedeni yanlızca izlenimlerdir.

Ruh izlenimler nedeniyle bu sayısız doğum ve ölüm deneyimine katlanırken, yanlızca Ruh-Ötesi'nin gölgesi ve sahte olan madde alemi değil, onunla birlikte madde aleminin mutluluk ve sefaletini, erdem ve ahlaksızlığını da deneyimlemelidir.

Mutluluğun ve sefaletin, erdem ve ahlaksızlığın ötesinde ve bunlardan bağımsız olan ruh, yanlızca izlenimler nedeniyle sefalet ve mutluluk, erdem ve ahlaksızlık deneyimlerine mutlaka katlanmalıdır.

Şimdi şu kadarı kabul gördü ki doğum ve ölüm, mutluluk ve sefalet, erdem ve ahlaksızlık deneyimleri, ruhun yanlızca maddi formda, madde alem deneyimlenirken deneyimlenir; ama ruhun maddi formu ruhun bir gölgesidir ve madde alemi de Ruh-Ötesi'nin bir gölgesidir.

Dolayısıyla ruh tarafından deneyimlenen tüm doğumlar ve ölümler, mutluluk ve sefalet, erdem ve ahlaksızlık deneyimleri, gölgenin deneyimlerinden başka bişey değildir. Bu nedenle tüm bu deneyimler sahtedir.

Atma Gerçekte Paramatma*'dır*

"*atma-Paramatma"* ilişkisini aydınlatmak için *Paramatma*'yı sonsuz bir okyanus, sınırsız bir okyanus, *atma*'yı da bu okyanustaki bir damla ile karşılaştırırız. *Atma* asla bu sınırsız okyanusun (*Paramatma*) dışında değildir.

Atma asla *Paramatma*'nın dışında olamaz çünkü *Paramatma* sonsuz ve sınırsızdır. *Atma* nasıl olur da sınırsızın sınırsızlığı dışına çıkabilir veya ötesinde yer alabilir? Bu nedenle *atma Parmatma* içindedir.

*Atma*nın *Paramatma* **içinde** olduğu temel gerçeği kabul ettikten sonra bir adım ileri gidip *atma Paramatma*'**dır** diyoruz. Nasıl ?

Örneğin, sınırsız bir okyanus hayal edelim. Bir de bu sınırsız okyanusun bir zerresini oradan çıkardığımızı ya da ayırdığımızı hayal edelim. Bir adım sonra, okyanusun bu zerresi, ayrılmadan evvel sınırsız okyanus içerisinde okyanusun kendisidir ve orda kıyısız okyanusun içinde okyanusun bir zerresi değildir çünki okyanusun her bir zerresi, bir damlanın limitleriyle sınırlanmadıklarında, sınırsız okyanustur.

Okyanusun bir zerresi yanlızca sınırsız okyanustan ayrıldığı veya sınırsız okyanustan bir damla olarak dışarı alındığında, okyanusun bu zerresi, kıyısız okyanusun bir damlası olarak ayrı var oluşunu elde eder ve okyanusun bu zerresi sınırsız okyanusun bir damlası olarak görülmeye başlanır.

Diğer bir deyişle, sonsuz, sınırsız ve limitsiz okyanusun kendisine şimdi sadece bu sonsuz, sınırsız ve limitsiz okyanusun bir damlası gözüyle bakılır. Ve bu okyanus zerresi veya okyanus zerresinin damlası, sonsuz, sınırsız ve limitsiz okyanusla

karşılaştırıldığında, sonsuz sınırlamalarla en sınırlı ve en kısıtlıdır. Yani sonsuz özgür zerre kendini sonsuz sınırlı bulur.

Benzer şekilde sonsuz okyanusun bir damlası ile karşılaştırdığımız *atma*, ayrı bir varoluş görüntüsü elde eder, aslında asla sınırsızın sınırsızlığı, sonsuz, sınırsız ve limitsiz okyanusla karşılaştırdığımız sonsuz *Paramatma* dışında olamaz.

Tıpkı okyanus zerresinin, okyanus yüzeyindeki bir baloncuk formu yoluyla bir damla olarak sınırlılığını elde etmesi ve baloncuğun okyanus zerresine sonsuz okyanustan görünüşte müstakil bir varoluş vermesi gibi, aynı şekilde *Paramatma* **içinde** ve *Paramatma* **olan** *atma ,* kendini sarmaladığı bir baloncuğun (cehaletin) sınırlamaları ile sonsuz *Paramatma*'dan görünüşte müstakil varoluş deneyimler. Cehalet baloncuğu patlar patlamaz, *atma* kendini *Paramatma* **içinde** bulmakla kalmaz aynı zamanda kendini *Paramatma* **olarak** deneyimler.

Görünüşe göre *Atma*'nın kendi yarattığı cehalet baloncuğunun oluşturduğu bu sınırlamayla, *atma*'ya *Paramatma*'dan müstakil bir varoluş miras kalmaktadır. Bu sonsuz *Paramatma*'dan kendi kendine yaratılmış müstakillik nedeniyle, aslında kendisi sonsuz, sınırsız ve limitsiz olan *atma* görünüşe göre kendini sonsuz sınırlamalarla en sonlu olarak deneyimler.

BÖLÜM 2

İlk Dürtü ve Tekamül eden Bilincin Yolculuğu

Şimdi bilinçsiz bir ruh düşünelim.

Başlangıçta ruhun izlenimleri (*sanskaraları*) ve bilinci yoktur.

Bu nedenle bu aşamada ya da bu haldeyken ruhun madde şekli ya da bedeni, sübtil bedeni yada mental bedeni yoktur, **çünkü yanlızca maddi, sübtil ve mental izlenimler (*sanskaralar*) maddi, sübtil ve mental bedenlerin varoluşunu sağlayabilir** ve yanlızca bu bedenlerin varlığı maddi, sübtil ve mental alemlerin varoluşunu mümkün kılabilir.

Bu nedenle başlangıçta ruhun maddi, sübtil ve mental beden bilinci ve aynı zamanda kendine ait öz bilinci de yoktur, doğal olarak ruhun maddi, sübtil ve mental alem deneyimi aynı zamanda Ruh-Ötesi (*Paramatma*) deneyimi yoktur.

Ruhun bu sonsuz, izlenimsiz, bilinçsiz sakin durumu, İLK DÜRTÜ (Kendini bilmek için ilk dürtü) dediğimiz bir tesirle yankılanır.

İlk dürtü *Paramatma* içinde saklıydı.

Paramatma'yı sonsuz, sınırsız bir okyanusla karşılaştırdığımızda ve *Paramatma*'nın ilk dürtüye sahip olduğunu belirttiğimizde, karşılaştırma babından sonsuz, sınırsız okyanusun ilk dürtüye veya ARZUYA[18] sahip olduğu da söylenebilir.

Sonsuzluk, hem sonluluğu hem de sonsuzluğu kapsar.

Şimdi bu ilk dürtü sonsuz veya sonlumuydu, yoksa başlangıçta sonluydu da sonra mı sonsuz oldu ve tersi?

İlk dürtü en sonluydu fakat bu ilk dürtü Sonsuzluk'dandı.

Bu en sonlu ilk dürtü sonsuz olan Okyanus –*Paramatma*'dandı ve Sonsuz'un bu en sonlu saklı ilk dürtüsünün tezahürü, sonsuzlukta, sınırsız Okyanus'daki en sonlu bir noktayla kısıtlıydı.

Ama bu saklı, kendisi de en sonlu olan ilk dürtünün en sonlu tezahür noktası, sonsuz, sınırsız Okyanus içerisinde olduğundan, bu ilk dürtünün en sonlu tezahür noktası da sınırsızdı.

İlk dürtünün (-ki o da en sonludur) bu en sonlu tezahür noktası yoluyla, (Gerçek'in gölgesi olduğunda sonsuz olan) Sonsuz'un gölgesi tedrici olarak belirdi[19] ve genişlemeye başladı.

Bu saklı ilk dürtünün en sonlu tezahür noktasına **"*Om*" Noktası** veya **Yaratılış Noktası** denir ve bu nokta sınırsızdır.

Eşzamanlı olarak ilk dürtünün yankılanmalarıyla birlikte ruhu, Sonsuz'un en mutlak karşıt ve en sonlu maddi sureti olarak nesnelleştiren, en maddi ilk izlenim ortaya çıktı.

Bu ilk dürtünün en maddi ilk izlenimi yüzünden, sonsuz Ruh ilk defa **deneyim sahibi oldu**. Sonsuz Ruh'un ilk tecrübesi, onun (Ruh'un) sonsuz, izlenimsiz, bilinçsiz hali kimliğinde bir tezat deneyimlemesiydi.

---

[18] Bkz. Meher Baba,"The Whim form the Beyond," Beams form Meher Baab on the Spritual Panaroma (San Francisco: Sufism Reoriented, Inc. 1958), 7-11

[19] Burada nakledilen anlam, Sonsuz'un gölgesinin en sonlu noktadan süzüldüğü veya sızdığıdır.

Bu tezat deneyimi, sonsuz Ruh'un ebedi ve ezeli, bölünemez kararlığında değişebilirliğini etkiledi ve kendiliğinden, bilinçsiz Ruh'un bilinçsizliğini *Paramatma*'nın bölünemez halinden görünürdeki ayrılışının bilinciyle tohumlayan, sonsuz Ruh'un bölünemez dengesi ve bilinçsiz sükunetini, bir **irkilme veya muazzam bir şokla** dağıtan, bir çeşit püskürme meydana geldi. Ancak Ruh sonsuz olduğundan, onun görünüşteki ayrılışından tümüyle zıt ve en maddi bir ilk izlenimin irkilmesi veya şokundan türettiği bilinç doğal ve zorunlu olarak **sonlu** ilk bilinçti.

Ruh tarafından türetilen ilk bilinç, kendi orijinal sonsuz halinin mutlak zıtlıkların deneyimlerine oranı açısından , belli ki en ama en-sonludur.

Bu demektir ki başlangıçta, izlenimsiz sonsuz Ruh ilk izlenimin tesirini aldığında, bunlar kesinlikle maddi izlenimlerdi. Ve (Ruh'un) türettiği ilk bilinç en en-sonlu olandı.

Eşanlı olarak bu esnada, sonsuz Ruh'un bilinçsizliği aslında en-maddi ilk izlenimin en en-sonlu ilk bilincini deneyimlemiştir.

Bu sonsuz ve ebedi ve ezeli Ruh bilinç kazandı ancak bu izlenimden olan bilinç onun **ebedi ve ezeli** halinden veya sonsuz Öz'ünden değil fakat en-maddi izlenimin en-sonlu halindendi.

Şimdi, daha sonra açıklanacağı gibi, eğer ruh izlenimlerin (*sanskaraların*) bilincindeyse o zaman ruhun **bu izlenimeleri mutlaka deneyimlemesi gerekir**; ruhun bilinci bu izlenimleri deneyimlemeyi uygun vasıtalar yoluyla yapmalıdır.

İzlenimler var oldukça, izlenimlerin deneyimleri ve izlenimlerin deneyimlerinin vasıtaları var olmalıdır. Yani, izlenimler deneyimlerin doğumuna neden olurlar ve bu izlenimleri deneyimlemek için uygun vasıta kullanımı zorunludur.

Bu nedenle sonsuz, ebedi ve ezeli ve şekilsiz Ruh şimdi en en-maddi ilk izlenimin en en-sonlu ilk bilincine sahiptir, ruhun bu en en-sonlu ilk bilinci, oldukça aşikar ve zorunlu olarak, en en-maddi ilk izlenimi deneyimlemede, en en-sonlu ve en en-maddi **ilk** vasıtayı kullanmalıdır.

Bu aşamada sınırlı insan anlayışı için, ruhun en en-maddi ilk izlenimi deneyimlerken en en-sonlu ilk bilincinin kendini uygun bir en en-sonlu ve en en-maddi vasıtaya merkezlediğini, (şekilsiz olan) Ruh'un farkına varmadan, kendi en sonsuz ve ebedi ve ezeli Öz'ünü, bu en en-maddi ve en en-sonlu sınırlı formla ilk vasıta olarak bağdaştırmaya ve bir tutmaya meylettiğini belirtmek yeterlidir.

İlk vasıta yoluyla ilk izlenimi deneyimleyen bölünemez Ruh'un ilk bilinci ruhta, onun sonsuz ebedi ve ezeli Öz'ünü, kendiliğinden ilk dürtünün yankılanmasıyla ekilen, ilk defa ikilik formunda algılanamaz şekilde filizlenen ve tezahür eden, zıtlığın tohumu olarak, en-sonlu ve en-maddi ilk formla bağdaştırmak ve bir tutmak yönünde bir eğilim yaratır. Yeni kazanılan bilinçle sonlu maddi form veya vasıtayla kendini bağdaştırma ve yerine koyma gerçekleştiğinde ruhun bilinci, aslında sonsuz, ebedi ve ezeli, bölünemez, formsuz Ruhun kendisini bu sonlu, maddi form olarak deneyimlemesini sağlar.

Sonuç olarak bilinçsiz ruh tarafından kazanılan bilinç, Ruh-Ötesiyle birlik ve özdeşlik yoluyla **gerçeği** deneyimlemek yerine, ikilik ve maddi formla özdeşleşme yoluyla, kendini madde formuyla bağdaştırıp, tedrici olarak gittikçe yükselen veya evrimleşen bilinçle, bir dizi tecrübede çeşitli sayısız izlenimler üreterek **illüzyonu** deneyimler.

Evrim süreci boyunca ruh tarafından kazanılan bilincin tedrici olarak nasıl geliştiğini daha açık ve somut bir şekilde anlamak için bilinçli ruhun, bilincinin kendini,

en-sonlu ve en-maddi vasıta olarak taş formuyla bağdaştırdığı durumu inceleyelim; ruh böylece kendini taşla özdeşleştirmeye başlar.

Aslında ruhun bilinci taş-formunu ancak, sıradan insanoğlu tarafından somut olarak kavranamayacak ne de hayal edilemeyecek, en en-sonlu ve en en-maddi, **yedi ana** farklı türdeki gaz formunun farklı cinsleri yoluyla, sayısız döngü ve çeşitli deneyimler döneminden sonra kullanır.

Bizim bilinçli ruhun kendisini taş-formuyla bağdaştırmaya ve özdeşleştirmeye başladığı bu halden başlamamız uygun olur.

Taş-formda da değişik türler vardır ve ruhun bilinci bu herbir türü, taş-formunda ard arda toplanan çeşitli ve sayısız izlenimleri deneyimlemek için, ruhun izlenimlerinin çeşitliliklerine uyumlu şekilde, birbiri ardından uygun vasıta olarak kullanmalıdır.

Eğer taşı en-maddi izlenim için vasıta kabul edersek bunu, ebediyyen Ruh-Ötesi içinde olan ruhun, şimdi en-sonlu bilinçle, en-maddi izlenimleri taş-formu vasıtasıyla deneyimlediğini söyleyebiliriz.

Dolayısıyla ebediyyen Ruh-Ötesi'nin içinde olan, sonsuz, bölünemez, ebedi ve ezeli şekilsiz ruh, en-sonlu maddi izlenimleri kendi en sonlu bilinciyle deneyimlerken, taşın en-ilk türünü ("en-ilk" en baştaki ilk olan demektir) en-sonlu maddi vasıta olarak kullanır, ve dolayısıyla ruh , farkına varmadan kendiliğinden, kendisini taş ile özdeşleştirir.

En-sonlu maddi bilinç, dönem ve döngülerden sonra, ruhta kendini en-ilk taş türüyle özdeşleştirme yoluyla, en-maddi sonlu izlenimlerle sayısız ve türlü deneyimle tedrici olarak çok daha fazla evrim gösterir. Neticede, deneyimlemede belli bir sınıra ulaşıldığında, ruhun kendisini en-ilk taş türüyle özdeşleştirmesinden kademeli olarak vazgeçililir ve bu taş-formu terkedilir.

Henüz bırakılan taş-formunun en-ilk türünün en-maddi sonlu izlenimleriyle evrimleşmiş olan en-sonlu bilincine rağmen ruh şimdi bir dönem için vasıtasız kalır.

Dolayısıyla şimdi vasıtasız veya formsuz olan ruh, en-sonlu izlenimlerin (*sanskaraların*) bilincindedir. Ancak bilinç izlenimlere odaklandığı sürece, ruh bu izlenimleri zorunlu olarak deneyimlemelidir.

Bu nedenle, terkedilen taş-formunun en-ilk türünün izlenimlerini deneyimleyebilmek için, terkedilen taş-formunun izlenimleri üzerine odaklanmış ruhun bilinci, kendini en-sonraki taş-formu türüyle bağdaştırmaya başlar. Ruh kendini bu taş türüyle özdeşleştirir ve ruhun bilinci, en-sonraki taş-formu türünün yeni vasıtasıyla bağdaşma yoluyla, taş-formu türünün en-ilk izlenimlerini deneyimlemeye başlar.

Burada anlaşılması gereken en önemli nokta, ruhun bilinci kendi kimliğini bir form veya vasıtadan ayırıp, bırakılan bu formun yanlız izlenimlerini alıkoyduğunda, bu izlenimlerin ruhun bilinci kendini bir sonraki vasıta ya da formla bağdaştırdığında, bir başka uygun vasıtayla deneyimlendiğidir. Ama bu sonraki vasıta ya da form daima, formu terkederken bile alıkoyduğu (izlenimlerin), ruhun bilincinin kendini bağdaştırdığı veya bir tuttuğu en son form türünün birleştirilmiş izlenimlerinden yaratılmış ve biçimlendirilmiştir.

Dolayısıyla ruhun bilinci tarafından, taş-formunun farklı türleri aracılığıyla, birbiri ardına deneyimlenen sayısız farklı izlenimlerin sayısız deneyimleri, ruhun bilincini daha çok evrimleşmeye götürür.

Nihayet asırlar ve ve döngülerden sonra, ruhun bilincinin taş-formunun en-son türünü bile terketmeye meylettiği bir aşamaya ulaşılır; ruh tarafından taş-formunun en-

son türü bırakılmış yada terkedilmiş olmasına rağmen, evrimleşen en-sonlu bilinç, terkedilen taş-formunun en-son türünün en-sonlu maddi izlenimleriyle kalır.

Şimdi bir vasıtası veya formu olmayan ruh, taş-formunun en-son türünün en-sonlu maddi izlenimlerinin (*sanskaralarının*) bilincindedir. Ruh bu izlenimleri deneyimlemelidir.

Şimdi ruh, en-son taş-formunun izlenimlerini deneyimlemek için, kendini bir başka vasıtayla , metal-formu ile bağdaştırır ve özdeşleştirir. Bu vasıta taş-formunun en-son türünün izlenimlerinin kalıbından başka birşey değildir. Diğer bir deyişle, metal-formun en-ilk türü, taş-formunun izlenimlerinin en-son türünden yaratılmış ya da kalıba dökülmüştür.

Dolayısıyla ebediyyen Ruh-Ötesinin içinde olan sonsuz, ebedi ve ezeli, formsuz ruh, evrimleşen bilinci yoluyla , kendini metal-formun en-ilk türüyle bağdaştırarak ve özdeşleştirerek, taş-formun en-son türünün en-maddi sonlu izlenimlerini deneyimler.

Taş-formunda olduğu gibi metal-formunda da çeşitli türler vardır ve ruhun bilinci bu sayısız çeşitli metal-formu türlerini topladığı çeşitli ve sayısız izlenimleri deneyimlemek için vasıta olarak kullanır. Dolayısıyla ruhun bilincinin evrimi, türlü ve sayısız izlenimlerin çeşitli ve birçok deneyimlerine orantılı olarak, farklı vasıta veya form türü yoluyla hız kazanır.

Ruhun bilincinin evriminin döngülerinin daha ileri ve yüksek bilinçlere ulaşması, düşük türlerin formlarınının izlenimlerini deneyimleyip tüketirken, daha yüksek türlerin formlarının evrimi yoluyla olur.

Ruhun bilinci, taş-formunun en-son türünün izlenimlerini, metal-formunun en-ilk türünün vasıtasıyla deneyimler ve tüketir. Taş-formunun en-son türünün tüm izlenimleri tüketildiğinde, ruhun bilinci kendisini metal-formun en-ilk türüyle bağdaştırmaktan vazgeçer ve bu formu bırakır. Ancak bilinç şimdi metal-formun en-ilk türünün izlenimlerini alıkoymaktadır.[20]

Metal-formun en-ilk türünün bu izlenimleri şimdi bilinçli ruh tarafından, kendini metal-formun en-sonraki türü ile bağdaştırma ve özdeşleştirme yoluyla deneyimlenir. Bu form, bilinçli ruh tarafından terkedilen metal-formun en-ilk türünün birleştirilmiş izlenimlerinin kalıbıdır. Dolayısıyla bir dizi çeşitli metal-formu türü yaratılmış olur ve ruh (daha kesin olmak gerekirse ruhun bilinci) kendini metal-formun her türüyle bağdaştırıp bağını kopararak, çeşitli izlenimleri kazanır ve tüketir. Bu izlenimleri deneyimlerken ruh, formların gittikçe yükselen türü ile eşanlı olarak gittikçe artan bilinç geliştirir. Asırlar ve döngüler sonra en sonunda ruhun bilinci, henüz terkettiği ya da bıraktığı en-son belli bir tür metal-formun izlenimlerini deneyimlemek için metal-formun en-son türü ile kendisini bağdaştırır ve özdeşleştirir.

Ebediyyen Ruh-Ötesi'nin içinde dolayısıyla sonsuz ve formsuz olsa da bu ruh, kendini metal olarak bulur.

Kendini metal-formun çeşitli türüyle özdeşleştirirken ruh eşanlı olarak madde alemi, ruhun taş-formu ve metal-formu tecrübeleriyle ilgili ve orantılı olarak deneyimler.

---

[20] Okuyucu sıkça ortaya çıkan, en-ilk, en-sonraki, en-sonlu gibi "en"lerin gereksiz ve aşırı ağdalı olduğunu düşünmemelidir çünkü belli formun her türü –örneğin taş- aynı formun en-sonraki türlerine devam etmeden önce küçük farklılıklar gösteren birçok tekrar yapar, bu nedenle bu ayrımı yapmak gerekli görünmektedir. "En-son" en son rastlanılan form anlamında kullanılmıştır, yani türlerin en yüksek ve en son evrimsel formu olarak, skalanın diplerindeki formlar olarak yorumlanmamalıdır.

Bir dizi çeşitli metal türü içeren metal-form, bir dizi çeşitli taş türü içeren taş-form gibi inorganik, cansız ve katıdır.

Ruh, ya da daha kesin olmak gerekirse ruhun bilinci, kendini taş ve metal-form türüyle özdeşleştirirken kendini taş veya metal-form ile bir bulur ve dolayısıyla kendini inorganik, cansız ve katı olarak tasavvur eder ve madde alemde taş ve metal-formunun evriminin başından sonuna bu inorganik, cansız ve katı halleri deneyimler.

Bilincin evrimine rağmen ruhun katı ve cansız hali, içindeki hayat ve enerjinin hala uykuda olanıdır. Bu nedenle bu katı haldeki formlar kendiliklerinden hareket edemezler (yani iradeleriyle haraketleri olmaz), bu nedenle kendini bu cansız ve inorganik ve hayat ve enerjileri uykuda olan katı formlarla bağdaştıran ruhun bilinci, madde alemde ayakta dik bir pozisyon yerine, uzanmış, kesinlikle yatay bir pozisyonda olduğunu iddia etme eğilimindedir.

Asırlar ve döngülerin ardından metal-formun farklı türleri yoluyla geçirilen çeşitli ve sayısız izlenimlerin deneyimleri sonunda ruhun bilinci neticede kendini metal-formun en-son türünden ayrıştırır. Dolayısıyla ruhun metal-formun en-son türüyle edindiği kimlik terkedilir ve her zamanki gibi bilinçli ruh şimdi bir kez daha geçici olarak hiçbir formla özdeşleşmemiştir (yani ruh şimdi formsuzdur).

Bilinçli ruhun bu halinde, bağdaşılacak bir form olmadığında, ruhun bilinci şimdi yanlızca terkedilen metal-formun en-son türünün izlenimlerine konsantre olur.

Dolayısıyla –şekli ve kimliği olmayan - bu haldeki bilinçli ruh yanlızca metal-formun en-son türünün izlenimlerinin bilincindedir.

Bilinçli ruh metal-formun en-son türünün bu izlenimlerini, bunları uygun bir vasıtayla deneyimleyen ruhun bilinciyle, tüketmelidir. Ve metal-formun bu en-son türünün izlenimlerini tüketecek ya da sarf ettirecek uygun vasıta bitki-formunun en-ilk türüdür. Bitki-formunun bu en-ilk türü metal-formun en-son türünün izlenimlerinin birleştirilmiş bir kalıbından başka birşey değildir.

Ruhun bilinci şimdi kendini bitki-formunun en-ilk türüyle bağdaştırdığında, bilinçli olan ruh, kendini bu formla özdeşleştirir ve aslında, kendisinin sonsuz, ebedi ve ezeli ve formsuz –ebediyyen Ruh-Ötesi'nin (*Paramatma*) içinde- olduğu gerçeğinden bihaber olarak, kendisini bu bitki-formun türü olarak bulur.

Bitki-formunun bu en-ilk türü halindeki ruhun bilinci, sırasıyla taş-formu, metal-formu ve bitki-formunda deneyimlediği ve deneyimlemekte olduğu izlenimlere uyumlu ve orantılı olarak madde alemi deneyimler.

Sonuç olarak madde alemi deneyimlerken, bitki-formla özdeşleşmiş ruhun bu bilinci şimdi, bitki olduğunun ve yarı canlı ve yarı cansız niteliklere sahip olduğunun farkına varır. Bilinçli ruh şimdi bu bitki-formu yoluyla madde alemde dik, ayakta durma iddiasındadır. Herşeye rağmen bu form özgür olarak, kendi kendine ayakta duramaz, bu dik duruş için başka araçların desteğini kullanır. Yine de bu form henüz, ruhun bilincine iradi hareket deneyimini verecek yetenekte değildir.

Metal-formun en-son türünün izlenimleri ruhun bilinci tarafından, bitki-formunun en-ilk türü yoluyla tüketildikten sonra, bitki-formun bu en-ilk türü bırakılır (yani ruhun bilinci kendini, bitki-formun bu en-ilk türünden ayrıştırır).

Bir kez daha bilinçli ruh, evrimleşmiş bilincin varlığına rağmen, kendisinin formsuz olduğunun farkına varır. Ruhun bu gelişmiş bilinci şimdi, henüz terkedilen ya da ayrışılan bitki-formun en-ilk türünün izlenimlerine merkezlenmiştir.

Bitki-formun bu en-ilk izlenimlerini deneyimlemek için, şimdi şekilsiz olan ruhun bilinci, en uygun vasıta olan bitki-formun en-sonraki türünü kullanır. Bitki-formun bu en-sonraki türü, bitki-formun en-ilk türünün izlenimlerinin birleştirilmiş kalıbından başka birşey değildir.

Bitki-formun en-sonraki türünün vasıtası ile bağdaşmakla ruhun bilinci, madde alemde, bitki-formun terkedilen bu son türünün izlenimlerini deneyimler. Çeşitli deneyimler yoluyla bu izlenimler tüketildiğinde, ruhun bilinci bitki-formun en-sonraki türüyle bağlantısını terkeder ve tekrar (ruh) kendini maddi formu olmaksızın ve bilincini yanlız bu terkedilen son form türünün izlenimlerine merkezlenmiş olarak deneyimler. Bu izlenimleri deneyimlemek için ruhun bilinci kendini tekrar bitki-formun bir sonraki türüyle özdeşleştirmek eğilimindedir. Formların birbiri ardına olan bu izlenimler, deneyimler ve türler zinciri o derece bağlantılıdır ki, nihayetsiz gibi görünürler; ve ruhun bilincinin, kendini tümüyle ve bütünüyle evrimleştirebilmek için, bu kısır döngüye sokmaktan başka seçeneği yoktur taki, ister istemez, ruhun böylece kazanılan bilinci onun sonsuz, ebedi ve ezeli olarak ve ebediyyen Ruh-Ötesi'nin içinde olduğunu idrak etmesini ve sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğu deneyimlemesini sağlayana kadar.

Önemli olan ve dikkatle not alınması gereken nokta, ruhun bilincinin evriminin döngüsü deveran ettikçe, ve daha fazla ve daha büyük izlenimlerin deneyimlenmesi yoluyla daha fazla ve daha büyük bilinç elde edildikçe, bilincin bu tekamülü, ayrışılan veya terkedilen veya atılan aşağı türlerin izlenimlerini tüketirken, istemeyerek de olsa daha yüksek türlerin bir dizi formunu evrimleştirir.

Dolayısıyla, belli bir cinsin en düşük , ham en-ilk türüyle başlayan ve bu belli cinsin en yüksek veya muhteşem en-son türüyle sona eren, taş-form, metal-form, bitki-form veya diğer formlar gibi, bir dizi türün belli bir formunun başlangıcı ile sonu arasındaki boşluk adım adım, gittikçe yükselen tipte izlenimlere uygun ve ruhun bilincinin gittikçe yükselmesine yardım edecek formların tekamülüyle doldurulur. Kısacası, özel bir formun en-ilk ile en-son form **türleri** arasında, ruhun tekamül eden bilincinin gereksinimlerine uygun gelişmiş, bu özel formun çeşitli türleri vardır.

Varılan nokta şudur, ruhun bilinci kendini bitki-formunun en-son türüyle bağdaştırdığında, bilinçli ruh kendini bitki-formunun bu en-son türüyle özdeşleştirir ve son atılan bitki-formunun en-son ama tek bir türünün izlenimlerini deneyimler.

Bitki-formunun bu en-son ama tek türünün tüm izlenimleri tüketildiğinde, bilinçli ruh kendi daha fazla bitki-formun en-son türüyle özdeşleştirmez çünkü ruhun bilinci kendini bitki-formun bu en-son türünden ayrıştırmıştır. Bitki-formun bu en-son türü de, bilinçli ruh tarafından yeryüzünde ve suların altında, madde dünyası yoluyla, asırlar ve döngüler süren tüm bitki alemi deneyiminin ardından en sonunda terkedilir.

Bitki-formun en-son türü her ne kadar bilinçli ruh tarafından terk edilmiş ve ruh şimdi formsuz kalmış olsa da, tekamül etmiş bilinç oradadır ve bu bilinç yoluyla ruh (formsuz olmasına karşın), henüz terkedilen bitki-formun en-son izlenimlerinin bilincindedir.

Bu izlenimlerin mutlaka sarfedilmesi veya tüketilmesi gerekmektedir.

Bu bitki-formun en-son izlenimlerini deneyimlemek için ruhun bilinci şimdi kendini uygun bir vasıtayla bağdaştırır. Bu nedenle, ruhun bilinci, ruhun kendisini solucan-formun en-ilk türü ile özdeşleştirmeye yöneltir. Solucan-formun bu en-ilk

türünün formunun, bitki-formun en-son türünün izlenimlerinin birleştirilmiş kalıbından başka birşey olmadığı hatırlanmalıdır.

Bilinçli ruh kendini bu solucan-formun en-ilk türüyle özdeşleştirirken, ruh kendisinin gerçekten bir solucan olduğunu tasavvur eder ve solucan-bilinçli hale gelir.

Gelişen tüm bilince rağmen ruh hala orijinal, sonsuz, ebedi ve ezeli halinin, ebediyyen Ruh-Ötesi içinde olduğu gerçeğinin bilincinde değildir. Ruh ebediyyen Ruh-Ötesi'nin içinde ve sonsuz ve şekilsiz olmasına rağmen, bu kısmen bilinçli ruh kendini hakikaten, madde alemde bir solucan olarak deneyimler. Bu cahilliktir. Bu cehalet, ruhun bilinci tümüyle tekamül etmedikçe sürüp gider, ruh tam bilince varsa bile, yine de cehaletle örtüldüğü söylenir çünkü bu tümüyle tekamül etmiş bilinç, ruhu derhal Öz-bilinçli yapmaz. Tersine, ruhun bilinci tümüyle tekamül ettiğinde, ruh kendini insanoğlu ile özdeşleştirmeye başlar.[21]

Ruhun bilinci kendini en-ilk solucan-formuyla bağdaştırırak, bitki-formun en-son izlenimlerini deneyimler ve tüketir. Bitki-formun en-son türünün bütün izlenimleri, ruhun kendini solucan-formun en-ilk türüyle özdeşleştirerek edindiği türlü deneyimler yoluyla tüketildiği veya harcandığında, solucan-formun bu en-ilk türü terkedilir veya bırakılır ve ruh, solucan-formun en-ilk türünün izlenimlerinin bilincinde olmasına karşılık, bir kez daha formsuzdur.

Solucan-formun bu en-ilk türünün izlenimleri deneyimlenmeli ve tüketilmelidir. Bu nedenle ruhun bilinci kedini başka uygun bir vasıtayla bağdaştırır ve ruhu solucan –formun en –sonraki türüyle özdeşleştirmeye yöneltir. Solucan-formun bu en-sonraki vasıtası, solucan-formun en-ilk türünün deneyimlerinin birleştirilmiş kalıbından başka birşey değildir.

Solucan-formda kalıplanan ve terkedilen birçok türün ardından , ruhun bilinci çabucak, solucan-formun farklı türlerinde, formun çeşitli izlenimlerini deneyimleme yoluyla tekamül eder.

Bilinçli ruh solucan-bilincindeyken ve madde alemde kendini solucan olarak deneyimliyorken, ruhun bilinci aynı zamanda ilk defa iradi hareket deneyimine de sahip olur ve kendini canlı bir mahluk olarak deneyimler. Bu solucan-bilinçli ruh daha fazla ve ileri bilinç kazanma sancıları çekerken aynı zamanda kendini madde alemde omurgasız ve sonraki aşamalarda solucan-formun omurgalı, kolsuz-bacaksız, sürünen farklı türleri olarak da deneyimler. Solucan-formun diğer farklı türlerinde ruhun bilinci, , bazen birkaç çift bacak ve bazen de birkaç çift bacak ve kanat sayesinde daha fazla farklı iradi hareket deneyimleri geçirir. Solucan-formun farklı türlerinde solucan-bilinçli ruh kendini bazen tüylü, bazen yumuşak ipeksi ve bazen pürüzlü veya pullu yüzeyli (derili) olarak tasavvur eder. Solucan-bilinçli ruh aynı zamanda gıda ve hayatta kalabilmek için mücadele etmesi gerektiğini, ve kendisine duygu ve hayat bağışlandığını daha şiddetle idrak eder.

Solucan-formun farklı türlerinin birçok farklı izlenimlerinin daha büyük ve sayısız deneyimleri yoluyla bilinci daha da evrimleşen bu solucan-bilinçli ruh kendisinin bir amfibi –iradi harekete yanlızca yeryüzünde değil, suda da özgürlük ve hareketliliğe sahip olarak deneyimler ve tasavvur eder.

Bilincin tekamülünü daha açık seçik anlayabilmemiz için, solucan-forma solucanların, böceklerin, sürüngenlerin ve amfibilerin farklı türlerini dahil ediyoruz. Kısacası, solucan-formuna sürünme eğilimli veya kolları, bacakları ve kanatları olmasına

---

[21] (Bu geçiş ilerki bölümlerde detaylı biçimde anlatılmaktadır; şu anda söz konusu olan ruhun solucan bilincidir... Ç.N.)

rağmen sürünen veya kuşlardan ve dörtayaklı hayvanlardan farklı olan bütün türleri dahil ediyoruz.

Taş- ve metal-formların doğru dik bir duruşları yoktu. Uzanmış durumda formlardı. Bedenlerin duruşu düz ve yataydı. Bitki-formun doğru dik bir duruşu vardı. Şimdi solucan-form tekrar doğru, dik bir duruşu olmayan, yüzüstü yaşayan, uzanmış tip formdur.

Solucan-formun farklı türlerinin tüm izlenimlerini deneyimledikten sonra ruhun bilinci kendini en-son solucan türü ile bağdaştırır ve madde alemde asırlar ve döngüler süren birçok farklı deneyimlerden sonra bilinçli ruh, sonuç olarak solucan-formun bu en-son türünü bıraktığı veya attığı zaman, kendini herhangi bir formlarla bağdaşmamış veya özdeşleşmemiş bulur. Ancak ruhun bilinci şimdi henüz terkedilen solucan-formun en-son türünün izlenimlerine merkezlenmiştir. Bu izlenimlerin mutlaka deneyimleme yoluyla tüketilmesi, bu deneyimleme için de uygun bir vasıta gerekmektedir.

Bu nedenle solucan-formun en-son türünün izlenimlerine odaklanmış olan ruhun bilinci kendini uygun bir vasıtayla bağdaştırır ve ruhu, solucan-formun en-son türünün izlenimlerini deneyimlemek ve tüketmek için balık-formun en-ilk türüyle kendini özdeşleştirmeye yönlendirir. Bu balık-formun en-ilk türü, solucan-formun en-son türünün izlenimlerinin birleştirilmiş kalıbından başka birşey değildir.

Solucan-formun en-son türlerinin izlenimleri deneyimler yoluyla tüketildiği anda balık-formun en-ilk türü bırakılır ya da atılır çünkü ruhun bilinci kendini bu en-ilk türden ayrıştırır ve bilinçli ruh artık kendini bu türle özdeşleştirmez.

Bilinçli ruhun şimdi bir kez daha geçici olarak formu olmamasına rağmen, ruhun bilinci balık-formun en-ilk türünün izlenimlerine merkezlenmiş durumdadır.

Balık-formun en-ilk türünün bu izlenimlerini deneyimlemek için ruhun bilinci kendini uygun bir vasıtayla bağdaştırır ve bilinçli ruhu, balık-formun en-sonraki türü ile özdeşleştirmeye yönlendirir. Bu tür, balık-formun en-ilk türünün birleştirilmiş izlenimlerinin kalıbından başka birşey değildir.

Asırlar ve döngülerden ve balık-formun farklı türlerinin sayısız çeşitli izlenimleri deneyimlendikten ve tüketildikten sonra, ruhun bilinci neticede kendini, balık-formunun en-son ama belirli bir türünün tüm izlenimlerini deneyimlemek için balık-formun en-son türü ile bağdaştırır.

Dolayısıyla balık-formun çeşitli türleriyle özdeşleşen balık-bilinçli ruh madde alemi, suda yaşayan bir mahluk olarak deneyimler; hayat, duyu ve iradi hareket hakkı bağışlanmıştır; uzuvları (eğer varsa) yüzgeçe dönüşmüştür ve gıda için ve hayatta kalmak için mücadele etmelidir. Balık-bilinçli ruh doğru, dik bir duruş yerine madde alemde kendini, kafasını yukarı kaldırıp dik tutarak, doğru dik bir duruşla değil, yatay olarak deneyimleyecektir.

Bu balık-bilinçli ruh balık-formun en-son türü ile ilgili kimliğini neticede, ruhun bilinci balık-formun en-son ama belirli bir türünün tüm izlenimleri deneyimleyip tükettikten sonra atar veya terkeder.Dolayısıyla bilinçli ruh birkez daha kendini herhangi bir formla özdeşleşmemiş bulur. Ama ruhun bilinci balık-formun en-son türünün izlenimlerinin bilincindedir.

Balık-formun en-son türünün bu izlenimleri deneyimlenmeli ve tüketilmelidir ve bu nedenle ruhun bilinci kendini uygun başka bir vasıtayla bağdaştırır böylece ruhu, kendini balık-formun izlenimlerinin birleştirilmiş bir kalıbından başka birşey olamayan, en-ilk kuş-formu ile özdeşleştirmeye yöneltir.

Kuş-formunun en-ilk türlerinde ruhun bilinci, balık-formun en-son türünün izlenimlerini deneyimler ve tüketir.

Tüm izlenimler böylece tüketildiğinde ruhun bilinci kendini, kuş-formun en-ilk türünden ayrıştırır ve bilinçli ruh, kuş-formun en-ilk türüyle edindiği özdeşliği bırakır veya terkeder (yani kuş-formun en-ilk türü atılır).

Bilinçli ruhun bir kez daha formu yoktur ama henüz terkedilen kuş-formun en-ilk türünün izlenimlerine merkezlenmiştir.

Bu izlenimler deneyimlenmeli ve tüketilmelidir bu nedenle ruhun bilinci, otomatik olarak kendini, kuş-formun en-sonraki türü ile bağdaştırır ve bilinçli ruhu, kuş-formun en-ilk türünün izlenimlerinin birleştirilmiş bir kalıbından başka birşey olmayan, kuş-formun en-sonraki türü ile özdeşleşmeye yöneltir.

Tekrar tekrar, çağlar ve döngüler boyunca, belli formların farklı türleri ile birbirini izleyen bu bağdaştırma ve ayrıştırma zinciri durmaksızın ve aşamalı olarak devam eder ve bilinçli ruha deneyimleyecek sayısız farklı izlenimler sağlar. Doğrudan ve dolaylı olarak, ruhun bilincinin bu bağdaşma ve ayrışmaları, bilincin tekamül çarkının dönmeye devam etmesi için kesinlikle gereklidir. Maddi formların gelişimi, bilincin tekamülünün evrensel fabrikasının yan ürününden başka bişey değildir.

Kuş-bilinçli ruh bağdaştırıp ayrıştırarak ve böylece bilinçli ruhun tekamül etmiş bilinci, ruhun kendisini kuş-formu türünden bir kuş olarak idrak etmesini sağlayarak, ruhun bilinci tarafından madde alemdeki türlü izlenimleri deneyimlerken, kuş-formunun önce bir türü sonra bir diğeri, peşinden bir sonraki, birbiri ardına, tüm kuş-formlarıyla kendini özdeşleştirir. Ruh ebediyyen formsuz ve Ruh-Ötesi'nin içinde olmasına rağmen, kuş-bilinçli ruh sürekli olarak kendini madde alemde, karada, suda ve gökyüzünde izlenimlerini deneyimleyen bir kuştan başka birşey olarak tasavvur edemez. Kendini havada uçabilen tüylü bir omurgalı olarak ve iki ayağı yardımıyla dik bir duruşa sahip tasavvur eder.

Neticede, çağlar ve kuş-formun değişik türlerinin deneyim döngüleri sonunda, kuş-bilinçli ruh, ruhun bilinci kuş-formun en-son türünden kendini ayrıştırdığı andan itibaren, en-son kuş türünün formunu bırakır veya atar; ve ruhun bilinci kendini bu kuş-formun en-son türünden, bilinç kuş-formun en-son türündeki, bu formun en-son ama tek türünün tüm izlenimlerini deneyimleyip tüketir tüketmez, ayrıştırır.

Bilinçli ruh, daha da fazla tekamül etmiş bilinci hep orda olmasına rağmen, tekrar kendini şimdilik formsuz olarak deneyimler. (Bilinç ruh tarafından bir kez kazanıldı mı , bu bilinç giderek daha fazla tekamül eder ve asla kaybedilmez veya terkedilmez). Ruhun bu formsuz bilinci yeni bırakılan kuş-formun en-son türünün izlenimlerine merkezlenir. Bu izlenimler ruhun bilinci tarafından mutlaka kullanılmalı ve tüketilmelidir. Bu nedenle bilinç kendini uygun bir vasıtayla bağdaştırır ve dolayısıyla bilinçli ruhu, kendini en-ilk hayvan-formu türüyle özdeşleştirmeye yöneltir. Bu hayvan-formun en-ilk türü sayesinde ruhun bilinci, terkettiği ya da kendini ayrıştırdığı kuş–formun en-son türünün izlenimlerini deneyimler. Hayvan-formun bu en-ilk türü, atılan kuş-formun en-son türünün izlenimlerinin birleştirilmiş kalıbından başka birşey değildir.

Hayvan-formun en-ilk türü yoluyla, kuş-formun en-son türünün izlenimlerinin sayısız ve çeşitli deneyimlerinden sonra, ruhun bilinci kuş-formun en-son türünün izlenimlerini tamamen tüketir ve kendini otomatik olarak hayvan-formun en-ilk türü ile özdeşleştirmekten vazgeçer. Bu yolla bu türün formu bilinçli ruh tarafından atılır veya bu türün formunun bırakıldığı veya öldüğü söylenir.

Bilinçli ruh yine kendini, ruhun bilinci hayvan-formun (yeni bırakılan veya atılan) en-ilk türünün izlenimlerine merkezlenmesine rağmen, daha da evrimleşmiş bilinciyle formsuz olarak bulur.

Hayvan-formun en-ilk türünün izlenimleri, ruhun bilinci tarafından deneyimlenmeli veya tüketilmelidir, böylece bilinçli ruh hiç bir formun hiçbir izleniminin farkında olmamalı, yanlızca kendi sonsuz, şekilsiz ve izlenimsiz ebedi ve ezeli halinin **gerçeğinin** bilincinde olmalı ve bilgi yoluyla Ruh-Ötesini deneyimlemelidir. Kendi Öz'ünün gerçeğini idrak etmede Ruh'un kendisi için bilinç kazanma sancıları süresince bilinçli ruh, bilinciyle tekrar tekrar, ruhun bilincinin konsantre olduğu izlenimleri deneyimlemek ve tüketmek için durmadan çaba gösterirken, kendi bilincini (ebediyyen Ruh-Ötesi'nde olan) Öz'ün ebedi ve ezeli ve sonsuz halinin gerçeğinden madde alemin illüzyon ve ikilik bilincine saptırarak bitmek bilmeyen bir zincirin içine sokar. Böylece Öz'ün gerçeğinin bilincini kazanma çabasındaki ruhun bilinci, sürekli bir cehalet örtüsüyle sarmalanır.

Bu nedenle ruhun bilincinin, hayvan-formun en-ilk türünün izlenimlerini deneyimlemesi ve dolayısıyla tüketmesi için, kendini otomatik olarak, hayvan-formun en –ilk türünün izlenimlerini deneyimlemeye uygun bir vasıtayla bağdaştırır. Ruhun bilincinin bu zoraki bağdaşması bilinçli ruhu, hayvan-formun en-sonraki türüyle özdeşleşmeye yöneltir. Bu hayvan-formun en-sonraki türü, hayvan-formun en-ilk türünün birleştirilmiş izlenimlerinin kalıbından başka birşey değildir.

İzlenimler hayvan-formun en-sonraki türü aracılığıyla deneyimlenip tüketildiği an, bu tür bilinçli ruh tarafından terkedilir. Ruh bir kez daha, madde alemin herhangi bir maddi formuyla özdeşleşmemeyi deneyimler.

Hayvan-bilinçli ruh formsuz olduğunda, ruhun bilinci yeni terkedilmiş veya bırakılmış hayvan-formunun en-sonraki türünün izlenimlerine merkezlenir.

Bu izlenimlerin de tüketilebilmeleri amacıyla deneyimlenmeleri gerekir ve bu nedenle ruhun bilinci otomatik olarak kendini başka bir vasıtayla bağdaştırır ve bu da bilinçli ruhun kendini zoraki olarak hayvan-formun en-sonrakinden sonraki türüyle özdeşleştirmeye yöneltir.

Hayvan-formunun çeşitli türleriyle asırlar ve döngüler süren sayısız ve farklı bağdaşma ve ayrışmalardan sonra, neticede ruhun bilinci kendisini hayvan-formun sonuncu türünün en-sonuncusuyla özdeşleştirmeye yönelten vasıtayla bağdaştırır.

Hayvan-bilinçli ruhun tüm deneyimleri boyunca ruh kendisini (bilinci yoluyla) madde alemde suda, yeryüzünde ve yeryüzünün altında farklı hayvan türleriyle özdeşleştirir ve genellikle dört ayaklı, hayat, duyu ve iradi hareket bağışlanmış, ve bazen otobur bazen de etobur, gıda ve hayatta kalma mücadelesi veren canlı bir mahluğun deneyimlerini idrak eder. Hayvan-formun bedeninin dik bir duruşu yoktur ve sarkan bir başla aşağı bakma eğilimindedir. Buna karşılık maymunlar hayvanlar içinde en ervimleşmiş tiplerdir ve insanoğlu gibi dik durmaya meyillidirler.

Sonuçta, asırlar ve döngüler sonunda, hayvan-formun en-son türü vasıtasıyla , hayvan-formun en-son ama tek türünün tüm izlenimleri deneyimlenip tüketildikten sonra, ruhun bilinci kendini hayvan-formun en-son türünden ayrıştırır ve bilinçli ruh artık kendini daha fazla bu hayvan-formun en-son türü ile özdeşleştirmez. Bu form ruhun bilincinden ayrıştırılır ve bırakılır veya atılır. Bununla birlikte, hayvan-formun en-son türü bırakılmış veya atılmış olsa da, hayvan-formun en-son türünün

izlenimleri bırakılır veya alıkonur ve ruhun bilinci hayvan-formun en-son türünün izlenimlerine merkezlenir veya odaklanır. Bilinçli ruh bir kez daha formsuzdur.

Bu izlenimler mutlaka deneyimlenmeli ve tüketilmelidir ve bundan dolayı ruhun bilinci kendini başka uygun bir vasıtayla bağdaştırır ve ruh zoraki olarak kendini, kendi bilinci yoluyla en-ilk insan-formu ile özdeşleşmeye yöneltir. Bu insan-formu, hayvan-formun en-son türünün izlenimlerinin birleştirilmiş bir kalıbından başka bir şey değildir.

En-ilk insan-formu aracılığıyla ruhun bilinci , hayvan-fromun en-son türünün izlenimlerini deneyimler ve tüketir.

Hayvan-formun en-son türünün bütün izlenimleri ruhun bilinci tarafından deneyimlenip tüketildiğinde, ruhun bilinci insan-fromun en-ilk türünden kendini ayrıştırır ve bilinçli ruh otomatik olarak beden ilişkisini bırakır veya atar. Buna en-ilk insan-formun **ölümü** adı verilir. Ama ruhun bilinci şimdi en-ilk insan-formun izlenimlerine merkezlenmiş veya odaklanmıştır ve ruh şimdi geçici olarak formsuzdur.

İnsan-formun en-ilk türünün izlenimlerinin deneyimlenmesi ve tüketilmesi için ruhun bilinci kendini başka uygun bir araçla bağdaştırır ve bilinçli ruh bunun üzerine kendini, bırakılan veya atılan insan-formun en-ilk türünün izlenimlerinin birleştirilmiş bir kalıbından başka birşey olmayan, en-sonraki insan-formu ile özdeşleştirmeye meyillidir. Bilinçli ruhun bu kendini sonraki ve takip eden formlarla özdeşleştirmesine, insanoğlunun **doğumu** adı verilir.

Ruhun bilincinin kendini en-ilk insan-formu ile bağdaştırmasından itibaren, BİLİNCİN TEKAMÜLÜ TAM VE EKSİKSİZDİR. [22]Ruhun bilinci[23] insan-formunda tümüyle geliştiğinden, formun da tekamülü tamamlanmıştır ve bilinçli ruh kendini bir kez en-ilk insan-formu ile özdeşleştirdi mi artık daha yüksek yeni bir form evrimleşmez. Kısacası, insan-formunda ruhun bilinci tam ve eksiksizdir. Bilincin tekamül süreci bir durma noktasına gelmiştir. İnsan-formu, bilincin tekamülü süresince ulaşılan en yüksek ve en yüce formdur. Bu nedenle, insanoğlunda bilinç tamamen gelişmiştir ve asırlar ve döngülerden sonra kalıplanan ve dökülen form en mükemmel form veya vasıtadır. Ruhun bilinci bu nedenle bu mükemmel vasıtayı, bütün izlenimleri **tümüyle** deneyimlemek ve tüketmek için kullanır, bu yolla tamamen bilinçli ruh, bütün izlenimlerden kurtulur ve böylece Ruh-Ötesi'ndeki kendi gerçek, ebedi ve ezeli ve sonsuz halini idrak eder.

---

[22] (Meher Baba , her ne kadar tekamül ve tekrardoğuma inanıp inanmamanın insanın ruhsal gelişmesini hızlandırmayacağını veya engellemeyeceğini kabul etse de , bu konuların daha fazla belirsiz kalmaması gerektiğini savunur. Tekamül ve tekrardoğumun ruhsal önemini şu sözlerle belirtir: "Ruhun insan-formunda tam bilinç kazanmasını sağlayan tekamül mücadelesidir ve amaca ulaşıldığında, bilincin bütünlüğü korunurken, tekamül yolculuğunun yan ürünleri (*nukuş-u emel* veya *sanskaralar*), ortadan kaldırılmalıdır. Bu nedenle tekrardoğum süreci, ruhun *sanskaları* ızdırap ve zevk fırınından geçme yoluyla elemesini mümkün kılmaktadır.")

[23] Ekler bölümü ek-1

BÖLÜM 3

Farklı Alemlerin Özellikleri

Bilincin insan formundaki tam gelişmiş haline erişene kadar evrim sürecinin yedi büyük sıçrama yapması gerekti. Herbiri farklı özelliğe sahip bu aşamalar sırasıyla taştan metale, metalden bitkiye, bitkiden solucana, solucandan balığa, balıktan kuşa, kuştan hayvana, ve son olarak da hayvandan insana gelişti.

Taş Alemi ve Metal Aleminin Özellikleri

Taş-formu ve metal-formu'nda ruh, madde alemindeki ilk deneyimlerini edinir. Metal alemi de, taş alemi gibi inorganik ve katıdır. Her iki alem de kendi çaplarında zengin bir tür çeşitliliği içerirler. Taş ve metallerin katı halinde, hayat ve enerji uykudadır. Bu nedenle de cansız addedilirler. Taş-form ve metal-formlar kendi kendilerine hareket edemezler yani gönüllü devinimleri yoktur. Bu nedenle, kendini bu formlarla bağdaştıran bilinç kendini madde dünyasında (ayakta veya dikey duruştan ziyade) yatay , uzanmış bir pozisyonda ifade etme eğilimindedir.

Bitkiler Aleminin Özellikleri

Bitki aleminde ruh, kendini yarı canlı yarı cansız olarak algılar. Bitki-formu'nun yükselmiş bilinci, madde dünyasında varlığını ayakta, dik bir duruşla ifade eder. Bitki-formları bu dik duruşu koruyabilmek için toprak, kaya gibi başka şeylerden yardım almak zorundadır. Bir noktada kök salmış olduklarından ne kendi kendilerine dik durabilir ne de bir yerden bir yere iradeleriyle hareket edebilirler.

Solucanlar Aleminin Özellikleri

Solucan-bilincinde ruh, kendi iradesi ile hareket etmenin deneyimlerini kazanır. Kendini canlı olarak deneyimler. Daha fazla ve ileri bilinç kazanma sancısı içerisinde, solucan-bilincindeki ruh, kendini madde dünyasında önce omurgasız daha sonra omurgalı olarak, farklı solucan türlerinde sürünerek deneyimler. İradi hareket bazen bir çift, bazen birkaç çift bacak, bazen bir çift bacak ve bir çift kanat aracılığıyla sürünme ile yapılır. Bu solucanın kıllı, yumuşak, ipeksi, pürüzlü veya pullu yüzeyleri olabilir. Kendisine his ve hayat bağışlanmış olan solucan bir varoluş ve yaşam mücadelesinden geçer. Solucan-form amfibik olabilir, yani yeryüzü üzerinde gönüllü olarak hareket etmekle kalmaz, su içerisinde de hareket yeteneğine sahiptir. Bu açıklamanın amacı doğrultusunda, solucan-form bütün kurtçuk, böcek, sürüngen ve amfibik türlerini içerir. Ayak ve kanatları olduğu durumlarda bile sürünme eğilimindedirler ve kuşlardan ve dört ayaklı hayvanlardan farklılık gösterirler. Solucan-form'unun dik, ayakta duruşu yoktur ve yüzükoyun yaşamaya eğilimlidir.

Balıklar Aleminin Özellikleri

Balık bilincindeki ruh kendini farklı balık türleri ile özdeşleştirir ve madde dünyasını suda yaşayan (iradi harekete sahip, kendisine hayat ve duyu bağışlanmış omurgalı) bir varlık olarak deneyimler ve yüzgeçleri vardır. Beslenme ve hayatta kalma mücadelesi verir. Balık bilincindeki ruh madde dünyasını dik bir duruşla değil, başını hiçbir zaman dik ve yukarıda tutmayarak, yatay olarak deneyimler.

Kuşlar Aleminin Özellikleri

Kuş-formu, havada uçma ve iki ayağının yardımıyla madde dünyasında dik durabilen bir tüylü omurgalı olarak yeni deneyimlerle bilincini zenginleştirir (aydınlatır).

Hayvanlar Aleminin Özellikleri

Hayvan-formu bilince, hayvanlar aleminde varolan deneyimlerin çeşitliliği sayesinde daha da genişlik kazandırır. Dört ayaklı hayvanlar, hayat, duyular ve iradi hareket sahibi olarak, varoluş ve hayatta kalma mücadelesi ile karşı karşıya kalırlar. Bazen otobur bazen etoburdurlar. Hayvan bilinci, madde dünyasındaki varlığını dik bir duruşla göstermez ancak başı aşağı doğru, yere bakma eğilimindedir. Buna karşın maymunlar en çok evrim geçirmiş hayvan tipidir ve insanoğlu gibi dik durma eğilimindedirler.

İnsanlar Aleminin Özellikleri

Ruhun gelişim içindeki bilinci, insan-formu'nda tam gelişimine ulaşır. Bilincin gelişim süreci insan formunda son bulur. Bilinç burada tam ve eksiksizdir.

Bir insanoğlu doğduğu zaman yanlızca yatay durabilir ve bu hali oldukça uzun bir süre deneyimlemeye devam eder. Ama bir süre sonra dik oturma ardından da ayakta durma eğilimi gösterir. Ruhun gelişimini tamamlamış insan bilinci, en sonunda madde dünyasındaki kendi varlığını dik bir duruşla gösterir.[24]

---

[24] Ben de cansız varlıktan öldüm, biten boy atıp gelişen, nebat oldum.
Nebatken öldüm, hayvan şekliyle baş gösterdim.
Hayvanlıktan öldüm, insan oldum; artık ölüp azalmaktan, noksana düşmekten niye korkacakmışım?
Bir daha hamle edeyim de insanken öleyim; böylece de melekler aleminde kol kanat çırpayım.
Melek olduktan sonra da ırmağa atlamak gerek; "Herşey yok olur gider, ancak O'nun zatıdır kalan."
Bir kere daha melekken kurban olayım da o vehme gelmeyen yok mu , o olayım.
Yok olurum, yok olurum da erganon gibi, "Gerçekten de biz, dönüp ona varanlarız" derim.

(Rumi - Mesnevi III, 3901)

BÖLÜM 4

Tekrardoğum ve Bilincin İzlenimsiz Dengesi

Bilincinin tekamül süreci boyunca ruh (*atma*), bilinçli olarak türlü, sonlu madde formlarla kendini bir tutarken, aynı zamanda da kendini, ilk dürtüden itibaren bilincin tüm tekamül rotası boyunca ruhla yoğun, homojen, bilinçsiz ittifakla birleşen sonlu sübtil ve sonlu mental formu ile de, bilinçsiz de olsa özdeşleştirir.

Her ne kadar ruh sık sık ve bilinçli olarak kendini, daha fazla ve daha yüksek bilinç kazanma yolunda, izlenimleri deneyimlemek için vasıta rolü oynayan sonlu madde formlarla bağdaştırıp ayrıştırsa da, ruh bilinçli ya da bilinçsiz, doğrudan veya dolaylı olarak kendisini sonlu sübtil ve sonlu mental formundan asla ayrıştıramaz.

Aksine, ruh madde formun herhangi bir vasıtasıyla kendini özdeşleştirmeyi bırakırken, onun bilincini, bu ruhun sonlu mental formu tarafından alıkonulup yansıtılan, son ayrışılan sonlu madde formun izlenimlerini deneyimlemek için bir sonraki sonlu madde form ile özdeşleşmeye meyl ettiren, (madde bedensiz olan) ruhu sonlu enerji (itici güç) ile güçlendiren, ruhun sonlu sübtil formu ile olan bilinçsiz işbirliğidir.

Doğaldır ki, ruhun daha fazla ve yüksek bilince tekamülü ile, gittikçe maddi bilince meyleden ruhun kendini daha fazla sonlu enerji ile güçlendirmek için en son düşük madde formun izlenimleriyle gelişen, giderek daha yüksek tipte sonlu madde formlarla, sonlu sübtil formların da tekamülü ortaya çıkar.

Benzer şekilde, ruhun gittikçe artan bilincinin tekamülü ile edinilmiş ve toplanmış sayısız, değişik izlenimleri barındırmak, alıkoymak ve yansıtmak için , ruhun sonlu mental formunun tekamülü de eşanlı olarak ortaya çıkar.

Sonuçta, ruh kendini bitki-formun farklı türleriyle özdeşleştirme eğilimindeyken, ruhun tekamül etmiş sonlu sübtil formu ve tekamül etmiş sonlu mental formu, ruhun bitki-formlarında çeşitli, hızlı değişiklik devri şeklinde ortaya çıkarak, daha fazla tekamül etmiş, sonlu sübtil formu ve sonlu mental formu ile daha büyük ve gözle görülür bağdaşma işaretleri göstermeye başlar; aynı zamanda bitki-formu biçimindeyken, nefsini koruma ve en sağlıklı olanın hayatta kalmasını sağlama konusunda tuhaf, türlü ve anlamlı ilk eğilimlerin işaretlerini gösterir.

Solucan-, kuş- ve balık-formlarında, ruhun sonlu mental formunun bu eğilimi sürekli ve ısrarla, ruhun sonlu mental formunun sonlu özelliklerinden biri olarak hayvan-formu içinde tümüyle tezahür edene kadar, içgüdü biçimine çevrilir. Aşamalı olarak bu içgüdü daha fazla ve tamamen akıla dönüştürülür, ki bu madde alemi deneyimleyen madde-bilinçli insan ruhunun insan-formunda tezahür eden mental formunun en yüksek sonlu yönüdür.

Dolayısıyla sübtil ve mental bedenler yanlız insan-formunda tümüyle gelişir, bundan dolayı kendini insan-formu ile bilinçli olarak bağdaştıran ruh, aynı zamanda maddenin tam bilincinde, tabiri caizse tümüyle insan bedeni, sübtil beden ve mental bedenle donatılmıştır.

Ruhun insan-formunda bilinç kazanmasına ve dolayısıyla madde alemi deneyimlemesine rağmen, madde-bilinçli insan ruhu sübtil bedeninin henüz bilincinde değildir ve sübtil alemi deneyimleyemez. Aynı zamanda mental bedenin de bilincinde değildir ve mental alemi deneyimleyemez.

Ruhun yanlız madde bilinci olmasına ve sübtil ve mental bilinci olmamasına rağmen, madde seviyesinde dolaylı da olsa, sübtil ve mental bedenler yoluyla çalışır. Madde-bilinçli insan ruhunun sübtil ve mental beden ve onlara ait sübtil ve mental alem bilinci olmamasına ve bu nedenle de sübtilin enerjisini, mentalin de zihnini idrak edememesine rağmen yine de enerjiyi, nükleer enerji gibi, maddenin çeşitli enerji yönleriyle **kullanabilir**. Ve zihni de arzular, duygular ve düşünceler gibi zihnin çeşitli madde yönleriyle **kullanabilir.** Bunlardan **arzular** zihnin hakim yönüdür.

Dolayısıyla şimdi tümüyle en-ilk insan formun madde-bilincinde olan ve hala sübtil ve mentalin bilincinde olmayan bu ruh, bırakılan veya atılan en-son maddi hayvan formunun izlenimlerini madde alemde deneyimler.

En-son maddi hayvan formunun bütün izlenimleri tüketildiğinde, en-ilk maddi insan-formunun ruhtan kendini ayrıştırması doğaldır. Ruhun bu deneyimi evrensel olarak insanoğlunun ölümü olarak adlandırılır.

Daha evvelce açıklandığı gibi, bu ruh kendini en-ilk maddi insan-formundan ayrıştırmış olmasına rağmen, **asla** suptil veya mental formu ya da bendeniyle ayrışmaz.

Yine daha önce açıklandığı gibi, bu ruh en-ilk maddi insan formundan ayrışsa bile, ruh sübtil ve mental bedenleri yoluyla bırakılan veya ayrışılan en-ilk insan-formunun izlenimlerini alıkoyar ve deneyimler, ve ruh bir evvelki bırakılan insan-formun izlenimlerini deneyimlemek için yine kendini en-sonraki insan-formu ile bağdaştırır. Aslında en-sonraki insan-formu, ruhdan ayrışan bir evvelki beden ya da formdan alıkonan izlenimlerin birleştirilmiş kalıbından başka birşey değildir. Sonuçta ruhun en-sonraki insan formu ile bağdaşması evrensel olarak bir insanoğlunun doğumu olarak adlandırılır.

İnsanoğlunun ölümü ve doğumu arasındaki aşikar boşluk madde-bilinçli ruhun , tamamen gelişmiş sübtil ve mental bedenlerinin işbirliğiyle, henüz bırakılan insan-formu tarafından bir araya getirilen karşıt izlenimlerin baskın emsallerinin deneyimlendiği o devredir. Ölüm ile doğum arasında aşikar bu boşluktaki ruhun hali genellikle cehennem veya cennet diye anılır ve şimdi tümüyle bilinçli olan bu bilinçli ruhun bilincinin aralıklı olarak insan-formu ile bağdaşma ve ayrışma sürecine “Tekrardoğum (Reenkarnasyon) Süreci” denir.

Eğer ruh tarafından deneyimlendiği gibi ve şimdi yanlızca sübtil ve mentalle bağdaşık olan karşıtların izlenimlerinin baskın emsalleri (erdem ve ahlaksızlık, iyi ve kötü, erkek ve dişi vb.) erdem ve iyilik ise (yani karşıt izlenimlerin pozitif yönleri) o zaman ruhun cennette olduğu söylenir. Eğer ahlaksızlık ve kötülük ise (yani karşıt izlenimlerin negatif yönleri) o zaman ruhun cehennemde olduğu söylenir.

Cennet ve cehhennem ruhun, maddi insan bedeni ya da formunu bıraktığında, karşıt izlenimlerinin her iki baskın tarafını da deneyimleyen bilincinin yoğun deneyim hallerinden başka birşey değildir. Ruhun kendisi, genellikle inanıldığı gibi, cennet ya da cehenneme gitmez çünkü ebediyyen sonsuz ve ebediyyen Ruh-Ötesi’nin içindedir. İzlenimleri deneyimleyen ruhun bilincidir.

İzlenimlerin baskın emsalleri deneyimlendiği ve tüketildikleri anda ve bırakılan son insan-formun izlenimlerinin karşıtları arasında denge tam kurulacakken, bu nazik zamanda ruh otomatik olarak , denge durumuna gelmek üzere olan karşıtların izlenimlerinin birleştirilmiş kalıbı olan en-sonraki insan-formu ile bağdaşır.

Böylece ruhun madde bilinci, cennet ya da cehennemden birini deneyimledikten sonra, son doğumdan kalan artık karşıt izlenimleri deneyimlemek ve tüketmek için bir

sonraki insan-formu ile bağdaşır (tekrar doğar). Daha evvel söylendiği gibi, ruhun bu bir sonraki insan-formu, son formun artık karşıt izlenimlerinin birleştirilmiş kalıbından başka birşey değildir.

Bu yolla insan-formlarının ya da insanoğlunun doğum ve ölümünün görünüşte sonu gelmez zinciri şekillenmeyi ve önemini yitirmeyi sürdürür. Bu ruhun, madde bilincin bütün bir tekamül dizisi yoluyla tam maddi bilinç kazandıktan sonra, insan formlarında tekrardoğumunun seyridir. Madde alemi deneyimlerken ruh (derin uykudaki insanla kıyaslanabilir) bilinçsiz halinden (gözleri tam açık uyanık haldeki insanla kıyaslanabilir) tam bilinç kazanana kadar geçen süre zarfında, Tek'tir –bölünemez, ebedi ve ezeli, şekilsiz- ve ebediyyen Ruh-Ötesi'nin içindedir.

Tüm tekamül süreci boyunca tekrardoğum, kesinlikle bilinçsiz ruhta kendi ebedi ve ezeli ve sonsuz Öz'ünün bilincine varabilmesi için tezahür eden ilk dürtünün kendiliğinden bir sonucudur.

Evvelce bahsedildiği gibi şimdi **ruhun** bilincinin tekamül döngüsünün daha yüksek ve büyük **bilince**, gittikçe daha yüksek **formlarla**, terkedilen düşük tiplerin formlarının izlenimlerini tüketerek, tekamül ettiğini anlayabiliriz.

Dolayısıyla, görünüşe göre ruhun bilincinin tekamülü, ruhun kendisini madde dünyasıyla özdeşleştirmesine ve madde dünyanın giderek daha madde form türlerinin sayısız izlenimlerini bir araya getirmesine neden oluyor.

Ruhun bilincinin bağdaştığı (en-ilk yedi esas, en soyut gaz ve sıvı formlardan sonra) belirgin ve esas somut madde formlar (her seferinde artan bilinçle birlikte) taştan metale, metalden bitkiye, bitkiden solucana, solucandan balığa, balıktan kuşa, kuştan hayvana ve son olarak hayvandan insanoğluna yedi basamak ile birbirinden ayrılır.

İlk dürtünün en-sonlu ilk izlenimi, bilinçsiz ruha en-sonlu ilk bilinci vermişti. Kademeli olarak, türlü izlenimler ruha daha fazla sonlu bilinç kazandırmış ve neticede bilincin tekamülü, ruh kendini en-ilk insan-formuyla özdeşleştirince tamamlanmıştı.

İnsan-formunda ruh tam ve eksiksiz bilince ulaşır.

Bu nedenle şimdi insan-formunda tam ve eksiksiz bilinç kazanmış olan ruh, bilincin tekamülü için daha fazla ya da daha başka yüksek bir forma ihtiyaç duymaz.

Bu bilinç tam ve eksiksizdir.

Bu ruh tam ve eksiksiz bilinç kazanmış olmasına rağmen hala kendi Öz'ünün Birliği, bölünmezliği, ebedi ve ezeli ve sonsuzluğunun hiç farkında değildir ve sonsuz bilgi, sonsuz güç ve sonsuz mutluluğu deneyimlemez. Ancak yanlızca insan-formu kimliğinin ve onun çeşitli niteliklerinin tamamen bilincindedir ve madde alemi tümüyle deneyimler.

Tümüyle bilinçli ruh, ruhun bilincinin, form öldüğünde ayrışan insan-formunun maddi izlenimlerinin istenmeyen (buna rağmen gerekli) yükü yüzünden hala orijinal sonsuz halinin bilincinde değildir. Şimdi ölü olan insan-formun izlenimleri kazanılan tam bilince sıkı sıkıya tutunur ve her zamanki gibi, ruhun bilinci, yeni terkedilen insan-formun maddi izlenimlerine merkezlenir.

Ruhun madde bilinci, izlenimlerin bilincinin bu ağırlığından kurtulma çabası sırasında, bir dizi tekrardoğumla kazanılan sayısız karşıt deneyimler yoluyla ruhu bu izlenimleri deneyimlemeye ve tüketmeye yöneltir. Ruhun bilinci bu tekrardoğum sürecinde, kendini izlenimlerin yükünden kurtarmaya çalışırken, tekrardoğumun her aşamasında başını daha da derde sokar. Karşıt izlenimlerin deneyimlerinin tam dengesi elde edilmek üzereyken, bu denge kendini sonraki yeni insan-formu ile bağdaştıran ruhun

bilinci tarafından bozulur. Aksi taktirde bu bağdaştırmanın olmayışı izlenimlerin etkisini, ilgili karşıt deneyimlerin eşit dengesiyle etkisiz hale getirir ve dolayısıyla ruhun bilincini tüm karşıtların izlenimlerinden kurtarırdı.

Burada bir "mükemmel denge" benzetmesi uygun olurdu. Ruh tarafından tekamül süreci boyunca kazanılan bilinç mükemmel dengenin mesnet noktasındaki ibreye benzer ve terazinin iki kefesi erdem ve ahlaksızlık vs gibi, izlenimlerin karşıtlarının eşit olmayan ağırlıkları ile doludur.

Böylece, terazinin ibresi gibi dengeye gelmeye çalışan bilincin bunu başarması, deneyimlenmeyi bekleyen karşıtların eşit olmayan izlenimleri olduğu sürece imkansızdır. Bu nedenledir ki, karşıtların izlenimlerinin tam dengesini kazanabilmek için ruhun madde bilinci, sürekli olarak baskın karşıt izlenimlerin deneyimi arayışı içerisindedir.

Ancak trajedi şudur; ruhun madde bilinci, hakim karşıt izlenimleri yavaş yavaş deneyimlemeyerek dengenin sıfır noktasına ulaşmaya yeltendiği anda, ruhun bilinci kendini karşıt izlenimleri deneyimlemeye fazlaca kaptırır ve onları öyle bir derecede deneyimler ve tüketir ki bu hakim karşıt izlenimler şimdi (deneyimler yoluyla) çok düşük bir düzeye indirgenir öyle ki orijinal hakim karşıt izlenimler tarafından dengeleri değişen bu izlenimler şimdi baskın hale gelirler; ve dengede büyük bir bozulma meydana gelir; bu nedenle terazi ibresi gibi hareket eden bilinç, orijinal deneyiminin karşıt yönünde salınır veya değişir durur.

Bu önemli anda ruhun bilinci başka bir insan-formda **yeni** hakim karşıt izlenimlerin deneyimlerine doğru yönelir. Daha fazla hakim karşıt izlenimi tüketme veya harcama veya deneyimleme arayışı içerisindeki ruhun bilincinin ihtiyaçlarını tatmin etmeye vasıta olması için, bir insanoğlu form alır veya doğar.

Bu insan ruhu tarafından şimdi tezahür ettirilen hakim niteliklerin, bu yeni insan-formun kalıbını oluşturan hakim karşıt izlenimlerle uyum içerisinde olması doğaldır.

Böylece, tekrardoğum sürecinde, farkında olmasa dahi tümüyle gelişmiş sübtil ve mental bedenlerle donatılmış olan, tümüyle madde-bilinçli insan ruhu, karşıtların izlenimlerinin –tamamen karşıt olan izlenimlerin- türlü sayısız deneyimlerinden, sonu gelmez deneyim zinciriyle mutlaka geçmek zorundadır.

Madde bedenle işbirliği aracılığıyla ruh bir önce biriktirdiği karşıt izlenimleri tüketme arayışındadır ancak nadiren bunda başarılı olur. Aksine, sık sık **yeni** karşıtların izlenimlerini biriktirir. Madde beden onu yaşama getiren izlenimleri tüketmek üzereyken, terkedilir. Arta kalan karşıt izlenimler, erdem veya ahlaksızlığın hakimiyetine uygun olarak ruhu cennet ya da cehenneme yönlendirir. Beden dışı varoluşta da tüm karşıt izlenimler, hayat verilen izlenimlerin öznel (sübjektif) deneyimlenmesi yoluyla tüketilme arayışındadır. Ancak burada , cennet veya cehennem halinde bile, izlenimsizliğin dengesine genel olarak yaklaşılmış ancak başarısız olunmuştur ve arta kalan hakim karşıt izlenimler ruhun bilincini yeni madde vasıtayla bağdaşması için kışkırtır. Tam denge doğumda da ölümde de yoktur. Ona yanlızca madde alemde ulaşılabilir. Bu nedenle bilinç izlenimsiz denge kurmayı başarana kadar, arta kalan izlenimler tarafından madde kürede sonsuz bir hayatlar zinciri devam ettirilir.

Tekrardoğumun her aşamasında ve her durumunda tümüyle insan-bilinçli ruhun bilinci kararlı bir şekilde, kendini ayrıştırdığı ve özdeşleştirdiği, artarak yoğunlaşan insan-formu izlenimlerine konsantre olur. Bu yoğun izlenimlerden kaçış[25] yok gibi

---

[25] Yaratılışın bir kaza olmadığı ve göze göründüğünden daha derin bir anlamı olduğunu bilerek, tüm çağların peygamberleri tekrar tekrar dünyanın dikkatini, bu gezegen üzerindeki hayatının belli bir dönemi

görünmektedir. Bu izlenimler deneyimlenmeli ve tüketilmelidir ve izlenimler deneyimlendikçe daha da yoğun hale gelirler.

Bu izlenimlerin yoğunlaşmasını "inceltmenin" tek yolu, tam insan-bilinçli ruhun daha hızlı ve artan şekilde ve büyük sıklıkla bu izlenimleri öyle bir deneyimlemesidir ki deneyimlenen her izlenim, ve bu deneyimin yarattığı izlenim başka bir izlenim tarafından bir türlü dengelensin.

Tekrardoğum süreci boyunca bu karşıtların izlenimlerinin dengelenmesi oyunu devam eder ve bu oyunda tekrardoğum süreci güçlenir. İnsan-bilinçli ruhun cehalet zincirlerinden neticede kurtuluşu ve Öz-bilinci'nin nihai idraki bu oyuna bağlıdır.

Dolayısıyla tekrardoğum sürecinde, tümüyle madde-bilinçli insan ruhu mutlaka sayısız ve farklı karşıtların izlenimlerini –tümüyle karşıt olan izlenimleri-, sonu gelmez tutarlı gibi görünen deneyimler şeklinde deneyimlemelidir.

Bu nedenle şimdi tamamen bilinçli olan madde-bilinçli insan ruhu, madde alemde **karşıtların** deneyimlerine katlanırken ruhun bilinci kendini değişik kast, inanç, milliyet, renk ve farklı yerlerde, birçok kere erkek sonra kadın ve tersi ile özdeşleştirmelidir (veya tekrardoğmalıdır); önce zengin ardından yoksul; bazen sağlıklı bazen hasta vesaire, karşıt izlenimleri gözden geçirerek, karşıt izlenimler yaratıp ve aynı anda onları karşıt deneyimlerle tüketerek.

Madde-bilinçli insan ruhu madde alemde muhtemelen bir gün, yanlızca bu çeşitli karşıt izlenimler ve onların ilgili karşıt izlenimleri yoluyla, milyonlarca ölüm ve doğumdan sonra ve bu karşıt ölüm ve doğum deneyimleri aracılığıyla, artık kalan veya yoğunlaşmış karşıt izlenimleri dengeleme veya inceltmede başarılı olabilecektir.[26]

Tümüyle gelişmiş madde-bilinçli insan ruhunun bilincini, bu tümüyle tekamül etmiş ruhun bilincinde Öz'ün sonsuz, ebedi ve ezeli halinin gerçeğin idrak ettiricek derinlikte **içedönmeye** tahrik eden, bu ölümler ve onu takip eden doğumlar döngüsüdür.

Karşıtların madde izlenimleri yavaş yavaş daha sönük ve daha az yoğun hale geldikçe, bilincin bu içedönüş süreci ortaya çıkar.

Bu aşamada, bilincin içedönüşü arttıkça ve kademeli şekilde madde alemin izlenimlerini deneyimlemekten vazgeçtikçe, madde-bilinçli insan ruhunun bilinci kendini madde dünyadan ayrıştırır.

Madde bilincin bu içedönüşü yanlızca, aşamalı olarak karşıt izlenimlerin, bitmek tükenmek bilmeyen, karşıtların madde izlenimlerinin ve karşıtların madde deneyimlerinin

---

boyunca insan kendini duyuların hayatıyla özdeşleştirse bile, onun deneyüstü (transcendental) kaderinin Tanrı-idraki olduğu gerçeğine çekmişlerdir.
Mevlana Rumi'nin *Mesnevi*'sinde bunu örnekleyen bir mesel vardır: bir kaplan yavrusu bir koyun sürüsünün içinde yetişmiş, Yavru büyüyünce koyun karakterlerin geliştirmiş ve onlar gibi otlayıp melemiş, böylece kendini koyundan başka bir şey olarak asla düşünmemiş. Buna karşılık bir gün ormandan bir kaplan sürüye yaklaşıp yavruya "sen kendinin, bu koyunlardan değil, benim gibi bir kaplan olduğunu biliyormusun?" demiş. Ve bu yoldan sapmış kaplanı yakındaki bir derede görüntüsüne bakmak için ikna etmiş ve onun gerçek doğasını içyüzünü anlatmayı başarmış.
Bu öyküden alınacak ders insan da kendini duyular alemi ile özdeşleştirmeye bırakır ve öyle görünüyor ki hiç bir kaçış yolu da yoktur. Ancak bir kaçış yolu **vardır** , sonunda bir Üstat gelir ve onu aydınlatır. Sonunda bedeleni ödeyerek kurtulur ve zaman içinde kendini nihai amacıyla yüzyüze bulur: Tanrı-idraki.

[26] Başımdan ayağıma arzularla dolu olma olgusu beni köle yaptı;
Gerçekte Tanrı olmalıydım, kalbim ve zihnim arzusuz olsa"
Mir Taki

sınırına kadar götüren tekrardoğum süreci yoluyla çok, çok uzun bir süreç sonunda incelmesiyle mümkündür.

BÖLÜM 5

Seviyeler

Serbest Kalan Bilincin İçedönüşü

Ruhun bilinci, madde dünyadan kurtulmak için olgunlaştığında[27], ruhsal yola girer ve içine doğru döner. Madde izlenimleri daha az derin hale gelir. Giderek daha soluk veya daha sübtil hale gelirler sonuçta ruh **sübtil-bilinçli** olur. Bu izlenimlerin ağır yükünden kurtulmak için çabalayan bilincin içedönüşündeki ilk adımdır. Madde deneyimlerin olgunlaşması için insan formunda bir çok ölüm ve doğum döngüsünün katkısı gereklidir, bu en sonunda ruhun bilincini, izlenimlerin giderek zayıfladığı ve sonunda yok olduğu, serbest kılan içedönüş yoluna doğru iter. Madde izlenimler sübtil izlenimler haline gelir; sübtil izlenimler, mental izlenimler haline gelir; ve nihayet mental izlenimler bilinci Gerçeği yansıtması için özgür kılarak ortadan kaldırılır.

İçedönüş genellikle tedricidir. İnsanın form ve izlenim mirası hayvanlardandır, bu nedenle madde izlenimler çok güçlüdür. Nadir rastlanan uç durumlarda, madde izlenimler aniden yok olur serbest kalan ruhun bilinci Ruh-Ötesi'ni deneyimler. Ancak madde izlenimlerin giderek silikleşmesi (dolayısıyla sübtil ve mental izlenimlere dönüşmesi) sonra da tamamen kaybolması daha alışılagelmiştir. Genel bir kural olarak evine doğru yolculuğa başlamış olan ruh, yaban topraklardaymış gibi kendini kaybettiği madde aleme geri dönmez. Bu sübtil-bilinçli ruhun madde formu almadığı ya da maddde alemde, madde bedeniyle hayat sürmediği anlamına gelmez. Bu, ruhun bilincinin madde alem ya da madde formlara bulaşmadığı ve kendini sübtil aleme verdiği anlamına gelir. Genel bir kural olarak ruh önce madde alemle, sonra sübtil alemle en sonunda da mental alemle bağlantısını koparır ve kendisinin, bütün bunların ötesinde olduğunun farkına varır. Bu yolda ilerlerken, ilk üçü sübtil aleme ait, dördüncüsü sübtil ile mental alemin sınır çizgisi, beş ve altıncısı mental aleme ait olan, altı seviye geçer. Ebediyyen Ruh-Ötesi'nde ikamet eden ruh ise, bütün bu seviylerin ötesindedir.

Birinci ve İkinci Seviyeler

Madde-bilinçli insan ruhunun madde bilinci tedrici olarak içedöndükçe, bu içe-dönen madde bilinç, ruhun tümüyle gelişmiş sübtil bedeni vasıtasıyla, **kısmen** sübtil alemin birinci seviyesini[28] deneyimler.

Bu aşamada madde-bilinçli insan ruhunun içedönmüş madde bilinci, sübtil alemin ilk seviyesinin ilk belirtilerini alır ve bu belirti ya da izlenimleri kısmen madde kısmen sübtil beden yoluyla deneyimler. Burada hem madde hem sübtil duyular eşanlı olarak kullanılır.

Bu insan ruhunun çizimde[29] gösterildiği gibi, sanki madde alemi sübtil alemden ayıran sınır çizgisi üzerinde duruyormuş gibi olduğunun söylendiği aşamadır. Bu insan

[27] Ekler Bölümü ek-2
[28] Ekler Bölümü ek-3

ruhunun bilinci garip şeyler deneyimler. Madde gözleri ile bir an için sübtil planı algılar, madde kulaklarıyla sübtil alemin göksel müziğini duyar ve madde burnu sübtil kokuların keyfini çıkarır. Kısacası, kısmen sübtil planın birinci seviyesindeki madde-bilinçli insan ruhu, madde duyuları ile sübtil izlenimleri deneyimler.

Tedrici olarak, bilincin daha da içedönüşü ile, madde-bilinçli insan ruhu sübtil planın ilk seviyesini tümüyle deneyimler. Şimdi madde-bilinçli insan ruhu artık madde-bilinçli değil, sübtil-bilinçlidir. Bu sübtil-bilinçli insan ruhu tedrici olarak sübtil alemin ikinci[30] seviyesinin bilincine varır. Bu sübtil alem, sonlu hale dönüştürüldüğünde burada sübtil alemin sonsuz enerjisi formunda tezahür eden, sonsuz Enerji'nin, Tanrı'nın sonsuz gücünün hakimiyet alanıdır.

Ruh insan formunda sübtil bilinç sahibi olduğunda, bedenin (madde) ve zihnin (veya mental bedenin) bilincinde değildir; ancak madde beden ve zihin (mental beden) aracılığıyla, doğrudan olmasa da sübtil seviyede çalışır.

Dolayısıyla sübtil-bilinçli insan ruhu madde ve mental bedeninin bilincinde olmasa ve bu yüzden madde ve mental alemlerin farkına varmasa dahi, madde bedeni, maddenin yemek, içmek, uyumak, görmek, hissetmek, duymak vs gibi çeşitli yönleri yoluyla; ve mental bedeni arzular, düşünceler ve duygular gibi zihnin (mental bedenin) çeşitli yönleri yoluyla kullanabilir.

İkinci seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhu, bilincin daha fazla içe dönüşü ile, tedrici olarak sübtil seviyenin sonsuz enerjisinin bilincine daha çok varır ve bazı hünerleri veya düşük düzeyli daha küçük mucizeleri gerçekleştirebilir. Örneğin, bir dileğiyle kurumuş bir ağacı yeşertebilir veya tersi; trenleri veya arabaları durdurabilir, kuru bir kuyuyu temiz su ile doldurabilir ve saire. Bu ikinci seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhu, sübtil alemi, sübtil bedeninin sübtil duyuları ile deneyimler. Dışarıdan görüntüsünde sıradan bir insan gibi olmasına ve böyle işlevine devam etmesine –yeme, uyuma ve acı ve zevk duyguları sahibi olma vs.- rağmen şimdi artık madde alemin tümüyle bilincinde değildir, aslında henüz içedönen bilinci madde alemi değil, sübtil alemi deneyimler ve yanlızca sübtil alemin görüntüleri, kokuları ve sesleri taze sübtil izlenimler yaratır.

Üçüncü Seviye

Sübtil-bilinçli insan ruhunun sübtil bilincinin daha fazla içedönüşü, ruha sübtil alemin üçüncü[31] seviyesini deneyimletir. Burada sübtil bilinç, sübtil alemin sonsuz enerjisinin bilincine daha fazla varır ve ruh sonlu gücü daha fazla deneyimler. Burada körlerin gözünü açma, sakatları iyileştirme gibi büyük mucizeler icra edebilir. Burada, sübtil-bilinçli insan ruhunun aynı zamanda sübtil kürenin değişik seviye ve alemlerini, tıpkı madde-bilinçli insan ruhunun, kendi kullanımındaki madde vasıtalarla Asya'dan Avustralya'ya veya Amerika'ya seyahat edebilme imkanının olması gibi deneyimleme imkanı vardır.[32]

Sübtil kürenin ikinci ve üçüncü seviyeleri, yanlızca sübtil planın alanına giren iki ana seviyedir. Birinci seviye, kısmen sübtil kürenin ve kısmen de madde kürenin

---

[29] Bu bölüm sonundaki çizime bakınız
[30] Ekler Bölümü ek-4
[31] Ekler Bölümü ek-5
[32] Ekler Bölümü ek-6

içindedir. Aynı şekilde dördüncü seviye kısmen sübtil kısmen mental kürenin içindedir. Bu dördüncü seviye, **mental kürenin** eşiği olarak bilinir.

Dördüncü Seviye

Sübtil-bilinçli insan ruhunun bilincinin daha fazla ve tedrici içedönüşü ile, ruhun bilinci ruhu dördüncü seviyeyi deneyimlemeye yönlendirir. Dördüncü seviyede ruh **sonsuz enerjinin** tümüyle bilincindedir. Bu Tanrı'nın sonsuz gücünün gölgesel yönü olan aynı sonsuz enerjidir. Burada ruh tam güçle donatılmıştır ve ölüleri diriltmeye ve hayat soluyan yeni formlar ve alemler[33] yaratmaya bile muktedirdir. Dördüncü seviyede ökült (gizemli) güçler yoktur. Onlar İlahi güçlerdir.

Bu bölümün sonundaki çizimde gösterildiği gibi, dördüncü seviyedeki sonsuz güç deposunun anahtarına sahip olan sübtil-bilinçli insan ruhu mental alemin eşiğinde, bu alemin Zihni'nin özelliklerinden olan yoğun arzu ve duyguların patlaması ile yüzyüze, görünmektedir. Bu aşamada, ruh sanki karanlık bir gece hali deneyimler. Kendini "aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık" durumunda hisseder. Sübtil-bilinçli bu insan ruhunun bilincinin içedönüşü aksamadan hızla bütün arzuların üzerinde hakimiyet kurma yönünde ilerlerken, bu önemli anda yoğun arzuların sonsuz enerjiye sahip olma ve istediği gibi kullanma yönündeki ezici tahriki, tehlikeli bir düşman olur.

En yüksek noktalarında bu arzular dördüncü seviyede ruhu alteder ve güçler yanlış kullanılırsa, o zaman bu sonsuz enerjiyi serbest bırakma deneyimi, bu noktada dördüncü seviyenin ruhu için her zaman ölümcül olur. Sonuç, ruh tarafından kazanılan tüm bilincin şiddetle dağılması ve ruhun yanlızca en sonlu bilinci alıkoyup kendini bir kez daha taş-formu ile özdeşleştirmesidir. Bu ruh daha sonra, tekrar tam bilinç kazanabilmek için taş-formdan başlayarak bütün tekamül sürecinden geçmek zorundadır.

Dördüncü seviyenin ruhu yarı-sübtil yarı-mental izlenimlere sahiptir. En yoğun boşa ümit verici baştan çıkarmalara maruz kalır çünkü, iyi veya kötü, yoğun ve ezici arzuları vardır. Muazzam güce sahip olduğundan, bunun iyi veya kötü kullanımına sevkedilir. Eğer gücünü şehveti tatmin etmek veya şöhret yapmak veya başka düşük amaçlar doğrultusunda kullanırsa, ruhun bilincinde ani bir düşüş olur, bu da onu bilincin taş devrine geri döndürür. Ama eğer, baştan çıkarmaların üstesinden gelir, bu muazzam gücü iyi yönde kullanırsa, veya güçlerini hiç kullanmazsa, güvende olduğu ve bir daha düşüş olasılığı olmayan beşinci seviyeye geçer. Ama aynı zamanda, güçlerini iyi yönde kullanırsa, *Kutb* halinin *vindnyan*-bilinçli ruhları veya Kusursuz Üstatlar tarafından (*Jivanmukta* veya *meczuplar* tarafından değil), bazen altıncı seviyeye çekilir.

Madde alemde gücün iyi kullanımı maddi ve ruhsal amaçlara doğru yönlendirilebilir. Örneğin sahip olunan servet, ızdırap ve açlığın giderildiği hastaneler vs gibi başkalarının maddi iyilikleri, veya ruhsal öğretim veya ruhsal imkanlar sunarak onların ruhsal iyilikleri için harcanabilir. Ama dördüncü seviyede güçlerin iyiye kullanımı, onlardan istisnasız yanlızca başkalarının ruhsal iyilikleri için yararlanmakla olur. Bu güçler asla birine maddi zenginlik kazandırmak için kullanılamaz. Bu kesinlikle kötüye kullanımdır. Takip eden olayı, dördüncü seviyede güçlerin iyi kullanımına bir örnek olarak kabul edebiliriz: farzedelim ki bir ruhsal hacı çölü geçmektedir ve

---

[33] Kutub halinin *vidnyan*-bilinçli (vidnyan [ahadiyet]: avatarların müritlerine verdikleri özel tür izlenimler) ruhları veya Kusursuz Üstatlar bu tür olayları kontrol ederler ve özellikle istenmedikleri sürece, kaba aksiliklerin oluşmamasını sağlarlar.

dindirilemez susuzluk yüzünden ölme noktasındadır. Dördüncü seviyenin ruhu madde bedende belirebilir ve ona bir sürahi su vererek kurtarıp sonra gözden kaybolabilir. Bu iyi kullanım olarak adlandırılabilir.

Güçler kişisel ya da ortak iyilikler için kullanılabilir. **Ancak iyiye kullanım bile ruhun daha fazla ilerlemesine engel olur ve durdurur.** Bu nedenle dördüncü seviye geçilmesi en zor olandır ve büyük tehlikelerle doludur. Dördüncü seviyede olan bir kişi hakimiyetindeki çok büyük güçleri, ezici arzularını gerçekleştirmede kullanmaktan kaçınmakta çok zorlanır.

Dördüncü seviye, mental alemin eşiğidir. Bu seviyede ruhsal hacı, diğer sübtil seviyelere göre başaşağı düşmeye daha elverişlidir. Dördüncü seviyenin ruhunun yüzleştiği krizler ağır ve tehlikelidir çünkü zihnine boyun eğdirmeden önce muazzam ilahi güçlere sahip olur. Zihnini tamamen kontrol edemez çünkü mental alemde olan beşinci seviyeye yükselmeden zihnini doğrudan deneyimleyemez veya kullanamaz. Madde-bilinçli insan ruhu gibi, dördüncü seviyenin sübtil-bilinçli ruhu da zihnini dolaylı olarak kullanır. Şimdi bu dördüncü seviyede zihin tümüyle canlıdır. Ezici yoğunlukta doruğa ulaşmış olan düşüncelerin, duyguların ve arzuların tüm gelişmiş yönlerinde işlev görür. Diğer yandan, ruh kendi asi zihni üzerinde hakimiyet kurmaya ve ona boyun eğdirmeye çalışırken, arzuların tahrip edici güçleri serbest kalır. Diğer yandan, seviyelerin sınırsız enerjileri tümüyle onun idaresindedir ve o sürekli olarak bunları ifade etme ve kullanımı arayışı içerisindedir.

Eğer ruh güçlerinin yanlış kullanımı için baştan çıkarıcı şeylerin eziciliğine teslim olursa hayaledilemez büyüklükte muazzam bir psişik çöküş söz konusudur. Serbest kalan patlayıcı güçler bilincin tümüyle dağılıp, onun **dördüncü seviyenin sübtil bilincinin doruklarından, felaket bir düşüşle,** ruhun tekamülünün en başında deneyimlediği **basit taş bilincin en düşük derinliklerine düşmesine** neden olur. Bu psişik dağılma felaketi, tamir edilemez bir kısa devre sonucunda ergimeye uğrayan eletrik ampulüyle karşılaştırılabilir. Düşen ruhun tekrar uzun ve zahmetli, çağlar boyu süren gelişme ve sayısız formlarda tekrardoğumlar yoluyla bilincin tekamül tırmanışını kabulden ve yine tedrici olarak ve sabırla seviyeler boyunca yükselmekten başka seçeneği yoktur.

Bilincin bu dağılması yanlızca dördüncü seviye bilinci durumunda meydana gelir ki bu da –yanlızca dördüncü seviye güçleri yanlış kullanıldığında, nadiren görülür. Esasında normalde bilincin bir kez kazanıldı mı bir daha kaybedilmemesi bir olgudur, ancak dördüncü seviye bilinci buna tek istisnadır.

Eğer ruh emrindeki bu güçleri arzular tarafından ezilmeden kötüye değil ancak iyilik için kullanırsa o zaman bilincin tekamülüyle, sübtil-bilinçli insan ruhu bazen, mental alemin beşinci seviyesinin deneyimlerini atlayarak doğrudan mental alemin altıncı seviyesini deneyimler.[34]

Ancak dördüncü bilinç seviyesinin ruhunun bilinci, dördüncü seviyenin güçlerini ne iyi yönde ne de kötü yönde kullanmazsa o zaman tedrici olarak, bilincin daha da tekamülüyle, dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhu, dördüncü seviye eşiğinden geçer ve mental alemin beşinci seviyesine girer.

[34] Beşinci ve altıncı seviyeleri kapsayan mental aleme giriş, eşiği (–bilincin dördüncü seviyesini) aşıp bir odaya girişle kıyaslanabilir.

Beşinci ve Altıncı Seviyeler

Sübtil-bilinçli insan ruhunun dördüncü seviyede daha da içe dönmesiyle, sübtil-bilinçli insan ruhunun bilinci kendini mental seviyenin Zihni ile özdeşleştirir ve mental alemi deneyimler.

Mental seviyenin bu Zihni'nin iki kesimi vardır. Birinci kesimde Zihnin hali araştıran veya yansıtandır. Bu halin içinde Zihin – yüksek, alçak düşünceler; iyi, kötü düşünceler; maddi , ruhsal düşünceler ve benzeri düşünceler şeklinde işlev görür.

İkinci kesimde ise Zihnin hali etkileyici veya sempatiktir. Bu halin içinde Zihin,– ızdırap, heyecan duyguları; arzu ve istek duyguları; acı ve ayrılık duyguları ve benzerleri duygular şeklinde işlev görür.

Mental alemin Zihni'nin ayrı ikili işlevi olduğundan, Zihin alanındaki (yani mental alemdeki) deneyimlerin de ayrı olarak iki tür olması gerekir.

Dolayısıyla mental alemin iki alanı vardır – **Düşünceler** bilincinin beşinci seviye alanı ve **Duygular** bilincinin altıncı seviye alanı.[35]

Bu nedenle beşinci seviyedeki[36] mental-bilinçli insan ruhunun bilinci kendini yanlızca Zihnin birinci kesimiyle özdeşleştirir ve araştıran veya yansıtan Zihin olan, Zihnin bu halinin bilincindedir. Dolayısıyla beşinci seviyenin bu mental-bilinçli insan ruhu düşünceleri yaratıcısı ve efendisidir ve tüm madde ve sübtil-bilinçli ruhların **yanlızca düşüncelerini** kontrol etme yeteneğine sahiptir. Bu çoğu zaman tüm madde ve madde-bilinçli ruhların **zihinlerini kontrol etme** şeklinde yanlış anlaşılır. (zihni bir bütün olarak kontrol etmez sadece Zihnin yanlızca düşünceler şeklinde işlev gören o halini kontrol eder.)

Bilincin beşinci seviyesindeki mental-bilinçli insan ruhu, kendini araştıran veya yansıtan Zihin ile özdeşleştirirken, yanlızca düşünceler yayar, kendini Zihnin ikinci kesimiye özdeşleştirmez ve bu nedenle duygu, heyecan ve arzuların üzerinde hakimiyet kuramaz.

Bununla birlikte, bilincin daha da içe dönüşüyle, beşinci seviyedeki mental-bilinçli insan ruhu, altıncı seviyedeki mental alemin Zihni'nin ikinci kesiminin bilincini kazanır ve dolayısıyla kendini ikinci kesimdeki –etkileyici veya sempatik, Zihin ile özdeşleştirir. Dolayısıyla mental-bilinçli insan ruhunun bilinci mental alemin altıncı seviyesine tekamül etmiş olur.

Altıncı seviye mental-bilinçli insan ruhu mental alemi duyguların tam bilinci yoluyla deneyimler ve dolayısıyla hiçbir düşüncesi yoktur ancak Tanrı ile devamlı yüzyüze olduğu ve O'nu her yerde ve herşeyin içinde gördüğü duygusunun bilincindedir. O Tanrı'yı devamlı olarak "görür"[37] ancak kendisini Tanrı içinde, Tanrı olarak göremez. Bu nedenle Tanrı'yı görme hislerini kendinin Tanrı'yla özdeşleşmesi yönünden bağdaştıramaz; bu nedenle yüzyüze "gördüğü" Tanrı ile birlik için arzu duyar, hisseder,

---

[35] Beşinci ve altıncı seviyelerin içedönen bilinçleri arasındaki fark bir odaya -mental aleme- giren adamın görüş açıları arasındaki farkla karşılaştırılabilir. Odanın girişinde eğer adam doğrudan karşıya bakarsa anında Tanrı ile **yüzyüze** gelir dolayısıyla doğrudan altıncı seviyenin bilincini kazanır; ancak bakışını odanın köşelerinden birine odaklarsa, o zaman önce yanlızca beşinci seviyenin bilincini kazanır.

[36] Ekler bölümü ek-7

[37] Bu bizim sıradan gözlerimizle herhangi bir cismi sıradan görme şeklimizle karıştırılmamalıdır. Tanrı'yı yüzyüze "görmek" Tanrı'yı mental seviyenin bir ve tek hissi yoluyla kavramaktır ve bu his "görmektir". Burada hacının Tanrı'yı içgüdüsel tanıması söz konusudur.

acı çeker. Bu Zihnin ikinci –duygu- kesimiyle özdeşleşme, nihai olarak Tanrı ile birleşmeye götüren ilahi aşkın baskın özelliğidir.

Mental alemin beşinci seviyesi tam düşünce bilinçliliğidir bu nedenle yanlızca düşüncelerin yaratılış ve kontrolü üzerinde hakimiyet kurulmuştur buna karışılık duygular veya heyecanlar veya arzular üzerinde bir hakimiyet kurulmaz.

Mental alemin altıncı seviyesi duyguların tam bilinç halidir dolayısıyla duyguların yaratılış ve kontrol hakimiyeti kurulmuştur ve duygu alanına tek bir düşüncenin bile girmesine olanak bırakılmamıştır. Altıncı seviye bilinci düşünce-sizdir ve madde- ve sübtil-bilinçli ruhların duygularını yönetir. Bu genellikle yanlış olarak tüm madde- ve sübtil-bilinçli ruhların kalpleri üzerinde hakimiyet şeklinde yorumlanır (altıncı seviye bilincine sahip bir ruh, sözde kalbi kontrol etmez veya denetlemez ancak kontrol ettiği veya denetlediği mental seviyedeki Zihnin heyecan ve arzu duygularını yayan o haldir).

Tanrı sevgisi ve O'nunla birliğe duyulan özlem gerçekten ve tümüyle altıncı planda gösterilir; mental alemin altıncı seviyesi aşıldığında, illüzyon yok olur ve Tanrı idrak edilir.

İnsan formunda ruh mental-bilinçli[38] olduğunda madde bedeninin ve sübtil bedeninin bilincinde değildir; ancak doğrudan olmasa da madde ve sübtil bedenler yoluyla mental saviyede çalışır. Dolayısıyla mental-bilinçli insan ruhu madde ve sübtil bedenlerinin bilincinde olmasa ve bu nedenle de madde ve sübtil alemleri idrak edemese de , bilinçsiz olarak maddeyi, maddenin değişik **yönleriyle** kullanır böylece yemek yiyen, içen, uyuyan, gören, duyan ve hisseden sıradan madde-bilinçli insanoğlu gibi görünse bile mental "görme" duyularıyla yanlızca mental alemin bilincindedir. Aynı şekilde, yanlızca mental duyuları ile "görme" bilincindeyken, her zaman sübtili bilinçsiz olarak nükleer enerji vs formunda, enerjinin değişik madde **özellikleri** yoluyla kullanabilir. Mental alemdeki mental-bilinçli insan ruhunun şimdi yanlız bir duyusu vardır o da "görme"dir.

Dolayısıyla beşinci seviyedeki bu insan ruhunun mental-bilinci, mental beden ya da zihinle mental alemin ilk halini deneyimler ve Zihnin ilk halinin bilincini kazanır. Burada bu ruh Zihnin (yani madde-bilinçli ve sübtil-bilinçli insan ruhlarının düşünceleri) ilk kesimini kontrol etme yeteneğine sahiptir ama artık sübtil alemin sonlu enerjileri ve güçleri konusunda tamamen bilinçsiz olduğundan mücize yaratma yeteneğini tümüyle kaybetmiştir. Bununla birlikte, bu mental-bilinçli insan ruhu, sübtil-bilinçli insan ruhlarının Zihni'nin ilk kesimini kontrol ettiğinden, sübtil-bilinçli insan ruhundaki mucizeler yaratma tahriki, başka zihinlerin düşüncelerini yaratma ve kontrol etme yeteneğine sahip ve kendisi dengeli olduğundan ve hiç bir zaman bilincin aşağı seviyelerine düşmeyecek nitelikteki mental-bilinçli insan ruhunun zihninin arzu ve isteklerine göre engel olunur, kontrol edilir veya şiddetlendirilir.

Tedrici olarak, mental-bilinçli insan ruhunun bilincinin içedönmesi daha da derinleştikçe, Zihnin ikinci kesimi (yani duygu) üzerinde hakimiyeti deneyimler; şimdi zihin ya da mental bedenin tümüyle bilincindedir ve mental beden bütünlüğünü altıncı seviyede[39] deneyimler. Bu Tanrı'yı yüzyüze "görme"dir –Tanrı'yı her yerde ve her şeyde görme deneyimidir.

---

[38] Bakınız Meher Baba,"Mental Consciousness,"*The Everything and the NothingI* (Myrtle Beach, SC: Sheriar Foundation,1995), 101-104.

[39] Ekler bölümü ek-8

Birinci seviyeden altıncı seviyeye kadar bilincin içedönüşü, ruhun bilinci gittikçe daha az sıklıkta çok çeşitli, güçlerini giderek yitiren karşıt izlenimlerin deneyimlerine sahip oldukça, kademeli olarak ve devamlı gelişti. Bu nedenle, ruhun bilincinin içedönüşü ilerlerken, çeşitli karşıt izlenimler tedrici olarak seyrekleşir ve altıncı seviyedeki ilgili ruhun bilinci mental bedeninin tümüyle bilincine varıncaya ve mental alemi tamamen ve nerdeyse karşıtların izlenimlerinin kalıntılarının soluk izi dışında hiç izlenim kalmayıncaya kadar soluklaşır. Yani ilgili bilinç kendini tümüyle Zihin ile özdeşleştirir ve ruh kendisinin Zihin **olduğunu** idrake yönelir; ve bu ruh, Zihin olarak, Tanrı'yı herşeyde yüz yüze "gördüğü"ne dair nihai ve toplam bir izlenimi olur ama kendini Tanrı'nın içinde göremez.

Altıncı seviyenin bu mental-bilinçli insan ruhu, hemen hemen tüm izlenimlerden[40] temizlenmiş ve yanlız zihnin bilincinde olarak şimdi Tanrı ile yüzyüzedir ve Tanrı'yı herşeyde görmektedir ancak kendini Tanrı'da görmez çünkü, hala zihnin bilincinde olduğundan kendini Zihin olarak kabul eder. Bu mental-bilinçli insan ruhu kendini zihinle bağdaştırır, kendi kendisinin Zihin olarak bilincindedir ve kendini hala Tanrı'dan başka birşey gibiymiş deneyimler. Altıncı seviyedeki bu mental-bilinçli insan ruhu esasında, madde veya sübtil-bilinçli insan ruhunun madde veya sübtil alemlerin cisimlerini gördüğünden daha canlı ve yoğun olarak Tanrı'yı yüzyüze "görür".

Bu aşamada çeşitli, sayısız ve karşıt izlenimleri deneyimlemiş olan ruhun bilinci şimdi karşıtların ikili izlenimlerinin son kalıntısını deneyimler. Bu altıncı seviyedeki mental-bilinçli insan ruhu, kendini zihinle özdeşleştirip Tanrı'dan ayrı tutmakla hala ikilik (düalite) bilincini yaşamaktadır.[41]

Yedinci Seviye

Bu ikilik deneyimi mental-bilinçli insan ruhunun bilincinin nihai içedönüşü, ruhu kendini zihinden (zihnin bilinci Tanrı'yı nesnelleştirmiştir) ayrıştırmaya yöneltene kadar sürer durur ve ruhu kendi Öz'ü –Ruh veya *Atma,* ile bağdaştırtır.

Böylece ruhun bilincinin sonunda yedinci seviye bilincini deneyimlendiği söylenir. Burada yedinci seviyede Öz-bilinçli insan ruhu , kendinin Tanrı olarak bilincindedir ve sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğu deneyimler.

Mental-bilinçli insan ruhu için kendi çabalarıyla[42] altıncı seviyeyi geçip yedinci seviyeyi deneyimlemek oldukça imkansızdır.[43] Bu aşamada bir Kusursuz Üstat'ın **lütfu,** mental-bilinçli insan ruhunun kendini zihnin bilincinden ayrıştırması ve onun sonsuz hal ile birliğini idrak etmesi, sonsuz mutluluğu bilinçli olarak deneyimlemesi ve kendisinin (*atmanın*) **ebediyyen mutluluk** içinde olduğunu idrak etmesi için kesinlikle gereklidir.

Dolayısıyla yedinci seviyenin Öz-bilinçli insan ruhu şimdi tümüyle Öz'ün sonsuz ve ebedi ve ezeli olarak bilincindedir ve aynı zamanda kendi sonsuz gücünün ve sonsuz bilgisinin gölge yönünden başka birşey olmayan enerji ve zihin **Kaynak'ının da bilincindedir**.

---

[40] Sahte ego sallanan ama uzun bir süre düşmeyen çürük bir diş gibi, her ne kadar ruh Yol'da ilerledikçe tedrici olarak soluklaşsa da, yanlızca yedinci seviyenin nihai *fena* 'sında sonsuza kadar ortadan kalkıp Gerçek Ego tarafından yeri doldurulunca dek, ilk ruhsal yolculuğun son aşamasına kadar baki kalır.

[41] Ekler bölümü ek-9

[42] Bununla birlikte, bilincin altıncı seviyesindekiler Tanrı'yı, bedenlerini bıraktıkları esnada idrak ederler.

[43] Ekler bölümü ek-10

Bu, Öz-idrakli veya Tanrı-idrakli, Öz-bilinçli insan ruhu yanlızca sonsuz gücü, bilgiyi ve mutluluğu deneyimlemekle kalmaz aynı zamanda bunları ışımaktadır. Bazen, bazı durumlarda, böyle Öz-bilinçli insan ruhları bu sonsuz güç, bilgi ve mutluluğu doğrudan ve bilinçli olarak, diğer ruhları izlenimlerinden ve kendi madde, sübtil ve mental form ve alemleriyle olan bağlarından kurtarmak için kullanırlar.

Özbilinç kazanma sancıları çeken bireysel ebedi ruh (*atma*), *Paramatma*'daki sonsuz halinin bilincinde olmaksızın, çeşitli ve sayısız izlenimleri toplayıp deneyimlemiş ve bütün bu süre boyunca madde, sübtil ve mental alemlere yelkenleri fora edip, madde alemin madde bilincini **tekamül ettirir** ve mental ve sübtil alemlerin mental ve sübtil seviyelerinin bilincini **içedöndürürken**, kendini sonlu ve kısa ömürlü varoluşlarla bağdaştırmıştır.

Atma'nın (ruhun) bilincinin tekamülü, Kusursuz Üstat'ın lütfunun yardımıyla, *atmaya Paramatma*'daki sonsuz halinin Öz-idraki'ni sağlar.[44]

Dolayısıyla *atma*'nın bilinci Öz-bilinç kazandığı ve sonsuz güç, bilgi ve mutluluğu deneyimlediğinde, *atma* –ebediyyen var olduğunu; Öz-bilinç kazanma sancısı süresince madde, sübtil ve mental beden ve alemlerle bağdaşma ve deneyimlerin boş hayalden başka birşey olmadığını; ve madde beden, varlık ve insanoğulları ile özdeşleşmenin ve üç alemin ve altı seviyenin tüm deneyimlerinin, tüm donatımlarıyla, *atma*'nın bilinci olgunlaşmamış kaldığı sürece, süregelen ve korunan göreceli varoluşları olduğunu idrak eder. Olgunluk yedinci planda bilincin tam olarak içedönüşü ile elde edilir. Bu *atma*'nın Öz'ü idrak etmesini veya *atmanın* Tanrı-idraki'nin tam olarak bilincinde olmasını sağlar. Diğer bir deyişle, *atmanın Paramatma* içindeki kendi sonsuz hali bilinçli olarak idrak edilmiştir.[45]

Ancak zihnin nihai yok oluşundan ve mental izlenimlerinin perdesinin kalkmasından sonra bilinç, bütün izlenimlerin engellemelerinden tümüyle kurtulmuş olarak işlev görebilir. Bu altıncı seviyeyi yedinciden ayıran derin boşluğu geçmek anlamına gelir. Yedinci seviye, Yüce'lerin Yüce'sinin şekilsiz ikametgahıdır.[46] En Yüksek veya sonsuz Tanrı, Gerçek şekliyle ancak bütün düş diyarı aşılarak idrak edilebilir. Ruh yanlızca bu yedinci seviyede, değişmeyen, ebedi, bölünemez ve formsuz Ruh-Ötesi ile aynı olan, sonsuz bilgi, sonsuz gerçek (Hakikat), sonsuz güç ve sonsuz mutlulukla, kendi Öz'ünü deneyimleyerek kendini bilme ilk dürtüsünü tamamlamış olur.

---

[44] "Yüzlerce kez elbiseni ellerimle sıkıca tutuğumu hissettim;
Gözlerimi açtığımda tutuğumun kendi elbisem olduğunu
Keşfetmek hayret vericiydi." -Asghar

[45] Tanrı-idraki'ne ermiş insan Herşeye kadir, ayrıca bilgi ve bilinçtir. Mükemmel uyanıklık halindedir. Bilgi, bilen ve bilinendir. Sevgi, seven ve sevgilidir. O Her *jiv-atma*'nın (bireyin) içinde ve herkesin onun içinde olduğunu bilir. Tanrı-idraki'ne ermiş olan insan varoluşun olan-herşey ve biten-herşeyi olduğunu bilir ve her zaman ve sonsuza kadar, Gerçeğin sonsuz Okyanusu olarak aynı kalacaktır. Ancak sıradan insan nereden geldiğini ve nereye gittiğini **bilmez.**

[46] Okuyucu, seviyeler arası seyahatin hoş bir şekilde tarif edildiği *Kuş Dili* olarak bilinen, Feriduddin Attar'ın *Mantık-ut Tayr* adlı Sufi allegorisine başvurabilir.

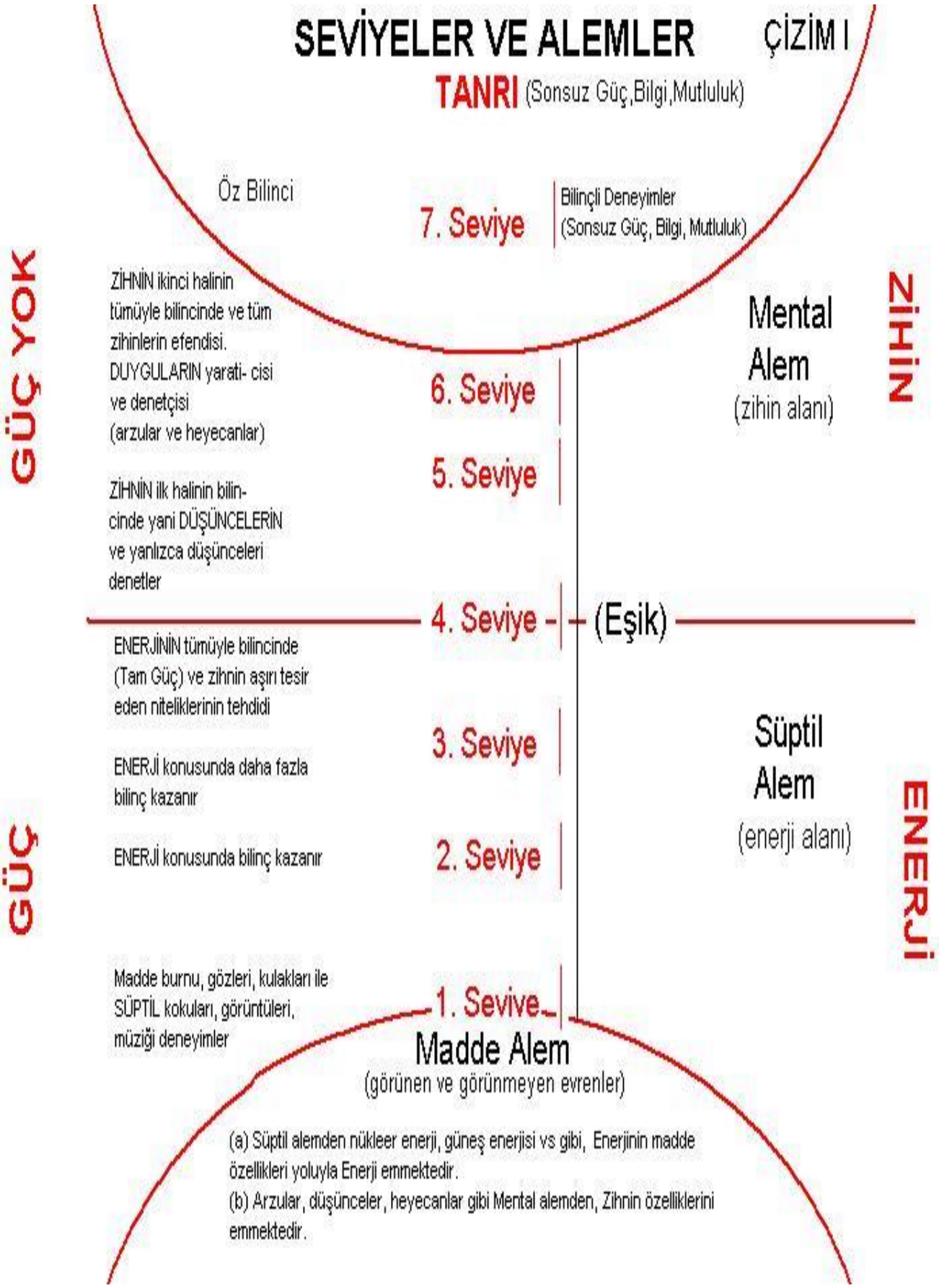
SEVİYELER VE ALEMLER
ÇİZİM I
TANRI (Sonsuz Güç,Bilgi,Mutluluk)
Öz Bilinci
7. Seviye
Bilinçli Deneyimler
(Sonsuz Güç, Bilgi, Mutluluk)
GÜÇ YOK
ZİHNİN ikinci halinin tümüyle bilincinde ve tüm zihinlerin efendisi. DUYGULARIN yarati- cisi ve denetçisi (arzular ve heyecanlar)
6. Seviye
Mental Alem
(zihin alanı)
ZİHİN
5. Seviye
ZİHNİN ilk halinin bilin- cinde yani DÜŞÜNCELERİN ve yanlızca düşünceleri denetler
4. Seviye
(Eşik)
ENERJİNİN tümüyle bilincinde (Tam Güç) ve zihnin aşırı tesir eden niteliklerinin tehdidi
3. Seviye
Süptil Alem
(enerji alanı)
ENERJİ konusunda daha fazla bilinç kazanır
GÜÇ
ENERJİ
2. Seviye
ENERJİ konusunda bilinç kazanır
ENERJİ
Madde burnu, gözleri, kulakları ile SÜPTİL kokuları, görüntüleri, müziği deneyimler
1. Sevive
Madde Alem
(görünen ve görünmeyen evrenler)
(a) Süptil alemden nükleer enerji, güneş enerjisi vs gibi, Enerjinin madde özellikleri yoluyla Enerji emmektedir.
(b) Arzular, düşünceler, heyecanlar gibi Mental alemden, Zihnin özelliklerini emmektedir.

BÖLÜM 6

İlahi Bilincin Hallerinin Özeti

İnsan-formu edinip tam bilinç kazandıktan sonra, *atma*'nın *Paramatma*'yı deneyimlemek için bu tam bilinci şiddetle arzu etmesine karşılık *atma* hala *Parmatma*'yı deneyimlemez; çünkü tam bilince ulaştıktan sonra bile, bu bilinç madde izlenimlere odaklandığı sürece *atma* ister istemez madde bedenin bilincindedir bu nedenle de madde alemi deneyimlemek zorundadır.

İnsan-formu edinmeden, *atma* için sübtil ve mental bedenlerin ve Öz'ün bilincini kazanmak mümkün değildir. Aynı şekilde, sübtil alemin, mental alemin ve *Paramatma*'nın deneyimini kazanmak da mümkün değildir. Bilincin tekamülü ve formun tekamülü ve madde alem deneyimi için, kesinlikle madde *sanskaralar* (izlenimler) olması gereklidir ve madde izlenimler olduğu sürece, *atma* sübtil ve mental bedenlerin bilincinde olmaz.

İnsan formunda, bilincin tümüyle insan şeklinde mükemmel formun tekamül etmiş olması ve madde alemin tam bilincine sahip olunması nedeniyle madde izlenimlere daha fazla ihtiyaç yoktur. Madde izlenimler sübtil izlenimler haline, sübtil izlenimler mental izlenimler haline gelebilir ve mental izlenimler yok olabilir. Dolayısıyla insan-formunda *atma* sübtil, mental bedenlerin ve *atma*'nın kendi bilincine sahip olabilir ve sübtil alemi, mental alemi ve *Paramatma'*yı deneyimleyebilir. Ancak burada trajedi, *atmanın* insan formunda tam bilinç kazandıktan hemen sonra, sübtil (*pran*) ve mental (*mana*) bedenleri ve Öz-bilinci, ve aynı şekilde sübtil ve mental alemleri deneyimlememesi ve *Paramatma* deneyimi olmamasıdır. Bu madde *sanskaraların*, a*tma* insan-formunda tam bilinç kazandıktan sonra doğrudan doğruya, sübtil *sanskaralar* ya da mental *sanskaralar* haline gelmemeleri veya kaybolmamalarındandır. Bunun nedeni, son hayvan-formundan sonra elde edilen ilk insan formu terkedildiğinde, arkasında bir izlenimler mirasını bırakması ve sonra her tekrardoğan insan-formunun, son insan-formu *sanskaralarından* elde edilmesidir. Dolayısıyla *atma* tam bilinç sahibi olmasına karşın, madde *sanskaralar* varlıklarını sürdürdüğü sürece, çok sayıda insan-formu almaya devam eder.

Neticede, iki şeyden biri olur: *atmanın* madde *sanskaraları* aniden tümüyle kaybolur ve *atma* madde beden bilincini kaybederek Öz'ün bilincini kazanır böylece madde alem deneyimini kaybederken *Paramatma* deneyimi elde eder. Veya ikinci daha muhtemel olasılık, sonuç olarak madde *sanskaralar* soluklaşacak ve sübtil *sanskaralar* haline gelecek, sübtil *sanskaralar* daha da soluklaşacak ve mental *sanskaralar* haline gelecek ve nihayet mental *sanskaralar* öyle bir dereceye kadar soluklaşacak ki yok olacaklardır. Bu durumda *atma* önce madde beden bilincini ve madde alem deneyimlerini yitirir ve sübtil beden bilinci ve sübtil alem deneyimi kazanır. Ardından *atma* sübtil beden bilincini kaybeder ve mental beden bilinci kazanır ve sübtil alem deneyimini kaybederken mental alem deneyimi kazanır. En sonunda *atma* mental beden bilincini kaybeder bu suretle *atmanın* öz bilincini kazanır ve mental alem deneyimini yitirirken *Paramatma* deneyimi elde eder.

Öz-bilinci kazandıktan ve *Paramatma*'yı deneyimledikten sonra *atma* şu ÜÇ HAL'den birine kavuşur (iki ya da dört değil, kesinlikle üç hal):

İlk Hal A : Bu Yücelerin Yücesi deneyiminden kısa süre sonra *atma* genellikle tüm gölge (madde, sübtil ve mental) bedenlerini terkeder ve ebediyyen bireyselleşmiş deneyimlerin –Tanrı'nın sonsuz gücü, bilgisi ve mutluluğu- keyfini bir bütün olarak, **nitelikleri kullanmaksızın** sürer.

İlk Hal B: *Atma* bu üç bedeni, onların kesinlikle bilincinde olmasa da, belli bir süre terketmeyebilir. Bedenleri alıkoyması dışında, hali esasen "A" ile aynıdır.

İkinci Hal: *Atma* üç bedenini alıkoyar ve aynı anda Öz-bilinçle üç gölgesinin de (madde, sübtil ve mental bedenlerin) bilincindedir ve aynı zamanda Tanrı'nın sonsuz gücünü, bilgisini ve mutluluğunu deneyimler. Aynı zamanda madde alemi, sübtil alemi ve mental alemi de Tanrı'nın gölgeleri olarak deneyimler ancak Tanrı'nın gücünü, bilgisini ve mutluluğunu mental-bilinçli, sübtil-bilinçli ve madde-bilinçli olan diğer *atmalar* için kullanmaz ve dolayısıyla **bağımsızdır.**

Üçüncü Hal: Bu tam anlamıyla ikinci hal gibidir; farklı olarak *atma* sonsuz gücünü, bilgisini ve mutluluğunu, madde-bilinçli *atmaları* sübtil bilinçli, sübtil-bilinçli *atmaları* mental-bilinçli ve mental-bilinçli *atmaları* Öz-bilinçli, **hatta tek bir vuruşta**, madde-bilinçli *atmaları* Öz-bilinçli yapmak için **kullanır**.

Sübtil ve Mental Bedenlerin İnsan Formunda Tam Gelişimi Ve Bilincin İçedönüşü

Sübtil (*pran*) ve mental (*mana*) bedenler yanlızca insan-formunda tümüyle gelişirler. Bu nedenle *atma,* madde bilincindeyken ve *pran* ve *mana*'nın bilincinde değilken bile, *pran* ve *mana* yoluyla dolaylı olarak madde seviyesinde çalışır. Bu suretle madde-bilinçli insan *atma*'sı *pran* ve *mana'*nın bilincinde olmasa ve bu nedenle Enerji ve Zihni **idrak** etmese dahi, Enerji'yi enerjinin çeşitli yönleriyle (örn. nükleer) ve Zihni de zihnin çeşitli yönleriyle –örneğin düşünceler, arzular ve heyecanlar- kullanabilir.

İnsan-formunda *atma* sübtil bilince sahipken madde (*sharir*) ve mental (*mental*) bedenlerinin bilincinde değildir yine de *sharir* ve *mana* yoluyla, dolaylı olarak, sübtil seviyede çalışır. Böylece sübtil-bilinçli insan *atması* , *sharir* ve *mana*'nın bilincinde olmasa ve madde ve mental alemleri idrak etmese dahi, maddeyi, yemek yemek, içmek, uyumak, görmek, hissetmek, duymak, vs gibi maddenin farklı yönleriyle ve Zihni de düşünceler, arzular ve heyecanlar gibi zihnin farklı yönleriyle kullanabilir.

İnsan-formunda *atma* mental bilinçliliğe sahipken madde (*sharir*) ve sübtil (*pran*) bedenlerinin bilincinde değildir yine de *sharir* ve *pran* yoluyla, dolaylı olarak, mental seviyede çalışır. Yani mental-bilinçli insan *atması* , *sharir* ve *pran*'ın bilincinde olmasa ve madde ve sübtil alemleri idrak etmese dahi, maddeyi, yemek yemek, uyumak, görmek, hissetmek, duymak, vs gibi maddenin farklı yönleriyle ve Enerji'yi, nükleer vs gibi enerjinin farklı yönleriyle kullanabilir.

Bir benzetme yapmak için, yanlızca bu örnekte kullanmak üzere sübtilin Enerji ve mentalin Zihin kaynağı olarak kabul ettiğimiz güneşten uzağa savrulmuş (madde seviye için bir standart olarak alınan) dünyanın üzerinde bir ruh olarak madde-bilinçli insan

atması ele alalım.(Güneş ve dünya benzetmesi, asla güneş sisteminin güneş ve dünyası olarak yorumlanmamalıdır.)

Kendi standartımız olarak uyarladığımız bu güneş, Enerji ve Zihin ışınlarını sürekli ve eşanlı olarak (madde için standart kabul ettiğimiz) yeryüzü üzerine saçar; ve dünyadaki –yanlızca maddenin bilincinde olan-, madde-bilinçli insan ruhu sübtilin Enerji'sini bilinçsiz olarak, bu Enerji özelliklerini tümüyle kullanmak üzere madde alemde nükleer enerji formunda güneşin ışınlarından emer. Aynı zamanda yeryüzündeki bu madde-bilinçli insan ruhu, düşünceler, arzular ve heyecanlar gibi yine bu güneş ışınlarından emdiği Zihnin özelliklerini madde alemde bilinçsiz olarak kullanır.

Benzetmemize devam etme amacıyla sübtil-bilinçli insan ruhunu havada duran ve bu nedenle de yeryüzündeki insan *atmasına* göre bu güneşe çok daha yakın bir ruh olarak alacağız. Bu yanlızca sübtilin bilincinde olan havadaki sübtil-bilinçli insan ruhu –enerji kaynağı olan güneşten bilinçli olarak enerjiyi tamamen emer ve bilinçli olarak bu muazzam enerjiyi gelişme halindeki formunda kullanır. Dolayısıyla bu sübtil-bilinçli insan ruhunun muazzam güce sahip olma ve kullanma yetisi vardır ve körlerin gözünü açmaya, sakatları iyileştirmeye tümüyle muktedirdir. Bu ilk üç seviyenin alanıdır ve bu ruhun herhangi bir yoğunlukta enerjiyi serbest bırakma yeteneği, onun tarafından ikinci ve üçüncü seviyelerde kazanılan sübtil bilincin derecesine göre elde edilir.

Bu sübtil-bilinçli insan ruhu, Enerji alanında, gelişme aşamasında bu enerjiyi bilinçli olarak kullanırken, mentalin bilincinde değildir. Bu nedenle, Mental'in düşünceler, arzular ve heyecanlar gibi yönlerini bilinçsiz olarak kullanır. Böylece, Enerji bilinci yoluyla muazzam güç sahibi olma ve kullanma yetisi olmasına rağmen, bilinçsiz olarak Zihin'in özelliklerini kullanırken, zihin tarafından kafası karıştırılmaya karşı duyarlıdır. Bu nedenden dolayı bu sübtil-bilinçli insan ruhu, yüce güçlere sahip olsa da, bazen enerjisinin mucizevi güçler şeklinde bilinçli kullanımı sırasında sübtil bilincin alt seviyelerine kayar.

Daha kesin olmak gerekirse, sübtil-bilinçli insan ruhu kazanılan sübtil bilincin derecesine göre birinci, ikinci ya da üçüncü seviyededir; veya sübtil kürenin alanının birinci, ikinci ve üçüncü seviyeleri kapsadığı da söylenebilir. Şimdi dördüncü seviye, bilincin sübtil alemin alanı ile mental alemin alanı arasında sınır çizgisi çeken halidir. Diğer bir deyişle, dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli insan *atması* , sübtil alemle mental alemi birbirinden ayıran **eşikte** (mental alemin eşiğinde) duran bir insan ruhu gibidir.

Bu nedenle sübtil-bilinçli insan ruhu dördüncü seviyenin bilinci aşamasında, birinci , ikinci ve üçüncü seviyelerin tamamiyle farkındadır ve sübtil alemi tümüyle deneyimler ve böylece sübtil alemin muazzam enerjisinin tamamen bilincindedir. Bunun için mental alemin eşiğinde en üst düzeydeki enerjiye hükmeden bu insan ruhu şimdi, mental alem olan Zihin alanına en yakın noktadadır ve dolayısıyla zihnin ezici özelliklerine yani, düşünceler, arzular ve hayacanlara, daha duyarlıdır. Bu dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhu, sübtil alemin enerjilerini bilinçli olarak sonuna kadar kullanmasına rağmen hala Zihin'in bilincinde değildir. Bu nedenle, zihnin özelliklerinin (düşünceler, arzular ve heyecanlar) büyük patlamaları ile tabiri caizse karşılaşmak ve katlanmak zorunda olan bu ruh için şimdi çok fazla ezici, bu nedenle de cazip olan Zihin'in özelliklerini, en yüksek düzeyde bilinçsiz olarak kullanır.

Dördüncü seviyedeki insan ruhu için bu durum, son derece tehlikelidir. Burada, iyi ya da kötü yolda kullanabileceği en yüksek enerjiyle donatılmış ruh doruklarında olan iki kuvvet, yani sübtil alemin enerjisinin zirvesi ile mental alemin zihninin özelliklerinin

ezici zirvesi arasında bir tür denge oluşturmalıdır. Eğer dördüncü seviyedeki bu insan ruhu, bilinçsiz olarak Zihin'in özelliklerini kullanırken, bu özelliklerin (düşünceler, arzular ve heyecanlar) ezici cazibesi tarafından alt edilirse o zaman enerjiyi en yüksek noktasında, ölüleri diriltmek, körleri, hastaları ve sakatları iyileştirmek gibi güçlü mücizeler gerçekleştirmek, yanlızca kendi ezici arzularını tatmin etmek için, kötü yönde kullanmaya karşı koyamaz. Bu sübtil-bilinçli insan ruhunun bilincinde olduğu enerjinin zirvesinde kazandığı güç o denli büyüktür ki kendi yarattığı formlardan oluşan bütün bir alem yaratma yetisine bile sahiptir.

Zirvesinde olan enerjinin, yine zirve noktasında olan zihinin ezici cazibesi vasıtasıyla bu kötüye kullanımı, iki temel doğaüstü güçte (– muazzam güç biçiminde en yüksek noktasındaki enerji ve en yüksek noktasında karşı konulamaz arzu şeklinde zihin), dördüncü seviyenin sübtil-bilinçli insan ruhunun ilerlemiş bilincinde hayalötesi ve müthiş patırtı ve patlama ile sonuçlanan, bir tür olağanüstü onarılamaz kısa devre yaratır. Dolayısıyla bu ruhun bilincinde, insan ruhunun ilerlemiş bilincinin büsbütün dağılmasıyla sonuçlanan mutlak bir karışıklık yaratılır. Bunun üzerine bu sübtil-bilinçli insan ruhu, en kaba formun bilincinin en sonlu tipi olan, bilincin en düşük seviyesine iner. Böylece bu insan ruhu taş formunu alıp tekrar tekamül sürecinden geçmek zorundadır.

Madde-Bilinçli Bilimadamı Örneği

Bu durumu bazen madde seviyede bile meydana gelen ve çok büyük gücü kontrol altında tutan ve yoğun gücünü gösterme arzusu tarafından alt edilen sıradan bir insan oğlunun başına gelen bir örnek ile açıklamaya çalışalım.

Bu durumda yukarıda tasfir edilen gibi dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhu ile madde alemin şöhretli bir bilim adamını karşılaştıralım. İkincisi, madde seviyenin tümüyle bilincinde olarak, tüm çabası sayesinde ve enerji bilimleri alanındaki bir çok araştırmalarla, bazı deneyler yoluyla çok büyük enerjileri serbest bırakma ihtimalini tümüyle idrak eder.

Bu bilim adamının, kendi örneğimizin amacı doğrultusunda, tedrici olarak ulaştığı ve nihai olarak onun tam kontrolüne girecek olan bu çok büyük enerjilerin tümüyle bilincine vardığını varsayacağız. Daha sonra yoğun bir şekilde bunları kullanmayı arzular.

Madde alemdeki bu madde-bilinçli bilim adamı Enerji'nin olası en yüksek madde özelliklerinin bilincinde olsa dahi, yanlızca sübtil alem alanından olan ve yanlızca **sübtil**-bilinçli insan ruhu tarafından deneyimlenip kontrol edilebilecek olan ve asla, hiç bir koşulda, **madde**-bilinçli insanoğlu tarafından denenemeyecek veya deneyimlenemeyecek olan bu Enerji'nin gelişme aşamasında olduğunun hiç farkında değildir.

Bu nedenle dünya üzerinde madde alemdeki madde-bilinçli bu bilim adamı nükleer enerjinin olası en yüksek madde özelliklerinin bilincindeyken aslında sübtil alem alanının enerjisinin en yüksek maddi özelliklerinden yanlız birinin tümüyle bilincindedir.

Ve, tümüyle onun kontrolü altında olan enerjinin en yüksek madde özelliklerinden birinin bilincinde olan bu bilim adamı, yoğun onu kullanma arzusu –ki arzu aynı zamanda mental alem Zihni'nin en yüksek özelliklerindendir- altında ezilmektedir; bilim adamının tüm kariyeri pamuk ipliğine bağlıdır ve bu nedenle sıkça tehlikededir.

Bu bir taraftan bilim adamını güçlerini sergilemesi için tahrik eden, bir taraftan ise onun sakinleşmesi için yatıştıran kafa karıştırıcı düşüncelerin kesişme noktasında bilim adamı dengesini –yani kullanımındaki enerjinin olağanüstü özelliklerinin dengesini, koruyabilmek için son derece dikkatli olmalıdır. Ya dünyanın iyiliğine kullanılmalı, ya yıkıcı etkileriyle kötüye kullanılmalı veya hiç kullanılmamalıdır. Onu şöhret, isim ve güç ile avlayan, olabilecek potansiyel yıkıma bakmaksızın egosunu bencilce amaçlara doğru elinden geldiğince gıdıklayan, yoğun arzu şeklindeki zihnin hakim özelliğinin karşı konulmaz, ezici gücü ile karşı karşıyadır.

Eğer bilim adamı şimdi zirvesinde olan bu kibirli arzuya dayanamaz bu nedenle bencil amaçları için, kontrolü altında olan enerjinin en yüksek özelliklerinden birinin formu halindeki gücü kötüye kullanmaya yönlenirse, o zaman kontrolündeki en ölümcül –diyelim ki en son hidrojen bombasından daha güçlü olan silahı bilinçli bir şekilde ateşlemeye doğru gider.

Bu aşamada can alıcı bir noktaya ulaşılmıştır.

Bilim adamı silahını patlatır ve harap edici sonuçlar yayılır; ve dolayısıyla güç kullanımı ile ezici arzular arasındaki zar zor korunan denge mutlak olarak bozulur.

Bilimadamı kendini tatmin edemez ve silahında saklı duran onu kudretle güçlendiren büyük enerjinin özelliği ile, hayal bile edilemez sonuçları önemsemeksizin silahı bilinçli olarak patlatma arzusu arasında dengeyi koruyamaz.

Buradaki trajedi, bilim adamının, bombanın bilincinde olmasına ve şiddetle egoistçe patlama sonuçlarıyla ilgiliyken, alınan bütün önlemlere rağmen patlamadan doğrudan önce kendisinin etkilenmesidir. İlk akibet onun öncelikle kendi deneyimi tarafından alt edilmesi ve dehşet içinde, tamamen bilinçsiz olarak yere yığılmasıdır. Trajediye devam edelim; bilinci geri kazandığı zaman, buna ne pahasına ulaşmıştır? Büyük ve ileri bir bilim adamı halini tümüyle unutmuş ve yakın geçmişini, bebekliğini ve genç bir adam olarak karısı, çocukları ve arkadaşları ile ortak etkinliklerini de hatırlama yetisini kaybetmiştir. Onun içinde görünen en büyük değişiklik **bir şey kaybettiğini** bile hissetmemesidir –yani büyük bir bilim adamı olma belleğini ve bilincini. Doktorlar böyle bir vakayı bir amnezi olayı olarak adlandırırlar. Yanlızca en basit tipte bir adam olduğu olgusunun bilincine sahiptir. Sonra hayatına, bir zamanlar kontrolü altında çok engin ve büyük enerji güçleri olan büyük bir bilim adamı olduğunu birkez bile düşünmeden, yeniden başlar. Benzer şekilde dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli en ileri düzeydeki insan ruhunun da bir trajedisi meydana gelir. Kişileşmiş enerji olarak, sübtil alemde zirvedeki enerjiyi kötüye kullanır ve sonuç olarak tekamül yasalarına göre en sonlu bilinci dışındaki tüm bilincini kaybederek taşın en kaba formunu alıp bu sonlu bilinci deneyimlemelidir.

Kusursuz Üstatların işlevlerinden biri dördüncü seviye ruhunun ruhsal kariyerini, ilahi güçleri kötüye kullanma yoluyla mahvetmekten korumaktır.[47] Sıklıkla, eğer dördüncü seviyenin ruhu aklını kaybetmek üzereyse, tüm sübtil-bilinçli ve madde-bilinçli

---

[47] Yayıncı tarafından İsa'nın "baştan çıkması" konusundaki soruya Meher Baba şu cevabı verdi: "Gerçek şu ki İsa Satan tarafından ayartılmamış, İsa **Kendi Kendini ayartmıştır** ve O bu ayartmanın üstesinden gelmiştir. Bunun arkasında büyük bir amaç vardı. Kendi Kendini ayartması gerekiyordu; bu suretle dünyada hakim olan ayartma güçlerinin yükünü sırtlandı. Daha sonra İsa tüm ayartmaların üstesinden gelmiş bu yolla evrensel ayartma güçlerini geriletecek büyük bir güç olarak davranmıştır. Aynı şey Buddha olayında da olmuştur, ve *Avatarik* dönemlerde bu hep böyledir. Ne zaman Tanrı *Avatar* olarak dünya üzerinde tezahür etse, Tanrısal'lığı evrensel bir itiş yapar ve sonuç evrenseldir; yani yanlızca insaniyet fayda sağlamaz, tüm Yaradılıştaki herşey evrensel itişten fayda sağlar."

ruhların zihinlerini kontrol edebilen Kusursuz Üstat tarafından güçlerine el konur. Düşüş hadiseleri bu yüzden daha nadirdir ve genel kurala bir istisna olarak oluşurlar. Bunlar nihayet Kusursuz Üstat'ın gözetimindeki bir başarısızlık olarak değil, Tanrı'nın Kendi içindeki orijinal dürtüsü olarak yorumlanmalıdırlar. Dolayısıyla küçük veya büyük, evrende olan her bir şeyin yanlızca Herşeye Kadir'in iradesi doğrultusunda olduğu tümüyle hakikattir.

Burada, insan formunda tam bilinç bir kez kazanıldığında bir daha neredeyse asla kaybedilmez olduğunu bilmek önemlidir; buna rağmen dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhu olayında, kazanılan bilincin yitirilme olasılığı vardır. Dördüncü seviyenin güçleri kötü yolda kullanılır ve eğer hakimiyet altındaki güçler, Zihin'in en yüksek özellikleri olan sonsuz arzuların cazibelerinin altedilmesi yoluyla dengelenmezse bu meydana gelir. Zihin'in üç temel özelliğini düşünceler, arzular ve heyecanlar olmasına rağmen, bunlardan arzular Zihin'in en yüksek özelliğini oluşturur.

Ancak dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhu, hakimiyeti altındaki güçleri kötüye kullanmaz ve iyilik için sonsuz enerjinin sağduyulu kullanımı ile dengeyi korursa, o zaman dördüncü seviyenin bu ruhu, dördüncü seviye eşiğini geçmekle ve mental alemin beşinci ve altıncı seviyeler alanına girmekle kalmaz, altıncı seviye bilincini **doğrudan** kazanır. Çünkü (sübtil bilinçli ve en yüksek noktasında Enerji'yi sağduyulu kullanan) bu ruh, zirvelerindeyken çok tehlikeli olan Zihin'in en cezbedici ve altedici en yüksek özellikleri olan arzu, düşünce ve heyecanlara direnmeye ve üstesinden gelme yeteneğine sahiptir. Dolayısıyla sübtil-bilinçli bu insan ruhu en yüksek noktalarındaki arzu, düşünce ve heyecanların üstesinden gelmek suretiyle doğrudan altıncı seviyenin bilincini, kazanır ve şimdi bunları kontrol altında tutan ve hatta onları yaratma kapasitesi dahi olan efendileri haline gelir.

Bazı sübtil-bilinçli insan ruhları sübtil alemde en yüksek noktasında serbest kalan büyük enerji taşmasını ne iyi ne de kötüye kullanır; ve bu ruhlar yine en yüksek noktasında olan arzularının tuzağına düşmezlerse, sübtil-bilinçli insan ruhları mental alem alanında, dördüncü seviyenin eşiğini geçer ve beşinci seviye bilincini kazanırlar. Bu noktada mental-bilinçli bu insan ruhları artık zihinlerinin kölesi değildir çünkü şimdi düşünceleri kontrol eden Zihin'in ilk halinin bilincindedirler.

Beşinci ve altıncı seviyedeki mental-bilinçli insan ruhları şimdi Zihin'in tümüyle bilincindedir ve mental alemi beşinci ve altıncı seviyedeki bilinçlerinin ilerleme derecesine bağlı olarak deneyimlerler. Beşinci ve altıncı seviyenin bu mental-bilinçli insan ruhları artık ne sübtil alemin birinci, ikinci , üçüncü ve dördüncü seviyelerin bilinç derecesinin bilincindedirler ne de sübtil alemi daha fazla deneyimlerler. Bu nedenle bu mental-bilinçli insan ruhları sübtil alemin olağanüstü enerjilerinin bilincinde değillerdir. Bundan dolayı bu mental-bilinçli insan ruhları, bilinçli Zihin'in efendileri olmalarına rağmen, şimdi kesinlikle sübtil alemin Enerji'sinin gücünün bilincinde değillerdir ve bu nedenledir ki mental-bilinçli bu insan ruhları hiçbir zaman mucizeler gerçekleştiremezler. İlerlemiş bilinçleri sübtil-bilinçli insan ruhlarınkine göre daha ileri olmasına rağmen ölüleri diriltemez, körlerin gözlerini açamaz veya sakatları iyileştiremezler. Bununla birlikte, bu mental-bilinçli insan ruhları Zihin'in bilinçli efendileri olduklarından, madde-bilinçli ve sübtil-bilinçli insan ruhlarının zihinlerini yaratabilir veya kontrol edebilirler. Onlar için gerektiğinde zihinleri yaratmak ve kontrol etmek çocuk oyuncağıdır.

Mental-bilinçli insan ruhu olayında, onun pozisyonunun (standartımız için benzetme olarak aldığımız) güneşe yakın olduğunu varsayalım. İnsan formundaki bu ruh

Zihin'in düşünceler, arzular ve heyecanlar gibi özelliklerini bilinçli olarak kontrol eder ve emer ve mental alemde (açıklamamızın amacı doğrultusunda kaynak sayılan) güneşten sağlanan Zihin'in en fazla kullanımını gerçekleştirir. Böylece bu mental-bilinçli insan ruhu, beşinci ve altıncı seviyeler alanında, yanlızca zihnin ve onun özelliklerinin tümüyle bilincinde değildir aynı zamanda diğer zihinlerin düşünce, arzu ve heyecanlarını da yaratma ve kontrol etme yetisine de sahiptir. Şimdi ruh artık tümüyle kararlıdır ve asla dördüncü seviyedeki sübtil-bilinçli insan ruhları gibi daha alt bilinç seviyelerine gerileyemez (çünkü madde-bilinçli insan ruhları ve sübtil-bilinçli insan ruhları zihinlerinin köleleridir oysa mental-bilinçli insan ruhu zihninin efendisidir).

Nihayet, Öz-bilinçli insan ruhu olayı güneşin içindeki bir ruh gibidir.(Açıklamayı anlamaya çalışırken, kişi güneşle bağlantının yanlızca benzetme olarak verildiğini aklında tutmalıdır. Kişi, ne bu güneşi bizim dünyasal güneşimiz , ne bizim dünyasal güneşimizi sonsuz ve ebedi güç, bilgi ve mutluluğun kaynağının gerçek standartı olarak yanlış algılamamalı, ne de bizim güneşimize ruhunYaratılış'ın kendi kreasyonunun nesnelerinden yanlızca bir diğeri olmasından fazla ona başka bir anlam bağlamamalıdır.)

Bu yedinci seviyenin Öz-bilinçli insan ruhu (Enerji ve Zihin kaynağının örneği olarak aldığımız) bu güneşin bilincindedir, ve sonsuz güç, bilgi ve mutluluğu değişmez şekilde deneyimlemesine ve bunları ışımasına rağmen, bazı durumlarda böyle ruhlar kimi zaman bu sonsuz güç, bilgi ve mutluluğu doğrudan ve bilinçli bir şekilde ruhları madde, sübtil ve mental *sanskaralardan* azad etmek için **kullanırlar.**

BÖLÜM 7

Yedi Kat Peçe

Kabir, bir şair olduğu kadar Kusursuz Üstat'dı. Şiir kitabı olan *Kabirwani* Tanrı, Tanrı sevgisi, ilahi yol ve aldatıcı Yaratılış konularındaki net açıklamaları nedeniyle nadirdir. Kusursuz Üstat olarak Kabir, hem inisiye hem de sokaktaki insan için birşeyler söylemiştir. Hem mecazi hem de sade dille, sıradan insanın kavrayışı dahilinde, yanlızca söylenenlerin derin anlamlarını gerçekten anlayan ruhsal olarak aydınlanmışlar tarafından bilinen bazı ruhsal sırları ifşa etmekte tereddüt etmez.

Geçici *samadhi* (trans) halindeyken fizik bedenlerini havada asılı tutabilen yogiler (ezoterik bilgi yolunda sistematik çalışanlar) vardır. Bedenleriyle suyun üzerinde yürüyebilenler veya dış vasıtaların yardımı olmadan havada uçanlar vardır ancak bunların hiçbiri onların ilahi aşkı deneyimlediğinin işareti veya kanıtı değildir. Ruhsal ölçüyle tartıldıklarında bunların hiçbir değeri yoktur. Aslında ortalama bir yogi tarafından gerçekleştirilen mucizeler ruhsal yolla ters düşmekle kalmaz aynı zamanda kişinin ruhsal tekamülüne de engel oluşturur.[48,49] Aşağıdaki bir Hindu Üstat'ın hayatında geçen olay, kişileşmiş Gerçek olan Kusursuz Üstat'ın aldırmazlığını göstermektedir: Üstat bir gün nehrin kıyısında bir *anna*'lık küçük bir ücret karşılığında yolcuları karşıya geçiren feribotlardan birini beklemektedir. Onun beklediğini gören bir yogi ona yaklaşır, gerçekten nehrin öbür kıyısına suyun üzerinden yürüyerek gider, geri gelir ve "Çok daha kolaydı , değil mi?" der. Üstat gülümseyerek cevap verir "Evet, ve teknenin bir *annalık* ücretinden daha az değeri var."

Kişinin düşük düzeyli arzuları üzerinde devamlı kontrol uygulaması bir başarı değildir. Gerçek büyük başarı, bütün arzulardan kalıcı arınmayı tesis etmektir. Fakat en büyük başarı, yanlızca ilahi aşkın yardımıyla, kişinin arzularını tümüyle yakıp kül etmesidir. İlahi aşkta asla hiçbir gösteriş olmayacağından bu aşkta "yanma" daima "duman"sızdır, yani gösterişsizdir. Tanrı-aşkının dışarıya ifadesinin kahramanlık olduğu zamanlar vardır ama sürekli, sadece kişinin Tanrı'ya olan sevgisinin yanlızca gösteriş hatırına, şovunu yapmak Tanrı'ya hakarete varabilir. Kabir bu nedenle Tanrı üzerine meditasyon[50,51] sırasında belli bir duruştayken (*asan)* kişi, yanlızca kendi hazzı için bile olsa, bedeninin sallanması gibi gösterilerden kaçınmayı öğrenmelidir der.

Rüyalarla karşılaştırıldığında fiziksel hayat tabii ki gerçektir. Benzer şekilde, gerçeğin yolu ile karşılaştırıldığında, dünya ve tüm dünyevi hayat insan tarafından görülen boş bir rüyadır. Ancak dünya ve onun tüm deneyimleri aldatıcı olduğuna göre, Gerçek'e götüren ruhsal yol da öyledir. Önceki sahte illüzyon, sonraki ise gerçek illüzyon olarak adlandırılabilir. Yine de, aralarındaki engin farka rağmen, her ikisi de illüzyondur, tek Gerçek Tanrı'dır.

Bilgi[52] kazanıldığında cehalet defedilir, ancak bunun için Bilgi gerçekten kazanılmalıdır. Bir yandan Tanrı ve insanın Tanrı'yı görme ve Tanrı ile bir olma kapasitesi her zaman ordadır. Diğer yandan, yola girene ya da Tanrı idrakine sahip olana

---

[48] Ekler bölümü ek-11
[49] Ekler bölümü ek-12
[50] Ekler bölümü ek-13
[51] Ekler bölümü ek-14
[52] Buradaki "bilgi" kelime anlamında değil "bilgelik" anlamında kullanılmıştır.

kadar gerçek insandan saklı kalır. Bu görünüşteki anomali iki farklı faktör yüzündendir: insanın Gerçek konusundaki cehaleti ve Gerçek'in akıl yeteneğinin ötesinde ve us küresinin çok çok üzerinde olma olgusudur. İnsanın Tanrı olduğu ve olabileceği bir fiiliyattır çünki en basit bir gerekçeyle, bilerek veya bilmeyerek, insan Tanrı'**dır.** Yanlızca insanın cehaleti sürdükçe, batıl şeylerin çoğul çeşitliliğinin sonu gelmeyecektir. İlahi bilgi kazanıldığında Tanrı'nın bölünemez birliğinin sonunun olmadığını idrak eder. Kozmik ikilik illüzyonu altında Tanrı ile insan arasında görünüşteki ayrılma, üstatlar tarafından her zaman "peçe" ve "perde" olarak tanımlanır. Kusursuz Üstat olduğu kadar bir şair de olan Hafız şöyle der:

"Aşık olanla Sevgili arasında engel yoktur; Hafiz kendini kenara koy,
Kendi Öz'ünü kaplayan kendinsin."

Kabir yedi kat peçenin atılmasına atıfta bulunurken der ki:

"Peçenin katlarını aç, ve Tanrı'yı bulacaksın."

Buradaki kullanılan kelime tam olarak bir kadının başını ve yüzünü birkaç kat kapatması anlamındadır; ruhsal konuşma lisanında, insanı gerçek kişiliğinden gizleyen cehaletin ağır katmanlarını temsil eder. Bunun kat be kat kaldırılması, bir hacının aşama aşama ilahi yol boyunca, birinci seviyeden beşinci seviyeye yaptığı yolculuğa karşılık gelir.

Cehalet-içindeki bir adamı, Tüm Bilgi Olan Tanrı'dan ayıran peçe o kadar sübtildir ki en yüksek ve en ince düşünce bile onu delip geçemez. Bu peçe, yedi değişik derin rengin yedi katmanından oluşur. Her katman farklı bir düğümle bağlanmıştır; dolayısıyla yedi katman için yedi düğüm vardır. Yedi renk, yedi temel izlenime karşılık gelen yedi kök arzuyu temsil eder: şehvet, açgözlülük, öfke vs., bunlar yüzdeki yedi duyu açılımıyla bağlantılıdır yani (1) ağız, (2) sağ burun deliği, (3)sol burun deliği, (4) sağ kulak, (5) sol kulak, (6) sağ göz, (7) sol göz.

Gerçekte ve tek Gerçek olarak, ruh **daima** başlangıçsız ve sonsuz **Tanrı**'dır. Sahte illüzyonlar ruhun yedi maddi safhaya inişiyle başlar ve gerçek illüzyon ruhun yedinci ruhsal safhaya yükselişi ile biter.

Tanrı bir makrokozmostur, Tanrı bir mikrokozmostur ve Tanrı aynı zamanda **daima** bu ikisinin ötesindedir. Bilerek insan beden ve insan zihindir ama bilmeyerek, derin uykuda olduğu gibi, insan aynı zamanda bu ikisinin de ötesindedir.

Kıyas olarak, insanın Tanrı'nın süretinde yapıldığı doğrudur. Başının üstü *vidnyan bhumika*'yı, *arş-ı ala*'yı, en yüksek ruhsal hali veya *Brahman* makamını temsil eder. Alnı, ilahiyata girişe karşılık gelir. Alnın merkezi, tam iki harici gözün üzeri, içsel ya da üçüncü gözün yeridir. Peçe tüm yedi katmanıyla nihayet kaldırıldığında, insan üçüncü gözü yoluyla, Tanrı'yı yüzyüze görme yetisine sahip olur ve O'nu, bedeni ve dünyayı gördüğü iki harici gözünden daha gerçek ve doğal görebilir. Alındaki ilahi girişe gelebilmek için insan, yüzde tasvir edilen yedi fiziksel açılım olarak temsil edilen yedi kapıdan geçmelidir.

Bir inisiye ilahi yola gerçekten girmeyi başardığında, bu onun için yedisi-birinin-içinde tek bir başarıdır ve peçenin yedi katmanından ilkine uygular yani (1) ilk düğümün çözülmesi , (2) ilk katın yok olması, (3) ilk kök arzuların ezilmesi, (4) göreceli temel

izlenimlerin temizlenmesi, (5) koyu derin yedi renkten ilkinin atılması (6) (ağızla temsil edilen) ilk kapıdan giriş ve (7) sübtil kürede ilk seviyeye, *pran bhuvan* veya *alem-i melakut*'a varış.[53]

Bir insan rüyalarında sübtil bedenini sübtil bilinciyle**,** madde deneyim ve madde objelerle kısıtlı kalmak suretiyle, **kısmen** kullanabilir. Madde alemi, tam madde bilinciyle, madde bedeni yoluyla deneyimlediği gibi, birinci seviyedeki inisiye sübtil alemi, sübtil bilinciyle, sübtil bedeni yoluyla deneyimlemeye başlar.

Eğer inisiye daha da ilerleyebilir ve gelişme kaydederse, sübtil kürede dördüncü seviyeye kadar çıkar. Bu gelişme, birincide elde edilen yedi kat sonucu paralelleştiren ikinci ve üçüncü ardıl yegane yedisi-birinin-içinde başarıyı kapsar. (sağ ve sol burun delikleriyle temsil edilen) İkinci ve üçüncü kapılardan bu geçiş gerçek illüzyonun daha da şiddetlenmesini, yani yolun daha yüksek bilincini getirir. İkinci kapıdan geçtikten sonra, inisiye sübtil alemin daha da harika şeylerini idrak eder ve aynı zamanda bu harikuladeliğin labirentinde kaybolma riskini de taşımaya başlar. Yolun üçüncü kapısının ötesindeki mistik meftuniyet ve bu nedenle de onun tarafından büyülenme şansı da daha da büyüktür. Madde bilinçlilerin madde küreyi ve onun aldatıcı deneyimlerini gerçek sanmaları gibi sübtil kürenin, içinde bulundukları seviyenin hariküladeliğinde soğrulmuş hacıları da bunu, nihai Gerçek zannedebilirler. Bu nedenle bir hacı genellikle, vecd hallerini Amaç kabul edip yanlış yola girerek, bir Kusursuz Üstat'ın hatta mental-bilinçli ruhların onu bir sonraki seviyeye iterek yardım etmesine kadar, bir seviyeye saplanıp kalır.

Dördüncü yedisi-birinin-içinde başarısı bir çift başarıdır çünkü aynı zamanda (1) dördüncü ve beşinci düğümler çözülmüştür, (2) dördüncü ve beşinci katmanlar yok olur, (3) dördüncü ve beşinci kök arzular parçalanmıştır, (4) dördüncü ve beşinci, derin koyu renkler kaybolur, (5) dördüncü ve beşinci göreli temel izlenimler temizlenmiştir, (6) (sağ ve sol kulak ile temsil edilen) dördüncü ve beşinci kapılar geçilmiştir, ve (7) hacı sübtil kürenin en yüksek seviyesine, dördüncü seviyeye ulaşır.

Daha önce dendiği gibi, dördüncü seviye ilahi güçlerin (*envar-ı tecelliyet* veya *siddhis*) ruhsal ihtişamının seviyesidir. Buraya kadar ilerlemiş olan hacılar, diğer bir çok şeyin yanısıra, ölüleri bile diriltebilirler. Bu güçleri kötü yolda kullanma gibi ciddi bir risk taşırlar bu nedenle felakete davetiye çıkarabilirler ve çok azı bu baş döndürücü zirveleri güvenli bir şekilde, bağımsız olarak bir Kusursuz Üstat'ın yardımı olmadan geçebilir. Bunlardan biri olan Hafız şöyle der:

> "Sevgili'nin eşiğinde, gelişmenin ve ihtişamın zirvesinden, düşüşün ve yıkımın dibine götürmesin diye, cennetin cazibelerinden sakın."

Böyle bir durumda yanlızca yol boyunca gerçekleştirdiği ruhsal gelişimden mahrum kalmaz, fizyolojik tekamül yoluyla ulaştığı pozisyondan taş-formu haline geri atılır.

Bilmediği bir yolda, gecenin zifiri karanlığında yol alan adamın başına herşeyin gelebilmesi gibi, bir Kusursuz Üstat'ın yönlendirmesi olmadan dördüncü seviyeden geçmesi gereken insana herşey olabilir. Bu nedenle, tüm bu göz kamaştırıcı ihtişam ve

[53] Ekler bölümü ek-15

gücü nedeniyle, Hıristiyan mistisizminde dördüncü seviyeden geçiş dönemine "ruhun karanlık gecesi" adı verilmiştir.[54]

Eğer hacı ruhun karanlık gecesinin cazibe ve ihanetlerine direnebilirse, dördüncü planla aynı çizgide olan, beşinci ve son yedisi-birinin-içinde başarısı yoluyla mental küreye (*mano bhuvan* veya *alem-i ceberrut)* girer. Peçenin tüm katmanları tüm göreli düğümler, arzular, renkler ve izlenimlerle kaldırılmıştır; (sağ ve sol gözle temsil edilen) altıncı ve yedinci kapılar geçilmiş ve ışığın ve aşkın beşinci seviyesine ulaşılmıştır.

Beşinci seviyeye selametle varanlar *veli Allah* 'tır (tam olarak "Allah'ın dostu" demektir). İçgörüleri veya üçüncü gözleri artık tümüyle açılmıştır ancak peçenin yedi katı da yok olmasına rağmen, **peçenin kendisi** hala ordadır. Bu nedenle hacı henüz Tanrı ile yüz yüze değildir ve Sevgili'yi göremez.

Tanrı'ya olan saf aşkları, sahte egodan tam anlamıyla arınmışlıkları nedeniyle, beşinci seviyenin bu hacılarının konumları güvenlidir ve gerileme olasılığı yoktur. Kendilerine zarar vermeksizin, bilinçli veya bilinçsiz olarak, sübtil ve madde küredeki diğerlerine sonsuz yardım edebilirler ve ederler de.

Nadir istisnalar dışında, birinin kendi başına daha da ilerlemesi imkansızdır. Bir kusursuz Üstat'ın yardımı ve lütfuyla kişi peçeyi tümüyle kaldırabilir ve böylece heryerde ve herşeyde, Tanrı ile yüz yüze olabileceği mental küredeki en yüksek seviyeye, "ilahi görüş" seviyesine, (alın ile temsil edilen) tanrısallığa girişe yani altıncı seviyeye ulaşabilir. Bu, görme ile itikat (inanç) olarak bilinir.

Madde kürede Tanrı'nın varlığına inananların itikatları (*yakinlikleri*) onların saf ve basit iman ve inançlarına dayanır. Bu inanç *ilm-ül yakin* 'liktir (entellektüel itikat), ve kendine özgü itikatlardan aşağıda şekilde farkılıklar gösterir:

1. içgüdüsel sezgi ile itikat (*yakin-ül yakin*);
2. görme ile itikat (*ayn-el yakin*);
3. gerçek deneyimle itikat (*Hakk-el yakin*).[55]

Yolun beşinci seviyedeki yolcuları, Tanrı'nın varlığını belirgin içgüdüsel bir kesinlikle **bilirler** (*yakin-ül yakin*); itikatlari şüphesiz bilgiye dayanmaktadır. Altıncı seviyedekiler Tanrı'yı heryerde görürler; onlarınki hakiki görme ile itikattir. Yedinci seviyede, Tanrı ile bir olanların itikatı gerçek deneyime dayanır.

Altıncı seviyenin yüksek derecede ilerlemiş hacısı hala ikilik (dualite) alanının içindedir. Tanrı ile yüz yüze olmasına rağmen, "gören" ve "görülen" yanlızca bir Kusursuz Üstat'ın dokunuşu ile birleşebilecek olan derin, dipsiz bir vadi ile ayrılmıştır. İnsan için ilk beş başarı bağımsız olarak elde edilebilinecekken, beşinci seviyede peçenin gerçekten kaldırılması genellikle bir Kusursuz Üstat'ın rehberliğinin lütfu ile tamamlanır. Altıncı seviyenin illüzyonundan yedinci seviyedeki Gerçeğe **sıçrama** ise tek başına mümkün değildir ve **tümüyle** Kusursuz Olan veya bir Kusursuz Üstat'ın (*Sadguru*) doğrudan dokunuşuna tabidir.

---

[54] Yol'da olanlar için dördüncü seviyenin güçleri , popüler inançta insanları baştan çıkardığına inanılan "Şeytan" gibidir. Ancak *Sadguru* Dnyaneshwar'ın zamanında yardımı olmadan, büyük yogi Chang Deva bu seviyede bir felakete uğrayabilirdi. Benzer şekilde, Baba Farid Ganje-Shakar bu seviyeye ulaştığında, kuşları uçarken öldürüp sonra tekrar diriltmeye çalışarak güçlerini denemeye engel olamamıştır. O da tam zamanında, beşinci seviyenin azizi yaşlı bir kadın tarafından kurtarılmıştı. Bu olaydan sonra Baba Farid kendisine nihayi olarak *kutubiyet* veya Kusursuz Üstat'lık bahşeden Üstat'ı ile yakın temasa geçmiştir.

[55] Ekler bölümü ek-16

Sonsuz bilgi, güç ve mutluluk seviyesi olan yedinci seviyede kişi Tanrı ile birleşir ve tüm zamanlar ve tüm zamanların ötesi için Kusursuz Olan, Tanrı **olur**. Bundan sonra fizik beden bırakılması veya bırakılmaması önemsizdir. Kural olarak, idrakten kısa bir süre sonra madde kabuk düşer ama bazı durumlarda fiziksel beden uzun bir süre korunur. Tanrı-idraki'ne sahip olanlar *Meczup* veya *Brahmi Bhoots* (Tanrı Müdrik) olarak bilinirler.

Aynı şekilde, bir Kusursuz Üstat'ın doğrudan ve şahsi yardımıyla bu Tanrı-Müdrikler'in arasından biri, tüm (madde, sübtil ve mental) kürelerin bilincini geri kazanıp yine de aynı zamanda tam Tanrı-bilincini de koruyarak sıradan insan düzeyine döner. O zaman İnsan-Tanrı, Kusursuz Üstat, *Sadguru* veya *Kutb* olur.

Işığın olduğu yerde karanlık kalmaz. Bilginin olduğu yerde cehalet yoktur. Katman, peçe ve ayrılık vadisinin hepsi cehalet alanındadır ve –Bilgi'nin "Güneşi" olan-Kusursuz Üstat, seçtiği herhangi birine Tanrı-idraki'ni göz açıp kapayıncaya kadar verebilir.[56]

Yanlızca Tanrı gerçektir, ve daimi olarak İlahi Sevgili'de olduğumuzdan hepimiz birizdir.

---

[56] Bakınız [Meher baba, "The Fabric of the Universe," *Beams from Meher Baba on the Spritual Panaroma* 13-15.}

Aynı zamanda bakınız Meher Baba, "The ways to the Path and Its States and Stages," *Listen Humanity*, yazar D.E. Stevens (St. Helier, Jersey, Channel Islands: Companion Books, 1989),160-162]

BÖLÜM 8

Tanrı'nın Ötesinin Ötesi Hali, İlk Dürtü ve Tekamül Döngüsü ve Bilincin İçedönüşü

Tanrı'nın Ötesinin Ötesi hali

Öte'den, başlangıçtan evvel Tanrı'nın orijinal Ötesi'nin Ötesi hali veya *Paratpar Parabrahma* vardır. Bu "TANRI-OLAN"ın orijinal halidir. Sufi terimlerinde bu hale *Vera-ül Vera (ötelerin ötesi)* denir.

Bu orijinal "Tanrı-Olan" halinde, sınırsız mutlak boşluk (vakum) hakimdir.

Bu mutlak boşlukta ne Tanrı'nın bilinçli veya bilinçsiz halinin tezahürü ne de Tanrı'nın bilinçliliğinin veya bilinçsizliğinin tezahürü vardır. Ne sınırsız "Ben" –İlahi Ego veya Evrensel Ego- ne de sınırlı "ben" veya bireysel ego vardır. Ne evrensel zihin ne de sınırlı zihin vardır. Ne sınırsız enerji ne de sınırlı enerji vardır. Ne evrensel beden -*mahakarana sharir*- ne de sınırlı beden vardır. Ne evrenler ne de alemler vardır. Ne bilinçliliğin –*mahachaitanya*- ne de bilinçsizliğin bilinci vardır.

Bu hal kesinlikle, "Tanrı-Olan"ın olduğu ve "bilincin olmadığı", - ne *nirguna-nirakar* ne de *saguna-sakar* halleri olmayan- **Tanrı'nın orijinal sınırsız mutlak vakum halidir**.

"Tanrı-Olan", Yaradılış'ın başlangıcının başlangıcından öte hakim olan hali tanımlar.

Tanrı-Olan'ın bu hali Ötesinin Ötesi halinde, "Tanrı'nın orijinal ilahi derin uyku hali" olarak da adlandırılır.

Tanrı-Olan hali sonsuzluk halidir. Sonsuz olması nedeniyle sonsuzluk herşeydir. Yani, "HERŞEY" sonsuzluğun doğasıdır.

Herşey olması nedeniyle HERŞEY, "HİÇ"i bile kapsar, başka türlü Herşey asla herşey anlamını taşımaz. Bu Hiç, Herşey'in içinde saklıdır. Ama Hiç, tam olarak hiçbirşey olduğundan, hiçbir şey olmanın ta kendisi olma hali her surette hiçbir şeydir.

Bu Hiç Herşeyin içinde saklı olduğundan, Hiç'in Hiçliği, Herşey'de Kuvveden Fiil Hale Geçmemiş şekilde gömülüdür.

Dolayısıyla Tanrı-Olan halinin sonsuzluğunda, sonsuzluk doğasıyla saklı olan Herşey, Hiç'dir. Bu nedenle Herşey'in içinde saklı olan herşey Hiç'den gelir.

Kısacası, sonsuzluğun sonsuzluğu hariç, bütün nesneler Herşey'in Tanrı-Olan hali içinde saklıdır; ve fiile geçmemiş olan herşey, Hiçlik olarak tüm yönleriyle, Hiç'den gelir.

Hiç'in saklı olduğu Tanrı-Olan halinde, hiçliğin doğası gereği bilinç de kendiliğinden, Hiç olarak mevcuttur. Bundan dolayı Tanrı'nın Ötesi'nin Ötesi halinde bilinç daima ve daima , doğası gereği Herşey –sonsuz ve sınırsız ve nihayetsiz Olan Tanrı'da saklıdır. Böylece kendiliğinden, Tanrı-Olan halindeki Tanrı, Herşey olma doğası gereği, daima ve daima sonsuz güç, sonsuz bilgi, sonsuz mutluluğa sahiptir ve tüm bunlar sonsuz bir şekilde görkemli ve güzeldir.

Tanrı Herşey ve Sonsuz olduğundan, Herşey'in zıddı olan Hiç son derece sonlu olmalıdır.

Bundan dolayı Hiç, Tanrı-Olan halinde en sonlu olarak saklıdır; veya, Tanrı'nın Herşey olan sonsuz halinde, Hiç'in en sonlu hali saklıdır.

Doğal olarak bu saklı ve en sonlu Hiç tezahür ettiğinde, en sonlu olarak tezahür etmelidir.

Ancak burada paradoksal olan, bu en sonlu Hiç tezahür ettiğinde, bu tezahür tedrici olarak *sonsuz bir şekilde* genişler.

Bu en sonlu Hiç'e sonsuzluk veren şey, Tanrı'nın doğası olması nedeniyle besbelli Tanrı-Olan halini saklı bir şekilde kaplayan, Tanrı'nın kendi üçlü sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluk doğasıdır. Doğal olarak, bu sonsuz üçlü-doğa, Herşey'in sonsuzluğunda saklı olan en sonlu Hiç'i de kapsar.

"*Om*" Noktası

Bu nedenle, bu en sonlu Hiç, Hiçlik olarak tezahür ettiğinde, yakinen bağlı bulunduğu ve Tanrı'nın saklı herşeyi kaplayan sonsuz üçlü doğasının eşzamanlı izdüşümüyle genişleyen en sonlu Hiç'in tezahürü, tedrici olarak sonsuz bir şekilde genişler ve görünüşe göre sonsuz Hiçlik veya Yaradılış olarak tezahür eder; ve bundan dolayı batıl olan Hiçlik evreni Tanrı'nın "**gölgesi**" olarak adlandırılabilir ve Tanrı sonsuz olduğundan, O'nun gölgesi de sonsuzdur.[57]

En sonlu olan ve herşeyde saklı olan Hiç tezahür ettiğinde, Hiç'in en sonlu olarak cisimleştiği Herşey'deki en sonlu noktadan dışarı çıkar.

Hiç'in Hiçlik olarak içinden çıktığı en sonlu noktaya **Yaradılış Noktası** ya da ***Om* Noktası** adı verilir. Bu yaradılış noktası doğal olarak aynı zamanda, Ötesi'nin Ötesi halindeki Tanrı'nın içindeki Herşey'in içindedir.

Dolayısıyla en sonlu Hiç Yaradılış olarak, sonsuz Herşey'den en sonlu "yaradılış noktası" yoluyla, Tanrı-Olan halinin sonsuzluğunun sınırsızlığı içinden çıkar.

Kısaca, en sonlu Hiç, aynı zamanda Tanrı'nın sonsuz üçlü doğasının sonsuzluğu tarafından doldurulan en sonlu yaradılış noktasındaki Hiçlik olarak dışarı çıktığında, en sonlu Hiçliğin –Tanrı'nın herşeyi kaplayan sonsuz üçlü doğasıyla yakinen bağlantılı ve onun tarafından desteklenen- yansıması tedricen sonsuz şekilde genişler ve görünüşte sonsuz Hiçlik veya sonsuz Yaradılış olarak tezahür eder.

Arzu veya *Lahar*

Sonsuz Herşey'de saklı olan en sonlu Hiç'in kendini sonsuz Hiçlik olarak tezahür ettirmesinin nedeni "SEBEP" olarak adlandırılan **orijinal** nedendir.

Bu Sebep Tanrı'nın ARZU'su[58] ya da *lahar*'ından başka birşey değildir. Bu orijinal arzu aynı zamanda Tanrı'dan çıkan ilk "KELİME"dir –"KİMİM BEN?"

---

[57] Tüm Yaradılış Hiç'den ortaya çıkmıştır. Hiç'den iki şey ortaya çıkmıştır, evrim ve üretim. Hiç'den gazın yedi hali var olmuştur. Evrimde gelinen yedinci hal hidrojendir. Evrim ve yaratılış bu yedinci gaz halinden, var olmuştur.

Yaradılış evrim ile bağdaştırılabilir çünki herşey yedi seviyede gerçekleşmiştir: yaratılışın yedi seviyesi, evrimin yedi seviyesi ve içe dönüşün yedi seviyesi. Bu nedenle Tanrı'nın evreni yedi günde yarattığı söylenir. En sonlu gölge ve sonsuz gölge eşanlı olarak Hiç'den ortaya çıkar.

[58] (Burada kullanılan kelime "whim"dir ve kelime anlamı sözlükte *arzu, geçici heves, kapris* olarak geçecektir. Biz her ne kadar çeviride ARZU'yu kullansak da, bu dünyasal anlayış çerçevesinde, basit

Tanrı-Olan halinin sonsuzluğu Tanrı'yı tümüyle bağımsız yapar ve tümüyle bağımsız olmasından dolayı Tanrı için Kendi sonsuz arzusunu uygulamak ve Kendi sonsuzluğunu deneyimlemek ve tadını çıkarmak doğaldır. Bir arzuyu uygulamak her zaman bağımsız bir doğanın alametidir çünkü bağımsız doğayı her zaman renklendiren bu arzu halidir.

Herşeyde saklı, Hiç'in parçası olan Sebep'in Hiçlik olarak tezahür etmesinden, orijinal sonsuz arzu sorumludur.

Ancak Tanrı sonsuz orijinal, tümüyle saklı , Hiç'den gelen arzusunu tezahür ettirmeden evvel, Tanrı'nın bu arzusunun kendisi, Tanrı-Olan halindeki tümüyle bağımsız Tanrı'nın sonsuzluğunda, Herşeyin içindeki Hiç olarak saklıydı.

O zaman saklı orijinal sonsuz arzunun Tanrı'da yükselmesi ve kendisini ve Hiç'in içinde Hiçlik olarak saklı olan herşeyi tezahür ettirtmesi nasıl mümkün olabilir?

Arzu eninde sonunda arzudur; ve doğası gereği "neden-nereden-ne zaman" gibi sorular onun doğasında bulunmaz. Bir arzu her an ortaya çıkabilir; şimdi veya birkaç ay veya birkaç yıl sonra ortaya çıkabilir veya ortaya hiç çıkmayabilir.

Benzer şekilde, sonsuz orijinal arzu sonuç olarak bir arzudur ve aynı zamanda sonsuzluk halindeki Tanrı'nın arzusudur! Bu arzu Tanrı'da hiçbir zaman ortaya çıkmayabilir; eğer herhangi bir anda, binlerce yıl sonra veya milyonlarca döngü sonunda ortaya çıkarsa, şaşırtıcı olmamalıdır.

---

anlamda bir arzu olarak alınmamalıdır; söz konusu olan Tanrı'nın ilahi nitelikte, bizim anlayışımızın çok ötesindeki bir olgusudur. Ç.N.)

ORİJİNAL ARZU
ÇİZİM II
Ötesinin Ötesi - Tanrı
"OLAN" Hali
Öz'ünün ve İllüzyonun Bilincinde Değil
Ötesi - Tanrı
Öz'ünün ve Üç Sonsuz Niteliğinin Bilincinde
ama
İllüzyonun Bilincinde Değil
(şekil veya tasarım yok)
çünkü yanlızca
"TEKLİK"
var
TANRI
Yaratan - Esirgeyen - Yok eden
illüzyonun bilincinde
"Öz"ün bilincinde değil
İ L L Ü Z Y O N
aynı kalıp ve tasarım ama sonsuz ve sayısız
sergileme şekli
=Orijinal Arzu yükseldi ve Tanrı Yaratan, Esirgeyen ve Yokeden olarak
donanımıyla Tezahür etti.
Yaratan Kendi kendini yarattı
Esirgeyen Kendi kendini esirgedi
Yokeden Kendi kendini yok etti

Böylece Tanrı'nın sonsuzluk halindeki orijinal sonsuz arzusu **bir zamanlar yükseldi**; bu yükseliş ebediyyen Ebedi ve Ezeli olan tümüyle bağımsız Tanrı'da kendiliğinden ve çok ani oldu. O andan itibaren bu arzu ortaya çıktığında, Yaratılış'taki her şeyin Başlangıcı'nı başlattı.

Kısacası, sonsuzluk hali içindeki Tanrı'nın bu orijinal sonsuz saklı arzusu, tümüyle bağımsız olan Tanrı'nın içinde birkez ortaya çıktığında kendini tezahür ettirdi ve tezahürüyle eşanlı olarak Hiç'de Hiçlik olarak bulunan saklı herşey tezahür etti. Böylece arzu Hiç'i yarattı.

Sonsuz Hiç'in en sonlu Herşey'den nasıl çıktığını tekrar özetleyelim:

Öte'de Tanrı sonsuz Herşeydir. Sonsuz Herşey, sonsuz sınırsız bir okyanusa benzetilebilir. Bu nedenle bu sınırsız okyanus sonsuz Herşey'dir. Dolayısıyla okyanustaki her damla en sonlu Herşey'dir. Kısacası, eğer sonsuz okyanus sonsuz Herşey ise o zaman okyanusun her damlası en sonlu Herşey'dir.

Arzu sınırsız okyanusta ortaya çıkmadan ve Yaratılış tezahür etmeden önce, yaratılışın fışkırtıldığı yaratılış noktası (*Om* noktası)'nın kendisi sonsuz Herşey olarak sınırsız okyanusun içindedir çünkü arzunun ortaya çıkışından evvel sınırsız okyanusta kusursuz sükunet hüküm sürüyordu; okyanusun "damlaları" diye bir soru ve ayrılık yoktu. Sonsuz Herşey olarak sınırsız okyanus vardı.

Arzu sonsuz Herşey'de ortaya çıktığı anda, yaratılış noktası veya *Om* noktası en sonlu Herşey olarak tezahür etti.

Sonsuz Hiç, sonsuz Herşey'in içinde saklıydı ama arzu ortaya çıktığında sonsuz Hiç olan *Om* noktası, en sonlu Herşey yoluyla tezahür etti.

Böylece **en sonlu** Herşey yoluyla sonsuz Hiç, tedrici olarak fışkırdı ve kendini *sonsuza* kadar genişleterek tezahür ettirdi.

Saklı Hiç'in ortaya çıkması ve Hiçlik'in tezahürü ile eşanlı olarak, Tanrı-Olan Hali'nin sonsuzluğunda saklı, Hiç olarak var olan bilinç de ortaya çıktı ve kendini Tanrı'nın bilinci olarak tedrici şekilde tezahür ettirdi ve Tanrı'nın Kendisini, Kendi Herşey halinden Hiçlik şeklinde yansıyan herşeyi Yaratan Tanrı olarak deneyimlemesini sağladı.

Bunun üzerine, tedrici olarak tam bilinç kazanırken, Yaratan halindeki Tanrı, Kendi sonsuz üçlü doğasından yayılan ve onunla desteklenen sonsuz gibi görünen en-sonlu Hiçlik labirentinde kayboldu.

Buradaki paradoksal ironi, Tanrı'nın kendi sonsuzluğunun, Tanrı'nın sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluk olan üçlü doğasıyla yakinen bağlantısı yoluyla sonsuz şekilde genişleyen Hiçlik'in görünüşteki sahte sonsuzluğundan kurtulmayı sonsuz derecede zor kılmasıdır.[59]

Ancak bu kaybolma Tanrı-Olan halinin sonsuzluğu içindeki Tanrı'nın Kendisi ve Kendi sonsuz gerçekliği için tamamen ve bütünüyle bilinç kazanması adına kesinlikle gereklidir ve bu yolla bilinçli olarak Kendi sınırsız, limitsiz, sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluktan oluşan sonsuz üçlü doğasını deneyimler.

Temel olan, tam bilincin birkez kazanıldı mı bir daha asla kaybedilmemesidir. Kazanılan bu bilinç, gerçekmiş gibi deneyimlenen sahte Hiçlik'in bilinci mi yoksa Gerçek'in Kendi bilinci mi olduğuna bakmaksızın sonsuza dek baki kalır.

Sonuç olarak tam olgunluğa ulaştıktan sonra bilinç Tanrı'nın, Kendi gerçeğini idrak etmesini sağlar. Bilinç Gerçek'i idrak için, yanlızca sahte olanın görünüşteki

[59] Ekler bölümü ek-17

farkındalığıyla terbiye gördükten sonra tamamen olgunlaşmış olur. Bu sahte olanın gerçek gibi farkındalığı, bilincin tekamülü sürecinde o denli yoğun hale gelir ki, sahte farkındalıkta demlenen bilinç Tanrı'yı yanlızca, Tanrı tarafından gerçekmiş gibi deneyimlenen sahteden haberdar eder. Yani, Yaratan olarak Tanrı Hiç'in tezahürünü yanlış bir şekilde gerçek ve Herşey'miş gibi deneyimler.

Tanrı-Olan halindeki Tanrı'nın saklı bilincinin, Kendi ebedi gerçeğinin idrakini mümkün kılabilmesi için, (dışarı doğru yansıtıldığında Hiçlik'in sahte sonsuzluğuna odaklanan) Herşey'in içindeki bu saklı bilincin yansımasının içedoğru dönmesi gereklidir. Böyle bir içedönüşle, aynı bilincin odaklanması (dışarı doğru yansıyan ve Herşey'in sonsuzluğunun deneyimi yerine sonsuz Hiçlik deneyimi sağlayan) Herşey'in sonsuzluğuna merkezlenmiş olur.

Daha önce söylendiği gibi , yansıyan bilinç içe doğru döndüğü ve doymuş eksiksiz içedönüşe maruz kaldığında, bu bir zamanlar gerçek olarak deneyimlenen Hiçlik kendiliğinden, şimdi tamamen Tanrı'nın sonsuzluğunun ebedi Gerçek'ine odaklanmış bilinç için yok olur.

Kısacası Gerçek'i, Ebedi ve Ezeli olanı idrak etmek için erişilecek **yeni** bir bilinç yoktur. Bu Herşey'in içinde saklı olan, Hiç'in içinden ortaya çıktığında, önce Hiçlik ile birleşip tedrici olarak tekamül eden ardından Hiçlik'i gerçekmiş gibi deneyimleyen **aynı** bilinçtir. Bu bilincin tekamülü tam ve eksiksiz olduğunda aynı bilinç, Tanrı'nın gerçek ve sonsuzmuş gibi *sonsuzluğa* uzanan sahte Hiçlik'i deneyimlemesini sağlar. Yine aynı tam ve eksiksiz bilinç kendi içedönüşü yoluyla tam ve eksiksiz olgunluğa ulaştığında, sonsuz Gerçek'i **tek gerçek** olarak idrak eder ve Tanrı'ya Kendi gerçek ve ebedi ve ezeli sonsuz halininin deneyimi verir.

Tanrı orijinal sonsuzluk halinde, sonsuz, sınırsız ve limitsiz sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluk üçlü doğası yoluyla ebediyyen sonsuzdur. Tanrı sonsuz olarak **Var** olduğundan, Tanrı'nın orijinal hali ile yeni halleri arasındaki tek fark, yansıyan Hiçlik'in **izlenimleri** yoluyla tedrici olarak edindiği bilinçtir.

Orijinal Tanrı-Olan halindeki Tanrı ne Kendi sonsuz ebedi varlığının ne de, sonsuza dek ve ebediyyen var olsa bile, Kendi sonsuz doğasının bilincinde değildir. Kendi sonsuz arzusundan dolayı gerçeğinin bilincini edinir ve Kendi sonsuz, ebedi ve ezeli sınırsız Öz'ünün Kendi sınırsız, limitsiz ve sonsuz üçlü doğasını deneyimlemesini idrak eder.

Böylece Tanrı şimdi yeni edindiği ebedi bilinç haliyle, daima ve daima Kendi Tanrı-Olan halinin sonsuzluğunun bilincinde olmayan, orijinal Tanrı-Olan'ın Ötesinin Ötesi halinin bilinçli olarak ve ebediyyen farkındadır. Bu nedenle amaç sonsuz ve ebedi ve ezeli Tanrı-hali'nin **bilinçli** olarak idrak edilmesidir.

Daha önce betimlendiği gibi, Tanrı'nın orijinal hali, Tanrı'nın var **olduğu** ama bilincin **olmadığı** sınırsız mutlak boşluk halidir. Bu hal Tanrı'nın, Yaradılış'ın Başlangıcı'nın başlangıcından ötesindeki orijinal derin uyku halidir.

Tanrı'nın orijinal sonsuz arzusu, "sebep" olarak orijinal ilahi derin uykunun büyüsünün bozulmasından sorumludur ve "Yaradılış" olan neticeye "etki" adı verilir.

İlahi derin uykunun anlamını açıkça kavramak veTanrı'da ortaya çıkan ve onu derin uykusundan kaldıran orijinal sonsuz arzuyu takip eden herşeyi daha iyi anlamak için, Tanrı'nın derin uyku halini bir insanın derin uyku haliyle karşılaştıralım.

İnsanın bu derin uyku hali esasında Tanrı'nın orijinal ilahi derin uyku halinin aynısıdır. Tanrı-Olan halindeki Tanrı ebediyyen orijinal derin uyku halindeyken insan

halindeki Tanrı günlük olarak birbiri ardına derin uyku hali ve uyanıklık halini deneyimler.

Sonsuz, izlenimsiz ve şekilsiz, ebedi ve ezeli Tanrı Kendini, Hiçlik olarak tezahür eden Hiç'in ilk en-sonlu izleniminin ortaya çıkışı nedeniyle sonlu, sınırlı, cansız veya canlı formlar veya mahluklar olarak deneyimler.

Bilincin tekamülünün bir aşamasında Hiç'in izlenimleri Tanrı'ya insan halinin deneyimlerini katar.

Hiç'in bu izlenimleri yanlızca, eşanlı olarak Tanrı'da saklı orijinal sonsuz arzu ortaya çıkıp, herşeyde saklı Hiçlik'de en-sonlu Hiç olarak tezahür ettiğinde, Tanrı'nın en-sonlu ilk bilinç ışını tarafından seçilen orijinal en-sonlu ilk izlenimlerin hayata geçirilmesidir.

Orijinal en-sonlu izlenim, en-sonlu orijinal bilinç damlasının tekamülüyle, eşanlı ve uyumlu olarak çoğaldı ve arttı.

Oluşan türlü ve farklı izlenimler, madde veya sonlu formların türlü ve farklı vasıtaları yoluyla, bilincin daha da tekamül etmesiyle deneyimlenmişti çünkü oluşan izlenimler mutlaka bilinç tarafından deneyimlenmelidir; ancak bilincin bu izlenimleri deneyimlemesi için uygun bir vasıta mutlaka gereklidir.

Böylece bilincin tekamülü, göreceli olarak daha düşük madde vasıta tipleriyle bağlantılı toplanan izlenimleri deneyimlemek için, göreceli olarak daha yüksek madde formların tekamülüne uygun olarak, gittikçe artar.

Kısacası,Tanrı'da ortaya çıkan orijinal sonsuz arzunun en–sonlu ilk izlenimi, bilinçsiz sonsuz Tanrı'ya en sonlu bilinci verdi. Tedrici olarak, Tanrı için daha fazla sonlu bilinç kazandıran izlenimler, kazanılan tam bilincin izlenimleri Tanrı'yı insan formu ile özdeşleştirip sonuçta bilincin tekamülünün tamamlanmasına kadar arttı. Şimdi insan formunda tam bilinç kazanmış olan Tanrı, bu bilinç tam ve eksiksiz olduğundan bilincin tekamülü için daha başka veya yüksek formlara ihtiyaç duymaz.

Bilincin tekamülü süreci boyunca bilinç, Tanrı'yı bilinçli olarak çeşitli sonlu - canlı veya cansız- madde formlarla özdeşleştirirken aynı anda bilinçsiz de olsa Tanrı'yı O'nun sınırlı sübtil formu ve O'nun sınırlı mental formuyla da özdeşleştirmektedir. Bu formlar bilincin tekamülü süreci boyunca, Herşey'in içinde saklı Hiç'in ilk orijinal yansımasının ortaya çıkışından itibaren, yoğun ve homojen bilinçsiz işbirliği içinde Tanrı'nın sınırlı madde formları ile bağlantılıdırlar.

Tanrı'nın bilincinin giderek daha fazla tekamülüyle, Tanrı'nın insan formunda sonlu ve sınırlı sübtil ve mental formları tamamen gelişene kadar, sınırlı ve sonlu sübtil ve mental formların da eşanlı olarak tekamülü doğaldır.

Tanrı insan formunda tam bilinç kazanmış ve sınırlı sübtil ve mental formlar insan formunda tamamen gelişmiş olsa dahi, kazanılan bu tam bilinç yanlızca madde alemi deneyimi sağlayan madde bilinçtir. Bu nedenle tam kazanılmış bilinç henüz ne sübtil ve mental formların bilincindedir ne de sübtil ve mental alemleri deneyimler.

Kısacası, insan formundaki Tanrı tam ve eksiksiz bilinç kazanmasına rağmen, hala ne Kendi sınırlı sübtil formunun Enerji'sinin ne de mental formun Kendi sınırlı Zihni'nin bilincindedir. Kendi'nin sınırsız güç ve sınırsız bilgi sahibi, bölünemez, ebedi ve ezeli ve sonsuz Tanrı olarak farkında veya bilincinde hiç değildir. Bu aşamada Tanrı yanlızca Kendi insan formu ve onun çeşitli madde özelliklerindeki kimliğinin tümüyle bilincindedir ve kadın veya erkek formunda sıradan bir insan olarak yanlızca madde alemi tümüyle deneyimler.

Ancak mental formu olarak zihni, sübtil formu olarak enerjisi ve madde formu olarak bedeniyle insanın bilinci, Tanrı-Olan halinde saklı olan en-sonlu Hiç'in sonsuz Hiçlik olarak tezahürünün sonucudur. Diğer bir deyişle, sınırlı zihin, sınırlı enerji ve sonlu beden, hepsi Hiç'den gelir; aynı şekilde sınırlı zihnin, sınırlı enerjinin ve sonlu bedenin bilinci de Hiç'den gelir.

İnsanda zihin arzu ve düşüncelerin, enerji güç ve kudretin ve beden, mutluluğu temsil eden, saadet ve ızdırabın makamıdır. Bundan dolayı bu arzu ve düşünceler, güç ve kudret, saadet ve ızdırap sırasıyla insanın sınırlı zihin, enerji ve bedeninin özellikleridir.

Her ne kadar insanın sonlu bazdaki üçlü doğasının –zihin, enerji ve (mutluluğu temsil eden) beden - özellikleri sonlu ise de, en sonlu Hiç'in tezahürünün sonucu olmaları nedeniyle, zihin, enerji ve bedenin bu sonlu özellikleri yeteneklerini *nihayetsiz bir şekilde* gösterirler.

Bunun nedeni, insanın üçlü doğasının bu sonlu temellerinden herbirinin –enerji, zihin ve (mutluluğu temsil eden) beden - Tanrı'nın üç sonsuz bazı, sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluk olan *(sat-chit-anand)* üçlü-doğasına yakinen bağlı ve bunların herbiri tarafından destekleniyor olmasıdır.

Gerçek şudur ki, Tanrı'nın saklı sonsuz üçlü-doğası tedrici olarak, sonlu Hiç'in tedrici yansımasından tezahür ettiği ve aynı anda *nihayetsiz bir şekilde* Hiçlik olarak tezahür eden sonlu Hiç'in yansıması dışarı fırladığında, Tanrı'nın bu aynı üçlü-doğası, tezahür aşamasında, Hiçlik'in görünüşteki sahte sonsuzluğunun tuzağına düşer ve böylece kendini, yetenekleri *nihayetsiz bir şekilde* ortaya konan, insanın sonlu üçlü doğası şeklinde ifade eder.

İnsanın üçlü doğası olarak (1) zihin , (2) enerji ve (3) bedenin yeteneklerini İllüzyonda *nihayetsiz bir şekilde* nasıl gösterdiği (1) keşif ve icatta son tanımayan bir bilim adamının yaratıcı zihni yoluyla (2) İllüzyonda, kendi illüzyon gücüyle, içinden çıkıp müthiş bir güç haline geldiği Hiçlik'i yok etme tehdidi oluşturma aşamasına gelmiş olan nükleer enerji yoluyla, (3) Hiç'in tekamülünün gelişme hızına ayak uydurup, sonsuz şekilde öyle ki mutluluğun aslında illüzyonunun hayatının tek temeli haline getirip daha fazla saadet arayan (mutluluğu temsil eden) beden yoluyla açıkça deneyimlenir.

(İllüzyon olan) Hiçlik alanında böylesine sonsuz gösterinin tek sebebi, insanın temel sonlu üçlü doğasınının –enerji, zihin ve Hiçlik'in mutluluğu- *nihayetsiz bir şekilde* Tanrı'nın temel sonsuz üçlü-doğası –sonsuz güç, sonsuz bilgi ve Herşey'in sonsuz mutluluğu- tarafından desteklenmesi ve yayılmasıdır.

Sonsuz güç sınırsızdır ve asla azalmaz ya da tüketilmez buna karşılık sonsuz güçle bağlantılı olsa da sonlu enerji, sadece Hiçlik'in sonlu enerjisi olarak tezahür eden Hiç'in sonucu olduğundan tüketilir ve azalır.

Sonsuz bilgi ebedi ve ezeli , yeknesak ve herşeyi-kapsayan'dır bu nedenle sürekliliğinde hiçbir kopma yoktur. Bununla birlikte sınırlı zihin sonsuz bilgiyle bağlantılı olmasına rağmen nihayetinde yok edilmiş, kayıplara karışmıştır çünkü Hiçlik'in sonlu zihni olarak tezahür eden Hiç'in bir sonucudur.

Sonsuz saadet ebedi ve ezeli ve süreklidir ve daimi olduğundan herhangi zıt bir niteliği yoktur. Diğer yandan mutluluk, sonsuz saadetle bağlantılı olmasına rağmen, kalıcı değildir bu nedenle ızdırabın zıtlık özelliğini içerir. Bu sonlu mutluluk insan oğlunun hayatının temelini oluşturmasına rağmen ortadan yok olur çünkü hayatın kendisi geçicidir. İllüzyonun hayatı, Hiçlik'in hayatı olarak tezahür eden Hiç'in sonucu olduğundan, bu hayat yok olmalıdır.

İnsan Tanrı idraki sancıları çekerken nihai olarak (mutluluğu temsil eden) beden, enerji ve zihinden oluşan sonlu temel üçlü doğasını kaybeder ve saadet, güç ve bilginin temel sonsuz üçlü-doğasını kavrar. Bu vaziyette insan doğasının (mutluluğu temsil eden) sonlu beden değil sonsuz saadet, sonlu enerji değil sonsuz güç, sonlu zihin değil sonsuz bilgi olduğunu deneyimler. Böylece insan temel sonlu üçlü doğasını kaybeder ve kendisinin Tanrı'nın temel sonsuz üçlü-doğası olduğunu kavrar. Bu Tanrı'nın temel sonsuz üçlü-doğası tarafından desteklenen insanın temel sonlu üçlü doğasının, Tanrı'nın temel sonsuz üçlü-doğasıyla bağlanıtısının kesildiği anlamını taşır.

İnsan temel sonlu üçlü doğasını kaybetmesine rağmen, bu uğraş boyunca kazandığı tam bilinci kaybetmez çünkü tam bilinç bir kez kazanıldı mı, daha önce açıklandığı gibi, dördüncü seviyenin güçlerinin maddi anlamda kötü kullanımı dışında bir daha asla kaybedilmez.

Bu aşamada tam ve eksiksiz bilinçle birlikte, (mutluluğu temsil eden) sınırlı ve sonlu beden, sınırlı ve sonlu enerji ve sınırlı ve sonlu zihnin bağlantılarının hepsi sırasıyla sınırsız ve sonsuz saadet, güç ve bilgiden tamamen kopar.

Bu insanın tam bilinçli olduğu ancak sahte sonlu Hiçlik'i gerçek ve sonsuz olarak daha fazla deneyimlemediği aşamadır. Hiçlik'i deneyimlemede yardımcı olan (mutluluğu temsil eden) beden, enerji ve zihin insanın bilincini daha fazla sonlu izlenimlerle sarmalamaz. Bunların artık bağlantıları kopmuş ve bilincin ilgi odağından çıkmışlardır. İlgi odağından çıkmaları gerekir çünkü doğaları gereği gerçekten hiçbir anlamı olmayan sonlu Hiç'den gelirler.

Ancak beden, enerji ve zihin nihai olarak insanın bilinci üzerindeki etkisini kaybetmeden önce günlük hayatında sürekli yaşadığı bir deneyim vardır; o da her gün uyuma ve uyanmadır.

Bu ana deneyim normal bir insanın günlük hayatında üç temel durumu ortaya çıkarır:

Birinci durum	Öz'ün insandaki derin uyku veya tam bilinçsizlik halidir.
İkinci durum	Uyku hali veya yarı-bilinçli yarı-bilinçsiz haldir.
Üçüncü durum	Öz'ün insandaki tamamen uyanmış veya tam bilinçli halidir.

Şimdi insanın dikkati onun **hayatı**'dır ve **eylemleri** yoluyla insan hayatının farkına varılır. Eylemler insanın izlenimleri tarafından oluşturulur ve tersi... İnsanın bu izlenimleri onun eylemleri tarafından seçilip insan zihnine kazınır. Bu nedenle izlenimler ve eylemler birbirine bağlıdır çünkü izlenimler eylemlerden beslenir ve eylemler de izlenimler tarafından harekete geçirilirler.

Daha önce söylendiği gibi, izlenimlerin kaynağı, Tanrı'nın Tanrı-Olan hali anlamına gelen Herşey'in içinde saklı Hiç'e kadar uzanır. Hiç başta Yaradılış şeklinde Hiçlik olarak tezahür ettiğinde, Hiç'in başlıca tezahürü Tanrı'da ilk bilinç izlerinin ortaya çıkmasını sağlar bunun üzerine Hiçlik'in ilk izlenimi tezahür eder. Bu ilk izlenim , bilincin tekamülü ile birlikte başka izlenimleri doğurur.

Bu yüzden, tüm izlenimler Hiç'tendir ve Hiç tam anlamıyla hiç birşey demek olduğundan, bu izlenimler doğal olarak yanlızca izlenimdirler. Ama insanın bilinci bu Hiç'in izlenimleri yoluyla tümüyle ve eksiksiz olarak tekamül ettiğinden, insanın bilinci bu Hiç'in izlenimleriyle yakından bağlantılıdır ve bilinçli olarak insanın bu sahte Hiç'i Herşey ve gerçek olarak deneyimlemesini sağlar.

Bu sıfatla izlenimler tamamen temizlenip, bilinci sahte Hiç'i Herşey ve gerçek olarak yaşamaktan kurtarıp serbest kılıncaya kadar insanın hayatında can alıcı bir rol oynar. Bilinç, tüm izlenimlerden kurtarıldığında daha fazla sahte Hiç'i gerçek olarak deneyimlemeyecek buna karşılık Gerçek'i sınırsız Öz (yani Tanrı) olarak deneyimleyecektir.

Israrla insanın bilincini etkilemeye devam ettikleri sürece, insanın enerjisi tarafından yaratılıp harekete geçirilen bu izlenimler sürekli olarak insanın zihnine kazınmış olur ve onun bilinç-altında tutulur veya depolanırlar.

Bu izlenimlerden bazıları insanın bilinç-altında saatlerce, günlerce, yıllarca veya bazen hayatlar boyu uykuda kalır. Ama bunların çoğu insanın hayatının her anında, bilinç-altından yarı-bilinçli ya da tam bilinçli hali deneyimlerken yansırlar; bunlar sırasıyla uyku ve uyanıklık halleridir.

Bu izlenimler tamamen uykuda olduklarında insan derin uyku halindedir. Bu izlenimler insanın bilinç-altından yansımaya başladıklarında, ilk aşamada Hiçlik'in farklı alt-sübtil formlarında kalıplandıklarından bulanıktırlar ve insanın yarı-bilinçli halde olduğu ve alt-bilinci yoluyla rüyaları deneyimlediği söylenir. Yansımalarının nihai veya olgunluk aşamasındaki bu bulanık izlenimler daha belirgin hale geldiklerinde, alt-sübtil formdaki Hiçlik madde formlar olarak deneyimlenir ve insanın, madde alemi tam bilinci yoluyla tamamen uyanık halde deneyimleyen tam bilinçli veya uyanık halde olduğu söylenir.

İnsan uyandığında Hiç'in izlenimlerinin yansıması, Hiçlik'in aynı rüyasını daha güçlü ve gerçekçi olarak ortaya koyar. Bir başka deyişle, şimdi insanın uyanıklık halinde aynı rüyanın en yüksek noktasında olduğu söylenir.

Bu nedenle insanın uyanık hali, rüyaların aynı bulanık hallerinin deneyimlenmesidir ancak bu aşamada onlar en yüksek noktalarında, tam olgun ve nihai aşamalarında daha belirgin bir şekilde deneyimlenirler.

Bir insanın rüyası uykudaki kendi izlenimlerinin yansımasının canlandırdığı dramadan başka bişey değildir. Bu izlenimler insanın bilinç-altı yoluyla yansıtıldıklarında, rüyanın eşya ve mahluklarını alt-sübtil formlar olarak yaratırlar.

Uyku halindeki insan yanlızca kendi rüyasının dramasına karışmak ve rüyanın dramasının hem yaratıcısı hem de kahramanı rollerini oynamakla kalmaz aynı zamanda bu dramanın içinde, uyku halinde yarattığı kendi alt-sübtil formlarındaki eşya ve mahluklarla yakından bağlantılı hale gelir. Bu alt-sübtil formların yaratılışı tamamen insanın kendi geçmiş ve mevcut izlenimlerinin sonucudur. Böylece uyku halindeki insan bilinç-altı olarak alt-sübtil formlarla bağlantı kurar.

Uyanık haldeki bir insan tarafından anımsandıklarında, rüya halinde gördüğü ve birleştiği bu formlar ona madde formlarla şimdinin günlük hayatıyla ilgili eşyalar, mahluklar ve varlıklar olarak bilinçli birleşmesini hatırlatır ve onları şimdiki ve bazen yakın bazen de uzak geçmişte kurduğu ilişki ve temaslara bağlar.

Ama çoğu zaman insan bilinçli uyanık haldeyken yakinen bağlantı kurduğu ve aslında aradığı eşya, mahluk veya varlık ona, günler, aylar veya yıllar önce rüyasında karşılaştığı aynı nesneyi hatırlatan belli bir madde formu anımsatır.

Böylece aslında olan, geçmişte rüyasında karşılaştığı geleceğin formunun, bu insana şimdiki hayat bağlantılarında madde form olarak tekrar belirmesidir.

Bir zaman sonra insanın gördüğü veya temas kurduğu, tümüyle görmezlikten geldiği aynı nesne (şimdi uyanık haldeyken) ona aynen daha önce rüyasında tanık olduğu şekilde görünür.

Benzer nitelikteki deneyimler, insanın gerçekleşmelerinden yıllar önce rüyalarında bunları gördüğü olaylar şeklinde kayda geçmiştir.

Bir insanın rüyasının dramasında, bu drama onun yanlızca geçmiş ve şimdiki günlük hayatının izlenimlerinin sonucuyken, geleceğe ait bu tür form ve olaylara evvelden şahit olması nasıl mümkün olabilir?

Şimdinin rüyasında birinin gelip tümüyle geleceğe ait birtakım nesnelere şahit olması ve sonunda uzak bir gelecekte karşılaşılana ve uyanık haldeyken bilinçli olarak bağlantı kurulana kadar kimsenin bilmediği bu şeyle önceden bağlantılar kurması gerçekten mümkün olabilir mi?

Böyle birşey mümkün olsa ve gelecek insan tarafından rüyasında istemeden yoklansa bile o zaman gelecekteki olaylar nasıl şimdiki zamanda beliriverecektir?

Rüya halinde bile olsa kendi geçmiş izlenimleri yoluyla şimdiki zamanda yaşayan insan geleceğe nasıl sarılabilir ve gelecek olay ve nesnelerin izlenimleriyle önceden bağlantı kurabilir? İnsana geleceği görme yeteneğini bağışlayan nedir?

İnsanın şimdiki zamanda gelecekteki nesne ve olaylarla kazara ve bilmeden de olsa, bu bağlantı kurma deneyimleri kendiliğinden gelişirler ve drama yaratıcısı rüya halindeki insan olması nedeniyle kaçınılmaz olarak ordadırlar.

Kendi uyku halindeki izlenimlerinin yansımaları geçmişini sanki gerçekten şimdiymiş gibi aksettirmeden önce insan, uykudaki izlenimlerinin yansıması yoluyla rüya halinin dramasının yaratıcısı haline gelmez ve kendini bu dramanın içinde bulan insan geçmişini şimdisiymiş gibi yaşarken, geçmişinin içinde massedilir.

Bu yolla her zaman şimdide kalmasına rağmen, insan kazara ve bilmeden, şimdisiymiş gibi görerek, geçmişini korumaya devam eder. Ancak insan geçmişini korumaya devam ettiğinde , (aynı zamanda yaratıcı olduğundan) aynı anda rüya halinin dramasının nesneleriyle kendiliğinden olan bağlantıları yoluyla, kendi yarattığının koruyucusu/esirgeyicisi haline gelir. Bu bağlantılar istemeden tesis edilmiş olsalar da dramanın devamlılığını sağlar ve yaratıcıya esirgeyici rolünü de bağışlarlar.

Şimdisindeki insan, geçmişte olanı her ufacık esirgeme çabasında, geçmişinin koruyucusu olarak, kazara ve bilmeden, aynı zamanda eşanlı olarak, bu geçmişini şimdisi gibi esirgeme çabasıyla, daima geçmişin geleceği olarak kalan şimdisinde, geleceği hazırlar.

Örnek olarak kendini bugünün şimdisinde yaşar bulan ve düne bütün geçmişi, yarına da bütün geleceğiymiş gibi bakan bir insanı alalım.

Şimdi bu adam bugünün şimdisinde yaşadığını öne sürdüğü anda kendisini bugün şimdiki zamanda canlı tutmak kaydıyla, kazara ve bilmeyerek, yanlızca bugünün şimdisi olarak değil aynı zamanda yarının geleceği olarak, bugünün geçmişini korumuş olur.

Kendini bugünün şimdisinde canlı tutarken dünün bu geçmişini her ufacık esirgeme fiilinde bu insan, aynı zamanda kazara ve bilmeyerek bugünün şimdisinde bugünü, dünün geleceği olarak tesis eder.

Bu demektir ki geçmiş ve geleceği kendi mevkileri olmasına rağmen yine de bunların ikisi de sürekli olarak aynı anda yanlızca şimdiki zamanda korunurlar. Yanlızca şimdiki zaman nedeniyle, geçmiş ve geleceğin her ikisi de kaynaşma noktalarını ebediyyen şimdiki zamanda bulurlar.

Varoluşun ebediyyetinde zaman yoktur[60]. Geçmiş ve gelecek yoktur, yanlızca ebedi şimdiki zaman vardır. Bu nedenle ebediyyette hiçbir şey hiçbir zaman olmamış ve hiçbir zaman olmayacaktır. Eğer olan birşey varsa, herşey hiç sona ermeyen ŞİMDİ'de olmaktadır; çünkü , bu engin kainatta görünüşte olmuş olan herşey, görünüşte olagelen herşey ve görünüşte olacak olan herşey Tanrı'nın zaten Kendi orijinal sonsuz arzusunun "KİMİM BEN?" şeklinde ortaya çıktığı anda hayal etmiş olduğu şeylerdir. Dolayısıyla, gerçeği söylemek gerekirse, aslında hiçbirşey asla olmadı ve hiçbirşey asla olmayacak.

Rüya halinde insan geçmiş, şimdiki ve hatta gelecek formlarla bağdaştığında, bütün bunlara bu rüya halinin şimdisinde tanık olduğuna inanarak, sadece bağdaşma yaratma, ardından bu bağdaşmayı esirgeme ve neticede bu bağdaşmayı yok etme rolleri icad eder.

Yaratılmış olan ve esirgenen –ister rüya ister uyanık halde olsun- eşyaların, mahlukların ve varlıkların yaratılış ve esirgenmesinin temelinde, şimdinin her adımında, yaratılan ve esirgenen herşeyin geleceğinde kaçınılmaz bir yıkım vardır.

Başlangıcı olan herşeyin kaçınılmaz olarak bir sonu olmalıdır; ve yaratılan herşey, ne kadar esirgenirlerse esirgensin, geleceğin kazara ya da bilerek yıkımını sezip, kaçınılmaz olarak yok edilmelidir. Esirgeme fiilinde, şimdiki zamandaki insan kendiliğinden, geçmişte yarattığı tüm şeylerin esirgeyicisi haline gelir. İnsan, sürekli kaçınılmaz şekilde gelecekteki olaylar olarak dönecek olan nihayetsiz yıkımlar kisvesi altında yüzleştiği geleceğin bilgisine sahip olarak esirgeyen olur. Tabii ki insanın kendisi gerçekten geleceği bildiğinin **farkında değildir**, ama esirgeyen olması olgusu yıkımı önceden tahmin etmesi gerektiğini gösterir; yıkım gelecek alanına ait olduğundan, geleceği bildiğinin farkında olmasa bile, insan şimdiki zamanda esirgeyen rolüyle meşgul olduğu her an bunu bilir.

Yaratıcı olma fiilini, yaratılan herşeyin esirgenmesi takip eder ve yaratıcı ister istemez aynı anda esirgeyen rolünü de oynamalıdır. Aynı zamanda, esirgeyen olma fiilinde, esirgenen herşeyin yıkımı da beklenir. Bu nedenle, herşey bilerek ya da kazara esirgenir ve bu nedenle kaçınılmaz yıkımı tahmin ederek, esirgeyen yaratılan ve esirgenen herşeyin geleceğini, şimdiki zamanda tesis eder.

Tanrı orijinal ilahi rüya halinde bu üç rolüYaratan, Esirgeyen ve Yokeden'i aynı anda ebediyyen oynar.

Tanrı Kendi sonsuz Yaratış'ının esirgenmesi sürecindeyken aynı zamanda zaten gelecektedir ve geçmişte kalan yaratışını esirgerken, O'nun ebedi şimdisinde bile, O'nun geçmişte yarattığı, gelecekte yıkılacak ve şimdiki zamanda esirgenen gelecek kesinlikle O'nun huzurunda tesis edilmiştir. Bu nedenle herşeyi bilen ve ebediyyen şimdiki zamanda olan Tanrı, şimdiki zaman gibi ebediyyen esirgediği geçmişi bilir; aynı zamanda sürekli olarak önceden geleceğe ait ebedi ve ezeli şimdisini deneyimler.

Benzer şekilde, insan halindeki Tanrı, insan olarak rüya halindeyken sürekli şekilde, gelecekteki uyanık halinde de deneyimleneceklere kazara tanık olur. Dolayısıyla insan bir süre sonra olacak olan şeyleri görme yeteneği olduğunu farkeder.

---

[60] Madde, sübtil ve mental küreler hayal gücü olarak vardır dolayısıyla uzay ve zaman da hayalidir. Bu nedenle zamanın mutlak değeri yoktur ve bu üç kürenin herbirinde birbirinden oldukça bağımsız tamamen izafi değerleri vardır. Dolayısıyla madde küredeki zaman sübtil ve mental kürelerdeki zamandan; sübtil küredeki zaman madde ve mental kürelerdeki zamandan; ve mental küredeki zaman sübtil ve madde kürelerdeki zamandan bağımsızdır. Rüya, madde şeylerin sübtil organlar vasıtasıyla deneyimlenmesinden başka birşey değildir ve hepimiz nasıl uzun ve karmaşık bir rüyanın, kolumuzdaki saatin birkaç hareketi kadar inanılmaz kısa bir sürede görüldüğünü biliriz.

Özet olarak, yaratma fiilinde, esirgeme ve yıkım fiilleri de mevcuttur; dolayısıyla Tanrı illüzyon yaratarak, eşanlı olarak yarattığını esirger ve yok eder.

Bu nedenle gerçekte, esirgenmesi ve yok edilmesi gereken hiçbirşey yaratılmamıştır çünkü yaratılan Yaratılış Hiç'ten gelir ve bu Hiç gerçekte, her bakımdan hiç demektir.

Bu Hiç gerçekten hiçbirşey demek olsa da, yine de Hiç'in *Brahma* tarafından yaratıldığı, *Vishnu* tarafından esirgendiği ve *Manesh* veya *Shiva* tarafından yok edildiği söylendiğinde yalnızca illüzyon anlamında bahsedilir yani Tanrı'nın aldatıcı (illüzyonsal) kainatla –*brahmand* [61] ilgili sonsuz, ilahi rüya halinden.

Gerçeğin sonsuzluğunda yaratılış, esirgeme veya yıkım, ne uzay ne de görecelik konusu gibi şeyler ve geçmiş, şimdiki zaman, gelecek gibi zamanın ilişkili etmenleri yoktur.

Gerçek'in sonsuzluğunda , tek, sonsuz, ebedi ve ezeli, herşeyi kaplayan varoluş **vardır.**

Kısacası insanın bilinci, Hiç'in izlenimlerini bilinç-altında deneyimlemesini sağladığında insanın rüya gördüğü söylenir. İnsanın bilinci aynı Hiç'in izlenimlerini daha gerçekçi olarak tam-bilinçle deneyimlemesine neden olduğunda, insanın rüya gördüğü söylenir yine de rüya içinde başka bir rüya veya Hiç'i Hiç'in içinde deneyimlediği, rüyanın içinde boş bir rüya gördüğü söylenir. Bu nedenden dolayı en uygun şekilde dünya ve onun işlerinin Hiç içinde Hiç –rüya içinde rüya olduğu söylenir. Bu Tanrı'nın insan halinde, insan hayatını ilahi bir rüyada boş bir rüya olarak deneyimlemesi demektir ki bu Yaratılış demektir. Veya diğer bir deyişle, insan hayatı yanlızca Kendi ilahi rüyasını veya Yaratılış'ı düşleyen Tanrı'nın bir başka rüyasıdır.

Tanrı, insan formunda tam bilinç kazanmış olmasına ve yanlış yere madde alemin gerçeği diye Hiçlik'in sahte sonsuzluğunda türlü izlenimleri deneyimlemesine rağmen, bu tam bilinç ve bu sayısız izlenimlerin tümü, insan halindeki Tanrı dolaylı olarak Kendi orijinal ilahi derin uykunun ilahi hali iddiasındayken, derin uyku haline geçtiğinde soğurulur ve yudumlanır. İnsan halindeki Tanrı derin uyku halinden her gün tamamen uyandığında, derin uyku süresince hareketsiz yatan bilinç ve derin uykuda (görüntü ve deneyim olarak) yok olan çok sayıdaki izlenimler şimdi bir kez daha gerçek ve sonsuz Hiçlik şeklinde tezahür eden sonlu Hiç'in sahte deneyimlerini üretmek için fırlatılır.

Bilincin bu sonu gelmez emme ve fırlatma zinciri ve derin uyku ve uyanıklık hallerinde birbiri ardına gelen izlenimler, nihai olarak tüm izlenimler dışarı atılana veya bilincin tekrardoğum ve içedönüş sürecinde karşıt izlenimlerin deneyimlenmesi yoluyla temizlenene kadar devam eder. Böylece Tanrı'ya, O'nun orijinal, ebedi ve ezeli, sonsuz gerçek Tanrı-hali'nin bilinçli deneyimini vermek için izlenimsiz bilinç baki kalır.

İnsan-formu aracılığıyla değişmez şekilde tam ve izlenimsiz bilinç kazanan insanın farklı halleri, Tanrı'nın farklı halleri ile karşılaştırılmak üzere örnek olarak alınabilir.

İnsan halindeki Tanrı'nın derin uyku hali yanlızca Tanrı'nın ilahi derin uyku haline benzemekle kalmaz bu aslında tam tamına Tanrı'nın, mutlak sınırsız boşluğun

---

[61] Yaratıcı, Koruyucu ve Dağıtıcı niteliklerinden en önemlisi Koruyucu'dur çünkü geçmişi ve geleceği koruyan "Şimdiki zaman" en önemli olanıdır. Bu nedenle *Parvardigar (Vishnu)* –Koruyuculuk- Tanrı'nın en önemli niteliğidir.

hakim olduğu Tanrı-Olan'ın, Ötesi'nin Ötesi halindeki aynı orijinal ilahi derin uyku halidir[62].

[62] Tanrı-idraki ile derin uyku arasında derin ve çok gerçek bir ilişki vardır. Ruhun ebedi ve ezeli arzusu, Tanrı ile bir olmaktır, ancak bilinç kendini maddeye bağladığından, sanki sadece madde ile bir olur. Örneğin taş halinde, madde bilinç ruhun kendisini taş ile özdeşleştirmesine neden olur oysa gerçekte ruh her zaman Tanrı ile birdir. Bunu daha iyi açıklamak için, opyum veya sarhoş edecek bir içki aldığınızı varsayalım. Bedeninizde radikal bir değişiklik olmamasına rağmen mutlu ya da üzgün hissedersiniz ve etkilenen ve duygularınızı uyandıran yanlızca bilincinizdir. Dolayısıyla siz, başlı başına bir ruh olarak, sadece madde-bilinçli hissetseniz de, yirmidört saat Tanrı ile birsinizdir.
Aynı şekilde çok yorgun ve bıkkın hissettiğinizi ve yatmaya gittiğinizi varsayalım. Yapmaya çalıştığınız şey nedir? Yaptığınız sizin olağan ve doğal haliniz olan Tanrı'ya sığınmaya çalışmaktan başka birşey değildir. Bu nedenle tüm Yaratılış'ın bir süreliğine derin uyku haline girerek bilinçli veya bilinçsiz Ruh-Ötesi Tanrı'ya sığınma eğilimi vardır.

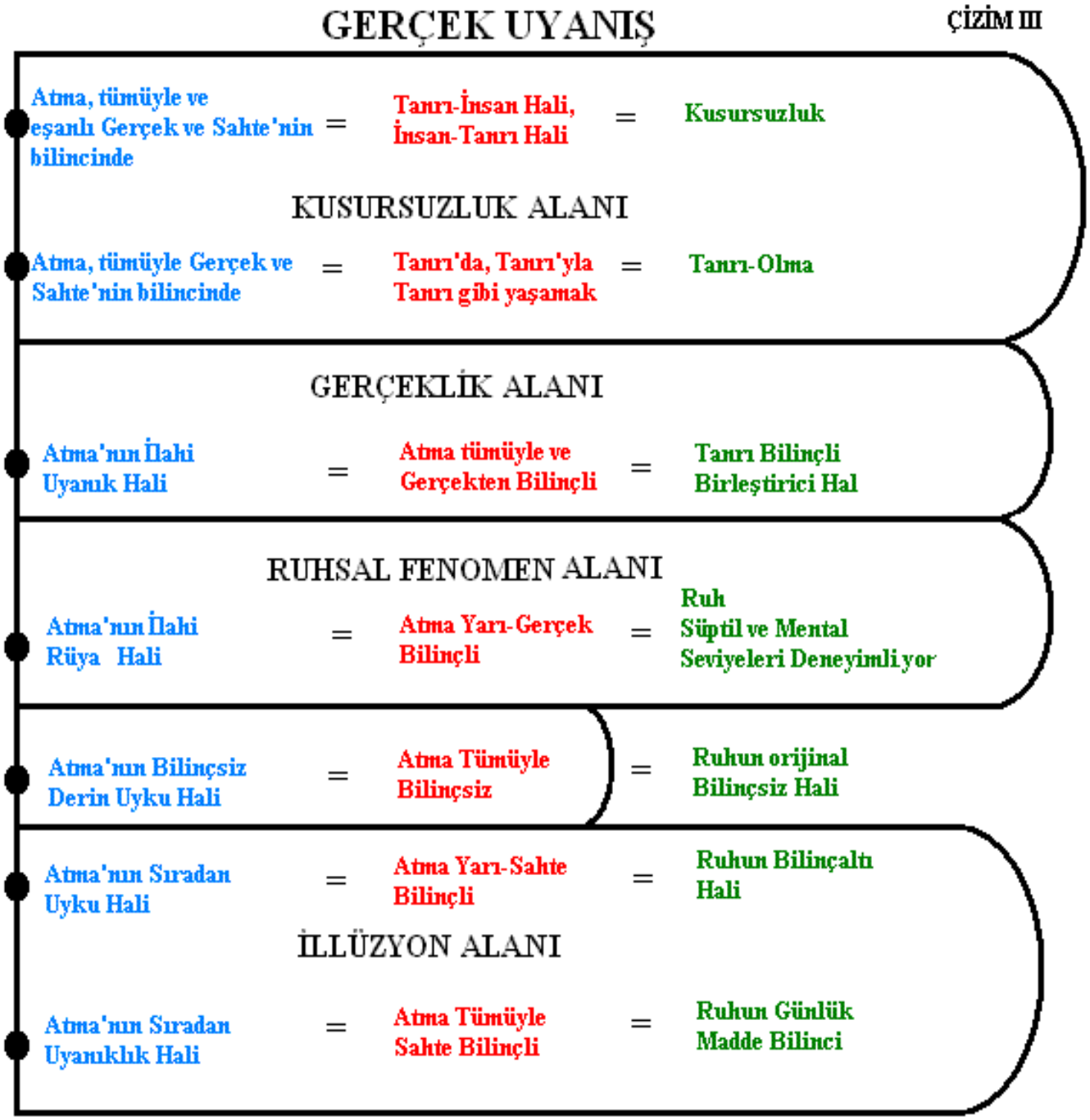

Bilincin tekamülünün başlangıcından bilincin içedönüşünün sonuna kadar, bir bütün hayat boyunca bir çok ölüm sanki tek bir hayattaki birçok uyku gibidir.

* * *

Kendi için yaşayan gerçekten ölüdür ve Tanrı için ölen gerçekten canlı.

- Meher Baba

İnsan derin uyku haline geçtiğinde mutlak boşluk ve bilinçsizlik hakim olur ve insanın içindeki "öz" normal olarak nefes almaya devam etse de yine de insanın bu "öz"ünde ne sınırlı "ben"inin veya egosunun bilinci ne de sınırlı zihin, enerji,beden veya dünyanın bilinci vardır. İnsanın içindeki öz kendi varlığının dahi bilincinde değildir. Kısacası, insanın derin uyku halinde "öz vardır" ve bilinç "yoktur".

İnsan günlük derin uyku halinden uyandığında bunu, normalde kendi uykudaki izlenimler bilinci, bilinçaltını, bilinci dışarı fırlatmak üzere tahrik veya teşvik etmesi ve görünüşe göre derin uykuda yok olan uykudaki izlenimleri deneyimlemesi dışında herhangi bir neden olmaksızın yapar. Bu nedenle insan uyanır uyanmaz değişmez bir şekilde ve eşanlı olarak önce etrafındakilerin ardından tedrici şekilde sınırlı "ben"in, zihin, enerji, beden ve dünyanın, tüm donatısıyla kendi "öz"ünün bilincini kazanır.

Benzer şekilde, orijinal ilahi derin uyku halindeki Tanrı'nın sınırsız, orijinal boşluktan uyanması için mutlak olarak bağımsız Tanrı'nın orijinal, sonsuz arzusu olan Sebep –orijinal sebep- dışında bir mantık, neden, sebep yoktur.

Tıpkı derin uyku halinden[63] uyanan insanın değişmez şekilde önce rüya halinde olması ardından tamamen uyanması, (uzun sürebileceği gibi yanlızca bir saniye kadar süren) uyku halinin yarı-bilinçli halinden sonra tam bilinç kazanması gibi Tanrı-Olan halindeki Tanrı için de durum aynıdır. Orijinal ilahi derin uyku halinden tümüyle uyanmadan evvel Tanrı mutlaka, yaratıcı hali veya ilahi rüya hali olan ilahi yarı-bilinçli hali mutlaka deneyimler.

Sebep olarak orijinal, sonsuz arzu Tanrı'daki en-sonlu ilk bilinç damlacığını tezahür ettirdi. Bu en-sonlu bilinç, şu anda yarı-bilinç halinde olan Tanrı'ya bilinçaltı yoluyla aynı zamanda Hiçlik olarak tezahür eden saklı Hiç'in en-sonlu izlenimini deneyimletti. Bu Hiçlik'in en-sonlu ilk izleniminin deneyimi "ilahi rüya"yı –kainatın yaratılışını başlattı.

Böylece Tanrı-Olan halinde bilincin ilk damlacığı, Tanrı'ya ilahi bilinçaltı ilhamı vermiş ardından ilahi derin uyku halinde olan Tanrı'ya ilahi yarı-bilinç halini sunmuş oldu. Bu ilahi yarı-bilinç halinde Tanrı, O'nu tümüyle uyandırıp Tanrı'nın Kendi sonsuz, sınırsız ve limitsiz ilahi doğasının deneyimi veren gerçek, ilahi uyanış halinden çok önce, ilahi rüyayı görür ya da ilahi rüyayı, Yaratılışı deneyimler.

Tanrı'nın bu ilahi bilinç-altı da Herşey'in Tanrı-Olan halinde saklı olan Hiç'den ortaya çıkmış ve kaçınılmaz olarak Herşey'in orijinal mutlak boşluğundaki yaratılış noktasından veya *Om* noktasından yansımıştır.

Tanrı'nın ilahi bilinç-altının yansımasının orijinal mutlak boşlukta yaratılış noktası yoluyla titreşimi, Tanrı'nın ilahi derin uykusunu harekete geçirmiş ve Tanrı'nın orijinal soluğunu veya orijinal Söz'ü –ilahi *nadı*, uzay, zaman ve kozmik kainatla birlikte, onun sınırlı ve sonlu egosu, zihni, enerjisi ve bireysel ve çoklu formlarının tüm donatılarıyla tezahür ettirmiştir.

İlahi rüya halindeki Tanrı'nın sonsuz ilahi bilinç-altının yansıması hız kazandıkça, ilahi rüya veya Yaratılış evrim geçirmeye başlar ve ilahi yarı-bilinç halindeki Tanrı yanlız ilahi rüyayı deneyimlemekle kalmaz eşanlı olarak, Kendisini kozmik tekamül alanında deneyimlediği herşey ile özdeşleştirip ve bağdaştırarak Kendi ilahi rüyasına tabi olur.

Tanrı'nın sonsuz ilahi bilinç-altı sonsuz bir şekilde mutlak boşlukta yaratılış noktası yoluyla yansıdığında, tüm Yaratılış tedrici olarak dışa vurur ve boy, biçim, form,

---

[63] Arka sayfadaki "Gerçek Uyanış" başlıklı grafiğe bakınız.

renk gibi niteliklerde, ilahi bilinç-altının yansımasının yoğunluğuna bağlı olarak evrimleşir.

Bu aşamada ilahi derin uykunun Ötesi'nin Ötesi hali içindeki Tanrı, O'nda saklı olan ilahi sonsuz bilinç-altının tam olarak ortaya çıkmasından bile sonra, ilahi derin uykudan henüz –tümüyle değil ama yarı-bilinçli olarak – uyanmıştır.

Şimdi daha da evrimleşmiş ilahi yarı-bilinçli hali içindeki Tanrı, ilahi rüyayı daha güçlü bir şekilde deneyimler ve aynı zamanda Kendini, Kendi Yaratış'ı ile daha yoğun bir şekilde özdeşleştirir ve bağdaştırır.

Tedrici ama şimdi daha da güçlü olarak Tanrı Kendini kozmik tekamüldeki herşey olarak deneyimler ve Kendini evrenlerle, havalarla, -taşlar, metaller, bitkiler, solucanlar, balıklar, kuşlar, hayvanlar ve insanlar gibi- canlı ve cansız varlıklarla özdeşleştirir. Bu yolla Tanrı, Onun **İlk Sözü** olan "Kimim Ben?"e, -"Ben taşım", "Ben metalim" gibi ve nihayetinde de "Ben erkeğim","Ben kadınım" şeklindeki- görünürde gerçek ama gerçekte sahte cevaplar alır.

Tanrı kendini insanoğlu ile özdeşleştirdiğinde artık O yarı-bilinçli değildir; çünkü ilahi rüyanın bu aşamasında, Tanrı Kendini insan formuyla özdeşleştirir özdeşleştirmez tam bilinç kazanır.

Tam bilinç şimdi kazanılmış olduğundan, bu bilinç tüm rüyaları dağıtmalı ve O'nun Kendisi'nin Tanrı olduğunu idrak ederek, gerçek uyanıklık halini deneyimlemesine neden olmalıdır. Bu aşamada, Tanrı kendini insanoğluyla özdeşleştirmiş ve müthiş bir farkındalık[64] duygusuyla tümüyle bilinçli olsa dahi, henüz daha Kendi gerçek, ilahi uyanıklık halini idrak etmemiştir çünkü şu ana kadar elde ettiği tam bilinç, saklı olan ve görünürde Kendi ilahi sonsuz bilinç-altının yansıması yoluyla Herşey olarak tezahür etmiş olan Hiç'in Hiçlik'indendir. Bu Tanrı'nın Kendisini , gerçek olan Herşey ve Kendi Tanrı kimliğinin Kendisi olarak bilincine varması yerine, Kendi yansıtılmış yaratılışı ile özdeşleştirmeye iter.

Kısacası bu Tanrı'nın Kendini tam bilinçte insan formlarıyla özdeşleştirirken, hala Kendi gerçek ve orijinal Tanrı-Olan halinden bihaber kaldığı aşamadır.

Bu tam bilinç halinde bile Tanrı hala Kendi yarattığı dünyayı deneyimlemeye ve müthiş bir farkındalıkla eşanlı olarak Kendini insanoğullarıyla özdeşleştirmeye devam eder böylece kendini, doğal olarak karşıt olan izlenimlerin hakimiyetlerine göre bazen erkek bazen kadın olarak bulur. Diğer bir deyişle, insan halindeki Tanrı tamamen bilinçli ve tümüyle farkında olsa dahi, Kendisini Tanrı-Olan halindeki Tanrı olarak değil ama insan halindeki adam olarak, sonsuz değil sonlu olarak deneyimler.

Buradaki paradoksal ironi Gerçek olan Tanrı'nın, Kendi gerçeğini illüzyon içerisinde kaybettiğinden ve Kendi gerçeğini Gerçek'i deneyimlerken bir engel yaptığından, sahte yaratılışı gerçek olarak kabul etmesidir.

İnsandaki-Tanrı'nın Kendisini Gerçek-Tanrı olarak deneyimlemesi için, şu anda insan üzerinde sabitlenmiş olan Tanrı'nın tam bilincinin yansımasının içedönmesi gerekir ki dışarı doğru yansıtıldığında Tanrı'yı insanla özdeşleştiren aynı tam bilinç Kendini Kendisi ile özdeşleştirsin. Bu Tanrı halinin idrakidir ve bu idrak tek başına ilahi rüyanın sonunu getiren ilahi amaçtır.

İlahi amaca ulaşılması, bu aşamada İnsandaki-Tanrı'nın, tedrici şekilde bilincin içedönüşü süreci yoluyla, nihayet olarak kazanılmış olan tam bilincin mirasını

---

[64] İnsan formu elde etmeden önce bilinç vardır ancak farkındalık yoktur. Derin uykuda ne bilinç ne farkındalık vardır. Altıncı seviyeye kadar farkındalık vardır. Yedinci planda yanlız bilinç vardır.

korurken,mutlak boşluğun bu orijinal ilahi derin uyku halinde ölümü deneyimlemesinin gerektiği anlamını taşır. Böylece Tanrı kendi ebedi "Ben Tanrı'yım" halini bilinçli olarak idrak edebilecektir. Bunun üzerine, Kendi orijinal haline bilinçli olarak ulaştığından, Tanrı kendi ilahi ebedi varlığını ve –sonsuz ve gerçek - Herşey olan Kendi ilahi doğasını deneyimleyecektir; ve sonunda Kendi İlk Sözü veya sorusu "Kimim Ben?"e "Ben Tanrı'yım" olan gerçek cevabı elde edecektir.

Biraz daha açalım; insan-bilinçli Tanrı, tekamül etmiş tam bilinçle ilahi amaca ulaşmak için, tekrardoğum sürecinde daha fazla deneyim yoluyla, Kendisini ilahi rüyasında (Yaratılış) ilk insan formuyla özdeşleştirir ödeşleştirmez kazandığı, zaten yansıtılmış bilincini Kendi içine yönlendirmek için çabalar.

İlahi rüyanın bu sonunun başlangıcının yaklaşması aşamasında, insan formunda sahte uyanıklık halini deneyimleyen Tanrı'nın tam bilinci büyük bir gayretle, içedönüş süreci yoluyla, tamamen tekamül etmiş ama Kendi yerine dışarı, kozmik kainattaki herşeye doğru dışa dönmüş bilincini, Kendi'ne döndürmek için çabalar.

Derin uyku halindeki Tanrı'nın tam bilinçsizliğinin, bilincin tekamülü yoluyla tedrici olarak tam bilinçliliğe yansıtılmasını ve yansıtılan bilincin, gerçek ilahi uyanık "Ben Tanrı'yım" halini deneyimlemeden önce, birçok tekrardoğumdan sonra, bilincin içedönüşü yoluyla nihai olarak nasıl içe çevrildiğini betimleyebilmek için farklı aşamaları, Tanrı'nın bilincindeki her tedrici artış aşamasını, önce derin uykuda olup sonra hergün nihayet alışılmış uyanıklık halini idrak edecek kadar bilinç kazanan normal insanın göreli durumuyla karşılaştırarak gözümüzde adım adım canlandıralım.

İlk Aşama

Gözleri tamamen kapalı derin uykudaki bir insanı gözünüzde canlandırın. Bu insan tamamen bilinçsiz ve etrafındakilerden bihaberdir. Şimdi aynı zamanda Tanrı-Olan halinin orijinal mutlak boşluğundaki Tanrı'nın orijinal derin uyku halini tasavvur edin. Her iki durumda yani Tanrı'nın formsuz halinde ve kadın veya erkek olarak insan-formu halinde tam bir bilinç yokluğu vardır ve her iki durumda da mutlak boşluk hakimdir. Aynı zamanda her iki durumdaki tümüyle bilinç yokluğunu, derin uykuda gözleri tamamen kapalı bir insan ile karşılaştırdığınızı da tasavvur edin.

İkinci Aşama

Bir sonraki durumda bu insanın hala uykuda olduğunu ama çok çok yavaş bir şekilde gözlerini açmaya başladığını çünkü derin uyku halinden henüz kalktığını ve mutlak boşluğun sihirinin, derin uyku halindeki insanda aynı şekilde saklı olan ve bilinçaltı yoluyla yansımaya başlayan hareketsiz izlenimlerin ortaya çıkışıyla parçalandığını gözünüzde canlandırın. Bu insan şimdi hala uykudayken türlü izlenimlerin bilinçaltı yoluyla yansıması nedeniyle, derin uyku halinde olmasa bile, rüyaları deneyimlemeye başlar çünkü mutlak boşluk artık hakim değildir. İnsanın rüyalarını deneyimlenmeye başlaması, yarı-bilincin ilk aşamasında, bilinçaltı yoluyla alt-sübtil formlardaki Hiçlik'in hareketsiz izlenimlerini deneyimlemeye başlaması demektir. Şimdi insan artık yanlız yarı-bilinçli halinin ilk aşamasında olup, yanlız rüyaları deneyimlemeye başlamakla kalmaz aynı zamanda kendi yarattığı alt-sübtil formlardaki mahluklarla bağdaştırarak kendini rüyalara tabi kılar. Böylece insanın bilinçaltında hareketsiz yatan izlenimlerin yansıması, onun kendi rüyalarının dramasında kahraman veya yaratıcı rolü oynamasına neden olur. Bu rüya halindeki insan derin uykusundan henüz harekete

geçmiş ve yarı-bilinçli hale henüz ulaşmış olduğundan, rüyaları deneyimleyen bu adamı gözlerini çok çok az açan biri olarak tasavvur edin. Gözlerin açılışının başlangıcı, insanda bilinçaltı olarak tezahür eden ilk bilinç izinin ortaya çıkışına benzer.

İnsanın bu durumunu gözümüzde canlandırırken, paralel olarak, Tanrı'nın aynı şekilde orijinal o ilahi derin uykusundan henüz uyandığı hali tasavvur edin. Şimdi Tanrı Hiçlik'in ilk en-sonlu izlenimi Tanrı'nın ilahi bilinçaltı yoluyla yansıtılır yansıtılmaz, yanlız ilahi rüya halini ya da Yaratan halini deneyimlemeye başlar. Bunların her ikisi de –yani Hiçlik ve Tanrı'nın ilahi bilinçaltı- Hiç olarak, Tanrı'nın Herşey olan orijinal halinde saklıydı. Şimdi ilahi yarı-bilinç halinin ilk aşamasında olan Tanrı kendini, Hiçlik'in izlenimleri olan Yaratılışı gerçekleştirmeye henüz başlamış sonsuz ilahi bilinçaltı yoluyla Kendi Yaratış'ının (yani Kendi ilahi rüyasının) mahlukları ile özdeşleştirmeye başlar.

Üçüncü Aşama

İnsanın üçüncü aşamasını yarı açık gözlerle hala uykuda olarak gözünüzde canlandırın çünkü bu haldeki biri tümüyle yarı-bilinçli hali deneyimler. Bu hala-uykuda insanın tümüyle yarı-bilinçli halini tasavvur edebilmek için, yarı-bilinçli halin başlangıcını temsil eden gözleri çok çok az açık olarak gözünüzün önüne getirmeye devam edin. Bu halde, daha önce söylendiği gibi, bilinç-altı tarafından toplanan ve şimdi bilinç-altının yansımasıyla dışarı fırlatılıp insanın rüya halininin başlangıcına neden olan Hiçlik'in sahte, düşsel izlenimleri nedeniyle rüyaları deneyimlemeye başlar. Ancak rüyalar devam ettikçe ve birçok ve uykudaki çeşitli izlenimin yansıma yoğunluğu bilinç-altı yoluyla hızlandıkça, bunlarla bilinç-altı olarak giderek daha fazla ilgilenir. Sonuç olarak, kendini rüyalarında şimdi kendi yaratışının mahluklarıyla sıkı bir şekilde bağdaştırır ve tümüyle yarı-bilinçli haldedir. İnsanın yarı-bilinçli hali, ne tümüyle bilinçsiz derin uyku, ne de tümüyle uyanık tam bilinç halini ifade eder. Bu hal adeta yarı-uyanıklık halidir. Şimdi insanın bu üçüncü aşamasını, yarı-açık gözlerle tasvir edilen, rüyaları daha güçlü ve azimle deneyimleyen yarı-bilinç hali olarak gözünüzde canlandırın.

İnsanın bu halini gözünüzde canlandırırken aynı paralelde ilahi rüya halinde, yarı-bilinç halini deneyimleyen Tanrı'nın o halini tasavvur edin. Bu aşamada, Yaratılış'ın Yaratan'ı olarak Tanrı sonsuz, yaratıcı halini ilahi yarı-bilinç hali yoluyla deneyimler. Burada yoğun bir şekilde Yaratılış'ı varoluşa yansıtan sonsuz, ilahi bilinç-altı, mütemadiyyen Tanrı'nın kendisini, Kendi yaratışının mahluklarıyla özdeşleştirmesini tekrarlar. Tanrı gerçekten Kendisi'ni kendi Yaratış'ının mahlukları olarak gördüğünden bu, sonsuz deneyimlerin Tanrı'nın ilahi rüyasında daha da güçlü bir doğayla ortaya çıkmasına neden olur.

Dördüncü Aşama

İnsanın dördüncü aşamasını, onun hala uyuduğu ama zaten yarı açık olan gözlerini, giderek artan izlenimlerin hala rüya halinde olan insanın bilinç-altı yoluyla daha fazla yoğunlaşmasına uyumlu olarak, kademeli şekilde daha da açmayı denerken göz önüne getirin. Burada insan yanlızca yarı-bilinç halinde değil aynı zamanda tam-bilinçliliğin kıyısındadır ve uyanıklık halini idrak etmek üzeredir.

Şimdi buna paralel olarak Tanrı'nın bu halini, O'nun ilahi uyku halinin dördüncü aşaması olarak da tasavvur edin. Dördüncü aşamadaki insanın yarı-bilinçli halini, ilahi

rüya halindeki Tanrı'nın çok kritik bir aşamasıyla kıyaslayın. Burada sonsuz izlenimlerin Tanrı'nın sonsuz ilahi bilinç-altı yolu ile yansıması, Tanrı'nın bilincinin kozmik tekamülü yolunda o denli şiddetlenmiştir ki bu yansıma, Kendi ilahi Yaratılış rüyasında Tanrı'yı Kendi en mükemmel görüntüsüyle özdeşleştirmesi olan Hiçlik'in sonsuzluğuna neredeyse bütünüyle sabitlenmek veya mükemmelen odaklanmak üzeredir. Böylece ilahi rüya halinin bu aşamasında, Yaratıcı Tanrı Kendisini, Yaratış'ının canlı ve cansız herbir nesnesiyle sayısız özdeşleşmenin ardından bir insan formuyla özdeşleştirmek üzeredir. İlahi sonsuz yarı-bilinç halindeki Tanrı insan formu ile özdeşleşmesiyle uyumlu olarak tam bilinç kazanmanın kıyısına yaklaşmaktadır.

Beşinci Aşama

İnsanın beşinci halini hala uyuyan ancak gözleri **hemen hemen** açık olarak gözünüzde canlandırın. Bu haldeki insan, bilinç-altı yoluyla büyük yoğunlukla yansıtılan rüyaları son aşamalarını en yüksek noktasında deneyimlerken, **hala** yarı-bilinçli ya da yarı-uyanık haldedir. Zirve noktasına, hem izlenimlerin yoğunlaşmış yansımasının çok daha az bulanık olan veya daha fazla gerçeklik içeren formları hem de çok daha büyük berraklık derecesinde veya olgunluk aşamasında görülen, uygun rüyalarla ulaşılır. Bu, rüyalardaki Hiçlik'in alt-sübtil formlarının zirveye ulaştıkları ve çok daha berrak göründükleri aşamadır. En yüksek noktalarında olan rüyaların artık durması gerekir, çünkü insanın bilinç-altı yoluyla izlenimlerin yansımaları tarafından ulaşılan zirve bu noktada tam bilincin tezahürünü her an tahrik ve teşvik etmeye yeterlidir. Bu nedenle insanın **nerdeyse** tümüyle bilinçli hali, hala uykuda olmasına rağmen gözleri nerdeyse iyice açık olarak tasavvur edilebilir. Bu rüyadan kalkan insanın tam uyanık hale gelmesinden az evvel ulaşılan aşamadır. Bu bilinç-altının tümüyle olgunlaşmış yarı-bilinçli halidir.

İnsanın beşinci halini gözümüzde canlandırırken, bunun yanında Tanrı'nın ilahi rüya halinde tamamen olgunlaşmış ilahi, sonsuz yarı-bilinç halini deneyimleyen ve hemen hemen tam bilinç kazanmak üzere olan o halini tasavvur edin. Tanrı'nın ilahi, sonsuz bilinçaltı yoluyla oluşan sonsuz izlenimlerin yansımasının zirvesindeki şiddeti, Tanrı'yı yarı-bilinçli olarak Yaratılış'ın ve formların kozmik evriminde mahlukların en sonuncusuyla özdeşleştirmek için neredeyse kesilmiştir. İlahi, sonsuz bilinç-altıyla Tanrı **hemen hemen olgunlaştığında** O'nu hayvan formlarının sonsuz izlenimleriyle özdeşleştiren ilahi, sonsuz yarı-bilinçli halindedir. Ancak şu anda, **tamamen olgun** ilahi, sonsuz yarı-bilinç halinde olan Tanrı'nın, ilahi rüya halinin beşinci aşamasındaki Tanrı, yoğun ve sonsuz bir şekilde Kendi ilahi, sonsuz bilinç-altı yoluyla yansımalarına rağmen, daha fazla hayvan formlarının izlenimleriyle özdeşleştirilemez. Bu aşamada ilahi rüyada öyle bir noktaya ulaşılmıştır ki, Tanrı'nın zirvesinde olan ilahi, sonsuz bilinç-altı yoluyla sonsuz şekilde yansıtılmış izlenimlerin sonsuzluğa yansımasıyla, bu sonsuz yansıma Tanrı'yı neredeyse bir insan formu ile özdeşleştirir ve Tanrı neredeyse tamamen bilinçlidir.

Altıncı Aşama

İnsanın altıncı halini uykusundan tamamen uyanmış ve gözlerini tamamen açmış olarak gözünüzde canlandırın. Bu halde insan artık, bilinç-altında depolanmış ve Hiçlik'in alt-sübtil formlarında bilinç-altı yoluyla depolanan, Hiçlik'in hareketsiz izlenimlerinin bulanık ve soluk yansımasından başka birşey olmayan rüyalar gören yarı-

bilinçli durumda değildir. Bu insan halinin, onun tümüyle uyandığı aşamasıdır, her ne kadar tümüyle bilinçli ise de kendi "Öz"ünün henüz bilincinde değildir. İnsan artık derin uyku ve yarı-bilinçli halinde değildir ve kazanılan tam bilinçle, şimdi tamamen açık gözlerle tasavvur edilir. Bu rüyanın sonu veya insanın, bulanık ve soluk alt-sübtil formlar biçiminde ham haldeki Hiçlik olarak, saklı veya hareketsiz Hiç'i deneyimlediği sahte halin sonu demektir. Şimdi uyanık halde olan insan artık Hiçlik'i rüya halinde görmeye alıştığı gibi bulanık ve soluk birşey olarak deneyimlemez veya görmez. Henüz tamamen açılmış gözleriyle sersemlemiştir ve daha gerçekçi şekilde yüzleştiği şeylere dik dik bakmaktadır. İnsan, rüyalarında ham, bulanık ve soluk olarak gördüğü Hiçlik'in aynı formlarını şimdi sanki olgun, berrak ve tümüyle gelişmiş gibi gözlemektedir. Bu halde insan sanki birkaç saniye evvel uyandığı uykudan çok daha gerçekçi olarak, bir başka rüya görür.

Bu insanın sersemlemiş olarak yanlızca nesnelerin görüntüsünü çok daha gerçekçi ama yine de boş bir rüya olarak deneyimlediği altıncı aşamadır. Yani insan, kendisine rüya halinin rüyasının içinde bir başka rüya hissini veren, daha güçlü ve gerçekçi ama yine de boş rüya halinin bir rüyası olarak görür.

Bu hal, insanın uyandıktan hemen sonra, önce kendisini değil görüş alanına giren nesneleri görmekten başka birşey yapamadığı birkaç saniyeye karşılık gelir. Bunun nedeni, uyku halinden sonra gözlerini açar açmaz, uzun süredir kapalı olan gözlerin kendiliğinden açılmasının onda bir tür sersemlik hali yaratması ve uyanmış ve tümüyle bilinçli olmasına rağmen insanın hala "Öz"ünün ya da kendi etrafındaki nesnelere göre konumunun farkında olmamasıdır. Sadece gözüne çarpan nesnelere gözünü dikmektedir.

İnsanın altıncı halini gözümüzde canlandırırken, paralel olarak Tanrı'nın kendini **tam** bir insan formuyla özdeşleştirdiği ve **tam** bilinç kazandığı o anı tasavvur edin. O anda Tanrı artık ilahi, sonsuz bilinçaltı tarafından Yaratılış veya tümüyle evrimleşmiş Hiçlik olarak serbest bırakılan, saklı Hiç'in yansıması olan orijinal ilahi rüyayı gören ilahi, sonsuz yarı-bilinçli halde değildir.

Bu altıncı halde Tanrı şimdi Kendi orijinal, ilahi derin uyku ve Kendi ilahi, sonsuz yarı-bilinçli halinden çıkmıştır çünkü O şimdi tümüyle bilinçlidir. Burada Tanrı ne Kendi sınırsız Öz'ünün ne de Kendi sonsuz, sınırsız ve limitsiz sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz saadet olan üçlü-doğasının bilincindedir ama **yanlızca** tümüyle bilinçlidir. Tanrı, O'nun tam bilinci yoluyla berrak ve iyice tanımlanmış, görünüşe göre sonsuz niteliklerini *nihayetsiz bir şekilde* gösteren gerçekçi madde haller olarak tezahür eden Hiçlik içerisinde bilinçli olarak soğrulması anlamında tam olarak bilinçlidir.

Yedinci Aşama

İnsanın yedinci halini gözleri tam açık, sınırlı özü veya egosunun varlığını ortaya koyma anlamında tamamen ve tümüyle uyanık ve insan formunun ya da madde bedenin, etrafındakilerin ve madde alemin bilincinde olarak gözünüzde canlandırın. Bu insan tümüyle bilinçli ve maddenin tamamen farkında olsa ve madde alemi tam olarak deneyimlese dahi hala madde bedeninin sınırlamaları yoluyla dolaylı olarak da olsa bilinçsiz kullandığı sınırlı enerji ve zihnin bilincinde değildir. Bu halde insan tamamen bilinçlidir, ancak bu madde-bilinçtir ve kendinin, onu çevreleyen dünyanın içindeki bir kişi olarak farkındadır.

İnsan yanlızca madde alemin ve gözünün önündeki her şeyin tümüyle farkında olmayıp aynı zamanda bunları, kendi sınırlı beninin tümüyle bilinçli ve farkında halini onlara tabi kılarak deneyimler. Şimdi artık hakim beş madde duyusu yoluyla madde alemin nesnelerini bilerek veya bilmeyerek, sınırlı beni derin uykuda bir kez daha ölmeden önce, uyanıklık halinde öne sürdüğü gibi onları göreli değerlerine bağlamak için şimdi tamamen gelişmiş olan enerji ve zihni kullanıp tanır ve kendiliğinden ve dolaysız olarak birbirinden ayırd eder.[65]

İnsanın yedinci halini gözünüzde canlandırırken, Tanrı'nın benzer şekilde, Kendisini tamamen insan formu ile özdeşleştirdiği ve tam ve eksiksiz bilinç kazandığı hali tasavvur edin. Şimdi Tanrı daha fazla ilahi bir şekilde orijinal ilahi rüyayı görmez ama kazandığı tam bilinçle, sahte tam farkındalığı deneyimler. Bu farkındalık hatalı olarak Tanrı'yı, Kendi sonsuzluk halinde saklı olan ve yeni kazanılan bilinçle Tanrı'nın bu Hiç'i sonsuz ve gerçek Herşey'miş gibi gerçekçi olarak deneyimlemesini sağlayan orijinal Hiç'in farkında yapar. Diğer bir deyişle, ilahi sonsuz yarı-bilinçli halindeyken Tanrı, Kendi ilahi rüyası şeklinde, Hiçlik olarak tezahür eden saklı Hiç'i deneyimliyordu. Görünen o ki şimdi tümüyle bilinçli haldeki Tanrı, bu Hiç'i Hiçlik'in ilahi rüyası olarak değil, esasında bu Hiçlik'in farkındalığını Herşey olarak deneyimlemektedir.

Bu aşamada farkındalığın ortaya çıkışıyla, yaratıcı halindeki Tanrı'nın orijinal ilahi rüyanın ilahi rüyasını görmeye son vermesine rağmen, tam bilinç ve eksiksiz farkındalık kazanmış olduğundan şimdi artık Tanrı orijinal ilahi rüyanın, bir rüya olarak değil gerçekçi birşey, illüzyon değil gerçek, Kendi yarattığı Hiç'i esirgeyip, Hiç değil Herşey olarak tamamen farkında hale gelir. Bu, Tanrı tam bilinç kazanmış ve yaratıcı halinde eksiksiz farkındalık deneyimlemiş olmasına rağmen, Yaratıcı Tanrı'nın bu farkındalığı bir aldanmayı tecrübe eder ve şimdi kendini insanoğluyla özdeşleştirirken Tanrı'yı, Hiç'i Gerçek olarak gördüğü Kendi ilahi rüyasını (veya Yaratılış'ı) görür hale getirir demektir.

Kısacası, insanın-içindeki-Tanrı olarak Yaratıcı Tanrı şimdi tamamen bilinçli ve eksiksiz olarak farkında ve orijinal ilahi rüyasından çıkmış olmasına rağmen Kendisi'ni Tanrı olarak değil, Kendi orijinal ilahi rüya halini Gerçek olarak deneyimleyen tamamen madde bilinçli insan olarak görür. Burada, insanın-içindeki-Tanrı'nın sahte gerçeğin farkındalığıyla uyanık halde, boş ilahi rüyayı orijinal ilahi rüya içerisinde Tanrı'nın başka bir rüyası şeklinde görmeye devam ettiği söylenir.

Bu, kazanılmış tam bilinçle Tanrı boş rüyayı görmeye devam ederken Kendisini sınırsız ve sonsuz Öz ile değil insanoğlu şeklindeki en mükemmel imgesiyle özdeşleştiren yanlış farkındalıkla yolunu şaşırtacak, meftun eden aşamadır.

Her ne kadar en müthiş düş ürünü gibi görünse de insanın hayatının, Tanrı'nın ebedi ve ezeli varlığını örten peçe olduğu gerçektir.

Tanrı'nın, Kendini bulmak için insanda kaybolması ve insanın Tanrı'da kaybolduğu anda, Tanrı'nın Kendi Gerçek'ini ebedi ve ezeli ve sonsuz varlık olarak idrak etmesi, ilahi yazgının ironisidir.

---

[65] Uyanıklık halinde, madde gözler yoluyla gören, madde kulaklar yoluyla duyan, madde burun yoluyla koklayan, madde ağız yoluya yiyen ve madde uzuvlarıyla hareket eden zihindir.
Rüya halinde (bilinç-altı hali) alt-sübtil gözlerle gören, alt-sübtil kulaklarla duyan vs. zihindir.
Derin uyku halinde, zihin sükunet ve hareketsizlik içerisindedir.

Diğer bir deyişle, dikkatle Kendi sonsuzluğunu arayan sonsuz Tanrı, kendi sonsuz mükemmel imgesinde sonsuz şekilde soğrulmuş olur; ve Tanrı bu yolla tam bilinç kazansa dahi onun içindeki ebedi ve ezeli, sonsuz varlığının gerçeğini idrak etmez. Ama kazanılmış olan tam bilinç Tanrı'yı sonsuz mükemmel imgesiyle özdeşleştirmeyi kestiği anda, bu imge Tanrı'nın bilincinden yok olur ve Tanrı kendiliğinden ve otomatik olarak ve bilinçli bir şekilde kendi kimliğini Tanrı, sonsuz Varoluş olarak idrak eder ve yanlız Kendisi'nin ebediyetten beri varolduğunu, daima var olacağını ve sonsuza dek **Yanlız Gerçek** olarak kalacağını keşfeder.

Böylece, önce kendini insan olarak idrak eden insan halindeki Tanrı, sınırlı niteliklerini, varlığını sınırlı öz veya sınırlı ego, sınırlı zihin, sınırlı enerji ve sonlu madde beden yoluyla ortaya koyar. Ardından son ve nihai olarak Kendini Tanrı olarak idrak ederek, Kendi ilahi sonsuz Öz'ü yoluyla sonsuz bilgi, sonsuz güç ve sonsuz mutluluk olan Kendi limitsiz, sınırsız, sonsuz üçlü-doğasını tezahür ettirir.

Orijinal, bilinçsiz, ilahi derin uyku halindeki Tanrı'nın saklı bilincinin ortaya çıkış süreci, yedi farklı ana aşama yoluyla tasvir edilirken, insanın bilincinin, bilinçsiz derin uyku halinden başlayıp tam bilinç kazandığı ve tamamen açık gözlerle tümüyle uyandığı yedi farklı ana haliyle karşılaştırıldığında bunun, Tanrı'yı Yaratılış'ın ilahi rüya dramasında canlı ve cansız herşeyle özdeşleştirdikten sonra nihai olarak tamamen bilinçli Tanrı'yı, tamamen bilinçli insanla özdeşleştiren Tanrı'nın bilincinin tekamül süreci olduğu anlaşılır.[66]

(İlahi derin uyku ile karşılaştırılan) Bilinçsiz halden, (madde alemi deneyimleyen insanın tamamen açık gözleriye karşılaştırılan) insan halinde tam ve eksiksiz bilinç kazanılana kadar Tanrı tek, bölünemez, sonsuz, formsuz ve ebediyyen herşeyi-kaplayan olarak kalır. Ancak O'nun ebedi ilahi varlığını, doğrudan veya dolaylı, her bir ve tüm hallerde ve formlarda, onların mevcudiyetlerini ifade ediş yoluyla, bilinçli ya da bilinçsiz olarak ifade eden, Tanrı'nın herşeyi-kaplayan sonsuz doğasıdır.

Tüm tekamül süreci, bilinçsiz Tanrı'da, Kendi ebedi ve ezeli ve sonsuz varlığının bilincine varmak için ortaya çıkan orijinal, sonsuz arzunun kesinlikle kendiliğinden bir sonucudur. Ve burada paradoks gibi görünen, Tanrı'nın **bilinçsizliğinin** tekamülü sürecinin Tanrı'yı çeşitli ve sayısız madde formlarla özdeşleştirerek tedrici, sistematik ve gelişen çeşitli ve sayısız izlenimleri toplayıp deneyimleme yoluyla Tanrı'nın saklı **bilinçliliğini** tedrici ortaya çıkmaya zorlamasıdır.

Dolayısıyla Tanrı'nın giderek yükselen formlar ve fromların halleriyle özdeşleşmesini sağlayan Tanrı'nın bu tekamül eden bilincidir. Bunun karşılığında Tanrı'nın bu özdeşleşmesi, Hiçlik'te oluşmaya devam eden ve sonra yok olan ve arkalarında izlenimler mirası bırakan, karşılığında yine Tanrı'nın tekamül eden bilincinin Kendi'ni, geride bırakılan yok olan formun izleniminin kalıbıyla özdeşleştiren formlar ve varlıklarla bitmez gibi görünen bağdaştırma ve ayrıştırmalara veya sözde ölüm ve doğumlara neden olur.

Tekamül süreci yoluyla bilinçsiz Tanrı neticede, Tanrı'nın tekamül etmiş bilinci O'nu insan formu ile özdeşleştirince tam bilinç kazanır. Ancak kazanılan bu tam bilinç izlenimli bilinçtir bu nedenle Tanrı'nın orijinal, sonsuz halini idrak ettirmez. Tersine, Tanrı insan olduğunu idrak eder. Dolayısıyla Tanrı İlk Söz'ünün ("Kimim Ben?") orijinal arzusuna sahip olduktan sonra bu aşamada Kendini insan olarak bulur ve görünüşe göre, İlk Söz'ü "Kimim Ben?"e "Ben Tanrı'yım" olan gerçek cevabı bulana kadar, Kendi

[66] Ekler bölümü ek-18

sonsuz ve ebedi varlığından oldukça bihaber, insan olarak içinde yaşadığı madde alemi deneyimler.

Dolayısıyla Hiç'i **yaratan** bu orijinal arzudur; ve izlenimler veya *sanskaralar* bu Hiç'i Hiçlik yani Yaratılış ve Yaratılış'ın mahlukları olarak **esirgemiştir**; ve neticede karşıt izlenimler nihayet bu izlenimleri kökünden sökecek ve Gerçek'in idraki için bu Hiçlik'i yok edecektir.

Mutlak bağımsız Tanrı'da Yaratıcı Tanrı - Esirgeyen Tanrı - Yokeden Tanrı (yani *Brahma, Vishnu – Mahesh)* sonsuz teslis sıfatlarını etkileyen Tanrı'nın orijinal arzusudur. Tanrı'nın Yaratıcı-Esirgeyen-Yokeden gibi sonsuz sıfatları kazanmasından Tanrı'nın orijinal arzusunun kendisi sorumludur.

Tanrı'nın bu sonsuz teslis sıfatları sürekli olarak varoluştaki herşeyi ve varlığı oluşması, korunması ve sonlanması yoluyla varlığını ortaya koymaya zorlar. İnsanın ve Yaratılış'taki tüm varlıkların günlük hayatlarında dahi Tanrı'nın bu sonsuz teslis özelliği sürekli olarak istikrarlı doğumlar, üreme (esirgemeyi sürdürme) ve ölümler yoluyla varlığını ortaya koyar görünmektedir.

Tanrı'nın orijinal arzusu yoluyla orijinal ilk sözü, saklı Hiç'in içinden saklı orijinal ilk izlenim olan "Kimim Ben?"i yarattı ve bu orijinal ilk izlenim Hiçlik'e orijinal Yaratılış olarak hayat verdi. Daha sonra Hiçlik'e hayat verilmesi, Hiçlik'i esirgemeye orijinal Yaratılış olarak devam eden izlenimlere neticede bu Hiçlik karşıt izlenimler tarafından bilincin tekrardoğumu ve tekamülü süreci yoluyla yok edilip ilk söz "Kimim Ben?"e nihai cevap olan "Ben Tanrı'yım" elde edilene kadar hayat verir.

Canlı veya cansız form ve varlıkların çeşitli bireyleşmiş bilinçli varlığını ortaya koyan hayat verilmiş izlenimlerle, görünürde sonsuz ve türlü duruşunu sürekli muhafaza eden illüzyon uyum içerisindedir. Bu tükenmez ve görünürde sonu gelmez türlü bireyleşmiş hayat verilmiş izlenimler yüzünden, Tanrı'nın orijinal arzusundan kaynaklanan orijinal Yaratılış tekamül ederken aynı zamanda sürekli esirgenir böylece varolan bireyleşmiş her form ve varlık, ilk söz "Kimim Ben?"e cevap olan "Ben cansız birşeyim", "Ben canlı bir varlığım", "Ben makul bir varlığım", "Ben erkeğim" ve "Ben kadınım"ı bilinçli olarak deneyimleyebilir.

Örneğin Tanrı insan halinde, insan olarak derin uykudayken ve insanın günü ve evreni olarak zaman ve uzay görünürde onun için yok edildiğinde, o zaman hergün ona bitmez tükenmez sabahı yaratan nedir? Ve yine insan her gün uyandığında, onun için hiç durmadan evreni ve içindeki herşeyi biteviye yaratan nedir? İnsanın bilincinin tekamülü boyunca ve tekrardoğum sürecinde topladığı, kendi hareketsiz bilincini derin uykudan hergün istemiyerek uyandırmak için tahrik eden kendi uykudaki izlenimleridir böylece insanın kendi hareketsiz izlenimleri uyanıklık halindeki bilinçli deneyimler yoluyla tüketilmek için gerekli fırsata sahip olurlar. Bu yolla uykudaki insanın kendi izlenimleri insan için hergün kendi sabahını ve kendi evrenini **yaratır**. Her ne kadar insanın hem günlük sabahı hem evreni eşanlı olarak kendi uykudaki izlenimleri tarafından yaratılmış olsa da her ikisi de zaten, her gün uyanık haldeki kendi hayat izlenimleri tarafından uygun şekilde ve aynı zamanda zaten var olan İllüzyon'un veya Tanrı'nın orijinal arzusundan fışkıran orijinal Yaratılış'ın gittikçe derinleşen izlenimlerinin veya *sanskaralarının* her günki hayatını oluşturması yoluyla onun için **esirgenmektedir.** Neticede bu insanın hem sabahı (veya günü) hem de evreni, insanın rüya halinde deneyimlediği, uyanık hal izlenimlerine tümüyle zıt olan, kendi karşıt izlenimleri tarafından **yokedilir**.

Bu nedenle, sıradan tükenmez silsileyle, insan olarak insan halindeki Tanrı, insanın uykudaki izlenimleri yoluyla, Kendisini sürekli olarak Kendi Yaratış'ının Yaratıcı'sı; insanın uyanık halde sürdürdüğü günlük hayatında yaratılışın izlenimlerini yaratan Kendi Yaratış'ının Esirgeyici'si; ve uykuya dalıp nihayet derin uyku haline geçen insanın karşıt izlenimleri yoluyla Kendi Yaratış'ının Yokedici'si olarak görür. Her gün, bilinci tarafından bireyleştirildiği yaratılışı yok edince insan izlenimler oyunu yoluyla, bir kez daha tüm yaratılışı yaratır, esirger ve yokeder. Tanrı, her şeyin ve her mahluğun mevcudiyeti yoluyla , sürekli olarak Yaratıcı, Esirgeyici ve Yokedici olarak sonsuz teslis sıfatlarının varlığını ortaya koyar.

İnsan hali doğasında olduğu gibi, Tanrı'nın da her halinin doğasında, Tanrı sürekli olarak doğrudan ve dolaylı, görünüşte ve gerçek, Yaratıcı, Esirgeyici ve Yokedici olan Kendi sonsuz teslis sıfatlarının varlığını bir seferde ve aynı anda ortaya koyar. Kalbin her atışında ve ciğerlerin her işleyişinde bile, sonsuz teslis sıfatlarının üç özelliği kendini ortaya koymaktan asla geri kalmaz. Aynı anda bir taraftan bir varlığın doğumunu müjdelerken diğer yandan varlığın hayatını devam ettiren kalp her atışıyla kasılır ve gevşer ve sonuç olarak nihai kasılmayla varlığın fiziksel ölümünü getirir.

Dolayısıyla, Yaratıcı Tanrı, Esirgeyici Tanrı ve Yokedici Tanrı (*Brahma, Vishnu* ve *Mahesh* veya *Shiva)* olan Tanrı'nın bu teslis sıfatları bağımsız ve eşanlı olarak herşeyde ve her mahlukta ve her varlıkta, bilincin tekamülü aşamasında Tanrı'nın her halinde ve bilincin içedönüşünün her seviyesinde varlığını ortaya koyar, nihai olarak orijinal kozmik Yaratılış uzun süreler, döngüler ve devreler boyunca devam ettikten ve kozmik izlenimlerin oyunu ile esirgendikten sonra sonunda Tanrı'nın kozmik karşıt izlenimleri oyunu tarafından yok edilir. Bu sonuncu yok oluş genelde, "Büyük soğurma olayının en büyüğü" demek olan, Hiçlik olarak bütün Kozmik Yaratılış'ın sonsuz bir şekilde Herşey'in içinde soğurulduğu *mahapralaya* olarak bilinir.

Tekamül sürecinde bilinçsiz Tanrı, orijinal halinin değil ama madde ve sonlu halinin tam bilincine ulaşmıştır. Tekamül boyunca tüm mücadele sonunda elde edilen tam bilinç ne pahasına kazanılmıştır? Bedel – tekamül eden Tanrı'nın bağdaştığı son vasıta olan, ve Tanrı'nın Kendini özdeşleştirdiği anda tam bilincin elde edildiği insan formu yoluyla, madde formda biriktirilen izlenimlerin mirasının ağır yüküdür. Bu nedenle insan halindeki Tanrı tam bilinç kazanmış olsa dahi hala Kendi orijinal halinin farkında değildir. Bu farkında olmama, hala tam bilince sıkı sıkıya tutunmuş olan (kaçınılmaz olsa da) istenmeyen madde izlenimlerin ağır yükü yüzündendir.

İnsan hali içerisindeki Tanrı'nın bu sonlu izlenimlerden kurtulmak için geçtiği çaba süreci, karşıt izlenimler yoluyla olagelen ve tekrardoğum süreci adı verilen süreçtir.[67]

Bilinci sonlu izlenimlerden kurtarmaya çalışırken Tanrı'nın madde bilinci mecburen bu izlenimleri deneyimlemeli ve ardından bunları tekrardoğumlar yoluyla sayısız karşıt deneyimler aracılığıyla tüketmelidir. İzlenimleri tüketmek için doğal karşıt deneyimler kesinlikle şarttır çünkü yanlız karşıt izlenimler türlü izlenimlerin yoğun veya sağlam bir şekilde yerleşmiş köklerini sarsabilir.

Tekrardoğum sürecinde, insandaki bilinçsiz de olsa sürekli kullanılan tümüyle gelişmiş sübtil ve mental bedenlerle güçlendirilmiş tam madde-bilinçli Tanrı, mutlaka bir dizi sonu gelmeyen, farklı ve sayısız karşıt izlenimleri tüketebilmek için, doğa itibariyle zıt deneyimlerden geçmelidir. Bu izlenimler insanın mental bedeni ya da zihni tarafından

[67] Ekler bölümü ek-19

sürekli kaydedilir ve insandaki bilinçaltı tarafından alıkonur veya salıverilir. Bu izlenimler insanın bilinçaltı ve insandaki Tanrı'nın tam bilinci tarafından salıverildiklerinde, insan olarak bırakılan izlenimlerin çeşit ve yoğunluğuna göre farklı deneyimleri olacaktır. Oysa bir enerji denizi olan insanın sübtil bedeni bu izlenimlere enerji vererek, günlük hayatında (duruma göre) uyku veya uyanıklık halindeyken harekete geçmesini sağlar. Bu hareketler de doğaları gereği ilgili oldukları türlü karşıt izlenimlerin karşıtıdır.

Madde seviyede insan halinde, enerji ve zihin tümüyle gelişmiş ve devamlı kullanılıyor olsalar da yine de onlardan dolaylı ve bilinçsiz olarak yararlanılmaktadır. Enerji seviyelerindeyken (yani sübtil seviyelerdeyken) bu Enerji'den ilahi ve bilinçli olarak faydalanılır; ancak sübtil seviyelerde Zihin dolaylı ve bilinçsiz kullanılır. Mental seviyelerde, bu Zihin ilahi ve bilinçli olarak kullanıldığında, Enerji'den yanlızca dolaylı ve bilinçsiz faydalanılır.[68]

Bu madde-bilinçli insan halindeki Tanrı madde alemde karşıtları deneyimlerken mutlaka, bazen erkek bazen kadın, değişik sınıf, inanç, ulus ve renkte ve farklı yerlerde ve kıtalarda, daima karşıt izlenimleri tekrar gözden geçirip onları karşıt deneyimlerle tüketmek için birçok kez tekrardoğar.

Dünya üzerinde insan halindeki madde-bilinçli Tanrı milyonlarca tekrardoğumun ardından,bu çeşitli karşıt izlenimler ve onların da kendi karşıtları yoluyla muhtemelen bir gün, kaba izlenimleri inceltebilecektir. İnsan halindeki madde-bilinçli Tanrı'nın bilincini nihai olarak içedönüşe zorlayan insan-formlarının doğum ve ölüm adı verilen bu döngü sürecidir. Madde izlenimler tedrici olarak soluklaştıkça ve seyreldikçe bilincin bu içedönüş süreci şekillenir.

İnsan halindeki Tanrı'nın bilincinin içedönüşü yanlızca karşıt izlenimlerin çok çok uzun bir sürecin ardından, madde izlenimlerin sınırlarına götüren bitmek bilmez tekrardoğumlar yoluyla yavaş yavaş incelmesiyle mümkündür.

Madde izlenimlerin sınırlarına ulaşıldığında bilincin içedönüşünün bilinci **sarmalamaya** başlamasıyla, insan halindeki madde-bilinçli Tanrı'nın kendini yavaş yavaş madde alemden ayrıştırdığı aşamaya ulaşılır. Bilincin içedönüşünün başlamasıyla eşanlı olarak insan halindeki Tanrı yavaş yavaş madde dünyanın karşıtlarını deneyimlemekten uzaklaşır.

Tanrı'nın tam bilince, bilincin tekamülü yoluyla ulaştığını görmüştük; ancak kazanılan tam bilinç izlenimlerle dolu bir bilinçti. Kazanılan tam bilinçten izlenimleri temizleyebilmek için tekrardoğum süreci ve bilincin içedönüş süreci izlenmelidir.

Tanrı'nın bilincinin tekamülü süreci insanın gözlerini yavaşça açmasıyla karşılaştırılmıştı. İnsanın gözünü tamamen açması, Tanrı tam bilinç kazanmış olduğundan, bilincin tekamülünün sonu ile karşılaştırılmıştı.

Tanrı'nın insan halinde tekrardoğumlar süreci, tam bilinçli ve gözleri tamamen açık, tümüyle uyanık, yaşadığı yıllar boyunca topladığı ve şimdi aktif olarak bu günlerinde deneyimlediği izlenimlere çeşitli zıt deneyimler kazanan, kendini çok çeşitli aktivitelerin içinde unutmuş insanla karşılaştırılabilir.

İnsan halindeki Tanrı'nın bilincinin içedönüş dürtüsü, günlük aktivitelere kendini vermiş olup, sonunda günlük iş pratik olarak bittiğinde, aktiviteleri yerine dikkatini

---

[68] Bakınız: Meher Baba'nın kitabı "Control of Mind over Energy and Matter" *Life at Its Best*, Ivy O.Duce (San Fransisco: Sufism Reoriented, Inc.,1957),38.

kendine vermeye zaman bulan insanla karşılaştırılabilir. Böylece dürtüldüğünde insanın dikkati kendiliğinden, harici aktivitelerden gerçekten kendine doğru yönelir.

Tam bilincin yedi farklı aşamada tekamül etmesi gibi, tekamül etmiş bilinç de yedi farklı aşamada tümüyle içe döner. Bu bilincin içedönüşünün yedi aşaması "bilincin yedi seviyesi" olarak adlandırılır. Yedinci seviye, bilincin tamamen içedöndüğü ve Tanrı'nın Kendi ebedi sonsuz varlığını bilinçli olarak idrak ettiği, bilincin içedönüş sürecinin yedinci ve son aşamasıdır. Yani, orijinal olarak bilinçsiz olan Tanrı şimdi bihaberliğin kendisinden bihaber hale gelir.

Bilincin bu tedrici içedönüşünün yedi aşaması, gözleri tamamen açılmış, doğrudan karşıya ve uzaklara bakan adamla karşılaştırılabilir. Ardından kendi kendinin farkına varma çabasında, yedi aşamada, nihai olarak görüş alanı kendi görüntüsünü dahil edene kadar gözlerini yavaş yavaş indiririr.

Madde deneyimlerin belli bir limite eriştiği bitmez tükenmez, sayısız tekrardoğumlar boyunca ve madde izlenimler soluklaşıp neredeyse yok olduklarında, insan halindeki madde-bilinçli Tanrı'nın madde-bilinci, tedrici olarak içedönmeye başlar böylece insan halindeki Tanrı bilincin içedönüşü sürecine başlamıştır.

TEKAMÜL VE İÇEDÖNÜŞ
ÇİZİM IV
PARATPAR PARABRAHMA
PARAMATMA
PARAMATMA
(bilinçsiz) ATMA
SHIV-ATMA olgunlaşmış tam bilinç
İNSAN-TANRI
Paramatma'ya
Birleşmiş
7.SEVİYE
GERÇEK
(BİRİNCİ AŞAMA)
6.SEVİYE
TAŞ
VE
METALLER
BİTKİLER
SOLUCANLAR
BALIKLAR
KUŞLAR
HAYVANLAR
BİLİNCİN TEKAMÜLÜ
İNİŞ ÜNÜ
İCİNDE İLİŞİ
5.SEVİYE
4.SEVİYE
3.SEVİYE
2.SEVİYE
1.SEVİYE
TÜM
İLLÜZYON
7. aşamadaki tümüyle
tekamül etmiş
İNSANIN taş-bilincini
en kaba bilinç farzetmesi
gibi,7.seviyedeki
İNSAN-TANRININ tamamen
içedönmüş bilinci insanoğlu
bilincine en gelişmemiş bilinç
gözüyle bakar. Bilinç faktöründe fark
bu kadar büyüktür.
İNSAN
bilinç eksiksiz-
daha yüksek form yok
JIV-ATMA
(tamamen bilinçli)
(7. AŞAMA)
TEKRARDOĞUMLAR
(formların başka
tekamülü yok)

Bu aşamada içedönen madde bilinç sübtil alemin ilk aşamasını ya da seviyesini, insan halindeki Tanrı'nın zaten tümüyle gelişmiş sübtil bedeni vasıtasıyla **kısmen** deneyimler. Bu insan halindeki madde-bilinçli Tanrı'nın içedönmüş madde bilincinin sübtil alemin birinci seviyesine ilk aşinalıkları elde ettiği ve bunların izlenimlerini kısmen madde kısmen de sübtil beden yoluyla deneyimlediği seviyeden önceki aşamadır. Burada hem madde hem de sübtil duyular aynı anda kullanılırlar.

Bu madde alemi sübtil alemden ayıran sınır çizgisi ve insan halindeki Tanrı'nın bulunduğu ve bilincinin tuhaf şeyler deneyimlediği aşamadır. Madde gözleriyle sübtil seviyeye ait belirtiler elde eder, madde kulaklarıyla sübtil seviyenin semavi müziklerini duyar, madde burnuyla sübtil kokuların tadını çıkarır. Kısacası, kısmen sübtil alemin birinci seviyesinde olan insan halindeki madde-bilinçli Tanrı, sübtil izlenimleri madde duyularla deneyimler.

Madde bilincin daha da içedönüşüyle, madde-bilinçli Tanrı aşamalı olarak sübtil alemin birinci seviyesini tümüyle deneyimler. Şimdi insan halindeki madde-bilinçli Tanrı artık **madde** bilinçli değil **sübtil** bilinçlidir.

İnsan halindeki sübtil bilinçli Tanrı, bilinci daha da sarıp sarmalamak için içedönüş ilerledikçe, yavaş yavaş sübtil alemin ikinci seviyesinin bilincine varır.

Bu sübtil alem sonsuz enerji alanıdır. Tanrı'nın sonsuz üçlü-doğasının bir özelliği olan sonsuz ve sınırsız güç, sınırlanmamış sonsuzluktan sonlu illüzyon alemi ışıdığında sonlu hale dönüşür ve sübtil alem alanında sübtil alemin sonsuz enerjisi olarak tezahür eder.

Dolayısıyla ikinci seviyede, insan-formundaki Tanrı sübtil bilinçlidir bu nedenle de Kendi madde bedeninin ve mental bedeninin –zihnin, bilincinde değildir. Ancak insan formundaki Tanrı, doğrudan değil ama sübtil plan üzerinde ve sübtil plandan, madde beden ve zihin (mental beden) yoluyla çalışır.

Bu nedenle insan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı madde bedeninin ve mental bedeninin bilincinde olmasa ve madde ve mental alemleri doğrudan deneyimlemese de maddenin çeşitli nitelikleri yoluyla madde bedeni (doğrudan değil, sübtil seviyeden) kullanır bu nedenle dışarıdan, yiyen, içen, uyuyan, gören, hisseden, duyan vs sıradan madde-bilinçli insan-formu gibi algılanır. Benzer şekilde, insan halindeki Tanrı sübtil alemin ikinci seviyesinin bilincindeyken mental bedenini (yani zihni) doğrudan değil ama ona dışarıdan düşünceleri, arzuları ve heyecanları olan madde-bilinçli insan-formu görüntüsü veren çeşitli nitelikleri yoluyla kullanır.

Bu aşamada bilincin daha da içedönüşüyle, ikinci seviyede insan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı daha fazla sübtil kürenin sonsuz enerjisinin farkına varır ve şimdi bu sonsuz enerjinin serbest bırakılması yoluyla hünerler veya düşük dereceli mucizeler gerçekleştirebilir; bu güçleri kurumuş bir ağacı yeşertmek ve tersi, trenleri ve arabaları durdurmak, kuru bir kuyuyu suyla doldurmak gibi şeylerle gösterebilir.

Bu insan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı ikinci seviyede, sübtil alemi sübtil bedeninin sübtil duyularıyla deneyimler. Dışarıdan yiyen, uyuyan, acı ve zevk duyguları olan sıradan bir insan gibi görünüp hareket etse dahi şimdi artık madde alemin tümüyle **bilincinde değildir** ve aslında içedönmüş bilinci madde değil sübtil küreyi deneyimler ve yanlızca görme, koklama ve duyma yeteneklerini kapsayan üç sübtil duyusu yoluyla taze sübtil izlenimler yaratır.

Bilincin daha da içedönüşü insan halindeki Tanrı'nın, sübtil alemin üçüncü seviyesini deneyimlemesine olanak verir. Burada sübtil bilinç sübtil kürenin sonsuz

enerjisinin farkına daha fazla varır ve insan halindeki Tanrı daha fazla sonlu güç deneyimler. Bu aşamada körlerin gözünü açma, sakatları iyileştirme ve bazen ölüleri dahi diriltme gibi büyük mucizeler sergileyebilir[69]. İnsan halindeki sübtil bilinçli Tanrı bu safhada aynı zamanda, tıpkı madde-bilinçli insan-formunun, kontrolündeki madde vasıtaları kullanarak bir kıtadan diğerine seyahat etmesi gibi sübtil kürenin farklı seviyelerini ve alemlerini deneyimleyebilir.

Sübtil alemin ikinci ve üçüncü seviyeleri, yanlızca sübtil alem alanında olan iki ana seviyedir. Birinci seviye kısmen sübtil, kısmen madde alem alanındadır. Benzer şekilde dördüncü seviye kısmen sübtil kısmen mental alemdedir. Bu nedenle dördüncü seviyenin, mental alemin eşiği olduğu söylenir.

Şimdi insan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı'nın içedönüşüyle yavaş yavaş da olsa artan bilinci sübtil-*ile*-mental dördüncü seviyesini deneyimler.

Dördüncü seviyede insan halindeki Tanrı sübtil bedeninin tamamen bilincindedir ve tümüyle sübtil küreyi deneyimler ve bu nedenle sübtil kürenin, sonsuz enerji olan sübtil doğasının farkındadır. Bu, Herşey'in Tanrı halinde saklı, Tanrı'nın sonsuz ve sınırlanmamış gücünün Hiçlik'teki sonlu niteliği olan aynı sonsuz enerjidir.

İnsan halindeki Tanrı dördüncü seviyede sonsuz enerjiyle bütünüyle donatılmıştır dolayısıyla şimdi ölüleri diriltme, hatta yeni dünyalarda, hayat soluyan yeni formlar yaratma yeteneğine sahiptir. İnsan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı dördüncü seviyede gerçekte kişileştirilmiş sonsuz enerji içerisindedir.

Sübtil-*ile*-mental alemlerin dördüncü seviyesinin bu enerjisi madde-alemin sözde sıradan enerjisi değildir. Bu "tüm hayatın nefesi" veya "*pran*" adı verilen ve herşeyin canlanmasına neden olan o sonsuz enerjidir. Sonsuz olduğunda, tozdan canlı varlıklar yaratabilen işte bu enerjidir.

Bu enerji sonsuz olmasına rağmen, Tanrı'nın sonsuz gücünün gerçeğinin hiçbir şekilde muadili değildir. Tanrı'nın bu sonsuz gücü İzlenim'e nakledildiğinde sübtil-*ile*-mental alemlerin dördüncü seviyesinin sonsuz enerjisinin sonlu niteliği haline gelir.

Dördüncü seviyenin sonsuz enerji hazinesinin anahtarına sahip olan insan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı şimdi mental alemin eşiğine sıkıca yerleşmiş ve bu alemin Zihni'nin özelliği olan yoğun arzu, duygu ve düşüncelerin patlamasıyla yüzleşmektedir.

Her ne kadar dördüncü seviye, insan halindeki Tanrı'nın kendisini kişiselleşmiş sonsuz enerji olarak deneyimlediği bilincin yüce aşaması olsa da bu deneyimlerin, tabiri caizse, "en karanlık gecesi" halidir çünkü burada insan halindeki Tanrı'nın bilinci "aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık" türünden deneyimlere katlanmalıdır. Bu nazik zamanda yoğun arzu ve duygular tarafından ateşlenen, Kendi emrindeki sonsuz enerjiye sahip olma ve kullanma yönündeki ezici baştan çıkartma veya ayartmalar, durmadan ve süratle, tüm arzu, duygu ve düşüncelerin efendisi olacağı mental küreye doğru ilerlerken, insan halinde sübtil-bilinçli Tanrı'nın bilincinin içedönüşü için tehlikeli bir düşman olurlar.

Mental seviyeden kaynaklanan en yüksek noktalarına ulaşmış arzular, dördüncü seviyede insan halindeki Tanrı'nın bilinciyle yüzyüze gelip, Tanrı'ya yüksek tesirlerde bulunur ve emrindeki sonsuz enerji tarafından ortaya çıkarılan bu güçler insan tarafından serbest bırakılırlarsa, çoğunlukla bu nazik zamanda sonsuz enerjilerin serbest bırakılma deneyimi, özellikle de sonsuz enerji tarafından serbest bırakılan bu güçler bencil

[69] Bilincin üçüncü seviyesinde olanlar yanlızca insan-altı türleri diriltebilirler.

amaçların tatmini için rastgele ve kaba bir şekilde suistimal edildiğinde, çok tehlikeli olur.

Dördüncü seviyedeki bu nazik zamanda eğer sübtil alemin sonsuz enerjisi rastgele serbest bırakılırsa, bu enerjinin tamamen serbest kalması sonucunda ortaya çıkan etki, madde bilinç tarafından hayal bile edilemez. Bununla beraber, sübtil alemin sonsuz enerjisinin sadece madde özelliklerinden biri olan nükleer enerjinin serbest bırakılması fantastik deneylerinden bir fikir edinilebilir.

Bu nedenle insan halindeki Tanrı'nın bilinci, bilincin dördüncü seviyesindeki sonsuz enerjilerin baştan çıkarıcı serbest bırakma deneyimine boyun eğerse, kaçınılmaz deneyim öyle şiddetlidir ki kazanılan tam bilinç ve deneyimlenen sübtil bilinç, Tanrı'yı bir kez daha en-sonlu taş formu ile özdeşleştirip tümüyle en sonlu bilince ayrıştırır. Sonuç olarak taş-bilinçli Tanrı'nın bilinci, bir kez daha kendisini insan ile özdeşleştirip tam bilinç kazanana kadar madde formlar yoluyla bilincin tekamülü sürecinden geçmelidir.

Bilincin bir kez kazanıldı mı asla kaybedilmeyeceği doğrudur ancak dördüncü seviyeden bilincin ayrışması bu kurala bir istisnadır. Bilincin bu ayrışması yanlızca çok çok nadir olarak bu seviyenin güçlerini suistimal etme cazibesine boyun eğilindiğinde, dördüncü seviye bilincinde meydana gelir.

Eğer dördüncü seviyede insan halindeki Tanrı sonsuz enerjinin güçlerini süistimal etmez ancak arzular[70] tarafından ele geçirilmeksizin onları kullanırsa, bilincin daha da içedönüşü ile insan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı, mental alemin beşinci seviyesinin deneyimlerini atlayıp, doğrudan mental alemin altıncı seviyesini deneyimler.

Ancak dördüncü seviyede insan halindeki Tanrı sonsuz enerjinin güçlerini ne kullanır ne de süistimal ederse , bilincin daha da içedönüşü ile, bilincin dördüncü seviyesinde insan halindeki Tanrı dereceli olarak mental alemin eşiğini geçer ve bilincin beşinci seviyesini deneyimlemeye başlar.

Bilincin beşinci ve altıncı seviyeleri esas itibariyle Zihin'in mental küre seviyeleridir. Mental alemde, insan halindeki mental-bilinçli Tanrı Kendi zihninin efendisidir oysa madde ve sübtil alemlerde, madde- ve sübtil-bilinçli iken Kendi zihninin kölesiydi.

İnsan halindeki sübtil-bilinçli Tanrı'nın bilincinin içedönüşünün devam edişiyle, mental alemin beşinci seviyesinin deneyimleri, yanlızca **görmeden** ibaret olan mental duyular tarafından idrak edilir.

İnsan halinde, Tanrı mental-bilinçliyken madde ve sübtil bedenlerinin bilincinde değildir ancak mental seviyeden dolaylı olarak madde ve sübtil bedenler yoluyla çalışır. Dolayısıyla insan halindeki mental-bilinçli Tanrı madde ve sübtil bedenlerinin bilincinde olmasa ve bu yüzden madde ve sübtil alemlerin deneyimlerini kavramasa da, bilinçsiz olarak madde bedenden, maddenin türlü özellikleri yoluyla yararlanır. Her ne kadar yanlızca, "görme"den ibaret mental duyu sahibi Kendi mental bedeninin bilincindeyse de, dışarıdan sıradan bir madde-bilinçli gibi yemek yiyen, içen, uyuyan, gören, duyan ve

---

[70] [Arzular **bilinçli** olarak temizlenmelidirler çünkü karşılığında yeni izlenimler yaratıp daha fazla bağlayıcı eylemlere neden olabilirler. Bilinç gerçek Öz'ün yerine bu izlenimler ve onların fiziksel ifadeleriyle meşguldür. Eğer bu izlenimler bilinçli olarak temizlenirse ruh (*atma*) Gerçek'i algılamaya başlayacak ve kendini arzuların dünyevi zorbalığından kurtaracaktır. Hayat (arzularınki) eksi <çıkarma işlemi anlamında ÇN> Birey (*jiv-atma*), ruh (*atma*) haline gelir ve daima bilinçsiz Herşeye Kadir'dir. Yaşamdan yaşarken vazgeçmemiz gerekir. Bilinçsizliğin bilincini alıkoyarken dünyevi arzulardan vazgeçmek yaşamın amacıdır.]

hisseden insan formu olarak algılanır. Benzer şekilde sonsuz enerjinin türlü özellikleri yoluyla Kendi sübtil bedeninden bilinçsiz olarak yararlanabilir bu nedenle, daima yanlızca mental bedenin (zihnin) bilincinde olmasına ve bilinçli olarak yanlızca Kendi mental duyularıyla mental alemi deneyimlemesine rağmen aktif olarak hareket ediyor şeklinde algılanabilir. Mental kürede, mental halinde, mental-bilinçli Tanrı'nın şimdi tek bir duyusu vardır o da "görme"dir. Zihin, bilincin beşinci seviyesi yoluyla varlığını devam ettirir. Altıncı seviyede zihnin kendisi İçsel Göz haline gelir ve Tanrı'yı görür. Bilincin yedinci seviyesinde zihin yok olur.

Bu andan itibaren, mental "görme" duyuları yoluyla ortaya çıkan izlenimleri deneyimleyen beşinci seviyede insan halindeki mental-bilinçli bu Tanrı'dır ve neticede mental alemi mental bedeni (zihni) ile deneyimler. Şimdi yanlız zihnin bilincindedir. Bu aşamada, insan halindeki Tanrı, sübtil-bilinçli ve madde-bilinçli insan formlarındaki Tanrı'nın madde-bilinçli ve sübtil-bilinçli hallerinin zihinlerini kontrol etme kabiliyetine sahiptir.

Ama beşinci seviyede, insan halindeki mental-bilinçli Tanrı bir mucize gerçekleştirme yeteneğini tümüyle kaybeder çünkü şimdi Kendisi mental küररededir ve artık, serbest kaldığında mucizevi güçler sergileyen sonsuz enerjinin sübtil küresinde değildir. Yine de , mental-bilinçli olduğundan ve kısa sürede kişileşmiş "Zihin" haline geleceğinden, Tanrı'nın sübtil-bilinçli halinin zihinlerini kontrol eder ve sübtil bilince sahip olanları mucizeler göstermeye tahrik eden kaynak haline gelir. Kendi mental-bilinç halinde herhangi bir mucize gerçekleştirememesine rağmen, mental-bilinç halinde Kendi zihninin arzu ve istekleri doğrultusunda, sübtil-bilinç seviyelerindekileri mucizeler yaratmaya veya yaratmamaya teftişe, kontrole veya yönlendirmeye muktedir olan O'dur.

Mental bilincin insan hali içerisindeki Tanrı madde- ve sübtil-bilinçli hallerin tüm zihinlerinin düşünce, arzu ve duygularını yaratabilir ve kontrol edebilir. Kendisi, bu noktaya kadar gelişen bilincinin asla ayrışamayacağı veya terk edemeyeceği beşinci seviye halini deneyimler deneyimlemez istikrarlı hale gelmiştir.

İnsan halindeki mental-bilinçli Tanrı'nın bilincinin içedönüşü derinleştikçe, zihin üzerindeki hakimiyetini deneyimler ve mental-bilinçli Tanrı'nın bilincinin kişileşmiş Zihin olduğu söylenir. Dolayısıyla insan halindeki Tanrı tümüyle zihnin veya mental bedenin bilincine varır ve mental bilincin altıncı seviyesinde tüm mental küreyi veya mental alemi deneyimler. Bu Tanrı'yı orijinal halinde yüz yüze "görme" deneyimidir. Bu "görme" mental bilincin, mental "görme" duyusuyla görmesidir. Diğer bir deyişle, insan halindeki Tanrı, Tanrı'yı her yerde ve her şeyde görür.

Tanrı'nın bilinci daha az ve seyrelen şekilde gittikçe soluklaşan muhtelif ve farklı karşıt izlenimlerin üstesinden geldikçe, bilincin içedönüşü birinci seviyeden altıncı seviyeye kadar tedrici olarak ve tutarlı bir şekilde arttı. Bu nedenle, Tanrı'nın bilincinin içedönüş süreci boyunca, altıncı seviyedeki Tanrı'nın içedönmüş bilinci mental bedenin tamamen bilincine varıncaya ve mental alemi tümüyle, karşıtların kalan son soluk bir izlenim kalıntısı hariç pratik olarak hiç izlenim kalmayıncaya kadar deneyimlerken, türlü karşıt izlenimler tedrici olarak azaldı. Diğer bir deyişle, içedönmüş olan bilinç kendini tümüyle zihinle özdeşleştirir ve Tanrı Kendisinin Zihin olduğunu idrak etme eğilimindedir. Şimdi Zihin olarak insan halindeki Tanrı'nın, Tanrı'yı Kendi Öz'ü hariç, herşeyde görme şeklinde son bir sonlu izlenimi vardır. Bu bilincin altıncı seviyesinde, insan halindeki Tanrı'nın halidir.

Altıncı seviyede insan halindeki bu mental-bilinçli Tanrı bu noktada pratik olarak tüm izlenimlerden vazgeçer ve yanlızca Zihin'in bilincinde olarak şimdi artık Tanrı'nın Kendisi ile karşı karşıyadır ve O'nu yüzyüze, aynı zamanda herşeyde görür ancak Kendi Öz'ünü Tanrı'da görmez çünkü henüz hala Zihin'in bilincinin etkisi altındadır ve Kendisi'ni Zihin olarak kabul eder.

Bu insan halindeki mental-bilinçli Tanrı, kendisini Zihin ile bağdaştırır, Kendisi'nin Zihin olarak bilincindedir ve Kendisi'ni hala Tanrı'dan başka birşeymiş gibi deneyimler çünkü aslında mental bilinciyle Tanrı'yı hala yüz yüze görmektedir. Yine de Tanrı'yı, O'nun madde ve sübtil hallerinde gördüğünden çok daha canlı ve yoğun bir şekilde madde ve sübtil alemlerde, madde ve sübtil eşyaları görebilir.

Bu aşamada, çeşitli ve sayısız karşıt izlenimler deneyimlemiş olan Tanrı'nın bilinci, şimdi karşıtların izlenimlerinin son ikili kalıntısını deneyimler. Bu nedenle altıncı seviyedeki insan halindeki mental-bilinçli Tanrı henüz, Kendisi'ni Zihin ile özdeşleştirip Tanrı'dan farklılaştırması demek olan ikiliğin bilincindedir.

Bilincin mental kürede içedönüşünü daha iyi kavrayabilmek için beşinci ve altıncı seviyelerin mental küresinin Zihin'in alanı olduğunu anlamak gerekir. Mental seviyelerin bu Zihin'inin iki kısmı vardır.

İlk kısımda Zihin araştırıcı veya yansıtıcıdır. Bu halde Zihin Düşünceler –yüksek düşünceler, alçak düşünceler, iyi düşünceler, kötü düşünceler, maddi düşünceler, ruhsal düşünceler ve her tür, tip ve durumdaki düşünceler şeklinde işlev görür.

İkinci kısımda Zihin'in hali etkileyici veya sempatiktir. Zihin Duygular –acı çekme ve heyecanlar, arzu ve istek duyguları, ayrılık ıstırapları ve her tür, tip ve haldeki duygular şeklinde işlev görür.

Mental kürenin Zihin'inin farklı ikili işlevleri olduğundan Zihin alanındaki (yani mental küredeki) deneyimlerin de iki farklı türde olması gerekir.

Dolayısıyla mental kürenin iki alanı vardır. Bu nedenle bilincin beşinci seviyesi düşünceler, bilincin altıncı seviyesi duyguların alanıdır.

Netice olarak beşinci seviyede insan halindeki mental-bilinçli Tanrı'nın bilinci kendini, araştıran ve yansıtan Zihin olan Zihin'in ilk kısmı ile özdeşleştirir. Bu nedenle, bu beşinci seviyede insan halindeki mental-bilinçli Tanrı kişileşmiş "Düşünceler" **olduğundan** ve buna bağlı olarak Tanrı'nın madde- ve sübtil-bilinçli hallerinin zihinlerinin düşünce kısmını kontrolle muktedir olduğundan, düşüncelerin yaratıcısı ve efendisidir. Bu çoğu zaman Tanrı'nın tüm madde- ve sübtil-bilinçli hallerinin **zihinlerini** kontrol etmek şeklinde yanlış yorumlanır aslında gerçekte bilincin beşinci seviyesindeki Tanrı zihni bir bütün olarak kontrol etmez, yanlızca Zihin'in **düşünceler** olarak işlev gören o halini kontrol eder.

Bilincin beşinci seviyesinde insan halindeki mental-bilinçli Tanrı kendini araştıran veya yansıtan Zihin ile özdeşleştirip yanlızca düşünceler yayarken, kendini Zihin'in ikinci kısmı ile özdeşleştirmez bu nedenle hala duygular (yani heyecan ve arzuları) üzerinde hakimiyeti yoktur.

Bilincin artan içedönüşü ile, beşinci seviyesinde insan halindeki mental-bilinçli Tanrı, mental kürenin Zihin'in ikinci kısmının bilincini kazandığı altıncı seviyeye ilerler ve böylece Zihin'in ikinci kısmı (yani etkileyici yada sempatik Zihin) ile özdeşleşmeye meyleder.

Bilincin altıncı seviyesinde insan halindeki mental-bilinçli Tanrı mental alemi, kendini tümüyle duygularla özdeşleştirmek suretiyle, mental görme duyusuyla

deneyimler ve böylece insan halindeki Tanrı kişileşmiş Düşünceler değil kişileşmiş Duygular olur. Bu sebeple bilinçli olarak devamlı Tanrı'yı herşeyde ve heryerde yüzyüze görme duygusunu deneyimler. Tanrı'yı heryerde sürekli görmeyi hisseder ancak Kendisi'ni Tanrı'da Tanrı olarak görmeyi hissedemez. Bu nedenle, Tanrı'yı görme duygusu ile, Kendi Tanrı kimliğini bağdaştıramaz çünkü hala Kendisi'ni duygularla özdeşleştirmektedir. Bu aşamada yüzyüze olduğunu hissettiği **Tanrı ile birlik** için özlem ve şiddetli ıstırap çeker.

Zihin'in ikinci kısmı ile bu özdeşleşme (duygular), insan halindeki Tanrı'yı nihai olarak Tanrı ile birleşmeye (yani Tanrı halinin bilinçle idrakine) götüren hakim ilahi aşkın en güçlü şekilde tezahür ettiği haldir.

Bu nedenle mental kürenin beşinci seviyesinin yanlızca düşüncelerin tam bilinç hali olduğunu iyice anlamak gerekir. Yanlızca düşüncelerin yaratılması ve kontrolü üzerinde hakimiyet kurulmuş ancak arzu ve heyecan duyguları üzerinde bir hakimiyet ya da kontrol sağlanmamıştır. Ancak mental kürenin altıncı seviyesi duyguların tam bilinç halidir dolayısıyla duyguların kontrol ve yaratılması üzerinde hakimiyet kurulmuştur ve tek bir düşüncenin bile duygular alanına nüfuz etmesine izin verilmez.

Altıncı seviye bilinci **düşünce-siz**'dir ve Tanrı'nın tüm madde- ve sübtil-bilinç hallerinin **duygularını** yönetir. Bu çoğu zaman Tanrı'nın madde- ve sübtil-bilinç hallerinde olanların **kalpleri** üzerinde hakimiyet şeklinde yanlış yorumlanır. O kalpleri yönetmez ya da düzenlemez ancak mental kürede heyecan ve arzu duygularını yayan Zihin'in ikinci kısmını kontrol eder ve yönetir.

Tanrı aşkı ve onunla birlik için duyulan özlem gerçekten ve tam olarak bilincin altıncı seviyesinde gösterilir. İzlenim yanlızca mental kürenin altıncı seviyesi geçildiğinde, son izlenim kalıntısının kaybolmasıyla yok olur ve Gerçek idrak edilir.

Altıncı seviyede insan halindeki mental-bilinçli Tanrı hala ikiliği deneyimlemektedir çünkü bu bilinç halinde Tanrı Kendisi'ni Tanrı değil Zihin olarak görür.

İkilik deneyimi, bilincin son içedönüşü yedinci seviyeye ulaşana kadar uzadıkça uzar. Bu, insan halindeki Tanrı'nın tam bilincinin, Kendi yarattığı nesneler yerine tamamen Kendisi'ne sabitlenerek ve odaklanarak, bütünüyle içeri çekildiği bilincin içedönüş sürecinin nihai ve yedinci aşamasıdır.

Şimdi tam bilinç tümüyle içe dönmüş olduğundan, varolmuş gibi görünen Hiçlik'in nesneleri izlenimleri ile birlikte tamamen yok olurlar.

Hiç'in ilgili izlenimlerinin tamamen imhasıyla, insan halindeki Tanrı'nın izlenimli bilinci anında izlenimsiz bilinç haline dönüşür ki bu, insan halindeki Tanrı'ya kendi orijinal mutlak boşluk haline "geçiş" deneyimi yaşatır. Tamamen içedönmüş ve şimdi en küçük bir izlenim kalıntısından dahi özgür kılınan tam bilincin, bir zamanlar hakim olan ve şimdi **bilinçli** bir şekilde deneyimlenen Tanrı'nın orijinal mutlak boşluk hali dışında başka bir deneyim yaşamaması doğaldır.

Bu tamamen içedönmüş tam bilinç, süper-bilinç hali ya da *mahachaitanya*'dır. Orijinal mutlak boşluktaki bilinçsiz Tanrı şimdi, Tanrı'nın orijinal Ötesi'nin Ötesi halinin tamamen bilincinde ya da süper-bilincindedir.

Bu Tanrı'nın orijinal halinin mutlak boşluğu içinde "geçiş"e, bilincin yedinci seviyesinin *fena*'sına ulaşma denir.

Sufi terimlerinde *fena* "yok-olmak" demektir. *Fena*'nın iki aşaması vardır: *fena*'nın birinci aşaması mutlak boşluk halinin bilinçli deneyimi ve *fena*'nın ikinci aşaması veya *fena fi'llah* "Ben Tanrı'yım" halinin bilinçli deneyimidir.

İkinci aşama, *fena fi'llah*, insan olarak tam bilinçle en sonunda "Ben Tanrı'yım"ı idrak etmek isteyen, insan halindeki Tanrı'nın Amaç'ıdır. Bu Sufilerce *meczubiyet* diye adlandırılan nihai haldir.

Fena'nın ilk aşamasının elde edilmesinden çok önce, insan olarak, insan halindeki Tanrı sınırlı ego veya "ben"in, zihnin, enerji, beden ve sıradan uyanık halindeki dünyanın bilincindedir çünkü insan olarak, insan halindeki Tanrı'nın tam bilinci bunların sonlu izlenimleri yoluyla doğrudan onlara odaklanmıştı. Ve insan olarak, insan halindeki Tanrı'nın bilinci içedönmeye başladığı andan itibaren, içedönen bilinç tedrici olarak alt-süper-bilincin altı seviyesini, bu altı seviyenin herbirinde bir araya getirilip tüketilen izlenimler yoluyla deneyimler. Alt-süper-bilinç tümüyle içedöndüğünde yani Kendi içine doğru çekildiğinde, insan olarak, insan halindeki Tanrı, tüm izlenimlerden yoksun süper-bilincin yedinci seviyesini kazandı. Bu Amaç'a ulaşmadaki son aşamaydı.

Aynı anda bilincin tümüyle içedönüşü ve süper-bilincin kazanılması ile nihayet zihin tamamen, tüm izlenimlerle birlikte büsbütün ortadan kaldırılmış ve yok olmuştur. Sahte sınırlı ego veya "ben", zihin, enerji, beden ve alem herşey sonsuza dek yok olur, tamamen kaybolur çünkü tüm bu deneyimler Hiç'den türemiş ve gerçekten hiçbir anlamı olmayan izlenimlerin sonuçlarıdır.

Sonuç olarak sınırlı ego veya "ben"in, zihnin, enerji, (mutluluğu temsilen) bedenin ve alemlerin tüm donatılarıyla yok olmasıyla, bilinç tarafından kendiliğinden, bir kez kazanıldımı ebediyyen baki kalan bir mutlak boşluk hali deneyimlenir.Bu aşamada insan olarak, insan halindeki Tanrı, süper-bilinç olarak tam bilinçle şimdi yanlız mutlak boşluğun bilincindedir –bilinç şimdi "Mutlak Boşluk"un kendisine sabitlenmiş ve odaklanmıştır.

Bu boşluk, kendi bütünlüğü içerisinde mutlaktır; yanlızca boşluk hakimdir ve yanlızca Herşey'in ve Hiç'in yokluğu vardır. Bu nedenle buna "İlahi, Mutlak Boşluk" denir ve İzlenim'den değil Gerçek'ten doğmuştur.

Bu ilahi boşluk hali, Hiç yok olduğu anda ve "Ben Tanrı'yım" halinin gerçeğinin bilinçli deneyimini kazandırmak için, Herşey boşluğu doldurmadan hemen evvel hakim olur.

Bu, Hiç'in tamamen yok olduğu ve süper-bilincin yanlızca, Tanrı'nın orijinal Tanrı-Olan halinde orijinal, derin uykuda olduğu gibi ebediyyen hakim olan mutlak boşluğa odaklandığı *fena*'nın ilk aşamasıdır.

Bu nedenle, *fena*'nın ilk aşamasında insan olarak, insan halindeki Tanrı'nın bilinci, ne sınırlı öz veya ego veya "ben", zihin, enerji, beden ve alemlerin ne de Tanrı'nın veya sınırsız Öz veya Ego veya "Ben"in, evrensel zihin, sınırsız enerji, evrensel beden ve kainatların parçasıdır; çünkü *fena*'nın bu ilk aşamasında yanlızca mutlak boşluk bilinci hakimdir. Bu boşluk da ilahidir; İllüzyonun değil Gerçek'in parçasıdır. *Fena*'nın ilk aşamasında insan olarak insan halindeki Tanrı'nın süper-bilinci, orijinal Tanrı-Olan halinin mutlak boşluk haline "yok-oluşunu/geçişini" deneyimler bu nedenle şimdi yanlızca mutlak boşluğun bilincindedir.

Daha önce söylendiği gibi, bu mutlak boşluk hali normal insanda hergün sınırlı ego veya "ben", zihin, enerji, beden ve alemlerin yok olduğu ve kazanılan bilincin uykuda olduğu derin uyku halinde tesis edilir.

İnsanın günlük derin uyku halinin mutlak boşluk hali ile *fena*'nın ilk aşamasının mutlak boşluk deneyimi arasındaki tek fark –ki bu çok ciddi bir farktır, *fena*'da aynı mutlak boşluk tesis edilmesine rağmen, bilinç artık uykuda kalmaz. Bu aşamada Tanrı'nın orijinal hali olarak, o aynı boşluk halini deneyimleyen, tamamen ve bütünüyle olgunlaşmış olan bilinçtir.

Fena'nın ilk aşamasının deneyimi, *nirvana* halinin bir parçasıdır.

Görünen o ki *nirvana* "Tanrı'nın Olmadığı" haldir. Bu "Bilincin Olduğu" ve "Tanrı'nın Olmadığı" tek haldir. *Fena*'nın bu ilk aşaması deneyimi Buddha'nın üzerinde durduğu ancak daha sonra Buddha'nın Tanrı'nın olmadığını vurguladığı şeklinde yanlış yorumlanan aşamadır. Oysa gerçekde Tanrı Var'dır; ancak *fena*'nın ilk aşamasının mutlak boşluk halinde yanlız, mutlak boşluğu deneyimleyen bilinç baki kalır.

Tanrı için var olmamak olmayacak bir durum olduğundan, *nirvana* halinde Tanrı, bazen süper-bilinç yada *mahachaitanya* adı verilen bilinç bölümünü oynar.

Bu *nirvana* halini, *fena*'nın ikinci aşaması izler ve "Ben Tanrı'yım" hali bilinçli şekilde deneyimlenir.

Bununla birlikte, bazı durumlarda *fena*'nın bu ilk aşamasını doğrudan doğruya "*fena* fi'llah" adı verilen ve yok olan sahte ve sınırlı ego veya "ben"in yerine süper-bilincin şimdi otomatik olarak odaklandığı gerçek, sonsuz, sınırsız "Ben"in konduğu , ikincisi takip eder. Eşanlı şekilde mutlak boşluk otomatik olarak Sonsuz'un deneyimi ile doldurulur.

Bu insan olarak insan halindeki Tanrı'nın sınırsız "Ben" üzerinde sabitlenmiş ve odaklanmış süper-bilinci şimdi kendiliğinden insanı Sonsuz Tanrı ile özdeşleştirir. Bu özdeşleşmeyle eşanlı olarak Sonsuz Tanrı'nın süper-bilinci "Ben Tanrı'yım" halini deneyimler. Bu Amaç'tır.

Amaç'a ulaşmak, *nirvikalpa samadhi*'ye[71] ulaşmaktır.

İnsan halinde bir insanın her gece uykuya dalması ve her gün uyanması gibi, kişi ilahi uykuya daldığında Tanrı'da uyanması gerekir. Benzer şekilde *fena*'nın ilk aşaması tam bilinçle derin uyku halidir ve *fena*'nın *fena fi'llah* olan ikinci aşaması ise Tanrı'da Tanrı olarak uyanma halidir.

Fena'nın ilk aşamasını hemen ardından *fena fi'llah*'ın[72] ikinci aşaması takip ettiğinde, bazı durumlarda sınırlı "ben"in, "öz"ün, zihin, enerji, beden ve alemlerin bilinci geri gelmez; ancak şimdi süper-bilinç olan sınırsız "Ben"in bilinci yanlızca evrensel Öz, Tanrı kimliği ile mevcuttur. Süper-bilinç şimdi "Ben Tanrı'yım", "*Aham Brahmasmi*" veya "*Ene'l Hak*" halini deneyimler. Bu "Şüphesiz Ben Tanrı'yım" demek olan *nirvikalpa samadhi* deneyimidir. Bu f*ena fi'llah*'da *atma* bilinçli olarak tümüyle *Paramatma*'ya karışıp kaybolduğundan veya *fena fi'llah*'da ruh Ruh-Ötesi ile tamamen birleşmeyi başardığından deneyimlenir.

Bu deneyim Amaç'tır ve ona ancak, saklı sonlu Hiç sonsuz Hiçlik olarak tezahür ettiğinde ortaya çıkan Hiç'de saklı olan bilincin tekamülü ile ulaşmıştır. Tekamül etmiş olan bilinç kendini Hiçlik alanındaki sonsuz karmaşanın içine sokarak bu sahte ve sonlu Hiçlik'i gerçek ve sonsuzmuş gibi deneyimlemişti. Nihayet bu bilinç içedöndüğünde,

---

[71] Ruhun Kurtuluş'a (*mukti*) ulaşması için *nirvana* halinden geçmesi gereklidir. Hem *nirvana* hem de *nirvikalpa*'ya ulaşılması ile doğum ve ölüm döngüsünden çıkılır. Bu nedenden dolayı *nirvana*'nın Amaç olduğu zannedilir oysa hakikat, insan formundaki biri için gerçek Amaç'ın *nirvikalpa*'ya erişmek olduğudur. Ve Amaç olarak *nirvana* ile esas Amaç olan *nirvikalpa* arasında dünyalar kadar fark vardır.

[72] Ekler Bölümü ek-20

sonsuz sahte Hiçlik'in sonsuz sahteliğini kademeli olarak deneyimleyebilir ve sonuçta Sonsuz-Tanrı'nın sonsuz gerçeğini şüphenin ve kısıtlamaların ötesinde ve *fena fi'llah*'ın "Ben Tanrı'yım" halinde ebedi ve ezeli varoluş şeklinde Herşey olarak idrak edebildi.

Bu *fena fi'llah* örneğin *Meczup* (nefsi Tanrı tarafından elinden alınmış veya Tanrı tarafından kontrol edilen) adı verilen kişilerin "Ben Tanrı'yım" halinin deneyimlendiği amaçtır.Bu kişiler aynı zamanda "*Brahmi Bhootlar"* olarak da bilinirler. Bu haldeyken kişi daima, sürekli ve bilinçli olarak , kendi sonsuz doğası olarak devamlı ve sürekli şekilde Tanrı'nın üçlü doğası *sat-chit-anand* (yani sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluk) ile "Ben Tanrı'yım" halini deneyimler.

Dolayısıyla yedinci seviyede insan olarak insan halindeki öz-bilinçli Tanrı şimdi Öz'ün sonsuz ve ebedi ve ezeli olarak tümüyle bilincindedir. Şimdi aynı zamanda enerji kaynağının ve artık sonsuz mutluluk içerisinde deneyimlediği Kendi sonsuz gücü ve sonsuz bilgisinin sonlu bir suretinden başka birşey olmayan zihnin de bilincindedir.

Öz-bilinç kazanma yolundaki mücadelesi boyunca bölünemez, ebedi ve ezeli Tanrı, Kendi sonsuz halinin bilincinde olmaksızın, Kendini sonlu ve geçici varoluşlarla bağdaştırıp, madde, sübtil ve mental alemlere yelken açıp, madde alemin madde bilincini **tekamül ettirip**, sübtil ve mental alemlerin sübtil ve mental seviyelerinin bilincini **içedöndürerek**, birçok ve çeşitli izlenimler deneyimledi. Tanrı'nın bilincinin nihai içedönüşü, Kendi Sonsuz halindeki Öz'ünün bilinçli idraki ile sonuçlandı.

Sonuç olarak, Tanrı'nın bilinci Öz bilincini kazandığında ve sonsuz güç, bilgi ve mutluluğu deneyimlediğinde, Tanrı ebedi olarak sonsuz mutluluk içinde varolduğunu ve Öz-bilinç kazanma mücadelesi süresince yüzleştiği madde, sübtil ve mental beden ve alem izlenimleri, deneyimleri, bağdaştırma ve ayrışmalarının Hiç ve boş birer hayal olduklarını idrak etti. Aynı zamanda, madde beden, mahluk ve insanoğullarıyla özdeşleşmenin ve üç alemin ve altı seviyenin tüm donatılarıyla deneyimlerinin göreceli varlıklarını, bilinç olgunlaşmadığı sürece güçlendirdiği ve sürdürdüğünü de idrak etti. Olgunluk ancak, tümüyle içedönmüş bilinçle elde edildi. Bu Tanrı'nın Kendi Öz'ünü idrak etmesini veya Tanrı'nın Tanrı-idrakinin tümüyle bilincinde olmasını sağladı. Diğer bir deyişle, Tanrı "Ben Tanrı'yım" haline ulaştığında O'nun sonsuz hali Kendisi tarafından bilinçli olarak idrak edildi.[73]

Diğer bir deyişle, Tanrı önce maddede olma sürecinden geçer; yani, maddede *anna bhuvan* (madde küre)'nin **bedeni** olur. Sonra sübtilde *pran bhuvan* (sübtil küre)'nin **enerjisi** olur. Daha sonra mentalde *mano bhuvan* (mental küre)'nin **zihni** olur. Bunların ötesinde *vindyan*'da Tanrı –her zaman olduğu ve daima olacağı, Tanrı olur. Bu nedenle orijinal olarak blinçsiz olan Tanrı şimdi bilinçsizliğin kendisinden bihaber olur ve Kendi İlk Kelimesi olan "Kimim Ben?"e nihai cevap olan "Ben Tanrı'yım"ı alır. Dolayısıyla madde, sübtil ve mental kürelerde aslında **olmadığı** şey haline gelir; ve *vidnyan*'da ise gerçekten **olduğu** şey olur. Orijinal olarak Tanrı Tanrı idi; şimdi Tanrı Tanrı oldu.

Tanrı, *fena*'nın ilk aşamasındaki orijinal mutlak boşluk haline "geçtikten" sonra kendi sonsuz "Ben Tanrı'yım" halini *fena*'nın ikinci aşamasında idrak ettiğinden, bu *fena* (yani *fena fi'llah*) amaç haline gelir ve öyledir de.

---

[73] Tanrı-idraki mutluluğu tüm Yaratılış'ın Amacıdır. Tanrı'yı idrak yoluyla gelen gerçek mutluluk evrendeki tüm fiziksel ve zihinsel ızdıraba değer. Ardından sanki tüm ızdırap hiç yokmuş gibi olur. Tanrı idrakinin mutluluğu güçlü, ebediyyen taze ve güvenilir, sınırsız ve tanımlanamazdır; ve dünyanın varoluşun içine fışkırmasının sebebi bu mutluluktur.

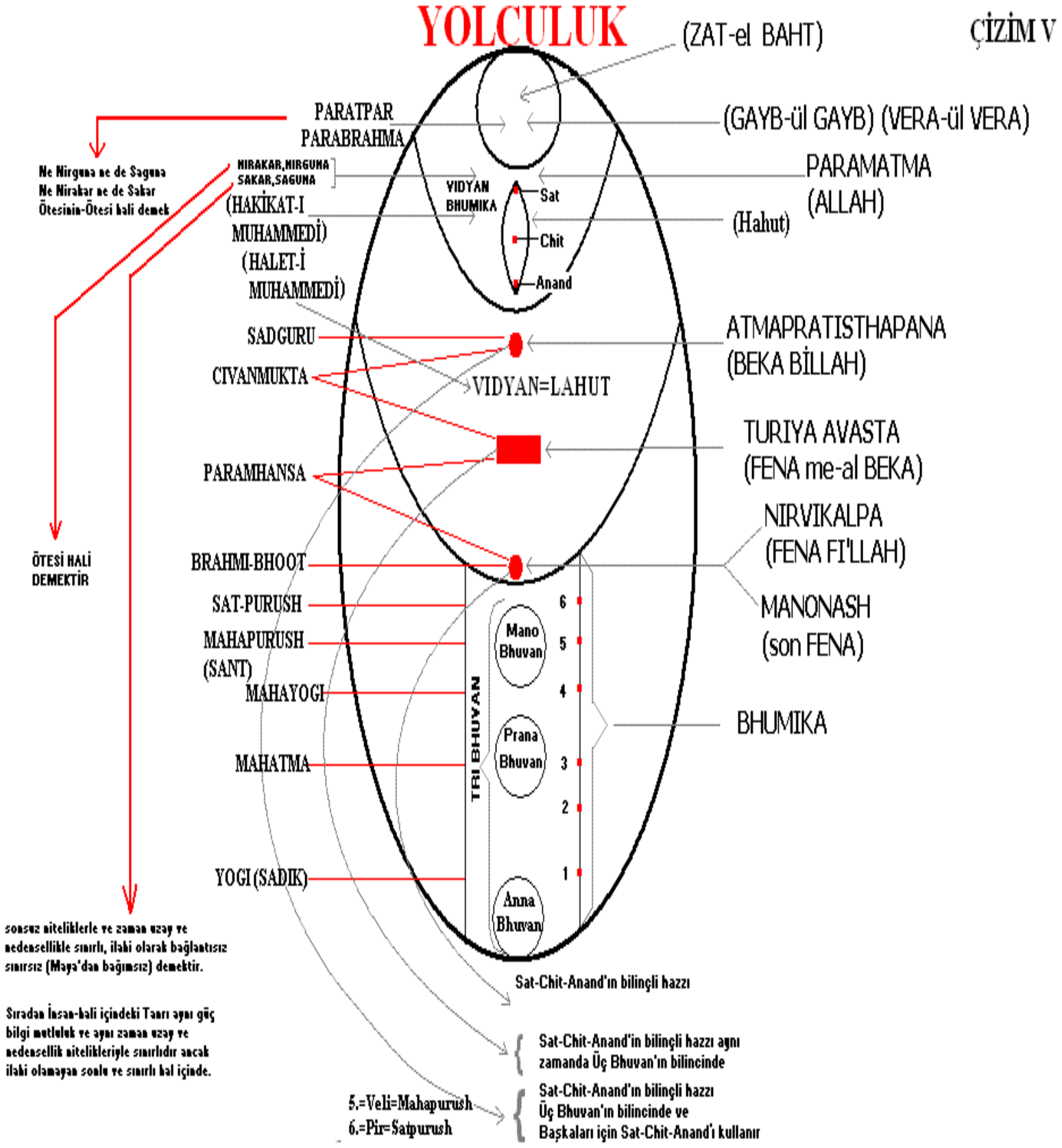
YOLCULUK
ÇİZİM V
(ZAT-el BAHT)
PARATPAR
PARABRAHMA
(GAYB-ül GAYB) (VERA-ül VERA)
NIRAKAR,NIRGUNA
SAKAR,SAGUNA
PARAMATMA
(ALLAH)
VIDYAN
BHUMIKA
Sat
Chit
Anand
(HAKİKAT-I
MUHAMMEDİ)
(HALET-İ
MUHAMMEDİ)
(Hahut)
Ne Nirguna ne de Saguna
Ne Nirakar ne de Sakar
Ötesinin-Ötesi hali demek
SADGURU
ATMAPRATISTHAPANA
(BEKA BİLLAH)
CIVANMUKTA
VIDYAN=LAHUT
TURIYA AVASTA
(FENA me-al BEKA)
PARAMHANSA
NIRVIKALPA
(FENA FI'LLAH)
ÖTESİ HALİ
DEMEKTİR
BRAHMI-BHOOT
MANONASH
(son FENA)
SAT-PURUSH
MAHAPURUSH
(SANT)
MAHAYOGI
Mano
Bhuvan
Prana
Bhuvan
Anna
Bhuvan
TRI BHUVAN
6
5
4
3
2
1
BHUMIKA
MAHATMA
YOGI (SADIK)
sonsuz niteliklerle ve zaman uzay ve
nedensellikle sınırlı, ilahi olarak bağlantısız
sınırsız (Maya'dan bağımsız) demektir.
Sıradan İnsan-hali içindeki Tanrı aynı güç
bilgi mutluluk ve aynı zaman uzay ve
nedensellik nitelikleriyle sınırlıdır ancak
ilahi olamayan sonlu ve sınırlı hal içinde.
Sat-Chit-Anand'ın bilinçli hazzı
Sat-Chit-Anand'in bilinçli hazzı aynı
zamanda Üç Bhuvan'ın bilincinde
5.=Veli=Mahapurush
6.=Pir=Satpurush
Sat-Chit-Anand'ın bilinçli hazzı
Üç Bhuvan'ın bilincinde ve
Başkaları için Sat-Chit-Anand'ı kullanır

VEDANTIK*	MİSTİK	SUFİ
Paratpar Parabrahma	Tanrı'nın Ötesinin - Ötesi Hali	Gayb-ül Gayb / Vera-ül Vera
Paramatma	Ötesi Halinde Tanrı	Allah
Anant	Sonsuz	LaMahdud
Nirguna	Sıfatsız	La Sıfat
Nirakar	Şekilsiz	La Surat
Sat-Chid-Anand	Güç,Bilgi,Mutluluk	Kudret,Marifet,Musarrat
Vidnyan Bhumika	Hakimiyet Alanı	Alem-i Hahut / Arş-ı Ala
Atmapratisthapana Sahaj Samadhi	Tanrı Hayatında Tesis Edilmiş	Beka Billah
Vidnyan	En Yüksek İlahi Bilinç	Ehadiyet / Alem-i Lahut
Saguna	Nitelikli	Ba Sıfat
Sakar	Şekilde Teazhür	Ba Surat
Brahma	Yaratıcı	Afridgar
Vishnu	Koruyucu	Parvardigar
Mahesh	Yok Edici	Fenakar
Mano Bhuvan	Mental Küre	Alem-i Ceberrut
Pran Bhuvan	Sübtil Küre	Alem-i Melakut
Anna Bhuvan	Madde Küre	Alem-i Nasut
Utkranti	Tekamül	İrteka
Punar Janma	Tekrardoğum	Ricat veya Avagavan
Bhumika	Seviye	Asman
Atma	Ruh	Can veya Ruh
Jiv-Atma	Bedenlenmiş Ruh	Can-ı Cismi
Manava	İnsan	İnsan
Yogi(Sadık)	Mürit	Rahrav
Sadhu	Gelişmiş Ruh	Mutasavvıt
Mahatma	Ulu Ruh	Ahyar
Mahapurush(Sant)	Aziz	Abrar=Veli
Satpurush	Usta Hacı (Aziz)	Afrad=Pir
Manonash(Nirvana)	Zihnin (Öz'ün) yok olması	Nihai Fena
Nirvikalpa	Tanrı ile Birlik	Fena Fi'llah
Brahmi Bhoot	İlahi Soğrulmuş Olan	Meczub-u Kamil
Turiya Avastha	İlahi Kavşak	Makam-ı Fürutat'da / Fena me-al beka
Paramhansa	İlahi Yüksek İnsan	Meczup-Salik veya Salik-Meczup
Jivanmukta	Tekrardoğumdan Bağımsız	Azad-ı Mutlak
Sadguru	İnsan-Tanrı	Kutb
Avatar	Tanrı-İnsan	Sahib-i Zaman

*Vedantik ve Vedantik'e yakın terimler

Bu amaca ulaşılması, ruhsal bilgi ile başlayıp tüm bilinç seviyelerini geçtikten sonra Tanrı katına çıkma ile sona eren İlk İlahi Yolculuk'un sonu anlamını taşır.

Fena'nın ikinci aşaması insanın Tanrı haline gelmesi demek olan Tanrı katına çıkmadır. İnsan şimdi Tanrı'dır ve Tanrı'nın bilgisini, Tanrı'nın gücünü ve Tanrı'nın mutluluğunu deneyimler; her ne kadar bu amaç ise de bu daha henüz "Mükemmellik" değildir. İlk ilahi yolculuk olan, *fenanın* ikinci aşamasında ya da *fena fi'llah*'da insan Tanrı'ya **nüfuz etmiştir** ve dolayısıyla Tanrı olmuştur ancak henüz Tanrı'nın hayatına nüfuz etmemiştir. İlk ilahi yolculuk sonunda insan kendisinin Tanrı olduğunu ve sadece "Ben Tanrı'yım" halini sonsuz güç, bilgi ve mutluluk deneyimleriyle birlikte tecrübe ettiğini idrak eder ve sonsuz saadet halinin tadını çıkarır.

İlk ilahi yolculuk sonunda Amaç'a ulaşıldıktan sonra nadiren de olsa, Tanrı halindeki Tanrı insan olarak sonsuz saadeti bırakıp, "Ben Tanrı'yım" süper-bilincinden normal bilinç düzeyine inebilir ve *beka* halini deneyimlemeye başlar böylece ilahi yolculuğun ikinci aşamasına girer.

Sufi terimlerinde "*beka*" , "ikamet etme" anlamındadır.[74]

"Ben Tanrı'yım" süper-bilinç halinden normal bilince inmek ve "ikamet etme" halini deneyimlemek Tanrı'nın hayatına yerleşmek anlamına gelebilir. Dolayısıyla *beka*'da Tanrı'nın insan olarak hayatı tesis edilmiştir. Bu insanın bilinçli bir şekilde *beka*'da kendini Tanrı olarak tesis ettiği anlamını taşır. Bu bilinç "sülukiyet" veya varlığın "Tanrı hayatı içinde tesis edilmiş" normal bilinci olarak adlandırılır. "Ben Tanrı'yım" halinde "sonsuz mutlulukta boğulmak ya da massedilmek" demek olan *meczubiyet* bundan farklıdır. Buna göre, *beka* halini deneyimleyen insan olarak Tanrı, Sufi terminolojisinde **gerçek** "*Salik*" olarak adlandırılır. Gerçek'in ve İlahiyat'ın *beka*'sı "*beka billah*" olarak adlandırılır. Vedanta'da (Hindu kutsal kitaplarından bir okul) "*atmapratisthapana*" olarak bilinir.

Salik , meczubiyet'de olduğu gibi yanlızca sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğu deneyimlemekle kalmaz ama şimdi *Salik* olarak, Kendi normal sülukiyet bilinci ile tesis ettiği Tanrı hayatında bilinçli bir şekilde tüm sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğu çoğaltır.

Ancak sonunda ve gerçekten *fena fi'llah* halinin nihai gerçeğine tümüyle olgunlaşmış tam bilinçle "geçiş" yapmadan evvel ve İlahiyat'ın kati *beka billah*'ına yerleşmeden evvel, İllüzyon anlamında, Yaratılış'da var olan farklı ve sayısız tür ve yaşam hali olduğu kadar *fena-beka*'nın bireyleştirilmiş deneyimleri vardır.

Bununla beraber, üç esas tip *fena-beka*, tüm bireyleştirilmiş *fena-beka* deneyimlerini kapsar.

Üç esas tipten ilki temel olandır. Bu tip, günlük olarak *fena*'ya "geçen", İllüzyon'da "ikamet etmek" için *beka* kazanan herkes tarafından deneyimlenen İllüzyon'un harikulade, sahte hayatının *fena-beka*'sıdır. Sıradan, harikulade, sahte hayatın bu temel *fena-beka*'sı, sıradan derin uyku hali ve sıradan uyanıklık halinden oluşur.

Daha önce ifade edildiği gibi, kişi İllüzyon'un tüm izlenimleri ile derin uykuya "geçtiğinde" bile, asla herhangi birşeyin var olagelmediği ve Tanrı-Olan halindeki Tanrı'nın Sonsuzluğu adı verilen, Herşey olarak tek sonsuz ve yegane Gerçek dışında hiçbirşeyin var olmadığı, Tanrı-Olan'ın aynı, ilahi mutlak boşluk hali tesis edilir. Kişinin uykuya daldığı İllüzyon'un izlenimleri onu uyandırdığında, kişi İllüzyon'un kendisinde uyanık halde ikamet eder ve İllüzyon'da günlük yaşamını tesis eder.

---

[74] Ekler bölümü ek-21

Bundan dolayı, günlük yaşamda, kişi derin uykuya daldığında, orijinal Tanrı haline günlük bir "geçiş" olarak *fena* tesis edilir. Ve kişi her gün uyandığında, İllüzyon'un hergünkü yaşamında "ikamet etmek" için, derin uyku kişiyi tesir altına alıp, bir kez daha O'nun orijinal, ilahi mutlak boşluk hali olan günlük *fena* haline sürüklemedikçe, *beka* elde edilir.

Fena-beka'nın ikinci tipi amaca doğru erişme Yolu üzerinde seviyelerle ilgilidir ve her ne kadar seviyelerin *fena*-beka'sının bu ikinci tipi de illüzyon olsa da, İllüzyon'daki sıradan harikulade, sahte yaşamın temel tipinden farkılık gösterir.

Yol üzerindeki birinciden altıncı seviyeye kadar, her seviyede evrim geçirmiş tam bilinç kademeli olarak içe doğru çekilir veya içedöner. Bundan dolayı seviyelerin *fena-baka*'sı içedönen bilinci dölleyen izlenimlerle uyum içerisindedir ve hala evrimleşme sürecinde olan veya tümüyle evrimleşmiş izlenimlerin tesiri altındaki bilincin birinci tip *fena-beka*'sından farklıdır.

Seviyelerdeki ilerlemeyle bağlantılı olarak tümüyle evrimleşmiş bilinç kademeli olarak içedönerken, *fena fi'llah* amacına giden yol üzerindeki her seviyenin kendi *fena-beka*'sı vardır.

Ancak Sufi terimlerindeki "*fena*"nın genelleştirilmiş anlamı orijinal Tanrı-Olan halinin mutlak boşluğuna "geçiş"dir. Bu nedenle *fena* ister sıradan harikulade, sahte yaşamın temel tipi ister yol üzerindeki seviyelerin ikinci tipi olsun, hiç bir fark yaratmaz. Her iki tipte de *fena* ("geçiş") temel olarak aynıdır, günlük derin uyku halinde her iki durumda izlenimlerin tesiri altındaki bilinç, İllüzyon'un izlenimlerinin tiplerindeki farklılıklara bakmaksızın, aynı mutlak boşluk haline geçer.

Fena her ne kadar hem **evrimleşen** hem de **içedönen** bilincin ikisinde aynı olsa da önemli olan ve derin uyku veya *fena* haline "geçiş" sırasında farklılık yaratan, uyanık halde İllüzyon'da ikamet ederken bilincin döllendiği İllüzyon'un izlenimlerinin tipidir.

Örneğin, derin uyku halindeki bir hayvan veya mahluğun, mutlak boşluğa İllüzyon'un kendine özgü izlenimleriyle "geçiş" *fena*'sı, derin uyku halindeki bir insanoğlunun mutlak boşluğa İllüzyon'un kendine özgü izlenimleriyle "geçiş" *fena*'sından tümüyle farklıdır. Benzer şekilde, sıradan bir insanın İllüzyon izlenimleri, yolun seviyelerindeki bir insanın İllüzyon izlenimlerinden bir hayli farklı olacaktır.

Her durumda, *fena*'nın farklı tipleri *fena* olarak baki kalsa da, uyanık halin *beka*'sında kişisel bilinci dölleyen izlenimler, Yaratılış'daki tüm türlerin ve yaşam mertebelerinin kişiselleşmiş *fena*'larının ortaya çıkmasını sağlar.

Bunun tersine, *fena*'nın derin uyku halinden sonra, uyanık halde kişisel yaşamın *beka*'sına erişildiğinde, Sufi terimlerince "ikamet" demek olan *beka* , İllüzyon'un günlük yaşamını, bu yaşamın İllüzyon'un farklı izlenimlerinden derin uyku halinin kişisel *fena* haline "geçiş"ini sağlayan hakim izlenimlerine uygun olarak tesis eder. Her kişisel *beka* bir diğerinden tümüyle farklıdır çünkü bu kişisel *beka* uyanık halde kazanıldığında, her kişisel yaşamın bilincinin tesir altındaki izlenimleri yanlızca İllüzyon'da, İllüzyon'un kişiselleşmiş yaşamının tesisinden sorumludur.

Dolayısıyla bu, hep uyanık halin İllüzyonu'nun *beka*'sı tarafından takip edilen ve kaçınılmaz olarak *fena*'da, bu *fena* ve *beka*'nın sıradan, harikulade sahte yaşamına mı yoksa Yol'un mertebelerine mi ait olduğuna bakmaksızın, –günden güne, yıldan yıla, hayattan hayata- tekrar tekrar kurup bozmak için yok olan, derin uyku halindeki *fena*'nın düzenli, sonu gelmez silsilesidir. İllüzyon'a ait olduğu sürece asla kararlı olmayacaktır.

Kişiselleşmiş yaşam gerçekten ve nihai olarak Gerçek'in *fena fi'llah*'ına "geçiş yapmadığı" ve İlahiyat'ın *beka billah*'ında ikamet ettiği sürece, *beka*'da kişiselleşmiş yaşamın sürekli evrimleşen ve içedönen bilincine tesir eden ısrarlı izlenimleri ile uyumlu İllüzyon'un sayısız ve çeşitli tipte *fena-beka* gruplarının bir sınırı olduğu aşikardır.

İçedönen bilincin birinciden altıncıya kadar tüm seviyelerinde de, altı seviyenin herbiri için, o seviyenin İllüzyonu'nun izlenimleriyle uyumlu sınırlı miktarda *beka* tipi vardır.

Bir insanın birinci seviyede olduğu söylendiğinde, tümüyle evrimleşmiş bilinci içedönmeye başlamış ve tam bilinci sübtil kürenin birinci seviyesine odaklanmış demektir çünkü içedönen bilincini sürekli olarak dölleyen birinci seviyenin izlenimleri onun birinci seviyeye ikamet etmesini ve bu seviyenin illüzyonlarını deneyimlemesini sağlar. Her ne kadar birinci seviyedeki insanın madde bedeni, tamamen birinci seviyede **olmayan** insanın madde bedeni gibiyse ve birinci seviyedeki insan da, günlük, harikulade, sahte yaşamın sıradan insanı gibi uyuyup uyanıyorsa da, içedönen bilinci doğrudan birinci seviyeye odaklanmış olduğundan, birinci seviyenin illüzyonunun izlenimlerinin tesirleriyle, birinci seviye *fena* derin uyku haline "geçiş" yapar ve birinci seviye *beka*'ya yerleşmek ve "ikamet" etmek ve bu seviyenin izlenimlerini deneyimlemek için hergün uyanır.

Yolun seviyelerine giren insanın *fena-beka*'sı ile yolun seviyelerinde olmayan insanınkinin farkı, ilkinin belli bir yerde yıllarca yaşadıktan sonra tüm geçmiş bağlarını koparıp dünya turuna çıkan, kıtaları birer birer katedip bir yerden diğerine seyahat eden insana benzemesidir. Bu insan her gün uykuya dalacak ve ertesi gün uyanacak olsa da, anayurdunda hergün uyuyup uyanmaya alışık olduğundan, şimdi yaptığı dünya turunda derin uykuya "geçiş" yapacak ve hergün tamamen değişen ortamların ve alışılmamış deneyimlerin hakim izlenimleriyle uyanacaktır.[75]

Kısacası içedönen bilincin birinci seviyesine giren nihai olarak birinci seviyeyi tümüyle deneyimler. Birinci seviyeye yerleşen bu insan, "kendi dünyasında" hayatını tesis eder bu nedenle de bu seviyede uyur ve hergün bu seviyede uyanır. Aynı şekilde, diğer tüm seviyelerdeki bütün kişiselleşmiş bilinçler, bu seviyelerde uyanmak ve günlük *beka* yaşamını bu belirli seviyelerde tesis etmek için, bu seviyelerin *fena*'larına "geçiş" yaparlar.

Bununla birlikte, yolun her seviyesinin *fena-beka*'sı temel olarak aynı tiptedir çünkü evrimleşen ya da evrimleşmiş bilince değil, yanlızca dereceli olarak **içedönen** bilince mahsustur. Bir seviyeyi diğerinden ayıran fark, yanlızca aynı dünyanın iki ayrı kıtasında yaşayan ve dünyanın yaşadıkları belirli kesimine ait, kendi kişisel izlenimlerine sahip iki ayrı insan arasındaki kadar olmalıdır. Amerika'daki insan kendi izlenimleri ve kişisel yaşamının göreceli deneyimlerine sahiptir; aynı şey Asya'da, Amerika'dan oldukça farklı olan kıtasına ait kendi izlenim ve deneyimleri olan insan için geçerlidir.

Ancak her iki insanın aynı dünyada yaşıyor olduğu temel olgusu bakidir. Bu iki adamın izlenimleri arasındaki engin farka ve bağlı deneyimlere rağmen uyuduklarında her ikisi de derin uykuya "geçiş" yapar. Her ikisi de aynı derin uykunun tadını çıkardıklarından, birinin kadifeler diğerinin saman yığını üzerinde uyuyor olması, oldukça önemsizdir. Aynı şekilde, uyandıklarında her ikisi de kendi şahsi yaşamlarını, değişik kıtalarda yaşadıklarından, izlenimleri arasındaki fark ve bağlı göreli deneyimlerine aldırmaksızın, aynı dünya üzerinde sürdürebilirler. Dolayısıyla,

[75] Ekler bölümü ek-22

seviyelerdeki kişisel yaşamlar göz önüne alındığında her ne kadar yol üzerindeki her bir seviyenin kendi *fena* ve *beka'*sı varsa da yol üzerindeki tüm seviyelerin *fena-bekaları* temel olarak farklı değildir.

Tıpkı *fena* ve *bekanın* en basit ilk tipinin, madde dünyada illüzyonun harikulade sahte hayatını yaşayan köpeklerin, atların, develerin, fillerin, bütün mahlukların ve insanoğularının tüm kişiselleşmiş *fena* ve *beka*'larını ihtiva etmesi gibi, yoldaki seviyelerin *fena* ve *beka*'sının ikinci tipi de sübtil ve mental alemlerin birinciden altıncıya kadar illüzyonsal herbir seviyesindeki bütün kişiselleşmiş *fena-bekaları* içerir.

Belirli seviyedeki bir insan, dereceli olarak içedönen bilinci ile, o seviyenin meftun edici deneyimleriyle sersemlediğinde, bu insanın o seviyenin *meczubu* olduğu söylenir. [76] Böyle bir *meczup* tümüyle, sürekli olarak bilincini dölleyen o seviyenin İllüzyon'unun izlenimleri tarafından soğurulmuş ve onların tesiri altında kalmıştır. Uyanık halde bile seviyenin bu *meczubu,* sanki tamamen kendinde değilmiş ve ordaki meftuniyet içerisinde boğulmuş gibi davranır. Böyle insanlar çoğunlukla, insanın "Tanrı-sarhoşu" olması anlamını taşıyan "*mest*" olarak bilinirler.

Diğer yandan, belirli bir seviyedeki bir insan eğer o seviyenin büyüleyici deneyimleri tarafından soğurulmaz veya etkisi altında kalmaz ve içedönmekte olan bilinci sürekli bu seviyenin İllüzyon'unun izlenimlerinin tesiri altındayken, dengesini korumaya devam ederse o zaman, bu belirli seviyenin *saliki* olduğu söylenir[77]. Böyle bir *salik,* bilincinin artarak içedönmesine ve tamamen bu seviyeye odaklanmış bilinci, madde alemle ilgisini tümüyle kesmiş olmasına rağmen, dışarıdan bakıldığında dünyada çok normal bir insanmış gibi davranır. Her seviyenin *sülukiyeti* ve *mesti* farklıdır.

Bununla beraber, belirli bir seviyedeki bir insanın tamamen bu seviyenin deneyimlerinin cazibesi tarafından yutulup ve soğurulduğu, kimi zaman *meczup,* kimi zaman da dengesini koruyarak, sıradan normal *salik* gibi davrandığı durumlar vardır. Seviyedeki böyle insanlara, eğer hakim davranış *meczup* gibiyse *meczup-salik* , eğer hakim davranış *salik* gibiyse *salik-meczup* adı verilir. İllüzyon'daki bu hal, Gerçek'in içinde İlahi Kavşak'daki *turiya avastha* ile karşılaştırılabilir.

Fena-beka'nın üçüncü tipi bilincin nihai içedönüşünün yedinci seviyesine aittir ve Gerçek'in hakiki *fena fi'llah*'ı ve İlahiyat'ın hakiki *beka billah'*ıdır. Kişiselleşmiş hayatın izlenimli bilinci nihayet tümüyle İllüzyon'un bütün izlenimlerinden kurtulduğunda ve bu ferahlamış ya da izlenimsiz kişiselleşmiş Öz, bilinçli olarak *fena fi'llah* ya da "Ben Tanrı'yım" halini kazanmak için orijinal, ilahi mutlak boşluğa "geçiş" yaptığında, sonunda amaca ulaşılmış olur. Bu **gerçek** *meczubiyet* halidir[78]**.**

İllüzyon yaşamın kişiselleşmiş farklı türlerinin *fanaları* ile ilahi yaşamın gerçek *fanası* arasındaki yegane ancak sonsuz fark, ilkinde bilinç **sıfır** iken ikincisinde tam bilincin hakim olmasıdır.

Fena fi'llah halinden sonra, bazı kişiselleşmiş nefsler tarafından "İnsan-Tanrı" olarak dünyada Tanrı yaşamı sürmek için, *beka billah* hali tesis edilir. Böylesi "İnsan-Tanrı" tek ve aynı zamanda tüm yaşam halleri ve seviyelerde, -İllüzyon'u İllüzyon olarak

---

[76] Seviyelerin *meczup* ve *salikleri*, ne yedinci seviyenin "*Meczub-u Kamil*" (kusursuz Meczup) olarak bilinen **gerçek** Meczup'u ile ne de **gerçek** Salik'i ile karıştırılmamalıdır.
[77] Yukardaki dipnota bakınız.
[78] Ekler bölümü ek-23

bilerek, İllüzyon'daki insanın ve Gerçek'deki Tanrı'nın hayatını yaşar. Bu **gerçek** *sülukiyet* halidir.

Fena fi'llah halini elde edip, *beka billah* halini tesis etmeden önce, İlahi Kavşak'da *fena fi'llah* ve *beka billah* arasında *turiya avastha* hali de vardır. Bu halin içinde bazen *fena fi'llah*'ın gerçek *meczubiyeti* ve bazen *beka billah*'ın gerçek *sülukiyeti* vardır. Bu, duruma göre **gerçek** *Meczub-Salik* veya *Salik-Meczub* halidir.

Fenadan önce varolan sahte sınırlı "ben"in bilinci, içedönüş süreciyle olgunlaşır ve *fena fi'llah*'daki sınırsız gerçek "Ben" sınırlı sahte "ben"in yerine geçer. *Beka billah*'da bu olgun bilinç şimdi bir kez daha gerçek sınırsız "Ben"e "Ben" olarak, zihnin üzerine Evrensel Zihin olarak, enerji üzerine Sınırsız Enerji olarak ve bedenin üzerine "*mahakarana sharir"* adıyla Evrensel Beden olarak odaklanmış ve sabitlenmiştir. Burada önemli bir olgu not edilmelidir: *beka billah* halinde aynı bilinç **eşanlı** olarak aynı zamanda sınırlı "ben", zihin, enerji ve beden üzerinde sabitlenmiş ve odaklanmıştır bu nedenle *Salik* sahteyi sahte ile sahtelik olarak, Gerçek'i Gerçek ile Gerçeklik olarak deneyimler.

Sonuç olarak, Tanrı'nın *beka billah* halinde aynı bilinç **eşanlı** olarak hem "Ben Tanrı'yım" hem de "Ben insanım" çifte deneyimini yaşar. Bu çifte deneyim boyunca aynı bilinç kendiliğinden, ara vermeksizin, insanlığın zaaf ve ızdıraplarıyla birlikte Tanrı'nın sonsuz bilgi, güç ve mutluluğunu da deneyimler.

Bunu, *beka billah* halinde, sıradan insan formundaki Tanrı'nın Kendi ilahi yaşamını tesis etmesi ya da insanın Tanrı yaşamında ikamet etmesi takip eder.

Kısacası, *beka billah* Tanrı'nın, "*Salikler"* veya *"Jivanmuktalar"* olarak tanımlananlar tarafından deneyimlenen, O'nda "ikamet etme" veya tesis edilme halidir.[79, 80] *Salik* devamlı ve bilinçli bir şekilde, eşanlı olarak "Ben Tanrı'yım" ve "ben insanım" halinin çifte deneyimini yaşar ve sonsuz bilgi, güç ve mutluluğu biriktirirken, sahteliklerinin sonlu Hiç'in O'nun kendi Herşey ve Sonsuz olma halinin tezahürü olduğunu bilerek, eşanlı olarak insan zaaf ve ızdıraplarını deneyimler.

Beka billah'da insan Tanrı olarak, insandaki-Tanrı yaşamı tesis edilmiş şekilde, *sahaj samadhi*'yi deneyimler. Bu, Tanrı olarak insanın eşanlı şekilde, en küçük bir çaba göstermeksizin, sürekli ve kendiliğinden Tanrı ve insan çifte deneyimi sahibi olduğu anlamını taşır. Bu Kusursuzluk halidir.

Kusursuzluk genel anlamı itibariyle kendinde en yüksek ya da uç tipteki muvaffakiyet duygusunu da kapsar ve bu tür bir Kusursuzluk daha kusursuz olamaz. Ancak "Kusursuzluk" İlahiyat anlamında kullanıldığında, *beka billah*'ın *sülukiyet* halinde üç tipi vardır:

Birinci tip "*Kamil*" – Kusursuz, olarak bilinir.
İkinci tip "*Ekmel*" –En Kusursuz, olarak bilinir.
Üçüncü tip "*Mükemmel*"- Alabildiğine Kusursuz olarak bilinir.

Onların ebedi ve ezeli Gerçek'i sürekli ve bilinçli deneyimlemeleri bakımından kesinlikle bir farklılık yoktur ancak kusursuzluklarını belirleyen mukayese derecesi, onların "Kusursuzluk" **görevlerindeki** işlev farkından kaynaklanır. Bu nedenle, işlevlerindeki fark yüzünden her bir Kusursuzluk tipine farklı nitelikler iliştirilir.

---

[79] Ekler bölümü ek-24
[80] Ekler bölümü ek-25

ÇİZİM VI

DÖRT YOLCULUK

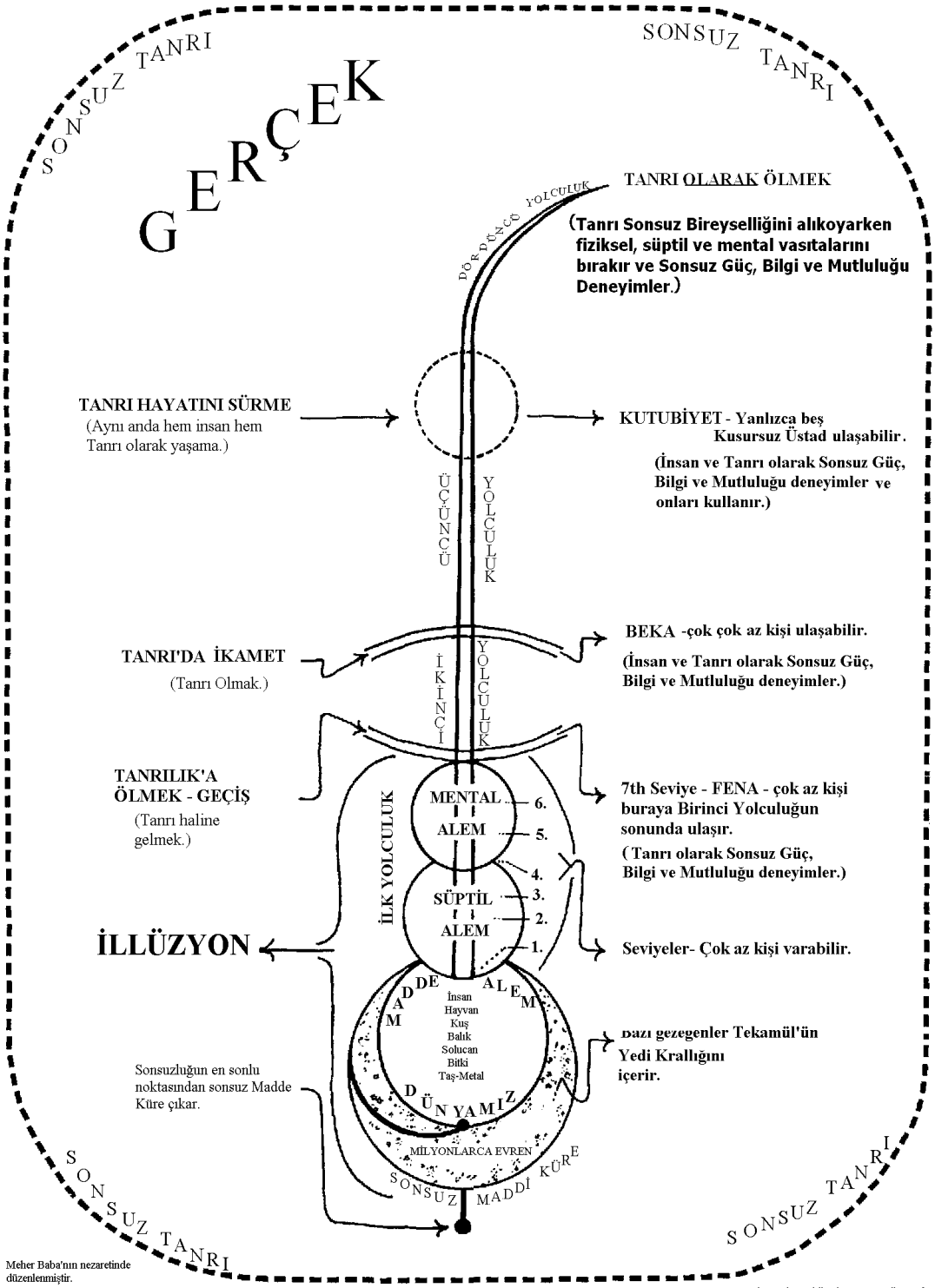

Meher Baba'nın nezaretinde düzenlenmiştir.

Meher Baba Publications, Australia tarafından yayınlanan "The Everything and The Nothing" den alınmıştır.

Kamil anında **bir** insana bilinçli Tanrı idrakini verebilir ve yanlızca bu insan kendisinde olduğu gibi Gerçek'in ezeli ve ebedi deneyimini yaşayabilir. Ekmel kendi gibi **birçoklarının** kendinde deneyimlemesini sağlayabilir; buna karşılık *Mükemmel* yanlızca **belli bir sayıda** değil, Yaratılış'daki[81] herşeyin, kendinde olduğu gibi ezeli ve ebedi Gerçek'i yaşamasını sağlayabilir ama aynı zamanda bir anda, kendi fizik bedeninde madde alemde, Gerçek'in ezeli ve ebedi bilinçli deneyimiyle birlikte **herhangi bir miktarda** fiziksel bedenlerinin şekil değiştirmesini ve hatta fiziksel olarak **vücuda gelmelerini ve yaşamalarını ve deneyimlemelerini** ihsan edebilir.

Beka billah ikinci ilahi yolculuğun sonudur. *Fena fi'llahı* ve *beka billah* halleri arasında İlahi Kavşak'da (*makam-ı fürutat*) *turiya avastha (fena-me-al-beka)* hali vardır.

Turiya avastha süper-bilincin, **bazen** "Ben Tanrı'yım" halinin deneyimini, **bazen** de normal bilincin "ben insanım" deneyimini verdiği halidir.

Bu hal "*Meczup-Salik*" ya da "*Paramhansa*" diye adlandırılanlar tarafından deneyimlenir ve onlar *turiya avastha*'nın bu halinde **bazen** bilinçli şekilde "Ben kendimin Tanrı'sıyım" ve **bazen** de bilinçli şekilde "Ben kendimin mahluğuyum"u deneyimler.

İlahi Kavşak'da, ilahi ilk yolculuğun sonu ile ikinci yolculuğun başlangıcı arasında, *fena fi'llah*'ın "Ben Tanrı'yım" hali dereceli şekilde, Tanrı ve insanın eşanlı olarak, en ufak bir çaba göstermeksizin, kendiliğinden ikili Tanrı ve insan deneyimine aynı anda, bir defada katlandığı, "ikamet olunan" Tanrı hali kurulup *beka billah* hali içinde tesis edilene kadar, "ilahiyat" ve "insaniyet"in bocalayan ilahi deneyimleri dönüşümlü olarak deneyimlenir.

İlahi Kavşak geçilir geçilmez *fena fi'llah*'ın *meczubiyet*'i *sülukiyet* olarak *beka billah* içinde tesis edilmiş olur. *Meczubiyet*'in *Meczub*'u sonsuz bilgi ve gücü sonsuz mutluluk içine çekilirken[82] yanlızca bilinçli olarak deneyimleyebilir. Bununla birlikte *Sülukiyet*'in *Salik*'i sonsuz bilgi, güç ve mutluluğu yanlızca bilinçli olarak deneyimlemekle kalmaz, bu sonsuz nitelikleri *kutbiyet*'in *Kutb*'u gibi başkaları için kullanmasa da, aynı zamanda bunları bilinçli olarak çoğaltır.

İkinci ilahi yolculuğun sonunda, Tanrı'nın "*Kutblar"* ya da "S*adgurular*" veya "Kusursuz Üstatlar" olarak adlandırılanlar tarafından **sürdürülen hayatının**, *kutbiyet* hali olan üçüncü ilahi yolculuğu vardır.

Beka billah'ın *sulukiyetini* takip eden *kutbiyet* hali, insanın Tanrı olarak, Tanrı'nın hayatını *beka billah*'da tesis etmiş şekilde, şimdi Tanrı'nın hayatını *kutbiyette* bir *Kutb*

---

[81] Bir *Mükemmel* eğer isterse **tüm** yaratılışı Tanrı idrakine kavuşturabilir. Tüm yaratılıştan kastedilen bütün insanlar ve bir filden toz zerreciğine kadar Yaratılış'daki herşeydir. Ancak bir *Mükemmel* asla böyle birşey arzu etmeyecektir çünkü böylesine bir arzu kozmik İllüzyon'un (tüm Yaratılış'ın) sonu demek olabilir. Kozmik İllüzyonu sona erdirmek ilahi oyunu sona erdirmek anlamını taşır. Ve ilahi oyunu sona erdirmek, sonsuz bir şekilde bilinçli ve eşanlı olarak sonsuz bir şekilde bilinçsiz olduğu (9. bölümde betimlenen) Tanrı'nın orijinal II. Hali doğasına veya karakteristiğine aykırı olur.

[82] [Meher Baba'ya şu soru yöneltilmişti:"Eğer *Meczuplar*, "Ben Tanrı'yım" hali hariç (madde, sübtil ve mental) bütün kürelerin, herşeyin, tümüyle bilincinde değilse nasıl oluyor da (yemek, içmek, birşeyler yaratmak için tercihler yapma, başkalarına antipati besleme gibi) hayatın fiziksel tarafına tepki verebiliyorlar?"
Meher Baba şöyle cevapladı:"*Meczup* görünüşte bir şeyi sevebilir veya sevmeyebilir, isteyebilir veya reddedebilir, mutlu yada kızgın görünebilir; bu bilincinde olmadığı otomatik bir refleks harakettir, tıpkı uyurken horlayan adamın ses çıkarmasında olduğu gibi. Uyurgezerin, ne kadar normal ve çeşitli olsalar da hareketlerinin bilincinde olmaması gibi , *Meczup* bedeninden ve çevresindekilerinden bihaberdir ve yanlızca kendi "Ben Tanrı'yım" ilahi halinin bilincindedir."]

veya bir *Sadguru* olarak **sürdürmeye** başladığı haldir. Şimdi sonsuz bilgi, güç ve mutluluğu yanlızca *fena fi'llah* halindeki gibi bilinçli olarak deneyimlemez ve *beka billah* halindeki gibi çoğaltmaz aynı zamanda bu *kutbiyet* halinde, bu sonsuz özellikleri hala İllüzyon içerisinde olanlar için kullanır. İnsan olarak yanlızca Tanrı haline gelmekle ve kendini Tanrı'da tesis etmekle kalmamış ancak Tanrı'nın yaşamını Tanrı'nın İllüzyon'daki kişisel temsilcisi olarak *Kutbiyet* halinde **sürdüren** böyle bir İnsan-Tanrı'ya Kusursuz Üstat[83] denir.

Beka billah'da tesis edilen "Ben Tanrı'yım" ve "Ben insanım" çifte rolü şimdi yanlızca eşanlı olarak deneyimlenmez, aynı zamanda *kutbiyet* halinde yaşanır; ve İnsan-Tanrı (*Kutb, Sadguru* veya Kusursuz Üstat) şimdi Tanrı yaşamını ve insan yaşamını, Tanrı halinin sonsuz bilgi, güç ve mutluluğunun tüm kuvveti ve insan halinin tüm zaaf ve ızdıraplarıyla sürdürür.

Üçüncü ilahi yolculuğun sonunda Kusursuz Üstat çifte bir rol yaşayıp güç ve zaafı eşanlı sergilemekle kalmaz aynı zamanda bu sonsuz kuvvet teşhirini sonsuz bilgi, güç ve mutluluk yoluyla ve sonsuz zaafı sonsuz ızdırap yoluyla, cehalet içinde olup hala sahte, sonlu İllüzyonu sonsuz ve gerçek olarak algılayanlar için kullanır. Bu halin aksine, *beka billah* halinde Tanrı Kendi Tanrılık Vasfı'nı sürekli şekilde, Kendi insanlık vasfı ile eşanlı ve sürekli deneyimler; ancak hala sonsuz bilgi, güç ve mutluluğu ve aynı zamanda cehalet içindekiler için sonsuz zaafı ve ızdırabı kullanamaz çünkü Tanrı bu halin içindeyken, *kutbiyet* halindeki gibi Tanrı'nın yaşamını **sürdürmez.**

Çok nadir olarak, çok çok az kişi üçüncü ilahi yolculuklarını *Kutb* veya *Sadguru* halinde başlayıp bitirir. Bu halin içinde insan Tanrı olarak, şimdi Tanrı'nın yaşamını **sürdürür**. Şimdi deneyimlediği sonsuz bilgi, güç ve mutluluğu kullanır. Tek bölünmez varoluşu Çoklu hale getiren "Tanrı ve insan" veya o İnsan-Tanrı'dır. Bağımsız Gerçek'i İllüzyon haline getiren ve İllüzyon'u, *vidnyan bhumika* veya *makam-ı Muhammedi*[84] Ötesi Hali'nin ilahi makamından kontrol eden o İnsan-Tanrı'dır.

Bu İnsan-Tanrı veya Kusursuz Üstat'ın hayatı *sahaj samadhi*'dir. Böyle bir Kusursuz Üstat bir defada, aynı anda, eşanlı olarak tüm evrenlerde ve tüm alemlerde, tüm düzey ve seviyelerde "Tek ve Bütün" yaşamı sürdürür. Yaşamı, tüm mahluklar gibi ve o belirli düzey ve seviyeye ait birey olarak, belirli düzey ve seviyede sürdürmektedir. Tanrı hayatını yaşarken aynı zamanda dünya üzerinde insan yaşamını sürdürmektedir.[85]

Bu *kutbiyet* halinde, Tanrı'nın bilinci **herşeyi kapladıktan sonra,** ebediyyen Tanrı'nın Ötesi'nin Ötesi halinin bilincinde olarak, Tanrı'nın bu Ötesi halinde hala sonsuz, sınırsız, nihayetsiz **kaldığı** anlamına gelen**,** Tanrı'nın İlahiyet'le örtüştüğü söylenebilir.

Dördüncü ilahi yolculuk *Kutb*'un bedeninin (*sharir*) terk edilmesiyle ilgilidir.

Bedenini terk ettikten sonra bile *Kutb* ebediyyen bilinçli ve bireysel olarak Sonsuz Tanrı olarak kalır; ve amaç olan *fena fi'llah* halinin "Ben Tanrı'yım"ın bireysel ve bölünmez hali ebedi şekilde deneyimlenir. Yani dördüncü ilahi yolculukta beden ya da

---

[83] Ekler bölümü ek-26

[84] Ekler bölümü ek-27

[85] [Meher Baba'nın sözleriyle"Mükemmellik ne Tanrı'ya Tanrı olarak, ne insana insan olarak ait değildir...Varlığının sonlu olduğunun bilincinde olan sonlu varlık besbelli Mükemellik'den uzaktır; ama ne zamanki varlığının Sonsuz ile bir olduğunun bilincine varır, o zaman Mükemmel'dir... Dolayısıyla sonlu sınırlarını aşıp kendi Sonsuzluğu'nu idrak ettiğimizde veya Sonsuz sözde uzaklığından vazgeçip insan olduğumuzda, Mükemmellik'e kavuşuruz; her iki durumda da sonlu ve Sonsuz biri birinin dışında değildir. Sonlu ve Sonsuzun mutlu ve bilinçli bir harmanı olduğunda, Mükemmellik vardır."]

insan formu terkedildikten sonra bile, bilinçli, sonsuz, bölünmez bireysellik ebediyyen "Ben Tanrı'yım", "sonsuz ve hudutsuz Herşey'im","ikincisi olmayan Tek" haliyle korunur.

Benzer şekilde, "Ben Tanrı'yım" ve "ben insanım" çifte rolünün tezahür ettiği *beka billah* hali içindeki Tanrı, bilerek ve bilinçli şekilde giydiği İllüzyon pelerini terkedilene kadar doğal olarak canlıdır-yürürlüktedir. Yani, insan formu ya da bedeni terkedildiğinde bilinçli, sonsuz, bölünmez bireysellik deneyimi, "Ben Tanrı'yım", "sonsuz ve hudutsuz Herşey'im", "ikincisi olmayan Tek'im" halleri şeklinde ebediyyen korunur.

Tanrı ezeli ve ebedi, sonsuz ve herşeyi kaplayan Varoluş'tur. Tanrı ezeli ve ebedi sonsuz varoluş olduğundan, O'nun sonsuz ve ebediyyen var olan, sonsuz sayıda hali vardır. Ama temel olarak Tanrı'nın iki hali mevcuttur: orijinal hali ve nihai hali.

Orijinal hali, Tanrı'nın ebediyyen Tanrı'nın "var olduğu" ve bilincin "olmadığı" Ötesi'nin Ötesi halidir. Tanrı'nın nihai hali, bilincin ebediyyen Tanrı'nın Ötesi'nin Ötesi halinin "Tanrı-Olan"dan "olduğu" Ötesi halidir.

Aynı Varoluş, Tanrı olarak , ister Tanrı'nın Ötesi'nin Ötesi hali ister Tanrı'nın Ötesi hali olarak, ebediyyen hakim olur. Tek fark bilinçle ilgili olandır. Tanrı'nın Ötesi halinde, Varoluş Kendisini **bilinçli** şekilde Tanrı-Olan'ın Ötesi'nin Ötesi halinde ebediyyen mevcut olarak idrak eder.

Bu nedenle ilahi amaç, Varoluş'un Kendisini Tanrı-Olan'ın Ötesi'nin Ötesi halinde ebediyyen mevcut olarak idrak ettiği "Ben Tanrı'yım" halinin idrakidir. Bu Gerçek'tir ve bu Gerçek'in bilinçli idraki bir kez sağlandı mı ebediyyen korunur. Değişmez şekilde Kendisini dünya üzerinde, *meczubiyet, turiya avastha*'nın farklı ilahi statülerinde veya *kutbiyet* ve *sülukiyet*'in *fena-me-al-beka*'sı yoluyla, Tanrı'nın **çeşitli ilahi hallerinde** yanlızca insan formunda tezahür ettirir.

Tanrı'nın aradaki diğer tüm halleri, aynı ebedi ve ezeli, sonsuz, herşeyi kapsayan, tek, bölünmez, şekilsiz, Varoluş, Tanrı olarak ebedi Gerçek'i idrak etmiş olmasa da, sonsuz varoluşun ebedi gerçeğinin tam bilincini kazanma süreci boyunca, sayısız canlı ve cansız şey ve mahluk formları yoluyla, ölü ya da Tanrı hali yaşayarak varlığını ortaya koyduğu **aldatıcı hallerdir**.

Tanrı'nın tüm bu aldatıcı halleri, illüzyonun çeşitli ve farklı madde, sübtil ve mental izlenimleri yoluyla kozmik Yaratılışın illüzyonunda dallanıp budaklanır; her ne kadar tüm Yaratılış bir illüzyonsa da bu, Tanrı'nın bilincinin kuluçkaya yattığı ve bilinç türlü, farklı ve sonlu izlenimler ve kozmik Yaratılış'ın madde, sübtil ve mental form ve alemleri ve karşıtlarının deneyimleri yoluyla kademeli olarak beslenip geliştiği, bu kuluçkanın ebedi ve ezeli Gerçek'i idrak edecek olgunluğu sağladığı ilahi bir küvöz hizmetini görür.

Tanrı'nın aldatıcı hallerinde, ezeli ve ebedi, şekilsiz, sonsuz Tanrı, Kendi kozmik yaratışının tesiri altındayken, önce madde formların bilincini kazanır ve madde alemleri deneyimler, sonra sübtil formlarınkini kazanır ve sübtil alemleri deneyimler, sonra mental formlarınkini kazanır ve mental alemleri deneyimler ve nihayet Kendi sınırsız Öz'ünün bilincini kazanıp,kendi ezeli ve ebedi halini deneyimler.

Sonuç olarak, Tanrı madde formlarının bilincindeyken, Kendisi'ni madde bedenlerle özdeşleştirir ve kendisini özel izlenimlerine uygun olan belli bir madde beden olarak bulur. Bu sonsuz, ezeli ve ebedi, şekilsiz Tanrı'nın Kendisi'ni sonlu, ölümlü ve

madde beden sahibi olarak bulması anlamını taşır. Bu cehaletin nedeni izlenimlerden – *sanskaralardan* başka bişey değildir.

Dolayısıyla ebediyyen *Paratpar Parabrahma*'nın Ötesi'nin Ötesi halinin veya Tanrı-Olan'ın sonsuzluk halinin içinde olan Tanrı, başlangıçta Kendi gerçeğinin bilgisini elde etmek yerine izlenimlerin tesiri altında cehalet sahibi olur.

Dolayısıyla Tanrı belli bir izlenimle ilgili olarak form, beden ya da *sharir* sahibi olduğunda, kendisi'ni bu belli form, beden ya da *sharir* olarak hisseder ve deneyimler. Taş-formundaki Tanrı Kendisi'ni taş olarak deneyimler. Bu yüzden, izlenimlerin ve onların bilincine uyumlu olarak, Tanrı Kendisi'ni metal, bitki, solucan, balık, kuş, hayvan veya insanoğlu olarak hisseder ve deneyimler. Madde formun tipi ve formun şekli ne olursa olsun, Tanrı'nın tekamül eden bilinci, Tanrı'nın Kendisi'ni kendiliğinden O'nun Kendikendisi'ni bu form, biçim ve şekil olduğuna yönelten izlenimler yoluyla, bu form, biçim ve şekil ile bağdaştırmaya yöneltir.

Benzer şekilde, Tanrı sübtil bedenin (*pran*) bilincindeyken sübtil alemi deneyimler ve kendisi'ni sübtil beden veya *pran* olarak görür. Keza , Tanrı mental bedenin(*mana* veya zihin) bilincine varır, mental alemi deneyimler ve Kendisi'ni mental beden veya *mana* (zihin) olarak görür.

Şekilsiz ve nihayetsiz, Sonsuz Tanrı'nın, Ruh-Ötesi'nin Kendisi'ni aslında madde kürede (*anna* bhuvan'da *jiv-atma*) sonlu madde beden, veya sübtil kürede (*pran* bhuvan'da *jiv-atma*) sübtil beden veya mental kürede (*mano* bhuvan'da *jiv-atma*) mental beden olarak deneyimlemesinin sebebi izlenimlerdir. Tanrı madde alemi madde formlar yoluyla deneyimlerken kendini sayısız madde form ile bağdaştırır ve ayrıştırır. Madde formlardan bağdaştırma ve ayrıştırmalara sırasıyla "doğum" ve "ölüm" adı verilir.

Ezeli ve ebedi, ölümsüz, şekilsiz Tanrı'nın veya doğmasız ve ölmesiz Ruh-Ötesi'nin doğum ve ölümleri bir çok kere deneyimlemesinin nedeni izlenimlerdir. Tanrı bu sonsuz doğum ve ölümleri izlenimler nedeniyle deneyimlerken, yanlızca sonlu ve bu nedenle sahte olan madde alemi deneyimlemekle kalmamalı aynı zamanda onun mutluluk ve ızdıraplarını, erdem ve ahlaksızlıklarını da deneyimlemelidir.

Ezeli ve ebedi, şekilsiz ve sonsuz Tanrı tarafından deneyimlenen tüm form, biçim ve şekiller, tüm alem ve seviyeler, tüm doğum ve ölümler, tüm erdem ve ahlaksızlıklar tesir altındaki bilincin sonuçlarıdır. Tüm izlenimler yanlızca Hiçlik olarak tezahür eden Hiç'in sonuçları olduğundan, madde, sübtil ve mental alemlerde Tanrı tekamül etmiş bilinciyle ne deneyimlerse deneyimlesin, bu Hiç'in deneyimi demektir; ve doğası gereği Hiç hiçbir şey olduğundan, Tanrı'nın aldatıcı ara hallerdeki tüm deneyimleri, tam anlamıyla sahte ve sonlu illüzyondan başka birşey değildir.

Bilinç tüm izlenimlerin tesirlerinden serbest kaldığında, insan formunda *nirvana* veya *fena* şeklinde, yanlızca bilincin "Varolduğu" ve diğer herşeyin, Hiçlik olarak sonsuza kadar yok olan Hiç'den geldiği, kurtuluş veya *mukti* elde edilmiş olur. Yanlızca bedenini[86] *nirvanadan* sonra üç ila dört gün[87] alıkoyan biri durumunda, serbest kalan (tesir altında olmayan veya izlenimsiz) bilinç *fenanın* ikinci aşamasında (yani *fena fi'llah*'da) değişmez şekilde ezeli ve ebedi İlahiyat'ı idrak eder ve **şüpheye yer veremeyecek şekilde** "Ben Tanrı'yım"ı beyan eder. Bu, bir insan formu ile bağlantılı,

---

[86] [Meher Baba açıkladığına göre:"Bedenlerini üç ila dört gün alıkoymayıp *nirvana*'dan hemen sonra terkedenler, Kurtuluş'a (*mukti*) erişirler."]

[87] [*Nirvana*'daki biri için veya Kurtuluş'a ermiş biri için zaman yoktur. Burada sözü edilen dönem (üç ila dört gün) yanlızca madde-bilinçli olanlar ve zaman ile sınırlı olanlar için anlam taşımaktadır.]

tesir altında olmayan veya izlenimsiz bilincin, ebedi ve ezeli ve bilinçli Varoluş olarak, "Ben Tanrı'yım, Ben Tanrı idim ve daima Tanrı kalacağım"ı tam olarak idrak ettiğindeki "Şüphesiz ben Tanrı'yım"ın *nirvikalpa* halidir. Bu yolla insan Tanrı haline gelir; ve insanın Tanrı-idraki'ne ulaştığı veya *Paramatma*'daki *jiv-atma*'nın *Paramatma*'daki *Shiv-Atma* veya Ruh-Ötesi haline geldiği söylenir.

Ebedi ve ezeli gerçek, *Paramatma* veya Ruh-Ötesi'nin, *atma* veya ruh olduğudur; ve bu gerçek yanlızca *jiv-atma* olarak izlenimlerin tesiri altındaki bilinç, *Paramatma*'da kendisini ortaya koymak ve *Paramatma*'nın kimliğini idrak etmek için birleşen tesirsiz veya izlenimsiz *Shiv-atma* haline geldiğinde idrak edilir.

Eğer gerçekte *atma Paramatma* ise, nasıl olur da *atma* için herhangi bir durum, *Paramatma*'da birleşmek için ortaya çıkabilir?

Bu durumu aydınlatabilmek ve gerçekte *Paramatma*'nın *atma* olduğunu anlamak için, *Paramatma*'yı sonsuz, limitsiz ve kıyısız okyanusla karşılaştırırız. *Paramatma* olan a*tma* asla limitsiz ve kıyısız olan okyanusun (yani *Paramatma*'nın) sınırları dışında olamaz. *Atma* asla *Paramatma*'nın dışında olamaz çünkü limitsiz ve kıyısız okyanusla karşılaştırdığımız *Paramatma* sınırsız ve sonsuzdur. *Atma Paramatma*'yken nasıl olur da *atma* sınırsızın genişliğinin ötesinde olabilir?

Bu nedenle *atma, Paramatma*'nın da içindedir.

Şimdi, *Paramatma'*nın **içinde** olan *atma*'nın gerçekte *Paramatma*'nın Kendisi olduğunu anlamamız için, limitsiz ve kıyısız okyanusun genişliğinden bir zerreyi dışarı çıkarmanın mümkün olduğunu hayal edelim. Ardından okyanusun bu zerresi, limitsiz okyanusun içindeyken, ayrılmadan evvel okyanusun kendisiydi ve sınırsız okyanusun içinde onun bir zerresi olarak değil kendisi olarak mevcuttu (çünkü bir zerre olmanın sınırlamaları ile limitlenmediğinde okyanusun her zerresi, sınırsız okyanusun kendisidir.)

Okyanusun zerresi yanlızca limitsiz okyanusdan ayrıştığında veya dışarı çıkarıldığında, bir damla olarak bu zerreye, limitsiz okyanusun sınırlı damlası gözüyle bakılır.

Diğer bir deyişle, sonsuz, limitsiz ve kıyısız okyanus şimdi kendisine damla yoluyla yanlızca bu sonsuz, limitsiz ve kıyısız okyanusun damlası gözüyle bakar; ve sonsuz, limitsiz ve kıyısız okyanus ile karşılaştırıldığında okyanusun bu damlası en sonlu, en limitlidir ve şimdi sonsuz sınırlamalara sahiptir.

Benzer şekilde *atma* sonsuz okyanusun damlası ile karşılaştırıldığında asla mukayese ettiğimiz limitsiz ve sonsuz *Paramatma*'nın sınırlamaları dışında olamaz.

Ancak tıpkı okyanusun zerresinin bir damla olarak sınırlamalarını okyanusun yüzeyindeki bir hava kabarcığı yoluyla elde etmesi ve bu kabarcığın okyanusun zerresine, okyanustan belirgin bir ayırıcı ve sınırlı varoluş ihsan etmesi gibi, yanlızca *Paramatma*'nın içinde olmakla kalmayıp *Paramatma'*nın Kendisi olan *atma,* görünüşe göre bilinçli cehalet ihsan eden, *atma*'nın kendini sarıp sarmaladığı ve kendisini sonsuz, limitsiz *Paramatma*'dan ayrı olarak deneyimlediği izlenimler kabarcığının sınırlamaları yoluyla ayırıcı varoluşu deneyimler ve savunur.

Atma'nın kendi kendine yarattığı izlenimler kabarcığı tarafından oluşturulan bu sınırlamalar yoluyla *atma,* görünüşe göre *Paramatma*'dan ayırıcı ve sınırlı bir varoluşu miras alır ve sonsuz *Paramatma*'dan kendi yarattığı bu ayırıcılık yüzünden Kendisi de sonsuz, hudutsuz ve sınırsız *atma,* izlenimler yoluyla elde edilen sonsuz sınırlamaları ile en sonlu ve en sınırlı olma niteliğini Kendisi'ne ihsan eder.

Bilincin bütünüyle içedönüşünün tamamlanmasıyla kabarcığın patladığı ve tesir altındaki bilinç olarak bilinçli cehalet, izlenimsiz bilinç olarak bilinçli bilgiye dönüştüğü anda, *atma*'nın sınırlı ve en sonlu deneyimleri yok olur. Görünüşteki ayırıcı sonlu varoluştan kurtulan *atma* kendiliğinden, -Tanrı'nın Ötesi halinde, ebediyyen sonsuz, sınırsız ve hudutsuz, kendisini *Paramatma* ile birleşik veya onunla bir bulur; ve bu *atma*'nın *Paramatma* veya *Allah* ile birleşmesi olarak adlandırılır. Bilincin bu halinde *atma* artık tümüyle, Tanrı'nın "Tanrı-Olan" denilen orijinal hali olan, Ötesinin Ötesi bilinçsiz *Paratpar Parabrahma* halinin bilincindedir. Sufi terimlerinde Ötesi halindeki Tanrı "*Allah*" ve Ötesi'nin Ötesi halinde Tanrı "*Vera-ül Vera*" veya "*Gayb-ül Gayb*" adını alır.

İnsan formunda Tanrı'nın en yüce ve en ilahi statüsü, *Kutb* veya *Sadguru* veya Kusursuz Üstat'ın bilinçli olarak sonsuz bilgi, sonsuz güç ve sonsuz mutluluğu ve tüm-iyiliği ve şeref demek olan sonsuz güzelliği deneyimlemekle kalmayıp aynı zamanda hala İllüzyon'daki Tanrı'nın illüzyon hallerini geçirmekte olan *jiv-atmalar* için kullandığı *kutbiyettir*.

*Kutbiyet'*in bu yüce ilahi statüsü içinde insan yanlızca Tanrı olmakla kalmaz aynı zamanda Tanrı'nın hayatını da **sürdürür**. Bu İnsan-Tanrı'ya ibadet sonsuz sıfatlı Tanrı'ya ibadettir.

Bu en yüksek ilahi, Tanrı'nın hayatını insan-formunda bilinçli olarak sürdürme statüsüne çok, çok nadir olarak çok, çok az sayıda *Shiv-Atma* tarafından, bilinçsiz *atmalar* tekamül, tekrardoğum ve içedönüş sürecini *jiv-atmalar* olarak geçtikten ve bazı durumlarda *Shiv-Atma* olarak ortaya çıkan super-bilincin *nirvikalpa samadhisinin* hemen ardından takip ettiği *nirvanaya* ulaştıktan sonra erişilebilir.

Tüm zamanlarda ve çağlarda ve belli bir anda bu dünyada ellialtı *Shiv-Atma* veya Tanrı-müdrik *Atmalar* bulunur. Bu ellialtı *Shiv-Atma* içinden bazıları *meczubiyet* halinde kalır; bazıları Sufi terimlerinde "*fena-me-al-beka"* olarak bilinen İlahi Kavşak –*turiya avastha*- halinde kalır; çok azı, İlahi Kavşak'ı geçip *sülukiyet* halinde kalır; ve onlardan yanlızca beş tanesi, **hepsi** insan-formlarını korudukları sürece, daima *kutbiyet* hali içerisindedir.

Dolayısıyla tüm zamanlarda ve çağlarda daima insaniyetin içinde yaşayan, İllüzyon alanından aşamalı azat için sonsuz bilgi, güç ve mutluluk formunda, Tanrı'nın Ötesi halinin *arş-ı* ala'sının *ehadiyet*'inin veya *vidnyan* bhumika'sının *vidnaynı*'nın sonsuz özelliklerine sahip beş *Kutb* (*Sadguru* veya Kusursuz Üstat) bulunur.

İlahi yasaya göre bu beş *Kutb* veya *Sadguru* veya Kusursuz Üstat her döngünün sonunda, Tanrı'nın dünyaya eril insan formunda doğrudan inişini hızlandırır. Bu nedenle her döngünün sonunda, Tanrı dünya üzerinde insan formunda tezahür ettiği ve Kendi ilahiyetini insanoğluna gösterdiğinde, *Avatar* –Mesih- Peygamber olarak tanınır. Tanrı'nın dünyaya *Avatar* olarak doğrudan inişi O'nun, **bilincin tekamül, tekrardoğum ve içedönüş sürecine katlanmadan veya aşamalardan geçmeden doğrudan insan olduğu[88],** Tanrı'nın o özel **bağımsız statüsüdür**. Sonuç olarak, Tanrı doğrudan **Tanrı-İnsan** olur ve zamanın bu *Kutb* veya *Sadguru* veya Kusursuz Üstatları yoluyla, insaniyet

[88] *Fena-ül fena*= Tanrı'nın insan haline gelme durumu (Tanrı'nın dünyaya *Avatar* olarak doğrudan inişi). *Beka-ül beka*= Tanrı'nın Tanrı-İnsan haline gelme durumu (Tanrı'nın Kendisini *Avatar* olarak bilmesi). Sıradan insan, Tanrı'nın insan olma durumudur.

içerisinde Kendi Yücelerin Yücesi veya Kadim ilahi statüsünü idrak edip bir insan hayatı yaşar[89].

Temel olarak *Shiv-Atmalar meczubiyet, turiya avastha, slukiyet* veya *kutbiyet*'in ilahi statüsünde olsun veya olmasın, Gerçek'in deneyiminde kesinlikle bir fark yoktur. Amaca bir kez ulaşıldı mı, tüm ilahi statülerdeki bütün *Shiv-Atmalar*, kendiliğinden ve durmadan sonsuz bilgi, sonsuz güç ve sonsuz mutluluk olan kendi üçlü doğalarını deneyimlerken, kuşku götürmez biçimde ve bilinçli olarak sonsuza dek o sonsuz mutluluğun ilahi mirasının keyfini sürmeye başlar[90].

Bununla birlikte ilahi statülerindeki farklılıklar sonsuz üçlü doğalarınının deneyiminden değil, kendilerini sonsuz bilginin veya *sulukiyetin vidnyan bhumika*'sında tesis ettikten sonra sonsuz güce sahip olma ve kullanma, ardından *Kutb* olarak İnsan-Tanrı'nın hayatını yaşayıp, sonsuz mutluluğun tadını çıkarırken, sonsuz güce sahip olup kullanmak için sonsuz bilgilerini tatbik etme alanından ortaya çıkar.

Kutb veya *Sadguru* ile Çağın *Avatarı* arasındaki ilahi statü farkı, *Kutb*'un bütün bir kozmik tekamül sürecinden geçtikten sonra Tanrı'nın hayatını Tanrı-İnsan olarak sürmesidir buna karşılık *Avatar*'ın tekamül sürecinden geçmesine gerek yoktur çünkü *Avatar,* Tanrı'nın doğrudan insan haline geldiği ve Tanrı-İnsan olarak dünya üzerinde yaşam sürdüğü, Tanrı'nın en yüksek statüsüdür.

Tanrı yaşamını sürerken hem *Sadguru* (veya *Kutb*) hem *Avatar* (veya *Sahib-i Zaman*), kazandıkları deneyim bakımından eşittirler. Her ikisi de Tanrı'nın yaşamını sürer ve aynı zamanda İllüzyon içinde hayatın her düzey ve seviyesinde vardırlar. Her ikisi de eşanlı olarak en düşüğünden en yüksek seviyeye kadar mevcutturlar. Buna rağmen, tek ve en önemli fark, *Kutb* bu seviyede **hareket** etmekteyken *Avatar* o seviye **haline gelir**[91].

"Hareket etme" ve "haline gelme" konularını açıklamak için sayısız örnek verilebilir ancak sıradan insan anlayışı için hastalığı örnek olarak kullanalım.

Örneğin bir *Kutb* veya *Sadguru* **hasta** düşemez ve düşmez ve hasta düşmüş göründüğünde bu yanlızca onun hasta "rolü"dür. İnsanlar onu hasta gördüklerinde aslında onu **hasta olarak görmezler**, gerçekte onun kusursuz bir şekilde canlandırdığı **hastalığını görürler** çünkü o Kusursuz Üstat ve kişiselleşmiş kusursuzluktur; sanki hastaymış gibi davranır. Diğer yandan, insanlar *Avatar'*ı hasta gördüklerinde, **aslında hasta düşmüştür** ve **tam anlamıyla hasta olmuştur**. *Avatar* aslında hasta olmasına rağmen, O'nun arkasında eşanlı olarak sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluk vardır.

Sadguru her düzey, hal ve seviyede eşanlı olarak o düzeyin ve halin yaratıcısı veya eşyası ve o seviyenin bir insanı **gibi davranır**; oysa *Avatar* bir kerede o düzeyin ve halin yaratıcısı veya eşyası ve o seviyenin bir insanı **olur**. Ve aynı zamanda tüm düzeylerde, hallerde ve seviyelerde ve seviyelerin ötesinde tek ve herşey olduğundan , *Avatar* herşeye, her mahluğa ve tüm insaniyete bir kerede bilincin olgunlaşmasını hızlandıracak evrensel bir **itiş** verebilecek **tek kişidir**.

Gerçekte Tanrı Herşey'dir ve herkesin içindedir. Tanrı'nın *Avatarı* yanlızca Herşey'in içinde ve herkes olmakla kalmayıp esasında Herşey ve herkes haline gelir.

---

[89] Ekler bölümü ek-28
[90] Ekler bölümü ek-29
[91] Ekler bölümü ek-30

Bu nedenle *Avatar* ve *Sadguru* arasındaki temel ve tek fark her düzeyde ve tüm seviyelerde bir *Sadguru* faalken *Avatar* faal olmaz ama esasında o "olur".[92]

Kısacası, her zaman, her dönemde ve çağda, insan formunda dünya üzerinde ellialtı Tanrı-Müdrik ruh veya *Shiv-Atma* vardır.[93]

Ellialtı Tanrı-Müdrik Kusursuz Olanlar olarak adlandırılabilir; ancak ellialtı Kusursuz Olan'ın tamamı Kusursuz Üstat değildir; her ne kadar bu ellialtının ruhun tamamı aynı ezeli ve ebedi Gerçek deneyimini yaşıyorlarsa da, yaşadıkları bu deneyim birbirinden hiç de farklı değilse de ve her ne kadar bu ellialtı ruh –Gerçek'e ulaşma, her yönden kusursuzluk ve Tanrı-İdraki olan nihai amacının bilincinde birse de fonksiyonları açısından bir fark vardır. Bu nedenle bu ellialtı kişi için kullanılan terim "Kusursuz Olanlar" olabilir ama Kusursuz Üstat veya *Sadguru* veya *Kutb* **olamaz.**

İnsan formundaki Ellialtı Kusursuz Olan'ın veya *Shiv-Atma*'nın içinden daima her dönem ve çağda beş Kusursuz Üstat veya *Sadguru* veya *Kutb* vardır; ve bu beşi tüm kainatın olaylarını kontrol eder.

İçinde bulunulan eğer *Avatarik* çağ **değilse**, bu beş Kusursuz Üstat birleşmiş şekilde kainatın olaylarıyla ilgilenirler ve bu beş Kusursuz Üstat'ın arasında tüm kainatın olaylarının kontrolünden sorumlu olan biri Sufi'lerce "*Kutbu'l-İrşad*" olarak adlandırılır.

Ancak her döngünün sonundaki *Avatarik* dönem[94] geldiğinde, *Avatar* (Kadim Olan, Yücelerin Yücesi), Bağımsız Gerçek (Tanrı'nın Ötesi halinin Sonsuz Bilinci), İllüzyon'da doğrudan dünya üzerinde bir eril insan formu aracılığıyla tezahür eder. Tanrı'nın Ötesi halinin Sonsuz Bilinci'nin eril bir insan formu yoluyla dünya üzerinde bu tezahürü çoğunlukla insan formunda "Tanrı'nın dünyaya doğrudan inişi" olarak adlandırılır. Tanrı'nın yeryüzüne bu inişi genel olarak "*Avatar*" olarak bilinir.

Dolayısıyla çağ *Avatarik* dönem olduğunda ve *Avatar* (veya Gerçek, veya Tanrı'nın Ötesi halinin Tanrı-Bilinci) dünyanın insaniyetine sunmak üzere bu Gerçek'e bir insan formu vererek İllüzyon'da tezahür ettiğinde, bu *Avatar* veya Tanrı-İnsan'ın ellialtı Tanrı-müdrik kişiden mutlaka farklı biri olması gerektiği aşikardır.

O zaman varolan ve işlev gören beş Kusursuz Üstat, *Avatarik* dönemde, bireysel olarak ve birleşerek *Avatar*'ın gelişini hazırlar[95]; ve Yaratılış'daki illüzyon hayatını sürdüren Cehalet içerisindeki herkes için sonsuz merhamet ve sevgilerini tatbik ederek, bu gelişi hızlandırmak için sonsuz güç ve lütuflarını kullanır ve Ötesi halindeki ezeli ve ebedi, sonsuz Tanrı-bilincinin sonsuz Gerçek'ini bu dünya üzerine, İllüzyon'a tezahür ettirir; ve sonsuz güçleri, bilgileri ve mutlulukları yoluyla Gerçek'in üzerine, bir eril insan formu şeklinde en uygun İllüzyon "perdesini" ihsan ederler böylece Gerçek'in ilahiyeti İllüzyon aleminde en uygun şekilde temsil edilmiş olur.

Bu nedenle Sonsuz Gerçek (yani Tanrı) dünya üzerinde bir insan formunda tezahür ettiği ve Kendi ilahiyetini gösterdiğinde *Avatar*, Mesih, Peygamber olarak tanınır. Dolayısyla Tanrı insan haline gelir.

Bu tarzla sonsuz Tanrı, çağlar sonra, tüm döngüler boyunca kendi sonsuz merhameti yoluyla, insan-formunda insan seviyesine inerek insan ırkı arasındaki Kendi

---

[92] Ekler bölümü ek-31

[93] Ekler bölümü ek-32

[94] İllüzyon'da zamanın bütün döngüleri 700 ile 1400 yıl arasında başlar ve biter ve bir döngülerin Döngü'sünde böyle milyonlarca ve milyarlarca döngü olmuştur ve olacaktır; dolayısıyla her zaman illüzyon olarak baki kalan İllüzyon'un bir sonu yoktur.

[95] Ekler bölümü ek-33

varlığını gerçekleştirmeyi arzular ancak O'nun insan ırkı arasındaki fiziksel varlığı kavranamadığından , dünya üzerinde sıradan bir insan gibi görülür. Buna karşılık, dünyada Kendisi'ni Çağ'ın *Avatarı* ilan edip Kendi İlahiyet'ini ortaya koyduğunda, O'nu Tanrı olarak kabul edenler tarafından ibadet edilir; ve O'nu yeryüzündeki Tanrı olarak tanıyan az sayıda kişi tarafından yüceltilir. Ancak her zaman insaniyetin geri kalanı tarafından henüz fiziksel olarak aralarındayken, mahkum edilir.

Dolayısıyla insan olarak Tanrı, Kendisi'ni A*vatar* ilan ederek kendisine işkence ve eziyet edilip, onlar için duyduğu sonsuz sevgi nedeniyle Kendisi'ni böylesine düşük bir seviyeye indirdiği insaniyet tarafından aşağılanır ve mahkum edilir, acı çeker ki bu Tanrı'nın *Avatar* forumunda tezahürünün mahkum edilmesi olgusu dolaylı olarak, Tanrı'nın Gerçek'in içindeki sonsuz, ezeli ve ebedi halindeki varlığını teyyid etsin.

Avatar her zaman Bir'dir ve aynıdır çünkü Tanrı her zaman, kendini insan formunda *Avatar* , Mesih , Peygamber, Buda, Kadim Olan –Yücelerin Yücesi olarak tezahür ettiren, Bir ve aynı,[96] ezeli ve ebedi, bölünmez, sonsuz Olan'dır. Bu ebediyyen Bir Olan ve aynı *Avatar*, insaniyeti cehalet çukurundan çıkarmak ve onu hayallerin köleliğinden kurtarmak için farklı döngülerde, farklı isimler ve farklı insan-formları alarak, farklı yerlerde, Gerçek'i farklı kıyafet ve dillerde açıklamak için zaman zaman tezahürünü tekrarlar.

Avatarik dönem boyunca, *Kutbu'l İrşad* işlevini gören, yaşayan beş Kusursuz Üstat'dan biri, *Avatar'*ın gelişi ile ilahi görevini durdurur ve kainatın işlerinin **görev** ve **sorumluluğunu,** Mesih –Çağ'ın *Avatarı,* olarak üzerine alabildiği anda Tanrı-İnsan'ın ellerine teslim eder ve madde bendende kaldığı sürece diğer dördü gibi *Kutb* görevine devam edip, kendisi olarak baki kalır.

*Avatar'*ın gelişine rağmen, insan bedeninde ellialtı Tanrı-müdrik olmalıdır ve bu ellialtının içerisinde, dünya üzerinde yaşayan beş Kusursuz Üstat bulunmalıdır. Bu beş Kusursuz Üstat içerisinden biri fizik bedenini terkettiğinde, makam asla sahipsiz kalmaz; her zaman yaşayan, zamanında ezeli ve ebedi Gerçek'i idrak etmiş başka bir Tanrı-müdrik tarafından devralınır. Bu nedenle, *Avatar* yeryüzünde olduğunda bile, insan formundaki beş Kusursuz Üstat dahil, ellialtı Tanrı-müdrik mevcuttur ancak *Avatar* tek **Otorite** haline gelir.

[96] [Meher Baba'ya bir Kusursuz Üstat'ın, bedenini terk ettikten sonra dünyaya geri dönüp dönmediği, yani tekrar doğup doğmadığı sorulduğunda şöyle cevap verdi, "Hayır, asla. Yanlızca *Avatar* tekrar tekrar doğar."]

Karşı Sayfadaki Çizim VII için Meher Baba'nın Açıklaması

Sübtil'in enerjisi ve mental kürenin aydınlatması ile geçmişten geleceğe, trilyonlarca yıl boyunca, maddi kainat sayısız yıldız, güneş, planet, alem, ay ve meteor olarak şekillenip parçalanmaktaydı ve gelecekte de buna devam edecektir. Ama aslında zaman ve uzay diye birşey yoktur. Ruh bir kez illüzyondan kurtuldu mu, yanlızca İllüzyon'un varlığı sona ermekle kalmaz, aslında hiçbir zaman da varolmadığı anlaşılır.

Maddi kainatın mineral, bitki ve hayvan alemleri yoluyla, belirli ama yine de ölçülemez, milyonlarca, milyarlarca ve trilyonlarca yıl sonunda, dereceli tekamülüyle bilinç insanda kusursuzluğa ulaşır. Ardından insan haklı olarak Tanrı-bilinçli olmalıdır ancak bilincin tekamülü süresinde biraraya getirilen göz boyayıcı deneyimlerin izlenimlerinin doğurduğu *sanskarik* bağlantılar nedeniyle böyle olmaz. Dolayısıyla insan yanlızca tümüyle maddenin bilincinde kalır.

İnsanın kusursuz ancak madde bilinci Tanrı-bilinci'nin Gerçek'inin içine dönüş yapmadan önce sübtil bilinç, ardından da tam mental bilinç içerisine dönmelidir. Bunun için, bilinçli olmanın temel farkı olan bitki ve mineral formlarda devşirilen izlenimlerin giderek soluklaşıp incelerek, madde izlenimlerin sübtil, sübtil izlenimlerin mental hale gelmesi gerekir.

Tekamül süreci boyunca izlenen kesin yönün aksine insan, insan olarak bilincini tümüyle ve özgürce kullanabilir. Bu nedenle tam madde-bilinçli insan, *sanskarik* bağlantıların sıkması ve gevşetmesine bağlı olarak, bilincinin iki içedönüşünün herbiri arasında, bazen birkaç bazen bir çok sayıda insansal tekrardoğumların sonunda tümüyle sübtil-bilinçli ve sonra da tümüyle mental-bilinçli hale gelebilir. Ve eğer kişi "Tanrı'nın Sevgilisi" tarafından ilahi aşkla kutsanır veya kişi bir Kusursuz Üstat'ın yol gösterici ellerinin yardımını görürse, ne kadar büyük ve karmaşık olurlarsa olsun, bağlantılardan kurtulma o kadar kolay ve çabuk gerçekleşir. Bazı istisnai durumlarda, tek bir tekrardoğuma bile gerek kalmaksızın ani bir kurtuluş da mümkündür.

Bununla birlikte, bağlantılardan İllüzyon'un ikiliğinin karşıt deneyimleri yani acı ve zevk, iyi ve kötü, kadın ve erkek, güçlü ve zayıf vs. yoluyla kendi kendine kurtulmak için insan, yaklaşık beşyüzmilyon ölüm uykusu demek olan sekizmilyondörtyüzbin kere, sayısız deneyimlerin bilincinde kalmalıdır; yine de her zaman, herşeyi kaplayan Tanrı'nın lütfu ile insan sübtil- ve mental-bilinçli hale gelir ve böylece tekrarlanan fiziksel doğum ve ölümlerin açmazından az çok kısa yoldan kurtulabilir.

Nihayet Tanrı-İnsan veya İnsan-Tanrı'nın lütfu ile, çok çok kısa bir anda, insan tümüyle Tanrı'yı idrak edebilir ve zaman ve uzayın, bunların ikisininde hiç bir şekilde mevcut olmadığı Kendi ebediyyetinden ve sonsuzluğundan doğduğunu kavrayabilir.[97]

[97] [Daha fazla açıklama istendiğinde Eruch B. Jessawala şu cevabı verdi:
"Beşyüzmilyon ölüm uykusu referansı bir ruhun, kullanılan vasıtalardaki değişiklikler yardımıyla yani farklı türlerin farklı formlarıyla bağdaşıp ayrışma yoluyla, formların tekamülü ve tekrardoğumları süreci boyunca yaklaşık olarak üstesinden gelmesi gereken zaman olarak kullanılmaktadır.
"Sekizmilyondörtyüzbin sarsıntı veya tekrardoğum insan formundadır ancak 'beşyüzmilyon ölüm uykusu' insan-öncesi fromların da bağdaşma ve ayrışmasını ve onların izlenimlerini içerir.
"İnsan doğabileceğinden daha fazla ölmek zorunda değildir! Zihnin doğumuyla insan bir kez doğar, zihnin yok edilmesiyle de bir kez ölür. Bu nedenle gerçekten tekrardoğum diye birşey yoktur; bu yanlızca bir kez doğan ve bir kez ölen zihnin milyonlarca ölüm uykuları sürecidir! Zihnin doğumu, tekamül, tekrardoğum ve içedönüş süreçlerini içerir. Zihnin ölümü Öz'ün idrak edilmesidir".]

ÇİZİM VII

TANRI GERÇEK'TİR GERİ KALAN HERŞEY İLLÜZYONDUR

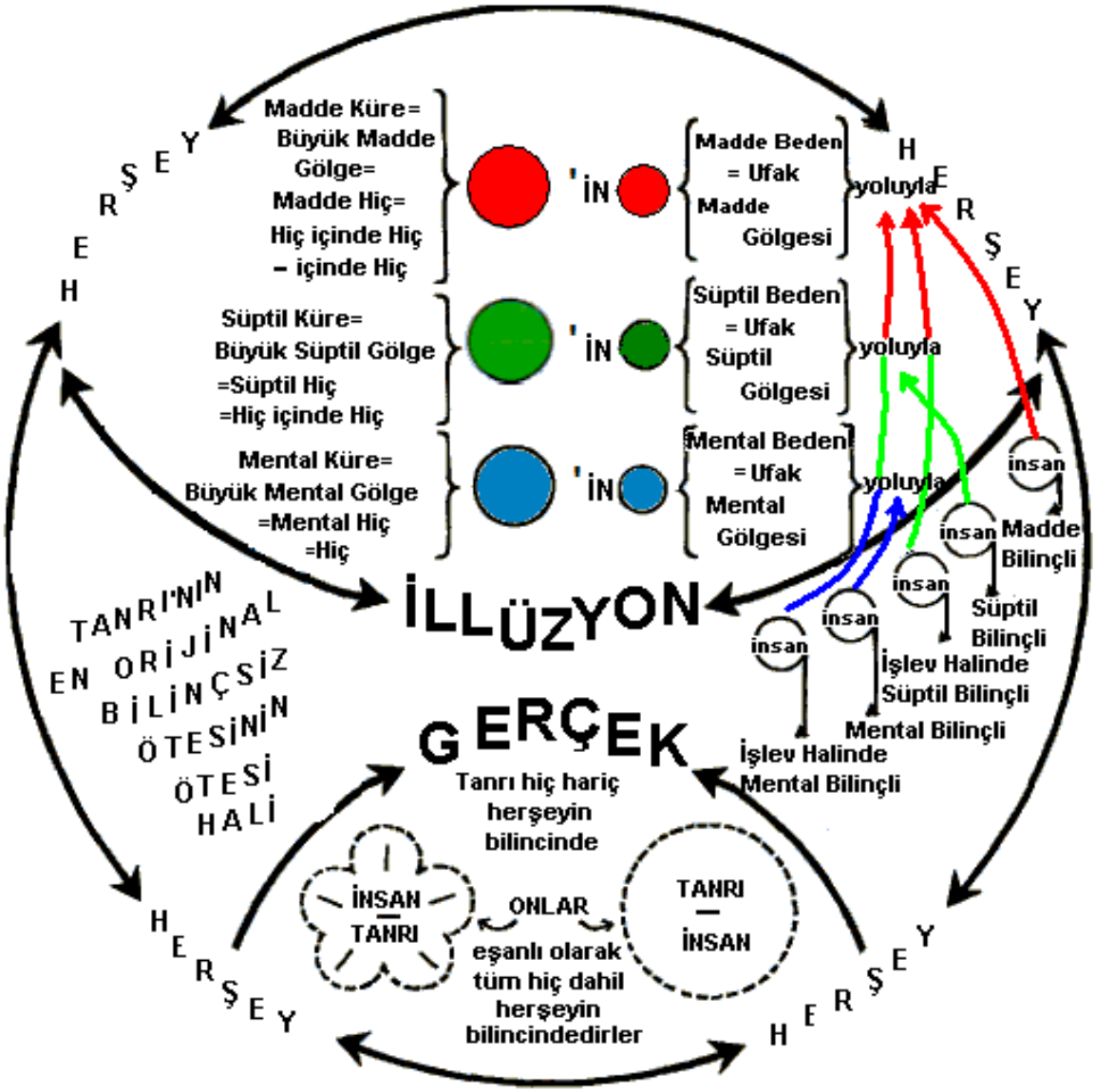

TANRI HERŞEYDİR VE GERİ KALAN HERŞEY HİÇTİR

Tanrı'nın On hali

Eruch B. Jessawala

Meher Baba tarafından yapılan "Tanrı'nın On Hali" adlı diyagramı açıklayan ve yorumlayan, takip eden "Tanrı'nın On Hali" adlı bölüm Eruch B. Jessawala tarafından Meher Baba'nın doğrudan nezareti altında yazılmıştır.

- Yayıncılar

Tanrı'nın Başlıca On hali

Meher Baba Tarafından resmedilmiştir[98]

I. Hal	Tanrı	Ötesi'nin-Ötesi içinde
II. Hal	Tanrı	Ötesi içinde Alt-haller A, B, C
III. Hal	Tanrı	Yaratıcı, Koruyucu ve Yokedici olarak
IV. Hal	Tanrı	Bedenlenmiş Ruh olarak
V. Hal	Tanrı	Tekamül Halindeki Ruh olarak
VI. Hal	Tanrı	Tekrardoğum Halindeki İnsan Ruhu olarak
VII. Hal	Tanrı	Ruhsal olarak Gelişmiş Ruhlar Hali içinde
VIII. Hal	Tanrı	İlahi Bir Şekilde Massedilmiş olarak
IX. Hal	Tanrı	Bedenlenmiş Özgür Ruh olarak
X. Hal	Tanrı	İnsan-Tanrı ve Tanrı-İnsan olarak

[98] Çizime Bakınız

TANRININ ON HALİ

A Tanrı ne bilinçli olarak Güç, Bilgi
Mutluluğu deneyimler ne de onları kullanır

B Tanrı bilinçli olarak Güç, Bilgi ve
Mutluluğu deneyimler ancak onları kullanmaz

C Tanrı bilinçli olarak Güç, Bilgi ve
Mutluluğu deneyimler ve onları kullanır

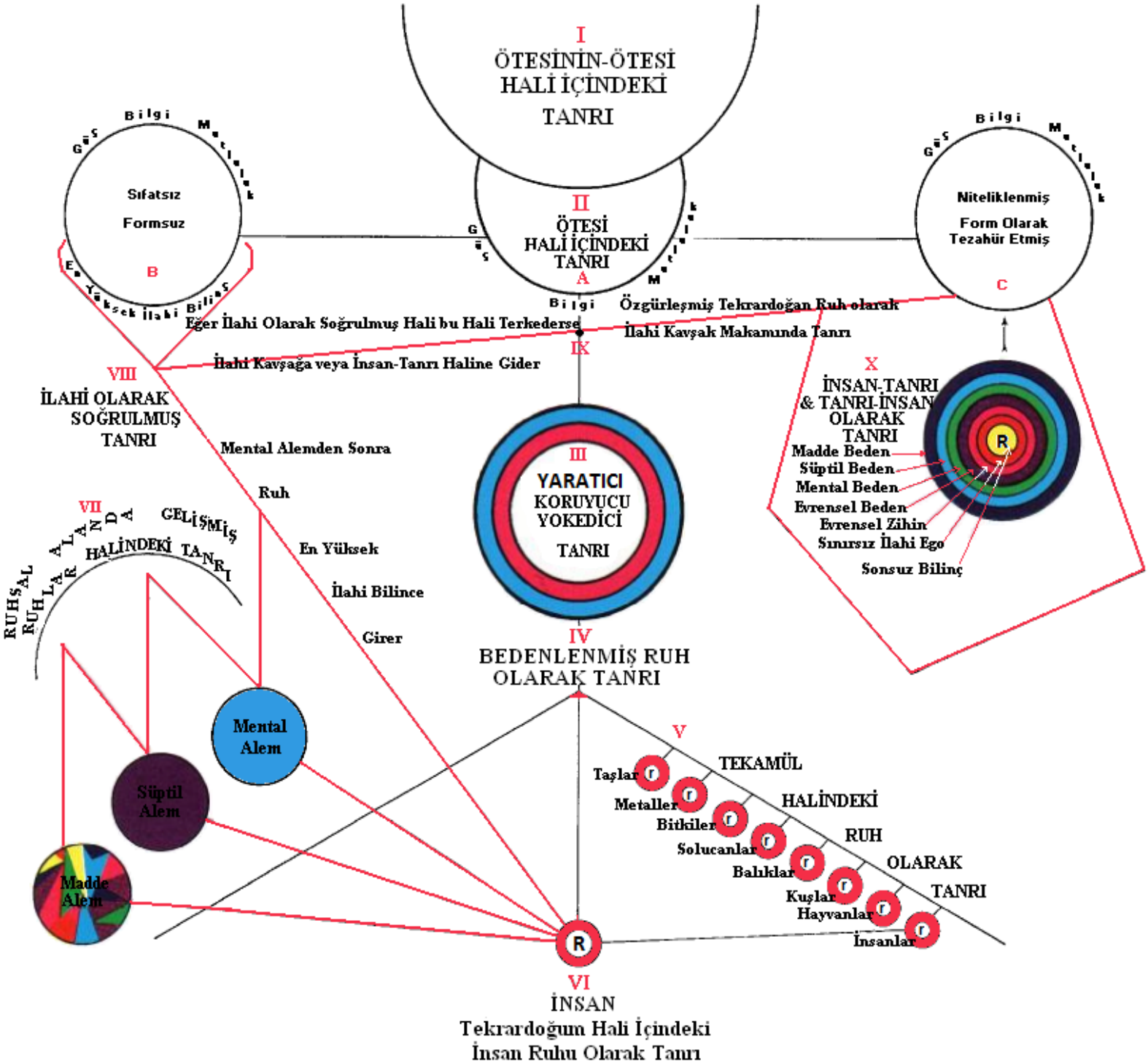

VEDANTİK*	MİSTİK	SUFİ
Paratpar Parabrahma	Tanrı'nın Ötesinin - Ötesi Hali	Gayb-ül Gayb / Vera-ül Vera
Paramatma	Ötesi Halinde Tanrı	Allah
Anant	Sonsuz	La Mahdud
Nirguna	Sıfatsız	La Sıfat
Nirakar	Şekilsiz	La Surat
Sat-Chid-Anand	Güç,Bilgi,Mutluluk	Kudret,Marifet,Musarrat
Vidnyan Bhumika	Üstatlık Alanı	Alem-i Hahut / Arş-ı Ala
Atmapratisthapana Sahaj Samadhi	Tanrı Hayatında Tesis Edilmiş	Beka Billah
Vidnyan	En Yüksek İlahi Bilinç	Ehadiyet / Alem-i Lahut
Saguna	Nitelikli	Ba Sıfat
Sakar	Şekilde Tezahür	Ba Surat
Brahma	Yaratıcı	Afridgar
Vishnu	Koruyucu	Parvardigar
Mahesh	Yok Edici	Fenakar
Mano Bhuvan	Mental Küre	Alem-i Ceberrut
Pran Bhuvan	Sübtil Küre	Alem-i Melakut
Anna Bhuvan	Madde Küre	Alem-i Nasut
Utkranti	Tekamül	İrteka
Punar Janma	Tekrardoğum	Ricat veya Avagavan
Bhumika	Seviye	Asman
Atma	Ruh	Can veya Ruh
Jiv-Atma	Bedenlenmiş Ruh	Can-ı Cismi
Manava	İnsan	İnsan
Yogi(Sadık)	Mürit	Rahrav
Sadhu	Gelişmiş Ruh	Mutasavvıt
Mahatma	Ulu Ruh	Ahyar
Mahapurush(Sant)	Aziz	Abrar=Veli
Satpurush	Usta Hacı (Aziz)	Afrad=Pir
Manonash(Nirvana)	Zihnin (Öz'ün) yok olması	Nihai Fena
Nirvikalpa	Tanrı ile Birlik	Fena Fi'llah
Brahmi Bhoot	İlahi Soğrulmuş Olan	Meczub-u Kamil
Turiya Avastha	İlahi Kavşak	Makam-ı Fürutat'da Fena me-al beka
Paramhansa	İlahi Süper İnsan	Meczup-Salik veya Salik-Meczup
Jivanmukta	Tekrardoğumdan Bağımsız	Azad-ı Mutlak
Sadguru	İnsan-Tanrı	Kutb
Avatar	Tanrı-İnsan	Sahib-i Zaman

*Vedantik ve Vedantik'e yakın terimler

BÖLÜM 9

Tanrı'nın On Hali

Bu bölümün içeriği Tanrı'nın On Hali'ni resmeden diyagram etrafında inşa edilmiştir. Bu diyagram Meher Baba'nın kendisi tarafından verilmiştir; bu diyagram O'nun yüce ruhsal bilgisinin çok derin hazinesinin bir mücevheridir. Bu diyagramın ruhsal terimleri en çok kabul gören Sufi, Vedantik ve Hıristiyan mistik karşılıkları ile bağlantılı hale getirilmiştir.

Bu diyagramın bir kuş bakışı görüntüsünü alırsak Ruh-Ötesi'nin insan (*jiv*-atma) olarak aşağı doğru en düşük noktaya yolculuğunu ve bilincin açılan seviyeleri yoluyla orijinal kaynağa, önce ilahi olarak massedilmiş *Meczub-ı-Kamil* ve nihayet dorukta Kusursuz İnsan (*İnsan-ı-Kamil, Shiv-Atma*) olarak yukarı doğru yolculuğunu resmettiğini keşfederiz. Tanrı'nın on farklı hali, bilinçli Tanrı haline gelmek için, bilinçsiz Tanrı'nın bilinçli insan haline geldiği bu yolculuktaki başlıca aşamalardır.

Her ne kadar Tanrı'nın bu halleri birbirinden bağımsızmış gibi resmedilseler de, aslında bunlar, daima Bir kalacak olan, Tek Tanrı'nın on **görünüşüdür.** Ruh-Ötesi'nin iniş ve yükselişi yanlızca hayaldir ve hayalin sona ermesiyle bireysel ruha tam bilinçle, bir tek Tanrı'nın mevcut olduğu ve mevcut gibi görünen diğer herşeyin O'nun gölgesi olduğu idrakini getirir.

Meher Baba'nın öğretisi iki farklı anlama çekilmeksizin hem Varlığın Birliği Teorisini (*vahdet-i vücud*)[99] hem de Advaitism Teorisi'ni kapsar. Meher Baba tarafından yapılan "Tanrı'nın On Hali" çiziminde açıkça gösterilmiştir ki gerçek ve hayal ürünü farklı rolleri oynayan Tanrı'nın kendisidir. Başlangıç da son da Tanrı'dır; aradaki aşamalar da Tanrı'dan başka birşey olamaz. İslami ilahiyatın ruhsal hükmü şöyledir: "*Huvva'l evvel, Huvva'l ahir, Huvva'l zahir, Huvva'l Batın*" (O İlkdir, O sondur, O dışsaldır, O içseldir) .

Gülşeni Raz'da (Gizemin Gülbahçesi) Mevlana Şebusteri şöyle der:

"Görünürlük aleminde perişan olsa da,
çıktığı kapıya geri döner[100]."

Şimdi özlü bir şekilde Tanrı'nın bu on halinin herbirini Meher Baba'nın anlattığı şekliyle betimlemeye çalışacağız.

---

[99] Ekler Bölümü ek-34

[100] Gülşen-i Raz, Şebüsteri (Yayına haz.: Sadık Yalsızuçanlar, sa. 79. ÇN)

I. Hal
Ötesinin-Ötesi Hali İçindeki Tanrı

Tanrı'nın bu hali o derece yücedir ki oradan herhangi bir şeyi gerçekten tasavvur etmek mümkün değildir. Tamamen saf ve paktır ve bir nebze bile "başkalığı" yoktur. Tüm saklı bilginin gizi ve tüm içsel gerçeklerin batınır. Tüm kelimelerin ötesindedir ve bu nedenle layıkıyla betimlenemez. Ne sonlu ne sonsuzdur, ne sıfatsızdır ne sıfat sahibidir. Bu seviyede düşüncenin kanatları, mana çıkarma, yargı ve anlayış aksak ve faydasızdır.

> "O zihin tarafından kavranamaz bu nedenle O'nu anlamak için çabalamayın;
> O tüm yönlerden bağımsızdır, bu nedenle O'nu herhangi bir yerde aramayı denemeyin."
>
> -Hafız

Meher Baba der ki biri Tanrı halini **idrak** ettiğinde bunu diğerlerine betimlemeye çalıştığında, bu davranış Tanrı'nın birinci değil ancak ikinci halinin –Tanrı'nın Ötesi halinin betimlenmesi ile sonuçlanır.

Tüm ezel ve ededin Ebediyyet'idir (*Ezl-ül Ezel*) çünkü hiçbir ebediyyetin ondan önce geldiği veya onu takip ettiği tasavvur edilemez. İşaret edilecek veya atıfta bulunulacak herhangi birşey var olmadığından, burada tüm belirtiler karartılmıştır (*Munkata-ül İzharat*). Bu saf öz (*Zat-el Baht*) hiçbir şeyin farkında değildir, hatta kendinin dahi.

Bu hal Sufilerce –Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi hali, *Vera-ül Vera* olarak bilinir. Vedanta onu *Paratpar Parabrahma* olarak adlandırır.

Bu Tanrı'nın ne *nirguna* (sıfatsız) ne *saguna* (sıfatlı), ne *nirakar* (şekilsiz) ne de *sakar* (şekil sahibi) olduğu haldir.

Tanrı'nın başlıca on halinin içerisinde, ilk ve en orijinal hal Tanrı'nın Ötesi'nin-Ötesi halidir.

Tanrı'nın Başlangıç'ın başlangıcından ötede, başka halleri olmadığı zamanda Tanrı'nın Ötesi'nin-Ötesi haline yanlızca Tanrı'nın sonsuz en-orijinal hali (yani "Tanrı-Olan" hali) hakimdi.

Tanrı'nın bu Ötesi'nin-Ötesi halinin sonsuzluğunda yanlızca Sonsuzluk'un sonsuzluğu sınırsız, sonsuz İlahi Boşluk olarak tezahür halindedir; sonsuz bilinç ve sonsuz bilinçsizlik dahil olmak üzere diğer tüm hal, sıfat ve özelliklerinin hepsi Hiç olarak, sınırsız, mutlak, sonsuz İlahi Boşluk'un Sonsuzluk'unda Herşey şeklinde (Herşey Hiç'i de içine alır) saklıdır.

Dolayısıyla, Tanrı'nın en-orijinal Ötesi'nin-Ötesi hali, kişinin yanlızca "ebediyyen Tanrı-Olan" dan bahsedebileceği o haldir; ve bu en-orijinal halde Tanrı, Öz'ün veya Kendi Sonsuzluk halinin, sonsuz veya sonlu şekilde ne bilincindedir ne de değildir. Bu hal içerisinde Tanrı aynı zamanda İllüzyon veya Gerçek'in ne bilincindedir ne de değildir.

II. Hal
Ötesi Hali İçindeki Tanrı

Tanrı'nın Ötesi'nin-Ötesi halinin yeterli derecede tarif edilemeyeceğini zaten söyledik. Tanrı-müdrik varlıklar Ötesi'nin-Ötesi halini tarif etmeye çalıştıklarında yanlızca, Sufilerin *Allah*'ı, Zerdüştlerin *Ahuramazda*'sı, Vedantistlerin *Paramatma*'sı, Hıristiyanların Baba'sı ve bazı filozofların Ruh-Ötesi olan Ötesi halini tarif etmeyi başarırlar. Ötesi hali içerisinde Tanrı mutlak, sınırsız ve sonsuz, bir ikincisi olmayan Tek'dir.

Tanrı'nın bu ikinci halini açıklarken Meher Baba temel olarak II. Hal'in I.Hal'den farklı olmadığını özellikle vurgulamıştır; farkı yaratanlar II.Hal'in alt halleri olan A,B ve C'dir.

Farkın nasıl, ne zaman ve nerede ortaya çıktığı Meher Baba'nın açıklamalarıyla aşağıdaki gibi tasfir ediliyor:

Sonsuz Tanrı'nın Kendisi'ni bilme ("Kimin Ben?") orijinal sonsuz arzusu, Tanrı'nın **en-orijinal** Ötesi'nin-Ötesi halinin sınırsız, mutlak, sonsuz İlahi Boşluk'unun sınırsız tekdüzeliği içinde kabarmaya başlamak üzereyken, bu sonsuz bilme-arzusu beklentisi, Tanrı'nın sınırsız, mutlak, sonsuz İlahi Boşluk içindeki ebedi sakin dengesini tahrik ederek tasavvur edilemez bir hale gelir.

Ancak sonsuz arzunun kabarması **gerçeği** ve tasavvur edilemezliği kendiliğinden ortaya, ne özellik beklentisinin ne de sıfatın, ne sonlu veya sonsuz bilinçliliğin ne de sonlu veya sonsuz bilinçsizliğin olmadığı ve ebediyyen tezahür eden Tanrı'nın sonsuzluğu dışında, sonsuz arzu ve buna bağlı sonsuz bilme-dürtüsü dahil herşeyin saklı olduğu, Tanrı'nın en-orijinal sınırsız, mutlak, sonsuz İlahi Boşluk'un Ötesi'nin-Ötesi halinden başka bir özelliği ortaya çıkarır.

Böylece Ötesi'nin-Ötesi halinde kabaran sonsuz arzunun beklentisinin bu tasavvur edilemezliği kendiliğinden, sonsuz haldeki beklentiselliği ortaya çıkarır; ve bu (beklentiselliğin) tezahürü, Tanrı'nın en-orijinal Ötesi'nin-Ötesi hali üzerine, en-orijinal ve ebedi ve ezeli halden farklı bir sonsuz özellik beklentisi ihsan eder.

Buna bağlı olarak Tanrı'nın ikinci hali, en-orijinal birinci halin yanlızca bir başka sonsuz özelliği olarak ortaya çıkar. Tanrı'nın başlıca on halinin bu ikincisi, Tanrı'nın Orijinal Ötesi Hali olarak adlandırılır.

Çizimde "II" ile gösterilen ve "Ötesi Hali içindeki Tanrı" diye adlandırılan Tanrı'nın bu orijinal ikinci hali hiç bir suretle, çizimde "I" ile gösterilen ve "Ötesi'nin-Ötesi Hali içindeki Tanrı" olarak adlandırılan, Tanrı'nın en-orijinal ilk halinden farklı bir hal olarak düşünmemeye önem verilmelidir.

Tanrı'nın I. ve II. Halleri arasındaki tek fark, I.Hal'in sonsuz arzunun kabarmasının en küçük beklentisinin bile tasavvur edilemez olduğu sınırsız, mutlak, sonsuz İlahi Boşluk'dan geldiğidir. Bu nedenle ancak orijinal sonsuz arzunun Tanrı-Olan halinin sonsuzluğunda kabarması anında sonsuz Tanrı sonsuz orijinal bilme-dürtüsü "Kimim Ben?"i tasavvur edebilir yani yanlızca Ötesi'nin-Ötesi içindeki Tanrı'nın özelliksiz I. Hali, Ötesi içindeki Tanrı'nın II.Hali'nin özelliğini aldığında bunu yapabilir. Böylece *Paratpar Parabrahma, Paramatma*'nın sonsuz özelliğine sahip olur.

Çizimde "II" olarak belirtilmiş Ötesi halinin, "I" olarak belirtilmiş olan Tanrı'nın Ötesi'nin-Ötesi haliyle temel olarak aynı olduğu da çok dikkatle not edilmelidir. Ancak çizimde bu iki hal, I.Hal ve II.Hal ayrı ayrı betimlenmiştir çünkü her ne kadar Ötesi hali

içinde Tanrı'nın II.Hali Tanrı'nın **orijinal** haliyle aynıysa da yine de bu hal Ötesi'nin-Ötesi olan Tanrı'nın **en-orijinal** hali değildir. Çünkü Tanrı yanlızca II. Hal içerisinde sonsuz orijinal arzunun sonsuz kabarmasını tasavvur edebilir ve "Kimim Ben?" olarak sonsuz orijinal bilme-dürtüsünün sonsuz orijinal tesirine sahip olabilir; Tanrı ebediyyen I. Hal içerisindeyken II.Hal'in sonsuz orijinal özelliğinin, en-orijinal Ötesi'nin-Ötesi hali olan Kendi ebedi ve ezeli I. Hal'in sınırları içinde olduğunu varsayar.

Daha açık olmak gerekirse, Tanrı'nın bu her iki halinde (I. ve II. Hallerinde), (sınırsız, mutlak, sonsuz İlahi Boşluk olarak) ebediyyen harici şekilde tezahür eden Tanrı'nın ebedi ve ezeli sonsuzluğunun hudutsuzluğu hariç, Kendi güç, bilgi ve mutluluk olan üçlü doğası ve diğer herşey dahil olmak üzere Tanrı'nın tüm sıfat, tüm özellik, tüm halleri, sonsuz ve en-sonlu bilinç ve bilinçsizliğinin tümü, sınırsız, mutlak, sonsuz İlahi Boşluk içinde gizlidir.

Sonsuzluk'da gizli olan bu herşey ancak Tanrı'nın II. Hali'nde tezahür fırsatı bulabilir ki I.Hali'nden tek farkının bu sonsuz ve en sonlu, Tanrı'nın sonsuzluğunda Herşey şeklinde Hiç olarak gizli olanın tezahür fırsatı olması söylenebilir.

Sonuç olarak, Tanrı'nın sonsuz orijinal arzusunun yanlızca Tanrı'nın II. Hali'nde ortaya çıkması mümkündü; ortaya çıktığında ise bunu Tanrı'nın sonsuzluğunda yeknesak bir şekilde yaptı. Ancak bu arzu ortaya çıktığında, bu çıkış O'nun sonsuz şekilde en bağımsız Ötesinin-Ötesi halinde asla **deneyimlenemedi**; bu arzu ebediyyen en-orijinal Ötesinin-Ötesi halindeki Tanrı tarafından yanlızca "Ötesi Hali içindeki Tanrı" olan II. Hali'nin sonsuz özellikleri yoluyla deneyimlendi.

Bu yüzden, sonsuz orijinal arzunun sonsuz ortaya çıkışı ve onu izleyen yansımaları gerçekte Ötesi hali içindeki Tanrı'nın II. Hali'nde gerçekleşti.

Orijinal arzu ortaya çıktığında ve Tanrı sonsuz orijinal "Kimim Ben?" bilme-dürtüsüne sahip olduğu anda, arzunun sonsuz ortaya çıkışının sonsuz yeknesaklığı kendiliğinden, esasen ebediyyen en-orijinal Ötesinin-Ötesi hali içinde olan, orijinal Ötesi hali içindeki Tanrı'nın eşanlı olarak hem gizli sonsuz bilincini hem de sonsuz bilinçsizliğini tezahür ettirdi.

Gizli sonsuz bilinç ve sonsuz bilinçsizliğin bu kendiliğinden **eşanlı** tezahürünü anlamak ve hazmetmek insan idrakinin kavrayışının ötesindedir. Gerçekten bu Hakikat'in bir paradoksudur ve tüm insan anlayışını bozguna uğratır. Tanrı nasıl kendiliğinden sonsuz bilinç ve sonsuz bilinçsizliğini eşanlı olarak kazanabildi? Meher Baba bunu açıklarken, bunun bir olgu olduğunu ve Hakikat alanına ait olduğunu ancak zihin tarafından asla anlaşılamayacağını ve hazmedilemeyeceğini ifade etti; bu ancak Gerçek idrak edilirken, idrak edilebilir. Aynı zamanda, Gerçek'in içinde olagelen bu olgunun en azından bir miktar kavramını alabilmemiz ve sadece paradoksal bir esrar olarak kalmaması için Meher Baba bu görünüşteki paradoksu ana rahmindeki bir çocuk örneğiyle anlamamızı sağladı.

Anne hamile kaldığında, çocuk ana rahminde gelişme halindedir; gelişme belli bir aşamaya eriştiğinde, diğer gelişmelerle birlikte, çocuğun gözleri tümüyle oluşur, çocuk böylece "görme" ve "görmeme" melekesini eşanlı olarak edinir. Çocuğun doğumdan sonra görüp görmemesine bakmaksızın, gözlerin ana rahminde oluşması olgusu çocuğa kendi gözlerinin çifte özelliğini verir. Geliştikleri andan itibaren gözlerde görme ve görmeme melekesi eşanlı olarak mevcuttur. Çocuk gözlerini açtığında görecek, kapandığında görmeyecektir; ancak oluştukları andan itibaren gözlerin görme ve görmeme çifte melekesine eşanlı olarak sahip olmaları olgusu hala geçerlidir.

Benzer şekilde orijinal sonsuz arzunun Tanrı'da ortaya çıkışıyla, O'nda saklı olan hem sonsuz bilinç hem de sonsuz bilinçsizlik eşanlı olarak tezahür etti ki bu da sınırlı zihne paradoksal görünür.

Dolayısıyla, Ötesinin-Ötesi'nin en-orijinal I. Hali içerisindeki Tanrı kendiliğinden, Ötesi'nin Kendi orijinal II. Hali yoluyla, çizimde sırsıyla A ve B halleriyle gösterilen eşanlı şekilde kendi sonsuz bilinçsiz ve Kendi sonsuz bilinçli halini kazandı.

Sonuç olarak diğer yandan, sonsuz bilinçsizliğin tezahürü ile, çizimde "A" ile gösterilen, Kendi sonsuz **bilinçsiz** Ötesi hali içindeki Tanrı ebediyyen, yanlızca Mutlak-Sonsuzluk'un en-orijinal Ötesinin-Ötesi halindeki gibi sonsuz olarak Kendi ebedi ve ezeli, sonsuz varlığının bilinçsizliği içerisinde olmaz aynı zamanda, çizimde "II" olarak gösterilen, Kendi vücuda getirdiği sonsuz orijinal Ötesi halinin ebediyyen bilinçsizliği içerisinde olur.

Diğer yandan, sonsuz bilincin kendiliğinden tezahürü ile eşanlı olarak, çizimde "B" ile gösterilen, sonsuz, **bilinçli** Ötesi hali içerisindeki Tanrı ebediyyen yanlızca, Mutlak-Sonsuzluk'un en-orijinal Ötesinin-Ötesi halinde olduğu gibi, sonsuz olarak Kendi ebedi ve ezeli sonsuz varlığının bilincine varmakla kalmaz aynı zamanda, aşikar bir şekilde, çizimde "II" olarak gösterilen Kendi vücuda getirdiği sonsuz orijinal Ötesi halinin de ebediyyen bilincine varır.

Diğer bir deyişle Tanrı, çizimde Hal II olarak gösterilen, yanlızca O'nun Ötesi hali içerisinde, kendiliğinden, sonsuz orijinal arzunun belirmesi ile eşanlı olarak, alt-hal A olarak belirtilen Kendi ebedi ve ezeli, sonsuz bilinçsiz halini ve alt-hal B olarak belirtilen Kendi ebedi ve ezeli bilinçli halini vücuda getirir.

Alt-hal A Tanrı'nın Hal II olarak belirtilen Ötesi halindendir. Bu alt-hal A Tanrı'nın kendi sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğunun ilahi sonsuz bilinçsizliğindendir. Alt-hal A'daki Tanrı sonsuz güç, bilgi ve mutluluk olan kendi üçlü doğasını ne deneyimler ne de kullanır.

Alt-hal B de Tanrı'nın Hal II olarak belirtilen Ötesi halindendir. Bu alt-hal B sıfatsız ve şekilsizdir ancak bu hal Tanrı'nın kendi üçlü doğası olan sonsuz güç, bilgi ve mutluluğun en yüksek ilahi bilinçliliğidir. Bu alt-hal B içindeki Tanrı bilinçli olarak Kendi sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğunu deneyimler ancak onları kullanmaz. Kendi Gerçek'inin bilincindedir ancak İllüzyon'un bilincinde değildir.

Vedantik terminolojiye göre *Paratpar Parabrahma*'nın I. Hali *Paramatma*'nın II. Hali'ni vücuda getirir; ve bu II. Hal içerisinde Paramatma olarak Tanrı, Kendi en-orijinal *Paratbar Parabrahma* halinin ebediyyen bilincindedir ve eşanlı olarak ebediyyen bilincinde değildir. *Paramatma* halinin bu çifte özelliği çizimde sırasıyla A hali ve B hali olarak gösterilmiştir.

Bundan dolayı doğal olarak bunu, *Paramatma*'nın "II" olarak gösterilen ebedi orijinal Ötesi hali içindeki "A" ile gösterilen ebedi bilinçsiz halinin, ebedi olarak, *Paramatma*'nın "B" ile gösterilen ve "II" ile belirtilmiş, Tanrı'nın orijinal Ötesi halinin (*Paramatma*) ikinci çifte özelliği olan ebedi bilinçli haline ulaşmayı arzulaması izler.

Sonuç olarak ilahi amaç, "A"daki Tanrı'nın bilinçsiz halinin "B"deki Tanrı'nın bilinçli halinin bilinçli Gerçek'e erişmesidir.

Kısacası, Hal A bilinçli bir şekilde Hal B'yi idrak ettiğinde ilahi amaca ulaşılmış olur.

Hal A'nın Hal B'yi bilinçli bir şekilde idrak etmesi için, Hal A'nın tedrici olarak Hal B'ye dönüşümü deneyimlemekten ve nihayet bilinçli olarak her bakımdan Hal B haline gelmekten başka alternatifi yoktur.

Tanrı'nın bu bilinçsiz, sonsuz halinin, bilinçli, sonsuz hale tedrici dönüşümü, Tanrı'nın On Hali çiziminde O'nun farklı halleri olarak III, IV, V, VI ve VII. Haller yoluyla resmedilmiştir. VIII. Hal'de, Tanrı'nın A hali B halinin tümüyle bilincine varır.

Bu VIII. Hal içinde , Tanrı'nın bilinçsiz sonsuz A hali yanlızca B halinin en yüksek ilahi bilincini kazanmakla kalmaz, aynı zamanda Tanrı Kendi sonsuz bilinçli halinin Gerçek'i içerisinde ilahi bir şekilde massedilir ve böylece Tanrı'nın sonsuz bilinçli B hali ile, Kendi ebedi ve ezeli özdeşliğini idrak eder.

Eğer, ilahi bir şekilde massedilmiş olan Tanrı, VIII. Hal'deki gibi, mükemmel bir insanoğlu şeklinde mental, sübtil ve madde özellikler yoluyla mental, sübtil ve madde kürelerin normal bilincini geri kazanır ve sürdürürse, ardından VIII. ve X Hal arasındaki İlahi Kavşak'da, IX. Hal'e ulaşılır. Bu dokuzuncu halden sonra çizimde Tanrı'nın onuncu hali tasvir edilmiştir ve Tanrı'nın C haline bağlanmıştır.

Tanrı'nın bu onuncu hali, O'nun bir Kusursuz Üstat'ın insan formunda nitelik kazanma ve tezahür etme halidir. X. Hal'de Tanrı bilinçli olarak Kendi sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluk olan üçlü doğasını deneyimler ve aynı zamanda onları, çizimde "C" ile berlirtilen, X. Hal, Tanrı'nın İlahi Makam'ı yoluyla kullanır.

Şu da iyice anlaşılmalıdır ki sonsuz, bilinçsiz A hali içinde Tanrı ne *nirguna* (sıfatsız) – *nirakar* (şekilsiz) ne de *saguna* (sıfatlı) – *sakar* (şekilli)'dir. Ancak B hali *nirguna-nirakar* (sıfatsız ve şekilsiz) ve (aynı zamanda Tanrı'nın orijinal Ötesi hali olan) C hali *saguna-sakar* (sıfatlı ve şekilli)'dir. Bu Tanrı'nın sonsuz bir şekilde hem Gerçek'in hem de İllüzyon'un bilincinde olduğu en yüksek İnsan-Tanrı halidir.

III. Hal
Yaratıcı, Koruyucu ve Yokedici Olarak Tanrı

Bu hal içerisinde Tanrı yaratma, koruma ve yoketme olan üç sıfatını ortaya koyar. Bu üçü-bir-arada hal Vedanta'nın üçlemesine karşılık gelir: *Brahma* (Yaratıcı), *Vishnu* (Esirgeyici) ve *Manesh* (Yokedici) – bunlar Sufi terimler olan *Afridgar, Parvardigar* ve *Fenakar*'ın eşanlamlılarıdır.

Tanrı'nın üç sıfatı, üç Başmelek, *İsrafil* (hayatı yaratan melek), *Mikael* (hayatı koruyan melek) ve *Azrail* (hayatı yok eden melek) tarafından ifade edilir.

Tanrı'nın III. Hali'nin üçlü sıfatı, O'nun en-orijinal I. Hali'nde saklıydı; bunlar eşanlı olarak, kendiliklerinden orijinal sonsuz arzu Tanrı'da belirdiği anda ve II. Hal'de "Kimim Ben?" şeklindeki bilme-dürtüsü'nü kavradığında kendilerini ortaya koydular. Sonsuz arzunun belirdiği o anda Tanrı eşanlı olarak A halindeki gibi sonsuz bilinçsiz olmanın ve aynı zamanda da B halindeki gibi sonsuz bilinçli olmanın sonsuz, çifte özelliğini edindi.

Bununla birlikte sonsuz orijinal Kendi'ni bilme-dürtüsü belli ki henüz sonsuz bir şekilde Kendisi'nin bilinçsizliği içinde olan A halindeki Tanrı'da hala sürmektedir. Tanrı'nın sonsuz bilinçsiz A halindeki sonsuz Kendi'ni bilme-dürtüsü **Herşey şeklinde, O'nun en-orijinal I. Hali'nin sonsuzluğunda Hiç olarak saklı olan tüm nitelik ve**

özelliklerin tezahürünü mümkün kılmıştır. Ancak Herşey'de Hiç olarak saklı olan bütün herşey Tanrı'nın yanlızca II. Ötesi Hali'nde saklı olarak tasavvur edilebilinirdi.

Bu sebepten Tanrı'nın Ötesi halinde saklı olan, sonsuz dürtü tarafından etkilenen bütün herşey tedrici olarak ortaya çıkmaya başladı ve kendiliğinden Hiç'in herşeyi olarak tezahür etti. Bundan dolayı tezahür eden Hiç'in Hiçlik'i Yaratılış'tır; ve bu Yaratılış Tanrı'nın sonsuz, bilinçsiz A halindeki sonsuz bilme-arzusundan fışkırır. Sonuç olarak, Tanrı'nın sonsuz, bilinçsiz A halinin, sonsuz üç sıfattan, Yaratıcı Tanrı, Esirgeyici Tanrı ve Yokedici veya Dağıtıcı Tanrı'dan ilki olan Yaratıcı'yı edinmesi doğaldır.

Tanrı Yaratıcı –Doğurgan- sıfatını elde etmek için, III. Halindeki gibi aşikar bir şekilde Yaratılış'ın Yaratıcısı haline gelir.

Bunu, Tanrı'nın yarattığı zaman, aynı zamanda kendiliğinden Kendi yarattığını koruması gerekliliği takip eder. Bu nedenle III. Hali'nde olduğu gibi, Yaratılış'ın Esirgeyici haline de gelir.

Ve yaratılanın esirgenmesi fiili içinde Tanrı kaçınılmaz şekilde eşanlı olarak Yaratılış'ın yok edilmesini veya dağıtılmasını da tesis eder. Eğer yok edilme veya dağıtılma beklentisi olmasaydı, esirgeme anlamsız hale gelirdi. Bu yüzden Tanrı aşikar olarak III. Hali'ndeki gibi, Yaratılış'ın Dağıtıcısı veya Yokedicisi haline gelir.

Tanrı'nın III. Hali, O'nun Yaratıcı haline geldiği ve eşanlı olarak Koruyucu veya Esirgeyici ve Dağıtıcı veya Yokedici kaldığı o haldir. Dolayısyla Tanrı III. Hal içerisinde aynı anda Yaratıcı, Esirgeyici ve Yokedici olur.

Tanrı'da beliren sonsuz orijinal arzu ve takip eden sonsuz Kendisi'ni bilme-dürtüsü, saklı Hiç'in Hiçlik'inin tüm teçhizatıyla sonsuz üçlü Yaratıcı, Esirgeyici ve Yokedici sıfatını Tanrı'da tezahür ettirdi. Yaratılış olarak (bazen *Maya*[101] adını alan) İllüzyon yoluyla varolmuş gibi görünen bu Hiçlik, kelimenin tam anlamıyla hiçtir.

Meher Baba bize dünya anlamında Yaratılış olmadığını söylemişti. Yaratılış dediğimiz Hiç'in sayısız formlarının bir tezahürüdür. Bu hiç gerçekten "hiçbirşey "dir ancak kendi İllüzyon alanında mevcuttur. İnkar edilemez ancak Herşey'in yani Tanrı'nın ötesinde değildir. Her ne kadar Herşey bu Hiç'i de kapsıyorsa da, Hiç asla Herşey'i kapsamaz ve kapsayamaz. Yanlız Herşeye Kadir Olan, Hiç de dahil olmak üzere Herşeydir; veya Yaratılış kendini tezahür ettirmeden önce, Herşey olarak Herşeye Kadir Olan dışında, kelimenin tam anlamıyla ve kesinlikle "hiçbirşey" yoktu.

> "Allah'ın varlığı yanlız mevcuttu ve tüm tezahür onda saklıydı;
> Bir ebedi ve ezeli ses hakim oldu ve bütün müzik notaları onda saklıydı;
> Yanlız taverna ordaydı – ne kadeh kaldıranlar ne şarapçılar;
> Madde evren söz konusu değildi – hatta melek alemi bile mevcut değildi;
> "Ol" emri ile hayat gülümseyerek saçıldı."
>
> - Munsiff-Asghar

Yanlız Herşeye kadir Olan vardı, ancak saklı bir şekilde bilinçliydi, bu nedenle Kendi kendisini bilmedi ve aynı şekilde bilinç O'nda saklıydı dolayısıyla Yaratılış da O'nda saklıydı.

---

[101] Ekler bölümü ek-35

Saklı ve tezahür etmiş Yaratılış farkı tohum ve ağaç arasındakine benzetilebilir. Ama ister tohum ister ağaç olsun, ister saklı ister tezahür etmiş olsun, Yaratılış herzaman "hiç-birşey"dir çünkü o Hiçlik olarak tezahür etmiş saklı Hiç'tir.

Tanrı'nın sonsuzluğunun II. Ötesi Hali'nde Herşey olarak Hiç şeklinde saklı olan herşey, Tanrı'nın sonsuzluğundaki en sonlu bir noktadan ortaya çıkmış ve tezahür etmiştir. Bu noktaya "yaratılış noktası" veya "*Om* noktası"[102] denir. Yaratılış bu noktadan başlamıştır. Bu yaratılış noktası da Ötesinin-Ötesi hali içinde, Tanrı'nın en orijinal I. Hali'nde saklıydı.

Devamlı ve düzenli olarak süregelen oluşturma, koruma ve dağıtma süreci bir benzetmeyle tasvir edilebilir. Bir insan bedeninin Tanrı olduğunu hayal edelim. Gözleri kapalı şekilde uyuyan insan bendeni, II-A'daki Tanrı'nın Ötesi haliyle karşılaştırılabilir. Gözlerin ilk açılış anı, Tanrı'nın Yaratıcı hali ile kıyaslanabilir. Takip eden uyanık kalma koşulu Tanrı'nın Koruyucu haliyle kıyaslanabilir ve tekrar gözlerin kapatılıp uykuya dalınması Tanrı'nın Dağıtıcı hali ile kıyaslanabilir. Dolayısıyla Tanrı aynı anda, üçü de Bir'in içinde Yaratıcı, Koruyucu ve Dağıtıcıdır.

IV. Hal
Bendenlenmiş Ruh Olarak Tanrı

> "Kendini görmeyi arzu etti; bu yüzden Kendi'ni türlü isim ve formlar olarak farzetti."
>
> - Niyaz

Tanrı'nın sonsuz bilinçsiz A halinin tedrici olarak nasıl sonsuz bilinçli B haline dönüştüğünü ve tam ve sonsuz bilince kavuştuğunu anlamak için Meher Baba aşağıdaki benzetmeyi vermişti:

Tanrı'nın sonsuz bilinçsiz A halini Yaratılış vücud bulmadan evvel hareketsiz sonsuz okyanus olarak hayal edin. Daha sonra bir esinti bu okyanusun sakin tekdüzeliğini harekete geçirdi ve bu sınırsız, sonsuz okyanusun tekdüzeliğinde çok büyük dalgalar, sayısız su tanecikleri ve sayılamayacak kadar çok hava kabarcığı belirdi. Okyanusta karışıklığa yol açan esinti Tanrı'nın, O'nda Kendi sonsuz II. Hali yoluyla Kendini bilmek için beliren sonsuz, orijinal arzu ile sonsuz, orijinal bilme-dürtüsünün itici etkisi ile kıyaslanabilir.

Okyanusun yüzeyindeki sonsuz dürtünün neden olduğu hareketlenme, bu sonsuz okyanusun her damlasını sonsuz orijinal kendini bilme-dürtüsü ile fazlasıyla yüklemiştir.

Dolayısıyla sonsuz bilinçsiz A hali içinde *Paramatma* Kendini bilme dürtüsüyle, eşanlı olarak, *Paramatma* içindeki her *atma*'nın durgun dengesini harekete geçirir. Bu yanlızca *Paramatma* sonsuz bir okyanus ve *atmalar* da bu sonsuz okyanusun damlalarıyla kıyaslandığında anlaşılır hale gelir. Ancak şunun da iyice anlaşılması gerekir ki okyanusun her damlası, okyanusun içerisindeyken, yüzeydeki baloncuk oluşumları yoluyla bireysellik kazanıncaya kadar okyanusun kendisidir. Böylece oluşan her baloncuk ardından her damlaya ayrı ve özel bir bireysellik ihsan

---

[102] [Bakınız Francis Brabazon , *Stay with God* (Woombye, Quensland, Autralia: Edwards and Shaw for Garuda books, 1959), sa 65-66]

edebilir. Ve bu yaratılmış ayrılık, bu ayrılığı yaratan baloncuklar var olduğu sürece sonsuz okyanusun damlalarının tekdüze bölünemezliği içerisinde mevcut olabilir. Baloncuklar patladığı anda, zaten okyanusun içerisinde olan damlalar sonsuz okyanus ile geçmişte ve bugün bir olduklarını idrak ederler; ve **sonsuz okyanus içinde ebedi ve ezeli sonsuzluklarının** bu bilincini ancak önce ayrılığı deneyimleyip ardından, onlara doğal bölünmezliklerinden görünüşteki ayrılık deneyimini ihsan etmede yararlı olan cehalet baloncuğunu yok ederek kazanırlar.

Okyanusun sonsuz sayıdaki damlası görünüşteki ayrılığı deneyimlemediği sürece okyanusun kendisi olarak kendi homojen ve bölünmez ebedi ve ezeli, sonsuz varoluşlarını idrak etmeyi başaramazlar. *Atmalar, Paramatma* olarak bölünmez Birliklerini ancak görünüşteki ayrılık deneyimi yoluyla bilinçli şekilde idrak edebilirler.

Tanrı'nın "Bedenlenmiş Ruh" olarak IV. Hali'ni tasvir etmek için, A halinde *Paramatma*'nın sonsuz bilinçsiz bir ruhunu (*atma*) düşünelim.

Başlangıçta, A halinde ruh (*atma*)'nın hiç bilinci ve izlenimi (*sanskarası*) yoktur.

Bu nedenle bu aşamada ve ruhun (*atmanın*) bu hal içinde ne madde formu, madde bedeni, sübtil bedeni ne mental bedeni yoktur **çünkü madde, sübtil ve mental izlenimlerin (*sanskaraların*) varlığı ancak madde, sübtil ve mental bedenlerin varolmasını sağlayabilir**; ve bu bedenlerin varlığı ancak madde, sübtil ve mental alemlerin varlığını mümkün kılar.

Dolayısıyla Tanrı'nın A hali içindeki ruh, sonsuz derecede bilinçsiz ve izlenimsiz olarak, madde, sübtil ve mental bedenlerin ve aynı zamanda kendi sonsuz Öz'ünün bilincinde değildi. Doğal olarak ruhun madde, sübtil ve mental alem ve Ruh-Ötesi (*Paramatma*) deneyimi de yoktu.

Şimdi ruhun bu sonsuz, izlenimsiz, bilinçsiz, sakin hali İlk Dürtü (Kendisini bilmek için ilk dürtü) adını verdiğimiz ilk itici güç ile yankılandı.

Eşanlı olarak kendini bilmek için ilk dürtünün yankılanması ile birlikte, ruhu tamamiyle sonsuz Ruh-Ötesi'nin kesinlikle zıttı ve en-sonlu karşıtı olarak nesnelleştiren **en-madde** ilk izlenim ortaya çıktı.

Ebediyyen Ruh-Ötesi'nin içinde ve O'nunla bir olan ruh, bilinçsiz halinde saklı olsa dahi, Ruh-Ötesi'nin sonsuz potansiyeline de sahiptir. Dolayısıyla ruh da sonsuz güç, bilgi ve mutluluk sahibidir.

Bu nedenle izlenimsiz, sonsuz ruh ilk izlenime maruz kaldığında, bu en-madde izlenimden başka birşey olamaz çünkü sonsuz bilginin sahibi olan ruhun kendisi kendi "Öz"ünün bilgisini kazanmayı dener. Sonsuz bilgi sahibinin bu ilk düşüncesi sonsuz ham veya maddidir ve sonsuz ruhun sonsuz ham veya maddi düşüncesi, izlenimsiz ruha en-maddi ilk izlenimi verdi. En-maddi ilk izlenimle eşanlı olarak, sonsuz bilinçsiz ruh **en-sonlu** ilk bilinci de kazandı. Artan madde izlenimlerle, bilinç tekamül etti ve madde formların tekamülü hız kazandı.

Sonuç olarak bilincin tekamülü, madde formların tekamülü ve madde alem deneyimlerinin tekamülünün tamamı , Tanrı'nın Kendini bilme dürtüsünün sonucu olarak ortaya çıkmıştı.

İlk dürtünün bu en-madde ilk izlenimi nedeniyle sonsuz, bilinçsiz ruh ilk defa **deneyim** özelliklerini kazandı. Sonsuz ruhun bu ilk deneyimi onun (ruhun, *atmanın*) *Paramatma*'nın sonsuz, izlenimsiz, bilinçsiz A hali kimliğiyle (doğası gereği tümüyle zıt olan) bir tezat deneyimlemesiydi.

Bu tezat deneyimi sonsuz ruhun ebedi ve ezeli, bölünmez kararlılığının değişebilirliğini etkiledi; ve kendiliğinden bu sonsuz ruhun bölünmez dengesini ve bilinçsiz sükunetini, sonsuz bilinçsiz ruhun (*atmanın*) bilinçsizliğini *Paramatma*'nın bölünmez halinden görünüşte ayrılma bilincinin ilkiyle dölleyen bir tepkime ve muazzam şok ile parçalayan bir tür püskürme meydana geldi. Ancak ruh sonsuz olduğundan, ayrılığının **kesinlikle karşıt** ve en-maddi ilk izleniminin tepkime veya şokundan edindiği ilk bilinç de doğal olarak ve mecburen en-sonlu ilk bilinçti.

Ruh tarafından kazanılan ilk bilinç açıkçası "A"daki kendi orijinal, sonsuz haldeki mutlak karşıtların deneyimine oranla en-sonlu idi.

Sonuç olarak bu, başlangıçta izlenimsiz, sonsuz ruh ilk izlenime sahip olduğunda, böylesine bir ilk izlenimin kesinlikle en-sonlu madde izlenim olması gerektiği anlamını taşır. Onun (ruhun, *atmanın*) edindiği ilk bilinç en sonluydu. Doğal olarak, bu anda sonsuz ruhun bilinçsizliği esasında en-maddi ilk izlenimin en-sonlu bir ilk bilincini deneyimledi.

Eğer ruh şimdi izlenimlerin (*sanskaraların*) bilincindeyse o zaman **mutlaka bu izlenimleri deneyimlemelidir**. Ve bu izlenimleri deneyimlemek için ruhun bilincinin bunu doğru ve uygun bir araç kullanması gerekir. İzlenimler var oldukça bunların deneyimleri ve aynı şekilde bu izlenimleri deneyimleyecek uygun araçlar da var olacaktır. Yani bu izlenimler deneyimleri doğurur ve izlenimleri deneyimlemek için uygun araç şart demektir.

Bu nedenle sonsuz, ebedi ve ezeli ve şekilsiz ruh şimdi en-maddi ilk izlenimin en-sonlu ilk bilincini elde etmiştir, aşikar bir şekilde ve mutlaka ruhun bu ilk bilinci en-maddi ilk izlenimi deneyimlemek için en-sonlu ve en-maddi ilk aracı kullanmalıdır.

IV. Hali içindeki Tanrı (bedenlenmiş ruh olarak Tanrı) tarafından benimsenen ilk araç, maddi de olsa o kadar inanılmaz derecede, sonsuz şekilde sonludur ki maddi bile varsayılamaz. O kadar çok sonsuz şekilde biçimsiz ve cisimsiz, maddesiz ve şekilsizdir ki kişi bunun maddi olduğunu hayal bile edemez. Buna rağmen bu form üçlü bir sacayağı oluşturan önde gelen yedi "**gaz-benzeri**" formun eşanlı olarak ortaya çıkan ilkidir. Bu ilk üç gaz-benzeri formun tarifine yeltenilseydi bu ancak yoğunluk açısından yapılabilirdi – ilkinin sonsuz derecede ihmal edilebilir, ikincisinin ihmal edilebilir yoğunluğu vardır, üçüncüsünde ise ilk yoğunluk izlerine rastlanır. Bu ilk üç formun tekamülü yoktur. Sonraki üç form bizim hayalgücü alanımıza girebilir ve "yarı-gaz ve yarı-materyal" formlar olarak tarif edilebilir. Tekamül dördüncü gaz-benzeri form ile başlar. Ve nihayet önde gelen yedi gaz-benzeri formun yedincisi, bir elektrona sahip olan hidrojendir.

Şurası iyice not edilmelidir ki ilk altı gaz-benzeri maddi form hidrojen, nitrojen ve saire gazlara herhangi bir benzerlik göstermezler. Bunlar çağımız bilim adamlarınca yakından tanınanlara göre çok, çok daha (sübtil değil)[103] incedir.

[103] Bu sübtil alemin herhangi bir formu ya da objesi ile bağlantı kurmanın bir yolu değildir çünkü bunlar yanlızca madde aleme aittir.

V. Hal
Tekamül Hali İçindeki Ruh Olarak Tanrı

Bedenlenmiş ruh olarak Tanrı şimdi, Yaratılış "bilgisi" bu aşamada sonsuz derecede ihmal edilebilir olsa da, bilinçli hale gelmeye ve Yaratılış'ı (Hiçlik'i) "bilmeye" **başlar**. Herşeye rağmen bu en sonlu bilinç ve bu sınırlı "bilme" dahi, "damla"nın (ruhun, *atmanın*, özün) orijinal ilk baloncuğu (formu) terketmesine veya kendisini ayrıştırmasına neden olacak daha fazla izlenim (*sanskara*) yaratır. Baloncuğun terkedilmesi, ilk formun bırakılması veya ayrıştırılması ile denktir.

Form terkedildikten sonra bile ruhun tekamül eden bilinci tarafından biriktirilen izlenimler yok olmaz. Bu izlenimler tekamül eden bilinçle bağlantılı kalırlar ve ruhun tekamül eden bilincinin başka ve daha yüksek bir baloncuk (form) ile kendini bağdaştırmasına neden olurlar. Böylece ruh Yaratılış'ı, ikinci bir form yoluyla daha fazla bilme veya deneyimlemeye kadirdir. Formun eşanlı tekamülüne orantılı olarak "bakış açısı" genişler ve "bilme" bilinci artar. Madde bilinçteki tekamül veya gelişimle izlenimler de (*sanskaralar*) artar ve ikinci madde form terkedildiğinde alıkonan izlenimlere uyumlu olacak şekilde ruhun kendisini daha karmaşık bir madde form olarak varsaymasına ya da kendini onunla bağdaştırmasına neden olur.

Bu yolla bilincin tekamülü, daha maddi ve birbirini takip eden taş, metal, bitki, solucan, balık, kuş ve hayvan aşamalarından sonra, sayısız form değişikliğinin ardından, biriktirilen izlenimleri deneyimleyen ve aynı zamanda tüketen formların tekamülü ile beraber çağlar boyu gelişir ve ruh, insan formu alır.

Diğer bir deyişle, ruhun bilincinin tekamül döngüsü, daha yüksek form tiplerinin tekamülü ile, ayrışılan düşük tipin formunun izlenimlerini deneyimleyip tüketirken daha fazla bilinç geliştirmeye devam eder.

Sonuç olarak görünen o ki ruhların bilincinin tekamülü, onların kendilerini sayısız ve çeşitli izlenimle özdeşleştirip, madde alemde sınırsız sayıdaki formların giderek daha yüksek madde türlerinin izlenimlerini biriktirmeye yöneltmektedir. Ruhların giderek artan bilincin her sıçrayışıyla kendilerini bağdaştırdıkları esas endamlı formlar, taştan metale, metalden bitkiye, bitkiden solucana, solucandan balığa, balıktan kuşa, kuştan hayvana ve nihayet sonuncu ve yedincisi olan hayvandan insana yaptığı sıçrayışlarıyla uyumludur.

Bilincin tekamülü sürecinin, "damlaların" veya ruhların değil yanlızca baloncukların veya formların tekamülünü kapsadığını anlamak çok önemlidir. Ruh, formların tekamülünün tamamlanması ile sona eren bilincin tekamülünün başından sonuna kadar sınırsız okyanus (*Paramatma*) gibi bölünemez ve sonsuz kalır.

Yanlızca formların tekamülü, cehaletin bilincini ya da Yaratılış "bilgisini" çeşitli izlenimler nedeniyle, adım adım artırır; ve yanlızca insan formundaki kişiselleşmiş ruh (*atma*) sonuçta Ruh-Ötesi'ni ya da *Paramatma*'yı idrak eder. Ruh sonsuz olduğu için ruhun bilincinin de sonsuz hale gelmesi gerekir; ve bilinç yanlızca insan formunda sonsuz hale gelebileceğinden, insan formu, formun tekamülünün son aşamasıdır.

Ruh insan formunda tekrardoğumlara başladığı andan itibaren, Tanrı idrakine sahip olana kadar sekizmilyon-dörtyüzbin (seksendört lakh[104]) insan formundan geçmelidir. İnsan formunda tekrardoğumlara başlamadan evvel geçmek zorunda olduğu insan-öncesi formları ise sayısızdır.

---

[104] Lakh: yüzbin

Tam olarak söylemek gerekirse, önceki formların içinde saklı olan tek bir form – insan formu- vardır. Mineral, bitki ve hayvan formları insan formunu saklı halinde içerirler ve bu, nihayet en sonunda insan bedeninde bir insanoğlu olarak ifade bulana kadar dereceli şekilde artarak tezahür eder.

İnsan formu bir insan bedeninde, bir erkek ya da kadın olarak tümüyle tezahür etmeden önce, saklı insan formu bir dizi kısmi dönüş yapar. Kristal kaya (granit benzeri) halinde saklı insan formu tamamen başaşağıdır; bitki formunda da neredeyse öyledir. Form ilerleme kaydettikçe veya tekamül ettikçe bedenin ekseni, giderek daha yataya gelmek üzere yavaşça döner; en yüksek omurgalı formuna ulaştığında, kafasının gittikçe dikleştiğini görürüz ve bedenin ekseni dik hale yakındır. Erkek veya kadında insan formunu tümüyle ifade edilmiş ve tamamen dik buluruz.

Formların tekamülünün detayları son derece karmaşıktır. Örneğin bazı taş, metal, bitki ve hayvan türleri vardır ki Meher Baba'nın tarifine göre bunlar tekamülde özel "mevki"lerdir. Formların bu anahtar türleri çoğunlukla tekamül yolunun kilometre taşlarıdır ve bazı genel form sınıflarının ilk ve sonuncu türlerini gösterirler. Örneğin kuş-formunun ilk türü, balık-formunun son türünü takip eder ve hayvan-formunun ilk türü, kuş-formunun son türünü takip eder ve tekamül de özel bir "mevki"leri vardır.

Meher Baba bize tüm bu konuların yayınlanacak kendi kitabında[105] en ince detayına kadar açıklandığını söyledi.

Formların ve bilincin olduğu kadar alemlerin de tekamülü söz konusudur.

Ruhu gelişmiş formlarla özdeşleştiren ruhun tekamül etmiş bilinci giderek daha fazla izlenim sahibi olur; bu izlenimleri tüketmek amacıyla sürekli olarak bunları ifade imkanı bulur; ve bu izlenimleri, bütün kozmik Yaratılış'ın ilerleyen tekamülüne uyumlu şekilde diğer dünyalarla aynı anda tekamül eden bu dünyanın üzerinde deneyimler.

Bilincin tekamül yolu boyunca ruh kendini **bilinçli** olarak türlü sonlu, maddi formlarla özdeşleştirirken aynı anda , eşanlı ancak **bilinçsiz** olarak kendini bunların, ilk dürtüden itibaren bilincin tekamülü yolu boyunca ruh (*atma*) ile sıkı, homojen, bilinçsizce bağdaşan, sonlu sübtil ve sonlu mental formlarıyla da özdeşleştirir.

Bilincin tekamülü süresince ruh sık sık ve **bilinçli** olarak kendini, daha yüksek bilinç kazanma yolunda izlenimleri deneyimleyip tüketmek için araç olarak kullandığı sonlu formlardan ayrıştırırken, ruh asla, bilinçli ya da bilinçsiz olarak, kendini sonlu sübtil ve sonlu mental formundan ayrıştırmaz.

Tersine, ruh kendisini herhangi bir sonlu maddi araçtan ayrıştırdığında, madde araçsız ruhu güçlendiren, sonlu enerji –itici güç – ile ruhun bilincini başka bir form ile yani, son ayrışılan madde formun, ruhla bilinçsiz bağdaşma içerisindeki sonlu mental formu tarafından alıkonan izlenimlerini deneyimlemek için, bir sonraki madde formun bir sonraki aracıyla özdeşleşmeye yönelten kendi sübtil formuyla olan bilinçsiz bağdaşmasıdır.

---

[105] [Söz konusu kitap, şu anda elinizdeki ile karıştırılmamalıdır. Meher Baba daha sonra yayınlanacak başka bir çalışmayı tamamladı.]

Ruhun bilinci giderek artan tekamülü ile, onu gittikçe daha madde-bilinçi hale gelen ruhun kendisini, en sonuncu düşük ve sonlu madde formun izlenimleri ile tekamül eden daha da yüksek sonlu madde formlarla özdeşleştirmede daha fazla sonlu enerji ile güçlendirmek için ruhun sonlu sübtil bedeninin de tekamül etmesi doğaldır.

Benzer şekilde, ruhun bilincinin giderek artan tekamülü ile kazanılan ve biriktirilen sayısız, türlü izlenimlerin yerleşmesi, alkonması ve yansıltılması için, ruhun sonlu mental formunun tekamülü de eşanlı olarak gerçekleşir.

Böylece sübtil ve mental bedenler yanlızca insan formunda tümüyle gelişirler. Bu nedenle kendini bilinçli bir şekilde insan formuyla bağdaştıran ruh insan formunda kazanılan tam madde bilinciyle birlikte madde beden, sübtil beden ve metal bedenle tümüyle adeta donanmıştır.

Bununla beraber ruh insan formunda tam bilinç kazanmış olmasına ve madde alemi deneyimlemesine rağmen henüz madde-bilinçli insan ruhu sübtil bedenin bilincinde değildir ve bu nedenle de sübtil alemi deneyimleyemez; madde-bilinçli insan ruhu aynı zamanda mental bedenin de bilincinde değildir ve bu nedenle mental alemi de deneyimleyemez.

VI. Hal
Tekrardoğum Hali İçindeki İnsan Ruhu olarak Tanrı[106]

İlk dürtünün en-sonlu ilk izlenimi bilinçsiz ruhun sonsuz bilinçsizliğine en –sonlu ilk bilinci kazandırmıştı. Dereceli olarak, türlü ve sayısız maddi araç yoluyla deneyimlenen türlü ve sayısız izlenimler, ruha giderek artan miktarda madde alem bilinci kazandırmış ve nihayet bilincin tekamülü, ruhun bilincinin kendisini en-ilk insan formu ile özdeşleştirmesi ile tamamlanmıştı. Bu nedenle şimdi insan formunda tam bilinç kazanmış olan ruhun bilincinin tekamül için daha başka ya da daha yüksek bir forma ihtiyacı yoktur. İnsan formunda tekamül sürecinde dereceli olarak kazanılan bilinç, tam ve eksiksizdir.

Her ne kadar bu hal içerisindeki ruh tam ve eksiksiz bilince sahip olsa da hala ne sübtil ve mental bedenlerinin ne de sonsuz Öz'ünün –bölünemez, ebedi ve ezeli ve sonsuz, Bir olarak bilincinde değildir; yanlızca kendi insan kimliğinin ve onun türlü özellikleriyle madde alemi deneyimlerinin tümüyle bilincindedir.

Sonuç olarak bu aşamada yanlızca en-ilk maddi insan formunun bilincindeki, tümüyle madde-bilincinde olan ve hala sübtilin ve mentalin bilincinde olmayan ruh madde alemde, bilincin tekamülünün en son aşamasındaki ruhun bilinci tarafından, son olarak ayrışılan veya terkedilen en-son hayvan formunun bütün izlenimlerini deneyimler.

En-son maddi hayvan formun bütün izlenimleri ardı arkası kesilmeyen deneyimler yoluyla en-ilk insan formu tarafından tüketildiğinde, bu en-ilk insan formunun terkedilmesi veya ruhun bilincinden ayrıştırılması doğaldır. Tümüyle bilinçli ruhun bu deneyimi evrensel olarak insanoğlunun ölümü olarak kabul edilir. Daha önce açıklandığı gibi, her ne kadar ruh en-ilk insan formundan ayrışsa dahi sübtil ve mental bedenleriyle olan bilinçsiz bağdaşmasından asla ayrışamaz.

---

[106] [Bakınız: Meher Baba "Reincarnation and Karma", *Discourses*, sa. 301-338]

Ruhun bilinci terkedilen veya ayrışılan en-ilk insan formunun izlenimlerini sübtil ve mental bedenleri yoluyla alıkoyar ve deneyimler. Bu izlenimlerin tüketilmesi için ruhun bilincinin mutlaka bir madde form ile bağdaşması gerekir; bu nedenle de bir evvelki terkedilmiş insan formundan artakalan izlenimleri tüketmek ve deneyimlemek için kendini bir sonraki insan formu ile bağdaştırır. Esasında bu bir sonraki insan formu, bilinçli ruhtan ayrışan önceki beden ya da insan formu tarafından alıkonan geçmiş izlenimlerin birleştirilmiş kalıbından başka birşey değildir. Ruhun bilincinin bir sonraki insan formu ile bağdaşması, evrensel olarak, insanoğlunun doğumu olarak kabul edilir.

Kısacası, tekrardoğum halindeki insan ruhu olarak Tanrı'nın VI. Hal'inde ruh insan formunda tam bilinç geliştirmiştir, bu nedenle de madde formun daha fazla tekamülüne ihtiyaç kalmamıştır. Dolayısıyla insan formun elde edilmesiyle madde bilincin tekamülü sona erer; insan ve insan-öncesi formlarda beslenen izlenimleri (*sanskaları*) deneyimlemek için ruhun tekrar tekrar insan formunda dünyaya gelmesi gerekir.

Ruhun bilincinin hangi tür insan formlarıyla bağdaşacağı önceki deneyimlediği ahlaksızlık veya erdem, mutluluk veya sefalet ve benzeri izlenimlerinin (*sanskaraların*) doğası tarafından belirlenir. Madde alemi deneyimlerken ruh kendini, kendisi ebedi ve ezeli olsa da, yok edilebilir madde bedenle özdeşleştirir.

İnsan-öncesi aşamada formun ve bilincin tekamül süreci, tekamülün daha düşük formlarına kayma ihtimali olmaksızın, destek görmesine ve devamlı olmasına rağmen irade dışıdır. Formun tekamülünün sonunu ve tam bilince erişimi belirleyen insan aşamasında ise, tekrardoğum ve idrak yoluyla insanın ruhsal gelişimi iradidir ve aynı zamanda dördüncü seviyenin güçlerinin kötüye kullanımı hariç, insan-altı haline geri kayma tehlikesinden kesinlikle muaftır. Tam bilinç bir kez kazanıldı mı, sonsuza dek kazanılmış olur ve bir daha asla yitirilmez; ve bilincin tekamülü yanlızca ruhun bilinci kendisini bir insan formuyla bağdaştırdığında tamamlanır. Bu nedenle, bilinç bir kez kendisini insan formuyla özdeşleştirdiğinde, gerileyen tekrardoğum imkansızdır.

Maddi insan bedeninde madde alemin tam bilincinin gelişmesiyle ruh eşanlı olarak tümüyle gelişmiş olan sübtil ve mental bedenleriyle de bağdaşır. Ancak bilinç madde alemle sınırlı kaldığı sürece, ruhun bilinci sübtil ve mental bedenlerini doğrudan kullanamaz. Bu aşamada yanlızca maddenin bilincinde olan tam bilinç kendisine doğru çevrildikten ve bilincin içedönüşü başladıktan sonra ruh bu bedenlerin bilincine varır ve sübtil ve mental alemlerin uygun küreleri yoluyla bu bedenlerin uygun izlenimlerini deneyimler. Bu ancak kişiselleşmiş ruhun bilincinin madde hayatın sayısız ve türlü izlenimlerinin sonu gelmeyen deneyimlerine doyduğunda ve tekrardoğum sürecinde bitmek bilmeyen doğum ve ölüm zinciri yoluyla bize tükenmezmiş gibi görünen çağlar boyunca, acı ile hazzın karşıtlığı arasında salınmaktan ızdırap duyduğunda mümkün hale gelir. Bilincin tekamülü aşamasında tekamül eden bilinç görünümü, gittikçe yükselen madde formlar ile izlenimlerin (*sanskaraların*) "sarmal süreci" görev başındadır. İnsan aşamasında tam gelişmiş bilinç baki kalır ancak sarmal izlenimler (*sanskaralar*), tekrardoğum sürecinde sonu gelmez gibi görünen doğum ve ölümler zinciri yoluyla bilinç tarafından deneyimlenen devamlı sarsıntıların sonucu olarak gevşemeye ve incelmeye başlar.

VII. Hal
Ruhsal Olarak Gelişmiş Ruhlar Hali İçindeki Tanrı

Madde alemde madde duyular hayatıyla yoğun bir mücadelenin ardından, ruhun bilinci, madde beden ve onun madde ortamına odaklanıp kalmaktan ziyade ruhun Öz'üne doğru çekilmeye **başlar**. Bir çok doğum ve ölümün ardından madde-bilinçli insan ruhu sonunda kaçınılmaz biçimde, nihai olarak onu insan formunda Tanrı-idrakine götürecek sürece taşınacaktır.

Bu nedenle ruhun bilinci kendini madde duyuların aleminden geri çekmeye başlar ve şimdi artık içedönüş sürecine katlanmaya hazırdır. Böylece ruhun, sübtil ve mental küreler aracılığıyla ruhsal olarak geliştiği söylenir.

Sübtil küre ya da sübtil alem, ruhun içedönen bilincinin ilk üç seviyesinin alanıdır; dördüncü seviye sübtil küre ile mental kürenin arasında yer alır; ve mental küre altıncı ve yedinci seviyeleri kapsar.

Tanrı'nın yedinci hali, sübtil ve mental küreler boyunca ruhsal yoldaki hacıların ilerleyişini içerir. İlerleyiş arttıkça bilincin içedönüşü de artar.

Tıpkı madde bedeni yoluyla madde kürenin bilincine vardığında kendisini madde bedenle özdeşleştirmesi gibi ruh sübtil bedeni yoluyla sübtil kürenin bilincine vardığında, kendisini sübtil bedenle; ve mental bedeni yoluyla mental kürenin bilincine vardığında kendisini mental bedenle özdeşleştirir.

Ruhun bu küreler yoluyla ruhsal gelişimi tümüyle hayalidir. Hacının bilincinin içedönüşteki gelişimi, içedönen bilincinin birinciden altıncı seviyeye kadar, bir hayal alanını, daha iyi ve daha yüksek bir diğerinin yerine koymaktan ibarettir. Yedinci seviyede içedönüş süreci tamamlanmıştır, hayal sona erer ve Gerçek idrak edilir ve artık bir kavram olarak kalmaz.

Ruhsal yola giren ve bu yolda bir Üstat'ın onları yönlendirecek yardımı olmadan yürüyenler sık sık görüş ve aydınlanma labirentlerinde kaybolurlar ve kendilerini bu durumdan kurtarma şansları ya çok azdır ya da hiç yoktur. Onlar okul yolunda, pazar yerinin görüntü ve çekiciliğiyle kafaları karışan çocuklar gibidir.

Ruhsal yol üzerindeki meftuniyet (cazibeye kapılma) o denli büyüktür, baştan çıkma o denli yoğundur ki daha yolculuğun başında bile hacı, bir Kusursuz Üstat'ın yardımı olmadan kurtulamayacağı sahte Tanrı-idraki duygusuna sahip olur. Sübtil küredeki bir çok hacı doğum-ölümlerden tümüyle kurtulduğunu düşünür- oysa durum öyle değildir. Hayal, içedönen bilincin altıncı seviyesine kadar baki kalır ancak üçüncü ve dördüncü seviyeler arasında en dikkat çekici konumdadır. Bilincin dördüncü seviyesi hacının gelişimindeki en tehlikeli aşamadır çünkü sübtil kürenin sonsuz Enerji'sinin tüm güçleri onun doğrudan emri altındadır. Bu güçlerin yanlış kullanımı ruhun bilincinin aşağılara düşmesi ya da parçalanması demektir. Her ne kadar, bilincin bir kez kazanıldığında bir daha asla kaybedilmeyeceği bir olgu olsa da bu kurala bir istisna yanlız, ruh tarafından kazanılan bilincin parçalanma ihtimalinin oldukça yüksek olduğu **dördüncü seviyede** yer alabilir. Hiç bir zaman tümüyle kaybolamaz ancak taş-formun bilincine kadar gerileyebilir. Ardından bilincin tekamülü süreci, insan formunda tam bilinç kazanmak için tekrarlanmalıdır.

Dolayısıyla ruhsal yoldaki hacı ya *tecelliyet*'in (siddhi) yanlış kullanımını ya da suistimali nedeniyle aşağı düşer veya bilinci daha da ilerleme kaydederek beşinci seviye

bilincine erişir ve mental küre ya da mental alem deneyimleri yakalar. Dördüncü seviyeyi geçip beşinciye adım atmak İlahi Kapı'ya yaklaşmak anlamını taşır!

Altıncı seviyede hacı Tanrı'yı yüzyüze görür. Bu görme, ruhun bilinci, ruhu mental beden ile özdeşleştirdiğinde, mental göz yoluyla olur . İçedönen bilincinin altıncı seviyesinde hacı Tanrı'yı yüzyüze görse bile ikilik sarmalının üstesinden gelinmemiştir çünkü gören ve görülen hala birbirinden, görme aracılığıyla ayrılmıştır.

Hacı İllüzyon alanını geçtiği ve tüm izlenim kalıntılarından kesinlikle kurtulduğu, tamamen içedönmüş bilinç yedinci seviyedeki Gerçek'in alanına girdiği anda, seviyelerdeki hayal etme sona erer. Yedinci seviye bilinci kendisini "Öz" ile özdeşleştiren tam, kamil ve izlenimsiz bilinçtir. Ardından ruh Tanrı olarak ebedi ve ezeli varlığını bilinçli şekilde hisseder ve deneyimler. Tüm baloncuklardan (İllüzyon'daki cehalet formlarından) kurtulan damla (ruh) sonsuz okyanustaki ebedi ve ezeli varoluşunu, okyanusun kendisi (*Paramatma* veya Ruh-Ötesi) olarak idrak eder.

VIII. Hal
İlahi Olarak Soğurulmuş Tanrı

Tanrı'nın bu hali ruh için uzun bir tekamül mücadelesinin , seviyeler boyunca tekrardoğumlar ve idrak sürecinin sonunu belirtir. Bireysel ruh için gaye edinilecek daha yüksek bir aşama yoktur çünkü Tanrı ile bir hale gelerek amaca ulaşmıştır. Bu aşamanın Tanrı-müdrik hacısı, Sufi Aleminde *Meczup* olarak bilinir; Vedantistler ise onu *Brahmi Bhoot* diye adlandırır. *Meczubun* beden-bilinci ve üç madde, sübtil ve mental kürenin bilinci yoktur. Yani bu VIII. Hal içerisinde, Tanrı *Meczup* olarak **bilinçli şekilde** sonsuz güç, bilgi ve mutluluk olan üçlü doğasını **deneyimler** ancak Doğası'nın bu sonsuz özelliklerini **kullanmaz.**

Bu VIII. Hal içinde Tanrı'nın bilinçsiz, sonsuz A hali (bilinçsiz *Paramatma*) yanlız Tanrı'nın B halinin (bilinçli *Paramatma*) en yüksek ilahi bilincini kazanmakla kalmaz aynı zamanda Tanrı Kendi sonsuz, bilinçli halinin gerçeğinde ilahi olarak soğurulur (absorbe olur) ve böylece Tanrı'nın sonsuz, bilinçli B hali ile Kendi ebedi ve ezeli özdeşliğini idrak eder.

Bu VIII. Hal, *ehadiyet* (*halet-i Muhammedi*) veya *vidnyan* olan en yüce ilahi bilinçtir. Tüm Tanrı-müdrik varlıklar –*Maczub-u Kamil (Brahmi Bhoot), Maczub-u Salik (Paramhansa), Azad-ı Mutlak (Jivanmukta), Kutb (Sadguru)* ve *Resul (Avatar)*- bedenlerinden ayrıldıktan sonra Tanrı'nın bu Ötesi içindeki B haline çekilirler. Meher Baba bir Kusursuz Üstat'ın böyle beden terkinin Sufiler tarafından *halet-i Muhammedi* (Muhammed Hali) olarak adlandırıldığını ve fiziksel bedendeki *makam-i Muhammedi* (Muhammed Mevkii)'den ayrıldığını açıkladı. *Hakikat-ı Muhammedi* Tanrı'nın fiziksel bedendeki onuncu halidir ve *makam-ı Muhammedi* (Muhammed Mevki) çizimde "C" ile gösterilen *Vidnyan Bhumika* (vidnyan mevki)'dır.

IX. Hal
Bedenlenmiş Özgür Ruh olarak Tanrı

Eğer Tanrı VIII. Haldeki gibi ilahi olarak soğurulmuşken mental, sübtil ve madde kürelerin normal bilincini, *Meczup* (ilahi olarak soğrulmuş) olarak bilinen kusursuz bir

insanoğlu bedeninde Kendi mental, sübtil ve madde özellikleri yoluyla yeniden elde eder ve sürdürürse, o zaman VIII. ve X. Haller arasındaki İlahi Kavşak'daki IX. Hali deneyimler.

Eğer ruh mental, sübtil ve madde beden ve kürelerin normal bilincini yeniden elde ederse o zaman *fena fi'llah*'ı geçip *beka billah* halini deneyimlemek için VIII. *Meczup* Hal'den çıkar. Ancak *beka billah*'a çıkmadan önce ruh, Vedantistlerin "*turiya avastha"* diye adlandırdıkları, Sufilerce "*makam-ı fürutat"*ın "*fena ma-al beka*"sı olarak bilinen hal içerisine girebilir. Bu İlahiyat'ın *fena fi'llah*'ı ile *beka billah*'ı arasında İlahi Kavşak'daki IX. Hal'dir.

Bu halde insan bedeninde Tanrı-müdrik ruhlar ya *Paramhansa* (*Meczup-Salik* veya *Salik-Meczup*) veya J*ivanmukta* (*Azad-ı Mutlak*)'dırlar. Her ikisi de sonsuz bilgi, güç ve mutluluğun tadını çıkarır ve "Ben Tanrı'yım" halinin bilincindedirler. Bununla beraber üç beden ve kürenin (mental, sübtil ve madde) bilincine varabilerek *Meczub-u Kamil*'den farklılık gösterirler. *Meczup* hali ilahi olarak soğrulmanın sürekli bir haliyken *Paramhansa* hali **bazen** ilahi soğrulma **bazen** de *sülukiyet*'ın *sülukunu* deneyimleyen birinin normal bilincini yeniden elde etme halidir. Bilinçli deneyimi bazen "Kendimin Tanrısıyım" ve bazen de "Kendimin mahluğuyum" şeklindedir. *Jivanmukta* hali normalde *sülukiyetin süluk*'unu deneyimleyen (yani *beka billah* halinde ebediyyen kalan) birinin halidir. Hem *Paramhansa* hem *Jivanmukta Kutb*'dan, sürekli olarak deneyimledikleri sonsuz bilgi, güç ve mutluluğu kullanamama yönleriyle farklıdırlar.

Bir *Paramhansa* veya *Jivanmukta*'dan dünyaya doğrudan[107] bir ruhsal yarar hasıl olmaz. Bununla beraber bir *Jivanmukta* hayatının sonlarına doğru, tek bir ruhu kendisi gibi kusursuz hale getirir; her ne kadar üç kürede bir görevi olmasa da, *beka billah* halinin keyfini sürer.

X. Hal
İnsan-Tanrı ve Tanrı-İnsan olarak Tanrı

Bu Tanrı'nın , bir Kusursuz Üstat (*Kutb, Sadguru*) gibi, insan bedeninde bulunduğu haldir. Bu hal içerisinde Kusursuz Üstat veya İnsan-Tanrı ilahi, bağlantısız ve sınırsız biçimde, sonsuz bir sistematik düzenle kozmik Yaratılış'a hükmeden İllüzyon yasasının üzerindedir; ancak yine de, sürekli olarak bilinçli şekilde "Ben Tanrı'yım" halini ve Kendi sonsuz güç, bilgi ve mutluluğunu deneyimlerken Kendisine zamanın, uzayın ve nedenselliğin sınırlamasıyla kısıtlamaya izin verir. Bu sonsuz sıfatları yanlız deneyimlemez aynı zamanda onları cehalet sarmalı içinde, hala kendi ebedi ve ezeli gerçeklerinin bilincinde olmayan diğer ruhları azad etmek için **kullanır.**

Bu mutlak kusursuzluk halidir; burada Tanrı sıfatlara ve forma (*saguna* ve *sakar*) sahiptir.

Sufilerce *Kutb* yukarı doğru yolculukdaki en yüksek nokta anlamına gelmektedir; o Yaratılış'ın *summum bonumu* (latince : en üst nokta) ve insaniyetin en güzel çiçeğidir. *Meczup* halinde ruh "Ben Tanrı'yım" halinin sonsuz mutluluğunun keyfini sürmüştü; ama Kusursuz Üstat (*Kutb, Sadguru*) "Ben Tanrı'yım" halinin sonsuz mutluluğunun keyfini sürerken aynı zamanda en yüksek ilahi bilinç "Herşey Ben'dir" ve "Herşey Benden'dir" -in de tadını çıkarır.

[107] [Bununla beraber, dolaylı şekilde, onlarla ilişkiye giren kimse kendiliğinden fayda sağlar.]

Tanrı'nın insan bedenindeki bu onuncu hali, *hakikat-ı Muhammedi*'dir. Kusursuz Üstatlar (*Kutblar* veya *Sadgurular*) ve *Avatar* (*Resul*) hep bu hal içerisindedir. Tanrı ister Kusursuz Üstat olarak İnsan-Tanrı halinde, ister *Avatar* olarak Tanrı-İnsan halinde olsun, onuncu hal içerisindedir ve bir Tanrı-İnsan ve İnsan-Tanrı olarak çizimde "C" ile belirtilen ilahi mevki *makam-ı Muhammedi* veya *vidnyan bhumika*'dan işlev göstermektedir. Tanrı'nın ilahi bilinçle ilk tezahürü, bu ilahi mevki üzerine deruhte edilmiştir ve bu mevki, Kusursuz Üstat ve *Avatar*'ın yanlız ebediyyen deneyimlemekle kalmayıp, aynı zamanda hala cehalet sarmalındaki Ruh-Ötesi ile birliklerinin ebedi halinin bilincini kazanmaya çalışan ruhların azad edilmesi için kullandıkları sonsuz güç, bilgi ve mutluluğu ışımak için işlev görmeye devam edecektir.

Diğer bir deyişle, insan bedenindeki Tanrı Kendisini tüm mükemmelliğinde ebediyyen "Tanrı'nın On Hali" çizimindeki "C" olarak belirtilen yanlızca bu ilahi mevki yoluyla tezahür ettirecektir.

Tanrı yanlızca bu mevki aracılığıyla, Tanrı-İnsan şeklinde Zerdüşt, Rama, Krişna, İsa, Buddha, Muhammed ve diğerleri olarak Kendisini tezahür ettirmiş ve her dönemde çağlar boyu kendisinin Kurtarıcı, Peygamber, Mesih, Tanrı'nın Oğlu, *Avatar* , *Resul*, *Buddha*'lığını ilan etmiştir. Ve beş Kusursuz Üstat veya *Kutb* veya *Sadguru* bu mevki yoluyla tüm kozmik Yaratılış'ın *summum bonum*'u olarak işlev görür.

Sufiler bu ilahi mevkiye Allah'ın *Resulü*, *hakikat-ı Muhammedi* içindeki Hazreti Muhammed'in adından yola çıkarak "*makam-ı Muhammedi*" derler. Aynı şekilde, Tanrı'nın Oğlu, Nasıralı İsa –Muhammed, Zerdüşt, Krişna, Rama, Buddha gibi- Tanrı-İnsan'dır; aynı zamanda "Mesih", *hakikat-ı Muhammedi* gibi, İsa'nın ilahi halidir.

Tanrı'nın bu farklı aşamasını kısaca bir araya getirmeye çalıştığımızda, bilinçsiz *Paramatma*'nın tam bilinç kazanmak için yaptığı zahmetli yolculukta beş farklı aşama dikkat çekici hale gelir.

Birinci Aşama

1. Öncelikle, *atma* (ruh) ve *Paramatma* (Ruh-Ötesi) her ikisi de sonsuz, bölünemez "Gerçek'in Tekliğinde" birdir.

2. Başlangıç'ın başlamasından önce, *Paramatma* ve *tüm atmalar* bilinçsiz ve izlenimsizdi.

3. Başlangıçta, *atma*'nın madde beden, sübtil beden veya mental beden bilinci yoktu, bu nedenle madde alem, sübtil alem veya mental alem deneyimi yoktu. *Atma* kendi Öz'ünün dahi bilincinde değildi bu nedenle kendi *Paramatma* halinin deneyimine de sahip değildi.

   Bu aşama, Tanrı'nın On Hali çiziminde A olarak belirtilmiştir.

İkinci Aşama

Atma bilinç kazanır ve izlenim sahibi olur. Bu aşamada *atma* ya madde, ya da sübtil veya mental bedenin bilincindedir ve madde, sübtil veya mental alemi

deneyimler; ancak *atma* hala kendi özünün bilincinde değildir ve bu nedenle *Paramatma* halini deneyimlemez.

Çizimde bu aşama III, IV, V, VI ve VII. Haller'dir.

Üçüncü Aşama

Atma izlenimsiz hale gelir ancak tam ve eksiksiz bilincini korur. Bu tam bilinç artık madde, sübtil ya da mental bedenin değildir bu nedenle de *atma* daha fazla madde, sübtil ya da mental alemi deneyimlemez.

Atma'nın koruduğu bu bilinç onun kendi sonsuz Öz'ünündür bu yüzden şimdi *atma Paramatma* halini bilinçli olarak ve "Ben Tanrı'yım" halinin sonsuz güç, bilgi ve mutluluğunu deneyimler.

Bu çizimde VIII. Hal olarak belirtilmiştir.

Dördüncü Aşama

Atma madde, sübtil ve mental bedenin sözde normal bilincine yeniden kazanır ve bu nedenle de bir kez daha, aynı anda madde alemi, sübtil alemi ve mental alemi deneyimler. Bu aşamada *atma* eşanlı olarak hem kendi sonsuz Öz'ünün bilincindedir hem de kendi *Paramatma* halinin sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğunu deneyimler ancak *atma*, her ne kadar bu aşamada madde, sübtil ve mental bedenlerin bilincinde ve üç alemi eşanlı olarak deneyimliyor olsa da, bu sonsuz sıfatları **kullanamaz**.

Bu çizimdeki IX. Hal aşamasıdır.

Beşinci Aşama

Atma tamamen ve eksiksiz şekilde madde beden, sübtil beden ve mental bedenin bilincindedir ve madde alemi, sübtil alemi ve mental alemi eşanlı olarak, sonsuz Öz'ünün en yüksek ilahi bilinciyle deneyimler ve ayrıca kendi *Paramatma* halinin sonsuz güç, sonsuz bilgi ve sonsuz mutluluğunu deneyimler ve **kullanır**.

Bu Tanrı'nın On Hali çiziminde X. Hal ile gösterilen aşamadır[108].

[108] [Gerçek'in ebedi küresindeki statü, hal, aşama veya özellik ve öğretiler için farklı terimlerin Meher Baba tarafından yapılan özeti , ekler bölümünün sonunda tablo şeklinde yer almıştır. "Ben Tanrı'yım" öğretisi dört mükemmeliyetin her biri için ortaktır ve fiziksel ölümle sona ermez.]

BÖLÜM 10

Sonuç

TANRI anlatılamaz, hakkında tartışılamaz, teorisi yapılamaz, müzakere edilemez veya anlaşılamaz. Tanrı yanlızca yaşanabilir.[109]

Bununla beraber, entellektüel insan zihninin çırpınışlarını tatmin etmek için burada söylenen herşey ve Tanrı hakkında yapılan açıklamaların hala bir çok eksiği vardır, çok daha fazla açıklama gereklidir çünkü HAKİKAT şudur ki Gerçek idrak edilmeli ve Tanrı'nın ilahiyatı elde edilmeli ve yaşanmalıdır.

Sonsuz, ebedi ve ezeli Gerçek'i **anlamak** Yaratılış'ın İllüzyon'undaki bireysel varlıkların AMACI **değildir** çünkü Gerçek asla anlaşılamaz; bilinçli deneyim ile **idrak edilmelidir**.

Bu nedenle AMAÇ, Gerçek'i idrak etmek ve insan formunda "Ben Tanrı'yım" haline ulaşmaktır.

[109] Ekler bölümü ek-36

Çizim VIIIA
Meher Baba'ya göre
Yaratılış, Tekamül, Tekrardoğum,
İçedönüş ve İdrak

Rano Gayley tarafından, Meher Baba'nın nezaretinde yapılan bu çizim *Tanrı Konuşur* kitabının resimsel bir versiyonudur.

Ötesinin-Ötesi hali içindeki Tanrı saf Cevher, sonsuz, orijinal ve ezeli ve ebedi, Kendi de dahil hiçbir şeyin farkında olmayan Tanrı'yı temsil eder. Tanrı Olan'dır.

Ötesi hali içindeki Tanrı, esasen Ötesinin-Ötesi halindeki Tanrı ile aynı olan bir tek kendini bilme arzusu ortaya çıkmış ve sonsuz güç, bilgi ve mutluluğun ve eşanlı şekilde Yaratılış olarak tezahür eden İllüzyon'un bilincine varmış Ruh-Ötesi'ni (*Paramatma*'yı) temsil eder. Formların alemlerindeki yolculuğunu tamamlamak suretiyle onların görüntüdeki gerçekliklerinin illüzyonunu dağıtır.

Saat yönü tersine okunduğunda Yaratılış'da ortaya çıkan ruhlar tarafından alınan ilk formlar gazsaldır. Bilinç tekamül ettikçe ruhlar, gittikçe artan izlenimleri (*sanskaraları*) deneyimlemek için gösterilen sayısız formları alırlar. İnsan haline varıldığında ruh eksiksiz bilince ulaşmıştır ve içedönüşü deneyimlemeye hazır olana kadar, madde alemde bedenlenerek sayısız kereler tekrardoğar.

Yükselen ruh *sanskaralardan* kurtulurken, tüm kısıtlamalardan özgürleşene ve Tanrı ile bir (Tanrı-müdrik) olana kadar, dereceli olarak yedi seviyenin ve daha yüksek kürelerin farkına varır.

İlk üç seviye sübtil farkındalığı resmeder; dördüncüsü orada karşılaşılan engin güç ve enerjileri resmeder; beşinci azizlik seviyesidir ve mental kürededer; altıncı aydınlanma seviyesi ve yedincisi Tanrı-idrakinin seviyesidir, yani Tanrı ile birliğin.

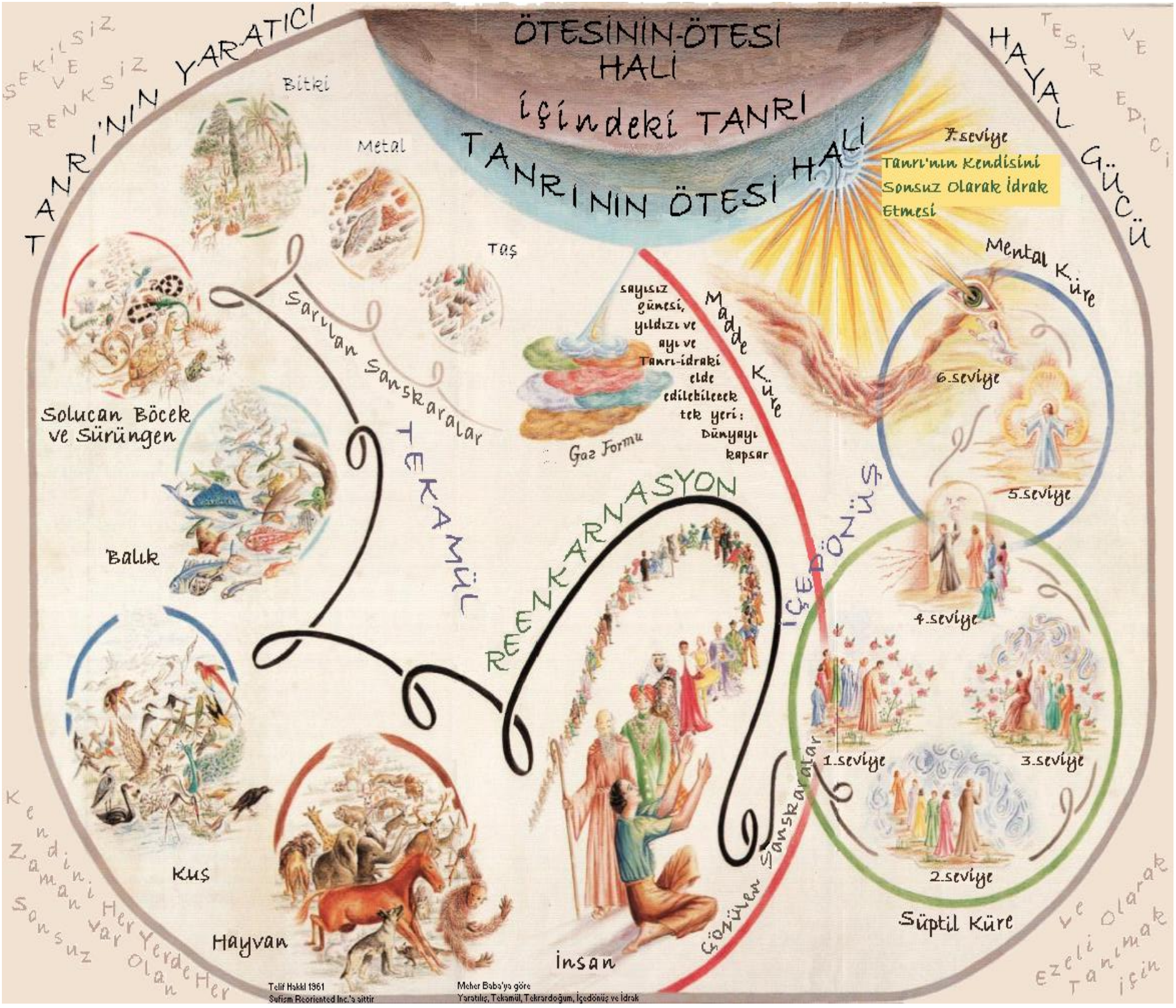

Telif Hakkı 1961
Sufism Reoriented Inc.'a aittir

Meher Baba'ya göre
Yaratılış, Tekamül, Tekrardoğum, İçedönüş ve İdrak

Eklerin İçeriği

1	İzlenimli Bilinç	150
2	Pratik Mistisizm	151
3	Birinci Seviye	156
4	İkinci Seviye	156
5	Üçüncü Seviye	156
6	Üçüncü ve Dördüncü Seviyeler Arasındaki Evre	157
7	Mental Kürenin Hacısı	158
8	Altıncı Seviye	159
9	Altıncı Seviyenin Ruhsal Bilgisi	159
10	Yedinci Seviye	160
11	Farklı Mucize Türleri	160
12	Güç Çeşitleri	164
13	Meditasyon	166
14	İlahi Tema (Meher Baba)	167
15	Meher Baba'nın tasviri ile Beş Küre	174
16	İnanç ve Bilgi Tipleri	178
17	*Paramatma* Sonsuzdur ve Herşeydir	179
18	Beş Ruhsal Gerçek	180
19	Gerçek Doğum ve Gerçek Ölüm	180
20	*Fena* ve *Fena Fi'llah*	181
21	Sufilerin *Fena* ve *Beka*'nın Anlayışı	182
22	Bilincin İçe Dönüşü	183
23	Beş Cebirsel Tanımlama	183
24	*Mukti* veya Kurtuluş'un Dört Tipi	184
25	Dört Tip *Mukti*'nin Özeti	185
26	Kusursuzluğun İşaretleri	186
27	*Hal* ve *Makam*	188
28	*Avatar*'ın Gelişi	188
29	Yedinci Seviyenin Ruhsal Bilgisi	188
30	*Avatar* ve *Sadguru*	189
31	Hareket ve Hareketsizlik	190
32	Hiyerarşide Meher Baba	191
33	Tanrı'nın *Avatar* Olarak Gelişi	193
34	*Tevhid* veya Tanrı'nın Birlik Hali	195
35	*Maya*	202
36	Meher Baba Der ki	202
37	Astralin Dünyası	206

EKLER

1 İzlenimli Bilinç (36)[110]

Yayıncıların ricası üzerine Meher Baba aşağıdaki bilgiyi eklemiştir:

İlk insan formu alındığı anda bilinç kesinlikle tamamlanır ancak içedönmeye bu noktada başlamaz. Bilinç ilk içedönüşe başladığında insanoğlu ruhsal yolda ilk adımını atmaya başlıyor demektir.

İnsanın ilk bedenlenmesiyle yola girmesi arasında geçen zaman arasında, insanoğlunun hala izlenimlerin tesiri altındaki tam bilinci, bu izlenimleri (tamamlanmış olan bilinçte) tutundukları yerden sökecek bir sürece kendini vermelidir.

Binlerce tekrardoğumu kapsayan bu süre boyunca yoğun ve sert olan izlenimler tekrardoğum süresi tarafından baştan aşağı sarsılıp bilinç üzerindeki sık dokularının çözüldüğü not edilmelidir. Bu sert (yoğun veya madde) izlenimler incelir ve sayısız ve türlü karşıt izlenimler tarafından zayıf düşürülür. Karşıtların deneyimini kazandıran bu deneyimlerin sınırına ısrarlı tekrardoğumlarla ulaşılır.

Madde vasıta olan insan bedeni tarafından izlenimler yoluyla madde alem deneyiminin sınırına ancak bu yoğun, sert veya madde izlenimler daha az yoğun veya güçsüz hale geldiklerinde ulaşıldığına da dikkat edilmelidir. Yoğun, sert izlenimler daha az yoğun olduklarında madde deneyimlerin oluşumuna neden olmazlar çünkü daha az yoğun (güçsüz) izlenimler artık ham ve kaba değil daha zarif ve inceltilmiştir. Böylesine zarif veya inceltilmiş izlenimlerin toplamına sübtil izlenimler denir. Bu sübtil izlenimler sübtil tipte (yani sübtil aleme ait) deneyimlerin ortaya çıkmasını sağlarlar ve sübtil beden bu sübtil izlenimleri deneyimler ve onları tüketmeye çalışır.

Bu sübtil izlenimler daha da az yoğun buna karşılık daha ince hale geldiklerinde bu tür izlenimlerin toplamına mental izlenimler adı verilir. Bu mental izlenimler, mental aleme ait deneyimlerin ortaya çıkmasına neden olur ve mental beden, mental izlenimleri deneyimler ve onları tüketmeye çalışır.

Mental beden aracılığıyla son mental izlenim zerresi deneyimler yoluyla tüketildiğinde, (kendisini en-ilk insan-formu ile özdeşleştirdiği andan,mental-bilinçli insanoğlu olan en-son insan-formuna kadar geçen süre boyunca izlenimlerin baskısı altında olan) ruhun tüm bilinci izlenimlerden kurtulmuştur. Ruhun nihai "Ben Tanrı'yım" hali deneyimini ancak böyle izlenimsiz bir bilinç idrak edebilir.

Madde veya sert izlenimler tekrardoğum süreci tarafından inceltildiklerinde, sübtil izenimler halini alırlar. Bu izlenimler artık madde alem deneyimlerinin oluşturamazlar. Bu aşamada madde-bilinçli insanoğlunun bilinci kendiliğinden sübtil alem deneyimlerine kendini verir. Bu bilincin içedönüşünün ortaya çıkışını belirler ve aday yola adım atmaya başlar. Sübtil izlenimlerin, sübtil alemin sübtil deneyimlerini ortaya çıkaracağı aşikardır. Bu sübtil izlenimler, sübtil beden tarafından, sübtil alem deneyimleri ile tüketilir ve bilincin içedönüşü devam eder.

---

[110] Parantez içerisindeki numaralar eklerin kitaptaki sayfalarını berlirtmektedir.

2 Pratik Mistisizm (45)

Gerçek'e yaklaşım kişiseldir

Tanrı idrakini arzu edenler için genel bir kural ya da yöntem bulunmamaktadır. Seçimi çoğunlukla geçmiş hayatlarda kazanılan zihin izlenimlerinin (*sanskaraların*) toplam etkisi tarafından belirlenmesine rağmen, her insan kendi kurtuluşu üzerine çalışmalı ve kendi yöntemini seçmelidir. Vicdanının gösterdiği yoldan gitmeli ve kendi ruhsal eğilimi, fiziksel yeteneği ve dış etkenlere en iyi uyan yöntemi takip etmelidir. Gerçek Birdir, ancak ona yaklaşım esasen kişiseldir. Sufiler "Allah'a giden, insan ruhu kadar yol vardır" derler.

"Tabiatın güzelliğinin binlerce yüzü vardır
Ve kabule (anlamaya) binlerce yol ve yöntem
Marifet (tasavvuf/ruhsal bilgi) yolunda hangi tarzın veya ruh halinin
Belli bir şahsa tahsis edildiğini kim belirleyebilir ki?"
-Akbar

Feragat

Bir hacı –ki hacıdan kastettiğimiz arayış içinde olan kişi veya müriddir- kendini feragate doğru çekilmiş hissettiğinde, bunun anlamı feragat ruhunun zaten onun içinde saklı olarak bulunduğudur. Bu hazır olma durumu, sayısız evrim formlarında ve reenkarnasyonlar süresince, doğum ve ölüm kapılarından sayısız giriş ve çıkışlarda deneyimlenen, o korkunç sarkacın acıdan hazza ve hazdan acıya salınımının sonucudur. Bu feragat ruhu saklı halde bulunduğundan, yüzeye çıkmak için yanlızca bazı tetikleyici etkilere gereksinim duyar; ve bizler o saklı ruh halinin doğasını ve gücünü ancak yüzeye çıktığında görebiliriz.

Eğer saklı olan ruh hali yanlızca, geçici olarak aşırı miktarda maruz kalınan acının hazımsızlığıyla birleşmiş daha keyifli bir şeyin hafif arzusu ise, görünen feragat, sadece nahoşluktan geçici kaçışa yönelik kısa süreli ve güçsüz olacaktır. En iyi ihtimalle bu saklı ruh hali, bu dünya için tedavi edilemez bir tiksinme ile Tanrı için duyulan coşkulu ve ateşli susuzluk arasında gizli bir saldırganlık anlaşmasıdır. Yüzeye çıktığında kendini, bütün varlığın alt nefse karşı ulaşacağı zafer için yol göstericisi, büyük ve korkunç mücadelesi için anlamsız olan herşeyi reddeden yenilmez bir azim şeklinde gösterir. "Reddetme" kelimesine dikkat ediniz; bunun anlamı böyle bir hacının yersizlikleri bir kenara atacağıdır. Feragati, ruhsal arzunun çiçeğinin sonsuz doğum ve ölümlerin beyhudeliğine duyulan tiksinme ile döllenmiş poleninin meyvesi olarak tanımlayabiliriz. Feragat kendisini gösterdiğinde, onu anlamanın birçok yolu vardır; ki bu yollardan en basiti onu içsel ve dışsal olarak iki ana tipe ayırmaktır.

Dışsal feragat, tüm dünyevi zevklerden ve maddi şeylere olan fiziksel bağlılıktan tamamen vazgeçme anlamına gelir. İlk evrelerinde bu feragat , içsel feragate ulaştırması ve zihni Tanrı ile meşgul etmesi bakımından yararlıdır. Hindistan'da, birçoğu bu dışsal feragati, verimsiz ve aylak bir yaşamda isteklerinin yerine gelmesi için meslek olarak uyarlayan onbinlerce *sanyasis* (herşeyden feragat eden Hint fakiri) bulunur. Oysa dışsal feragat içten (gerçek) olabilir ve çoğunlukla öyledir. Böyle olduğunda, kaçınılmaz olarak

içsel feragate yönlendirecektir ki asıl önemli olan feragat budur. İçsel feragat, arzuların kaynaklarında kontrolü anlamına gelir.Böylece zihin şehvet, açgözlülük ve öfkenin taleplerine kurban olmaz. Bu, kişinin bir anda bu tür düşüncelere **sahip olmayı** keseceği anlamını taşımaz. Bu imkansızdır; çünkü bu düşünceler kaynakları s*anskara'lar,* kişinin varlığın bir parçası olmayı sürdürdüğü sürece başbelası olmaya devam edeceklerdir. Mücadele mutlaka zor ve uzundur.

Yalnız, Batılılar için dışsal feragat uygulanabilir değildir ve tavsiye edilemez. Başlangıç olarak içsel ve zihnen olmalıdır. Kişi bu dünyada yaşamalı, tüm meşru görevlerini yerine getirmeli aynı zamanda kendini zihnen herşeyden bağımsız hissetmelidir. Kişi dünyada olmalı ancak dünyadan olmamalıdır. Sufilerin dediği gibi "*Dil ba yar, dast bikar*" (Gönül Allah ile, eller işinde.).

Delhi'nin Kusursuz Üstat'ı Hazret Nizamettin Evliya'ya bir keresinde bir ziyaretçi tarafından dünyada nasıl yaşamalı diye sorulmuştu. Tam bu sırada yanlarından bir kaç kadın başlarında dengede tuttukları su testileri, el kol hareketleri ile dedikodu yaparak geçmekteydi. Nizamettin onları göstererek şöyle dedi:"Şu kadınlara bir bakın, işte dünyada **böyle** yaşamalısınız." Bu üstü kapalı söyleyişine biraz açıklık getirmesi istenince Üstat şöyle devam etti "Kafalarında dengede tuttukları testilerle kuyudan dönmekte olan bu kadınlar, birbirleriyle dedikodu yapmaktan başka bir şeyle ilgilenmiyor gibi görünüyorlar; oysa bundan çok daha önemli bir şeye konsantre olmuş durumdalar; testileri kafaları üzerinde dengelemeye... Dolayısıyla, bedeniniz, duyularınız ya da zihninizin yüzey kısmı birşeyle meşgul olsa da zihninizin kökünün devamlı Tanrı ile meşgul olduğunu görmelisiniz."

Vaitag ve Vairagya

Eğer feragate, zihnin hali olarak bakacak olursak, bu halin nasıl geçici ya da sürekli olabileceğini anlayabiliriz. Bu hallerden geçici olanı *vaitag* sürekli olanı ise *vairagya* olarak bilinir.

Vaitag (geçici feragat), dünya ve meselelerine karşı duyulan, Tanrı için belli belirsiz bir arzuyla birleşik, bir şok, hayalkırıklığı veya kayıp sonucu hissedilen geçici tiksinmedir; ya da ani bir tesirden gelebilir. *Vaitag*'da zihin dünyaya sırt çevirir ve ilahi bir yol seçer; ancak bu tutum kalıcı değildir ve koşullar değiştiği veya tesir kaynağının gücü azalıp yok olduğunda zihin eski yoluna geri döner.

Buna karşın *Vairagya* (dönülmez feragat), zihnin Tanrı'ya öyle bir özlem duygusu ve dünyevi şeylere öyle derin bir umursamazlık içeren tutumudur ki bir kez harekete geçti mi geri çekilme nedir bilmez ve yolundan çevrilmeye yönelik tüm baştan çıkarmalara dayanıklıdır. *Vairagya*'ya ünlü bir örnek Gautama Buddha'dır.

Daha önce feragatin, dünya için duyulan saklı tiksinme duygusu ile birleşmiş Tanrı ile birliğin saklı arzusunun aleni ifadesi olduğunu açıkladık ve çiçek, polen ve meyve benzetmesini kullandık. Döllenme açısından bakıldığında, çiçek ve polen kendi başlarına çaresizdirler; bu ikisi bir araya ancak, rüzgar, arı veya böcek gibi bir dış aracının yardımı ile gelebilirler. Döllenme doğada olsun olmasın, o kadar çok bilinmeyen faktöre tabidir ki modern bilim bunu anlayıp öngörmekten vazgeçip tesadüf olarak tanımlamıştır. Bunun şimdilik konuştuğumuz konuyla ilgisi yoktur ve biz benzetmemizde döllenmeyi bir armağan olarak düşüneceğiz.

Vairagya'ya dönersek, hatırlayalım ki Tanrı ile birleşme hasreti, yaşayan **her** varlığın içinde saklıdır. Bununla birlikte ruh, bilinç seviyesine yanlız Meher Baba'nın

"İlahi Tema" bölümünde "idrak süreci" diye adlandırdığı başlangıca yaklaşınca çıkar. Dünya için duyulan tiksinme aynı zamanda hepimizde doğal olarak gelişen ve idrak sürecinin başlangıcına yaklaştıkça güçlenerek büyüyen bir olgudur. Çiçek tamamen geliştiğinde ve polen olgunlaştığında, rüzgar ya da arı, meyveyi üretecek döllenme armağanını verir. Aynı şekilde, o içsel hazır olma anı geldiği zaman, Tanrı hasretini ve dünya için tiksinme ve ilgisizliği dölleyen ruha kutsal bir armağan iner ve böylece *vairagya'*nın paha biçilmez meyvesini ortaya çıkarır. Bu kutsal armağan, nüfuz etmekte olan Tanrı'nın içsel lütfunun bir dokunuşu olabilir ya da bir aziz veya Kusursuz Üstat ile irtibatın sonucudur. Ama bu daima bir armağandır.

Variagya ilk ortaya çıktığında, kendini neredeyse kesinlikle dışsal feragat ile ifade eder. Ancak kalıcı bir karaktere sahip olduğu için *variagya,* daima, er ya da geç gerçek olan içsel feragate ulaştıracaktır.

Bir aday Gerçek için böyle yoğun bir özlem hissettiğinde Yol'a girme hakkını kazanmıştır. Bir Üstat'ın, Tanrı idrakine ne zaman ulaşacağı konusunda başının etini yiyen bir müridiyle ilgili öyküsü vardır. Bir seferinde bir nehirde yıkanmaya gittiklerinde Üstat adayı bir süre için suyun altında tutar. Mürid boğulmak üzereyken Üstat onu dışarı çeker ve suyun altındayken neyi düşündüğünü ve en çok neye özlem duyduğunu sorar. Aday "hava" diye cevap verir. Üstat müridine, Tanrı için de aynı şiddette özlem duyduğunda İdrak'in geleceğini açıklar. Mevlana Rumi der ki:

"Su için daha az yakar, ama daha çok susuzluk yarat"

Meher Baba'nın deyişi ile "Yol, daha derin bir gerçeğe bilinçli bir özlem duymakla başlar. Sudan çıkarılan balığın suya geri dönmek için duyduğu özlem gibi Amaç'ı duyumlayan aday, Tanrı ile birleşmek için özlem duyar."

"Aslında, cehaletin peçesiyle Kaynak'tan ayrıldığı ilk andan itibaren her varlığın içinde Kaynak'a geri dönme özlemi vardır. Ancak bu özlem, aday Yol'a girene kadar bilinçaltındadır."[111]

Sufiler zihnin bu tavrını "*tövbe*" olarak adlandırırlar ve ruh yaşamı için duyular yaşamından vazgeçme anlamını taşır. Bu büyük adımı atan kimse arkasında bıraktıkları için bir daha geriye dönüp bakmaz.

Meher Baba der ki ruhsal deneyimlerin keyfini çıkaran binlercesi olabilir ancak Ruhsal Bilgi'nin Yol'u birdir. Bu içsel ama gerçek yoldur. Ancak sıradan bir yol olmadığından bu yolda yolculuk yapan gerçek hacının gözüyle farklı şekilde algılanabilir. Ama bunu gerçekten "deneyimleyen" mistikler bile Yol'un ancak kendi katettikleri kısımlarını açıklayabilirler. Üçüncü seviyedeki kritik noktaya ulaşanlar ne dördüncü seviye hakkında birşey bilebilir ne de kimseyi kendi seviyelerine çıkarabilirler. Bilgi ve deneyimleri kendileri ile sınırlıdır. Yanlızca beşinci ve altıncı seviyede bulunanlar diğerlerini kendi seviyelerine çıkarabilirler ve bu lütfa hasıl olanlar da bundan büyük ölçüde yararlanırlar.

Dünyanın bireysel ruhları, bütün maddi güneşleri, ayları, dünyaları ve tüm mekanı kapsayan madde küresinin sınırları içerisindedir. En temel bilimsel kanunlardan, doğru ile yanlışın kurallarından bile habersiz bir zalim cahil de, büyük bir filozof veya bilimadamı da aynı madde küresinin sınırlarının içerisindedir. Filozof kuramsal olarak sübtil küreyi tanıyor olabilir; ve bilimadamı modern fiziğin en uç sınırları konusunda

[111] "Stages of the Path", Meher Baba, *Discourses,* 128-134

uzman olabilir; ancak sübtilden bakış açısıyla onlar da zalim de, madde küreye aittir. Sübtil küre deneyimlenene kadar, ruhsal bilgiler madde küresindekiler için entellektüel bir tartışma konusu olarak kalacaktır çünki "sübtil"den kastettiğimiz, maddenin en ince biçimi değildir. Kelimenin sıradan anlamıyla eter, atom, titreşim, ışık ve uzay gibi maddeleri "sübtil" olarak adlandırmak doğru olabilir; ancak çok ince formda olsalar da sübtil maddelerin yanında tartışılmaz biçimde kaba maddedirler.

Ruhsal olarak bakıldığında sübtil, maddi eşyalardan, bunlar ne kadar inceltilirse inceltilmiş olsun, tamamen farklı bir olgudur. Madde küresi, sübtil kürenin bir sonucu ve ona bağımlı olmasına rağmen, sübtil küre madde küreden tamamen bağımsızdır. Örnek olarak yemek yeme eylemini alabiliriz. Maddi eylem düşüncenin sonucudur ve ona bağımlıdır; oysa düşünce fiziksel eylemden bağımsızdır.

Unutma

Gerçeğe yaklaşma ve idrakin bütün felsefesi unutma diye adlandırdığımız soruya dayanır. Burada kullanılan "unutma" kelimesi çoğunlukla kabul edilen bir mektubu postalamayı unutma veya zihnin basit bir donukluk ve boşluk hali ile ilgili değildir. Bu özel anlamda unutma yavaş yavaş ruhsal deneyimlere doğru gelişen bir zihin tavrıdır. Dışsal feragat unutma değildir çünkü çoğu kez fiziksel ve kısmen zihinseldir; ancak içsel feragat, tamamen zihinsel hale geldiğinde, unutmanın kalite ve saygınlığını yerine getirebilir. Sonuçta kişi dünyadan feragat edebilir ama onu unutmak kolay değildir.

Unutma bu anlamıyla, ruhsal olsun veya olmasın, insanların deneyimlediği tüm mutluluğun arkasında yatan sırrı açıklar. Bu unutma için Sufi terimi *bihudi*'dir ve genelde yapıldığı gibi *bihuşi* (bilinçsizlik) ile karıştırılmamalıdır.

Unutma ile bilinçsizlik arasındaki fark önemlidir ve birkaç bilinçsizlik örneği konuyu daha açık hale getirecektir. Başlangıç olarak, kişi unutmanın, zihnin fiziksel dünya ile kısmen veya tamamen **ayrışması,** bilinçsizliğin ise zihnin fiziksel dünyaya kısmen veya tamamen **köreltilmesi** olduğunu hatırlamalıdır. İlki değişik derecelerde ruhsal vecd hissini, ikincisi değişik derecelerde haz ve acının son bulması hissini doğurur.

O zaman bir ya da iki bilinçsizlik örneğine bakalım. Mükemmel sağlıkta bir kişi, kalp gibi hayati bir organın fonksiyonu ile kafasını yormaz. Bu demektir ki kişi bu organın, insan vücudunda hayatın ve sağlığın sürdürülmesi için durmadan ve mükemmel olarak attığını unutur. Ancak, eğer kalp ritminde bir düzensizlik olursa derhal rahatsızlık hissedilir veya eğer kalp enfarktüsü varsa derhal kalp ağrısı duyulur. Her iki durumda da kişi bir kalbi olduğunu hatırlar. Rahatsızlık ve ağrı hissi kalpten gelmesine rağmen, yanlızca zihnin işleyişi sayesinde hissedilir. Zihin kalbe daha çok yönlendikçe ağrı veya rahatsızlık daha fazla hissedilir. Ağrı doruğa ulaştığında - kişinin ağrıyı unutmasını sağlayacak bilinç bağlantılarında kopma, bilinçsizlik ansızın devreye girebilir. Ancak bu bilinçsizlik halidir ve ruhsal anlamda unutma değildir. Bir cerrah , kanser gibi tedavisi olmayan ve kontrol edilemeyen acılar veren hastalıklarda, zihnin odaklanmasına hizmet eden sinir yollarına bir müdaheleyle, ağrıyı engelleyebilir. Bu müdaheleden sonra ağrı hala oradadır ancak hasta zihnini ona doğru yönlendirmeyi keser dolasıyla rahatsızlık hali de sona erer. Bu da ruhsal anlamda gerçek unutma değil tamamen fiziksel yollarla oluşan kısmi bilinçsizliktir. Uyku ise hayatın zorluklarından geçici soluklanmayı sağlayan bilinçsizlik halidir; ancak uyku da ruhsal anlamda gerçek unutma değildir.

Dolayısıyla mutluluk ve mutsuzluğun tüm felsefesi unutmanın ya da hatırlamanın belli bir türüne dayanır. Hatırlama zihnin belirli bir fikir, kişi, eşya veya yere bağlanması iken unutma bunun tersidir. Hatırlamanın acı verdiği bir kez anlaşıldığında, çarenin bir çeşit unutma olduğu da kavranır ki bu unutma pozitif veya negatif olabilir. Pozitif unutma, zihnin dış etkenlerden haberdar olduğu ancak onlara tepki göstermeyi reddettiği durumdur. Negatif unutma ise ya sırf derin uykudaki gibi zihnin durduğu bilinçsizlik hali ya da delilikteki gibi, acı anılardan kaçınmak için hızlanışıdır. Uyku ya da delilik uyuşturucu veya ilaç kullanımıyla, yapay olarak, belli bir dereceye kadar teşvik edilebilir; ancak bu da hatırlamanın üstesinden gelmenin negatif yoludur.

O zaman çare pozitif unutmadır ve sürekli geliştirilmesi kişide hayırseverlik, bağışlayıcılık, hoşgörü, başkalarını düşünme ve başkalarına hizmet etme gibi asil özelliklerin ifade edilebilmesini sağlayan zihnin o dengesini arttırır. Bu tarz bir pozitif unutmayla donanmamış kişi çevresindekilerin bir barometresi haline gelir. Dengesi en ufak övgü veya dalkavuklukla ve en küçük iftira veya eleştiri iziyle bozulur; zihni en hafif duygu esintisinde sallanan narin bir kamış gibidir. Böyle biri kendi ile bitmez tükenmez bir savaş içerisindedir ve huzur nedir bilmez.

Pozitif unutma çalışmasında yanlızca olumsuz durumlara tepkisizlik değil olumlu hoş koşullara da tepkisizlik gereklidir. Bu iki durumdan ikincisi , ilki kadar önemli olmasına rağmen, daha zordur ve daha az sıklıkla söz konusu edilir.

Pozitif unutma her ne kadar mutluluğun kökeninde yatıyorsa da, elde etmesi hiç de o kadar kolay değildir. Bununla birlikte kişi zihnin bu haline bir kez ulaştı mı, acı ve hazzın üzerine çıkar; kendi kendinin üstadıdır. Bu unutmanın, ruhsal hayata tümüyle etkili olabilmesi için kalıcı hale gelmesi gereklidir ve bu kalıcılık birçok hayatlar boyunca yapılan pratik ile elde edilebilir. Bazı insanlar, unutmayla ilgili geçmiş hayatlarında gösterdikleri çabaların bir sonucu olarak, daha sonraki hayatalarında anlık ve geçici hatırlamalara maruz kalabilirler. İşte dünyaya şiir, sanat ve felsefenin en güzel örneklerini veren ve bilimde en büyük buluşları yapanlar böyle insanlardır.

Gerçek unutmanın böyle zamanlarında maddi çevreden, şairin hayal gücünün hızla yükselmesini sağlayan, zihinsel bir kopma vardır. Bir sanatçı, kendisini ve çevresindeki anlamsızlığı içinde tamamen unuttuğu bir ideale şekil verdiği zaman bir şaheser yaratır. En iyi felsefe, insan hayat sorununu sırf kendi kişisel koşullarının iniş ve çıkışlarıyla ilişkilendirmeksizin incelediğinde yapılır; ve bazı en büyük bilimsel buluşlar, aynı bakış çerçevesinde yapılmıştır. Unutmanın hakikaten kendiliğinden olagelmesi aslında çok nadirdir ve "şair, sanatçı ve filozof olunmaz, doğulur" dense de unutmanın bu kısa süreli evreleri geçmiş yaşamlarda gösterilen çabaların sonucudur.

Bazı insanlar, hayatı daha çekilebilir hale getirebilmek amacı ile anlamsız bir tür stoacı –bir çeşit "zaten kimin umurunda" tarzı bakış açısı, geliştirirken bazıları da pervasızca epikürizme (aşırı lüks hayat anlayışına) dalarlar. İlki yenilginin duyarsızca kabullenilmesi ikincisi ise yenilgiyi, hazzın kollarında unutma gayretidir. Bunlardan hiçbiri gerçek unutma değildir. Ancak, bir insan gerçek unutmayı elde ettiği zaman ruhsal aleme girer ve Amaç'a ulaşana kadar değişik unutma derecelerinden geçer. Meher Baba der ki "Dünyanın unutulması kişiyi hacı (*rahrav,sadık*) yapar; bir sonraki dünyanın unutulması kişiyi aziz yapar; kendini unutma İdrak anlamına gelir; unutmanın unutulması ise Kusursuzluk'tur."

3 Birinci Seviye(45)

Hafız şu sözleriyle besbelli birinci seviyeye gönderme yapmaktadır:

"Kutsal Sevgili'nin gerçek mekanı nerede bilinmez;
Ancak şu kadarı açık ki, (seyahat eden karavanların) çanlarının sesini duyarım."

Ses ve seviyeler konusunda Meher Baba şöyle diyor:[112]

"Ancak şunu bilin ki ses, tüm yedi seviye boyunca, değişken duygu, çoşku ve mutluluk ifadelerinde mevcuttur.

"Yüksek seviyelerin sesi, görüntüsü ve kokusu, hayal gücü ne kadar zorlansa da, fiziksel seviyede alışık olduklarımıza benzetilemez... Fiziksel duyma, görme ve koku organlarımız, yüksek seviyeleri deneyimlemek ve tadını çıkarmak için işe yaramazlar. Orada, gören farklı bir göz, duyan farklı bir kulak, koklayan farklı bir burundur. Zaten biliyorsunuz ki, insanın içinde, dışsallarının tam karşılığı olan içsel duyular vardır, ve kişi yüksek seviyeleri bu ikincisi ile deneyimler.

"Yüksek seviyelerin sesini, fiziksel seviye seslerinin farklı yoğunluk ve titreşim frekanslarına benzetme hatasından sakının; şunu kesinlikle bilin ki esasında "ses" diye adlandırılan şey ilk üç seviyede vardır. Bu sesin şekil, güzellik, müzik ve hazzı tasfir edilebilirliğin ötesindedir. Hafızın *bang-i jarası* (çanların sesi) olarak adlandırdığı *Nad* ya da göksel müzik birinci seviyeye özgüdür.

"Yukarda belirtildiği gibi, tüm yedi seviyede de ses olmasına karşılık, koku ikinci ve üçüncü seviyelere özgüdür, görme ise beşinci ve altıncı seviyelere aittir...

"Yedinci seviye ise eşsizdir. Burada ses, görüntü ve koku öz olarak ilahidir ve daha alt seviyelerde oluşanlarla karşılaştırılamaz. Bu seviyede insan, ses duymaz, koklamaz ve görmez ancak aynı anda ses, koku ve görüntü **olur**, ve ilahi olarak bunun bilincindedir."

4 İkinci Seviye(45)

Hafiz şu sözleriyle besbelli ikinci seviyeye gönderme yapmaktadır:

"Dün gece handa, sarhoş ve dengesizken, bana gizli dünyanın melekleri tarafından müthiş iyi haberler verildiğini sana nasıl açıklayabilirim?"

5 Üçüncü Seviye(46)

Hafiz şu sözlerle üçüncü plana gönderme yapmaktadır:

" (Ruhsal) hal ve aşama bilgisine sahip bu müzisyen, gösterisinin ortasında Kutsal Sevgili'nin sözcüklerini araya sokarak dinleyicilerinde (tutkunlarında) nasıl bir kaygı ve ızdıraba neden oluyor?"

---

[112] "Baba'nın cevapladığı sorular" Meher Baba Journal, vol1.no.3 (ocak 1939), 83-84

6 Üçüncü ve Dördüncü Seviyeler Arasındaki Evre (47)

Üçüncü ve dördüncü seviyeler arasındaki yolculuk aynı zamanda zor ve tehlikelidir çünkü bu iki seviye arasında meftuniyet noktası (*makam-ı hayret*) vardır. Hacıların çoğunluğunun üçüncü seviyeden dördüncü seviyeye doğrudan geçmesine rağmen, eğer bir hacı burada bir kez duraklarsa, bu meftuniyet halini atlamak çok güçtür. Hacı bu halden süratle çıkmaz ve dördüncü seviyeye devam etmezse, ilerleyişi süresiz durabilir. Birkez hacı meftuniyete kapıldı mı, bu halde günler, aylar veya yıllarca kalabilir. Ne ilerleme kaydedebilir ne de geriler. Ne madde-bilinçli ne de sübtil-bilinçlidir. **Bilinçsiz** de addedilemez çünkü bu meftuniyet halinin tamamen bilincindedir, ve bu meftun bilinci nedeniyledir ki hayattayken ölümü yaşar.

Derin meftuniyet içerisindeki hacının fiziksel durumu da daha az tuhaf değildir, belli bir pozisyonda oturduğunda bu pozisyonda aylar hatta yıllarca kalabilir. Aynı şekilde, ayakta dururken meftuniyete kapılırsa, bu hali sona erinceye kadar ayakta kalır. Kısacası, ilk meftuniyete kapıldığı poziyonda sabit kalır ve cansız bir heykel gibi görünse de aslında dünyanın sıradan insanlarından daha canlıdır.

Sufi dünyasında, sonradan Kusursuz Üstat seviyesine erişmiş olan Piran Kalyar'lı Ali Ahmed Sabir'in bir ağacın yanında yıllarca nasıl ayakta kaldığı iyi bilinir. Bu dönem boyunca Sabir'ın zihni bu *makam-ı hayretin* meftuniyeti içinde soğurulmuş ve bu durumdan bir *Kutb* tarafından çıkarılmıştı. Affallamış bir hacı bu ruhsal tıkanma durumundan ancak doğal ölüm ya da yaşayan bir Üstad'ın ilahi yardımı ile kurtulabilir. Üstat böyle bir hacıya ya üçüncü seviyeye geri getirerek ya da ileri iterek yardımcı olacaktır.

Hafiz şunları söylediğinde şüphesiz hacının bu halini düşünür:

"Bu unutma hali içinde beni öyle sersemlet ve sarhoş et ki, Zihnime gelen geçen herşeyden bihaber olayım."

Meher Baba, bir hacının, üçüncüden dördüncü plana geçerken, *makam-ı hayret* (meftuniyet hali)'ne girme riski olduğunu açıklar. Yol'un başka bölümlerinde de meftun hallerinin olduğunu ancak en önemlisinin üçüncü ve dördüncü seviyeler arasında olduğunu söyler. Bu *hayret* (meftuniyet) güçlü veya güçsüz olabilir. Eğer hacı bu meftuniyete kapıldığı anda hiçbir engel veya rahatsızlık veren etken yoksa bu durumda *hayret* derin veya güçlüdür. Eğer o anda rahatsızlık veren bir etken varsa o zaman *hayret* güçsüzdür. Eğer bir hacı üçüncü ve dördüncü seviyeler arasında güçlü veya güçsüz *hayret'*i deneyimler ve daha sonra kazayla daha yüksek bir seviyeye itilirse, aynı şekilde, beşinci ve altıncı seviyeler arasında bir yere, yine aynı güçte *hayret* ile gider. Bununla birlikte, bu örnekler çok nadirdir. Kalyar'lı Ali Ahmed Sabir ve Bombay'lı Baba Abdur Rahman her ikisi de üçüncü ve dürdüncü seviyeler arasındaki çok güçlü bir *hayret* halinden beşinci ve altıncı seviyeler arasındaki çok güçlü bir diğer *hayret* durumuna hızla çıkarılmışlardır; ilki bir *Kutb*'un lütfu iken ikincisi Tanrı'nın kaza şeklinde gönderdiği bir armağanıdır.

Ölüme kadar veya bir Kusursuz Üstat ile temasa kadar süren bedensel kilitlenme yanlızca çok güçlü *hayret* ile karşılaşan hacılarda görülür. Yıllarca Meher Baba ile birlikte olan bir *mest* (Tanrı-sarhoşu), 1936'da Rahuri'de Meher Baba'ya getirildiğinde

üçüncü ve dördüncü planlar arasında bu *makam-ı hayret* içindeydi; ancak *hayreti* güçsüzdü ve bir pozisyonda uzanmış olarak saatlerce durabilmesine rağmen bu duruş kalıcı değildi. Buna karşılık Ali Ahmed Sabir'in meftuniyet hali güçlüydü ve bir *Kutb* tarafından bu halinden kurtarılıncaya kadar o duruşta kaldı.

Bu meftuniyet hali, benzer görünse de hiçbir şekilde bir şizofrenin uyuşukluk haliyle karıştırılmamalıdır. Her ikisi de meftuniyet halidir ancak apayrı kutupdadırlar.

7 Mental Kürenin Hacısı (49)

Meher Baba der ki mental kürenin bir hacısı Hindistan'da olsa ve Amerika'yı görme fikrini aklından geçirse, dileğinin niteliğine göre eşzamanlı olarak mental ya da fiziksel, orada olur. Kişi, onun düşünceyle aynı hızda nasıl yol aldığını sorgulayabilir. Cevap zihnin her yerde olduğudur, bu nedenle mental kürenin hacısının yolculuk yapmasına gerek yoktur. Madde veya sübtil organlarını kullanmadan istediği her yerde olabilir. Yanlızca bilmeyi isteyerek, altıncı seviyeye kadar madde, sübtil ve mental küreler hakkında herşeyi bilebilir. Daha da önemlisi, daha az gelişmiş ruhlara ve aynı zamanda sıradan insanlara, onun gelişmişlik seviyesine çıkmaları için yardım edebilir. Birine doğrudan yardım etmek istediğinde, beşinci seviyenin hacısı bir adayın "elinden tutarak", Yol boyunca rehberlik edebilir. Böyle yaptığında, adayın kendisi de mental seviyenin üstadının (Sufiler tarafından "*veli*" olarak adlandırılır) sürekli varlığını algılar, aynı zamanda kendisine kusursuzluk yolunda onun tarafından rehberlik edildiğini hisseder. Aşağıdaki beyitte Hafız, bu yolda rehberlik edilen birinin duyumsamasını gözünde canlandırmaktadır:

> "Ey yüce Üstat, bana elini uzatarak rehberlik et çünkü Yol'u, onu atla geçen diğer yoldaşların aksine yürüyerek (yardımsız) katediyorum."

Genellikle bir *veli* (*mahapurush*) bir adayın gözüne bakıp, gerçek göz ile arasındaki içsel perdeyi yırtma kaydıyla yardım eder. *Veli*'nin bakış yoluyla bu ruhsal etkisi Sufilerce *teveccüh* olarak bilinir. *Teveccüh* terimi Kusursuz Üstatlar'a atfedilmez. Onlar bu yardımı , diğer seviyelerin üstatlarında gerekli olan fiziksel temas olmaksızın yapabildikleri için "irade" terimini kullanmak daha doğru olacaktır.

Meher Baba beşinci seviyede bir hacının bazen ilahi varlığa sahip olmayı tercih ettiğini bazen de dünyevi görevlerle ilgilendiğini belirtiyor. Gerçekte, beşinci seviyenin ilahi varlığı çerçevesinde, Tanrı daima mevcuttur, ancak hacı dikkatini dünyevi görevlere çevirdiğinde bu varoluşu her zaman arzulamayabilir. Altıncı seviyede hacı, Tanrı'nın varlığını yüzde yüz arzulama konusunda ısrarcıdır. Hafız aşağıdaki sözleri söylerken açıkça kendi beşinci seviye deneyimine gönderme yapmaktadır:

"Ey Hafız, eğer ilahi varlığı arzu ediyorsan, o zaman kendinin namevcudiyetine izin verme."

8 Altıncı Seviye (51)

Bu seviyeye ulaşmayı başaran yolcu *pir* ya da *satpurush* olarak adlandırılmayı hak eder. Bu kelimelerin İngilizce'ye tam tercümesi yoktur. "aziz" ("*saint"* ÇN) kelimesi belki olurdu ama o da gevşek kullanım yüzünden anlamını yitirmiştir.

Hafız bu altıncı seviyeyi aşağıdaki kelimelerle hatırlamaktadır:

"Sevgilinin yüzünün yansımasını (gönül ya da zihindeki) kupada gördük. Ey cahil kişi, bizim oradan damıttığımız büyük mutluluğa dair hiç bir fikrin yok."

9 Altıncı Seviyenin Ruhsal Bilgisi (51)

Altıncı seviyenin ruhsal bilgisi hakkında Meher Baba bize şöyle der:
"Yanlız Tanrı mevcuttur ve cehalet yüzünden başka bir şeyin mevcudiyeti söz konusuysa, onun gerçekliği yanıltıcıdır. O zaman, Tanrı'nın gölgesi olarak mecvut demektir ki Tanrı hem Bilgi hem cehalet aşamasındadır anlamına gelir. Aşağıda Sufi tasavvuf dilinde yazılmış bir deneyimin dört açısı, altıncı seviyedeki ruhların Tanrı ile yüz yüze olup hala ikilik (dualite) alanında olduklarındaki ruhsal bilgi durumlarının farklı yönleridir. Tüm bu özellikler beraber, aynı anda deneyimlenirler:

1 *Hama ust*	Herşey O'dur demektir; ve bu ruhsal bilgiyi deneyimleyen için yanlız Tanrı mevcuttur.
2 *Hama az ust*	"Herşey O'ndan" demektir; ve bu ruhsal bilgiyi deneyimleyen için tüm hadiseler, farklılıklar ve çeşitlilik, cehalet egemen olduğunda yanılsama olarak vardır.
3 *Hama ba ust*	"Herşey O'nunladır" demektir; bu ruhsal bilgiyi deneyimleyen için Tanrı hem sıfatsız hem sıfatlıdır. Bilgi egemen olduğunda sıfatları sınırsız, cehalet egemen olduğunda ise sınırlıdır. Beden, zihin ve üç alem mevcut değildir; eğer mevcut gibi görünüyorlarsa, ancak gölge olarak mevcutturlar.
4 *Hama dar ust*	"Herşey O'nun içindedir" demektir; ve bu ruhsal bilgiyi deneyimleyen için, cehalet bile kendi içinde gerçekliği barındırmaz. İfade bulduğunda varlığı, Tanrı'nın bilincin dışında ve sonsuz olan Bilgi'sinden gelir; dolayısıyla cehalet nedeniyle ikilikte var olan herşey , içinde ebediyen varlığını sürdürdüğü Tanrı'dan gelmiştir."

10 Yedinci Seviye (51)

Yedinci seviye ile birleşme anında, madde, sübtil ve mental bedenler ve evren ile tüm bağlantıların mutlaka koparıldığı anlaşılmalıdır. Sıradan madde-varoluşta, insanı üç bedenine ve evrene bağlayan hayati bağlantıların uzun süreli kopuşu ile kıyaslanabilecek bir şey yoktur. Fiziksel ölüm, karşılaştırma açısından, bir ip parçasının kopmasının taşıdığı önem kadar önemsiz bir şeydir. Normal olarak ölüm anında sübtil beden ve hayatsal kuvvet, madde bedenden tamamen ayrılırlar. Ancak zihin, madde bedenle bağlantısını ölümden sonra ilk dört gün, ardından zayıflayarak sonraki yedi gün boyunca sürdürür. Nihai yok olmada (*fena*) ise ayrılma, beden ve zihin arasında değildir; zihnin ve tüm *nukuş-u emel* (*sanskaralar*) 'ın gerçek yok oluşudur.

11 Farklı Mucize Türleri (62)

Meher Baba bize aşağıdakilerin birbirinden farklı mucizelerini açıklamıştı:

1. Bir Kurtarıcı (*Avatar*)
2. Bir Kusursuz Üstat (*Sadguru*)
3. Bir *pir* ve bir *veli* (yani sırasıyla 5. ve 6 seviyedeki biri)
4. Daha düşük seviyedekiler (yani 1., 2. , 3. ve 4.)

Bu dört tip ile ilgili Meher Baba bize şunları söyler:

1. **Bir Kurtarıcının mucizeleri** evrensel tabiatlıdır ve evrensel olarak ihtiyaç duyulduğunda gerçekleştirilirler. Bir Kurtarıcı mucize gerçekleştirmeye niyetlendiğinde, duruma göre kendisini 6., 5. veya 4. seviyeye konuşlandırır. Buna karşılık bu mucizenin çok şiddetli olmasını istiyorsa, o an için kendisini 4. seviyeye konuşlandırır.

2. **Bir Kusursuz Ütasd'ın mucizeleri** çok geniş ölçeklidir ancak tüm evreni kapsamazlar. Buna karşılık tıpkı Kurtarıcı'nın mucizeleri gibi yanlızca diğerlerinin ruhsal uyanışı için şekillendirilirler. Yine Kurtarıcı gibi, bir mucize gerçekleştirme niyetindeki bir Kusuruz Üstat şimdilik kendisini 6., 5. veya 4. seviyeye konuşlandırır; ve çok şiddetli bir mucize için kendisini 4. seviyeye konuşlandırır. 7. seviyedeki bir *Meczub-u Kamil* herhangi bir mucize gerçekleştirmez çünkü en basit anlatımıyla böyle bir ruh için mental, sübtil ve madde üç küre mevcut değildir.

3. **Bir *pir* veya *velinin* mucizeleri** sınırlı ölçüdedir. Aslında doğrudan mucize yaratmazlar. Buna karşılık kendilerine atfedilen mucizeler, hem ruhsal hem maddesel yararlar sağlayan başkalarının düşünce ve duyguları üzerindeki mental etkileri tarafından gerçekleştirilir. Yüce ruhsal güçlerin yeri olan 4. seviyeye gelmezler.

4. **1., 2. ve 3. seviyelerin hacıları** , başkalarının zihinlerini okuma, yoktan bir şeyler var etme, görmeden bir kitaptan pasajlar okuma, trenleri durdurma, saatlerce canlı canlı gömülme, yerden yükselme ve benzeri, kendi seviyelerine ait güçleri kullanabilir veya gösterebilirler. Bunlar hacı tarafından farklı seviyelerde kazanılmış gerçek güçlerdir ve bu nedenle de yanlızca hokkabazlık olarak adlandırılmazlar. Kusur Üstatlar ve *Avatar,* bir hacının daha düşük seviyelerin yani 1., 2. ve 3. seviyelerin güçlerini kullanma yeteneğini elinden alabilir ve hatta 4. seviyedeki birinin elinden çok büyük güçleri de alabilir. Daha düşük seviylerdekilerin güçlerinin ellerinden alınması Sufilerce *selb-i velayet* olarak bilinir.

Dördüncü seviyede, eğer hacı tarafından kötüye kullanılırlarsa onun mutlak yıkımıyla sonuçlanacak tüm yüce güçler saklanmaktadır. Ancak bu tür mucizeler dünyayı olumsuz etkilemezler çünkü –çağın ruhsal hiyerarşisinin başı- *Kutb-u İrşad* bu eylemleri etkisiz kılar.

Meher Baba ek olarak güçlerin ilk üç seviyenin bir hacısı tarafından gelişigüzel teşhirinin ciddi tehlikelerle dolu olduğunu ancak dördüncü seviyenin güçlerini suistimal eden birinin, tekamülün en düşük aşaması olan taş haline geri düşeceğini açıklar.

Kabir bu tehlikeye şöyle değinir:

"Tanrı'nın meskeni, en yüksek hurma ağacının tepesi gibi yüksektedir.
Eğer ona tırmanırsa, aşk nektarını tadar; düşerse boynunu kırar."

Mucizelerin Bilinçli ve Bilinçsiz Meydana Çıkması

Kurtarıcı ve Kusursuz Üstat tarafından gerçekleştirilen mucizelerin arkasında ilahi bir güdü vardır ve isteyerek ya da istemeyerek olabilirler. Bir Kurtarıcı veya Kusursuz Üstat'ın isteyerek yaptığı mucizeler, **arzusunun** ifadesi ve gücü ile kasıtlı olarak yaptığı ve istemeyerek yaptığı mucizeler ise, Kurtarıcı veya Kusursuz Üstat'ın arzusundan bağımsız şekilde oluşan ve bu büyük varlıkların etrafını daima çevirmiş olan güç ile gerçekleşen mucizelerdir. İkinci tip mucizelerde Kurtarıcı veya Kusursuz Üstat, kendisinin asıl sebep ve kaynak olduğu mucize olayının farkında değildir. Yine de bu Kusursuz Olanlar'ın hem isteyerek hem istemeyerek yaptıkları mucizeler daima dünyanın ruhsal uyanışına doğru yönlendirilmişlerdir.

Kurtarıcı ve Kusursuz Üstat'lar Neden Mucize Yaratırlar?

Dünyevi insanlar ruhsal olarak kalın kafalıdırlar ve bazen kendilerini veya diğer masum insanları bu duyarsızlığın sonuçlarından kurtarmak için mucizelere ihtiyaç duyarlar. Aşağıdaki benzetme burada anlatılmak isteneni gösteriyor.

Bir çocuğun elinde bir serçeyi tuttuğunu fakat bunu öylesine aldırış etmeksizin yaptığını ve nerdeyse kuşu boğacağını varsayalım. Serçenin hayatını kurtarmak için kuşu çocuğun elinden kapmaya çalışmak, çocuk elini daha da sıkıp onu öldüreceğinden tavsiye edilmez. Ancak çocuğa biraz bozuk para teklif edilse kesinlikle elini gevşetecek ve serçeyi bırakacaktır. Böylece çocuğun, ne yaptığını bilmeyerek kuşu öldürmesi önlenmiş

olur. Bir Kusursuz Üstat'ın yarattığı mucizeler benzer şeyler başarır; ruhsal değerlerin saf cehaletiyle insanların kendilerini ve başkalarını incitmelerine engel olurlar.

Eğer altını mucize kabul edersek, alt seviyelerin bir yogisi bu altını onların gözlerinin önünde sallayarak insanların gözlerini kamaştırır böylece onlar yoginin güçleri karşısında hayrete düşerler. Kendilerini böyle bir yogiye teslim edenler nihayi olarak zalim bir hayal kırıklığı acısı çekerler. Ancak bir Kurtarıcı veya Kusursuz Üstat dünyevi insanların gözlerinin önünde bu altını salladığında, onları bir diğer ve daha kısıtlayıcı *Maya* formundan dışarı, onları gerçek kaderleri olan Özün-idraki Yol'una çekmek için bir *Maya* formu kullanır.

Bir başka örneği ele alalım ve dünyayı yanlızca mavi görebilen bir adamı hayal edelim. Ruhsal olarak dünya bir illüzyondur ve hiçbir rengi yoktur. Renksizdir. Mucizevi güçlerini gösteren bir yogi yanlızca bu adamın mavi "gözlüklerini" herşeyi yeşil veya kırmızı görsün diye yeşil veya kırmızı olanla değiştiriyor. Dünyayı mavi görmeye alışmış bu cahil gözler için, bu maviden yeşil veya kırmızıya olan ani değişiklik hayret vericidir ve yoginin bariz şekilde çok güven kazanmasını sağlar.

Bir Kusursuz Üstat gerçek rengin ne mavi, ne kırmızı ne yeşil olmadığını ancak herşeyin renksiz (yani hiç) olduğunu bilerek "gözlükleri" değiştirmek için vakit kaybetmez böylece adamın dünyayı gerçekte olduğu gibi görmesini sağlar: renksiz veya hiç olarak. Kusursuz olmayan yogi ve benzeri alt seviyedeki üstatlar yanlızca bir illüzyonu diğeri ile değiştirirler. Ancak bir Kusursuz Üstat tüm illüzyon perdesini yırtar ve Yaratılış'ın hayal mahsulu ve yanlızca Tanrı'nın gerçek olduğu gerçekliğini gösterir. Kusursuz Üstat'ın bu çalışması, yoginin görülmeye değer ve yanlış yönlendirici metodunun renkliliğine sahip olmayan yavaş ve zahmetli bir süreçtir ve sırf bu nedenle Kusursuz Üstat'ın bu çalışmasının sırrına erişilmez.

Yaratılan Mucizelerin Gücü Kimden Gelir?

Bir Kusursuz Üstat'ın mucizevi güçleri dördüncü seviyenin yogisiyle aynı gibi görünür ancak şu önemli bir fark vardır: bir Kusursuz Üstat'ın güçleri kendisinindir çünkü kendisi Güç'tür. Bir şeyin olması için yanlızca arzulaması yeterlidir. "Ol ve olur" (*Kun feya kun*) Sufilere göre gücün ilahi tezahürüne gönderme yapar.

Buna karşılık yogilerin güçleri kendilerine ait değildir ve işe yarayan mucizeler için harici kaynaklara ihtiyaçları vardır. Kusursuz Üstat'ların doğalarında olan güçler onlardan devamlı şekilde taşar ve alt seviyelerin yogi ve hacıları bu taşan güçten ödünç alıp mucizeler yaratırlar. Bu Sufilerin, *veli*'lerin Hazreti Muhammed'in şahitleri olduğu ve bal dolu bir tulumdan sızan damlalar gibi tüm mucizelerin ondan türediği inancıyla da uyumludur. Ortodoks Müslümanlarca desteklenen bu inanç herşeye rağmen kapsam açısından sınırlıdır çünkü Hazreti Muhammed'in yanlızca kişiliğine atıfta bulunulmaktadır. Buna karşılık evrensel uygulanabilirliği, baştan beri zaman zaman, farklı ülkelerde farklı adlarla gelen, yanlızca **bir** *Resul*'un olduğu Sufi inancı ile önerilmiştir.

Bu noktayı daha da aydınlatmak için Meher Baba şu açıklamayı yapmıştı, "*Fena fi'llah*'da (Meczup halinde) doğrudan ya da dolaylı mucize yoktur. İlahi Kavşak'ta (*turiya avasta* veya *makam-ı fürutat*) *Jivanmukta* (Azad-ı Mutlak)'ın bir görevi yoktur ve mucize gerçekleştirmez. Ancak her zaman *Jivanmukta'*nın haberi bile olmaksızın, onun aracılığıyla bir mucizenin gerçekleşmesi ihitmali vardır.

Alt seviyelerin temsilci veya hacıları sıklıkla onun güçlerini ödünç alır ve mucizeler gerçekleştirirler ancak *Jivanmukta*'nın güçleri bu nedenle hiçbir şekilde azalmaz."

Kurtarıcı'nın (Resul veya *Avatar*)
Ve Kusursuz Üstatlar'ın (Sadgurular) Mucizeleri

Tanrı insan olduğunda, bir Kurtarıcı (*Resul* veya *Avatar*) haline gelir, ve insan Tanrı olduğunda, *Meczup* haline gelir ve insaniyet için yerine getireceği görevleri varsa ikinci ve üçüncü ilahi yolculukları yapıp Kusursuz Üstat (*Sadguru*) haline gelir. Kurtarıcı ve Kusursuz Üstat'ın ikisi de ruhsal olarak mükemmeldirler çünkü her ikisi de Tanrı ile birdir ve insaniyete karşı görevleri olmalarına karşılık Kurtarıcı özel bir türdür.

Sufiler Tanrı ile "yakınlık" (*kurbat*) Kusursuz Üstat ve Kurtarıcı da farklılık gösterir derler ve onlar buna sırasıyla *kurb-ı ferayiz* (iradedışı zorunlu yakınlık) ve *kurb-ı nevafil* (iradi yakınlık) adı verirler. Dolayısıyla *kurb-ı ferayiz* Kurtarıcılara ve *kurb-ı nevafil* Kusursuz Üstatlar'a aittir.

Sufilere göre *Resul*'un (*Avatar*) mucizelerinde Tanrı oyuncu ve insan alettir; buna karşılık Kusursuz Üstat'da durum öbür türlüdür – insan oyuncu, Tanrı ise alettir. Hazreti Muhammed'in Bedr savaşında bir avuç toprağı düşmana atıp bozguna uğratması meşhur olayı bir Kurtarıcı'nın mucizesine örnektir. Her ne kadar görüntüde toprağı atan insan olarak Muhammed ise de, gerçekte toprağı atan Muhammed olarak Tanrı, ve düşmanı bozguna uğratan insan olarak Muhammed'di. Bu nedenle bu tür bir mucize *kurb-ı ferayize* bir örnektir.

Bununla birlikte Kusursuz Üstatlar'ın gerçekleştirdiği mucizeler, Şems-i Tebriz'in ölüyü diriltme mucizesi gibi, *kurb-ı nevafile* örnektir. Şems "*Kum bi iznillah*" (Allah'ın izniyle kalk) dediğinde, prens canlanmamış ancak "*Kum bi izni* " (benim iznimle kalk) dediğinde prens hayata geri dönmüştür. Burada Şems-i Tebriz insan olarak emri vermiş ve Şems-i Tebriz olarak kendisini Kendi sıfatlarıyla –bu olayda hayat sıfatıyla- giydirmiş Tanrı böylece prensi hayata geri döndürmüştür. *Kurb-i nevafil*'de insan oyuncu ve Tanrı alettir.

Bir an için Doğu ve Batı'nın mucizelere karşı tavırlarını tartışalım. Kusursuz Üstatlar ve gelişmiş ruhlarla uzun bir aşinalığa sahip olan Doğu, sonsuz olmasından dolayı Tanrı'nın sonlu zihin tarafından kavranamayacağını kabul eder. Doğu, kapsamı dar olan insan aklının metafizik problemlerin üstesinden gelirken ancak belli bir aşamaya kadar faydası olduğunu bilir. Filozof Dr. İkbal'in şarkısında söylendiği gibi:

"Akıl (Sevgili'nin) eşiğinden uzak olmamasına rağmen
İlahi Varlık'ın tadını çıkarmak yoktur kaderinde."

Doğu bilir ki aklın fizikötesini yakalamaktan vazgeçtiği noktada, sevgi o bağı kurmalıdır. Batı entellektüel yaklaşımla, aklın yörüngesi dışındakileri inkar edip küçümseyen büyük duvarlar koyar. Bu batılı tavrın bir yan ürünü olarak bugünkü Amerikan dilinde "mistik" kelimesinin tamamen yanlış kullanımını gösterebiliriz.

Ortaçağın ateşli din coşkusu neredeyse tümüyle büyük bir kültür ve bilim coşkusuyla yer değiştirmiştir.

Bununla beraber bilimin öğretileri belli bir ölçüde akışkandır ve gerçek bilimadamları olayları doğrudan incelerler ama Meher Baba sıklıkla, büyük ilerlemesine rağmen bilimin maddi şeylerin merkezine inmekten çok uzak, ruhsal şeylerin dış kenarlarından ise daha da uzak olduğunu ifade etmiştir. Kalp, kafa ile işbirliği yapmalıdır.

Yogilerin bir çokları için mucize kabul edilen tamamen fiziksel bazı maharetleri tıp bilmiyle açıklanabilir. Ancak gerçek mucizelere, özellikle Kusursuz Üstatlar'ın mucizeleri bilimsel açıklamaya imkan vermez. Kurtarıcı, Kusursuz Üstat ve azizler tarafından gerçekleştirilen bir çok mucize ruhsal efsanelere ve tüm insan ve dinlerin klasiklerine kaydedilmiştir ve daima işlev halindeki ruhsal hiyerarşi bunlara hergün yenilerini eklemektedir. Gerçekler oradadır;İsa ve diğer Kusursuz Olanlar ölüleri diriltmiş ve hastalıkları iyileştirmişlerdir. Ama yine kişi, bir mucizeyi kendi gözleriyle görse ve bu gördüğünün bir hile değil bir mucize olduğuna ikna olsa, buna akılcı bir açıklama getiremez zira mucizeler entellektüel açıklamaların tümüyle ötesindedirler. Onlar yaşamın kendi derinliği kadar bir gizemdirler.

Buna rağmen belki hata nedensiz değildir, dünya nadiren de olsa bir Kusursuz Üstat'ın çalışmalarını anlayabilir ve gerçekte bu çalışmaların çoğu birkaç içten dostun ve hak etmiş inisiyenin sinesinde gömülüdür ve ilgiden güvenli şekilde saklanmıştır. Ünlü Sufi Abdül Hasan Karkani'nin kelimeleriyle: "Eğer bir Kusursuz Üstat'ın derisinin altındakinden bir kaç damla dudaklarından dökülse, semanın ve dünyanın tüm varlıkları paniğe kapılırdı."

Mucizlerin büyük cazibesi ve ruhsal ustaların iddialarına rağmen Doğu, Batı gibi onlara karşı tavrılarında çok tedbirlidir. Herşeye ramen Doğu uzun deneyimler sonucunda, onları kabul edecek bir yol bulamasa ve onlara inanmasa bile, ruhsal hiyerarşinin eylemlerini **reddetmemeyi** öğrenmiştir. En eski Sufilerden biri şöyle demiştir "Mucizeler, Allah yolunda binlerce aşamadan yanlızca biridir"; ve bu dönemin *Avatar*'ı Meher Baba, bir Kusursuz Üstat'ın gerçekleştirebileceği en büyük mucizenin, bir başka kişiyi kendisi gibi, ruhsal olarak kusursuz yapmak olduğunu söylemiştir.

12 Güç Türleri (62)

Ruhsallık (spritualite) ve tinselcilik (spritualism) iki farklı şeydir. Ruhsallığın herhangi bir güç türü ile uzaktan yakından ilgisi yoktur. Ruhsallık Tanrı için sevgi ve itaat ve Kusursuz Üstat'a teslimiyet yoludur.

Kişi Yol'da yürüdüğünde, bilincin seviyelerinin gücü ile karşılaşır. Birinciden dördüncü seviyeye kadar olanlar bazen bu güçleri gösterme cazibesine kapılırlar.

Üç tür güç vardır:

1. Dördüncü seviyenin ilahi güçleri
2. Bilincin ilk üç seviyesinin okült güçleri. Bunlara mistik güçler denir.
3. Diğer okült güçler.

1. **İlahi güçler** : dördüncü seviyenin ilahi güçleri Tanrı'nın yüce güçleridir. Mistik veya diğer okült tüm güçlerin kaynağıdırlar.

Mistik ve diğer okült güçler ilahi güçlerle karşılaştırıldıklarında sonsuz derecede önemsiz güçlerdir.

İlahi güçler daima aynı kalırlar çünkü Tanrı daima Bir ve aynıdır. Okült güçler, seviyelerden olsun veya olmasın, tür olarak farklıdırlar ve ifade olarak çeşitlidirler.

Avatar ve *Kutb* tarafından ilahi güçlerin tezahürü ile gerçekleştirilen mucizelere *mucizat* denir. Bunlar herkesin iyiliği için, sınırlı bir ölçüde *Kutb,* evrensel ölçüde ise *Avatar* tarafından gerçekleştirilir. Bununla beraber, *Avatar* veya *Kutb*'la yakın işbirliği içinde olan herhangi bir birey tarafından gerçekleştirilebilir.

Beşinci ve altıncı seviyedekiler tarafından ilahi güçlerin yarıdımıyla gerçekleştirilen mucizelere *keramet* adı verilir.

Birinci seviyeden üçüncüye kadar olanlar tarafından sergilenen mistik güçler aslında mucize olarak nitelendirilemez. Böyle bir teşhir, seviye geçilirken karşılaşılan gücün şovundan başka bişey değildir; böyle bir güç gösterisine *şobada* denir.

Dördüncü seviyedeki biri ilahi güçleri iyi yönde kullanır ve bir mucize gerçekleştirirse buna *keramet-i mucize* denir; bunları suistimal ettiğinde yani dördüncü seviyenin güçlerini kötüye kullandığında buna *mucize-i şobada* denir.

Dördüncü seviye, mental kürenin "eşiği" olarak kabul görür dolayısıyla ilahi güçlerin dördüncü seviyede suistimali taş haline kadar geri "düşüş" ve bilincin parçalanması ile sonuçlanır.

2. **Okült güçler:** ilk üç seviyenin, mistik güçler adı verilen okült güçleri, bazen onları teşhir cazibesine kapılsa da bu seviyedeki aday tarafından suistimal **edilemez**. Bu mistik güçler farklıdırlar ve, başkalarının zihnini okuma, bir kitabı görmeden ondan pasajlar okuma, kendisini saatlerce diri diri gömdürme gibi ifade yönünden çeşitlilik gösterirler.

   Seviyelerin güçleri teşvik edilmez. Bu güçler seviyedekiler için her zaman sınırlı ortamlarında ulaşılabilir niteliktedir ve böylece onları teşhir için yoğun bir gayret gerektirmezler. Bu güçlerin teşhiri, sahnede gösteri yapan zihin okuyucularla karıştırılmamalıdır.

   Bilincin üçüncü seviyesindeki biri insan-altı mahlukları diriltebilir ancak asla ölmüş bir insanı canlandıramazlar. Bunu dördüncü seviyenin ilahi güçlerinin "sıcaklığı" ve bunlara olan yaklınlıkları nedeniyle yapabilirler.

   Ancak dördüncü seviyedeki biri dördüncü seviyenin ilahi güçlerini kullanarak, insanlar da dahil olmak üzere, ölüleri diriltebilir.

   Üçüncü seviyedeki biri, iradesiyle kendi fiziksel formunu değiştirebilir ve bunu yapan biri *abdal* olarak bilinir. Bu hareket de mistik güçlerin teşhiridir ancak güçlerin suistimali değildir. Ancak bu hareket de *tantrikler* tarafından insan bedeninin materyalizasyonu ve dematerializasyonu ile karıştırılmamalıdır.

3. **Diğer Okült Güçler:** Diğer okült güçlerin ruhsallık ya da seviyelerin mistik güçleri ile ilgisi yoktur.

   Bu okült güçler iki tiptedir:

   a. Üstün okült güçler.
   b. İkinci derece okült güçler.

Bunlara sahip olan biri bunları iyi veya kötüye kullanabilir. Okült güçlerin iyiye kullanımı kişiyi kendisini Yol'un seviyelerine çıkarmasına yardım edebilir ve hatta onu *mahayogi* bile yapabilir. Okült güçlerin kötüye kullanımı kişinin bir sonraki insan formunda şiddetli şekilde acı çekmesine neden olur. Üstün okült güçlerin iyiye kullanımı kişiyi, dört hayat (tekrardoğum) sonra bilincin beşinci seviyesine çıkartır.

a. Üstün tip okült güçler, *chilla-nashini* veya bazı *mantraların* tekrarı vs gibi *tanrik* alıştırmalarla edinilir.
   Bu güçlere sahip olan biri levitasyon, havaya yükselme ve uçma, materyalizasyon ve dematerializasyon gibi sözde mucizeleri gerçekleştirebilir.

b. Okült güçlerin ikinci derece tipleri herhangi bir *tantrik* veya herhangi özel bir çalışma gerektirmez. Geçmiş hayatların *sanskaraları* yoluyla edinilirler. Örneğin, eğer biri çok geçmişte iyi birşeyler yapmışsa bir sonraki tekrardoğumu ona ağır bir çalışma altına girmeksizin okült güç yeteneği verebilir. *Sanskaraları* ona durugörü, duruduyu, şifa, yoktan şeker ve bal yaratma vs gibi ikinci derece okült güçler verir.
   Tüm bu yetenekler daha düşük veya ikinci derece okült güçlerin bir kısmını oluşturur.
   Kişi ikinci derece okült güçlerini iyiye kullanırsa, sonraki hayatında herhangi bir *tantrik* alıştırmaya katlanmadan üstün okült güçleri edinebilir. Keza aynı şekilde hipnotizma yeteneğini iyiye kullanan biri bir sonraki yaşamında üstün tip okült güçler kazanır.

13 Meditasyon (62)

Yeni Başlayanlar için Meher Baba'nın yazdığı
İlahi Tema'nın Bir Çalışmasına Dayanan Şema

Meditasyon sık sık zihni bir fikir ya da obje üzerine zorlamaya yönelik mekanik bir süreç olarak yanlış anlaşılmıştır. Sırf bu nedenle çoğu insanın zihnini belli bir yönde tutmakta veya belli bir şeye tutturmakta büyük zorluk çekmesi doğaldır. Zihnin tamamen mekanik ele alınışı yanlızca bıktırıcı değil aynı zamanda da nihai olarak başarısız olmaya mahkumdur.

Adayın bu nedenle hatırlaması gereken ilk ilke meditasyonda zihnin, isteğin marifetiyle değil, yanlızca kendi doğasındaki kanunlara uygun şekilde kontrol edilebilir ve yönlendirilebilir olduğudur.

Teknik olarak "meditasyon yapmayan" bir çok insan genelde pratik bir problem veya teorik bir konu hakkında sistemli şekilde derin ve yoğun bir düşünceye dalma ile karşı karşıyadır. Bir anlamda, zihinsel yöntemleri meditasyona çok benzer; o kadar ki zihin diğer önemsiz herşeyi dışlayıp, kendini belli bir konu üzerinde derin düşünmeye verir. Böylesi mental bir yöntemle meditasyonun genelde kolay ve anlık olmasının nedeni, zihnin ilgilendiği ve gittikçe daha çok anladığı bir konu üzerinde durmasıdır. Ancak sıradan düşünce zincirlerinin ruhsal trajedisi onların gerçekten önemi olan şeylere yönlendirilmemiş olmalarıdır. Bu nedenle meditasyon konusu dikkatle seçilmeli ve ruhsal

olarak önemli olmalıdır. Başarılı olmak için zihin yanlızca ilahi konu veya gerçeklerle ilgilenmemeli aynı zamanda onları anlamayı ve taktir etmeyi denemeye başlamalıdır. Akıllı meditasyon, mekanik meditasyonun monoton esneksizliği ve düzenliliğinden uzak duran zihnin doğal bir sürecidir. Bu nedenle yanlızca anlık ve ilah verici olmaz, aynı zamanda kolay ve başarılıdır.

Akıllı meditasyon belli bir konuda düşünmekten ibaret olduğundan, meditasyon yapmanın en iyi yolu uygun bir konuda kısa ve açık bir ifadede bulunmak olabilir. Bu amaçla ilerdeki bölümlerde gösterilen çizimleri ile İlahi Tema'dan daha iyi bir şey olamaz.

Meher Baba'nın tavsiye ettiği meditasyon sürecinin üç aşaması vardır:

1. Birinci aşamada aday İlahi Tema'yı günlük olarak okuyacak, çizimleri de inceleyecek ve bunları yaparken etraflıca düşünecektir.
2. İkinci aşamada aday tüm konuyu iyice anladıktan sonra günlük okumalar gereksiz hale gelir ancak tefsirin ana konusu çizimlerin de yardımıyla zihnen tekrar gözden geçirilir.
3. İkincinin ardından doğal olarak gelişecek olan üçüncü aşamada zihnin tefsirdeki kelime ve düşünceleri ayrıca ve birbirini izler şekilde gözden geçirmesi ve hatta hadiselere gönderme yapmak oldukça gereksiz hale gelecek ve ana konu üzerinde düzensiz düşünme sona erecektir. Meditasyonun bu aşamasında zihin daha fazla herhangi bir düşünce zinciri tarafından meşgul edilmez ve tefsirde anlatılan yüce düşüncelerin berrak bir anlayışına sahip olur.

14 İlahi Tema (62)

Meher Baba

Tekamül, Tekrardoğum ve İdrak'e Giden Yol
(Çizimlere Giriş)

Bir ruh tekamül, tekrardoğum ve idrak sürecinden geçtikten sonra kusursuz[113] hale gelir. Tam bilinç kazanmak için, insan formuna kadar, madde *sanskaralarla* tam bilinç kazandığı tekamül sürecinde gittikçe artan *sanskaralara* sahip olur.

Tekrar doğum sürecinde bu ruh tam bilincini korur ve türlü *sanskaraları* değiştokuş eder (yani değişimli olarak deneyimler); idrak sürecinde ise bu ruh tam bilincini korur ancak *sanskaraların* hepsi yok olup yanlız bilinç kalıncaya kadar giderek solgunlaşır. Solgunlaşırken, madde *sanskaralar* sübtil, sübtil *sanskaralar* mental hale gelir ve nihayet hepsi kaybolur.

Tekamül sürecinde *sanskaraların* sarmalama işlemi, insan formuna kadar giderek güçlenir. İnsan formunda, tekrardoğum sürecinde, sarma tam gücünü korur; ancak idrak sürecinde *sanskaralar* kendilerini, ruh Tanrı-halinde tamamen yok oluncaya kadar dereceli olarak çözerler.

Yanlız Tanrı, Ruh-Ötesi gerçektir. Tanrı dışında hiçbirşey yoktur. Farklı ruhlar Ruh-Ötesi'nin içinde ve onunla birdir. Tekamül, tekrardoğum ve idrak süreci ruhun öz-bilinci kazanması için gereklidir. Sarma sürecinde *sanskaralar, sanskarik* bağlar yaratsalar da bilincin tekamülünde yararlı olurlar; ve çözülme sürecinde kazanılmış olan bilinç tümüyle alıkonmasına rağmen *sanskarik* bağlantılar yok edilir.

---

[113] Bakınız: çizim IX. "A" ruh "Z" ruh haline gelir.

Sanskaraların sarma sürecinde ruh yedi **düşüş** aşamasından geçer; gevşeme sürecinde ise ruh yedi **yükseliş** aşamasından geçer. Ancak hem düşüş hem yükseliş olayının her ikisi de illüzyondur. Ruh her yerdedir ve bölünmez halde sonsuzdur; ve hareket etmez veya ne düşer ne de yükselir.

Bütün milletlerden, kastlardan, inançlardan olan tüm kadın ve erkeklerin ruhları gerçekte tektir; onların iyilik ve kötülük, kavga ve yardım, savaş ve barış deneyimlerinin hepsi illüzyon ve aldatmanın bir bölümüdür çünkü tüm bu deneyimler, kendi içlerinde hiç olan beden ve zihinler yoluyla kazanılır.

Formlar ve ikilik dünyası var olmadan önce Tanrı'dan başka birşey yoktu yani bölünmez ve sınırsız Güç, Bilgi ve Mutluluk okyanusu. Ancak bu okyanus kendisinin bilincinde değildi. Bu okyanusu kafanızda mutlak durgun ve sakin, Güç, Bilgi ve Mutluluğunun ve kendisinin okyanus olduğunun bilincinde olmayan halde resmedin. Okyanusun içindeki milyarlarca damlanın herhangi bir bilinci yoktur; kendilerinin ne damla olduklarını ne okyanusta bulunduklarını ne de okyanusun bir parçası olduklarını bilmezler. Bu Gerçek'in orijinal halini temsil eder.

Gerçek'in bu orijinal hali bir kendini bilme dürtüsü tarafından rahatsız edilir. Bu dürtü okyanusta daima mevcuttu; ve kendini ifade etmeye başladığında ise damlalara bireysellik ihsan eder. Bu dürtü durgun suyu hareketlendirdiğinde derhal damlaların etrafında sayısız kabarcıklar veya formlar saçılır; damlalara bireysellik veren bu kabarcıklardır. Aslında kabarcıklar bölünmez okyanusu bölmez ve bölemezler; damlayı okyanustan ayırmazlar; yanlızca bu damlalara bir ayrılık hissi veya sınırlı bir bireysellik verirler.

Şimdi tek bir damla-ruhun bu farklı aşamalar boyu hayatını inceleyelim. Kabarcığın ortaya çıkışı sayesinde tümüyle bilinçsiz olan damla-ruh bireysellikle (veya ayrılık hissiyle) aynı zamanda çok az bir bilinçle kuşatılmıştır. Damla-ruhta beliren bu bilinç ne okyanustan ne de kendisinden gelir bu kendisi de zaten hiç olan kabarcık veya formdan gelmektedir. Kusursuz olmayan bu kabarcık bu aşamada **taş formu** ile ifade bulur. Bir süre sonra bu kabarcık veya form patlar ve onun yerine başka bir kabarcık veya form belirir. Şimdi, bir kabarcık patladığında iki şey olur: (1) bilinçte bir artış ve (2) bir evvelki kabarcığın hayatı süresince biriktirilen izlenim veya *sanskaraların* sarmalaması veya birleşmesi. Damla-ruhun bilinci şimdi hafifçe yükselmiştir; ama damla-ruh hala yanlızca bu yeni kabarcık veya formun bilincindedir ve ne kendisinin ne de okyanusun bilincinde değildir. Bu yeni kabarcık metal formu ile temsil edilmektedir. Bu yeni kabarcık veya form da zamanı gelince patlar ve aynı anda bilinçte daha da yükseliş olur ve başka bir tip kabarcık veya formun ortaya çıkışını sağlayacak taze bir *sanskaraların* sarmalaması veya birleşmesi meydana gelir.

Bu süreç taş, metal, bitki, solucan, balık, kuş ve hayvan aşamalarını kapsayan tüm tekamül seyri boyunca devam eder. Bir evvelki kabarcık ya da form patladığı her seferinde daha da bilinç kazanır ve sürekli yükselen bilincin tam ve eksiksiz hale geldiği insan formu veya kabarcığına ulaşana kadar, birikmiş *sanskaralara* bir sarmal daha ekler. *Sanskaraların* sarılma süreci bu düzenli burulmalardan oluşur; ve damla-ruh tarafından kazanılan bilinci, insan formunda tümüyle gelişmiş olsa dahi kendi Öz'ü yerine kabarcık veya forma yönlendiren ve sabitleyen bu sarmalamalardır.

İnsan formun kazanılmasıyla ikinci süreç başlar; bu süreç tekrardoğum (reenkarnasyon) sürecidir. Bu aşamada *sanskaraların* sarılması süreci sona erer. Damla-ruh türlü insan formlarını birer birer alır ve bu formlar sayı olarak tam tamına seksendört

lakh (8.400.000)dır. Bu formlar bazen kadın bazen erkektir ve milliyet, görünüş, renk ve inanç olarak değişirler. İnsan olarak tekrardoğumlar yoluyla bazen bir dilenci bazen bir kral olan damla-ruh kendisini deneyimler ve böylece iyi veya kötü *sanskaralara* bağlı olarak mutluluk ve ızdırabın karşıtlarının deneyimlerini biriktirir (yani birbirini izleyen ve muhtelif insan formlarında) idrak süreci başlayana kadar damla-ruh tam bilincini korur ancak değişimli karşıt *sanskaraların* deneyimlerini edinmeye devam eder. Ve bu idrak süreci boyunca *sanskaralar* çözülür. Tekrardoğumlarda *sanskaraların* tüketilmesi söz konusudur; ancak bu tüketme idrak süreci boyunca ortaya çıkan *sanskaraların* çözülmesinden oldukça farklıdır. *Sanskaraların* tüketilmesi ruhu sınırlayan yeni *sanskaralar* yaratır; ancak *sanskaraların* çözülmesi yeni *sanskaralar* yaratmaz ve amaç damla-ruhun yakalandığı *sanskaraların* çok güçlü sarmalamasını çözmektir.

Tekamül süresi boyunca insan formuna kadar *sanskaraların* sarmalaması arttıkça artar. İnsan formunda tekrardoğumun sarmalama varlığını sınırlayıcı bir unsur olarak devam ettirir; ancak her insan kabarcığı veya formunun değişimi ile sarmalama süreci boyunca kazanılan sıkı sarmallar, idrak sürecinde çözülmeye hazır olmadan önce seksendört *lakh* (8,400,000) sarsıntı[114] boyunca gevşerler.

Şimdi, bir yükseliş süreci olan idrakin üçüncü süreci başlar. Burada damla-ruh *sanskaraların* dereceli çözülme sürecine katlanır. Bu çözülme süresince *sanskaralar* giderek daha da soluklaşır; ve aynı zamanda damla-ruhun bilinci giderek daha fazla kendi içine doğru yönelir; ve dolayısıyla damla-ruh, kendisinin okyanus olarak bilincine varmasını sağlayacak tüm *sanskaraların* bütünüyle kaybolmasına kadar sübtil ve mental seviyelerden geçer.

Ruh-Ötesi'nin sonsuz okyanusunda siz damla veya ruhsunuz. Sıradan hal içerisindeki ruhsunuz ve siz bilincinizi kabarcık veya formu görmek ve deneyimlemek için kullanırsınız. Kabarcığın madde katmanları yoluyla siz, yeryüzü olan muazzam madde kabarcığın bu bölümünü deneyimlersiniz. Ruh-Ötesi'nde ebedi ve ezeli olarak yerleşik ve O'nunla bölünmez şekilde birsinizdir; ancak onu deneyimlemezsiniz. İleri aşamada, üçüncü seviyede, sübtil beden adı verilen sübtil kabarcık ya da form yoluyla sübtil alem adı verilen muazzam sübtil kabarcığı görme ve deneyimlemede bilincinizi kullanırsınız; ancak şimdi bilinciniz Ruh-Ötesi'ne yönlenmiş olmadığından içinde bulunduğunuz Ruh-Ötesi'ni göremez ve deneyimlemezsiniz. Dördüncüden altıncıya ileri aşamada bilincinizi, mental beden denilen mental kabaracık veya form yoluyla mental alem adı verilen muazzam mental kabarcığı görmeye ve deneyimlemeye kullanırsınız ama şimdi bile Ruh-Ötesi'ni deneyimlemezsiniz. Ancak Tanrı-müdrik halinde Ruh-Ötesi'ni görmek ve deneyimlemek için bilincinizi sürekli kullanırsınız; ve artık tüm formlar kabarcıklardan başka birşey değildirler.

Öyleyse şimdi kendinizi Ruh-Ötesi'nde yerleşik, madde bedenin beş katman üzerinde bir ruh-damla olarak tasavvur edin. Ruh-damla olan siz şimdi madde bedene ve onun yoluyla madde aleme bakıyorsunuz. İkinci katmana ve onun aracılığıyla birinciye

---

[114] [Bir çok okuyucu Meher Baba'nın yaşam döngüsünü özellikle şöyle tanımladığını farketmiyor: tekamül, tekrardoğum, içedönüş ve idrak **süreci**.
Yukardaki metin Tanrı'nın V. Hali bölümündeki yedinci paragrafla çelişkili görülebilir diye Eruch B. Jessawala'dan açıklık getirmesini istedik.
Şöyle cevapladı: "Birkez kişi bilinç seviyelerine geldiğinde tekrardoğum sürecinin bir nihayete vardığı söylenebilir. Sevgili Tanrı'ya götüren Yol'da O'nu "görme" ve O'nunla Bir olma sabırsızlığı çok yoğundur. Böylesi tekrardoğumlar, izlenimlerin bilinci sınırlandırmasından dolayı, gerekli oldukları kadar, seksendört *lakh* sarsıntı ile karşılaştırıldıklarında nerdeyse hiçtir."]

baktığınızda, birinci katman size bir katmandan başka birşey olarak gözükmeyecek ve dolayısıyla herbir katmanın arkasından baktığınızda bunların yanlızca sizin gölge örtüleriniz olduğunun farkına varacaksınız; ve nihayet siz (yani ruh-damla) Ruh-Ötesi'ne baktığınız veya O'nunla birleştiğinizde, yanlızca kendinizin gerçek olduğunu ve şimdiye dek gördüğünüz ve deneyimlediğiniz herşeyin kendi gölgenizden başka birşey olmadığını idrak edersiniz.

Çizim IX ve X'un açıklaması
Çizim IX

Çizim IX'daki büyük yarım daire evrendeki herşeyi içine alan Ruh-Ötesi'ni temsil eder. Tek bir bireysel ruhun hayatı tekamül, tekrardoğum ve idrak sürecinin üç ana aşamasında resmedilmiştir. "r" bireysel ruhu ifade eder. İnsan formuna erişmeden evvel yedi tür varoluşun yani taş, metal, bitki, solucan, balık, kuş ve hayvandan her birinin yedi aşamasından geçer. Yedinci aşamada yani yeni tür bir varoluşa girmeden hemen önce, daha önce edinilen *sanskaraların* birleşmesi anlamına gelen içi dolu noktalı bir sarmal veya düğüm dikkatinizi çekecek. Bireysel ruh "r"nin etrafındaki kırmızı halka tekamül sürecinde biriktirilen *sanskaraları* temsil eder; mavi uzantı ise eşanlı olarak gelişme gösteren bilinci temsil eder. "A" ruh tekamül, tekrardoğum ve idrak sürecinden geçtikten sonra "Z" ruh haline gelir. Bilinç yanlızca Tanrı hali içerisinde *sanskaralardan* bağımsızdır.

Madde, sübtil ve mental alemin (yani *anna bhumi, pran bhumi* ve *mano bhumi*) herbiri sağ tarafta büyük bir halka ile temsil edilmiştir. Tekamülün insan öncesi aşamalarında madde alem bilinci tam olarak gelişmiş olmadığından taş, metal, bitki, solucan, balık, kuş ve hayvan ruhları sırasıyla taş, metal, bitki, solucan, balık, kuş ve hayvan formlarına bağlayan çizgiler madde dünyaya sadece kısmen değiyormuş gibi gösterilmiştir; buna karşılık bilinç insan formunda tümüyle gelişmiş olduğundan (uygun çizgiler yoluyla) bütün madde alemi tüm unsurlarıyla anlama yetisi olan şekilde gösterilmiştir.

Tekrardoğum sürecinde ruh erkek ya da dişi form alabilir ve herhangi bir millete, inanca veya dine ait olabilir. Özünü bilme bakımından, yükseliş gibi görünse de insan formu alıncaya kadarki süreç esasında iniştir; ve bu iki süreç sırasıyla (inişi temsil eden) taş aşamasından madde aleme **çıkan** *sanskaraların* sarılan düğümler çizgisi ve (yükselişi temsil eden) madde alemden Tanrı haline **inen** *sanskaraların* çözülen düğümler çizgisi ile temsil edilirler. Sıradan tekrardoğumlar süreci sarmalama tamamlandıktan sonra başlar ve çözülme başlayana kadar devam eder.

İdrak sürecinde, birinciden üçüncü seviyeye kadarki ilerlemiş ruhlar, sübtil bedenleri yoluyla yanlızca sübtil alemin bilincindedirler. Madde-bilinçli ruhların farkındadır ve sübtil alemde ona göre davranırlar; ancak bu onlar tarafından sübtil alemde ve sübtil bedenleri aracılığıyla yapılır; madde bedenleri yoluyla madde alemle hiç bir bağlantıları yoktur. Aynı şekilde, dördüncüden altıncıya kadar olan seviyelerin ilerlemiş ruhları madde-bilinçli ve sübtil-bilinçli ruhların farkındadır; ancak mental bedenleriyle mental alemde ona göre davranırlar; ve madde alemle madde bedenleri, sübtil alemle sübtil bedenleri yoluyla hiç bir bağlantıları yoktur. Bu nedenle çizimdeki çizgiler sübtil bilinçli ruhları yanlız sübtil aleme ve ilgili çizgiler mental-bilinçli ruhları yanlızca mental alemle bağlamaktadır.

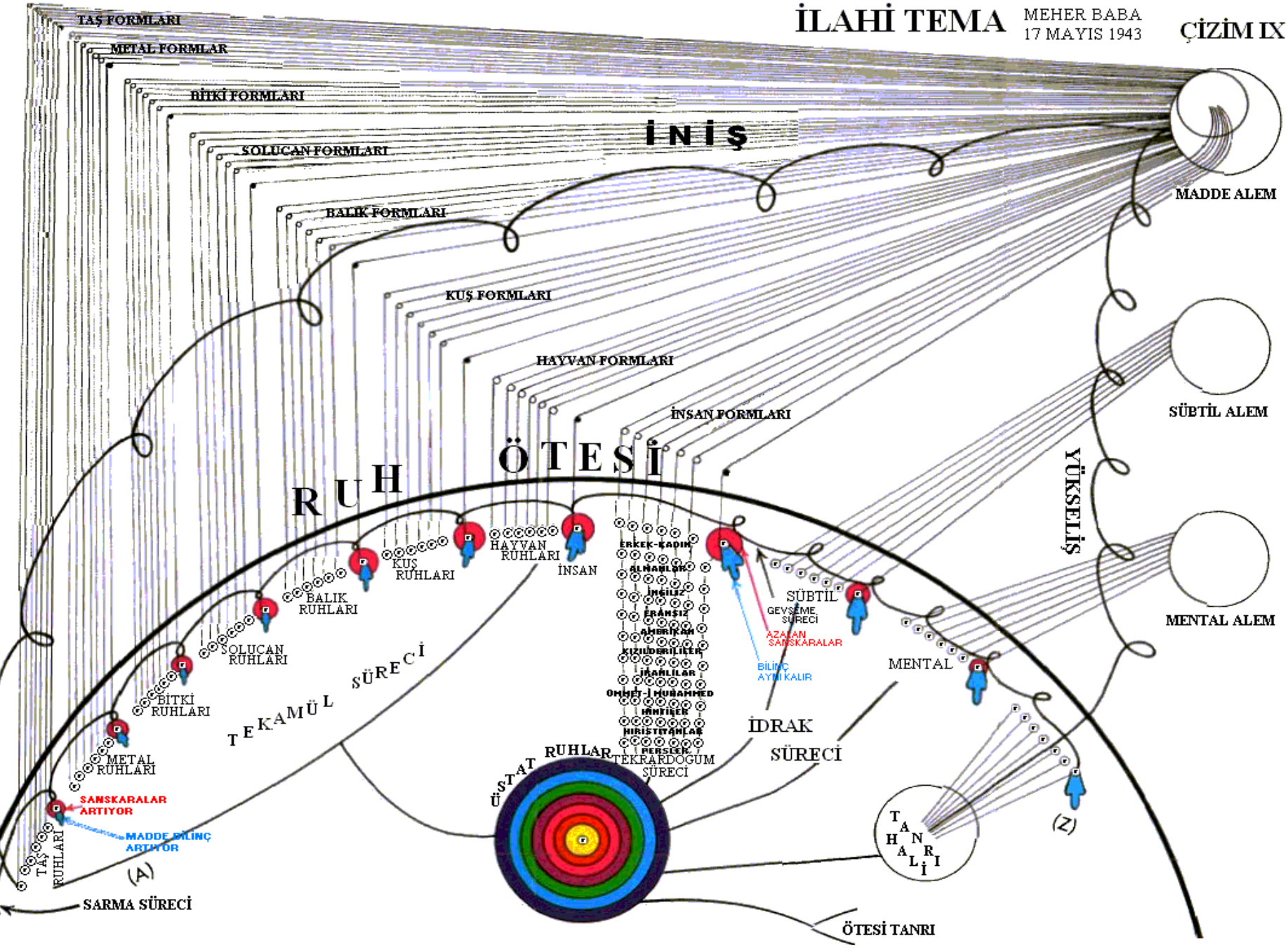
İLAHİ TEMA
MEHER BABA
17 MAYIS 1943
ÇİZİM IX
TAŞ FORMLARI
METAL FORMLAR
BİTKİ FORMLARI
SOLUCAN FORMLARI
BALIK FORMLARI
KUŞ FORMLARI
HAYVAN FORMLARI
İNSAN FORMLARI
İNİŞ
MADDE ALEM
SÜBTİL ALEM
MENTAL ALEM
YÜKSELİŞ
RUH ÖTESİ
HAYVAN RUHLARI
KUŞ RUHLARI
BALIK RUHLARI
SOLUCAN RUHLARI
BİTKİ RUHLARI
METAL RUHLARI
TAŞ RUHLARI
İNSAN
ERKEK-KADIN
ALMANLAR
İNGİLİZ
FRANSIZ
AMERİKAN
KIZILDERİLİLER
İRANLILAR
OMMET-İ MUHAMMED
HRİSTİYANLAR
PERSLER
TEKRARDOĞUM SÜRECİ
SÜBTİL
GEVŞEME SÜRECİ
AZALAN SANSKARALAR
BİLİNÇ AYDI KALIR
MENTAL
İDRAK SÜRECİ
TEKAMÜL SÜRECİ
RUHLAR
ÜSTAT
SANSKARALAR ARTIYOR
MADDE BİLİNÇ ARTIYOR
(A)
(Z)
TANRI
HALİ
SARMA SÜRECİ
ÖTESİ TANRI

Tüm *sanskaraların* çözülmüş olduğu Tanrı halinde bilinç yanlızca Tanrı'ya dönmüştür; bu ne madde, ne sübtil ne de mental alemle hiç bir bağlantının olmadığı *Meczub-u Kamil* halidir. Ancak Tanrı-hali'nin keyfini çıkaran bir kaçı aşağı iner ve tüm Yaratılış'ın bilincini geri kazanır. Bunlar Üstat Ruhlar'dır. Üstat'ın ruhu renkli eşmerkezli yedi halka ile tasvir edilmiştir[115]. Bağlayıcı çizgilerle belirtilen şu noktalar dikkatlice not edilmelidir: (i) Üstat Ruh, *vidnyan* veya Üstatlar'ın dinlenme yeri olan Tanrı Ötesi ile bağlantılıdır, (ii) Tanrı hali ile bağlantılıdır ve (iii) yanlızca üç alemle bağlantılı olmakla kalmaz aynı zamanda mental-bilinçli, sübtil-bilinçli veya tekrardoğum sürecindeki (madde bilinçli) insan ruhları veya insan-öncesi tekamül aşamasındaki ruhlarla da bağlantılıdır.

Çizim X

Çizim X, insan formuna kadar olan tekamül sürecinin ve Tanrı-müdrik varlığa kadar olan idrak sürecinin detaylarını gösterir. En içteki küçük halka bireysel ruhu temsil eden "r" ile gösterilir. Ruh insan aşamasına kadar kendi etrafında giderek artan sayıda halkalarla gösterilmiştir; daha sonra da ruh bu halkaları alıkoymaktadır. Ruhun yanındaki ikinci halka, insan formuna kadar artmaya devam eden bilinci temsil eder; ancak o noktadan sonra sabit kalır. Tekamülde, en az gelişmiş içgüdüye bitkiler sahiptir ancak solucan veya sürüngenlerin gelişmemiş formlarında ortaya çıkan sübtil beden[116] daha da gelişmemiş olabilir. Bu sübtil beden, insan formunda tümüyle gelişene kadar gelişimini sürdürür. Sübtil bedenin gelişimi yanında eşanlı şekilde içgüdü gelişimi de yer alır. Akıl kısmi gelişimi içerisinde ilk olarak hayvan aşamasında ortaya çıkar; ancak mental beden yanlızca insan formu tarafından temsil edilen son aşamada belirir.

İnsan formunda en içteki halka bireysel **ruhu** temsil eder; dışdaki bir sonraki halka **tam bilinci** temsil eder; dışdaki diğer halkalar (çizildikleri) sırayla (i) bireysellik mevkiini, (ii) *sanskaraları* veya ifade edilmemiş arzuları, (iii) aklı, (iv) mental bedenin hissedilen arzularını, (v) (arzuların kısmen ifade bulduğu) sübtil bedeni, ve (vi) (arzuların tamamen ifade bulduğu) madde bedeni temsil eder. Bilincin ilk halkası hariç, ruhun en içteki halkalarının etrafındaki tüm halkalar, bilincin katmanlarıdırlar. Bu katmanlardan en dışta olanı ve onun yanındaki sırasıyla madde ve sübtil bedenleri temsil ederken bilincin etrafındaki diğer dört katman bir mental bedenin dört işlevini temsil eder. Mental bedenin bu dört işlevinden ikisi (yani hissedilen arzular ve akıl) genellikle zihne; ve diğer ikisi (yani *sanskaralar* veya ifade bulmamış arzular ve bireysellik mevkii) ego'ya dahil edilirler. Dolayısıyla insan aşamasında ruh, bilinciyle birlikte, **üç bedeni** ancak (madde beden olarak bilinen madde katman da dahil olmak üzere) **altı katmanı** vardır.

(Tekrardoğumlardan sonra) insan ruhu idrak sürecini başlattığında akıl yerini, birinciden üçüncü seviyeye kadar geçen sürede ifadesini bulduğu ilham ile değiştirir; dördüncüden altıncı seviyeye kadar bu ilham aydınlanmaya dönüştürülür.

Renkli halkalar veya eşmerkezli daireler, tasarrufundaki tüm vasıtalarla Tanrı-müdrik bir kişinin ruhunu temsil eder. Bu diyagramla ilgili olarak şu noktalar dikkatle not edilmelidir: (i) Dıştaki üç halka sırasıyla madde, sübtil ve mental bedenleri temsil eder. Bu bedenlerin tümünü sıradan insanoğlunda da buluruz. (ii) Tanrı-müdrik kişide evrensel

---

[115] Önemleri için Çizim X'a bakınız.

[116] Bununla beraber gaz veya taş veya bitki formlarında ruh, **bilinçsiz de olsa**, kendisini en-sonlu sübtil ve en-sonlu mental form ile özdeşleştirir.[bölüm 4'e bakınız]

İLAHİ TEMA

MEHER BABA
17 MAYIS 1943

ÇİZİM X

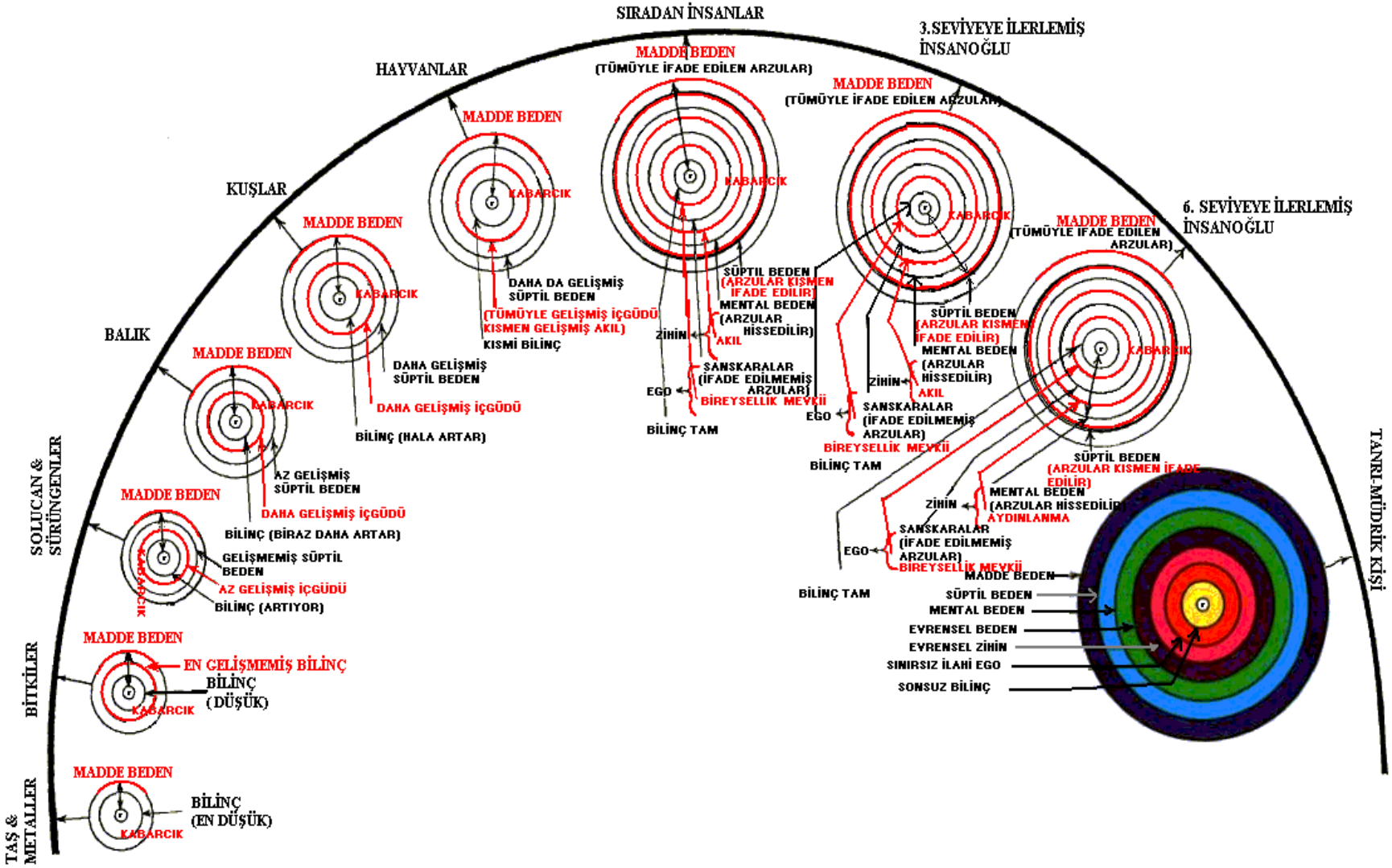

beden ya da *mahakarana* olarak bilinen ve evrensel zihnin mekanı olan yeni bir ruhsal beden ortaya çıkar. Suyun bir kabın içinde olması gibi, evrensel zihnin evrensel bedenin içinde olduğu söylenebilir. Bu nedenle, evrensel beden ve evrensel zihin farklı iki daire tarafından temsil edilseler de birbirlerinden ayrılamazlar. (Üstat'ın, evrensel bedeni yoluyla çalışan evrensel zihni, Yaratılış'daki tüm bireysel ruhların mental bedenleriyle doğrudan ilişkidedir; ve bu mental bedenler yoluyla mental, sübtil ve madde alemlerde istediği değişiklikleri yapabilir. Üstat sıradan insanlar gibi mental bedene sahip olsa da her zaman yanlızca evrensel zihni aracılığıyla çalışır.) (iii) Üstat'ın ruhunda insan aşamasının sınırlı egosu sınırsız Ego'ya dönüştürülmüştür yani ayrılık hissi ve dar bireysellik sınırsız, bölünmez ve herşeyi-kapsayan varoluş idraki ile değiştirilmiştir. (iv) Üstat'ın ruhu sonsuz bilinçle donatılmıştır. İnsan aşamasında tam bilinç, *sanskaraların* sınırlamasının etkisi altında olduğundan ruhun sonsuzluğunu göstermez veya ifade etmez; ancak Tanrı-müdrik kişide bu tam bilinç hiçbir *sanskara* ile sınırlı değildir ve bu nedenle ruhun sonsuzluğunu gösterir veya ifade eder.

15 Meher Baba Tarafından Tanımlanan Beş Küre (64)

Meher Baba şu beş kürenin varlığını söyler: (1) madde, (2) sübtil, (3) mental , (4) birleşik, (5) Gerçek. İlk dördü göreceli varoluşları içerir ve beşincisi bir ve tek Gerçek Varoluş'dan meydana gelmiştir.

Konu sıradan insan deneyiminin ötesinde olduğu zaman detay sorunu en önemli şeydir. Bir yandan daha fazla detay kişinin kafasını daha da karıştırırken, daha az detay daha az açıklık getirir. Bu farklı bakış açısı ve farklı bağlamlarda kullanılan türlü terim ve ifadenin ortaya çıkışına neden olur. Öncelikle deneyimin olmadığı durumda aynı şeyin tasviri çelişkili görülebilir. Ancak göreceli deneyimlerin veya Gerçek'in nihai idrakinin ışığında bu çelişkinin aynı tek Gerçek'in tamamlayıcı ifadesi olduğu ortaya çıkar. Beş kürenin temelini oluşturan gerçekler ve gerçeklerin gerçeği bunu tasdik edecektir.

Birincisi, madde küre, varlığı tümüyle sübtile bağlı olmasına rağmen, sübtilden bir çok özellik bakımından belirgin şekilde farklıdır. Madde küre sayısız dünya, güneş, ay, yıldız aslında en kabasından en incesine madde olan herşeyden oluşur. Madde küredeki bazı dünyalar yanlızca mineral ve bitki örtüsünü içerir; bazıları bedenlenmiş varlıkları da kapsar ve bazılarında insanoğulları da vardır. Madde kürede en önemli nokta bizim dünyamızdır (Yeryüzü). Burada maddenin az ya da çok bilincinde olan diğer tüm varlıkların arasında insan tam bilinçle, tüm madde alemlerin varlıklarından daha üstündür.[117] Ancak **buradaki** insan sübtilde uyanana kadar, burada ele alınan ruhsal konularda okuyup düşünse dahi, tam bilinci tamamen maddeyle meşgul kalır.

İkincisi, sübtil küre, enerji küresidir ve her ne kadar yedi bölüme ayrılmışsa da aslında kendisi tek bir alemdir. Varlığı mental küreye tabidir ancak madde alemden

[117] Bu, ruhsal olarak madde kürenin tüm insanlarından üstün anlamına da gelir. Meher Baba madde kürede insanoğlu tarafından ikamet edilen üç dünyadan bizimkisinin (Yeryüzü'nün) ruhsal olarak en yüksek yer olduğunu anlatır. Bu Dünya üzerindeki insanın kişiliğinde eşit derecede kafa ve kalbe (%50 kafa ve %50 kalp) sahip olduğunu, diğer iki dünyadaki insanın sırasıyla %100 kafa, %75 kafa ve %25 kalp sahibi olduğunu açıklar. Tekrardoğumlar rotasındaki insan bu üç dünyadan birinde doğar ancak nihai olarak Tanrı'yı idrak etmek olan ilahi kaderini tamamlamak için bu dünya üzerinde form almalı ve tekrar doğmalıdır. Dünya Yol'daki en son ve en yakın basamaktır. Diğer iki dünya ikamet bakımından Dünya'ya çok yakındır. Üzerinde hayat olan toplam 18,000 tane dünya vardır ancak bu iki dünya ve bizim gezegenimiz insan hayatı örneğinde birbirine benzer.

tümüyle bağımsızdır. Uzay ve zaman anlamında, sayısız güneş, gezegen ve dünyayı içeren sonsuz evreni ile madde kürenin alanı sübtil küre ile karşılaştırıldığında bir noktadan başka birşey değildir.

Yedi seviyeden (*makam* veya *sthans*) oluşan Öz-idraki'nin yolu, Sufilerin *rah-ı tarikati* ve Vedantistler'in *adhyatmic margası* maddenin birinci küresi ile Gerçek küre olan beşinci arasındaki bir ve tek köprüdür. Yolun sübtilde, ikinci kürede, ilk üç seviyesi bulunur.

Enerjisi, melekleri ve hepsinden öte, insanın kısmi ve tam sübtil-bilinci (madde **içinde**, **maddeden** kısmen veya tamamen serbest kalmış insan bilinci) yoluyla sübtil küre madde kürenin kendisine nüfuz ederken güneşleri, yıldızları, gezegenleri, aslında madde küre içindeki herşey ve dünyalardaki varlıklarıyla sonsuz uzaya da nüfuz eder.

Sübtil görüş, ses, duygu ve güçlerin çeşitlilik ve yoğunluklarının, maddenin sınırları ve madde limitlerle çevrilmiş olan insan bilinci içinde sınırlı hale gelen enerji hariç, madde küreyle benzerliği yoktur.

Üçüncü küre, mental, kürelerin küresidir. Kesinlikle sübtil ve madde kürenin her ikisinden de bağımsızdır ve İlahiyat tarafından bağımsız şekilde desteklenir. Mental küre bireysel, kollektif ve evrensel Zihin'in hakiki ikametgahıdır. Zihin, sübtil ve madde alemleri baştan başa yaptığı gibi, kendi küresini kaplar.

Bu Zihin küresi akıl, içgüdü, içgörü ve aydınlanmayı içeren herşeyi kapsar. Burada Yol'un daha üst katları olan beşinci ve altıncı seviyeler de kapsanır. Dördüncü seviye, sübtil küredeki üçüncü seviye ile mental küredeki beşinci seviye arasındaki bir kavşaktan başka birşey değildir.

Bununla beraber, mental küre, ebedi ve ezeli "Ben Tanrı'yım" hali içerisinde kendisinin bilincindeki kendi Gerçek'i hariç hiçbir şey ulaşamayacağından, Gerçek Küresi'ne temas etmez ve edemez.

Dördüncüsü, karma küre, en çok konuşulan ancak en az anlaşılmış olandır. Yirmibir alt-küreden oluşur ve böyle olunca hem bir küre hem de değildir.

Yirmibir bağlantı, madde ve sübtil küreler arasındaki yedi alt-madde ve alt-sübtil, sübtil ve mental küreler arasındaki yedi alt-sübtil ve alt-mental ve mental küre ile Gerçek Küresi arasındaki yedi alt-mental ve alt-yukarımental küre ile yapılır.

Bu karma kürenin tuhaf doğası ve konumu aşağıdaki tablolar yoluyla daha kolay anlaşılabilir:

Tablo I

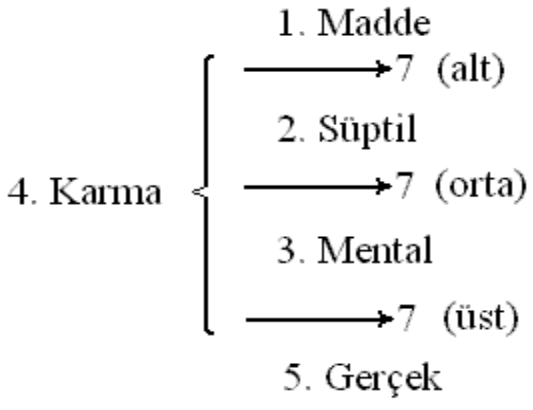

Tablo II

1. Madde Küre (İlk Küre)

   4. Karma Kürenin (Dördüncü Küre)'nin
      Yedi **daha alt** alt-küresi.

2. Sübtil Küre (İkinci Küre)

   4. Karma Kürenin (Dördüncü Küre)'nin
      Yedi **orta** alt-küresi.

3. Mental Küre (Üçüncü Küre)

   4. Karma Kürenin (Dördüncü Küre)'nin
      Yedi **daha üst** alt-küresi.

5 . Gerçek Küre (Beşinci Küre).

Yedi alt küre ruhsal olarak madde küreden daha yüksektir ve maddeyle temas halindedir buna karşılık yedi daha yüksek alt-küre ne ruhsal olarak mental küreden daha yüksektir ne de birazdan açıklanacak detaylardaki gibi Gerçek Küresi'yle temas halindedir.

Bir yandan, Tanrı ve insan arasındaki tek köprü olan Yol sübtil ve mental kürelerden geçerken diğer yandan yedi daha alt ve yedi daha üst alt-kürelerin aralarındaki gibi bu iki kürede sayısız şey ve varlık vardır ve bu şey ve varlıklar doğrudan veya dolaylı olarak Yol için hayatidir.

Daha alt yediden orta yedi alt-küreye, sübtil küre de dahil, diğer şeylerin yanında bedensiz ruhların (canlar) ve bedenlenmemiş ruhların (melekler) mekanları vardır. Yedi ortadan yedi daha üst alt-kürede, mental küre de dahil olarak, diğer birçok şeyin yanında başmeleklerin mekanları bulunur.

Canlar (bedensiz ruhlar) iyi veya kötü olsunlar, haz ve ızdırap hallerini deneyimledikten önce ve sonra, çoğunlukla cennet ve cehennem[118] diye bilinen "bekleme hali" içinde kalmak zorundadırlar.

Melekler (bedenlenmemiş ruhlar) Tanrı'nın iradesi için sadece birer otomattır ve Tanrı tarafından arzu veya teşvik edilmeyen hiçbir şey yapmazlar. Bu istekler herşeyi kapsayan ilahi güç ve etkinliğin sadece bir ifadesidir. Kısacası melekler saftır ve fiziksel bedenlenme nedeniyle kirlenmemişlerdir. Böylece onların bilinci maddenin ötesine uzanmayan (Yola henüz girmemiş anlamında) insandan daha üstündürler. Paradoksal olarak, daha alt seviyede olup maddesel bedenlenme ile kirlenmeyi başarmış insan aslında içinde saklı olan potansiyel güç açısından daha üstündür. Kusurlarını, sınırlarını ve zayıflıklarını deneyimleyerek, başmeleklerin dahi erişebilirliğinin çok ötesindeki kendi gerçek gücünü ve saflığını potansiyel olarak idrak etmeye hazırdır.

[118] Bakınız Ekler Bölümü Ek-37

Başmelekler Tanrı'nın esas sınırlı yaşamı sınırsız bir ölçekte ilahi yaratış, esirgeme ve yok etme sıfatları için ve sınırsız Bilgiyi sınırlı bir ölçekte nakletmek için araçtırlar. Başmelekler daima keyif alan, asla ızdırap çekmeyen varlıklardır.

Başmeleklerin mekanı, dördüncünün alt-mentalüstü küresi, burada tartışılan karma küre üçüncüden –mental küreden- sonra gelir ve beşinciye, Gerçek Küresi'ne en yakın konumdadır. Bu hakikattir ancak tüm hakikat bu değildir; Gerçek Küresi'ne olan yakınlığına rağmen temas edemez. Bir Başmelek en yüksek alt-mentalüstü küreden asla Tanrı'yı göremez halbuki mental kürede, üçüncünün altıncı seviyesinde olan insan Tanrı'yı yüz yüze, heryerde ve herşeyde görebilir ve görür. Son alt-mentalüstü kürenin son noktası Sufilerin *sadret-ül mıntıkar* (son sınır) diye adlandırdığı yerdir; bunun ötesine Müslümanların da genel ve haklı olarak inandıkları gibi Başmelek Cebrail dahi gidemez.

Yanlızca insan, tüm dört kürenin aslında var olmayan göreceli varoluşunun nihai yedi bağlantısının üzerinden kendi gerçeğine, beşinci Gerçek Küresi'ne sıçrayacaktır (çünkü bunu yanlızca insan yapabilir). Kısacası melekler insanın erişebileceği Gerçek'e ulaşabilmek için mutlaka melek olmayı sona erdirmeli ve insan olmalıdırlar. Ve insan, insan olmayı sona erdirip "Ben Tanrı'yım" haline girdiğinde, melek ve başmeleklerin şu veya bu anlamda kendi nitelikleri olduğunu idrak eder.

Nihayet dördüncü –karma- kürenin daha yüksek yedi alt-küresinin çözülmesi *kıyamet* veya *mahapralaya* adı verilen fenomendir ve bu olduğunda Yaratılış'ın namevcut varoluşu tüm küre ve alt-küreleri ile, tezahür etmiş bir ağaç gibi, varolmayan na-mevcudiyetin tezahür etmemiş tohum formuna, sonsuzluğun bir sonraki anında tekrar yeniden tezahür etmek için geri çekilir.

Dördüncü karma küre genel olarak aşağıdaki gibi ilk üç küreye dahil edilir:

1. Madde küre artı dördüncünün bir kısmı olan karma küre Sufilerin *alem-i nasutu* ve Vedantistlerin *anna bhuvanı*dır.
2. Sübtil küre artı dördüncünün bir kısmı olan karma küre Sufilerin *alme-i melakut* ve Vedantistlerin *pran bhuvanı*dır.
3. Mental küre artı karma küre olan dördüncünün bir kısmı Sufilerin *alem-i ceberrut* ve Vedantistlerin *mano bhuvanı*dır.

Sonuncusu (dördüncüsü de dahil olarak) üç küre toplu olarak *tribhuvan* (üç küre) olarak da adlandırılır ve Sufiler onları toplu olarak, bir yandan madde öbür yanda sübtil ve mental (karma küre dahil) anlamında, *dü alem* (iki küre) adını verirler.

Beşinci, Gerçek Küresi de basit kelimelerle, göreceli varoluşun her dört küresinin doğasında farklı derecelerde olan ikiliğin her türlü iz ve lekesinden tamamen kurtulmuş tam insan bilinci anlamındaki, Yol'un tam super-bilinç seviyesi olan yedinci seviyesindedir. Beşinci küre ya da yedinci seviyenin, ne bir küre ne de bir seviye olmadığını, ama Tanrı'nın – insaniyet tarafından *Allah, Paramatma, Herşeye* Kadir Tanrı, *Yezdan* vs olarak adlandırılan, ta Kendisi'nin Gerçek'i olduğunu söylemek yanlış olmaz. Aynı tek Tanrı'nın, **olan**dan "Ben Tanrı'yım"a ve "Ben Tanrı'yım"dan "Ben herşeyim"e kadar farklı halleriyle ilgili olarak Gerçek Küresi'nin farklı aşamaları ve özellikleri için Sufilerin, *alem-i hahut* ve *alem-i lahut* veya *vidnyan bhumika* ve *vidnyan* gibi değişik terimler vardır.

16 İnanç ve Bilgi Tipleri (65)

Sufilere göre ruhsal hayat dört aşamadan oluşur ve insanın tüm özellikleri ile dünya üzerindeki hayatı Tanrı-idrakine kılavuzluk eden, daima gözler önüne serilen bilgi ve aydınlanma diyarı için bilinçli veya bilinçsiz hazırlıktan başka birşey değildir. Bu dört aşama *şeriat (dharma shastra), tarikat (adhyatma marga), hakikat* (Tanrı-idraki veya *aikya)* ve *marifet-i hakikat* (Ruhsal Bilgi veya *satyanubhuti)*'dir.

İmam Muhammed Gazali bu dört aşamayı dört bileşeni olan bir ceviz ile karşılaştırır: dış kabuk, iç kabuk, meyve ve içindeki yağ. Benzetmeyi daha belirgin hale getirmek için *şeriatın* dış kabuk, *tarikatın* iç kabuk, *hakikatin* meyve ve *marifet-i hakikatin* yağı olduğunu söyleyebiliriz.

Aday bu dört aşama boyunca ilerlerken Gerçek'le ilgili sürekli artan bir katiyet elde eder. Sufilere göre bu süregelen katiyetler şöyledir:

1. *İlme'l yakin*
2a. *Yakin-el yakin*
2b. *Ayne'l yakin*
3. *Hakka'l yakin*
4. *Urf-el yakin*

1. ***İlme'l yakinlik*** veya entellektüel katiyet (inanç) kaya gibi sağlam iman ile elde edilir.

2a. ***Yakin-el yakin*** veya Tanrı farkındalığı yoluyla algısal katiyet iç duygulardan, vizyonlardan veya Yol'daki ruhsal deneyimlerden elde edilir. Bu ruhun birinciden beşinci seviyeye kadar olan inancıdır.

2b. ***Ayne'l yakin*** veya görsel katiyet (yani görme ile iman) esasında Tanrı'yı her yerde ve sürekli olarak görme deneyimidir; bu *antar drishtidir.*

3. ***Hakka'l yakin*** veya İdrak katiyeti (yani asıl deneyim ile inanç) ruh tarafından ruhsal yolculuğun *hakikat* olan yedinci seviyesinde elde edilir. Burada ruh kendisini kendisi yoluyla idrak eder. Bu hal *aikya* (Tanrı ile birlik)'dir.

4. ***Urf-el yakin*** veya Ruhsal Bilgi katiyeti, insanın içindeki, Tanrı hayatını süren, Öz'ün ve evrenin tüm sırlarını bilen ilahiyatın mükemmelliğiyle ilgilidir. Burada konu edilen yetenek, tüm ilahi ince farkları görebilme makamı olan evrensel zihindir (*sarvabhaumic manas* veya *akl-ı kul)*.

Bu katiyetleri biraz daha açıklayabilmek için bir adamın aracın içinde süt olduğunu bildiğini varsayalım. Bu bilgi hakkında akıl ve içgüdüsel algı yoluyla kesin inanç sahibi olmak *ilme'l yakin* ve y*akin-el yakinliktir*. Entellektüel ve içgüdüsel katiyet onu tatmin etmez ve sütü kendi gözleriyle görmek için araca bakma zahmetine katlanır ve böylece gerçek ile kendi entellektüel ve içgüdüsel bilgisinin tuttuğuna ikna olursa, bu durumda *ayne'l yakin* olarak bilinen katiyeti deneyimler. Sütü içmek ve tüm niyet ve amacıyla onunla bir olmak ona *Hakka'l yakin* deneyimini kazandırır; ve kendisinde sütü temsil eden şeker, su, yağ, vitamin vs gibi tüm bu ifadelerin bilgisini bulmak ve bunları

ve sütün türlü kullanımlarını diğerlerine detaylı bir şekilde tasfir edebilmek, ilmin veya ruhsal bilginin mutlakiyeti yani *marifet-i hakikat* aşaması olan *urf-el yakindir*.

Bilginin Beş Tipi

Sufilere göre İnsanoğlunu etkileyen beş tip bilgi vardır:

İlki maddesel refahı elde etmekle sınırlı dünya bilgisidir.

İkincisi genellikle sahip olanlar tarafından rakiplerini mantık ve delil silahları ile alt etmek için isteyenler tarafından kullanılan *şeriat* bilgisidir. Bu bilgi yaygın dışsal ilahiyattandır.

Üçüncü bilgi tipi ruhsal Yol ile ilgilidir ve ciddi içsel disiplin kazanmış, toplumda dışsal olanlardan kaçınmış kişilerde bulunur. Bu bilgide ego hala sürmektedir ve iyi ve kötü bilinci ruha hala sıkı sıkıya tutunmuştur. Filozof ve düşünürlerin bilgisi ikinci ve üçüncü tip bilginin sınır çizgisi üzerindendir.

Dördüncü tip bilgi Tanrı – Öz bilgisidir(*hakikat*). Bu bilgiye erişen kişi sahte egonun en ufak bir lekesini taşımaz ve ikiliğin tüm izleri yok olur.

Bilginin beşinci tipi, Meher Baba'nın açıklamalarına göre, Tanrı'nın ve evrenin tam bir bilgisi olan gerçek ruhsal bilgidir – *hakikatın marifeti*. Bu *Resul (Avatar)* ve *Kutb (Sadguru)*'nun sahip olduğu Mükemmelliyet'in bilgisidir.

Bir ruh bilginin tüm değişik aşamalarından geçmedikçe, tasavvufun en yüksek aşaması olan *süluk* (normal bilince dönüş) asla elde edilemez. Tasavvufun bu aşamasına gelme kişiyi mükemmel Sufi (Kusursuz Üstat) yapar. Bazı örneklerde kişinin dördüncü aşamaya, ara aşamaları geçmeden ulaştığı olur ama bunlar oldukça istisnaidir ve yanlızca bir Kusursuz Üstat tarafından yönlendirildiklerinde meydana gelirler.

Meher Baba ruhsal olarak ilerlemiş ruhları beş temel tipe ayırır: Tanrı'yla-birleşmiş (Kusursuz Olan), Tanrı-sarhoşu, Tanrı'da-massedilmiş, Tanrı'yla-sohbet eden, Tanrı-divane. Okuyucuya Baba'nın bu konuya yaklaşımını tasvir eden Dr. William Donkin'in *The Wayfarers* adlı kitabının Kısım I, sayfa 21-37'ye bakması önerilir.

17 *Paramatma* Sonsuzdur ve Herşeydir (71)

Paramatma Sonsuzdur ve Herşeydir.

Tüm *atmalar Paramatma*'nın **içindedir**.

Bazı *atmalar* madde alemi, bazıları sübtil alemi, bazıları mental alemi ve bazıları da *Parmatma'*yı deneyimler.

Bütün *atmalar Paramatma*'nın **içindedir** ve *Paramatma*'nın **içinde** farklı deneyimleri olur. Deneyimleyenler (deneyimciler) ve deneyimlerin kendisi

*Paramatma'*nın **içindedir.** Her ne kadar deneyimler ve deneyimleyiciler *Paramatma'*nın **içinde** olsalar da *Paramatma'*dan değillerdir! Onlar Hiç'tendir.

Paramatma Herşeydir ve Hiçbirşey Herşey'in içindedir.

Bundan dolayı *sharir, pran* ve *manasın* bilincinde olan *atmalar* , Öz'ün bilincinde değillerdir. Diğer bir deyişle, bu *atmalar* Hiç'in bilincindedir ancak Herşey'in bilincinde değillerdir. Bu *atmalar* madde, sübtil ve mental alemi deneyimler ancak *Paramatma*'yı deneyimlemezler. Yani Hiç'i deneyimler, Herşey'i deneyimlemezler. Bu nedenle *Paramatma'*nın **içinde** olan *atmaların* Öz'ün bilincinde olmadığı ve *Paramatma'*yı deneyimlemedikleri ancak Hiç'in bilincinde ve Hiç'den oldukları ve Hiç'i deneyimledikleri söylenebilir.

Bu *atmalar* kendilerini Hiç ile öylesine gerçekçi şekilde özdeşleştirirler ki görünüşte Hiç haline gelirler.

Her varlık kişileşmiş Hiç'tir.

Bütün varlıklar ve eşyalar Herşey'in içindeki Hiç'in kişileşmesidir.

18 Beş Ruhsal Gerçek (89)

1. Sıradan İnsanoğlu	İnsan, insan olarak, kendisini herkeste ve herşeyde görür.
2. Altıncı Seviyedeki *Pir*	İnsan, insan olarak, Tanrı'yı herkeste ve herşeyde görür.
3. Yedinci Seviyedeki *Meczup*	Tanrı, Tanrı olarak, Kendisini herkeste ve herşeyde görür.
4. *Kutb*	Tanrı, insan olarak, Kendisini eşanlı şekilde herkeste ve herşeyde görür.
5. Kurtarıcı	Tanrı, Tanrı ve insan olarak, Kendisini eşanlı şekilde herkeste ve herşeyde görür.

19 Gerçek Doğum ve Gerçek Ölüm (91)

Bir gerçek doğum ve bir gerçek ölüm vardır. Bir kez doğar ve gerçekten bir kez ölürsünüz.

Gerçek doğum nedir?

Bu bir damlanın Gerçek'in okyanusunda doğuşudur. Bir damlanın Gerçek'in okyanusunda doğması ne anlama gelmektedir? Bu sınırlamanın farkındalığını Sınırsız'a sabitleyen, en-sonlu ilk bilinç parıldaması yoluyla bölünmezlikten doğan kişiselleşmenin belirmesidir.

Gerçek ölümle ne denmek istenmektedir?

Tüm sınırlamalardan kurtulan bilinçtir. Tüm sınırlamalardan bağımsız olmak gerçek ölümdür. Bu gerçekten sınırlamaların ölümüdür. Kurtuluştur. Gerçek doğum ile gerçek ölüm arasında sözde doğum ve ölümler diye bir gerçek yoktur.

Doğum ve ölüm diye bilinen ara aşamada gerçekte olagelen bilincin tüm sınırlamalarından kurtulana kadar, bu sınırlamaların dereceli olarak silinmesidir. Nihayi

olarak, tüm sınırlamalardan kurtulan bilinç ebediyyen sınırsız Gerçek'i deneyimler. Bu nedenle önemle vurguluyorum: Tanrı için öl böylece Tanrı olarak yaşarsın.

Önce bir çocuksun. Sonra büyür ve bedeni terk edersin, ancak asla ölmez ve asla doğmazsın. Doğu'da, Vedantistler tekrardoğuma ve kişi Tanrısallığı elde edene kadar bir miktar doğum ve ölüme inanırlar. Müslümanlar tek bir doğum ve tek bir ölüme inanırlar. Hıristiyanlar ve Zerdüştiler aynı inanışa sahiptirler. Hepsi haklıdır. Ancak İsa, Buddha, Muhammed, Zerdüşt hepsi benim gerçek doğum ve gerçek ölümle söylemek istediğim şeyi kastetmişlerdir. Ben bir kere doğar ve bir kere ölürsünüz diyorum.

Tüm sözde doğum ve ölümler sadece uyuma ve uyanışlardır. Uykuyla ölüm arasındaki fark uykudan sonra uyanır ve kendinizi aynı bedende bulursunuz; ancak ölümden sonra farklı bir bedende uyanırsınız. Asla ölmezsiniz. Yanlızca mübarek olanlar ölür ve Tanrı ile bir olurlar.

20 *Fena* ve *Fena Fi'llah* (102)

Fena bilinçsiz Bilinç halidir.

Fena fi'llahda ruh, Tanrı olan Öz hariç hiçbir şeyin bilincinde değildir.

Ruh insan halini kaybetmeden ve *nirvikapla* ilahi halini kazanmadan önce *nirvananın* boşluk halini deneyimlemek zorundadır.

Nirvana sonsuz boşluk, ruhun Gerçek Hiç'in tümüyle bilincinde olduğu bir haldir ve eğer *nirvana* halinde insan bedeni bırakılırsa, kişi Tanrı'nın sonsuz mutluluk hali içerisine geçer.

Bazı durumlarda *nirvanayı* derhal ve kaçınılmaz şekilde, ruhun gerçek Herşey'in tümüyle bilincinde olduğu *nirvikalpa* veya *fena fi'llah* takip eder. *Nirvikalpa* ve *nirvana* birbirlerine öylesine bağlıdır ki herbirinin ilahi amaç olduğu söylenebilir;

sahte hiç = sahte herşey
gerçek Hiç = ne herşey ne hiç
gerçek Herşey = Sonsuz Tanrı.

Sahte hiç sahte herşeye ve gerçek Hiç gerçek Herşeye götürür. Sahte hiç sahte herşeye ve gerçek Hiç gerçek Herşeye bağlıdır. Neticede sahte hiç sahte herşeyde, gerçek Hiç gerçek Herşey'de son bulur. İkilikte (dualite) sahte hiç sahte herşeydir. Birlikte (vahdette) gerçek Hiç ve gerçek Herşey tektir.

Meher Baba aşağıdaki noktaları da belirtmiştir:

1. Gerçek amaç insan formunda Tanrı'yı idrak etmektir; ancak Tanrı-idrakinden önce bedenlerini terk edenlerin (yani *nirvikalpa* halini elde etmeden önce *nirvana* halindeyken bedenlerini terkedenlerin) amacı tekrardoğum döngüsünden kurtulmaktır (*mukti*). Yanlızca sonsuz mutluluğu deneyimlerler.

2. *Nirvikalpa* halini elde eden birinin bireyliği, insan bedenini terk ettikten sonra dahi sonsuz ve sınırsız olarak korunur ve sürekli bir "Ben Tanrı'yım" hali deneyimi söz konusudur. Ancak *muktiyi* (kurtuluşu) elde eden biri "Ben *anand*'ım (sonsuz mululuk)" halini deneyimler; ve bu da onun eşanlı olarak deneyimleyebileceği "Ben sonsuz Güç-Bilgi-Mutluluğum"un sınırsız bireyselliğinin deneyimini kısıtlar.

3. Bir birey Tanrı'yı insan formunda idrak ettiğinde, sonsuz bilgi Tanrı'nın üçlü doğasının en önemli unsurudur. Kişi *nirvana* halindeyken bedenini bırakıp *muktiye* yani amaç olan kurtuluşa ulaşırsa, sonsuz mutluluk deneyiminin önemli bir unsuru olarak baki kalır.

4. *Meczub-u Kamil* sonsuz Bilgi-Güç-Mutluluk'u eşanlı olarak deneyimler ve normal bilince indiğinde yani ikilik-bilincine sahip olduğunda ve daha fazla *Meczubu Kamil* hali içerisinde olmadığında, Bilgi-Güç-Mutluluk'u deneyimlemekle kalmaz aynı zamanda insan bedenindeyken onları kullanır.

21 Sufilerin *Fena* ve *Beka* Anlayışı (106)

Bu Sufilerin *fena* ve *beka* terimlerinden anladıklarının kısa bir incelemesidir. Her seviyenin kendi *fena* ve *bekası* vardır. Seviyelerin *fenasının* yedinci seviyenin *fenası* ile aynı şey olmadığı ve seviyelerin *bekasının* kusursuzluk hali olan *Kutb* halinin *bekası* ile aynı şey olmadığı akılda tutulmalıdır.

Aşağıdakiler Sufi tasavvuf öğretisinin ana karşılaştırma noktalarındandır ve görüleceği gibi tefsirleri daha çok yedinci planla ilgilidir ve terimlerin, elbette ki, deneyüstü uygulaması vardır.

Fena tam olarak silme, yok olma demektir. Kalıcı olmayan bir haldir.

Beka tam olarak kalıcılık demektir ve sonsuza dek süren bir haldir.

Fena Tanrı'ya **doğru** yapılan yolculuğun sonunu belirler.

Beka Tanrı'nın **içinde** yapılan yolculuğun başlangıcını belirler.

Fena bir nitelik olarak düşünülmemelidir; şekerin suyun içinde erimesi gibi birşey değildir. Hucviri'ye göre özün yok olmasını ifade etmez.

Beka Tanrı'nın özü gibi, daha önce na-mevcut olmayan, daha sonra na-mevcut olmayacak olanı temsil eder.

Fena, *zahir*(diğer, yani dualite –ikilik) kavramının yok olmasıdır.

Beka kişinin *zahirin* yok olmasından sonra kazandığı Tanrı bilgisidir.

Mahmud Şebisteri'nin *Gülşen-i Raz*'da yazdığı gibi *fena*, ebedi hayata (*beka*) ruhsal uyanışla sonuçlanan, kişisel arzunun ve egonun tutkusunun ölümüdür. Aynı zamanda insanın gerçeğini (Tanrı) ondan gizleyen sahte egonun (*hudi*) unutulması demektir. Özün yok olması bir adayın başına gelirse, bu bir aksaklıktır. En yüksek hal yok olmanın yok olmasıdır.

Fena iki türlüdür, zahiri ve batıni:

Zahiri *fena*. Bu amellerin ve ilahi amellerin görkeminin *fenasıdır*. Bu *fenanın* sahibi ilahi amellere öyle dalmıştır ki, Tanrı'nın istek ve arzusu dışında kendisinden ve herşeyden bihaberdir. Bazı kutsal adaylar, fiziksel ihtiyaçlara tamamen kayıtsız kaldıkları bu nedenle de Tanrı'nın onlara bakacak birisini atadığı bu kutsal *makama* ulaşmışlardır.

Batıni *fena*. Bu *zattaki* (Gerçek) kalitelerin *fenasıdır.* Tanrı'nın sıfatlarının ifşasındaki *halin* (deneyimin) sahibi bazen kendi niteliklerinin *fenasına* ve bazen etkilerin (asar – eserlerin) tezahürüne ve Tanrı'nın görkemine (*tecelli*) dalar.

Zahiri *fena* gönül efendilerinin ve *halin* kılavuzlarının bir parçasıdır.

Batıni *fena, halin* tesirlerinden fazlasıyla etkilenip gönül perdesini yırtan yüce kişiler için tuhaftır; ve gönül insanları toplumundan gönülleri dönüştürücü toplumuna (Tanrı) katılmışlardır.

Zahiri *fena* ile *beka* ilişkisi şöyledir: arzu *fenasından* ve isteğinden sonra Tanrı köleyi arzu ve isteğin efendisi yapar ve ona kılavuz dizginlerini verir.

Batıni *fena* ile *beka* ilişkisi şöyledir: ruh ne Yaratılış'ın peçesi Tanrı, ne de Tanrı'nın peçesi Yaratılış olur. *Fenada* Tanrı Yaratılış'ın peçesidir ve *fena* haline ulaşmamış olanlar için Yaratılış Tanrı'nın peçesidir.

22 Bilincin İçedönüşü (108)

Meher Baba'nın ilave yorumları:

"İlk insan formu kazanıldığında eksiksiz olan tam bilinç, seviyeler boyunca aşamalı olarak geri çekilir. Bilincin bu içedönüşü (bilinç zaten eksiksizdir) ilk defa sertleşmiş izlenimler inceldiğinde başlar. Dolayısıyla bilinç ilk seviyeyi deneyimler. İzlenimler giderek inceldikçe bilinç daha fazla geri çekilir (içedöner) ve ikinci seviyeyi deneyimler ve bu yedinci seviyeye ulaşılıncaya kadar sürer.

"Bilincin geri çekilmesi, en başta eksiksiz olan bilincin madde izlenimlere odaklanmış olması ve Öz'e odaklanmadan çok uzaklarda olduğu anlamına gelir. Daha sonra içedönüş sürecinde, izlenimler aşamalı olarak daha da inceldiklerinden, bilinç de ilgi odağını eşzamanlı olarak, karşıtların türlü deneyimlerinin yardımıyla Öz'e doğru değiştirir. Yedinci seviyede bilinç artık izlenimlerin etkisi altında değildir ve bu doğal olarak bilincin Öz'üne odaklanması sonucunu doğurur. Bu da, tüm izlenimler kaybolduğundan bilincin kendisini Öz ile özdeşleştirmesi anlamını taşır."

23 Beş Cebirsel Tanımlama (109)

1. TANRI = Sonsuz Varoluş + Sonsuz Bilgi + Sonsuz Mutluluk - Bilinçsizlik
   = *sat* + *chit* + *anand* - bilinçsizlik
   = *satchitanand* - bilinçsizlik

2. Kusursuz Üstat = *Kutb* = *Sadguru*
   = Sonsuz Varoluş + Sonsuz Bilgi + Sonsuz Mutluluk + Bilinç
   = sonsuz olmanın ve sonlunun eşzamanlı olarak bilincinde.

3. Kurtarıcı= Kusursuz İnsan= *İnsan-ı Kamil*= *Puratan Purush*= Buddha= *Sahib-i Zaman*= *Resul*= *Avatar*=Yaşayan İsa
   = Sonsuz Varoluş + Sonsuz Bilgi + Sonsuz Mutluluk + Bilinç
   = sonsuz olmanın ve sonlu olmanın eşzamanlı olarak bilincinde.

4. Adam
veya
jiv-atma } =Beden+Enerji+Akıl+Bilinç+Ruh
veya
insan

5. *Meczub-u Kamil* = İlahi "Ben"
= İlahi Bilinç - sonlu bilinç

24 *Mukti* veya Kurtuluşun Dört Tipi (110)

Kusursuzluğun farklı tiplerini tasvir etmek için bazı iyi bilinen terimlerden burada kısaca bahsedilmiştir böylece araştırıcı onları Tanrı-idraki konusunun çerçevesine oturtabilir. Bu tip kusursuzlukları tanımlarken tam olarak "kurtuluş" anlamındaki kilit kelime olan *mukti* burada dört tür kurtuluşu tasvir etmek için kullanılmıştır.

Aşağıdaki tabloda ruhun dört tür kurtuluşu (*mukti*) yedinci seviyeye aittir.

1. Sıradan *mukti* (Sıradan *moksha*)
2. *Videh mukti*
3. *Jivanmukti*
4. *Param mukti*

1. **Sıradan mukti** (*najat*) yanlızca Tanrı-korkusuna, Gerçek-sevgisine sahip iyi ruhlardan birinin ölümüyle ulaşılır; ve bu *mukti* genellikle ruh bedeni terkettikten üç ila beş gün içerisinde gelir. Bu *mukti* bendensiz elde edildiğinden bireysel ruh yanlızca mutluluğun (*anand*) tadını çıkarır; her ne kadar güç ve bilgi orada olsa da böylesi bir *Mukta* onları deneyimleyemez. Böyle özgür bir ruh yanlızca Birlik'in mutluluğunun bilincindedir ve onun için artık Yaratılış mevcut değildir bu nedenle de sürekli doğum ve ölüm döngüsüne bir son verir.

Nirvikalpa samadhi sıradan *mukti* veya *moksha* hali ile karıştırılmamalıdır. Bir ruh *mukti* haline ulaşacaksa bunu fiziksel bedenin ölümünden **sonra** olur. Böyle bir ruh Tanrı'ya ulaşır ancak bu yanlızca ölümden sonra meydana gelir. Dolayısıyla sıradan *mukti* ile *nırvikalpa samadhi* arasında önemli fark vardır çünkü ikincisi, ruh bedenini alıkoyarken deneyimlenir dolayısıyla *Videh Mukta* haline gelir.

2. Bazı Tanrı-müdrik, ***Videh Mukta*** olarak bilinen ruhlar, idrake erdikten sonra üç veya dört gün bedenlerini alıkoyarlar. Bilinçleri tümüyle kendi Gerçek Özleri (Tanrı) ile birleşir ve bu nedenle de bedenlerinin veya Yaratılış'ın bilincinde değildirler. Sürekli olarak Tanrı'nın, kendi özleri'nin sonsuz mutluluk, güç ve bilgisini deneyimler ancak bunları bilinçli şekilde Yaratılış'da veya başkalarını özgür kılmada kullanamazlar. Bununla beraber yeryüzünde kaldıkları bir kaç gün boyunca varlıkları Tanrı'nın sonsuz güç, bilgi ve mutluluğunun ışıma merkezi haline gelir; ve onlarla yakınlık kuranlar,

onlara hizmet edenler ve taparcasına sevenler çok büyük yararlar sağlarlar. Diğer bir kısmı bedenlerini , "*prarabdha"*larının momentumuna göre yıllarca alıkoyarlar. *Videh Mukta, Brahmi Bhoot* veya Sufilerin *Meczub-u Kamil'*idir ve Tanrı'nın üçlü doğasını –sat-chit-anand- kendiliğinden deneyimler.

3. *Turiya avastha'* daki (*fena ma-al beka)* ***Jivanmukta*** (*Azad-ı Mutlak)* Tüm-Mutluluk, Tüm-Bilgi ve Tüm-Güç'ün tadını çıkarır ve bilinci "Ben Tanrı'yım" halininki ve aynı zamanda –madde, sübtil ve mental, üç küreninkidir; ancak herhangi bir görevi olmadığından mutluluk, bilgi ve gücü başkaları için kullanmaz.

4. Kusursuz Üstat olarak bilinen ***Param Mukta***, Kutb veya *Sadguru* Tanrı idrakinden sonra normal bilince geri döner ve eşanlı olarak "Ben Tanrı'yım hali ve üç göreceli varoluş ile bunların ilgili kürelerinin bilincindedir. Tüm-Güç, Tüm-Bilgi ve Tüm-Mutluluk'un keyfini çıkarmakla kalmaz onları varoluşun tüm seviyelerinde evrensel zihin ve evrensel beden yoluyla kullanır.

Böyle *Param Mukta*'lar kendilerinin, Tanrı olarak hem tezahür etmiş hem de etmemiş özellikleriyle, bilincindedirler. Kendilerini hem değişmez ilahi cevher (*zat*) ve sonsuz türlü tezahürler (*sıfat*) olarak bilirler. Kendilerini Yaratılış'tan ayrı Tanrı olarak, Yaratıcı Tanrı, Esirgeyen Tanrı ve Yok eden Tanrı, ve Yaratılış'ın sınırlamalarını kabul eden ve onların üzerinde olan Tanrı olarak deneyimlerler. Bu, böyle birinin "Tanrı'nın Başlıca On Hali" bölümünün başındaki grafikte gösterilen Tanrı'nın on halinin herbirinin bilincinde olduğu anlamını taşır.

Param Mukta sürekli olarak mutlak huzur ve Tanrı'nın üçlü doğasının *–sat-chit-anand* mükemmelliğini deneyimler ve kullanır. İlahi Yaratılış oyununun tümüyle keyfini çıkarır ve azabını çeker. Herşeyde kendini Tanrı olarak bilir ve bu nedenle de herkese ruhsal olarak yardım edebilme yeteneği vardır ve diğer ruhların *Mukta'* nın dört türünden herhangi birinde Tanrı'yı idrak etmelerini sağlayabilir. Gerçekten de özel anlamda insaniyetin, genel anlamda da Yaratılış'ın yardımcısıdır.

25 Dört Tip *Mukti*'nin Özeti (110)

Meher Baba dört tip *muktiyi* aşağıdaki şekilde özetler:

Mukti Tipi	**Bilinç**	**İkilikte Görev**
Sıradan *Mukti*	Yanlızca anand (mutluluk);"Ben Tanrı'yım"ın veya ikilik bilinci yoktur	Yok
Videh Mukti	İkilik bilinci olmakzısın "Ben Tanrı'yım" (sat-chit-anand veya Bilgi, Güç, ve Mutluluk)	Yok
Jivanmukti	İkilik bilinci ile "Ben Tanrı'yım" (sat-chit-anand)	Yok
Param Mukti	İkilik ve faaliyet halindeki tanrısalllık ile eşzamanlı olarak "Ben Tanrı'yım" (sat-chit-anand)	Var

Eklerin sonundaki tabloya da bakınız.

26 Kusursuzluğun İşaretleri (113)

Kendisine bir müridin, Kusursuz Üstat'ı tanımanın şaşmaz metodunu sormasına cevaben Meher Baba şöyle demiştir:
"Sıradan bir insan altıncı seviyeye kadar ruhsal becerinin farklı aşamalarının arasında tatmin edici bir ayrım yapamayabilir. Böyle ruhların ilerlemiş olduklarını bilebilir ancak gelişmelerinin kapsamını bilemeyebilir. Ancak Gerçek'in samimi ve ciddi bir arayıcısı ruhsal olarak kusursuz biriyle temas ettiğinde, içsel ruhsal kusursuzlukla ayrılmaz şekilde ilişkili bazı dışsal işaretler gözlemleyecektir.

"En önemli işaretler üç tanedir: ilkin, Kusursuzluk yanlızca 'Tanrı ile Birlik' değil ancak 'herşeyde Birlik'in sürekli ve kesintisiz deneyimidir. Bir Kusursuz Üstat devamlı şekilde ve kesintisiz olarak Kendi Öz'ünü, herşeydeki Öz olarak deneyimler ve idrak eder. Bu içsel deneyim kendisini, kişinin tüm Yaratılış'a karşı hissettiği veya ifade ettiği aşkın kendiselliğinde, objektif olarak tezahür ettirir. Onun için hiçbirşey çekici veya itici değildir. İyi ve kötü, aziz ve günahkar, güzellikler çirkinlik, erdem ve ahmaklık, sağlık ve hastalık – hepsi kendi tezahürünün şekilleridir. Bedenlenmiş Kusursuzluk yaşayan herhangi bir canlıyı sevdiğinde, bağrına bastığında veya beslediğinde sanki kendi Öz'ünü seviyormuş, bağrına basıyormuş ve besliyormuş gibi hisseder ve zevk alır. Bu aşamada 'başkalık'dan eser kalmaz.

"İkinci işaret Kusursuzluğun yakın çevresine yaydığı mutluluk atmosferidir, öyle bir atmosfer ki onun arayışındaki bir yabancı hissetmeden edemez. Bir Kusursuz Üstat yanlızca sonsuz mutluluğun tadını çıkarmakla kalmaz aynı zamanda evrensel ızdırabı da deneyimler. Bununla birlikte ızdırabın keskinliği karşı konulmaz mutluluk hissi ile etkisizleştirilir veya azaltılır. Bundan dolayı her tür ızdırap ve eziyet karşısında dışarıdan Kusursuzluk'un yüzünde mutluluk dolu bir sükunet görünebilir.

"Kusursuzluğun üçüncü işareti, kendisini insaniyetin herhangi bir seviyesine uyarlama gücüdür. Hükümdarlığa da avamlığa da kayıtsız kalır. Çok doğal bir şekilde fakirlerle mütevazi, zenginlerle müsrif, krallarla onlara layık, öğrenenle erdemli, cahil ve bilgisizlerle basit olabilir. Bir öğretmenin yeni başlayanlara ve mezun olacaklara değişik yollarla İngilizce öğretmesi gibi Kusursuz Üstat da kendisini, ruhsal olarak yükseltmek istediklerinin seviyesine uyarlar."

Ghaus Ali Şah Kalander bir seferinde ruhsal kusursuzluk (*fakiri*) üzerine konuşurken "Kusursuzluk'u bir müride vermek bir anlık bir şeydir. Kulağa söylenen bir kelime bir adamı sonlu halden sonsuzluğa yükseltmeye yeter ve böyle bir değişim dualara veya oruçlara bağlı değildir." demiştir.

Mevlana Rumi şöyle demişti:
"İlahi Lütuf yetenek, koşullarıyla sınırlı değildir.
Aslında yetenek, İlahi Lütuf ile koşulludur."

Bunu duyan bir mürid "Efendim, madem idrak elde edilmesi o kadar kolay neden o zaman müridler daima o kadar uzun deneme ve güçlüklere katlanıyorlar?" diye sorunca cevap olarak Ghaus Ali Şah şu anekdotu nakletti:

"Adamın biri yılların tozu ve pası ile kaplı iki teknesini temizletmeye karar vermiş. Teknenin birini kendisine temizlemeyi kırk günde yapacağı sözünü veren bir profesyonele vermiş diğerini ise işi bir günde yapacağını taahhüt eden birine. Profesyonel tekne üzerinde bilimsel şekilde çalışmaya başlamış. Onu kırk gün boyunca bir çok farklı

süreçten geçirmiş ve tekneyi gıcır gıcır yapmakla kalmamış kullanıma uygun hale de getirmiş.

"İşi bir günde bitirme sözü veren ikinci adam tekneyi büyük bir ateşte yakmak gibi sert bir işlem uyarlamış. Tekneyi süratle ve tamamen temizlemiş ancak onu çürük ve değersiz hale getirmiş. Görüldüğü üzere her ne kadar her iki tekne de temizlenmiş olmalarına rağmen bir tek daha uzunca süreçten geçenin faydası olmuştur."

Üstat, bu nedenle Kusursuz Üstat'ın çok seyrek olarak bir adaya anında idrak bahşettiğini bunun yerine onu yavaşça idrake yönlendirip bu yolla Tanrı görevi için sağlam ve yararlı bir tekne haline gelmesini sağladığını da ekledi.

Bu bağlamda Meher Baba müridlerine bir keresinde "İdrak birine saniyeler içinde verilebilir. O zaman yanlız o kişinin yararına olacak, başkalarının yararına olmayacaktır. Kişinin bir Üstat ile katlandığı güçlük dönemi, kendinden feragat ve sıkıntılar gücü doğurur ve elde edildiğinde, başkalarının ruhsal uyanışı için İdrak'i kullanma yetkisi verir."[119]

27 *Hal* ve *Makam* (113)

İşte Süfi öğretisi ışığında *hal* (deneyim) ve *makam* (aşama)'nın bir özeti. Bazı Sufiler *hal* ve *makam* arasında kayda değer bir fark olmadığına inanır; onlar başlangıçta her *makamın* bir *hal* olduğunu ve sonunda *makama* tekamül ettiğini iddia ederler. Bu sübtil ve mental küreler dahil, her seviye için geçerlidir. Buna karşılık bir çokları *hali, makamdan* ayırır.

Basra'lı Abdullah Haris Muhasibi'ye göre:

Hal Tanrı'nın hediyesidir; şimşek kadar hızlıdır ve uygulama (*mücahide*) ile güvenli olur.

Makam tövbenin sonucudur ve *halin* sürekli gölgelemesi ile güvenlidir.

Avarif'ul Maarif'in yazarı şöyle demiştir:

Hal hacının kalbine yukarı alemden inen saklı bir olayı belirtir ve ilahi çekim onu en düşük seviyeden en yükseğine çekinceye kadar gidip gelmeye devam eder.

Makam hacının vardığı Yol'daki bir istasyondur. Daha ileri gidinceye kadar onun kalacağı yer olur.

Hal hacının kontrolü altında değildir; hacı onun tarafından kontrol edilir.

Makam yolcunun idaresindedir.

Hal bir armağan (*mevhibe*-yetenek)

Makam bir kazançtır (*kesp*).

Hal asla *makama* bağlı olmaksızın var olmaz.

Makam asla *hale* bağlı olmaksızın var olmaz.

Ghazur-ı İlahi olarak da bilinen Şeyh Muhammed İbrahim *İrşadat*'ında şöyle der:

Hal devam ederken *makam* haline gelir. Bir kez *hal* sahibi olan kişi yeni başlayandır ve onda devam eden kişi usta olur.

Meher Baba bunu şöyle açıklıyor:

Genel kelime anlamıyla *hal*, Yol'un birinciden altıncı seviyeye (aşamaya) kadar olan varoluşlarının (kontrollü ve kontrolsüz vecit halini içeren) içsel deneyimidir. Özel

---

[119] [Ruhsal kusursuzlukla ikilik alanına mahsus göreli kusursuzluk arasındaki farkı anlamak için bakınız: Meher Baba'nın *Discourses* adlı kitabı , "Perfection", 78-82]

anlamıyla *hal* ilahi vecit halidir ve daima göreli *makamının* belli bir güç derecesinde deneyimlenir. Vedanta'da *hale bhav* ve *makama sthan* adı verilir.

Makam hacının belli bir seviyede, o özel *hal* içinde kalmasıdır.

Hal ve *makam* altıncı plana kadar beraber hareket eder. *Hal* her zaman *makama* hakimdir.

Hal ve *makam* yedinci seviyede mevcut değildirler.

Halin olduğu yerde ikilik vardır. Yedinci seviyeden normal bir bilince indiğinde ve görev amacıyla herhangi bir seviyeye yerleştiğinde, o zaman bu belirli seviye onun *makamı* olur. Dolayısıyla *Kutb (Sadguru)* için *hal* yoktur, yanlızca *makam* vardır. Doğaları gereği duygusal olan sıradan insanlar, sıradan *halin* tadına müzik dinlerken varabilirler ancak bu sahte-*haldir* ve Yol'un bir hacısının ruhsal *hali* ile karşılaştırılmamalıdır.

28 *Avatar'*ın Gelişi (117)

*Avatar'*ın Tanrı-müdrik olan ilk bireysel ruh olup olmadığı sorsuna Meher Baba şöyle cevap verdi:

"Önce Tanrı sonsuz bilinçli hale geldi (Tanrı Hali II-B açıklamalarına bakınız). Bu Tanrı önce Kendisini idrak etti. Eşanlı olarak II-A Hali içindeki Tanrı sonsuz şekilde bilinçsizdir (Tanrı Hali II-A açıklamalarına bakınız). Tanrı'nın diğer halleri ve tüm ilahi konumları, ebediyyen sonsuz bilinç elde etme arzusu içindeki Tanrı'nın II-A halinin sonuçlarıdır.

"Tüm bunların bir sonucu olarak, insanı Tanrı haline gelmiş buluruz.

"*Sadguru* İnsan-Tanrı'dır (yani Tanrı haline gelen insan) ve tekamül ve içedönüş sürecinden geçmek zorundadır buna karşılık *Avatar* Tanrı-İnsan'dır; yani tekamül ve içedönüş sürecinden geçmeden Tanrı'nın doğrudan insan olmasıdır.

"Beş *Sadguru* (*Kutb,* Kusursuz Üstat) *Avatar'*ın (*Resul,* Mesih, Buddha) dünyaya gelişini etkiler ve bu nedenle ilk *Avatar*'ın dünyaya gelişi, öncelikle bunu etkileyecek beş *Sadguru* olmaksızın mümkün olmazdı. Sonuç olarak önce beş Kusursuz Üstat idrake erdi ondan sonra yeryüzüne ilk *Avatar*'ın gelişi meydana geldi.

"İster Adem'den beri yirmialtı *Avatar* veya bazen iddia edildiği gibi bir *lakh* ve yirmidörtbin (toplam124.000) Peygamber olmuş olsun, ister Hazreti İsa veya Muhammed'in en son ve tek Mesih olduğu kabul edilsin, hepsi ebediyyet ve Gerçek söz konusu olduğunda önemsiz ve manasızdır. On ya da yirmialtı veya milyonlarca *Avatar* olup olmadığının tartışması çok az önem taşır. Gerçek şudur ki *Avatar* birdir ve her zaman aynıdır ve beş S*adguru Avatar'*ın yeryüzüne gelişini hazırlar. Bu döngüler boyunca böyle olmuştur ve böyle milyonlarca döngü geçilmiş olmalıdır; ve sonsuzluğu zerre kadar etkilemeksizin geçilmeye devam edilecektir."

29 Yedinci Seviye'nin Ruhsal Bilgisi (118)

Meher baba yedinci seviyenin bir *Meczup'*a, bir *Azad-ı Mutlak'*a*, bir Kutb'*a *ve Resul'*e ait olan "Ben Tanrı'yım"[120] öğretisinin sırasıyla şöyle tarif ediyor:

[120] Beden bırakıldıktan sonra (fiziksel ölümden sonra) bütün bunların ruhsal öğretisi sonsuza dek "Ben Tanrı'yım" olarak kalmaya devam eder.

1. *Meczup (Brahmi Bhoot)*
   Ene'l Hak – "Ben Tanrı'yım" demektir (sonsuz şekilde).
2. *Azad-ı Mutlak (Jivanmukta)*
   Ene'l Hak beraberinde
   Hama be man ast – "Herşey benimle birlikte" demektir.
3. *Kutb (Sadguru)*
   Ene'l Hak, eşanlı olarak beraberinde
   Hama man am – "Herşey Ben'dir" demektir.
   Hama dar man ast – "Herşey Benim içimde " demektir.
   Hama az man ast – "Herşey Ben'den " demektir.
4. *Sahib-i Zaman (Avatar)*[121]
   Ene'l Hak, eşanlı olarak beraberinde
   Man hama am- "Ben herşeyim" demektir.
   Man dar hama am – "Ben herşeyin içindeyim" demektir.
   Hama az man ast – "Herşey Benden " demektir.
   Hama dar man ast – "Herşey Ben'im içimde" demektir.

30 *Avatar* ve *Sadguru* (118)

Meher Baba'nın aktarmak istediği anlam şudur:"Bir *Sadguru*'nun sağlıklı veya hasta olduğu söylendiğinde, hepsi sıradan insanoğulları tarafından söylenir ve görülür ve hissedilir. *Sadguru'*nun açısından bakıldığında öncelikli gerçek ne sağlık ne hastalığın ne de başka birşeyin onun varlığını (sonsuzluğunu) zerre kadar etkilediğidir (dokunduğudur) , çünkü o mükemmel şekilde İllüzyon'un aldatıcılığının bilincindedir (tam olarak farkındadır) ve bu nedenle sağlık ve hastalığın her ikisinin de aldatıcı olduğunun (yani onların Hiç'in sonucu olduğunun) tümüyle farkındadır.

"Hiç onu nasıl etkileyebilir? *Sadguru* tekamül, tekrardoğum ve içedönüş süreci yoluyla Hiç'in izlenimlerinin üstesinden gelmiş ve (elbette Hiç'i de kapsayan) Herşey olduğunu idrak etmiştir. Her ne kadar *Sadguru* Yaratılış yasaları içerisinde kalsa da, yasanın kendisi ona dokunmaz.

"*Sadguru* insanın Tanrı haline gelmiş olması demektir. Bu nedenle insan Tanrı **olduğunda** artık insan **olamaz** ve eğer insan olarak yaşaması gerekiyorsa kendiliğinden tüm doğal insan eğilimlerini harekete geçirerek insan gibi hareket etmeli, davranmalı veya görünmelidir.

"Bir Kusursuz Üstat olarak *Sadguru* görevi tüm seviye ve düzlemlerde, her koşul altında ve diğer yönlerden öylesine mükemmel harekete geçirir (veya rolünü oynar veya rol aracılığıyla yaşar) ki sıradan insanoğullarına sanki onların arasında madde alemde bir insanmış gibi **görünür**. Aynı zamanda sübtil seviyedekilere sanki oradaki insanlardan, mental seviyedekilere de ordaki insanlardan biriymiş gibi **görünür.**

"*Sadguru* eşanlı olarak hem en düşük hem en yüksek seviyededir. Bir yandan sonsuzluğun (Gerçek) içinde yerleşmiştir bir yandan da İllüzyon'un efendisidir. Dolayısıyla *Sadguru'*nun idaresi altında her iki uçdeğer vardır ve iki uçdeğer arasındaki

---

[121] [*Kutb*'un ve *Sahib-i Zaman*'ın ruhsal öğretisinin farkını daha da göstermek için Meher Baba şu açıklamayı yaptı:
*Kutb'*un öğretisi "Ben Tanrı'yım ve Tanrı Herşeydir"dir buna karşılık *Sahib-i Zaman*'ın ki "Ben Tanrı'yım ve Ben Herşeyim"dir."]

bağlantı yanlızca tüm seviye ve düzeylerde eşanlı olarak **hareket eden** *Sadguru* tarafından , tüm ara aşama ve haller yoluyla tesis ve muhafaza edilebilir.

"*Avatar* olayında hikaye oldukça farklıdır. Bütün fark *Sadguru*'nun, insanın Tanrı haline gelmesi demek iken, *Avatar*'ın Tanrı'nın insan haline gelmesi demek olmasından kaynaklanır. '*Avatar*' kelimesini tam anlamıyla hazmetmek çok zordur. Beşeriyet için *Avatar*'ın Tanrı olduğunu beyan etmek kolay ve basittir ve bu Tanrı'nın insan haline geldiği anlamını taşır. Ancak *Avatar* kelimesinin taşıdığı veya kastettiği tüm anlam bu değildir.

"*Avatar*'ın Tanrı olduğunu ve Tanrı'nın tüm beşer için insan haline geldiğini ve eşanlı olarak Yaratılış'ın tüm serçeleri için serçe, tüm karıncaları için karınca, tüm toz tanecikleri için bir toz taneciği, tüm hava için bir hava zerreciği vs, Yaratılış'taki her birşey ve herşey olduğunu söylemek daha uygun olur.

Beş *Sadguru* Tanrı'nın İlahiyet'inin İllüzyon'da ortaya çıkmasına etki ettiklerinde, gerçekte bu İlahiyet İllüzyon'u kaplar ve Kendisi'ni sayısız form – madde, sübtil ve mental, türünde bahşeder. Sonuç olarak *Avatarik* dönemlerde Tanrı insan olarak beşerin, karınca olarak karıncaların arasına vs karışır. Ancak dünya insanı bunu algılayamaz ve ancak Tanrı'nın insan haline geldiğini söyler ve kendi beşer aleminde bu anlayışla tatmin olur.

"İnsanın anlayışı ne olursa olsun, *Avatar*'ın **olduğu** ve *Sadguru*'nun **harekete geçtiği** gerçeği bakidir.

"*Avatar*'ın hastalığının, bireylerin *karmaları* ile ilgisi yoktur. *Avatar* her yönden insan haline gelen Tanrı olduğundan, insanoğlunun tüm doğal eğilimlerine hasas olmaması için bir sebep yoktur. Ne de olsa Tanrı insan haline gelmiştir ve gerçekten de insan**dır.** Ama *Avatar* hasta olsa da, hastalanan bir insan olarak, eşanlı şekilde sonsuz güç, bilgi ve mutluluk geçmişine de sahip olduğu hatırlanmalıdır.

"*Avatar* asla bireylerin *karmalarını* üstüne almaz ancak Tanrılık Vasfı evrensel olarak işlev görür."

31 Hareket ve Hareketsizlik (118)

1. Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi halinde bilinçsiz hareketsizlik vardır.
2. Tanrı-idraki halinde bilinçli hareketsizlik vardır. Bu kusursuzluk halidir ancak Kusursuz Üstat'ınki **değildir.**
3. (1 ve 2 arasındaki) orta halde bilinçli hareket vardır.
   Hareketler *sanskaralara* (izlenimlere) neden olurlar. Buna karşılık *sanskaralar* daha fazla hareket doğurur ve bağlar yaratırlar. Bu hal içinde tutsaklık vardır.
4. Yedinci seviyenin *Meczubu* halinde bilinçsiz hareket vardır.
5. Kusursuz Üstatlar halinde bilinçli aktif hareketsizlik vardır.

Kusursuz Üstatlar *sanskaralardan* bağımsızdırlar. İzlenimleri yoktur. Bu sıfatla kendi hareketleri için bir alanları olamaz. Hayatları, hakim çevresel koşullar nedeniyle aktif hale getirilmiş hareketsizliktir. Kusursuz Üstatların hareketleri çevre – hakim olan atmosfer her ne ise onun, tarafından kışkırtılır.

Örnekler:

1. Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi hali beşikte uyuyan bir çocukla karşılaştırılabilir. Bu bilinçsiz hareketsizliğe bir örnektir.

2. Tanrı-müdrik birinin (kusursuz Üstat değil) hali iyice uyanmış ancak hala beşikte olan çocukla karşılaştırılabilir. Bu bilinçli hareketsizliğe bir örnektir.

3. 1 ve 2 arasındaki hal uyanmış ve beşikten çıkmış bir çocukla karşılaştırılabilir. Bu bilinçli harekete bir örnektir.

4. Yedinci seviyesnin *Meczubunun* hali bir uyurgezerinkiyle karşılaştırılabilir. Uyurgezer uykusunda gezer veya başka hareketlerde bulunur ve bu hal içerisinde ne yaptığının farkında değildir. Aynı şekilde yedinci seviyenin *Meczubu* hareketler yapar ancak onların bilincinde değildir. Onunkiler bilinçsiz haraketlerdir: yer, içer, konuşur vs. Ancak bunların hepsi bilinçsiz hareketlerdir.

5. Bir Kusursuz Üstat'ın hali adamakıllı uyanık ancak sürekli olarak insan tarafından sallanan beşiğin içindeki bir çocuğunki ile karşılaştırılabilir. Bu bilinçli **aktif** hareketsizliktir. Hareketsizlik beşiğin içinde olması, aktif hareketsizlik ise beşiğin başkaları tarafından sallanmasıdır.

32 Hiyerarşide Meher Baba (118)

Meher baba der ki "700 ila 1400 yıl süren her bir zaman döngüsünde[122], her biri 65 ila 125 yıl süren 11 tane devre vardır. Her döngünün başından sonuna kadar toplam 55 tane Kusursuz Üstat olur ve bu da her devrede[1] yanlız beş (5) Kusursuz Üstat olduğu anlamına gelir. Sonuncusunda, her döngünün onbirinci devresinde *Avatar* (*sahib-i Zaman*) da buradadır. 55 Kusursuz Üstat ve *Avatarın* dışında her döngüde 55 *Meczub-u Kamil* de bulunur. *Fena fi'llah* halini deneyimleyen bu *Meczuplar* Yaratılış'ın ilahi oyununun (*lila*) yönetimindeki 'uyuyan' veya 'hareketsiz' ortaklardır.

	Kusursuz Üstatlar (*Sadgurular*)	**Kusursuz Olanlar** (*Meczub-u Kamil)*	
1. devre	5	7	dördü İdrak'in hemen ardından bedeni terkeder
2. devre	5	3	
3. devre	5	7	dördü İdrak'in hemen ardından bedeni terkeder
4. devre	5	3	
5. devre	5	7	dördü İdrak'in hemen

[122] Vedanta'da her bir döngüye *yuga*, devreye ise *kal* adı verilir; Sufiler bir döngüye *daur* veya *zaman* , devreye ise *vakt* derler.

			ardından bedeni terkeder
6. devre	5	3	
7. devre	5	7	dördü İdrak'in hemen ardından bedeni terkeder
8. devre	5	3	
9. devre	5	7	dördü İdrak'in hemen ardından bedeni terkeder
10. devre	5	3	
11. devre	5	6	üçü İdrak'in hemen ardından bedeni terkeder
Avatar	1		
	56	56	

Bu tabloyu incelerken aşağıdaki noktaları hatırlamalıyız:

1. Bir döngü yaklaşık 700 ila 1400 yıl kadar sürer ve 11 devreden oluşur. Her devre yaklaşık 65 ila 125 yıl kadar sürer, uzunluğu, döngünün uzunluğu gibi, maddesel, ruhsal ve evrensel koşullara bağlıdır.

2. Her bir devrede işlev halindeki hiyerarşi 7.000 (gelişmiş veya kusursuz) ruhsal varlıktan oluşur. Gelişmiş olanlar birinci ila altıncı seviyede veya bu aralıktadır ve Kusursuz Olanlar *Sadguru* veya *Meczuptur*. Birden ona kadar dahil olmak üzere her bir devrede beş *Sadguru* (*Kutb*) bulunur, bunlardan biri *Kutb'ül İrşad*'dır.

3. Bir döngünün onbirinci ve son devresinde *Kutb'ül İrşad*, *Avatar (Sahib-i Zaman* veya Kurtarıcı) şahsen onun Mesihlik (*makam-ı Muhammedi*) görevini dervalır almaz işlevlerini durdurur. Dolayısıyla beş *Sadguru* sayısı her devrede sabit kalır.

4. Kusursuz *Meczuplar* birbirini takip eden her devrede değişir, ilk devrede yedi, ikincide üç, üçüncüde yedi vs. Onbirinci devrede altı tane *Meczub-u Kamil* bulunur.

Üçten fazla *Meczup*'un bulunduğu devrelerde, yani birinci, üçüncü, beşinci, yedinci, dokuzuncu ve onbirinci devrelerde ekstra olanlar müdrik (*Meczub-u Kamil*) olduktan sonra **derhal** bedenlerini terkederler. Bu birinci, üçüncü, beşinci, yedinci, dokuzuncu ve onbirinci devrelerde, yedi *Meczup*'tan dördünün öldüğünü ve altı kusursuz *Meczup*'un olduğu onbirinci ve son devrede üçünün, İdrak'ten sonra öldüğünü ifade eder.

Sonuçta, herhangi belirli bir devrede **yanlızca** üç *Meczup* bedenlidir. Dolayısıyla **işlev halindeki** hiyerarşi açısından gerçekte her devrede yanlızca üç *Meczup* vardır.

Meher Baba **işlev halindeki** hiyerarşinin 7,000 üyesinin belli bir devre ve yedi ruhsal plan için dağılımını aşağıdaki gibi yapar:

Birinci seviyede, aynı zamanda 1. ve 2. arasında, 2. ve 3. arasında, 3. ve 4. arasında, 4. ve 5. arasında, 5. ve 6. arasında ve 6. ve 7. arasında……5,600
İkinci seviyede …… 666
Üçüncü seviyede……558
Dördüncü seviyede ……... 56
Beşinci seviyede …….56
Altıncı seviyede ……..56
Yedinci seviyede (yani bedenli *Meczuplar*) …….3
Kusursuz Üstatlar (*Sadgurular*) ……...3

7,000
Her döngünün onbirinci devresindeki A*vatar* ile toplam sayı 7,001

Daima, yeryüzünde her dönem ve her devrede insan formunda ellialtı Tanrı-müdrik ruh veya *Shiv-Atma* vardır; ve bu ellialtıdan yanlızca sekizi toplum tarafından bilinir ve tamamı 7000 üyeden oluşan, kendi ruhsal gelişim veya kusursuzluklarına uygun olarak bilincin çeşitli seviyelerinde kendilerine verilen ruhsal görevleri yerine getiren **işlev halindeki** hiyerarşinin aktif üyeleri olarak görev yaparlar.

Geri kalan kırksekiz Tanrı-müdrik 7,000 üyeli işlev halindeki ruhsal hiyerarşiden değildir. Ayrı dururlar ve insanlar onların tanrısallıklarının farkında değildir buna rağmen kırksekizinin hepsi aynı deneyime sahiptir ve diğer sekizi gibi aynı ilahi "Ben Tanrı'yım" halinin tadını çıkarırlar. Bu kırksekizi, görev halindeki üyelerden birinin bedenini terketmesi yoluyla birdenbire ortaya çıkan herhangi beklenmedik ruhsal durumda yardım etmek için bekleme listesinde hazır haldedirler.

7,000 görev halindeki ruhsal hiyerarşi üyesinin başındaki sekiz Tanrı-müdrik ruhun içinden beşi toplum tarafından yaygın olarak tanınmanın yanında bütün beşeriyete ruhsal hizmet verme ve faydada bulunma görevi de olan Kusursuz Üstatlar'dır. Geri kalan üçü Tanrısallık'a ulaşmış olmalarına rağmen madde bedende kalıp, beşeriyete karşı yerine getirelecek ruhsal görevi olmayan *Meczuplardır*. Yine de onlar, kendileriyle temasa geçen herkes için ruhsal yarar kaynağıdırlar.

Dolayısıyla beş Kusursuz Üstat insaniyete bir bütün olarak ruhsal hizmet verirken, üç *Meczup* ile temasa geçen ve hizmet eden **pek azı** onlardan ruhsal yarar alabilir, bu esnada kırksekiz Tanrı-müdrik, işlev halindeki hiyerarşide sekiz Tanrı-müdrikten bir veya daha fazlasının fiziksel bedenlerini terketmesiyle bir boşluk yaratılana kadar, tanınma ve görevden uzak dururlar.

33 Tanrı'nın *Avatar* Olarak Gelişi (119)

Evren Tanrı'dan ortaya çıkmıştır. Tanrı evrenden ortaya çıkmamıştır. İllüzyon Gerçek'den ortaya çıkmıştır. Gerçek İllüzyon'dan ortaya çıkmamıştır. Bir tek Tanrı gerçektir; evren kendi başına bir illüzyondur.

Tanrı'nın İllüzyon'da *Avatar* ve Kusursuz Üstat olarak sürdüğü yaşam illüzyon değildir buna karşılık Tanrı'nın Yaratılış'da canlı veya cansız varlık olarak sürdürdüğü yaşam hem gerçek hem de illüzyondur. İllüzyon, illüzyonsal yaşam ve Tanrı'nın İllüzyondaki yaşamı bir ve aynı olamaz ve değildir. İllüzyon yaşam sahibi değildir ve olamaz. İllüzyon illüzyondur ve kendi başına hiçbirşey değildir. İllüzyonsal yaşam,

İllüzyon içindeki, İllüzyonla, İllüzyon tarafından kuşatılmış şekilde yaşam demektir ve her ne kadar (ruh tarafından Yaratılış içinde deneyimlendiği şekliyle) yaşam olsa da bu illüzyonsal yaşamdır. Ancak Tanrı'nın İllüzyon içerisinde sürdürdüğü yaşam illüzyonsal değildir çünkü illüzyonsal yaşam sürdürmesine rağmen Tanrı kendi Gerçek'inin bilincinde kalır.

Tanrı kesinlikle bağımsızdır ve evrenin tamamı Tanrı'ya tabidir. Bununla beraber Kusursuz Üstatlar Tanrı'nın *Avatar* olarak yeryüzüne gelişini sağladıklarında İllüzyon ve Gerçek'i birbirine tabi ederler. Ve böylece O'nun sonsuz merhameti ve sınırsız sevgisinden İllüzyon'a dalmış olanlar tarafından ebedi şekilde yararlanılır.

Tanrı ile evren arasında sonsuz merhamet ve sınırsız sevgi, Tanrı haline gelmiş (*Sadgurular,* Kusursuz Üstatlar veya *Kutblar*) insanlar ve insan haline gelmiş Tanrı (*Avatar,* Mesih veya *Resul*) tarafından ebediyyen kullanılan çarpıcı bir bağlantı gibi hareket eder ve böylece evren Tanrı'nın ebedi ve ezeli oyun arkadaşı olur. Bu çarpıcı bağlantı yoluyla *Avatar* ilahi oyunda bir yaşam tesis etmekle kalmaz aynı zamanda İllüzyonda yasaları tesis eder. Ve Tanrı-İnsan veya *Avatar* tarafından tesis edilen bu yaşam yasasız Sonsuzluğun yasasıdır ve ebediyyen gerçek ve aynı zamanda illüzyonsaldır. Evreni –tüm iniş çıkışlarıyla yöneten bu yasadır. İnşa ve yıkımına bu yasayla kılavuzluk edilir.

Döngüsel devirde Tanrı'nın bağmsız Mutlakiyeti, Tanrı-İnsan tarafından Tanrı'nın iradesi olarak bu yasayla işler hale getirilmiştir ve bu da *Avatar* tarafından arzulanan herşeyin Tanrı'nın buyruğu olduğu anlamını taşır.

34 *Tevhid* veya Tanrı'nın Birlik Hali (127)

Tevhidi veya Tanrı'nın birlik halini kapsayan ilke tartışılmaz. Bu bilinen tüm dinlerin esas temeli ve hem Sufizm hem de Vedanta'da ruhsal disiplinin amacıdır. *Tevhidi* ilke olarak kabul etmek kitlelerin ayrıcalığıdır ancak derinlemesine bir araştırmaya kendini vermek seçilmiş pek azının özelliğidir. O hem kolay hem de zordur. *Tevhid* görünüşe göre o kadar kolaydır ki evrensel minber ve platformda ondan bahsedilir ama yine de elde edilmesi o denli zordur, en büyük çabalar bile hayret ve şaşkınlıktan başka bir mahsul vermez.

Tanrı'nın birliği, yüce niteliğiyle Sufizm'in *tevhid-i tenzihi* (Mutlak Birlik) ve Vedanta'nın *advaitasıdır. Tevhid* sorunu, bir fili inceleyen birkaç kör insanın eski hikayesinde olduğu gibi çok çeşitli özellikler gösterir. Her biri hayvanın farklı bir tarafına dokunmuş ve farklı bir fikre sahip olmuştur. Konuya bireysel yaklaşım göreceli olarak doğrudur ve karşı çıkılamaz ama yine de fil bir bütün olarak oldukça farklıdır ve kör için anlaşılamazdır. Aşağıda seçkin bazı Sufilerin *tevhid* ile ilgili ifadeleri ve onları cezbeden nitelikleri verilmiştir[123]:

---

[123] Sufilerin sözlerindeki görünen çelişkiler yanlızca deneyimlenen gerçeklerin ifade yollarının sınırlamaları ve idrak edilen Gerçek'in tasfirinin , bir bütün olarak tek bir deneyim ya da idrak ile her zaman beraber olan farklı koşul altında ve farklı bakış açısından, farklı bağlamlarda olmasındandır. Meher Baba böyle kelime farklılılarının çelişki yaratmadığını, tersine deneyimlenen ve idrak edilen gerçeklerin böyle çelişkilerin temelini oluşturan ifadeleri tamamladığını söyler. Önceki sayfalarda verdiğimiz bu yöndeki açıklamalar daima akılda tutulmalıdır, yani:
Sayfa 153: Gerçek'e yaklaşım kişiseldir ve dolayısıyla detaylar sözkonusu olduğunda bir çok şey kişinin ruhsal eğilimine, fiziksel yeteneklerine ve harici koşullara bağlıdır.

Tevhid izlenimlerin (*nukuş*) içinde silinip yok olduğu ve bilginin belirdiği ve Tanrı'nın daha evvel olduğu gibi saf ve lekesiz olduğu o gerçekliktir.

- Bağdat'lı Cüneyd

Tevhid Tanrı bilgisidir ve bu bilgi arif kişinin orijinal (*kadim*) ile arızi olanı birbirinden ayırt etmesini sağlar. *Tevhidin* yüce hali *tevhidin* inkarını içerir.

- Bağdat'lı Cüneyd

Tevhid sevgilinin sıfatlarında aşığın silinmesidir.

- Cihangir Samnani

Tevhidin iki görünüşü vardır: biri hal diğeri onun tarifidir. *Tevhidin* tarifsel görünüşü Peygamberlerin dünyevi görevlerine aittir ve bu yüzden hal sonsuz ve sınırsız okyanusu kapsar. Tarifsel özellik konuşma, görme, duyma ve kavramanın yardımcı olabilmesine bağlıdır ve bunların hepsi farklı teyyide ihtiyaç duyar. Dışsal kanıtlar temelinde teyyid etmek ikiliği öne sürmektir ve *tevhid* tüm ikilik lekelerinden bağımsızdır. Bir insandaki inanç kalabalık ikilik caddesinden yürür ve bu aşama tamamen vazgeçilemezdir.

Tarifsel *tevhid* bir lamba gibiyken *tevhid* kendi içinde ve kendiliğinden güneştir. Güneş göründüğünde, lambaların ışığı hiçlik içinde yok olur. Tarifsel *tevhid* değişebilirken *tevhid* hali sabit ve ebedi ve ezelidir. Ağızdan çıkan kelimelere kalp tarafından hükmedilir. Ruhsal yolculuktaki kişi kalp mevkiini işgal ettiğinde dil ölmüş olur ve susar. Daha sonra kalbe de ruh (*can*) tarafından hükmedilir ve bu aşamada yolcu O'nunla konuşur. Bu konuşma esas ile değil fakat sıfatı ile ilgilidir. Sıfat değişir ama ancak esas (*ayn*) değişmez. Güneş suyu ısıtır, bu yolla su değil ancak sıfat değişmiştir. Dolayısıyla "*tevhidi* teyyid etmeye kalkışmak *tevhidin* bozulmamış saflığını bozmaktır." (*Aşbat-üy tevhid, fasidun fit-tevhid*)

Tevhid birlik inancındaki için (*mavahid*) Mutlak Teklik'in güzelliğini (*cemal-i ehadiyet*) örter. *Tevhid* bu itibarla şüphelidir çünkü onu kendinizden talep edersiniz.

> *Tevhid* hakkında yazan biri *mulhid* (akılcı)'dır; onu işaret eden biri düalist (ikilikçi)'dir; ondan sonuç çıkaran biri putatapandır; onun hakkında konuşan biri sorumsuzdur; onun hakkında sessiz kalan biri cahildir; onu idrak ettiğini düşünen biri kendini kandırır; onun yakın olduğunu hayal eden biri ondan uzaktır; onu akılla tartan ve böylece fikirler oluşturan biri inandırma düşkünüdür; ve onu aramadan bulan biri kayıp olandır.
>
> - Ebu Bekr Şibli

Sayfa 155: Binlerce arayan kimse bir çok deneyim yaşıyor olabilir ancak yine de Ruhsal Bilgi'nin Yol'u sadece bir tanedir.

Sayfa 161: Deneyim'in deneyimlerinin farklı özelliklerine rağmen özelliklerin tümü hep beraber aynı anda deneyimlenir.

Sayfa 176: Bir yandan fazla detay kişinin kafasını daha da karıştırırken, daha az detayın açıklayıcılığı da az olur. Bu farklı bağlam ve bakış açısında kullanmak üzere bir çok çeşit terim ve ifadenin ortaya çıkmasına neden olur. Gerçek bir deneyim olmadığı zaman, aynı şeyin tasvirleri sık sık çelişkili gibi gelir. Ancak göreli deneyimin ışığında veya Gerçek'in nihai idrakinde bu çelişkiler gerçekten de aynı tek gerçeğin hakikaten tamamlayıcı ifadeleri olduklarını ıspatlarlar.

Tevhid mutlakiyet (*tenzih*) anlamında alındığında onu nitelemek ve onu nitelendiği haliyle (*teşbih*) gönderme yapmak onu sınırlı ve sonlu etmek olur. İki uçdeğeri dengelemek yine de mükemmel olan ve arzulanandır.

- Muhiddin İbn Arabi

Tevhid esasında *tevhidin* unutulmasıdır. Normal bilince dönenlerin madde seviyede bazı çalışmalara ihtiyacı olmalı. Bu nedenle *tevhid,* alacağı asla hayat boyu yeterince ve tamamen geri ödenemeyecek bir kreditörle kıyaslanabilir.

- Kuduntul-Kubra

Tanrının birlik hali olan t*evhid,* bu yüce hal içinde başvurulacak kimse olmadığından hiçbir lisana geçit vermez.

Sufiler *tevhidi* insanın ruhsal açılışının değişik aşamalarını ifade etmek için beş ana kategoriye ayırırlar. Bunlar:

1. *Tevhid-i ekvali* – Tanrı'nın sözlü birliği.
2. *Tevhid-i afa'ali* – Tanrı'nın aktif birliği.
3. *Tevhid-i ahvali* – Tanrı'nın birlik hissi.
4. *Tevhid-i sıfati* – Tanrı'nın sıfatlardaki birliği.
5. *Tevhid-i zati* – Tanrı'nın özde birliği.

1. *Tevhid-i ekvali* beşeriyetin tek Peygambere (*Avatara*) inanan ve mesajlarına iman eden çoğunluğuna aittir. Bu aşamada Tanrı'nın veya Tanrı'nın birliğinin sadece sözlü kabulu ve yasakoyucu tarafından emredilen ilgili görevleri yerine getirmek, ruhsal hayatın ileriki aşamalarına hazırlık olarak yeterli farzedilir. Bu *tevhid-i şeriat* olarak da bilinir.

2. *Tevhid-i afa'ali* esasen Yol'a inisiye edilmiş olanları kapsar. Böyle sübtil kürenin (*alem-i melakut*) inisiyeleriyle Tanrı'nın birliğinin ifadesi esas olarak, saf ruhların, meleklerin hayatına benzetim yapar. Bu aşamada kendinde ortaya çıkan ruhsal inanç, iyi veya kötü herşeyin arkasındaki Tanrı'nın harekete geçirici gücüdür.

3. *Tevhid-i ahvali* mental küredeki beşinci seviyesinin o gelişmiş ruhlarının üzerine doğar. Bu aşamada kendini İlahiyet'in doğrudan ışımasıyla kuşatılmış bulur ve bilinçli veya bilinçsiz olarak sübtil ve madde küredeki diğerlerine engin yardımlarda bulunur.

4. *Tevhid-i sıfati* aynı (mental) küredeki altıncı seviyeye aittir. Ruha sıkı sıkıya sarılmış olan maddenin maddeliği ve sübtil seviyelerin sübtilliği, yıldızların, güneşin çıkışından önce ışımalarının dağılması gibi, tamamen ortadan kaldırılmış ve dağıtılmıştır. (3) ve (4) *tevhidin* her ikisi de aynı mental küreye (*alem-i ceberrut*) aittir ve (2), (3) ve (4) *tevhidler* müşterek olarak *tevhid-i tarikat* olarak bilinirler.

5. Tevhid-i zati *hakikatin* beşinci Gerçek küresinde, *marifet-i hakikatin* farklı aşama ve özelliklerini içeren Tanrı-idraki'dir yani Gerçek küresinin *lahut* halindeki *halet-i Muhammedi* ve *hahut* halindeki *hakikat-i Muhammedi*'dir.

Sufiler idrakin veya *tevhid-i zati*'nin doğasındaki türlü özelliklerin içinde en kusursuz olanının Tanrı ile insan arasındaki *ubüdiyyet* (kulluk) farkının vurgulanması noktasında hemfikirdirler. Bu ruhsal olgu, insanı insan Tanrı'yı Tanrı olarak göstererek ve insanın asla Tanrı olamayacağını ne de Tanrı'nın asla insan haline intikal edemeyeceğini öne sürerek yanlış anlaşılmış ve yanlış uygulama bulmuştur. Bununla birlikte durumun temelini oluşturan hakikat, *tevhid-i zati*'nin idrakinden sonra *ubüdiyyet* (kulluk) üzerinde önemle durulmasının, *Salik*'lerin *seyr-i me Allah* adı verilen, normal bilince Allah **ile** geri dönme olan üçüncü yolculuğunu ifade etmesidir.

Aşağıdaki tabloda yukarıda tartışılan *tevhidin* değişen aşama ve özellikleri verilmiştir:

Aşamalar	Özellikler	Küreler
Tevhid-i Ekvali	*Vakıf* (madde-bilinçli)	*Alem-i Nasut* (İlk Küre)
Tevhid-i Afa'ali	*Vasıf* (şükür)	*Alem-i Melakut* (İkinci Küre)
Tevhid-i Ahvali	*Arif*	*Alem-i Ceberrut* (Üçüncü Küre)
Tevhid-i Sıfati	*Aşık*	
Tevhid-i Zati	1. *Aşık-ı Maşuk* (aşık ve sevgili bir) 2. Eşanlı olarak *Aşık* ve *Maşuk*	1. *Alem-i Lahut* 2. *Alem-i Hahut* (Beşinci Küre)

Vücudiyye ve *Şühudiyye*

Çeşitli birlikçi (*ehl-i tevhid*) tipleri arasında en önemli ve en tartışmalı olanlar *Vücudiyye* ve *Şühudiyye* olarak bilinen iki düşünce okuludur.

Vahdet-ül vücud (varlığın birliği)'ni destekleyen Muhiddin İbn Arabi, savunucusu Sankaracharya tarafından desteklenen ve Vedanta'da Advaitism olarak geçen *Vücudiyye* okulunun en büyük savunucusudur. Gazur-i İlahi'ye göre İbn Arabi varoluş (*vücud*) birden fazla değildir ve hep aynı, sınırlamayla buz halinde ortaya çıkan su gibi kendisine kendiliğinde tezahür edendir. *Fena* hali , sınırlama (form) kaybolduğunda Mutlak baki kalır ve *Hu Hu* (Arapça "O", Hua, Allahın güzel isimlerinden biri) haline gelir.

Şühudiyye okulunun belli başlı destekçilerinden biri olan Şeyh Şahabüddin Suhravardi felsefesini *vahdet-ül şühud* (zahiricilik) olarak tanımlar, Vedanta'nın *Vishistadvaita*'sı, *fena*'da *bandah* (sınırlı), *Hu Hu* (O , O) değil, kor haline gelen ama ateşin kendisi olmayan –demirin gerçeği ateşinkinden oldukça farklıdır, ateşteki demir gibi *keennehu Hu* (O'na benzer) olur. *Şühudiyyeler* görünümde iki değişik varoluş (*zat*) ve iki farklı şey tanımlarlar – demir ve ateş. Demir geçici olarak ateş haline gelir ve demir demirdir ateş de ateş.

Mirza Can Canan der ki Tanrı'nın tezhür etmemiş özelliği ve tezahür etmiş özelliği arasındaki ilişki, okyanus, dalgalar ve kabarcıklar arasındaki gibidir. Ve bu çokluk hiç bir şekilde Gerçek'in Tekliği'ni etkilemez veya onunla çatışmaz. Bu *vahdet-i vücuttur* (özdeşlilik – varlığın birliği). Bunun tersi, yaratılan ile Tanrı arasındaki ilişkiyi belirleyen diğer konum, orijinal ile gölge veya güneş ile ışınları arasındakine benzer olan *vahdet-i sühud* (zahirilik)'dir.

Muhiddin İbn Arabi'nin *vahdet-i vücudu ehadiyetin* (bilinçli birliğin) en yüksek yerlerindendir bu nedenle bu aşamaya mahsus olan ruhsal bilgi "*Hama ust"* (Herşey O) dur.

Şeyh Şahabeddin Suhravardi'nin *Müceddit* olarak da bilinen *vahdet-i şühudu* Gerçek'in (hakikatın) aynı seviyelerindendir ancak ifade edilen ruhsal bilgi "*Hama az ust*" (Herşey O'ndan) dır.

İki doktrin ve neticeleri olan ihtilaflar şimdiki *dar-i kalendari* (üstatlık döngüsü) başlangıcından sonraya ait gelişmelerdir bu nedenle de Arap Peygamber'in hayatta olduğu dönemde ortaya çıkmamışlardır. *Vücudiyye* doktrini deneyim artı akıl üzerine kurulmuşken *Şühudiyyeler* onu deneyim ve ortak ilginin Kuran'a dayanan veçheleriyle temellendirirler.

İbn Arabi ikilik demek olan aşkınlık ve heryerde mevcudiyeti reddeder. Tanrı'nın bir olduğu ve yanlız O'nun varolduğu konusunu ısrarla savunur. Varolmuş gibi görünen herşey O'nun tezahürleri veya *tecelliyyettir*. Tanrı *sıfat* ile özdeştir ve tüm ilahi adlar, *Allah* olan adla özdeştir. *Vücudiyye* düşünce okuluna ait evliyaların gözlerini *ehadiyet* aşamasından, varlığın birliği (*vahid-ül vücud*), Tanrı'nın ilk tecellisi (tezahür)'ne dikmişlerdir; bu nedenle de daha sonraki (mental, sübtil ve madde alem) gerilemeler hiçbir şey olmayan ve böylece *zat* (ilahi esas) üzerinde belirsizlik oluşturan bir gölge gibidirler (*zil*). Bununla birlikte gölge (*zil*) varlığını sonsuz ve ebedi ve ezeli olan Tanrı'ya borçludur ve O'na muhtaçtır. Dolayısıyla gölge de, bağımsız varoluşu bulunmayan (mental, sübtil ve madde alem olan) gölgeler dahil, *Vücudiyyelerin* herşeyi Tanrı olarak gördüğü **anlamındadır.**

Şühudiyyeler daha evvelce söylendiği gibi, biri gerçeğin diğeri gerçek-olmayan, biri Tanrı'nın diğeri *bendanın* iki *zatına* inanırlar. *Bendanın zatı* hiçtir (*eadım)* ve bu *eadım* (hiçlik) görecelidir (*izafi*) ve gerçek (*hakiki*) değildir. Eğer hiç (*eadım*) bir esas (Gerçek) olarak düşünülürse, o zaman ikilikle (dualizm) sonuçlanacak iki *zat* olacaktır. *Eadım-ı izafi* göreceli olarak yanlızca bir *eadım* (hiç) dir. Sadece hiçtir. Herhangi bir sayıya kaç tane sıfır toplanırsa toplansın sayı değişmez. Dolayısıyla *eadım* Tanrı bilgisinde bir semboldür. Kusursuzluk *zata* bağlı olduğundan, Tanrı Kusursuzluğun kendisidir. Kusur *eadımla* bağlantılıdır dolayısıya "kötü" *eadımın* (varolmayan varoluşun) tezahürüdür. *Müceddid* yanlızca, orijinal olarak *El-İnsan-ül-Kamil*'in yazarı Abdul Kerim el-Ciri tarafından kurulan *vahdet-ül şühud* (zahiricilik) doktrinini tekrar teyyid etmiş ve vurgulamıştır.

Bununla birlikte ruhsal gerçek, *Vücudiyye* felsefesinin daha yüce bir tür olduğu ve bir kolaylık ya da uzlaşmayı göz önüne almaya imkan vermemesidir. Meher Baba'nın ruhsal öğretisi, Gerçek'e her iki yaklaşıma da eşit şekilde uyarlanabilir ve onu "Tanrı'nın On Hali"nde verildiği şekliyle takip etmek için, tasvir edilen Sufi yöntemi *hamse vücudat* (Beş Varoluş) olarak bilinen biribirini takip eden tezahür aşamaları *tenazülat* –Mutlak'ın gerilemesi- ile aralarındaki benzerlik araştırıcıya yardımcı olabilir.

Tüm Kusursuz Sufilerin ruhsal öğretisi Ötesinin-Ötesi hali içindeki Tanrı bilinemez ve tasvir edilemez olduğunu belirtir. Tanrı'nın, Ötesinin-Ötesi olan bu halini (*Vera-ül Vera)* kavramakta düşünce ve hayalgücünün kanatları felce uğrar. Ötesinin-Ötesi halinde **olan** Mutlak Tanrı (*Vücud-u Mutlak*)'**dır.**

Tanrı'nın bu yüce halini Sufiler birçok şekilde adlandırmışlardır:

Gayb-ül Gayb (Gizlinin Gizlisi)

Meçhul-ün Nat (bilinemeyen ve tarif edilemeyen). *Zat* için Öz bilgisinin olmadığı hal budur.

Munkatı-ıl İzharat (tüm belirtilerin düştüğü ilgili hal)

El Ama (Koyu Duman) Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi halinin içe doğru özelliği ve *zatın* yüce Birliğinin bilincinde olduğu *ehadiyatın* (bilinçli Teklik'in) dışa doğru özelliğiyle ilgili saklı olası gelişme halini belirtir.

Meher Baba, her ne kadar Tanrı'nın Ötesi halinden (bilinçli Teklik) Ötesinin-Ötesi haline dönemezse de, kendisinin **daha evvel** ve **şimdi** Sonsuz Varoluş, Sonsuz Bilgi ve Sonsuz Mutluluk olduğunu ve bundan da orijinal halinin Ötesinin-Ötesi hali (*Zat-el* Baht) olduğunu bildiğini açıklar.

Bununla birlikte konuyu araştırmacıya daha açık hale getirmek için, Sufiler İlahi Tema'yı beş değişik tipin gerilemesi veya tezahürü bakımından incelemişlerdir, böylece:

Hamse Vücudat veya Varoluşun Beş Türü

1. *Vahid-ül vücud* (Birliğe Ait Varoluş) Gerçek Küresinin *alem-i lahutundaki* ilk tezahürü veya *tecelli-i evvelidir* ve *ehadiyet* (bilinçli Teklik) aşamasını kapsar.

2. *Arif-ül Vücud* (Uyanık Varoluş) *hakikat-i Muhammedi* (Muhammed'in Gerçeği) veya *nur-u Muhammedi* (Muhammed'in Işığı)[124], Gerçeğin Küresinde *hahut* ile ilgili olan aşamadır. Bu *vahdetin vahdet* bilincinde olduğu aşamadır (bilinçli Tekliğin Çokluk-içinde-Tekliğin bilincinde olması.) ikinci tezahür, *tecelli-i davvımdır.*

3. *Mumten-ül vücud* (Negatif Varoluş) tezahürün üçüncü aşamasıdır (*tecelli-i sevvom*). Bu *vahidiyet* (çokluk içinde Teklik) aşama noktasının başladığı *alem-i ceberrüttur* (mental küre).

4. *Mümkin-ül vücud* (Olası Varoluş) diğer şeylerin yanında melekler ve ruhlar aleminden oluşur ve Enerji küresi olan *alem-i melakut* (sübtil küre) olarak bilinir. Bu tezahürün dördüncü aşaması *tecelli-i çaharomdur.*

5. *Vacib-ül vücud* (Zorunlu Varoluş) madde varoluş ile ilgili herşeyden oluşur. Sufilerce *alem-i nasut* (madde küre), tezahürün beşinci görünüşü, *teceli-i pencom* olarak bilinir.

Bunlar *tecelliyet-i hamse* (beş tezahür) veya *hamse vücudat* olarak bilinen Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi halinden naklini temsil ederler.

Şimdi biz bunları *vacib-ül vücud* (Zorunlu Vücud) ile başlayıp *vahid-ül vücud* (Birliğe Ait Varoluş) ile biten yükselen bir dizide ele alacağız.

Şeriat (kanun) alanında *vacib-ül vücud* (Zorunlu Varoluş) ilahiyatçılar için her cins varlığın varlıklarını türettiği Mutlak Tanrı demektir. Diğer yandan Süfiler bu terimi madde ve materyal herşeyi belirtmek için kullanırlar. Tekamül halindeki taş, bitki, hayvan ve insan formundaki ruh beş elemandan oluşan madde vasıtalar olmadan tekamül ettiği söylenemeyeceğinden burada *vücud,* beden demektir. *Vacib-ül vücud* aşamasındaki

---

[124] *Hakikat-ı Muhammedi:* Tanrı'nın orijinal sözü idrak olunmuş.
Nur-u Muhammedi: Tanrı'nın orijinal sözü ifade edilmiş.
Hakikat-ı Muhammedi, nur-u Muhammedi'yi kapsar ancak nur-u Muhammedi Hakikat-ı Muhammedi'yi kapsamaz.

bu madde varoluş, o olmadan Kusursuzluk, evliyalık ve liderlik aşamaları düşünülemez olacağından, Tanrı tarafından bahşedilmiş büyük bir nimettir.

Madde beden, içerisinde diğer dört ve göreceli gerçek varoluşa sübtil, mental ve alt-mentalüstü ve Tanrı'nın kendisinin tümünü içeren harika ve nadir mekanizmadır. İnsan bedeni Sufilerce, bir Kusursuz Üstat ya da Kurtarıcı'nın evrensel zihninin yardımı olmadan kimsenin sırrına erişemeyeceği tüm beş varoluştan meydana gelen *alem-i kebir* (Makrokozmoz)'un somut örneği olan *alem-i zıır* (Mikrokozmoz) olarak adlandırılır.

Vacib-ül vücud (Zorunlu Varoluş veya madde küre) varlığını *mümkin-ül vücuddan* (sübtil küre) elde eder ya da onun yansımasıdır. Bu aşamada Tanrı ile Yaratılış arasındaki ilişki efendi ile kölesi arasındaki gibidir. Bu aşamanın tekamül eden bilinci ya da zihni *nefs-i ammara* (kötü öz) adlandırılır ve madde ne olursa herşeyin tadını çıkarmak gibi doğal bir eğilimi vardır. Burada Tanrı'nın insanla ilişkisi fikri, Tanrı'nın varlığını sözle kabul eden *tevhid-i akvali* (Tanrı ile sözlü Birlik) olarak bilinir.

Mümkin-ül vücud (Olası Varoluş veya sübtil küre) varlığını *mumtan-ül vücud* (mental küre)'den elde eder. Burada Tanrı ve O'nun tezahür etmiş sıfatları arasındaki ilişki, baba ile çocukları arasındaki ilişkinin türündendir. Burada Tanrı, kaygısız, hiç ceza veya ödül düşüncesi, arzu veya bilgisi ve ruhsal kazanımlar için çok isteği olmayan Kendi çocuklarına karşı nazik, merhametli ve tetiktedir. Ve bu tür varlıklar genellikle melekler olarak bilinirler. Bu kürenin (*alem-ı melakut*) bilinci *nefs-i levame* (kınayıcı öz) olarak şekillenir ve bu aşamada Tanrı'nın tanınması, bu alemin varlıklarının yanlızca kendilerine verilen Tanrı'yı hatırlama görevi ile meşgul olduklarında anlamına gelen *tevhid-i afaali* (eylemin birliği) adını alır.

Mumtan-ül vücud (Netagif Varoluş veya mental küre) Yol'un, bu aşamada *vahidiyete* (çokluk içinde Teklik) beşinci ve altıncı seviyelerini içerir. *Vahidiyet* beşincide başlar ve zirvesine altıncıda ulaşır ve içerisinde sübtil ve madde seviyelerden oluşan Yaratılış'ın bütün detaylarını içerir. Bu varoluşunu *arif-ül vücuddan* (*hakikat-i Muhammedi* halinden) alan veya onun yansıması olan *alem-i ceberrüttur. Mumtana* varolmayan, *vücudun* varoluşun formu veya bedeni demek olduğundan *mumtan-ı vücud* veya Negatif Varoluş olarak adalandırılır. Dolayısıyla *mumtan-ı vücud* kelimesi bu bakımdan formun olmadığını belirtir. Bu aşama içinde ağacın köklerinin ve dallarının potansiyelini kapsayan, tamamen geliştiğinde ve tezahür ettiğinde sübtil ve madde seviyeleri temsil edecek olan tohuma benzer. Sufiler bunu, zaman ve uzayın tüm fikirlerinin tek bir noktada birleştiği *la mekan* olarak bilirler.

Mental kürenin bilinci Sufiler tarafından, beşinci seviyede gönlü rahat veya tatmin olmuş öz demek olan *nefs-i mutmainne*, ve altıncı seviyede esinlenmiş öz demek olan *nefs-i mulhima* olarak adlandırılır. Burada Tanrı ile Yaratılış arasındaki ilişki aşık ile Sevgili arasındakidir ve bu aşamalardaki Tanrı fikri Sufilerce *tevhid-i ahvali* (duygunun birliği) dir. Bu aşama, insanın Tanrı ile yüz yüze geldiği ancak henüz egosunu yok edemediği ve hala ikilik (dualite) alanında olduğu *hakikat-ı insani* (insanın gerçeği) olarak bilinir.

Vahid-ül vücud (Birliğe Ait Varoluş) Gerçek Küresinin *alem-i lahut* aşamasında Tanrı'nın önce Kendi *ehadiyetinin* (bilinçli Teklik) bilincine vardığı haldir ve aynı Gerçek Küresinin *alem-i hahut* aşamasının *arıf-ul vücudu , hakikat-i Muhammedi* olarak da adlandırılan *vahdiyet-i vahidiyet* (Çoklukta-Tekliğin bilinçli Tekliği) halidir.

Sufilere göre *Vera-ül Vera* halinde Tanrı saklı bir hazineydi ve bulunmak istedi. Hemen ardından "saklı hazine" kendini tanımak için bir arzu ifade etti ardından tüm

Yaratılış'ın varoluşunda ve tezahür etmiş alemde örtülü ve saklı olan kendinin Işık (*nur*) veya *nur-u Muhammedi* olarak farkına vardı; Hazreti Muhammed bununla bağlantılı olarak "Allah önce benim ışığımı yarattı ve benim ışığımdan kainat varoldu" demiştir. Bu Tanrı ilminde *tevhid-i zati* (Esasın Birliği) içine dahil olan *cemal* (yüz güzelliği) özelliğidir. Burada Tanrı ile Yaratılış arasındaki ilişki Aşık ile sevgili arasındakidir. Burada Aşık Tanrı ve Muhammed sevgilidir. Burada Tanrı hem Kendisinin hem de Yaratılış'ın tüm farkındalığına sahiptir.

Vahid-ül vücud (Varoluşun Birliği) Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi halindeki ilk sınırlamadır ve *lahut* olarak beşinci kürenin aşamalarından biridir. Bu, *arif-ül vücud* (Uyanık Varoluş) tarafından kullanıldığında kendisine hem *fena* hem *beka* deneyimi kazandıran bilinçli Mutlakiyyetçilik aşamasıdır. Bu aşama, Yol'un diğer tüm aşamaları gibi aklın ve zihnin ötesindedir ve kelimelerle çerçevelenemez ve *tecelli-i cemali* (yüz güzelliğinin ortaya çıkışı) ve *tecelli-i celali* (azametin ortaya çıkışı)nı içerir. *Tecelli-i celali* bir ruha *fena* (tamamen yok olma) deneyimi bahşeden, ve *tecelli-i cemali* bir kez daha ona Sufilerce *beka* (daimilik) olarak bilinen normalliğin bilincini bağışlayandır. *Tecelli-i celali* aynı zamanda Tanrı'nın Sevgili, insanın aşık olduğu *aşkiyyat*'dır; ve *tecelli-i cemali* Tanrı'nın Aşık, insanın sevgili olduğu m*aşukiyet*'dir. Bu ikincisi *fakr* veya *fakiri* olarak bilinen en yüksek ruhsal tezahürdür.

Dolayısıyla beşincinin, Gerçek Küresinin *alem-i lahut* ve *alem-i hahutu* Kusursuzluğun, *aşık-u maşukun* (Aşık ve Sevgili Teklik içinde), ve *aşıkın* ve *maşukun* (Sevgili) kendi özellikleri içindeki eşanlı aşamalarıdır. *Alem-i ceberrutda* (mental küre) *aşık* ve *arifin* (marifet sahibi), *melakutta* (sübtil küre) sıfatların belirlenmesinin ve *nasutta* (madde küre) *vakıfın* (madde-bilinçli olan) aşamasıdır. Bunları yükselen düzende tanımlarsak, *vakıfken*, bilinçli olan daha da bilinçli hale gelir, *vasıf* (sıfatlar) aşamasına girer. Ve *vasıftan irfan* (ruhsal bilgi) aşamasına varır ve *irfandan* Tanrı'nın sırları (*maarif*) alanına ulaşır. *Maarif* aşamasından kendisine aşık statüsünü bahşeden Tanrı görüşü ile ödüllendirilir ve nihayet AŞK haline geldiğinde kendisinin herşeyin son noktası ve herşey olan olduğunu keşfeder. *Huyat*'ın bu aşamasında herşey Tanrı'nın "Ben Tanrı'yım" halinde yok olur.

35 *Maya*[125] (133)

Bir insanı ruhsal olarak kör, sağır vs tutan güç, genellikle *Maya*[126] olarak bilinen, kozmik cehalet prensipleri tarafından idare edilen kendi cehaletidir.

Mayayı anlamak kainatı anlamaktır. Bütün sahte değerler ve sahte inançlar *Mayanın* sarmalamasındandır. Akıl özellikle *Mayaya* üstünlük sağlıyacak şekilde davranır ancak Tanrı'nın Gerçek olduğunu idrak eden bilinçte olduğu gibi aklın buna yetisi yoktur. Gerçek yanlızca, kişinin *Maya* yüzünden gerçek gibi görünen kozmik illüzyonu aşmasından sonra bilinebilir.

Cehaletin prensipi *Maya,* yanlızca ruhsal aday *Maya*'nın Tanrı'nın gölgesi olduğunu ve bu haliyle hiç olduğunu idrak edebilmesiyle aşılabilir. *Maya* muamması ancak Öz-idrakinden sonra çözülebilir.

---

[125] [Meher Baba, "Maya", Irene Conybeare'in *Quest For Truth* kitabından (Kakinada, A.P., India: Swami Satya Prakash Udaseen), 274-275]

[126] [Bakınız: Meher Baba, "Maya", Discourses, 370-387]

36 Meher Baba Der ki (146)

Ruhsal Paradoks

"Cehalet yok edilip Bilgi (sayesinde ilahi hayatın deneyimlendiği ve yaşandığı Bilgi) kazanılmadan ruhsallığa ait olan herşey paradoksal gibi görünür – görmediğimiz Tanrı'nın gerçek olduğunu ve gördüğümüz dünyanın gerçek olmadığını söylüyoruz. Deneyimde bizim için varolan gerçekte yoktur ve bizim için var olmayan gerçekte vardır.

"Kendimizi bulmak için kendimizi kaybetmeliyiz; dolayısıyla kendini kaybetme kazançtır. Tanrı'da yaşamak için özde ölmeliyiz; dolayısıyla ölüm yaşam demektir. Tanrı tarafından tümüyle sahip olunmak için içimizden tamamen boşalmalıyız; dolayısıyla tamamen boşalma mutlak doluluk demektir. Hiçbirşey olup benliğimizden soyunmalı böylece Tanrı'nın sonsuzluğu tarafından soğurulmalıyız; dolayısıyla hiç Herşey demektir.

Varoluş Madde ve Hayat Gölgedir

"Varoluş ebedi ve ezeliyken hayat fanidir.

"Kıyas amaçlı, Varoluş insanın bedenidir ve hayat bu bedeni kaplayan giyecek gibidir. Aynı beden mevsim, zaman ve koşullara göre giyisisini değiştirir, aynen tek ve ebedi Varoluş'un hayatın sayısız ve türlü görüntüsü boyunca her zaman orada olması gibi.

"Çeşit çeşit katman ve renkleriyle hayatın perdesi tarafından tanınmanın ötesine itilen değiştirilemez Varoluştur. Bu Varoluş'u 'gölgeyen' ve onunla örtüşen, ebedi ve ezeli ve değiştirilemez Varoluşu geçici, dönüşken ve hep değişken gibi sunan zihin, enerji ve madde formların örtüleriyle hayatın kıyafetidir.

"Varoluş herşeyi kaplayan ve canlı veya cansız, gerçek veya değil, değişik türlerde veya formlarda bir örnek, kollektif veya bireysel, soyut veya gerçek her nesnenin temelini oluşturan özdür.

"Varoluş'un sonsuzluğunda zaman yoktur. Geçmiş ve gelecek yoktur; yanlızca sonu gelmeyen şimdiki zaman vardır. Sonsuzlukda hiçbirşey asla olmamış ve hiçbirşey asla olmayacaktır. Herşey bitmek bilmeyen ŞİMDİDE olmaktadır.

"Varoluş Tanrı'dır; oysa hayat illüzyondur.

"Varoluş Gerçek'tir; oysa hayat hayaldir.

"Varloş sonsuzdur; oysa hayat geçicidir.

"Varoluş değiştirilemez; oysa hayat sürekli değişir.

"Varoluş özgürlüktür; oysa hayat bağlayıcıdır.

"Varoluş bölünemez; oysa hayat muhteliftir.

"Varoluş duyumsanamaz; oysa hayat aldatıcıdır.

"Varoluş bağımsızdır; oysa hayat zihin, enerji ve madde formlara muhtaçtır.

"Varoluş **olandır**; oysa hayat olan gibi görünendir.

"Varoluş bu yüzden hayat değildir.

"Doğum ve ölüm hayatın başlangıcı ve sonunu işaret etmez. Oysa hayatın sözde doğum ve ölümleri oluşturan çok sayıda aşama ve halleri tekamül ve tekrardoğum yasaları tarafından yönetilirler, hayat sınırlı bilincin ilk soluk ışınının ortaya çıkışı ile **yanlızca bir kez** varolur ve sonsuz Varoluş'un sınırsız bilincine erişerek **yanlızca bir kez** ölüme boyun eğer.

“Varoluş herşeyi bilen, herşeyden güçlü, her zaman mevcut Tanrı sebep ve sonucun, zaman ve uzayın, bütün fiillerin ötesindedir.

“Varoluş herşeye dokunur, tüm nesnelere ve tüm gölgelere. Hiçbirşey asla Varoluş’a dokunamaz. Kendi varlığının gerçeği bile Varoluş’a dokunamaz.

“Varoluşun idraki için hayat atılmalıdır. Sınırsız Öz’e sınırlamaları bağışlayan hayattır. Sınırlı özün hayatı izlenimler yaratmak için, ifadeler yoluyla bu izlenimleri biriktirmek ve yok etmek için teşvik sağlayan enerji tarafından ve bu izlenimlerin harcandığı, güçlendirildiği ve nihayet **eylemlerle** tüketildiği aletler olarak işlev gören madde formlar ve bedenler yoluyla zihin tarafından beslenir.

“Hayat eylemlerle sıkı şekilde bağlıdır. Hayat eylemler yoluyla sürdürülür. Hayat eylemler yoluyla değer bulur. Hayatın sürdürebilirliği eylemlere dayanır. Hayatın bilgisi eylemlerdir – doğal olarak birbirine karşıt eylemler, olumlu ve olumsuz eylemler, yapıcı ve yıkıcı eylemler.

“Bu nedenle hayatın nihai ölümüne boyun eğdirmek, tüm eylemleri sonlandırmaktır. Eylemler tamamen sona erdiğinde, sınırlı özün hayatı kendisini kendiliğinden sınırsız Öz’ün Varoluşu olarak deneyimler. Varoluş idrak edilip, tekamül ve içedönüş tamamlanır, illüzyon kaybolur ve tekrardoğum yasası bağlayıcı olmaz.

“Sırf eylemlerden vazgeçmeyi vaadetmek asla eylemlere bir son verdirmez. Bu yanlızca yine eylem olan başka bir eylemi –eylemsizlik eylemini, harekete geçirmek anlamını taşır.

“Eylemlerden kaçmak, eylemleri kökünden sökmek için çıkar yol değildir. Daha ziyade bu sınırlı öze kaçma eylemine daha fazla bulaşma imkanı verip böylece daha fazla eylem yaratabilir. İyi ve kötü eylemler karmakarışık hayat yumağındaki düğümler gibidir. Eylem düğümlerini çözmek gayretinde ısrarcı olundukça düğümler daha da sıkışır ve karışıklık daha da artar.

“Panzehirin, zehirin etkilerine karşı tepki vermesi gibi yanlızca eylemler, eylemleri geçersiz kılabilir. Derine batmış bir diken başka bir diken veya iğne gibi, beceri ve tedbirle kullanılan ona benzer keskin bir nesne ile çıkarılabilir. Benzer şekilde eylemler başka eylemler tarafından – onları ‘özden’ başka harekete geçirici bir etmen tarafından kendilerini adadıklarında, tamamen köklerinde sökülebilir.

“*Karma yoga, dnyan yoga, raj yoga* ve *bhakti yoga* gerçeğin Yol’unda, araştırıcıyı ebedi Varoluş’a yönlendiren belirgin yol tabelaları görevi görürler. Eylemlerle beslenen hayata tutunma aday için o denli sıkıdır ki bu ilham verici tabelaların yardımıyla bile doğru yöne gitmeyi başaramaz. Öz eylemlerle bağlandığı sürece Gerçek’in yolundaki aday hatta hacı bile kesinlikle kendini aldatarak yoldan sapar.

“Bütün dönemler boyu, *sadhular* ve arayanlar, bilgeler ve azizler, *muniler* ve keşişler, *tapasaviler* ve *sanyasiler*, yogiler, Sufiler ve *talibler* kendilerini eylemler labirentinden çıkarabilmek ve hayatın üstesinden gelerek ebedi Varoluş’u idrak etmek için hayatları boyunca muazzam zorluklara katlanarak mücadele vermiştir.

“Denemelerinde başarısız olmuşlardır çünkü ‘özleriyle’ mücadele ettikçe özleri hayat tarafından güçlükler ve cezalar, inzivalar ve haclar, meditasyonlar ve konsantrasyonlar, iddialı sözler ve sessiz derin düşünceler, yoğun eylem ve eylemsizlikler, sessizlik ve ağız kalabalıkları ile, *japalar* ve *tapalar* ve her tip *yoga* ve *chillalarla* yoğunlaşan eylemler yoluyla daha da sıkı sıkıya tutulmuştur.

“Hayatın bağından özgürleşmek ve eylemlerin labirentinden kurtulmak herkes için mümkün kılınmışken çok az kişi tarafından, bir kusursuz Üstat, *Sadguru* veya *Kutb*’a

yakınlaşıldığında ve onun lütfu ve rehberliği dilendiğinde erişilebilir. Kusursuz Üstat'ın değişmez önerisi ona tam teslimiyettir. Teslim olan pek az kişi bunu bütün – zihin, beden, servetleriyle- yapar böylece tam teslimiyetleri ile bilinçli olarak kendi 'özlerini' Kusursuz Üstat'a teslim ederler, şimdi yanlızca Üstat'ın emirleri ile hayata geçen eylemlerde bulunmak için hala bilinçli varlıklarına sahiptirler.

"Kişinin özünü teslimiyetinden sonra böyle eylemler, artık onun değildir. Bu nedenle bu eylemler hayatı besleyen ve detsekleyen diğer eylemleri kökünden sökmeye muktedirdir. Ardından hayat dereceli olarak hayatsız hale gelir ve sonuç olarak, Kusursuz Üstat'ın lütfuyla, nihai ölümüne boyun eğer. Bir zaman adayı ebedi Varoluş'u idrak için azmetmekten alıkoyan hayat artık aldatmacasını daha fazla çalıştıramaz.

"Geçmişte vurguladım, şimdi size söylüyorum ve sonsuza kadar asırlar boyu tekrar edeceğim ki hayat perdesini atın ve ebediyyen sizin olan Varoluş'u idrak edin.

"Bu değiştirilemez, parçalanamaz, herşeyi kaplayan Varoluş'u idrak etmek için en basit yol bana tamamen teslim olmaktır; o derece tam anlamıyla ki kendi teslimiyetinizin bile bilincinde olmaksızın, yanlızca bana itaat edip ben emir verdiğimde harekete geçecek kadar bilinçli şekilde.

"Ebedi yaşamı arıyorsanız o zaman aldatıcı özünüzün bana olan tam teslimiyetin ellerinde ölümü için can atın. Bu *yoga* tüm *yogaların* esasıdır."

Dört Yolculuk

"Tanrı sonsuzdur ve O'nun gölgesi de sonsuzdur. Tanrı'nın gölgesi, insanın bildiği ve bilmediği milyonlarca evreni ile, sonsuz madde alemi barındıran sonsuz uzay ve sonluluk noktasından Tanrı olan sonsuz Varoluş'a yayılan Yaratılış'dır.

"Bu milyonlarca evrende gezegenleri olan bir çok sistem vardır. Bazıları gaz halinde, bazıları sertleşme halinde, bazıları taş ve metaldendir, bazılarında bitki örtüsü de vardır. Bazılarında solucan gibi hayat formları gelişmiş, bazılarında balıklar, bazılarında kuşlar, hayvanlar ve çok azında insanlar da vardır.

"Dolayısıyla çok az evrende, üzerlerinde tekamülün yedi krallığının tezahür ettiği ve bilincin ve formların tekamülünün tamamlandığı gezegenler bulunur.

"Ancak yanlızca Dünya gezegeni üzerinde ademoğlu tekrardoğar ve Öz-idraki için içedönüş yolculuğuna başlar.

"Dünya, tüm insan-bilinçli ruhların içedönüş yoluna girebilmeleri için göçmek zorunda oldukları Nokta olduğu kadar, milyonlarca evrenden oluşan bu sonsuz madde kürenin merkezidir.

"Bu içedönüş yolunun yedi durağı vardır ve yedinci durağa varış, Tanrı'ya olan ilk yolculuğun sonunu belirler.

"Bu yolculuğun sona ermesi tüm insan ruhlarının Amacı ise de ancak belli bir zamanda çok azı oraya girebilir. Bu yolculuğun sonuna varış bireyselliğin sonsuz bilinç Okyanus'unda boğulmasıdır ve yolculuğun tamamlanması ruhun tam bilinçle "Ben Tanrı'yım" hali içinde soğrulmasıdır; ve Tanrı olarak sonsuz Güç, Bilgi ve Mutluluğu deneyimler.

"Birinci yolculuğu tamamlayan ruhların pek azı ikinci yolculuğa başlar. Bu yolculukta durak yoktur. Bu anlık bir yolculuktur – 'Ben Tanrı'yım'daki soğurulmuşluğundan, Tanrı'da Tanrı olarak ikamet etmek için silkelenen sonsuz bilincin yolculuğu. Bu halde bireysellik geri kazanılır ancak şimdi bireysellik sonsuzdur ve bu sonsuzluk madde bilinci de kapsar ve dolayısıyla insan ve Tanrı olarak, -sınırsız Ruh

sınırlamaların orta yerinde sınırsızlığını bilerek, en-sonluluğun ortasında sonsuz Gücü, Bilgiyi ve Mutluluğu deneyimler.

"Üçüncü yolculuğa yanlızca ikincisini tamamlayan ve kısmetleri sonsuz Güç, Bilgi ve Mutluluğu uygulama yükünü kaldırma ve böylece Tanrı'nın hayatını hem insan hem Tanrı olarak eşanlı şekilde yaşamak olanlar tarafından girişilebilir.

"Herhangi bir anda dünya üzerinde yaşayan böyle beş üstat vardır ve kainatın hareketleri ve insanların dünya işlerini düzenlerler. Yanlız bu beş Kusursuz Üstat'dan biri bedenini terkettiğinde, Tanrı'da Tanrı olarak ikamet edenlerden biri ilerler ve boş görevi doldurmak için üçüncü yolculuğu tamamlar.

"Kadim Olanın (*Avatar*) gelişini hızlandırmak ve O'na kendi Yaratılış'ının sorumluluğunu teslim etmek bu beş Kusursuz Üstat'ın görevidir.

"Tanrı hayatını dünyada yaşayanların tümü ve Tanrı'da Tanrı olarak ikamet edenlerin tümü bedenlerini terkettiklerinde, sonsuza dek sübtil ve mental vasıtalarını da atarlar ve sonsuz bireyselliği alıkoyup sonsuz Güç, Bilgi ve Mutluluğu deneyimleyerek Tanrı olarak tamamen ölürler. Bu dördüncü yolculuktur.

"Geçekte bu dört yolculuk asla yapılmamıştır, Tanrı'nın yolculuk yapacak bir yeri yoktur. O başlangıçsız ve sonsuzdur. Ve varlık görüntüsü olan herşey başlangıcı olmayan O'ndan ortaya çıkar ve sonu olamayan O'na geri döner."

37 Astralin Dünyası (176)

Astral alem diye birşey yoktur. Astral alem sübtil alemin bir parçası değildir. Bununla birlikte madde ve sübtil alemlerin arasında, sözde astralin alemini oluşturan yedi kılıf vardır ve bunlar iki alem arasında bağlantı görevi görürler.

Madde-bilinçli bir ruhun madde ile sübtili birbirine bağlayan bir astral bedeni olduğu söylenebilir. Astral, sübtilin madde üzerindeki, ne madde ne sübtil olmayan izi olarak adlandırılabilir.

Uykuda olağan rüya halinde kişi madde alemin izlenimlerini, astral bedenle **değil** subtil bedenle bilinçaltında deneyimler. Astralin dünyasında astral beden vasıtasıyla deneyimlenen herşey rüyalar kadar değersizdir.

Beden bırakıldıktan sonra ruh astralin dünyasını astral beden ile deneyimler. Bunun ruhun astral yolculuğu olduğu söylenebilir. Ruh bedenlendiğinde astral beden atılır ve yeni madde bedenle taze bir astral beden sahibi olur; ancak bedenlenmediği sürece, bedenli bir hal içindeyken biriktirilen izlenimlere uygun olarak astral beden yoluyla, ruhun sübtil ve mental bedenleri cennet ve cehennem hallerine katlanır.

Ruhsal Yol yanlızca, ruh madde alemden astral fenomenine giriş hakkına sahip olduğunda değil, sübtil alemin birinci seviyesini deneyimlemeye başladığı bilincin içedönüşüyle başlar. Ruhun sübtil alemin birinci seviyesini tümüyle deneyimleme aşamasında, sübtili maddeye bağlayan astral kılıf temelli yırtılır.

İnsanın Tanrı İdraki

(İnsanın Edediyyen Tanrı Haline Gelmesi)

Gerçek Küresi
"Ben Tanrı'yım" ruhsal bilgisi herkese açıktır ve fiziksel ölümle sona ermez.

Terim	Statü	Hal	Aşama veya Görünüm	Ruhsal Öğreti
Sufi	*Meczub-u Kamil*	*Cem veya Halet-i Muhammedi*	*Alem-i Lahut*	*Enel Hak*
*Vedantik	*Brahmi Bhoot*	*Nirvikalpa Samadhi*	*Vidnyan*	*Aham Brahmasmi*
Mistik	*Kusursuz Kişi*	*Tanrı ile Bir*	*Süper-bilinç*	*Ben Tanrı'yım*
Sufi	*Meczup-Salik veya Salik-Meczup*	*Değişimli olarak Farklı veya farksız Cem*	*Fena-me al Beka*	*Değişimli olarak "Hama ba man ast" ile veya değil Enel Hak*
Vedantik	*Paramhansa*	*Değişimli olarak Tribhuvan bilinçli veya bilinçsiz Nirvikalpa Samadhi*	*Turiya Avasta*	*Değişimli olarak Jihovamlı veya değil Shivoham*
Mistik	*İlahi Süper-İnsan*	*Değişimli olarak Yaratlış-bilinçli veya Bilinçsiz Tanrı-bilinci*	*İlahi Kavşak*	*Değişimli olarak "Herşey Benimle" ile veya değil "Ben Tanrı'yım"*

Sufi Vedantik Mistik	*Azad-ı Mutlak Sahib-i Cemo Fark* *Jivanmukta* *Özgürleşmiş Takrardoğan*	*Fark ile Cem* *Tribhuvan Bilinciyle Sahaj Samadhi* *Yaratılış-bilinci ile Tanrı-bilinci*	*Fena me-al Beka* *Turiya Avastha* *İlahi Kavşak*	*"Hama ba man ast" ile "Enel Hak"* *Jicoham ile Shivoham* *"Herşey Benimle Birlikte" ile "Ben Tanrıyım"*
Sufi Vedantik Mistik	*Kutb* *Sadguru* *Kusursuz Üstad*	*Cem-ül cem veya Beka-billah veya Fark ba dül Cem* *Tribhuvan göreviyle Sahaj Samadhi veya Atmapratisthapana* *İnsan-Tanrı*	*Makam-ı Muhammedi* *Vidnyan Bhumika* *Eşanlı olarak Tanrı-bilinci ve Yaratılış-bilinci*	*Eşanlı olarak "Enel Hak,""Hama man am,""Hama dar man ast," ve"Hama az man ast"* *Eşanlı olarak Shivo-ham ve Sarvoham* *Eşanlı olarak "Ben Tanrıyım" ve "Herşey Ben'im, Bende ve Benden"*

Not : Cem Tanrı ile birlik bilincidir.
Fark Tanrı'dan ayrlığın bilincidir. Bu nedenle fark madde , sübtil ve mental her üç kürenin herbirinin bilincini içerir.
Hal (göreli varoluşun içsel deneyimi) yanlızca altıncı seviyeden ve burdan aşağı seviyelerde elde edilir. Yedinci seviyede hal yoktur.

* Vedantik ve Vedantik'e yakın terimler

Son Söz

Tanrı her yerdedir ve herşeyi **yapar.**
Tanrı bizim içimizdedir ve herşeyi **bilir.**
Tanrı bizsizdir ve herşeyi **görür**.
Tanrı bizim ötemizdedir ve herşey**DİR**.
Yanlızca Tanrı **VARDIR.**

TANRI KONUŞUR'DA KULLANILDIKLARI ŞEKİLLERİYE BİLİNCİN SEVİYELERİYLE BAĞLANTILI, MİSTİK, VEDANTİK VE SUFİ TERİMLER

ÇİZİM 11

Meher Baba Tarafından Onaylanmış, Ludwig Dimpfl Tarafından Çizilmiştir

Ne Sifatsız ve Formsuz, ne de Sifatlı ve Formlu — *Na La Sifat La Surat- Na Ba Sifat Ba Surat* — *Na Nirguna Nirakar* — *Na Saguna Sakar*

Ötesinin - Ötesi Hali içindeki Tanrı — *Paratpar Parabrahma*

Saklı'nın Saklısı	Saf Cevher	Bilinemeyen ve Tanımlanamayan	Ötesinin Ötesi	Koyu Karaltı	Bütün Alametlerin Terkedildiği Hal	Saklı
Gayb-ül Gayb	*Zat-el-Baht*	*Meçhul-ün Nat*	*Vera-ül Vera*	*El Ama*	*Mınkat-ül İzharat*	

Ötesi Halindeki Tanrı: *Allah* — *Paramatma*

Tanrı Olan Tanrı: *Allah* — *Paramatma* — *Allah* — *Paramatma* — Bilinçsiz

7 — Gerçek — *Hakikat*

Sifatlı ve Formlu — *Ba Sifat Ba Surat* — *Saguna Sakar*

Gerçek Küre — *Alem-i Hahut* — *Vidnyan Bhumika*

Muhammed Makamı (Mesihlik) — *Makam-ı Muhammed*
Muhammed'in Gerçeği — *Hakikat-i Muhammedi*
Muhammed'in Işığı — *Nur-u Muhammedi*
Yüksek Taht — *Arş-ı Âlâ*

Kurtarıcı — *Resul* — *Avatar*
Kusursuz Üstad — *Kutb* — *Sadguru*
En Yüce Kusursuz Olan — *Salik-i Mükammil*

Tasavvuf Bilgisinin Katiliği — *Urf-ül Yakin*
Varoluşu Bilme — *Arif-ül Vücud*
İkinci Tezahür — *Tecelli-i Davvom*
Özün Birleşmesi — *Tevhid-i Zati*
Bilinçli Teklik Çokluğun içinde Tekliğin Bilincinde — *Vahdiyat-ı Vahdiyat*
Eşanlı Aşık ve Sevgili — *Aşık/ Maşuk*
İllüzyon içindekilere yardımı bilinçli olarak deneyimler, tadını çıkarır ve kullanır.

Sifatsız ve Formsuz — *La Sifat La Surat* — *Nirguna Nirakar*

Gerçek Küre — *Alem-i Lahut* — *Paramatma* — *Allah*

Gerçeğin Manevi Bilgisi — *Marifet-i Hakikat* — *Satyanubhuti*

Tanrı'da İkamet — *Beka-Billah* — *Sahaj Samadhi* — *Atma Pratisthapana*

En Kusursuz Olan — *Salik-i Ekmal*

Kusursuz Kişi — *Salik-i Kamil*
Özgür Kılınmış Vücut Bulan — *Azad-ı Mutlak* — *Jivanmukta*

Fena-me-al Beka — İlahi Kavşak — *Turiya Avastha*

Muhammed Hali — *Halet-i Muhammedi*

İlahi Süper İnsan — *Salik-Meczup* — *Meczup-Salik* — *Paramhansa*

İlahi Olarak Massedilmiş — *Meczub-u Kamil* — *Brahmi Bhoot*
(İlk İlahi Yolculuğun Sonu)

Evrensel Beden — *Mahakarana Sharir*
Evrensel Zihin — *Akl-i Kül*
Sarvabhaumic Mana
İlahi Ego

İdrakin Katiliği — *Hak-el Yakin*
Teklik Varoluşu — *Vahid-ül Vücud*
İlk Tezahür — *Tecelli-i Evvel*
Birlik — *Ehadiyet*
Aşık ve Sevgili Bir'in içinde — *Aşık-ı Maşuk*
Bilinçli olarak deneyimler ve tadını çıkarır. Aynı zamanda İllüzyonun bilincindedir. İllüzyonda Güç-Bilgi-Mutluluğu kullanmaz.
Bilinçli olarak deneyimler ve tadını çıkarır ancak kullanmaz.

Fena Fillah — Tanrı İdraki — *Nirvikalpa* — *Ene'l Hak* — "Ben Tanrı'yım" — *Aham Brahmasmi*

Nihai *Fena* — Zihinin Yokoluşu (öz) — *Manonash* — Mutlak Boşluk Hali — *Nirvana*

Seviye — KÜRE — SARHOŞLUK YOLU *MESTİ* — *SULÜK* İTİDAL YOLU — *Meşgul Allah* Tanrı'da Massedilmiş — *Ma Allah* Tanrı Cemaati

YOL — *Adhyatma Marga* — *Tarikat*

6 — Mental Küre — *Alem-i Cebrut* — *Mano Bhuvan*

5 — Mental Küre — *Alem-i Cebrut* — *Mano Bhuvan*

4 — Sübtil Küre — *Alem-i Melakut* — *Pran Bhuvan*

3 — Sübtil Küre — *Alem-i Melakut* — *Pran Bhuvan*

2 — Sübtil Küre — *Alem-i Melakut* — *Pran Bhuvan*

1 — Sübtil Küre — *Alem-i Melakut* — *Pran Bhuvan*

0 — Madde Küre — *Alem-i Nasut* — *Anna Bhuvan*

Din — *Dharma Shastra* — *Şeriat* — *Karma-Kanda*

Tanrı Sarhoşluğu — *Mest Allah*

MESTLER

Yolun Hacıları - Yolcular — *Sadıklar* — *Rahrevan*

Tanrı'da massedilmiş hacılar asla altıncı seviyede olmazlar.

Beşinci seviyenin Tanrı'da massedilmiş hacıları, ruhsal yolculuklarını bundan sonra *mestler* olarak tamamlarlar.

Tanrı'da massedilmiş hacılar asla dördüncü seviyede olmazlar.

Usta Hacılar — *TURU*

Usta — *Efrad* — *Pir* — *Satpurush*

HACILAR

Aziz — *Abrar* — *Veli* — *Mahapurush*

Büyük Ruh — *Ebdal* — *Ahyar* — *Mahatma*

ŞALİK

İlerlemiş Hacılar

İnisiye Hacılar

Tanrı-Divane — *Divane Allah*

Talip — Arayan

Heva — Kişi Yolda değil ama uzak da değil.

R — R — R

İnsanlığın çoğunluğu (İllüzyonda sınırlanmış Ruhlar)

Mental Beden — *Cism-i Altif* — *Karan Sharir*

Sübtil Beden — *Cism-i Latif* — *Sukshma Sharir*

Madde Beden — *Cism-i Kesif* — *Sthul Sharir*

KESİNLİKLER	VAROLUŞLAR	TEZAHÜRLER	BİRLEŞMELER	ÖZLER	SIFAT	GÜÇ BİLGİ MUTLULUK
Görmenin Kesinliği — *Ayn-el Yakin*	İmkansız veya Negatif Varoluş — *Mümtan-ül Vücud*	Üçüncü Tezahür — *Tecelli-i Sevom*	Sıfatların Birleşmesi — *Tevhid-i Sıfati*	Esinlenen Öz — *Nefs-i Mülhima*	Aşk — *Aşık*	Mental Alem Tezahürleri — Düşünce ve Duyguların Yaratıcısı ve Kontrolcüsü — (Güç Yok)
Beşinci Seviye boyunca Yol'un Kesinliği — *Yakin-ül Yakin*			Duyguların Birleşmesi — *Tevhid-i Ahvali*	Azizleşmiş Öz — *Nefs-i Mütmainne*	Bilen — *Arif*	
	Olası Varoluşlar — *Mümkün-ül Vücud*	Dördüncü Tezahür — *Tecelli-i Çaharom*	Eylemlerin Birleşmesi — *Tevhid-i Afa'ali*	Sitemli Öz — *Nefs-i Lavme*	Methiye — *Vasıf*	Sübtil Alem Tezahürleri — (Güç)
Entellektüel Kesinlik — *İlm-ül Yakin*	Gerekli Varoluş — *Vacib-ül Vücud*	Beşinci Tezahür — *Tecelli-i Pancom*	Söylemlerin Birleşmesi — *Tevhid-i Ekvali*	Fena Öz — *Nefs-i Emmare*	Hayırsever — *Vakıf*	Madde Tezahürler yani İnsan mutluluğu İnsan bilgisi Isı ve Atomik enerji

Kudret - Marifet - Messerret

Sonsuz Güç - Bilgi - Mutluluk

ANAHTAR: Terimler ait oldukları planın numarasının sağında yatay olarak görülür. Söz konusu sınıflar, altıncı ve yedinci seviyeler arasında yatay olarak listelenmiştir. Yazı stili terimin kaynağını belirtir. **Mistik**, *Sufi*, *Vedantik veya Vedantiğe yakın.*

Bu çizimin orijinal tasarımı L. Dimpfl tarafından Meher Baba'ya 25 Ekim 1964'te postalanmıştır. Meher Baba tarafından gözden geçirilmiş ve düzeltilmiştir. L. Dimfl'e, Eruch B. Jessawala tarafından 12 Nisan 1969 tarihinde geri götürülmüştür. ©1971 Sufism

Sözlük

Bu sözlük Meher Baba'nın *Tanrı Konuşur'*u yazdırırken kullandığı terimlerin derlemesidir. Çoğunlukla İngilizce olmayan terimler Sufi veya Vedantik geleneklerden kaynaklanmaktadır. Hemen hemen tamamı Arap, Fars veya Vedantik dillerden gelmektedir. Sessizliği süresince alfabe tahtasından *Tanrı Konuşur'*u yazdırırken Meher Baba, doğru anlamı aktarmada zaman kazanmak için, bir cümle içerisinde dört farklı dilden kelime kullanırdı. Diğer taraftan, bazen de bir kelimeyi, o kelimenin mesela Vedantik öğretideki tam anlamından farklı olarak kullanırdı. Böyle bir durumda kelimeyi kullandığı bağlamda tanımlardı.

Bu sözlükteki tanımlamalar, Meher Baba tarafından kullanılan anlamları içerir. Bir kelimenin yanındaki (S) harfi onun Sufi kaynaklı olduğunu ve Farsça veya Arapça dillerinden geldiğini gösterir. (V) harfi bunun bir Sanskrit kelime olduğu ve her zaman olmasa da genellikle Vedanta geleneklerinde kullanıldığı şekilde tanımladığı anlamını taşır. Diğer dillerden gelen kelimeler (Hint, Marathi gibi) ayrıca belirtilmiştir. İngilizce kelimeler *İTALİK* yazılmamıştır.

*Tanrı Konuşur'*un metnindeki tüm ingilizce olmayan kelimelerin telaffuzu, Meher Baba ile *mandalisi* (etrafındaki küçük bir mürid grubu) arasında kullanıldığı şekli ile uyumludur. Sözlükte de bu telaffuza göre listelenmişlerdir. Bereket versin bedenini terketmeden önce Meher Baba, kendisine postaladığım bu sözlüğü gözden geçirip onaylamıştı.

Ludwig H. Dumpfl, 5 Nisan 1971

abdal	:	S	fiziksel bedenlerini istediği gibi birinden diğerine değiştirebilen ve değiştiren üstat.
abrar	:	S	beşinci seviyenin azizi. V: *mahapurush (sant)*
Adem	:		(taştan insana) tekamül ve (insandan geri Tanrı'ya içedönüş döngüsünü tamamlayan ilk ruh. Gelenekel olarak ilk insan. Aynı zamanda ilk Avatar.
adhyatma marga	:	V	Ruhsal Yol. S: *tarikat, rah-ı tarikat*
adhyatmic marga	:	V	=adhyatma marga.
eadum	:	S	Hiçlik.
advaita	:	V	Mutlak Teklik. İkincisi olmayan Tek. S: *tevhid-i tenzihi*
Advaitism	:		Vedantanın, Sankaracharya tarafındn kurulan, iklikçi olmayan okulu. Benzer görüşler Sufi Vücudiyye tarafından savunulur.
efrat	:	S	altıncı seviyenin hacısı. V: *satpurush*
Afridgar	:	S	Yaratıcı. V: *Brahma*
ehadiyet	:	S	Teklik. Bilinçli Birlik. En yüksek Bilinç. S: *halet-i Muhammedi*. V: *vidnyan*
Aham Brahmasmi	:	V	"Ben Tanrı'yım". S: *Ene'l Hak*
ehl-i tevhid	:	S	Tanrı'nın birliği olan *tevhid* okulunun mistik üyeleri. *Vücudiyye* ve *Şühudiyye*.
Ahuramazda(Zedüşt)	:		Yüce Tanrı. S: *Allah*. V: *Paramatma.*
aikya	:	V	Birlik. S: *hakikat, vasl, vuslat.*
ayn-ül yakin	:		bakınız *yakin*.
ahyar	:	S	Yol'un ilerlemiş hacısı. V: *mahatma*
ekmel	:	S	En olgun kişi. İklikde görevi olan ancak müridleri olmayan, *beka billah* mertebesinde, ender rastlanan bir Tanrı-müdrik Salik. Aynı zamanda Salik-i Ekmel denir.
alem-i hahut	:	S	Üstatlık Küresi. *Kutb* ve *Avatar*'ın evreni yönettiği beşinci (Gerçek) küre. V: vidnyan bhumika.
alem-i ceberrut	:	S	Bilincin beşinci ve altıncı seviyelerini kapsayan mental küre. V: *mano bhuvan*.
alem-i kebir	:	S	beş tür varoluşu (*hamse vücudat*) içeren Makrokozmos .
alem-i lahut	:	S	Kusursuzluk küresi. V: *vidnyan*
alem-i melakut	:	S	Bilincin birinciden dördüncüye kadar seviyelerini içeren sübtil küre. V: *pran bhuvan*
alem-i nasut	:	S	Madde küresi. Çoğu insanın sadece bilincinde olduğu madde alem.V: *anna bhuvan*
alem-i zıir	:	S	Mikrokozmos. İnsan bedeni.
Allah	:	S	Ötesi hali içindeki Tanrı. Herşeye kadir Tanrı. V: *Paramatma.* Zerdüşti: Ahuramazda,Yezdan.
el Ama	:	S	Koyu Duman. Ötesinin Ötesi halindeki Tanrı'nın bir ismi.
Ene'l Hak	:	S	"Ben Tanrı'yım". V: *Aham Brahmasmi*
anand	:	V	Mutluluk. S: *musarrat*
anant	:	V	Sonsuz. S: *la mahdud*
anna (Hindi)	:		Bozuk para, bir rupinin onaltıda biri.
anna bhumi	:	V	Madde alem. S: *alem-i nasut.*
anna bhumika	:	V	Madde seviye.
anna bhuvan	:	V	Madde küresi. S: *alem-i nasut.*
antar drishti	:	V	"İçsel görme" (Tanrı'yı görme). Görme ile itikat. S: *ayn-ül yakin.* Bak.: *yakin*
envar	:	S	ışık.*tecelliye* de bakınız.
akl-ı kul	:	S	Evrensel zihin. Kusursuz Üstatlarca kazanılmış olan. V: *sarvabhaumic mana.*
arif	:	S	Bilen kişi. Bilincin beşinci seviyesinin ruhu.
arif-ül vücud	:	S	Bakınız *vücud*
arş-ı ala	:	S	Yüksek taht. En yüksek ruhsal hal yani *Avatar* ve Kusursuz Üstatlar. V: vidnyan bhumika
asan	:	V	Meditasyondaki gibi duruş.
asar	:	S	*(halin* verdiği deneyimlenen Tanrı'nın) tesiri.
aşık	:	S	Aşık. Bilincin altıncı seviyesinin ruhu

aşık-u maşık : S Sevgili ve aşık Tek, kusursuzluk küresi *alem-i lahutda* Tanrı'nın özelliği.
aşkiyyat : S Aşık olma hali. Tanrı'nın sevgili insanın aşık olduğu il tezahürde görünmenin görkemi.
asman : S seviye. V: *bhumika*
atma : V (atman) Ruh. S: *can veya ruh.*
atmapratisthapana : V (*sahaj samadhi*) bakınız *beka billah*
Attar, Şeyh Fariduddin : (Nişapur'lu) *Kuş Dili*'nin yazarı. Moğol istilasında MS 1229'da öldürüldü.
Avatar : V İsa Mesih, Kurtarıcı, Kadim Olan. S: *Resul, Sahib-i Zaman*
awagawan (Hindi) : Bakınız *ricat*
Avarif-ül Maarif : S *Tasavvufun Hediyesi* , onüçüncü yüzyıl Sufisi Şeyh Suhrawardi'nin *bilimsel incelemesi.*
ayn : S Öz., *zat* ile eşanlamlı. Göz veya görüş de demektir.
Azad-ı Mutlak : S Özgür Tekrardoğan. Dokuzuncu haldeki Tanrı. V: *jivanmukta*
Ezl-ül Ezel : S Sonsuzluğun sonsuzluğu. Tanrı'nın Ötesinin-ötesi halinin bir tanımı.
bandah : S köle, hizmetkar. İllüzyonla çevrelenmiş sınırlı ruh.
beka : S İkamet etme. bakınız *fena-beka*
beka billah : S İkinci ilahi yolculuğun sonunda Tanrı'da ikamet etme.V: *atmapratisthapana,* sahaj samadhi
beka-ül beka : S Tanrı-İnsan olan Tanrı'nın hali (Tanrı'nın kendisini *Avatar* olarak bilmesi)
ba sıfat ba surat : S Form alıp nitelik ve sıfat kazanma. V: *saguna sakar.*
bhav : V Coşkunluk. Tanrısallık anlamında müptela olma. S: *hal*
bhumika : V Seviye. Aşama. S: *asman*
bihuşi : S Bilinçsizlik. Dünyaya karşı bir sebepten isteksizlik duyma.
bihudi : S Kendini unutma. Yol'un ilk adımlarından biri.
Brahma : V Yaratıcı. S: *Afridgar*
Brahman : V Gerçek. S: Hakk
brahmand : V Kozmos. İllüzyon evreni.
Brahmi Boot : V Tanrı-ile -birleşmiş ruh. VIII. Hal içerisindeki Tanrı. S: *Meczub-u Kamil*
Buddha : V Öğretileri Buddhist dini ile bize gelen *Avatar.* Magadha (Bihar, Hindistan)'da yaklaşık MÖ 58 de doğdu MÖ 477 de öldü.
cillah : S Kırk günlük çile dönemi.
cillah-nashini (S-Hindi) : Kırk gün çile çekmek.
chit : V İlahi Bilgi. S: *marifet*
crore (Hindi) : 100 lakh. On milyon.
daur : S zaman.700 ila 1400 yıllık, *Avatar*'ın gelişi ile başlayan döngü. V: *yuga*
daur-u Kalendari : S Üstatlık dönemi.
darshan : V seyir, dinleyiciler. Üstad'ın arada görünmesi ve müridlerini, *prasad* formunda takdis etmesi.
dharma shastra : V Yaygın kullanılan ortodoks yol. S: *şeriat.*
Discourses : Meher Baba tarafından 1938 - 1944 yılları arasında yazılan makalelerin derlemesi.
İlahi Tema : İlk defa 1943 de yayınlanan, *Tanrı Konuşur*'un ana hatları.. Bu kitapta ek 14'dedir.
dnyan : V Ruhsal Bilgi. S: *irfan.*
do alem : S İki küre; madde (dünya) ve sübtil/mental (*ukba*) ve dördüncü (bileşik) küreyi de kapsar. V: tribhuvan
Donkin, Dr. William : (1911-1969) Meher Baba'nın uzun süreli müridi olan İngiliz doktor. İlk defa 1933'de Londra'da karşılaştı. The Wayfarers'ın yazarı.
Herşey : Sonsuz Tanrı. Herşey, herşey olduğundan Hiç'i de kapsar.
fena (nihai) : S Zihnin (özün) yok olması. V: *manonash (nirvana).*
fena-beka : S Ararlarında paralellik kurulan üç tip yokolma-ikamet etme deneyimine gönderme yapılabilir 1) sıradan insanın hergün uykuya dalıp uyanması, 2) Yol'un her bir

seviyesine girişi takip eden ve bu seviyede hayat süren (beka) sahte özün bazı özelliklerinin yok olması (fena) ve 3)Meczub-u Kamil'in gerçek fena fi'llahı ve Jivanmukta ve Sadguru'nun beka billahı.

fena fi'llah : S Kusursuz Olan'ın "Ben Tanrı'yım" hali.V: *nirvikalpa samadhi.*
Fenakar : S Yok edici. V: *Shiva, Mahesh.*
fena me-al beka : S İlahi Kavşak'da Tanrı'nın dokuzuncu hali. V: *turiya avastha*
fena-ül fena : S Tanrı'nın insan haline gelme hali (Tanrının *Avatar* olarak doğrudan inişi.)
fakiri : S fakirlik. Derviş hayatı. En yüksek ruhsal tezahür. Kusursuzluk.
fakr : S bak. fakiri
fark : S Tanrı'dan bilinçli ayrılış.
fark ba-dül cam : S bak. *Beka billah*
El Fütuhat-el Makkiyye : S Bak. İbn. Arabi
Gayb-ül Gayb : S Gizlinin gizlisi. Ötesinin-ötesiş Tanrı'nın bir tanımlaması.
gayr : S Diğeri, öteki. Dualite.
Ghazali, İmam Muahmmed : Sufism üzerine Ünlü İslam yazarı ve bilimcisi. 1059 da Horasan'da doğdu 1111'de öldü.
ghunghat (Hindi) : Kadın peçesi. , Sembolik olarak, cehaletin peçesi.
Tanrı-İnsan : İsa. Mesih. S: *Resul. V: Avatar*
Gülşen-i Raz : 13. yüzyıl şairi Mevlana Şebustari'nin kitabı (Türkçesi Timaş Yayınları)
guna : V bak. Sıfat
hadas : S Türetilmiş olan. *Kadim'*in tersi.
Hafız, Şemseddin Muhammed : 14.yüzyılda Şiraz'ın Kusursuz Üstadı. *Divan*'ın yazarı. Meher Baba'nın en sevdiği şair.
hahut : S Ustalık.
hayret : S meftuniyet.
hal : S Yeni bir durak ya da seviyeye girerken deneyimlenen, çoşkunluk veren trans durumu. V: bhav
halet-i Muhammedi : S (=*ehadiyet*) Tanrı-müdrik ruhun bilinçli birliği.
hama az man ast : S Herşey Ben'dendir.
hama az ust : S Herşey O'ndandır.
hama ba man ast : S Herşey Benimle'dir.
hama dar man ast : S Herşey Benim içimdedir.
hama dar ust : S Herşey O'nun içindedir.
hama man am : S Herşey Ben'dir.
hama ust : S Herşey O'dur.
hakikat : S Gerçek
hakikat-ı insani : S İnsanın gerçeği. Tanrı'yı yüz yüze gören altıncı seviye evliyasının hali.
hakikat-ı Muhammedi : S Muhammed'in Gerçek'i. Kusursuz Üstatlık. Tanrı'nın onuncu hali.
hakiki : S Gerçek olan. *İzafi*'nin tersi.
Hak : S Gerçek, Tanrı. V: *Brahman.*
Hakk'el yakin : S bak. *Yakin*
Hu : S (Hua) O, Tanrı.
Hujviri Ali bin Uthman : *Keşf-ül Mahcub*'un (Gizemi Keşfetmek) yazarıghazne'de MS 1000'de doğdu *1075 de öldü.*
Hu'al ahir : S O sonuncudur.
Hu'al evvel : S O ilkdir.
Hu'al batın : S O içseldir.
Hu'al zahir : S O dışsaldır.
Huyat : S O olma. Tanrı'nın kendini Kendisi olarak bilmesi. Tanrılık.
İbni Arabi, Muhiddin : İspanya'da Temmuz 115 de de doğan, Şam'da Ekim 1240'da ölen Kusursuz Üstat.

			En önemli çalışması El Fütühat-el Makkiya
Cehalet	:		yüksek ruhsal bilgi olmaksızın İllüzyon bilgisi. Madde-bilinçli ruhunbilme hali.
İllüzyon	:		Madde-bilinçli ruhun hatalı şekilde Gerçek zannettiği *Maya'*nın, evrenin yaratılışı
ilm-ül yakin	:		bak. yakin
insan	:	S	insan V: *manava*
İnsan-ı Kamil	:	S	Kusursuz İnsan (yani Tanrı-Müdrik) V: *Shiv-Atma*
El-İnsan-ül Kamil	:	S	*Kusursuz İnsan* , 14. yüzyıl Sufisi Abdul Kerim al-Cili'nin bir araştırması.
İkbal, Dr. Muhammed	:		1873 de, Pencap'da doğan Pakistanlı şair ve filozof.
irfan	:	S	Ruhsal Bilgi. Altıncı ve yedinci seviyediklerin bilgisi. V: *dnyan*
irtika	:	S	tekamül. V: *ukranti*
İsrafil	:	S	Başmelek İsrafil.
izafi	:	S	Göreceli olan. Tersi *hakiki*
Azrail	:	S	Başmelek Azrail
celal	:	S	Görkem, azamet.
Celaleddin Rumi, Mevlana	:		13. yüzyıl Kusursuz Üstadı. Mevleviliğin kurucusu. *Mesnevi*'nin yazarı.
cem	:	S	Tanrı ile bilinçli birlik. Tanrı-idraki
cemal	:	S	Yüz güzelliği.
cemal-i ehadiyet	:	S	Mutlak Tekliğin güzelliği.
cem-ül cem	:	S	*beka bil'llah*
can	:	S	Ruh. V: *atma veya atman.*
can-ı cismi	:	S	bak *jiv-atma*.
canan	:	S	Sevgili
japa	:	V	Genellikle *mantra* ve duların tekrarı.
İsa	:		Nasıralı Mesih.
Cebrail	:	S	Başmelek Cebrail.
el-Jili Abdul Kerim	:		*El-İnsan ül Kamil'in* yazarı ve *Zahirilik* (vahdet-ül şühud)Sufi okulunun kurucusu *1408 de öldü.*
cism-i altaf	:	S	Mental beden. V: *karan sharir.*
cism-i kesif	:	S	Madde beden. V: *sthul sharir.*
cism-i latif	:	S	Sübtil Beden. V: *sukshma sharir.*
Jivanmukta	:	V	Kusursuz Olan. S: *Azad-ı Mutlak, Sahib-i cemo farl, Salık-ı Kamil.* Bak. *Mukta*
jivanmukti	:	V	Bak. *Mukti.*
jiv-atma	:	V	Bedenlenmiş ruh. Birey. S: *can-ı cismi.*
jivoham	:	V	"Ben Bireyim".
Bağdatlı Cüneyd	:		Ünlü Dokuzuncu yüzyıl Sufi Şeyhi. MS 910'da öldü.
keenne Hu	:	S	aynen O. O'nun gibi. *Şühudiyye* okulunun nihai fenada gelinen halim tanımı.
Kabir	:		Banares'in 15. yüzyıl Kusursuz Üstad'ı 1435-1518
kal	:	V	(kala) 65 ila 125 yıl arasında süren devre. Her bir döngüde onbir devre vardır.S: *vakt*
Kamil	:	S	*Salik-i Kamil*. Bak. *Salik*
keramet	:	S	beşinci ve altıncı seviyedekiler tarafından gerçekleştirilen mucizeler.
karan sharir	:	V	Mental Beden. S: *cism-i altaf*
karma	:	V	eylem. Kader. Kişinin geçmiş hayatları tarafından önceden hazırlanan, hayatının doğal ve gerekli olaylar topluluğu.
karma kanda	:	V	bak. *Şeriat*
kesp	:	S	elde edilen kazanç. Tersi *mevhib*
Keşf-el Mahcub	:	S	bak. Hucviri
hamse vücudat	:	S	varoluşun beş türü. Tanrı'nın Ötesinin-Ötesinden insana intikali. Bak *vücud.*
hudi	:	S	sahte ego.
Krishna	:		Hikayesi, Hindu epik şiiri *Mahabrahata*'da geçen *Avatar*. Arjuna adlı savaşçıya verdiği söylev Bhagavad Gita olarak bilinir.

lahar (Hindi, Marathi) : küçük dalga, hayal, arzu, heves. Tanrı'nın Yaratılış'a neden olan Arzu'su.
lahut : S Kusursuzluk.
lakh (Hindi) : 100,000 V: *laksha*
la mahdud : S Sınırsız. V: *anant*
la mekan : S Mekansız.Mental küredeki, tüm zaman ve uzay fikirlerinin birleştiği ve sübtil ve madde alemlerin çıktığı "tohum".
la sıfat la surat : S Sıfatsız ve şekilsiz. V: *nirguna nirakar.*
lila : V Yaratılış'ın "İlahi Oyun"u. Evreni tezahür ettiren Tanrı'nın "oyun"u.
maarif : S Tanrı Sırları alanı (İlahi Bilgi alanı).
mahachaitanya : V super-bilinç.Bilinçli Bilinç'te olduğu gibi tümüyle içedönmüş bilinç.
mahakarana sharir : V Evrensel Beden.
mahapralaya : V Kozmik çağın sonunda evrenin büyük yok oluşu. S: *kıyamet*
mahapurush : V Beşinci seviyenin evliyası. S: *veli, abrar.*
mahatma : V Büyük ruh. S: *ahyar*
mahayogi : V Dördüncü seviye yogisi.
Mahesh : V (=Shiva) Yok edici. S: *Fenakar*
Meçhul-ün Nat : S bilinemeyen ve tanımlanamayan. Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi halinin bir tanımı.
meczup : S Massedilmiş olan. İçedönen bilinç seviyesinde massedilmiş olan kişi.
Meczub-u Kamil : S (yedinci seviyenin) Tanrı'yla birleşmiş ruhu. V: *Brahmi Bhoot*.
meczubiyyet : S *Meczub-u Kamil*'den olan, Tanrı'nın sekizinci hali.
Meczub-Salik : S *Meczub*-benzeri nitelikleri baskın olan Kusursuz Kişi. V: *Paramhamsa.*
mana (Marathi veya Hindi) : zihin, aynı zamanda mental beden. S: *cism-i altaf* V: *manas.*
manava : V bak. İnsan
mandali (Hindi) : Meher Baba'nın çemberinin üyeleri. V: *mandala=çember.*
man dar hama am : S Ben herşeyin içindeyim.
İnsan-Tanrı : Kusursuz Üstat S: *Kutb* V: *Sadguru*. Bak. Tanrı-İnsan
man hama am : S Ben herşeyim.
mano bhumi : V Mental alem. S: alem-i ceberrut.
mano bhumika : V Mental seviye.
mano bhuvan : V Mental küre. S: alem-i ceberrut.
manonash : V Zihnin (özün) yok olması. S: nihai *fena*
Mantık-ut Tayr : S Kuş Dili , 11.-12. yüzyıl Sufisi Şeyh Feriduddin Attar'ın bir hikayesi.
mantra : V Bir usta tarafından öğrencisine, ruhsal bir disiplin olarak verilen kutsal bir isim veya cümle. S: vazife.
mevhib : S hediye, ferilmiş olan. Tersi *kesp.*
marifet : S İlahi Bilgi. V: *chit, dnyan.*
marifet-i hakikat : S Gerçek'in Ruhsal Bilgisi. Dualitede görevi olan Kusursuz Üstad veya *Avatar*'ın ruhsal bilgisi. V: satyanubhuti.
maşuk : S Sevgili.
maşukiyet : S Sevgili olma hali. Tanrı'nın Aşık, insanın sevgili olduğu ilk tezahürde (*tecelli-i evvel*) güzellik görüntüsü.
Mesnevi : S Celaleddin-i Rumi'nin en önemli edebi eseri. Bak. Divan.
mest : S Yol'un Tanrı-sarhoşu ruhu.
mesti : S bak. s*üluk*
muvahhid : S *Ehl-i tevhidlerden* biri, birlikçi.
Maya : V Hiç'in herşeymiş gibi görünmesini sağlayan şey. Cehaletin kökü. Tanrı'nın gölgesi. S: mecaz.
mecaz : S Maya.
Mevlevi : S Bak. Celaleddini Runi
Mikail : S Başmelek Mikail.

mucize	:	S	*Avatar* veya *Kutb* tarafından gerçekleştirilen mucize.
moksha	:	V	Bak. Mukti.
Muhammed	:		Peygamber. (MS 570-632)
Basra Muhasibi, abdullah Haris	:		*hal* ve *makam* üzerine ilk yazarlardan. MS 857de öldü.
mücaddit	:	S	Zahirici. *Vahdet-ül vücud* doktrini taraftarı.
mücahid	:	S	Uygulama, uğraş, gayret. V: *sadhana*
Mukemmel	:	S	En Kusursuz Olan. Kusursuz Üstat. *Salik-i Mukammil, Kutb* da denir. V: *Sadguru*.
Mukta	:	V	(tekrardoğum döngüsünden) kurtulmuş olan.
Mukta Videh Mukta	:		Tanrı ile birleşmiş ruh= *Brahmi Bhoot* . S: *Meczub-u Kamil*
Mukta Jivanmukta	:		Özgür Tekrardoğan. S: *Azad-ı Mutlak*, *Salik-i Kamil.*
Mukta Param Mukta	:		Kusursuz Üstat= *Sadguru*. S: *Kutb, Salik-i Mukammil.*
mukti	:	V	Özgürleşme. Doğum ve ölüm (yani reenkarnasyon) döngüsünden kurtulma.
mukti sıradan mukti	:		(=moksha) Çoğu ruh tarafından elde edilen özgürlük. S: najat
mukti videh mukti	:		İkilik bilinci olmaksızın "Ben Tanrı'yım" hali.
mukti jivanmukti	:		İkilik bilincine sahip olarak "Ben Tanrı'yım" hali.
mukti param mukti	:		Tanrı-bilinci ve Yaratılış-bilincine eşanlı sahipken "Ben Tanrı'yım" hali.
mulhid	:	S	Atesit. V: *nastik*
mümkün-ül vücud	:	S	Bak. *vücud*
mümtan-ül vücud	:	S	Bak. *vücud*
munis	:	V	sessiz kalan kişi. Kutsal adam, münzevi, zahitlik.
Munkatı-ı İzharat	:	S	Tüm belirtilerin düştüğü ilgili hal. Ötesinin-Ötesi halindeki Tanrı'nın bir tanımlaması.
Munsiff, Dr. Abdul Ghani	:		Meher Baba'nın uzun süreli bir müridi. 20 Ağustos 1951'de öldü.
mukadder	:	S	bak. *prarabdha*
makam	:	S	Yol'da bir durak veya seviye.
makam-ı fürutat	:	S	İlahi Kavşak. V: *turiya avastha*
makam-ı hayret	:	S	Meftuniyet makamı. Yol'un üçüncü ve dördüncü seviyeleri arasında, adayın uzun süre vakit keybedebileceği ara bölge.
makam-ı Muhammedi	:	S	Tanrı-bilinci ve Yaratılış-bilincine eşanlı sahip olma hali. V: *vidyan bhumika*
musarrat	:	S	Mutluluk, saadet. V: *anand*
mutavassit	:	S	Gelişmiş ruh. V: sadhu
nad	:	V	Ses. Göksel müzik. Orijinal KELİME.
nefs	:	S	Öz. Sahte ego.
nefs-i ammara	:	S	Şehvet düşkünü öz. Madde alem veya kürenin bilinci.
nefs-i levame	:	S	Kınayıcı öz. Sübtil küre bilinci.
nefs-i mülhima	:	S	Altıncı seviyedeki ruhun bilinci.
nefs-i mütmainna	:	S	Kutsanmış öz. Beşinci seviyedeki ruhun bilinci.
najat	:	S	Kurtuluş. V: sıradan *mukti*
nastik	:	V	Ateist. S: *mulhid*
nirakar	:	V	Formu olmayan. S: *la surat*
nirguna	:	V	Sıfatı olmayan. S: *la sıfat*
nirvana	:	V	Gerçek *fenanın* ilk aşaması. Bazı hallerde hemen ardından f*ena fi'llah* takip eder.
nirvikalpa samadhi	:	V	bak. Samadhi
Hiç	:		Herşey olan Tanrı'nın sonsuz gölgesi.
nukuş-u emel	:	S	eylemlerin izlenimleri.
nur	:	S	parıltı.
nur-u Muhammedi	:	S	Kendini bilme arzusunun bir sonucu olarak Tanrı'nın farkına vardığı ışık.
Om	:	V	(aum) Tanrı. Aynı zamanda ilk kelime, Yaratılış'ın Başlangıcı'nın başlangıcındaki en eski ses. Bak. nad
Paramatma	:	V	Yüce Tanrı. S: *Allah* . Zerdüşt: *Ahuramazda, Yezdan*

Paramhamsa	:	V	Bazen Tanrı'da "yokolup" *Meczub-Salik*, bazen de Yaratılış'ın bilincinde olup Salik-Meczub diye adlandırılan Kusursuz Kişi.
Param Mukta	:	V	Bak. Mukta
param mukti	:	V	Bak. mukti
Paratpar Parabrahma	:	V	Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi hali. S: *Vera-ül Vera, Gayb-ül Gayb*
Parvardigar	:	V	Koruyan veya sakınan. V: Vishnu
pir	:	S	Altıncı seviye üstadı. V: *satpurush.*
pran	:	V	Hayattar enerji. Sübtil beden. Aynı zamanda tüm yaşamın nefesi.
pran bhumi	:	V	Sübtil alem. S: *alem-i melakut*
pran bhumika	:	V	Sübtil seviye.
pran bhuvan	:	V	Sübtil küre. S: *alem-i melakut*
prarabdha	:	V	Kişinin yanlızca bedende ne kadar süre kalacağını değil aynı zamanda hayatının akışını da düzenleyen sanskarik bağlantılar. Kaçınılmaz kader. S: mukadder
prasad	:	V	Genellikle yenebilen, Üstat tarafından sevgisini somut ifadesi olan küçük hediye. Yutulduğunda, tam bir aşka dönüşecek tohum gibi davranır. Üstat'ın lütufkar bir hediyesi
punar janma	:	V	Reenkarnasyon. S: *ricat*
Puratan Purush	:	V	Kusursuz Kişi. S: *İnsan-ı Kamil*
kadim	:	S	orijinal olan , eski. Tersi *hadas.*
kıyamet	:	S	Evrenin büyük yok oluşu. V: *mahapralaya*
kudret	:	S	İlahi Güç. V: *sat*
kurbat	:	S	Yakınlık. Tanrı ile ilişki.
kurb-ı farayiz	:	S	İstemdışı (gerekli) yakınlık: *Avatar*'ın Tanrı'lya ilişkisi.
kurb-ı nevafil	:	S	İsteyerek yakınlık . Kusursuz Üstad'ın Tanrı'yla ilişkisi.
Kutb	:	S	Merkez yada aks. Kusursuz Üstad. V: *Sadguru*
Kutb-ı İrşad	:	S	Evrenin işlerini yürüten yaşayan beş Kusursuz Üstad'ın başı. *Avatarik* zamanlarda bu makam Avatar tarafından doldurulur.
kutubiyet	:	S	Kusursuz Üstatlık. Tanrı'Nın onuncu hali.
rah-ı tarikat	:	S	bak. *Tarikat*
rahrav	:	S	Yol'u kateden Kişi. V: *sadık*
Rama	:		Hayatı Hindu şiiri *Ramayana*'ya konu olan *Avatar*.
Resul	:	S	Kurtarıcı, Mesih. V: *Avatar*
ricat	:	S	Reenkarnasyon. V: *punar janma, awagawam.*
ruh	:	S	can. V: *atma*
Sadguru	:	V	Kusursuz Üstat. S: *Kutb*
sadhak	:	V	Yol'un Yolcusu. S: *rahrav*
sadhana	:	V	Bak. *Mücahid*
sadhu	:	V	Hacı. Gelişmiş ruh. S: *mutavassıt*
sadret-ül muntaha	:	S	son sınır. Dördüncü (bileşik) kürenin ötesinde, (melek ya da Baş melekler gibi) bedenlenmemiş ruhların, Tanrı'ya yaklaşmak için geçemediği nokta.
saguna	:	V	Sıfatlı, nitelik sahibi. S: *Ba sıfat*
sahaj samadhi	:	V	Bak. *samadhi*
sahavas (Hindi)	:		Üstat tarafından, müridlerinin onun fiziksel varlığının tadını çıkarabileceği toplantı.
Sahib-i cemo fark	:	S	=Azad-ı Mutlak. Özgür tekrardoğan; Kusursuz Olan. Tanrı'nın dokuzuncu halindeki ruh. V: Jivanmukta
Sahib-i zaman	:	S	resul
sakar	:	V	Formu olan. S: ba surat
selb-i velayet	:	S	Bir *Kusursuz Üstat* ya da *Avatar* tarafından, ilk dört seviyedeki bir ruhun mucizevi güçlerinin elinden alınması.
Salik	:	S	Gerçek *Salik*= Tanrı olarak insanın *beka billah* halini deneyimlemesi.

Salik-i Ekmel	:	S	En Kusursuz Olan.
Salik-i Kamil	:	S	Kusursuz Üstat. V: *Jivanmukta*
Salik-i Mükemmel	:	S	En üstün seviyede Kusursuz Olan = *Kutb*. V: *Sadguru*
Salik-Meczup	:	S	bak Paramhamsa
samadhi	:	V	Ruhsal meditasyonun sağladığı trans.
samadhi (nirvikalpa)	:	V	Kusursuz Olan'ın "Ben Tanrı'yım" hali.İfade bulmuş İlahiyet. S: *fena fi'llah*
samadhi (sahaj)	:	V	Kusursuz Üstat ve *Avatar*'ın zahmetsiz ve sürekli Kusursuzluk hali. Eylem halinde İlahiyet. S: beka bilah
Sankaracharya	:	V	Vedanta'nın Advaita okulunu kuran Hindu Kusursuz Üstat, MS 686-718
sanskaralar	:	V	İzlenimler. Aynı zamanda ruhta eski hayatlarından hatıralar olarak kalmış ve şimdiki hayatında kişinin arzu ve eylemlerini belirleyen izlenimler. S: nukuş-u emel.
sant (Hindu)	:		Aziz. S: *abrar, veli*. V: *maharapurush*
sanyasis	:	V	Dünyadan feragat edenler.
sarvabhaumic manas	:	V	Evrensel Zihin. S: *akl-ı kul*
Sarvoham	:	V	"Ben Herşeyim". S: *hama man am*
sat	:	V	İlahi Güç. S: *kudret*
satpurush	:	V	Altıncı seviyenin azizi. S: *pir, efrad*
satyanubhuti	:	V	Gerçeğin Ruhsal Bilgisi. S: *marifet-i hakikat*
seyr-i me Allah	:	S	Tanrı ile yolculuk. Üçüncü ilahi yolculuk.
Shebisteri, Mevlana Mahmut	:		Gülşen-i Raz'ın yazarı, 13. Yüzyıl.
shakti	:	V	Güç.
Şemsi Tebriz	:		Celaleddin-i Rumi'nin ruhsal üstadı. 1246 da öldü.
şeriat	:	S	yaygın kullanılan, ortodoks yol. V: *dharma shastra, karma kanda.*
sharir	:	V	beden. Madde beden.
Şibli, Ebu Bekir	:		MS 946'da öldü.
Shiva	:	V	(=Mahesh) Yokedici. Aynı zamanda Tanrı. S: *fenakar.*
Shiv-Atma	:	V	Kusursuz, Tanrı-müdrik ruh. S: *insan-ı kamil.*
Shivoham	:	V	"Ben Tanrı'yım". *Aham Brahmasmi*. S: *Ene'l Hak.*
şubadah	:	S	Birinciden üçüncüye seviyeye kadar olanların güç gösterisi.
Şühudiyye	:	S	Sufism'in zahirilik okulu. Karşılık gelen Vedantic okul *Vishistadvaita'*dır.
siddhiler	:	V	İlahi güçler. Okült güçler. S: tecelliyet
sıfat	:	S	O'nun ilahi özüne (*zat*) karşı Tanrı'nın sıfatları. V: *guna*
sthan	:	V	Durak. S: *makam.*
sthul sharir	:	V	Madde beden. S: *cism-i kesif*
Sufiler	:	S	Ortadoğunun mistikleri.Başlangıçları antik dönemde kaybolmuştur. Zerdüşt zamanında mevcuttular ve Muhammed tarafından tekrar hayata döndürüldüler. Bugün dünyanın her köşesinde mevcutlar.
Suhravardi, Şeyh Şahabuddin	:		MS 1145-1234. *Avarif-ül Maarif*'in yazarı. Zahiriliğin (*vahdet-il şühud*) savunucusu.
sukshma sharir	:	V	sübtil beden. S: *cism-i latif*
sulük	:	S	mestinin karşıtı. Normal bilince (Yaratılışa) geri dönüş, *beka billah*'daki gerçek Salikler tarafından deneyimlenir.
slükiyat		S	Nihai *sulükiyat* Gerçek *Salik*'in *beka billah*'daki halidir.
tecelli		S	tezahür. Ruhsal Yol'daki aday tarafından deneyimlenen Tanrı'nın Görkemi.
	tecelli		1. Kendi İllüzyonsal Yaratış'ı olarak tanrı'nın tezahürü.
	tecelli		2. Sübtil alemin ilk üç seviyesinin güçleri.
	tecelli		3. dördüncü seviyenin ilahi güçleri. (*envar-ı tecelli*)
tecelli-i evvel		S	İlk tezahür, *vahid-ül vücud*
tecelli-i chaharom		S	Dördüncü tezahür, *mumkin-ül vücud*
tecelli-i davvom		S	İkinci tezahür, *arif-ül vücud*
tecelli-i celali		S	Ruha fena, aşkiyyat deneyimlerini bahşeden görkemin tezahürü.

tecelii-i cemali	S	Tanrı-müdrik ruha normal bilinci, *muşkiyatı* bahşeden güzelliğin tezahürü.
tecelli-i panjom	S	Beşinci tezahür , *vacib-ül vücud.*
tecelli-i sevvom	S	Üçüncü tezahür, *mümtan-ı vücud.*
tecelliyat-ı hamse	S	Beş tezahür= *hamse vücud*, varoluşun beş türü. Bak *vücud*.
talib	S	Aday, arayan.
tenezzulat	S	Mutlak'ın beş tür varoluş yoluyla intikali.
tantrikler		*Tantrik* alıştırmalar yoluyla okült güçler kazananlara verilen ad. *Tantrik* alıştırmalar *Tantralar adı verilen kutsal yazılara dayanırlar. Tantralar, (efsaneye göre Lord Shiva tarafından yazılmış olan) ve bu güçlere götüren uygulamaları tanımlar.*
tenzih	S	Mutlak. Aşkın olan.
tapalar	V	Çileler.
tapasaviler	V	münzeviler.
tarikat	S	Ruhsal yol. Ruhsal gelişmenin ezoterik yolu. V: *adhyatmic marga.*
tasavvuf	S	Ruhsal Erdem.
teşbih	S	Muadil. Nitelikli. Benzer. Kıyaslanabilir.
tövbe	S	Tövbe. Ani bir arzu ile duyular yaşamından Tanrı'ya dönüş.ruhsal aşamaların veya mukametin ilki.
tevhid	S	Tanrı'nın birlik hali.
tevhid-i afali	S	Tanrı'nın aktif birlik hali; ruh tarafından sübtil seviyede elde edilen birlik hali.
tevhid-i ekvali	S	Tanrı ile sözlü birlik; Yol'a girmemiş insaniyetin çoğu tarafıınfan elde edilebilecek birlik.
tevhid-i şeriat	S	yasanın birliği= *tevhid-i ekvali*
tevhid-i sıfati	S	Tanrı'nın sıfatlarda birliği; altıncı seviye ruhu tarafından ulaşılan birlik.
tevhid-i tarikat	S	Ruhsal Yol'dakilerin birliği. *Tevhid-i afali, ehvali ve sıfatiyi* içerir.
tevhid-i zati	S	Tanrı'nın özde birliği. Tanrı-müdrik ruhun *tevhidi*.
teveccüh	S	Etki. Bir veli tarafından adayın fiziksel gözlerine bakarak onun içsel gözlerinden peçenin kaldırılması.
tribhuvan	V	Üç küre. Madde, sübtil ve mental kürelerden oluşan ve dördüncü (birleşik) küreyi de içeren yaratılan kainat. S: do alem (dünya ve ukba)
turiya avastha	V	İlahi Kavşak hali. S: *makam-ı fürutat'da fena-me-al-beka*
ubüdiyet	S	Kulluk. Normal bilince dönüp tutsak insaniyete yardım eden *Gerçek Salik*'in rolü.
ukba	S	bak. Do alem.
urf-ül yakin	S	bak. Yakin.
utkranti	V	tekamül. S: *irteka*
vairagya	V	kalıcı (geridönülmez) feragat.
vaitag (Marathi)	V	Hayal kırıklığının nendn olduğu geçici feragat.
vasl	S	bak aikya
Vedantist	V	Yanlızca dört Veda'ya değil aynı zamanda, Upanishad da dahil, Vedalardan sonra yazılan kutsal kitaplara dayanan Vedanta felsefesini uygulayanlar.
Videh Mukta		bak. *Mukta*
videh mukti		bak. *mukti.*
vidnyan	V	En yüksek ilahi bilinç. S: *ehadiyet* Kusursuz Kişi'nin super bilinç aşaması. S: *alem-i lahut*
vidnyan bhumika	V	Eşanlı olarak Tanrı-bilinçli ve Yaratılış-bilinçli hal: Kusursuz Üstatların bilinci. (vidnayn bhumikada Meczub-u Kamil yanlızca Tanrı bilinçlidir.). S: makam-ı Muhammedi.
Vishitadvaita	V	*Şühudiyye*'ye benzer bir görüş savunan Vedantik okul. Zahiriciler.
Vishnu	V	Koruyucu. S: *Parvardigar*
vahdet-ül şühud	S	Şehadetin birliği. Zahirilik.

vahdet-ül vücud	S	Varoluşun birliği. Özdeşçilik.
vahdiyat-ı vahidiyet	S	Bilinçli Teklik'in Çokluk-içinde-Teklik'in bilincinde olması. Bu *alem-i hahutda* (Üstatlık küresinde) hakikat-ı Muhammedi bilincidir.
vahidiyet	S	Çokluğun teklik bilinci. İllüzyon *tevhidi.*
vahid-ül vücud	S	Bak. *vücud*
vacib-ül vücud	S	Bak. *vücud*
veli	S	Dost. Vilayeti olan kişi, genellikle beşinci seviyenin evliyası şeklinde daha kısıtlı anlamda kullanılır. V: mahapurush.
veli Allah	S	Allah'ın dostu.
vakıf	S	Bilen kişi. Madde bilinçli bir ruh.
vakt	S	65 ila 125 yıl arasında süren devre. Her döngüde onbir devre vardır. V: *kal.*
Vera-ül Vera	S	I. Hal içindeki Tanrı. Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi hali. V: *Paratpar Parabrahma.*
vasıf	S	Şükreden. Sübtil bilinçli ruh.
Wayfarers, The		Meher Baba'nın mestlerle çalışmalarını içeren, Wiliam Donkin'in bir kitabı. 1948'de Hindistan'da Adi K. İranı tarafından basıldı.
vazife	S	mantra
vilayet	S	(Tanrı ile) dostluk. Beşinci ve altıncı seviyelerdeki ruhun hali.
vücud	S	varoluş.
vücud (arif-ül vucud)	S	Varoluşu bilen, Üstatlık küresinde (*alem-i hahut*) *Kutb*'un tanımı. İkinci tezahüre (tecelli-i davvom) karşılık gelir.
vücud (mumkin-ül vucud)	S	Bir ruhun sübtil kürede (*alem-i melakut*) olası varoluşu. Dördüncü tezahüre (*tecelli-i* chahrom) karşılık gelir.
vücud (mumtan-ül vucud)	S	Ruhun mental kürede (*alem-i ceberrut*) negatif varoluşu. Üçüncü tezahüre (*tecelli-i* sevvom) karşılık gelir.
vücud (vahid-ül vucud)	S	Bölünmez Varoluşun, *Meczub* tarafından kusursuzluk küresinde (*alem-i lahut*) deneyimlenen bilinçli Teklik. İlk tezahüre (tecelli-i evvel) karşılık gelir.
vücud (vacib-ül vucud)	S	Normal madde bilinçli bireyin madde kürede (*alem-i nasut*) zorunlu varoluşu. Beşinci tezahür (tecelli-i panjom) karşılık gelir.
vücudat	S	Varoluş.
Vücudat Hamse	S	Varoluşun beş türü. Bak. *vücud*.
Vücud-u Mutlak	S	Mutlak Varoluş.
Vücudiyye	S	Sufi Özdeşçilik okulu, görüşleri Vedanta'nın *Advaita* okuluyla karşılaştırılabilir.
yakin	S	Katiyet. İnanç.
yakin (ayn-ül yakin)	S	Tanrı'yı altıncı seviyede yüz yüze görmekle gelen görme ile inanç. V: *antar drishti.*
yakin (Hak'el yakin)	S	İdrakin katiyeeti.
yakin (ilm-ül yakin)	S	kaya kadar sağlam itikatla entellektüel inanç.
yakin (ürf-ül yakin)	S	Tutsak ruhları kurtarmak için Bilgi'sini kullanan *Avatar* ve Kusursuz üstadın Ruhsal Bilgisinin katiyeti.
yakin (yakin-ül yakin)	S	Birinciden beşinci seviyeye kadar ruhların inancı.
Yezdan (Zerdüşti)		Yüce Tanrı. V: *Paramatma*. S: *Allah*
yoga	V	Bir bireyin düşünce ve eylem yaşamının varoluşunun kaynağı ile tamamen uyum içinde olması hali. Bir çok *yoga* türü vardır: *bhakti yoga*: Sevgi ve bağlılık *yogası*. *dnyan yoga*: Bilgi *yogası*. *karma yoga*: eylem *yogası*. *raj yoga*: meditasyon ve derin düşünce *yogası.*
yogi	V	(=*sadık*) Yol'u yürürüyen kişi. S: rahrav
yuga	V	Ne zaman *Avatar* gelse başlayan, 700 ila 1400 sene süren zaman döngüsü. S: daor, zaman.

zaman	S	(=yuga)
zat	S	Tanrı'nın ilahi özü.
Zat-el Baht	S	Saf öz. Tanrı'nın Ötesinin-Ötesi halinin bir tanımı.
zıl	S	dipnot, eklemeler. Tanrı'nın illüzonsal tezahürü.
Zerdüşt		Elimizde sahip olduğumuz en eski kayıtları olan, İran'da yaşamış olan eski bir Avatar.